

HİZMETTEN TERÖRE
GÜLEN
SORGULAMASI

“Bizi aldatan bizden
değildir”

CEMAL NAR

HİZMETTEN TERÖRE
GÜLEN SORGULAMASI
“Bizi aldatan bizden değildir”

YAYINEVİ

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

KONUYA GİRİŞ

Eleştiri Üstüne

Kısaca Gülen ve Görüşleri

Bu yazıların Macerası

BİRİNCİ BÖLÜM: DARBE ÖNCESİ

ELEŞTİRİLERE TAHAMMÜLSÜZLÜK

Cemaat ve Taassup

Gelen Tepkiler

Lider ve Cemaat Farkı

Alimlere İtaat Farzdır

Allah Aşırı Gidenleri Sevmez

Kimse “Ma’sum” Değildir

Elimize Ne mi Geçecek?

Biz Yabancı Değiliz

Farklılıklara Saygı

Karşılık Beklemeden

Eleştiri Engellenemez

Kimse Eleştiriden Kaçamaz

Cemaat Olma Gerçeği

İlginç Bir Rüya

Birbirimizi Bilmemek İnsaf Değil

Gözden Düşüren Sevenler

Yaşayarak Gördüklerimiz

İLK ELEŞTİRİLERİMİZ

İlk Ciddi Eleştirilerimiz

İkincisi Mavi Marmara

Gülen’de Yahudi Sevgisi

Şehit Değillermiş

“Hocaefendi’ye Açık Mektup”

“Ya Hayır Söyle Ya Sus”

GÜLEN HANGİ SİSTEMİ İSTİYOR?

Davamız

Laiklik Ve Demokrasi Hayranlığı

Çarpıcı Bir Hatıra

Yalanın Katmerlisine Bakınız

Şeriat İstemek mi?

İslam Devleti İstemek mi?

Demokrasiyi Ve Laikliği Benimsetme

İyi Niyette İsraf mı?

Ordu ve Darbe

“Evren Beni Kolladı”

“Askerler Beni Ciddi Aramadı”

“Ordu Hızır Gibi Yetiştii”

28 Şubat İhanetleri

28 Şubat İmtihanı

“Başörtüsü teferruatıdır”

İyi Niyet Para Etmiyor

GÜLEN’İN METODU YANLIŞ

Mazeretlerimiz

Eleştiriye Yanlış Tavır

Niye Hemen İnadık?

Gülen’in Atatürk Güzellemeleri

Gülen’e Göre Atatürk Milliyetçiliği

Gülen Takiyye mi Yapıyor?

Gülen’in Metodu Sünni midir?

Allah İçin Sevme Allah İçin Buğzetme

KARANLIK İLİŞKİLER

İlim Adamlarının Öngörüleri

Geniş İlişkiler Ağı

Gülen ve Yazarlar Siyasiler

Vatikan Ve Kiliselerle İlişkiler

Dinler Arası Diyalog Çalışmaları
Hangisi Doğru?
Bu Sözler Nereye Gitti?
Nereden Nereye?
Ermeni Soykırımını Tanıyor Ve
Gülen Mason Mu?
Üzeyir Şenler Anlatıyor
Çok Şahit Ve Belgeler Var
“Sen Bizim Mesihimizsin”

İSLAM’I SULANDIRMA

İlimli İslam Projesi
Gülen’e Pavlus Görevi
Gülen’i Anlamak Zor
Gülen’in Okulları
Gelelim Türkçe Olimpiyatları
Çalgılı Türkülü Mekanlara ne Denir?
Çatlak Sesler
Gülen’in Demeçleri Sorunu
Gülen Ne Der Acaba?
Konu gayet Açıktır
Gülen’e Düşen Bir Görev

ELEŞTİRİLERİN NETİCESİ

Nerde Hoşgörü Tevazu Mahviyet?
Fark Var Fırak Yok
Fezleke

İKİNCİ BÖLÜM: HUKUK VE YARGI DARBESİ

DARBE BAŞLIYOR

Dershaneler Bahane mi?
“Eğitim” Tarafgirliğe Gelmez
Yazık Oluyor
Haddini Aşmak

İnsanı Tanımak Zormuş
Hayret ve Şaşkınlık
Ne Oldu Böyle?
Dışardan Bir Bakış
Kırılma Noktası: 7 Şubat 2012
Gerilimden Açık Çatışmaya: 17 Aralık 2013
Resmen Kavga Ediyorlar
Kardeşçe Uyarı
İHH'ya Polis Baskını

BARIŞA DAVET

Derdimizi Davamızı Bilmeliyiz
Barışın Kıymetini Bilmeliyiz
Yine Barışa Davet Ediyorum
Barış İçin Bir Teklifim Daha Var
Barış Son Durak
Hedefte Vatan Var
Demokratik Ve Laik İslam Ne Demek?
İlimli İslam'dan Tövbe Gereği

BEDDUA BOMBASI ELDE PATLIYOR

Barışın Kıymetini Bilemedik
Sitem ve Kahr
Gülen Bedduası Çok Yanlış
Kibir Öldürür Tevazu Diriltir
Beynimde Depremler ve Heyelanlar Var
İnsafı Bir Ses
Gülen Uslanmıyor
Kim Mü'min Kim Münafık?
Artık İhanet Gizlenemiyor
Sözü Değerli Kılan Kişiliktir
Cemaatin Önü Ve Sonu
Cemaat Tassubu

ÇİRKİN KAVGA

Gülen: “Pişmanlık Yok Kavgaya Devam”
Çok Pişman Olacaksınız
Eski Gülen Nerede?
İçim Yanıyor Kalbim Sızlıyor
Çare Enaniyete Takılıyor
Camia Başka Paralel Yapı Başka
Gelelim Hükümet Cephesine
Kim Neye Güveniyor?
İki Tarafa da Sesleniyorum

GÜLEN KARAKTERİ

Kendini Yalanlayan Hasta Adam
Siyasete Karışmama Yalanı
Adaleti Olmayanın Takvası Olmaz
Gülen ve Demirel
Gülen ve Bediuzzaman
Atatürk’ü Saygılı Ama
Neden Dindarları Sevemiyor?
Ona Tövbe Ve Özür Gerekir
Gülen’i Kim Dinliyor?
Gülen’in ‘küçük’ ihaneti!
Bu Ne Soytarılıktır?

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: ASKERİ DARBE GİRİŞİMİ

DEVLETE İSYAN

Darbe Başlıyor
Darbe Teşebbüsü Gecesi
“Kıtmir”in Son Tangosu
Şükürler ve teşekkürler
Darbenin Dış Ayakları
Utan Ey Gülen Utan
Sen Neymişsin Be Kıtmir
Beyin Çatlatan Sorular

SONSÖZ

ÖNSÖZ

“Gülen” etrafında dönüp duran olaylar, gittikçe büyüyerek tam bir kasırgaya dönüşerek maalesef yakıp yıkıyor ortalığı. Son darbe teşebbüsü ise kasırga sonrası oluşan tusunomi gibi geldi. Yaşadığımız bir sosyal depremdi. Rezilliğin ve kepezeliğin üstüne tüy dikti.

Biz olayların seyrine iyi niyetle ve iyiliği emretme ve kötülükten sakındırma ilkesi gereği halkımızı aydınlatıcı yazılar yazıyor, güne ve tarihe notlar düşüyorduk. Bunların derli toplu sunulmasını bizden isteyenler oldu. Hatta bazıları kendileri bir PDF formatında yazılarımızı bir araya getirerek yayınladılar. Bize de gönderdiler sağolsunlar. Fakat biz uzun müddet bu yazıları kitaplaştırmak istemedik.

Bunun birkaç sebebi vardı. Önce olayların istikrar bulmasını ve gerçeklerin sabitleşmesini bekledik. Acelecilik bazı hatalara sebep olabilirdi. Pişman olacağımız bir işi baştan yapmamak en iyisi değil miydi?

İkincisi, bir hoca olarak, “hoca” gözüken ve dindar bir cemaate “imamlık” yapan birisi hakkında yazmak bize ağır geliyordu. Bu yüzden bu iş gerekli olsa da bize düşmesin istiyorduk. Fakat emek verip yazdığımız bu yazıların, “tarihe

ışık tutma” adına kitaplaşması gereğine de inanıyorduk. Bu zıt duygular bizi beklemeye sevketti.

Üçüncüsü, iyi niyetle yaptığımız bu çalışmanın bir dedikodu, bir lağıv, bir malayani, yani dine ve dünyaya faydası olmayan lüzümsüz bir iş olmanın ötesinde bir faydası olsun diyorsak, buna önce bizim iyice inanmamız gerekiyordu. Kalbimizi iyi yoklamamız, yaptıklarımızın kin ve garezden değil, iyi niyet ve samimiyetten kaynaklanan bir sorumlulukla yapılması gerekiyordu. Yani ihlaslı olmaktan emin olmalıydık.

Üstelik bütün bunlara rağmen Rabbimizin huzurunda, “Kendinizi temize çıkarmayınız. O, Allah'a saygı duyanı en iyi bilendir”¹ ayetinin havf ve heybeti altındaydık. Bu yüzden kitabı yazdıktan sonra uzun bir müddet bekledik. Olayların seyrini, davaların neticesini görmek istedik. Nitekim bu beklemelerimizin gününü gördük. Zaman içinde bir çok düşüncemiz değişti. Fakat sonunda iş o raddeye geldi ki, yapılanlar meydandaydı ve mahkemeler çoktan harekete geçmiş, kimi davalar da neticelenmiş, işlenen suçlar kesinleşmişti. Kimi mahkemeler açıldığında sanıklar kendilerini savunmak yerine birer ikişer yurt dışına kaçmışlardı. Mesela MİT tırlarının durdurulması, Üniversite ve memur sınav sorularının çalınıp istediklerine verilmesi, siyasete müdahale edilmesi, birilerine zarar vereceğim diyerek iç ve dış düşmanlarla iş birliğine gidilmesi gibi artık kesin belgeler elimizdeydi. Hele şu son “darbe teşebbüsü” ve arkasından yakalananların verdiği ifadelerde suçlarını itiraf etmeleri, artık bu konuda şüpheye mala bırakmadı. Bunun üzerine biz de kararımızı verdik: Artık bu kitabı yayınlamak üstümüze bir vazife olmuştur.

¹ Necm, 32.

Allah Teâlâ biliyor, önceleri maksadımız hem Gülen ve camiasını Müslümanlara doğru tanıtmak, hem de yaptıkları hata ve yanlışlardan dolayı onları uyarmak, bu vesile ile de gelecek nesillere bir ışık tutmaktı. Eğer onlar bilerek veya bilmeyerek yaptıkları yanlışlardan kurtulur da, Allah Tealaya tövbe eder, insanlardan da helallik dilerlerse, davranışları yüzünden kendilerini sevmeyen Müslümanlar belki af ederek yeniden sevmeye başlayabilirlerdi. Ümmetin birliği ve dirliği adına bu önemliydi.

Ama beklentimiz gerçekleşmedi. Cemaatin çoğu eleştirilerimizden ders almadı. Hatta daha sonra meydana gelen bunca olumsuz olaylardan sonra bile hala FETÖ/PDY'yi anlamayan ve onlara sevgi ve yardıma devam edenler oldu. Kalpler Allah Teâlâ'nın elindedir. Bize düşen üzülmekten ziyade işimizi iyi yapmaktır. Ne diyelim, bunca badireden sonra hala bir zavallı kalkar da, “içinizdeki kin, nefret ve hasetlik yüzünden bunu yaptınız” derse, ona sadece Sevgili Peygamberimiz (sav) Efendimizin Hz. Üsâme'ye (r.a.) dediğini hatırlatırız: “Kalbimizi yarıp da baktınız mı? Sakın bize dediğiniz sizde olmasın?” öyle ya, bizim size şahsen ne kinimiz olabilir ki? Meşhur ifadeyle “binde birinizi bile tanımayız”.

Artık dine, millete ve vatana vurulan bunca darbelerden sonra hala F. Gülen'i sevmeye ve desteklemeye devam edenler varsa, belli ki onlar, fitne ve fesattan korkmadan ihanet yollarına devam eden zavallılardır. O misilli insanlara “iftira ve bühtanın haram olduğunu” hatırlatmaya bile gerek yoktur. “Hedefe varmak için her şey mubahtır” diyen ilkesizlerden ne beklenir?

Bu kitap, bir “Giriş” ve üç “Bölüm”den meydana gelmektedir. Girişte kitabın yazılış sebebini açıklanmakla beraber, “eleştiri” hakkında kısaca bilgiler verilmektedir.

Birinci bölümde, 17 Aralık darbe girişimi öncesi Gülen ve cemaatine yönelik yapıcı eleştiriler vardır. Bu dönemde Fethullah Gülen ve cemaatine hala sevgimiz, saygımız, yardım ve duamız vardı. Eleştirilerimiz de, okunduğunda görüleceği üzere, yapıcı ve kazandırıcı bir üslup ile yazılmıştı.²

İkinci Bölüm de 17 Aralık darbe girişiminden sonraki yazdıklarımızdan oluşmaktadır. Ne var ki bu dönem yazılarımızın bir kısmını, kitabın sayfalarını çoğaltmama adına buraya almadık. Bu bölüm Fethullah Gülen'in ve Paralel Yapı'nın gerçek yüzünü göstermesi bakımından ilginçtir.

Üçüncü Bölüm ise her şeyi bitiren “son askerî darbe teşebbüsü”nden sonra yazdıklarımızdır. Nihai hükmümüz bu bölümde açıktır, kesindir.

Kitaba emeği geçen herkese teşekkür eder, bilmeden yaptığımız hatalar yüzünden haksız yere üzdüklerimiz olursa, peşinen özür beyan ederek helallik dileriz. Her zaman hamd ve sena ettiğimiz Alemlerin Rabbi Allah Teâlâ bu kitabımızı da hayırlara vesile eylesin.

Cemal Nar
Kahramanmaraş

² Bütün bu yazıların orijinal asıllarına “Habervaktim.com”ve “cemalnar.com” internet sitelerinden erişilebilir. Bunu yapan okuyucular bizdeki düşünce değişiminin seyrini de izlemiş olacaktırlar.

KONUVA GİRİŞ

Eleştiri Üstüne

Ben şahsen kendimi herkesten fazla eleştiriyorum, kimse duymuyor o başka. Bu yüzden nefsim fazla rencide olmuyor ve kızmadan, öfkelenmeden dinliyor beni. Buna muhasebe mi dersiniz, murakabe mi dersiniz, ya da bugün daha çok kullanılan özeleştiri, kendini kritik etme, otokontrol gibi çağdaş kelimelerle mi ifade edersiniz, bilemem. Ama itiraf edeyim, bir başkası tenkit ettiğinde, eleştirdiğinde, sadece olumsuzlukları dile getiriyor da olumluları es geçiyorsa, adalet terazisinin kefesinin dengesizliğine üzülüyorum, orantısızlığın artması nisbetinde de belki kızıyorum, haksızlığa öfkeleniyorum.

Bir başkası da benim gibi ise, şu soru ister istemez gündeme gelir, eleştiri niçin vardır?

Ya da daha baştan soralım; eskilerin “tenkit” şimdilerin “eleştiri” dedikleri şeyin tanımı nedir? Niçin, hangi amaca binaen, ne gibi faydaları vardır ki yapılır? Bir usul, âdâp, metot ve yöntemi var mıdır? Sonuçta eleştiren ve eleştirilen insanın eline ne geçecektir?

Bu kavram zaman içinde birçok yol kazası geçirmiş, bu yüzden anlamlarının bir yanı yamılmış veya yitirilmiştir. Çünkü eleştiri veya tenkit, bir insanı, bir grubu, bir eseri, bir konuyu olumlu ve olumsuz, bütün yanlarını bulup göstermek amacıyla incelemek, araştırmaktır. Bazılarının zannettiği gibi eleştiri veya tenkit ille de açık aramak, kusur kovalamak, eksik bulmak veya düşmanlık etmek değildir. Hele menfi yanların ortaya dökülerek müspet yanların örtülmesi hiç değildir. Güzel ve beğenilen olumlu yanları göstermek ve tebrik etmek de bir eleştiridir, tıpkı kusurun, eksikliğin, yanlışlığın farkına varılarak telafi edilmesi ve gelecekte bir daha yapılmaması amaçlan eleştiri gibi.

Bu çerçeveye göre eleştiri doğruyu ve yanlış delilleri ile araştırmak ve bulunanı ikna edici seviyeli bir dille ortaya koymaktır. Bunun sevgi ve yergi ile alakası yoktur. En azından olmamalı. İnsan sevdiğini de eleştirebilmeli, sevmediği için olduğu gibi.

Bu açıdan bakıldığında “keşke” diyorum, “benim yazılarımı da dostlarım eleştirseler, olumlu veya olumsuz buldukları yanlarını gerekçeleri ile ortaya koysalar.” Çünkü acı ve üzücü olan ilgisizliktir. Zira değersizlik anlamına da gelebilir bu, tembellik kadar.

Ortaya bir iş, bir eser koyan insan, istese de istemese de eleştiriye açık olmalıdır. Eleştiriden korkmak, kimilerini eser vermekten alıkoyarmış, bunun acı örnekleri tespit de edilmiş. Aman ne kadar da yanlış bir düşüncedir bu!

Aksine eleştiri insanı daha çok ve daha ciddi çalışmaya, daha güzel eserler ortaya koymaya, yaptıklarını daha titiz yaparak daha kalıcı kılmaya teşvik eder, sebep olur. Bu açıdan ciddi eleştiriler olumlu ve faydalıdır. Yeter ki hakaret olmasın, alay, aşığılama, iftira gibi kin ve garezle haram yollara

tevessül edilerek yapılmasın, dedi kodu ve malayani seviyesinde kalmasin. Özel ya da genel bir faydası olsun yapılınca.

Biz bu yüzden sık sık söylüyoruz, “eleştiriye açığız” diye. Tek arzumuz, İslam terbiyesinin çirkin sayıp yasakladığı yalan, bühtan, alay ve aşağılama olmasın. Çünkü bunlara cevap vermek, zaman kaybetmekle beraber ikinci kez üzölmekten başka ne yarar sağlar bilmem ki?

Şimdi şunu soralım: Bugün işlerini beğendiğimiz ve övdüğümüz kimi insanlar, yarın yanlış yaparlarsa ve biz de buna binaen onların bu işlerini yanlış bulur ve tenkit edersek, eleştirirsek, bu bir çelişki olur mu? Bunun için “dün övüyordunuz, şimdi niye yeriyorsunuz?” denilebilir mi?

Hayır! Bu ne kadar basit bir düşüncedir Allah aşkına! İlkesizlik anlamında kötü olan bir cümle vardır ki onu siz hayatın akıcılığını ve değişkenliğini ifade için söylerseniz, çok yerinde olur: “Dün dündür, bugün bugündür.”

Sonra iyi niyetlerine inandığımız ve sevdiğimiz kimi insanlara sırf bazı işleri yanlış yaptılar diye düşman mı olalım? Ya da insanımıza ve kutsal değerlerimize savaş açmış birileri şimdi bir iki iyi iş yaparlarsa, bu işlerine “iyi” demeyelim mi? Veya sürdürdükleri düşmanlıklarını unutarak onları dost mu edinelim? Böyle bir şey olabilir mi?

Özellikle de siyasette durum böyledir. Bir partiye oy verilirken zaman, zemin, şartlar, imkanlar, getiriler, götüröler, karşı görüşün durumu, gücü, verebileceği zararlar, menfaatler, yani konjonktür, yani dünya şartları, oluşan yeni dengeler ve pazarlıklar gözetilebilir. Bu yüzden atalar “büyük lokma ye, büyük söz söyleme” demişler. “Söz eri bağlar” ama “insan bir nehirde iki kere - aynı suda - yıkanamazmış.”

Sevgilerimiz de, yergilerimiz de ilkeli, ölçülü ve dengeli olmak zorundadır. Yoksa utanabilir insan Allah korusun.

Kısaca Gülen ve Görüşleri

Gülen hareketi, başta Türkiye olmak üzere çeşitli ülkelerde faaliyet gösteren bir sivil toplum hareketidir. Hareketin okul, dersane, üniversite gibi eğitim kurumlarının yanı sıra dinler ve kültürler arası diyalog faaliyetleri ve yardım organizasyonlarını gerçekleştirdikleri çeşitli vakıf ve dernekleri ile ticari faaliyet gösteren çeşitli basın yayın kuruluşları, hastaneleri ve finans kurumları mevcuttur.

Hareket, çeşitli toplum kesimlerince Türkiye içi ve dışında, eğitime, Türk kültürünü tanıtmaya, dinlerarası diyaloga ve fakirlikle mücadeleye yaptığı katkılardan dolayı desteklenirken, başka kesimlerce de laikliğe karşı bir tehlike olarak görülmesinin yanı sıra siyasî ve ekonomik bir güç haline geldiği söylenerek eleştirilmiştir.

Gülen'in anlatımlarında, Kur'an, hadis ve siyer kitaplarından alıntılara, mucize, keramet ve rüya gibi cezbedici hikayelere, şeytan, cin, melek gibi ruhanilere ve Ashab-ı kehf, Hızır, Lokman, Adem, Havva, Nuh gibi zaatlara yer verilir. Bu anlatımlarda tam bir inanmışlık ve adanmışlığın izleri görülür. Yaratıcıya inanç, tevhid ve O'nun bilinmesi Fethullah Gülen'e göre insan olarak var olmanın biricik gayesi ve anlamıdır.

Laiklik, demokrasi, Atatürk ve devrimleri konusunda hiçbir eleştirel ifade kullanmayan Gülen'e göre, din, İslam ve şariat kelimeleri eş anlamlı olarak kullanılmaktadır. Gülen, "laiklikle bir sorunu olmadığını" hep söylemiştir. Laik sistem içerisinde dinin % 95'inin yaşanabileceğini, geriye kalan % 5'lik kısım için kavga çıkarılmamasını, insanların dinden

ürkütülmemesini söyler. Bu ifadeler aslında onun “siyasal İslam” dediği “İslam’ın devlet olması” davasından ne kadar uzak olduğunu da göstermektedir.³

Biz seksenli yılların başında yaşadığımız şehirde bu hareketin içine “lütfen bize sohbetlerinizle yardımcı olun” isteği ile nazikçe davet edildik. Yaklaşık iki sene birlikteliğimiz oldu. Sonunda İslam devleti, siyasal İslam, İslam Nizamı, İslamî hareket, buna ulaşmadaki davet ve üslupta metot, şeriat, laiklik, demokrasi, Batı ve Batılılaşma, cari sistem, başka cemaatlere bakış açısı gibi bir çok konu ve kavramlara bakış açımızın, değerlendirmelerimizin, özellikle de üslup ve ifade biçimimizin hiç benzeşmediğini gördük. Anladık ki bu cemaatle beraber olmamız mümkün değildir. Karşılıklı bir retleşme ile kopmadan, kırılma veya terk edilme acılarını yaşamadan, biz de nazikçe “bize müsaade” diyerek çekildik. Doğrusu, “kalm” diye bir ısrar da görmedik. Anlaşılan bu kopuştan her iki taraf olarak da memnun kalmıştık.

Biz uzun bir zaman diliminde Gülen’in ifade ettiği görüşleri, konjektür gereği bir nevi takiyye olarak görüyor, “sözün tamamı ahmaklara söylenir” diyerek “arife tarif gerekmez”, “sözü verenden alan us gerek”, “arife işaret yeter” atasözlerine sığınıyorduk. Sonra gördük ki, meğer Gülen, gerçekten de laikliğe ve demokrasiye inanıyor ve “siyasal İslam’a karşıyım” derken inanarak söylüyordu. O gerçekten de bir “İslam Devleti” istemiyordu.

Fethullah Gülen, Erzurum'da talebelik yıllarında Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin yanından gelen Muzaffer Arslan'ın sohbetlerine katılması üzerine Risalele-i

³ Kz. <http://tr.fgulen.com/content/view/227/141/>

Nurları tanımış, bir daha da bu sohbetleri bırakmamıştır. Muzaffer Arslan'la tanışmasından bir süre sonra Üstad'dan bir mektup gelmiştir. Fethullah Gülen Hocaefendi Bediüzzaman'dan gelen mektubu şu şekilde anlatmaktadır:

“Üstad'dan Erzurum'a bir mektup geldi. "Mektup kime hitaben yazılmıştı? hatırlamıyorum. Fakat selam gönderdiği isimler vardı. Sonunda da Fethullah ile Hatem'e de selam deniyordu. Ben adımın zikredildiğini duyunca ayaklarım yerden kesildi zannettim; o kadar sevinmiştim. Hayatımda o derece sevdiğim çok az vakidir. Şimdi o mektup nerdedir, kimdedir, onu da bilmiyorum. Ancak bu bana yetmişti. Sohbetlere gitmeyi bir daha terk etmedim."

Fethullah Gülen'in genelde Said Nursinin Risale-i Nur'larda ifade ettiği düşünce sistematığı içerisinde kaldığı, bazı ayrıntılarda ise ondan ayrıldığı görülür. Zamanla Nurcu grupların bazıları, onun Risale-i Nur'larda ifadesini bulan düşünce sistematığını terk ettiğini, dolayısıyla hareketinin Risale-i Nur hareketi olmayacağını söylemişlerdir. Onu o yıllarda Erzurum'da talebelik yaptığından tanıyan dostum Mehmet Çınar Hoca Efendi, “o zamanlarda bile aykırı düşünceleri olurdu. Münakaşa uzayınca “bana delil getirtmeyin” der, kalkar giderdi. Tavrından ve farklı kılığından büyük bir kibir hali sezilirdi. Hiç sevmedim ve vaazlarına da hiç gitmedim.”

Yer yer üstada hizmet eden nur talebeleri, gerek risalelerin sadeleştirilmesi, gerekse siyasetle olan ilişkilerinde onu “yanlış yapıyorsunuz” diye uyarılmışlardır. Hatta fakir bazı yazılarımda onu “Nurcu” diye niteleyince, çok e-posta aldığımı bilirim, “günahımıza girme, vebal alırsın, o nurcu değildir” diyorlardı.

Cemaatin ilk dönem yayınlarından olan “Sızıntı” dergisini “Yeni Ümit” takip etmiştir. Sonra değişik ülkelerde birçok dergiler çıkarılmıştır. Cemaatin görsel medya organlarını oluşturan Samanyolu Yayın Grubu, cemaat değer yargılarının telkininde önemli bir alet haline getirilmiştir. Sanayi, iş dünyası ve Bank Asya örneğinde olduğu gibi bankacılık ile ilgili tutumlarda da dikkat çekicidir. Diyalogçu ve toleranslı imajına rağmen kimi azınlıkta kalan İslamî guruplara karşı tutum ve sözleri çok saldırgan olarak değerlendirilmiştir.

Fethullah Gülen, İslam'ın Sünni-Hanefi görüşlerini Said Nursi'nin görüşleri ile sunar. Konuşmalarından yazıya aktarılan kitapları Risale-i Nur'u referans alan eserlerdir. Bu bağlılık ona hem itimat, hem de hazır bir cemaat kazandırmıştır. Eğitim ve dinlerarası diyalog konusundaki uygulama ve fikirleri nedeniyle⁴ aralarında filozof ve sosyal bilimcilerin de bulunduğu kişiler tarafından abartılı olarak “çağdaş İslam düşüncesine yön veren önemli bir düşünür” olarak takdim edilmiştir.

28 Şubat süreci devam ederken, 1999 yılı Haziran ayında ulusal televizyon kanallarında yayımlanan bazı video görüntüleri Türkiye'deki, laik düzen yerine şeriata dayalı bir İslam devleti kurmak için taraftarlarını teşvik ettiği suçlamalarına neden oldu. Bunun üzerine, 22 Ağustos 2000 tarihinde aleyhinde dava açılmış, 2006 yılında bu davadan cürüm ve şiddete başvurarak teşekkül oluşturduğuna dair delil

⁴ Bu konuda yazdığımız “Din ve Diyalog” isimli kitabımıza bakılabilir.

olmadığından beraat etmiş, bu karar 2008 yılında Yargıtay Ceza Genel Kurulunca oybirliği ile onanmıştır.⁵

Fethullah Hoca'nın siyaset, cemaat, diyalog ve papa ile görüşmesi, türban meselesi, demokrasi ve laiklik, ordu, darbe, irtica, devlet, şariat, İslam'ın siyasallaştırılması, Atatürk ve devlet adamları ile ilgili konulardaki görüşlerini yeri geldikçe kendi sitesinden tırnak içinde kısa kısa alıntılardık ve dipnotlarda gösterdik. İsteyen okuyucularımız verdiğimiz adresten karşılaştırma yapabilirler.

Bu yazıların Macerası

Biz bu kitabı niçin yazdık?

Çok ilginçtir, aslında böyle bir kitap yazma niyetimiz hiç yoktu. Hatta aklımızdan bile geçmezdi. Bir gün Habervaktim'deki köşemizde Müslümanların birbirine karşı yaptıkları işlerle övünmelerini, birbirlerini küçük görüp aşağılamalarını, en azından ilgisiz kalıp yokluğa mahkum etmelerini dile getirerek bundan yakınmıştık. Bir yandan yazı altındaki yorumlarla, bir yandan da e-postalarla soru ve hakaret kasırgasına tutulduk. Sorular” kimi kastediyorsunuz?” şeklinde idi ve kendisini kasedtiğimi zanneden her grup hakaret yağdırıyordu.⁶

Peki biz kimi kasetmiştik?

Az sonra okuyacaksınız, aslında bütün cemaatleri. Çünkü bakmayın siz başkalarından şikayet ettiklerine, bu konuda kimsenin öbüründen geri kaldığı yok gibiydi. Ancak

⁵ Bkz. http://tr.wikipedia.org/wiki/Fethullah_G%C3%BClen

⁶ İnternet gazeteciliğindeki bu “yorum” nimetini kötüye kullananlar, bir gün ondan mahrumiyetle cezalandırılacaklardır. Keşke akıllı olsalar da bindikleri dalı kesmeseler.

derler ya, “herkes çiğner sakızı, Kürt kızı tadını getirir”, işte Fethullah Gülen’in sevenlerinden müteşekkil cemaati de “en büyük ve en başarılı olmanın, hizmet bayrağını taşımanın” gururuna yakalanmış, söz ve tavırlarıyla bunun tadını çıkarıyordu. Bu bir kıvanç olmanın ötesinde bir kibir ve kendini beğenmişliğe doğru gidiyordu. Bu harekette öteden beri eleştirdiğimiz başka konular da vardı. İşte bu da bir sebep oldu, bir yazı planı yaptık. Başta bunlar olmak üzere bütün cemaatlerde ve hareketlerde görülen tenkit noktalarını yazmaya karar verdik. Zaten bu konuda epey bir miktar yazım da vardı. Belki bunların hepsi birleştirilerek bir kitabı oluşturulabilirdi.⁷

Ama nerden bilebilirdik ki bu yeni yazılan 23 yazının arkasından, Başbakan Erdoğan’ın “Dost Modern Darbe” dediği 17 Aralık 2014 “Paralel Devlet Yapılanması” eliyle bir darbenin gerçekleşeceğini?

Haliyle Ak Pati ve hükümet ile cemaat arasında müthiş bir kavga başladı. Daha doğrusu son birkaç yıl içinde alttan alta sürdürülen kavgalar gün yüzüne çıkmış oldu. Ancak bu kavgada hayret ettiğimiz ve hiç beklemediğimiz iki şey oldu. İlki, “Koca Hoca Efendi”, o her zaman “dövene elsiz, sövene dilsiz, derviş gönülsüz olmak gerek” diyen af, müsamaha, hoşgörü timsali Hoca Efendinin, bizzat kavganın içine giriyor

⁷ Evet, buradan hareketle üç kitap yazdık. Birisi bu. Diğeri ilmi faaliyetler içinde olanları eleştiren bir kitaptı. Adı değişebilir diye yazmıyorum. Öbürü de tasavvufi cemaatlerdeki eleştirilecek yönlerle ilgili bir kitap oldu. Şimdilik adı “Yaşanan Tasavvufa Eleştiriler” olabilir. Belki ikisini birleştirirsek, “İlim ve İrfan Dünyamıza Dair” olabilir. Malum, kitap matbaaya girene kadar kendisi de ismi de her zaman değişebilir.

olmasıydı. Bildiğimiz “Hoca Efendi” gitmiş, yerine “hırçın, kavgacı, kibirli, saygısız, ağız bozuk” bambaşka birisi gelmişti.

İkincisi ise, Gülen cemaatinin aman o dindar, o ahlaklı, faziletli, maneviyatlı, sahabe ruhlu ve adanmışlık timsali bildiğimiz üst düzeydekiler de dahil olmak üzere tüm kadrosu basın ve yayında birden çok çirkin ve seviyesiz bir üslup içine düşmüştü. Aman Allah’ım, nasıl bir dil ve tavır kullanıyorlardı öyle, şaşırmamak mümkün değil. Hiç ummadığımız insanlar gurur, kibir enaniyet abidesi olacak kadar çirkinleşiyor, “hedefe varmak için her şey mübah” diyen Makyavelist düşünceye sarılmış, - Allah korusun - yalan, hile, çarpıtma, saklama, gizleme, görmezlikten gelme, hatta bel altı vurmaları sergiliyorlardı. Karşılarında ise hükümet ve devlete sahip çıkan büyük bir halk kitlesi ve medya vardı. Kavga çok çirkinleşiyor, yangının alevleri her alanı sarıyor, karşılıklı vuruşlar çok büyük tahribatlar yapıyor, ülke bundan maddi manevi çok zarar görüyordu. Tam bir fitne havası hakimdi. Ortalık toz duman, duygular ve tarafgirlikler akıl mantık dinlemiyordu. Müslümanlar olarak bütün kazanımlarımızı kaybetme riski ile karşı karşıya idik.

Olacak iş değildi bu bize göre. Bakar mısınız şu işe? Yıllarca kadro yetiştirmek için çabalıyoruz. Tam da o kadroları kullanacak muhafazakar bir hükümet kuruluyor. Başbakan dindar bir İmam Hatipli. İşte tam da bunun gününü görecek yerde, şaşılacak bir şekilde bunun tam aksi işler oluyordu. Yani dindar kadroları yetiştirmek için gece gündüz çalışan o muhafazakar cemaatlerden birisi, o cemaatin kadrolarını seve seve kullanan, hatta “ne istediniz de vermedik?” diyecek kadar yardımcı olmakta işi iler götüren bir hükümete karşı savaş açıyor. Biz ise iki dindar muhafazakar gücün birbirine

düşmesinden hayret ve şaşkınlık içinde olan biteni seyrediyoruz.

Tabi bu duruma sadece seyretmekle kalamazdık. Bir Müslüman aydınlar olarak üstümüze düşeni yapmak zorundaydık.⁸ Bu sefer de Allah rızası için arabuluculuk niyetiyle bu ateşi söndürmek, barış ve kardeşliği yeniden tesis etmek, kazanımlarımızı korumak, yok eğer bunu başaramazsak bu ülkede büsbütün kaybetmek ve kahrolmak adına birkaç yazı daha yazdık. Bu yazılarda kavgayı başlatan tarafın Hoca Efendi ve yakın çevresi olduğunu tesbit ettik. Onlara bağlı medya maalesef olayların üstüne yanlı ve çok ağır bir şekilde gidiyor, televizyonlarında konuyu aleyhte olarak nerdeyse 24 saat canlı yayınlarla halka sunuyorlardı. Ne yazık ki dil, üslup, ahlak ve karakter bakımından da bizi sükut-u hayale uğratarak dehşete düşürüyorlardı.

Biz, ne yıllar yılı “siyasetten uzak duracağına söz üstüne söz veren, nice sosyalist, kapitalist, faşist hükümetlerle uyum içinde çalışan” Hoca Efendiden, ne de böyle diyerek bütün Müslümanların maddî manevî birikimlerinden faydalanarak büyüüp gelişen cemaatten, dindar ve muhafazakar bir hükümete karşı, tıpkı bir muhalefet partisi gibi, hatta daha fazlasıyla savaşacak böyle bir çıkışı beklemezdik. Aklımız, havsalamız almıyordu bunu. İslam’a hizmet gibi bir büyük

⁸ Allah emrediyor: “Eğer müminlerden iki gurup birbirleriyle vuruşurlarsa aralarını düzeltin. Şayet biri ötekine saldırırsa, Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar saldıran tarafla savaşın. Eğer dönerse artık aralarını adaletle düzeltin ve (her işte) adaletli davranın. Şüphesiz ki Allah, âdil davrananları sever. Müminler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki esirgenesiniz.”(Hucurat, 9-10.)

davası olanların, hükümetle bir muhalefet partisi gibi uğraşarak hizmeti tehlikeye atmalarının gereği neydi?⁹

“Efendim, hükümette yolsuzluk varmış. Bunu görmemek, ‘dilsiz şeytan olmak’ olurmuş.”

Yahu yetmişli yıllardan beri sizi biliriz. Kırk senedir bu ülke nice defalar soyulup suvana çevrilirken susuyordunuz. O zaman siz kırk senedir dilsiz şeytan mıydınız?

İnandırıcı değillerdi elbette. Öyleyse bu kavgayı başlatan Gülen ve cemaati özür dileyerek, hükümet de üstüne düşeni yapıp varsa bütün yolsuzlukları yargıya taşıyarak bu kavgayı mutlaka, ama mutlaka bitirmeliydiler.

Biz bu minval üzere yazarken bir de baktık ki sadece bu cemaat ve bu olaylar için yazılanlar bile bir kitap hacmini geçmişti. O zaman diğer cemaatler için yazılan ve yazılacak olanlardan bu yazıları seçerek ayırdık, konularına göre tasnifledik. Kitabın hacmini büyütmemek için bazı yazılarımızı almadık. İşte ortaya bu kitap çıktı. Almadığımız yazıları araştırmacılar nerede bulacaklarını elbette bilirler.

Kitap hazırды ama bu sefer bizi daha başka bir düşünce aldı; acaba bunları yayınlamalı mıydık? Bunun ne gibi faydaları ve zararları olabilirdi? Acaba faydası mı daha çok olurdu, yoksa zararı mı? Bunu düşünüp taşındıktan ve az da olsa bir kanaat sahibi olduktan sonra, kesin kararı istişareye havale ettik. İstişare sonrası karar “evet, faydası zararından daha fazla olabilir” şeklinde tezahür etti. Böylece sizler elinizdeki bu kitabı okuma durumunda oldunuz. İnşallah

⁹ Bu tavrımız siyaset yoğun oluşumuzdan veya bir siyasi partinin üyesi olduğumuzdan değil, İslam’ın hakimiyeti için yakaladığımız imkanı koruma adınadır. Zira o zaman dine ve millete hizmette bu hükümetten daha hayırlısı, en azından huzur ve istikrarı temin edecek bir alternatifi yoktu. Yani derdimiz devamızdı, İslam’dı.

faýdalý olur. En azından bugün veya yarın devlet ve medeniyet yolunda yaşanmış bir tecrübe olarak birilerine bir fikir verebilir, kim bilir?

BİRİNCİ BÖLÜM:
DARBE ÖNCESİ

ELEŞTİRİLERE TAHAMMÜLSÜZLÜK

Cemaat ve Taassup

“Övünmek Ve Ameli Görmek” ile ilgili bir yazı yazmıştık. kıyameti kopardılar “kimi kastediyorsunuz?” diye. Oysa ne dediğimize bakmalıydılar. Onlar bununla ilgilenmiyor, “kime dediğimize” bakıyorlar maalesef. Halbuki “acaba haklı mıyız, haksız mı?” diye yazımızdaki eleştirilerimize bakmak gerekirdi.

Hayır, kimse öyle düşünmedi. Kökleşmiş bir taassup vardı çünkü. Herkes de aynı şeyi söylüyordu. Sorunun cevabı yarı şaka yarı ciddi şöyleydi:

“Biz yaparsak haklıyızdır, başkaları yaparsa haksızdırlar. Çünkü haklılık bize yakışır. Bizden olsun, çamurdan olsun. Böyle düşünüp davranmamızın mukaddes bir amacı var. Kendimiz için istiyorsak namerdiz. Ancak dava böyle güçlenebilir, cemaatimizle böyle etkinleşebiliriz. Büyük davamız için ayrıntılara takılıp kalmamalıyız. Her şeyden daha önemli olan davamız adına böyle yapmalıyız. Üstelik her yaptığını bilerek yapan liderimize güvenmeli, olur olmaz onu sorgulamamalı, itaat bilincimizi geliştirmeliyiz.”

İyi ama İslam herkes içindir. Allah Teâlâ'nın ayetleri herkes için bağlayıcıdır. Liderlerin, başkanların Kur'an ve sünnet ölçülerine aykırı emir verme yetkileri yoktur. Verseler de itaat edilme hakları yoktur. İtaat marufadır, meşruiyedir, iyiyedir.¹⁰ Sonra Allah Teâlâ'nın "emanetleri ehline veriniz" emri kimin içindir? İşte o ayet:

"Allah, size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Doğrusu Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor! Şüphesiz ki Allah, hakkıyla iştir, hakkıyla görendir."¹¹

Bu Allah Teâlâ'nın emridir, falanın filanın değil! Peki, Allah Teala ve verdiği emir sizi ilgilendirmez mi? "Davamız başarılı olsun da varsın Allah'a isyan olsun, varsın Allah razı olmasın" diyebilir mi bir Müslüman?

İşte eleştirinin göbeğinde gurur, kibir, enaniyet, kendini beğenmişlik, övünme, beğenilme, şan ve şöret, makam ve mansıp isteği kokan bu mezhepçilik, meşrepçilik, cemaatçilik, grupçuluk, tarafgirlik, asabiyet gibi modern ırkçılık vardır. Ne yazık ki bu sayılan olumsuzluklar, sadece şu veya bu cemaati değil, nerdeyse bütün Müslüman grup ve cemaatleri çok kötü bir şekilde etkisi altına almıştır. Bu yüzden eleştirimiz genel içindir, umum Müslümanları içerir.

Oysa bunlar bir ciddi bir Müslümanda olamaz! Olmamalı. Haşa, "bunları yapan kafir olur" demiyoruz. "Bunlar bir Müslümanda olmamalı" demeye çalışıyoruz. Bunlar yanlış huylar ve tutumlardır, diyoruz. Ümmet bilincine, kardeşlik inancına, sevgi ve saygı gereğine ters düşer diyoruz.

¹⁰ Konuyla ilgili bazı bilgiler ileride gelecektir. Fakat daha ayrıntılı bilgiler için şu kitaplara bakılabilir; Cemal Nar, *İlim ve İktidar, İslam'da Devlet ve Siyaset, İslamlaşma Bilinci*.

¹¹ Nisa 4/58

Böyle yapılırsa adalet yok olur, zulüm ortalığı sarar, sevgi saygı gider, birlik ve beraberlik bozulur, tefrika ve parçalanma yaşanır, böylece havamız batar, heybetimiz gider, sonuçta ya bir iç savaşla, ya da bir düşman saldırısıyla yıkılır gider, biter tükeniriz. Tarih sahnesinden çok acı bir şekilde siliniriz. Öyleyse bu tutumlardan vaz geçmeliyiz.

“İyi de bunlar kimlerdir?” sorusunun cevabını az önce de “umum Müslümanlar” diyerek özetlemiştik. Ancak bu soru böyle sorulmaz, daha doğrusu böyle sorulmamalıdır. Kimlerse kimlerdir, önemli olan, “acaba bu kötü huylar ve işler bende de var mıdır?” diyerek herkesin bir muhasebe yapması, özeleştiri yaparak kendisini kontrol etmesidir. Bundan ötesi bizi ilgilendirmez. Allah Teâlâ’nın “gizli kusurları araştırmayınız”¹² emrine uymak gerekir. Biz casus, ajan veya kusur arama memuru değiliz. Özel şahıslar veya cemaatler ile olumsuz işimiz yoktur. Hepsini de sever, iyilik yaptıklarında sevinir ve destekleriz. Şayet olur da nahoş veya kötülük yaptıkları olursa, o zaman da üzülür ve usulü dairesinde uyarırız, o kadar. Eleştiri de bunun içindir değil mi zaten?

İşte bu yüzden “ille de söyle, bunlar kim?” diye ısrarla sormak, yersiz ve gereksizdir. Hem bu ısrarlı soru “peki, bu ısrar niye? Bu ısrarın altında yatan duygu nedir?” sorusunu akla getirir. Bu soru üstünde düşünmeli ve bunun muhasebesini yapmalı değil miyiz?

Biz bir cevap vermeyince, kimi meraklı olan magazin severler çatlayarak, kimi yarası olanlar gocunarak, kimi zaman bilinci olmayan ve mâlâyâni ile meşgul olanlar, boş ve kendilerince hoş vakit geçirmek isteyerek ortaya atılmış sözü oraya buraya çekiyor ve sonra da sanki gerçekmiş gibi

¹² Hucurat, 12.

başlıyorlar bizi tenkide. “Yazar bu eleştirisiyle yok şunları kast etti, yok bunları. Yok şöyledir, yok böyledir.” Özellikle de internet dünyasında ve medyada meydan boş, atış serbest. Ağzından çıkanın yazıldığını ve mutlaka hesabının verileceğini düşünen “ihsan” sahibi ne kadar da az!

Hayır hayır, iş onları dediği gibi değil. Özel olarak falanlar veya filanlar amaçlanmamıştır uyarı ve eleştiride. Şikayet ettiğimiz “kendini ve cemaatini beğenme, övme, abartılı ve yersiz yüceltme, bir işe ehliyetiz bile olsa onu başka ehillere tercih etme, yeri gelince haksız rekabet ile adam kayırma, adalet ve fazileti unutma, kısacası ‘meşrepçilik, mezhepçilik, cemaatçilik’ dediğimiz nahoş durum, her cemaat için az çok geçerlidir, böyleleri her hizmet gurubunda az veya çok vardır.

Kimse kendisini temize çıkarmasın, nefisini savunmaya geçmesin, hiç başkasına “tencere dibin kara” demesin! Bu kötü huylardan ve amellerden vazgeçme gibi iyi ve erdemli bir iş yapacaksa, önce kendinden başlasın. Başkası bu ayıptan vaz geçer ya da geçmez, kendisi bilir ve hesabını kendisi verir. Akıllı insana düşen, kendisi kusurundan kurtulmaya bakmaktır.

Şimdi gelelim bu haklı tespit ve uyarımız üzerine gelen tepkilere!

Gelen Tepkiler

Yazılarımıza yorum yapan kardeşlerimiz rumuzlarla yazdıklarından kim olduklarını bilmiyoruz. O yüzden isim yazamıyoruz, rümuz yazmaya da gerek görmüyoruz.

İşte bazı yorumlar: “Rabbimize hakkıyla inanan kendini tanır kendini tanıyan asla haddini aşmaz. Haddini aşanlar Şeytanların köleleridir sonları onlarla sonsuz Cehennemdir.

Rahman Rabbimiz bizi cehaletten korusun, şeytandan ve şeytan yandaşlarından uzak kılsın dünyada ve ahirette.”

“Zaferden zafere koşan Halid bin Velid'i azleden Hz. Ömer'in gerekçesi şudur; insanlar bu zaferleri onun komutanlığından bilmeye başladı. Oysaki bu zaferleri lütfeden Allah'dır. Kendilerini "hizmet hareketi" olarak tanımlayan, “İslami” bir cemaat olmadıklarını “insani” bir cemaat olduklarını beyan eden saçmalıklarla Gülen cemaati haddi aşmıştır. Tevazu aromalı kibirleri iyice sırtır hale gelmiştir. Bazen yaptıklarına bakınca “el-hak doğrudur siz İslami cemaat değilsiniz” diyəsi geliyor insanın. Avrupa başbakana "diktatör" der, onlar onaylarlar.Gezicilerin haklı olduğunu ima ederler. Cemevi yapımına maddi destek sözü verirler. Her zamanda güçlünün yanında yer alır bu insanlar!”

Bu yorumdan bağımsız olarak söylüyorum, bence kimin söylediği de az çok önemlidir. Kim, kime, nerede, ne zaman, hangi şartlarda, şahsa özel mi yoksa genele mi ne söylemiştir, konuyu anlama ve bir hükme bağlama açısından bu mesele çok önemlidir. Yukarıda anlatmıştık ya, tekrar etmeyelim şimdi. Gelelim haklı veya haksız oluşu meselesine.

Bu yorumda benim de katıldığım noktalar var. Örnek verelim. Bu cemaatte -haklı olabilirler- “hizmet bayrağı bizde” gibi bir övünme yok mudur? Kendilerinin dışında kalan İslamî cemaatlere karşı, umursamaz, ilgilenmez tavırları yok mudur? İnsanların haset veya gıpta damarlarına basan yanları yok mudur?

Buna maalesef kimse “yoktur” diyemez. Çünkü bu hareketin lideri “var” diyor ve çok şiddetli bir şekilde “böyle yapmayın” diye uyarıyor.

Benim az çok tanıdığım ve “insanların imanına hizmet ve sahabe çağını güncelleme” davasına inanıp kendisine

güvendiğim Muhterem M. Fethullah Gülen Hoca Efendi¹³ bu noktaları defalarca gündeme getirmiş, “aman haset veya gıpta damarlarını kabartacak söz ve işlerden sakının, böyle bir tehlikeye meydan vermemek için başka cemaatlere gidin, onların dine, imana, millete hizmet hakkını teslim edici övgülerde bulunun” demiştir. Hatta “nakşî ile nakşî, kadirî ile kadirî olun” bile demiştir. Ama neylesin ki onu anlamayan kimileri “tasavvuf zamanı değildir” diye kavga çıkarıyorlar.

Bunu niye söylüyor?¹⁴

Demek ki bir bildiği veya gördüğü var. En azından sezdiği tek ya da iki yanlı tehlikeler var. Çünkü iş yapmayı boş oturan övünemez. Nesine övünecek? Övünse de gülünç olur, kimse dinlemez. Kendini beğenmek gibi çirkin huylar, genellikle iş yapan ve başarılı olanlarda olur ve ilk önce de bu başarı sebebiyle kendini farklı ve üstün görenleri vurur. Belki

¹³ Evet, bir zamanlar aynen böyleydi. Ama daha sonra müthiş yanıldığımızı itiraf edeceğiz. Meğer Gülen bir tane değil, beş, on, yerine göre elli yüz taneymiş. Bu kadar çok yüzlü bir insana artık güvenimiz kalmadı. Ancak Müslüman olduğu için üzerimizde bir hakkı vardır, onu da gözetiriz inşallah.

¹⁴ Daha sonra göreceğiz ki bütün bunlar taktik icabı yüz gördülük söylenen sözler imiş. Yoksa buldukları yerde başkalarına hayat hakkı tanımadıklarını, ele geçirdikleri her alanı başkalarından silip süpürerek, ehliyet bakmadan kendi adamları ile doldurduklarını, müthiş bir şekilde kadrolaşmaya gittiklerini hep yaşayarak gördük. Çünkü bizzat F. Gülen’in kendisi böyle emrediyor. “Her yerde biz olmalıyız. Bir yerde yoksak, oluncaya kadar en yakınımızı oraya koymalı, bizim adamımız yetişince onu hemen uzaklaştırarak kendi adamımızı yerleştirmeliyiz.” O yüzden Mustafa İslamoğlu Gülen’in yüzüne beraber yaklaşıp şunları söylemiştir: “Cemaatiniz çok obur. Sofradaki her şeyi onlar yiyor. Kardeşlerinin aç kalmasını aldırıyorlar. Böyle olmaz!”

de şeytanın ilk ve en yaman çelmesidir bu “ameli görmek” illeti. Bu illet, yapılanları da iptal eder zaten.¹⁵

Hatta Fethullah Gülen’in yıllar önce İzmir’de bir cami konuşması var ki konumuz adına muhteşemdir! Zaten Hoca Efendi fikir ile duyguyu muhteşem bir üslup ve beyan ile birleştirerek sunmayı başarabilen ülkenin nadir hatiplerindendir. İşte o vaaz da müthiş bir vaazdır! Yaman ve yakıcı bir hitabet! Merak edenler internette bulup dinleyebilirler sanırım. Sarıksız cüppesiz kürsüye çıkıyor ve mealen şöyle diyor:

“Aslında konuşmak için çıkmadım bu kürsüye. Buraya bir daha gelmeme kararımı bildirmek için çıktım. Sessizce

¹⁵ “Ey iman edenler! Sadakalarınızı minnet ederek, başa kakarak ve eziyet ederek iptal etmeyiniz.” Bakara,

“Mallarını Allah yolunda harcayan sonra verdiklerinin arkasından başa kakmayan ve gönül incitmeyen kimselerin Rableri katında mükafatları vardır. Onlara bir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir. Bir tatlı dil, bir bağışlama, arkasından incitmenin geldiği sadakadan daha hayırlıdır. Allah, ganidir, halimdir. Ey iman edenler, sadakalarınızı, başa kakmak, kalp kırmak suretiyle boşa çıkarmayın. Tıpkı malını insanlara gösteriş için dağıtan; Allah'a ve ahiret gününe inanmayan herif gibi. Artık onun durumu, üstünde biraz toprak bulunan ve üzerine bir sağnağın inip kendisini bütün yalçınlığı ile ortada bıraktığı bir kaya gibidir. Böyle kimseler, yaptıklarının hiçbir yararını görmezler. Allah, inkarcılar topluluğunu doğru yola çıkarmaz.”(Bakara 262- 264.)

Bütün Müslümanların yardım, himmet ve duaları ile büyüyen bir cemaat, sonunda büyüklük hastalığına ve güç zehirlenmesine yakalanarak, kendinden başka bütün kardeşlerine hava atmaya, kibirli davranmaya ve elindeki nimetleri kapmaya başlamış, bulunduğu her yer ve makama ehliyetine bakmadan kendi adamlarını atamış, başka Müslüman cemaatlerin ayağını kaydırmıştır. Sanırım bu yüzden yaygın bir sevgisizlik ile cezalandırılmış, neticede ilâhî bir şefkat tokatını, belki de balyozunu yemiştir. İnşallah ayıkırlar!

gidecektim, yolumu kestiler, ayaklarıma atıldılar, izin vermediler. “Hiç olmazsa bu kararınızı siz duyurun” dediler. Ben de bunu duyurmak için geldim. Kısa konuşup gideceğim. Biz bir hizmet yaptığımızı sanıyorduk. Ama değilmiş. Ortaya bir sürü “ben yaptım, ben ettim, ben tuttum” diyen nefsinin ilahlaştırmışların çıkmasına sebep olmuşuz. Ben bir daha gelmeyeceğim. Başınızın çaresine bakarsınız.”

Evet, hani şu bir cami dolusu cemaatin ağlayarak, feryat ederek “bırakma bizi hocaam” diye haykırdığı vaaz!..

Allah aşkına ne diyor bu insan?

Neden şikayet ediyor?!

Hoca Efendi bunu böyle söylerken, kim inkar edip de yok sayabilir?

Yine yıllar önce yaşadığım şehirdeki cemaatin imamı bana burnunu kaldırarak soğuk soğuk “vaaz vermek, akşam ihtiyarlara sohbet etmek iş değil. Önemli olan talebe yetiştirmektir” demişti.

Bunu bana üstelik kendi mekanında küstahça niçin söylüyordu? Benim İmam Hatipte öğretmen olduğumu biliyor oysa! Ama halk arasında fakiri çoğu kez Diyanette çalışıyor zannettiren fahri vaizliğim ve kendi meşrebimce dinî, manevî, kültürel hizmetler gibi çalışmalarımı bırakıp bütün bütün kendi hizmetlerine davet adına söylüyordu herhalde. O zamanlar her davet ettiklerinde gitmemiz ve bize düşeni yapmamız kesmiyor adamı zahir. Tamamen kendilerine katılmamızı, başka meşreplerimden vaz geçmemizi bekliyordu. Olacak iş miydi Allah aşkına? Bu benlik ve kibir kokan küstahça sözler üzerine o vazifeli şehrimizden gidene kadar nerede karşılaşmışsak soğuk davrandık birbirimize.

Ne demek vaizliğin ya da akşam halkla iç içe sohbetlerin faydasız olması? Hidayeti sen mi dağıtıyorsun be adam?

Senin hocan da aynısını yapmıyor mu yani?

Ne gereği var bu gevezeliğin?

Şimdi cemaat akşam sohbetleri için mahalle mahalle şehri halletmiş, köylere kadar gidiyor. Bunlar boş işlerse niye yapıyorsunuz? Değilse, yapanı niye kınıyorsunuz?

Ey akıllım, bu gençlerin ana babalarına bir faydamız olacaksa niye olmasın? Onlar da insan değil mi? Dini eğitime muhtaç değil mi?

Zengin, eşraf olunca ayağına gidelim ve şirinlik gösterelim, avama gelince, "âmâ/kör" gelince "abese ve tevella" olalım, öyle mi? Kur'an-ı Kerim'in bir kere de sana inmesini mi bekliyorsun, mevcuttan ders almak yok mu?

Fethullah Gülen'in eleştirdiğine biz dikkat çekersek ve uyarırsak, bu hocayı ve cemaatini sevmemek, haset etmek, düşmanlık etmek mi olur? Feraset bu mudur? Hoca Efendi için böyle şeyler söylemeyenler, aynı sözü başkası söylediğinde onu haksız yere eleştirir ve incitirlerse, bu insaf mıdır, adalet midir? Vicdan buna nasıl razı olur?

Ey kendilerine "biz muhabbet fedaileriyiz, husumete vaktimiz yoktur" diyen ve dinimize, ümmetimize hizmet ettiğiniz için çok sevdiğimiz ve dua ettiğimiz siz kardeşlerim, saygılı bir dille yaptığımız ufacak bir eleştiriye bu ne tahammülsüzlüktür? Bu e-postalarda yazılan üzücü, incitici, itici ve hakaret edici sözler, dava sahibi şuurulu bir Müslümanın kaleminden nasıl çıkabilir?

İşte bizzat bu yakışıksız diyeceğimiz ve kardeşlik adına ötesini söylemeyeceğimiz davranışlar, bizim yaptığımız eleştirilerde ne kadar haklı olduğumuzun bir delili veya canlı şahidi değil midir?

Öyleyse devam edeceğiz demektir.

Lider ve Cemaat Farkı

Şu bir hakikattir ki insanların ekseriyeti rehberlerinin seviyesinde olamazlar. Bunu görmek ve öylece değerlendirmek gerekir. Sanırım herkes bu konuda önderleri, rehberleri, müşitleri, üstatları bir yere kadar mazur görür. Mesela bir müşid-i kâmil düşünelim. Öncelikli soru şu: Biz bu zatın kesb-i kemalini, manevi ve ruhanî derecelerini, ahlak ve fazilette kalbinin kıvamını bütün bütün nereden bilip de değerlendirebileceğiz?! Sonra bir müşid-i kâmilin binlerce, belki nadir de olsa milyonlarca müridi olabilir. Şimdi bunların hepsi iman, amel ve ahlakî olgunlukta müşid-i kâmillerinin derecesinde veya seviyesinde midir?

Keşke öyle olsaydı, ama nerede? Hatta bazen biz onun yeni ders almış mübtedi bir talibini, veya ders almış ama yıllardır manevi vazifelerini yapmamış bir müridini görür de, “hepsi böyleyse bunlar da bağlar gazeli” der çıkarsak, doğru, adil ve insafı olmuş olur muyuz?

Elbette hayır!

Aynı örneği değişik hizmet grupları ve cemaatler hakkında da düşünebiliriz. Herkese gösterdiğimiz bu müsamahayı neden Fethullah Gülen ve cemaati için de göstermeyelim? Onlar için de aynısını düşünmeliyiz. Her seveni ve ona müntesip olanı aynen Fethullah Gülen gibi olamaz elbette. Bunda herkes gibi o da mazurdur.

Hem Fethullah Gülen kendi cemaatinin bizim eleştirdiğimiz şekilde olmasını ister mi? Elbette istemez. Bunun için gerekli uyarıları geçmişte yaptığına ve hala yapıyor olduğuna biz medyadan şahidiz. Gelecekte de gerekli gördükçe yapar kanaatindeyiz. İnşallah buna gerek kalmaz, bu halisane

temennimizdir, ama insanın olduğu yerde hata ve kusur eksik olmaz, kalırsa yapacağına da itimadımız tamdır.

Ama cemaatinin bir kısmı, en azından içlerinden bazıları ilim, ibadet, zühd, mücahade ve murakabe ile onun kadar kemale erip olgunlaşmamış ve bu yüzden bizim de eleştirdiğimiz bir kısım sorunlar yaşanıyor olsa bile, hiç olmazsa belli bir olgunluk seviyesine gelmiş “muhabbet fedailerine” düşen, hemen nefis müdafaasına geçerek bunu inkar ile yok saymak değil, ikaz edene teşekkür ederek bu kusurun giderilmesine gayret etmek, bunun için çalışıp çabalamaktır. Allah Teâlâ'nın içimizi dışımızı gördüğünü biliyorken mazeret üreterek “kendimizi temize çıkarmaya çalışmak”¹⁶ ayetlere ters düşmektir.

Bunu kimler böyle kabul eder de gereğini yaparlarsa, bunda da kısmen veya tamamen Allah Teâlâ'nın izni ile başarılı olurlarsa, bundan hem onlar kazançlı çıkar, hem de bütün Müslümanlar kazanmış olurlar. Çünkü bütün Müslümanlar, bütün Müslümanların iyiliklerinden istifade ederler. Hangi akılsız mantıksız adamdır o ki, kendi istifade ve menfaatinin düşmanıdır? Bindiği dalı kesene ahmak denmez mi?

Eğer itham edilen böyle bir şey gerçekten hiç yoksa ki insan olan yerde bu mümkün değildir, yine kendilerini eleştirenlere durumu anlatmak, bunu fırsat bilerek kendilerini ve hizmetlerini tanıtmak, en azından incitmeden insan kazanmak için, eleştirilere makul, mantıklı, ikna edici ve nazik, kibar, seviyeli bir dille cevaplar vermek gerekmez mi? Böyle yaparlarsa kârlarına mı olur, zararları mı olur?

Kötü, çirkin, kaba ve küfür sözlerden “muhabbet

¹⁶ Bkz. Necm, 32.

fedailerine” ne hayır, ne fayda, ne de bir kâr gelebilir! Fayda ancak kavli-leyyin ile söylenmiş bilgi, hikmet ve güzel öğütler dolu sözlerden gelir.¹⁷

Alimlere İtaat Farzdır

¹⁷ İnsanları İslam’a davet için gönderilen bütün Peygamberlerin (aleyhisselam) ortak özelliklerinden birisi de “kavl-leyyin/yumuşak söz” ile bu daveti yapmalarıdır. Bu onlara Allah Teâlâ’nın bir emridir, öğrettiğidir. Başta davetçiler, vaizler ve öğretmenler olmak üzere bütün Müslümanlar buna dikkat etmelidirler. Nitekim Rabbimiz buyurur: “İnsanlara yumuşak davranman da Allah’ın merhametinin eseridir. Eğer katı yürekli, kaba biri olsaydın, insanlar senin etrafından dağılıverirdi. Öyleyse onların kusurlarını affet, onlar için mağfiret dile ve işleri onlarla müşavere et. Bir kere de azmettin mi, yalnız Allah’a tevekkül et. Allah muhakkak ki kendisine dayanıp güvenenleri sever” (Al-i İmran, 3/159)

Yine Allah Teâlâ, Hazreti Musa ve Hazreti Harun’u (aleyhisselam), Firavun’a gönderirken, şöyle buyuruluyor. “Ona yumuşak söz söyleyin, belki düşünür ve ürperir.” (Tâ hâ, 20/44) buyurmuştur. O iki yüce peygambere yumuşak ve tatlı bir üslupla konuşma bir emir şeklinde anlatılırken, aynı husus İnsanlığın İftihar Tablosu’nun bir vasfı ve ahlak-ı âliyesinin bir buudu olarak takdir sadedinde nazara veriliyor; Peygamber Efendimiz’in bu güzel huyunu sena sadedinde, “İnsanlara yumuşak davranman da Allah’ın merhametinin eseridir.” (Al-i İmran, 3/159)

Yumuşak huylu ve gönül alıcı olmak sadece sözlerle alâkalı bir husus değil, insanda bir huy ve tabiat halini almalıdır. Söz yumuşak ama tavır, hal ve hareketler sert ve kaba ise bu hoş değildir. Bazen fiili kabalıklar, kaba sözlerden daha kötü tesir edebilir..

Ancak utanmadan aynı hata ve kusurları işlemekte ısrar eden kimselere karşı, onları terbiye ve ıslaha yönelik bir tavır almak da makuldür ve bu, hakkın hatırını âli tutmanın ifadesidir. Nitekim, Allah Rasûlü (aleyhisselam), Tebuk seferine meşrû bir özrü olmadığı halde katılmayan Kâ’b b. Mâlik, Mürare b. Rebî’ ve Hilâl b. Ümeyye ile elli gün kadar hiç konuşmamış, Ashabına da öyle davranmalarını emretmiştir.

Geçen yazımızın sonunda cemaati eleştirdiğimiz için bize hakaret ve küfür dolu mektup atan ve yorum yapanlara işin doğrusunun ne olacağını ifade etmiştik. İşte bir sevgili kardeşimiz bize maile M. Fethullah Gülen’in şu sözlerini göndermiş:

“Sizin varlığınıza bile tahammül edemeyenlere kızmayalım; vasıflara kızalım. Samimiyim; sofralar hazırlamalıyız bunlara. Bize düşmanlık yapa yapa yorulmuşsunuzdur; buyrun soluklanın demeliyiz. Böyle yaparsak insanlığımızı sergilemiş oluruz. Efendimiz (sas), Ebu Cehil’in ayağına elli defa gitmiş. Yolumuz bu bizim. Peygamber yolu. Allah bizleri o kapının sadık kulları olmadan ayırmasın.”¹⁸

Hoca Efendi’nin bu sözlerinden sonra “arife işaret yeter” kabilinden iki kelime de kendinden yazmış: “Selam ve muhabbetle...”

Teşekkürler sevgili kardeşim. Mesaj aynen yukarıda dediğimiz gibi şöyle alınmıştır: “Hoca Efendi budur. Bunu tenbih ve tavsiye etmektedir. Buna aykırı davrananlar varsa, bu onların kendi kusurlarıdır. Hoca Efendiyi ve cemaatini bağlamaz.”

Aynen öyledir!

Biz de buna vurgu yaptık zaten. Ancak burada bir başka durum daha var. Bilelim ki bu sözler Ebu Cehil ve safındaki kafirlere söylenmiştir. Birisi çıkıp eleştirdiğimiz “yersiz alınçalık” ile bu sözlerden Müslümanlara bir hakaret

¹⁸ Buradan başlayan yolculuk, “evlerine ateş düşsün” bedduasına kadar ulaştı sonunda. Allah hepimizin de akıbetini hayır eylesin. Dünyadan giderken hüsn-ü hatime ihsan eylesin. Atalar “ne oldum deme, ne olacağım de” derken ne kadar haklılarmış...

çıkarmasın. Fethullah Gülen'in Müslümanlara olan şefkat ve merhameti belki bundan da fazladır, buna inanırım. Ben o insanı ve onunla omuz omuza hizmet eden cemaatini sever ve sayarım.¹⁹ İleride açıklayacağım/eleştireceğim bazı sebepler yüzünden yanlarında değilim. Ama aleyhlerinde de olmam.²⁰ Bu böyledir.

Ancak onu veya cemaatini, hakkını teslim etmekle beraber, bize göre yanlış veya olumsuz bir söz veya işte gördüğümüzde, eğer gerekiyorsa, o yanlış, hata, kusur giderilsin diye Allah rızası için, “din nasihatı” hadisinin bir anlamını esas alarak öğüt, uyarı, tavsiye adına, hiç eleştirmeyelim mi? Şayet dinimizden aldığımız yetki gereğince usul ve adabına uygun olarak onu veya cemaatini eleştirirsek, bu onlara iyilik ve yardım etmek midir, yoksa düşman olmak mıdır?

Asla ve kat'a düşman olmak değil, bilakis yardım etmektir. Aksini düşünen ve buna göre tavır alan eleştirilir. Çünkü sevgili Peygamberimiz,

- “Zalim de olsa, mazlum da olsa, kardeşinize yardım ediniz” buyurmuştur. Sahebeler,

¹⁹ Türkiye'ye ve bu ülkede yaşayan insanlara o malum 17 Aralık darbe teşebbüsünden, hele de Suriye'li kardeşlerimize gönderilen yardım tırlarının durdurulması iğrençliğinden sonra Fethullah Gülen'in ve paralel yapının sevgisi artık bizde bitmiş, bir Müslümana mecburen duyulacak asgari seviyeye inmiştir. Hala bir zamanlar benim gibi ona inanmaya devam eden tabandaki saf ve samimi kardeşlerimize sevgimiz ise devam etmektedir.

²⁰ Malum darbe öncesinde böyleydi. Ama darbe sonrasında durum değişti, biz de bu sözümüzü geri aldık. Paralel yapı ülkemize ve insanımıza zarar verdiği için artık aleni olarak karşı çıkıyor ve ıslah olmalarına dua ediyoruz.

- “Mazluma yardım edelim ama zalime nasıl yardım ederiz ya Rasulallah?” dediklerinde,

- “Zalimi zulmünden menetmekle ona yardım edersiniz” buyurmuştur.²¹ Görülüyor ki bu görev her bilinçli insanın omuzlarına yüklenmiş bulunmaktadır.

Bazıları, “Sen kim oluyorsun da koskoca Hoca Efendiyi eleştiriyorsun?” diyor.

Bu ne demek? Böyle bir saçmalık olabilir mi? Bizim sözümüzün haklı veya haksız olduğuna değil de naçiz şahsımıza bakmak, (Allah herkes gibi bizi de gurur, kibir ve kendini beğenmişlikten korusun) doğru bir davranış mıdır?

Sanırım bu konuyu biraz daha açmamız gerekecek. Şahıslardan bağımsız olarak deriz ki, bir milletin ilim, maneviyat ve idarede büyüklerini bilmesi, onları sevip sayması, maddî ve manevî alanlarda elinden geldiği kadar desteklemesi, meşru olan emirlerine itaat etmesi, din açısından vaciptir, yani mutlak bir gerekliliktir. Bu konuya dair o kadar ayetler ve hadisler vardır ki, saymak müşküldür.²² Bu delillerin en meşhurlarından bir ayetle yetinelim:

“Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambere de itaat edin ve sizden olan emir sahibine de itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz; Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resulüne arz edin. Bu, daha iyidir ve sonuç bakımından da daha güzeldir.”²³

Ayette geçen “emir sahibi” için müfessirler “alimler ve amirlerdir” demişlerdir. Hele de Şafiilerde bir hüküm vardır ki

²¹ Buharî, 46/4, r. 2255.

²² Biz bunların bir kısmını ve daha başka bazı delillerini “Alimin Önderliği” isimli eserimizde yazmıştık, bakılabilir.

²³ Nisa 4/59

bayılırım; “İslam devletinin olmadığı yerde o beldenin en muttaki alimi halife/devlet başkanı/idareci yerine geçer.”²⁴

İşte bu yüzden Müslümanlar başsız kalınca, inanıp güvendikleri bir Hoca Efendi'nin etrafında kümelenerek dinlerini öğrenmeye, yaşamaya ve yaşatmaya çalışırlar. Özellikle böylesi zamanlarda bir hoca etrafında kümelenip cemaatleşmek hem çok tabii bir haldir, hem de dinin bir emridir. Hatta halifenin olmadığı yerlerde Müslümanlar en bilgili, takvalı, tecrübeli bir alimi kendilerine İmam/devlet başkanı seçer ve ona öyle saygı duyar ve itaat ederler. Yani etmelidirler. Bu durumu kınamak bilgisizliğin ve tecrübesizliğin eseridir.

Hal böyle olunca bir kısım insanların bir hoca efendi etrafında kümelenerek bir cemaat oluşturmaları ve bu yolla dinimize, ümmetimize, medeniyetimize hizmet etmeleri, doğrusu sevinip tebrik edilecek, takdir edilecek bir durumdur. Bizden veya başka Müslümanlardan bundan başkası da beklenmez.

Bir hakikati daha hiç bir rahatsızlık duymadan içtenlikle ifade edeyim: Biz naçiz şahsımızı hiçbir Hoca Efendi ile kıyaslama cür'etini asla göstermeyiz. Rabbimizden daima tevazu ve mahviyyet gibi güzel huyları dileniriz. İnşallah İslam'a hizmet eden büyüklere karşı bizden böyle bir su-i edep sadır olmaz.

Ama aynı davranışı onun cemaatinden bazılarının göstermemeleri ve ona olan her eleştiriyi haklı haksız olduğuna bakmadan, böyle bir değerlendirmeye girişmeden, şiddet, hiddet ve hakaretle reddetmelerine ne demeli? Başka hocaların

²⁴ Biz bu konuyu “İslam'da Devlet ve Siyaset” ile “İlim ve İktidar” kitaplarımızda enine boyuna açıklamıştık. Bu kadarcık ile yetinelim.

veya hizmet adamlarının da umum Müslümanlar gibi kendileri tarafından sevilip sayılmayı hak ettikleri gerçeğini unutmalarını nasıl değerlendirmeli?

Acaba böyle bir tutum, kendilerine isnat edilen gurur, kibir, kendini beğenme, gereksiz övünme, başka kardeşlerini görmeme ve benzeri bazı kötü huyların ve işlerin gerçekten varlığına, bir başka deyişle haklarındaki bu isnadın doğruluğuna bir şahit, bir alamet ve işaret değil midir?

Üstelik bu aynı zamanda başka bir şeydir de.

Ne midir?

Allah Aşırı Gidenleri Sevmez

Başlık bir ayetten iktibastır. Tamamı şöyledir:

“Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı temiz şeyleri haram saymayın. Ve aşırı da gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez.”²⁵

Elmalılı Hamdi Yazır Efendi gerek bu ayetin, gerekse daha önce geçen Maide 77. ayetin tefsirinde çok güzel açıklamalar yapar. Biz buradan bazı hakikatleri kısmi tasarruflarla aktaralım isterseniz:

“Dinde aşırılık iki çeşittir: Birisi haklı aşırılık, diğeri haksız aşırılıktır. Haklı aşırılık, dinin hakikatlerini inceden inceye araştırmak ve inceliklerini arayıp taramak ve tetkik etmek, delillerini ve burhanlarını elde etmek suretiyle hükümlerini tam bir dikkatle tatbik etmektir ki, buna salabet, ittika, vera, ictihad, mücâhede, gayret ve dînî hamiyet de denilir. Âyet bunu yasaklamamış, belki desteklemiştir. Hak

²⁵ Maide, 5/87

olan hususlarda ne kadar ileri gidilse ifrat (aşırı) ve taassub (tutuculuk) sayılmaz.

Diğeri ise batıl ve haksız olan aşırılıktır ki, bu delillere göz yumup, şüpheler arkasına düşerek ifrat (çoklukta aşırılık) veya tefrit (azlıkta aşırılık) ile hakkın hududunu geçmek ve açık olan hakkı teslim etmeyip tersini benimsemektir ki, buna da taassup (tutuculuk) ve bilgisizliği koruma denilir. Âyet, "haksız yere" diye işte bu çeşit aşırılığı yasaklamıştır. Yani dinde hedefimiz daima hak olsun, kör bir taklit, kuru bir tutuculuk ile ifrat veya tefrite sapıp hakkın sınırını geçmeyiniz. Haksızlık yapmayınız, haksız şeylerde ısrar etmeyiniz.”

Şimdi bu bilgiler ve geçmiş yazılarda ifade edilenlerden sonra, birisi kalkar da, “sen kim oluyorsun da her gün peygamberle görüşen bir alimi eleştiriyorsun?” derse, bu sözü nasıl anlamalıyız?

Bu söz bu yazımız yayınlandığında, yazı altında bir yorum olarak yayımlandı. Araştırılırsa belki de kim olduğu bulunabilir. Hatta hatırladığım kadarıyla bir yorumcu da ona cevap olarak şöyle yazmıştı: “Seni de böyle mi kandırdılar?” Biz de bu ifadedeki nükte ve zerafete hayret etmiştik o zaman.²⁶

²⁶ Darbe sonrası Fethullah Gülen’in eski öğrencileri tarafından yapılan konuşmalarda duyduk ve yazılan yazılarda gördük ki, F. Gülen yıllardır kendisinin sık sık Peygamber ile görüştüğünü ve ondan emirler alarak işleri götürdüğünü söylemiş. Bütün sevenleri bunu bilirmiş. Ona “mehdi” nazarıyla bakarlar mı. Hatta Latif Erdoğan anlattı; Allah Teâlâ ile de görüştüğünü, konuştuğunu söylemiş, onun da içinde olduğu bir kalabalık cemaate. Şöyle ki, “Levlake levlake lema halaktül eflak = Habibim sen olmasaydın kainatı yaratmazdım” sözünüz doğru mudur?” Diye Allah Teâlâ’ya sordum. Bana şöyle cevap verdi: “Evet, doğrudur. Kainatı onun için yarattım, senin için de devam ettiriyorum.” Arayan bu sözleri

Her ne ise, Allah için söyleyiniz, bu bakış açısı aşırılık değil midir? Bu fart-ı muhabbet insanı cünuna götürmez mi! Duyguları bu yoğunlukta olan birisiyle bir konuda konuşulabilir mi?

Şunu hemen söyleyeyim, muhabbet ve teslimiyeti bu boyutta samimi olarak yaşayan insanlar az da olsa bulunabilir ve onlar bu bir nevi cünunda mazur da olabilirler. Tasavvufî eserlerde böylesi “mezcup”lardan uzun uzadıya söz edilir. Bu yüzden, fart-ı muhabbetinde bir nevi “cünun” halini yaşayan ve “kâr zarar sevdim Hüseyin’i” meşrebinde olup her işi “pîr aşkına” yapanları bendeniz bırakın mazur görmeyi, bilakis severim de. Nadirattan da olsalar, varsın bunlar teberrüken aramızda bulunsun. Biz de muhabbet besleyelim onlara. Ama, kimseye sataşmamak, tartışmamak, kavga etmemek şartıyla. Bu toplum saldırgan olmayan mezcupları sever ve hürmet eder. Böyle bir yanımız var bizim ve çok şükür ki hala yaşıyor.

Şimdi asıl meseleye gelelim ve şöyle bir düşünelim, Fethullah Gülen gerçekten de her gün Peygamber Efendimiz (sav) ile görüşüyor mu?

Yürekleri hoplatan bir soru!

Kimse “Ma’sum” Değildir

Evet, bizim de yüreğimiz yerinden oynadı. Şimdi bu bilgi doğru ise de söyleyeceklerimiz var, yanlış ise de.

Eğer doğru ise bunu kim söylüyor? Bu haber kimden yayıldı?

internette bulur. İnanıp inanmaması da artık kendisine kalmış. Bu tür yalan, dolan, hikaye ve romanlarla, bir de olur olmaz rüya görüp anlatmalarla insanların nasıl büyülediklerini sonraları çok gördük.

Eğer bu bir keramet olarak yaşandı ve kimilerince de muttali olundu ise, onlara bunu hocalarının bir sırrı olarak saklamaları, gizlemeleri gerekmez miydi? İhlas bunu gerektirmez miydi?

Hiç şüphesiz gerekirdi. Malum, tasavvuf kitaplarında sıkça yazıldığı gibi kendilerinden keramet sadır olan veliler bu kerametleri “kadınların hayız bezi gibi” titizlikle gizler, mecbur kalmadıkça asla ifşa etmezler. Buna muttali olan başkalarına da bu sırrı en azından yaşadıkları süreçte saklamalarını söyler. Sırrını fâş eden de çok yaşamaz zaten.

Peki, buna rağmen bu sır nasıl yayıldı?

Ehl-i sünnet “evliyanın kerameti haktır” diye kaideyi koymuştur. Öyleyse kerameti inkar, nass ile sabit bir hakikati inkar olduğundan bid’at ve cehalettir. Bu yüzden, “Sevgili Peygamberimiz (sav) vefat etmiştir, onunla bir şekilde görüşmek mümkün değildir” denemez. Peygamberler ve şehitler, “bel hum ahyauñ velakin la teş’urun” (Allah yolunda öldürülenlere de ölü demeyin. Onlar diridir ama siz anlamazsınız.”²⁷ ayetince hayat mertebelerinden bir mertebede diridirler.

Bazı işarî tefsir kitaplarında “bir ömür cihad-ı ekber yapıp sonunda şehit olmuş evliyaullah da bunlara dahildir” diye yazılıdır. Böyle olunca bir şekilde Peygamberimizle görüşülebilir. İmam Suyutî için defalarca Resulullah (sas) Efendimiz ile görüşmüştür” diye kitaplarda yazılıdır.²⁸

²⁷ Bakara 2/154

²⁸ Bediüzzaman, Mucizat-ı Ahmediye Risâlesi’nde hadislerin nasıl bir süzgeçten geçtiğini, İslam alimlerinin ne kadar hassas davrandıklarını ve başta mezhep imamları olmak üzere asırlar boyunca bu alanda yapılan titiz çalışmayı örnekleriyle aktarmaktadır. Bu bağlamda, “... keşif ehlinin tasdikiyle, yetmiş defa Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü

İlimimizin, müşahedemizin, aklımızın ve maneviyatımızın yetmediği her şeyi bir materyalist, bir pozitivist gibi inkar etmemiz gerekmez. Sükût etme hakkını kullananlar, “men samate neca” hadisi gereğince çok vartalardan kurtulurlar. “Modernist” geçinen Müslümanların

Vesselâmın görünüp, yakaza (uyanıklık) halinde onun sohbetiyle müşerref olan Celâleddin Süyutî gibi allâmeler ve muhakkikler, sahih hadislerin elmaslarını, diğer sözlerden ve mevzuattan ayıştırdılar" ifadelerine yer vermektedir. Akabinde, "İşte, bahsedeceğimiz hadiseler, mucizeler, böyle elden ele -kuvvetli, emin, müteaddit ve çok, belki hadsiz ellerden- sağlam olarak bize gelmiş." demektedir. (Mektubat, s. 114) Bu ifadelerle, Süyutî'nin hadis konusunda yapmış olduğu tebrike şayan çalışmasına işaret edilmektedir.

Süyutî, tasavvuf alanında da önemli bir yere sahiptir. Büyük velilerin sahabelere yetişmemesinin izahı yapılırken, Risâle-i Nur'da kendisinin adı da geçmektedir: "Peygamber sohbeti öyle bir iksirdir ki, bir dakikada ona mazhar bir zât, senelerle seyr ü sülûka karşılık hakikatın nurlarına mazhar olur. Çünkü, sohbette insibağ (boyanış) ve inikâs (yansıma) vardır. Mâlûmdur ki, in'ikâs ve tebâiyetle (tabi olmakla) , o nur-u âzam-ı nübüvvetle beraber en azîm bir mertebeye çıkabilir. Nasıl ki, bir sultanın hizmetkârı ve onun tebâiyeti ile, öyle bir mevkie çıkar ki, bir şah çıkamaz."

"İşte şu sırdandır ki, en büyük veliler Sahabe derecesine çıkamıyorlar. Hattâ, Celâleddin-i Süyütî gibi uyanık iken, çok defa Peygamber sohbetine mazhar olan veliler, Resûl-i Ekrem (a.s.m.) ile yakazaten görüşmeler ve şu âlemde sohbetine müşerref olsalar, yine Sahabeye yetişmiyorlar. Çünkü, Sahabelerin sohbeti, Hz. Muhammed'in peygamberliği (a.s.m.) nuruyla, yani nebî olarak onunla sohbet ediyorlar. Evliyâlar ise, peygamberin ölümünden sonra Resûl-i Ekremî (A.S) görmeleri, Hz. Peygamber'in velilik (a.s.m.) nuruyla sohbetidir. Demek, Resûl-i Ekrem'in (A.S) onların nazarlarına görünüp tezâhür etmesi, Hz. Peygamber'in veliliği (a.s.m.) cihetindedir, peygamberlik itibâriyle değil. Mâdem öyledir; peygamberlik derecesi velilik derecesinden ne kadar yüksek ise, o iki sohbetten o derece yararlanmak lâzım gelir." (Sözler, s. 451)

pozitivist eğitim ile şartlanan kafalarındaki inkar, ancak kendilerini bağlar.

Benim yakından bildiğim ve çok sevdiğim bir velinin oğlu, babasının vefatına yakın kendisine anlattığını bir münasebetle bana da anlatmıştı. Özeti şöyle: “Yakın bir zaman önce Sevgili Peygamberimiz (sav) ile görüşme arzusu içini yakmış ve bu arzuyu bastıramamış. Bunun için talebi olmuş. Bunun üzerine davet çıkmış ve görüştürülmüş. Ama sonraları bu talepten dolayı çok utanmış. ‘Keşke sabretseydim, kısmet ise “talip” olmadan “matlup” olarak bu görüşme zaten olurdu, kimseyi rahatsız etmeseydim’ dermiş.”²⁹

“Talepte zillet vardır” derler ya, maneviyatta da istememek önemlidir. Koca Pîr ne demiş:

Bir işi murat etme,
Olduysa inat etme,
Haktandır ol reddetme
Görelim Mevla neyler,
Neylerse güzel eyler.

Peki ama ya bu yalansa?

F. Gülen her gün Peygamber Efendimiz (sav) ile görüşmüyor ise, bu yalan haberi nereye koyacağız? Kimler niçin uydurup yayarlar bu lafları? Buna inanan aşırı muhabbet ehli acaba nasıl zaptedilir?³⁰

²⁹ Yeri gelmişken söyleyeyim, fakir de yaşadığım bit tanıklığı “Gönül Azığı” kitabımda “Garip Bir Ziyaret” başlığı ile yazdım, bakılabilir.

³⁰ Bütün bu tehlikeli itikatların onları nasıl “haşhaşi” haline getirdiğini ve Müslüman millete kurşun sıkara, bomba atarak çılgınca darbe yapmaya kalkıştıklarını son bölümde göreceğiz. İnsanlar bu gibi batıl düşüncelerle Gülen için “mehdi”, “kurtarıcı şahsiyet”,

Her ne ise, Fethullah Gülen büyük bir insan olabilir, ama yine de hatadan, kusurdan, yanlış yapmaktan – haşa- “ma’sum” ve “münezzeh” değildir. Peygamberler hariç hiç kimse “ma’sum” değildir. Belki “mahfuz”dur. En azından ilke bazında bu böyledir ve bunun pratiğe yansımaları da ihtimal dâhilindedir.

Öyleyse en azından yapanın nazarında haklı olan bir eleştiriyi Hoca Efendi için tahammül edemeyenler, yoksa onu “ma’sum” mu sanıyorlar? Hoca Efendi için “la yuhtî vela yüs’el / hata işlemekten münezzeh ve yaptığından sorumsuz ve dokunulmaz” diye mi inanıyorlar? Bu sıfatlar Allah Teâlâ’ya mahsustur.

Söyler misiniz, şia’nın kendi imamı için söylediği bu hatalı sözleri her cemaat kendi alimi, imamı ve önderi için söylerse, Allah aşkına bu Müslümanların hali nice olur? Ehl-i sünnet itikadı nerde kalır?³¹

“kainat imamı” diyerek onun yolunda mallarını ve canlarını kafirlerin hizmetine harcadılar maalesef. Onca bela ve musibetlere rağmen içlerinde hala ayıkmayanlar vardı. Büyü ancak ölünce bozulacağı benziyor.

³¹ Bizim bu sorularımız, Hoca Efendiyi eleştirilmez görenler hakkındadır. Yoksa kendisi “her zaman eleştiriye açık” olduğunu ifade eder. İşte kendi sitesinden bu konuda bazı alıntılar:

“Fethullah Gülen’in yazılı sözlü ifadeleri ve hayatı incelendiğinde özeleştirici dinamiğinin onun her anını kapladığı görülmektedir. En başta kendisi adına olmak üzere, çevresi adına, ülkesi adına, İslam dünyası adına, hatta insanlık ailesinin bütün fertleri adına hemen her konuşmasında ve yazısında sayısız özeleştirici ifadeleri yer aldığını inşafla bakanlar göreceklerdir. Nerdeyse her anı özeleştirici içinde geçen bir insanın eleştiriye kapalı olduğunu, kendisini eleştirenlerden muaf gördüğünü ifade etmek ya da düşünmek gerçeğe aykırı bir ifade ve düşünce olur. Burada Gülen’in eleştiri ve özeleştirici hakkındaki görüşlerine kısaca değinip kendisi ve mefkuresi adına dile getirdiği özeleştirici ifadelerinden örneklerle bu meseleyi

izaha çalışacağız. Fethullah Gülen, usul ve üsluba dikkat edilerek yapılan olumlu ve yapıcı eleştirinin en ideale ulaşmada önemli bir yol olduğunu belirtmektedir:

“Aslında, bir kimsenin ya da bir şeyin iyi veya kötü taraflarını, menfi veya müsbet yanlarını bulup meydana çıkarmak, ortada olanla olması gereken arasında mukayese yapmak demek olan ‘tenkit’ ideale yürümede bir yoldur. Müsbet manada tenkit etmek ve tenkide açık olmak ilmî esaslardan birisidir. Ne var ki, onun da bir üslubu ve uygun bir şekli vardır. Her şeyden önce, tenkit eden kimse insaflı davranmalı, söyleyeceklerini nefsi hesabına değil, Hak rızası adına söylemeli ve hayır mülâhazasından başka bir niyeti bulunmamalıdır. Tenkidin sâiki, hak aşkı ve hakikati tenzih arzusu olmalıdır; insaflı bir münekkid sadece hak ve hakikatin inkişafını maksat yapmalıdır. Aksi halde, gurur ve cerbezeye inzımam eden insafsız tenkit hakikati tahrip eder ve haksızlıklara sebebiyet verir.”[1] “Münekkid, gerçekten iyi bildiği hususlarda fikirlerini usûlünce ortaya koyarken, sahası olmayan mevzularda da susmasını ve dinlemesini bilmelidir. Ayrıca, bir tenkidi kimin yaptığı da çok önemlidir. Damara dokundurmayacak ve muhatabını rencide etmeyecek kimseler konuşmalı; diğerleri şahıslarına karşı tepkiden dolayı kıymetli fikirlerinin de heder olmaması için sözü onlara bırakmalıdır ki bu da bir hakperestliktir... tenkit edeceği hususlar varsa onlarda da gayet yumuşak ve yapıcı olmalı.”

“Müslümanlıkta özeleştiri vardır. Vahiy ile müeyyed olmayan her şey Müslümanlar arasında sorgulanmıştır. Ben Müslümanlıkta olduğu kadar başka bir yerde özeleştiri zannetmiyorum bulunsun. Mesela Hz. Ömer gibi bir halife İslam’ı temsil ediyor. Minberde hutbe irad ederken bir kadın itiraz ediyor. ‘Bunu yanlış söyledin. Bu meselenin doğrusu budur’ diyor. Bir yerde bir ordu komutanı bana şunu yaptılar falan diyor. Hiç tanınmadık bilinmedik bir nefer eğri kılıcına dayanarak diyor ki: ‘Komutanım senin yaptığın bu şey isyandır. Eğer doğru olmazsan sana şöyle yaparız.’ Fukahanın, kelimaların kendi aralarında İslamî meseleleri alıp vermeleri, münazara ve münakaşa yapmaları o kadar yaygındır ki bu kitaplar dolusudur. Herkes birbirini eleştirmiştir Müslümanlıkta. Ve bu eleştiriler belli ölçüde hoşgörüyü karşılanmıştır.”

“Kendimiz hakkında sürekli suç arayan, suç derleyen, tevsüi tahkikatta bulunan bir savcı gibi davranmalıyız. Ama başkaları

Unutmayalım, Sevgili Peygamberimizin (sav) dahi “zelleleri” oldu da ayetler ile düzeltildi. Bu yüzden ayetler ona sık sık “ben de sizin gibi bir beşerim” dedirtti. O (sav) da Hıristiyan ve Yahudilerin düştüğü hataya düşmesinler diye ashabını kendisini övmeye aşırı gitmemeleri için uyardı. Sadece sevgi, saygı, itaat ve destek istedi. Kendisi için ayağa kalkılmasını bile istemedi, bunu yasakladı. Oysa Sa’d b. Muaz (r.a.) örneğinde olduğu gibi ümmetin saygın kişilerine ayağa kalkmayı kendisi tavsiye etmişti.

Buna rağmen Sevgili Peygamberimizin (sav) vefatında nerede ise bu konuda ayaklar kayıyordu. Hz. Ömer (r.a.) bile akla mantığa sığmaz işler yapıyordu. Hz. Ebu Bekir’in (r.a.) dirayetli davranışıyla büyük bir tehlike atlatıldı. Biz bunu “İnançta Kirlenme” kitabımızda genişçe yazdık, bakılabilir.

Evet, konuyu toparlayalım, madem bu böyledir, neden Fethullah Gülen’in bazı sevenleri, akla, mantığa ve ahlaka aykırı olan tenkitlere karşı haklı olsalar bile, acaba neden her yapıcı eleştiriye dahi şiddetle itiraz ediyor ve çoğu zaman kin, nefret ve hakaretlerle cevap veriyorlar? Bu halet-i ruhiye neyin

hakkında da, onların fahrî avukatı gibi olmalı, hep onları müdafaa etmeliyiz. Başkaları hakkında hüsnü zan, kendi hakkımızda da sürekli muhasebe esasına bağlanmalıyız.”

(<http://fgulen.com/tr/fethullah-gulen-ve-hareket-hakkında/15387-fethullah-gulen-elestiriye-kapali-mi-kendisini-elestiriden-muaf-mi-goruyor>)

Fakat sonradan araştırdıkça gördük ki aslında bir tane F. Gülen yoktur. Bir bedende bir çok F. Gülen vardır. Zaman, zemine ve adamına göre söz söyler ve iş yapar. Bir bakarsınız önce dediğinin tan tersini söyler veya yapar. Onun kendisini bırakın eleştirmeyi, fikrini söyleyenlere karşı, “sizin de sözünüzün de yanımda şu uçan sinek kadar kıymeti yoktur” dediğini gidin de Prof. Dr. Ahmet Keleş’e sorunuz.

alametidir? Başkalarına bu kadar uzak, mesafeli, ilgisiz, ürkek ve dışlayıcı olmak nedendir?

Allah aşkına söyleyin, bizim bu çok nazik ve kibarca anlattıklarımızda ve sorduklarımızda yanlış olan nedir?

Hele hele kin, nefret ve hakaretle cevabı hak eden neresidir?

Bazı kardeşlerimiz de, “Böyle konulara haklı da olsa girmemek lazım” diyorlar. O kardeşlerimize soruyorum, biz Müslümanlar, kardeşlerimizle oturup nazik ve kibarca bir konuyu konuşamayacak mıyız? Bu “biz adam gibi oturup konuşmasını bilmiyoruz, edep ve terbiyemiz buna yetmiyor” anlamında kendimize hakaret değil midir?

Eğer bu davranış biçimi yanlışsa, bu kardeşlerimizi bu yanlıştan uyarmak, onların sair Müslümanlarla daha rahat kaynaşmalarına sebep olmaz mı? Bu da davaları adına onlar için bir kazanç değil midir?

Bir de bazı kardeşlerimiz de diyorlar ki: “Bunlar çok güçlü ve çok karanlık adamlardır. Neden temiz adımı bunları eleştirerek iftiralara ve karalamalara açık hale getiriyorsun? Neden huzurunu ve emniyetini tehlikeye atıyorsun? Seni bir lokmada yer bunlar. Bırak, kim uğraşırsa uğraşsın, sana ne?”

Bunlar belki de haklıdırlar. Benim iyiliğimi istiyorlar. Ama ben yine de bunlara nedenini kısaca cevaplıyayım:

“Müslüman sorumluluğundan!”

Elime Ne mi Gececek?

Hiç şüphesiz eleştirmek sevmeye ve desteklemeye, en azından dua etmeye mani değildir. Hele hele eleştirmek asla ve kat'a düşmanlık etmek hiç değildir. Bu yazıların yazılış amacı da böyle iyi yaptıklarımı zannederek hata veya kötülük

yapanları uyarmak, böylece bunların elinden hem cemaati kurtarmak, hem de cemaat üstü büyük İslam kardeşliğini korumaktır.

“Bu kadar yazı yazmakla eline ne geçecek?” diye bu yazılanları eleştirenlere diyorum ki, “önce Rabbime karşı ‘ben bana düşeni yaptım’ mazereti geçecek. Sonra eğer hak verir de dinlerlerse o zaman elime büyük bir kardeşlik geçecek. Birbirimizi iyi tanıma, karşılıklı güven, sevmeye ve saymaya geçecek. Bundan da birlik ve dirlik, güç ve kuvvet, nihayet hakiki ve mecazi manada “devlet” ele geçecek.”

Az mı?

Denemeye değmez mi?

Yeter ki insanlar ne dediğimizi dikkatle okusunlar, akl-ı selim ile anlamaya çalışsınlar, iyi niyetimizi görsünler de istifade etsinler. Burunlarından soluyarak öfkeyle okuyanlar varsın bizi sevmesinler, hakaret yağdırsınlar ne çıkar? Allah kalpleri biliyor! Ondan başka güç ve kuvvet kaynağı yoktur. O ne derse o olur. Biz de ona itimat ve tevekkül etmişizdir.

Bu zamana kadar burada Fethullah Gülen’i incitecek, ona sevgisizlik ve saygısızlık sayılacak, düşmanlık addedilecek tek bir cümle geçti mi?

Ben bilerek hayır!³²

Hatta bazıları “siz eleştiriyor musunuz, övüyor musunuz anlamadık” dediler. Kimileri de “okumadan yazdıklarını”, daha doğrusu saldırdıklarını söylüyorlar. Ne çıkar? Biz burada Fethullah Gülen’in “Mavi Marmara Gemisi” ile ilgili demecine, şimdiki gibi gayet nazik ve kibar olarak “Ya hayır

³² Bu soru, onu sevdiğimiz zamanlarda yaptığımız eleştiriler için geçerlidir. Fakat darbe teşebbüsleri ile gündeme geldikten sonra bu sevgi ve saygı bitmiştir.

söyle ya da sus” hadisini serlevha yaparak bir eleştiride bulunmuştuk. Aman Allah’ım, ne hakaretler, ne iftiralar, ne tehditler yemiştik! İsteyenler yazıyı “Habervaktim” sitesinden bularak altındaki yorumlara bakabilirler. Bir kısmı da mail adresimize özel olarak gönderilmişti.

Bir hocayı sevmek ve korumak amacıyla -aralarında yerle gök arası kadar ilim ve fazilet farkı olsa bile - başka bir hocaya hakaret etmek, acaba hangi akla, imana ve ahlaka sığar?

Kendilerine “biz muhabbet fedaileriyiz, husumete vaktimiz yoktur” diyenlerin, eğer sözlerinde sadık iseler, buna hakaret ve aşağılama yerine ikna edici bir cevaplarının olması gerekmez miydi? Bu aynı zamanda ilim ve terbiyede üstad bildikleri hocaya karşı da bir sorumluluk değil midir? Biri kalkar da “bunlar mı hocanın yetiştirdikleri?” diye sorarsa, bu sorudan mahcup olmazlar mı?

İşte bu yazılar bunu öğretmek içindir ve amacına ulaşması da çok önemlidir.

İtiraf edelim ki bu yazıları yazarken kendilerini sevdiğimiz ve en azından dualarımızla desteklediğimiz bu kardeşlerimizden yine yersiz ve alakasız sözlerle hakaret görmekten çok korkuyorduk. Çok şükür ki korkularımız gerçekleşmedi. Ancak acı olsa da hakaret olmayan ama “zamansızlığa ve faydasızlığa” dokunan bazı mailler aldık. Siz de yazıların altındaki yorumların azlığının (9. yazıya kadar) farkındasınız. Buna da çok sevindim. Demek bu kardeşlerimiz de olumlu yönde çok merhale katetmişler. Bundan “yazının amacına ulaştığı” gibi bir zan, bir tahmin veya kanaat çıkarsak da sevinsek doğru olur mu acaba?

Bir de unutulmuş bir sebep var. O da, bütün Müslümanları ortak olarak kastedtiğimiz “Kendini Beğenmek ve Övünmek”

başlıklı ilk yazıya verilen tepkilerdir. Bunlar, “niçin bu konuyu yazdığımızın” esbab-ı mûcibesidir. Merak edenlere duyurulur!

Netice-i kalam, biz kardeşlerimize yeri gelmişken “biraz daha rahat olmayı” tavsiye edebiliriz. Yukarıda da dediğimiz gibi “eleştirmek sevmeye ve desteklemeye, en azından dua etmeye mani değildir. Hele hele eleştirmek asla ve kat’a düşmanlık etmek hiç değildir.” Kimse “bize tavsiye sizin haddinize mi düşmüş?” demesin, Müslümanların birbirlerine “haklı tavsiye etmesi” Allah Teâlâ’nın emridir.

Gerçekten de ey cemaatten olan sevgili kardeşlerimiz, sizi her eleştiren düşmanınız değildir. Aralarında Hoca Efendi’yi sevenler de vardır. Bunlar, sizin hizmet hareketinizdeki bazı tarz ve üslubunuzu beğenmedikleri için aranızda olmuyor olabilirler. Bunun size ne zararı var? Bu kadar kuşkucu olmayınız etrafınıza karşı. Kendinizi “etrafınızı Müslüman düşmanlarınız kuşatmış” gibi sanmayınız, iyi ilişkileri böyle bir vehme kurban etmeyiniz lütfen. Biz sizi seviyor ve hizmetlerinizi takdirle karşılıyoruz. Bırakınız bunları, farzı muhal size düşman bile olsak, sizin davranışınız yine böyle olmamalı.

“Ya nasıl olmalı?” dersenez, benim yerime cevabı Kur’an’dan alınız derim:

“İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel bir şekilde sav. Bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak bir dost oluvermiştir.”³³

“Peki, bizi seviyorsunuz da neden yanımızda değilsiniz?” sorusuna elbette bir cevabımız vardır. Bu soru başkaları tarafından da çok soruldu bize. Bilmiyorum, belki bunun cevabını vermede “davet ve tebliğ metotları” açısından

³³ Fussilet, 34

da bir fayda olabilir. Ama bu konu gerçekten de “uzun hikaye”. Bilmem ki özetlemeye kalkışsak meramımızı ifade edebilir miyiz?

Biz Yabancı Değiliz

Biz bu kardeşlerimizi tanımadan önce bizim de değer verip sevdiğimiz yaşayan bir rehberimiz ve bir cemaatimiz vardı. Kader-i ilahî, onlarla daha önceden tanışmıştık. Sevişmiş ve ısınmıştık birbirimize. Hatta neredeyse söylem ve eylemde aynîleşmiştik birbirimizle.

O ortamda kendimizi hayat tarzı, manevi yolculukta seyr-u sülük biçimi, davette usul ve üslup açısından daha rahat hissediyorduk. İşte bu durumumuz, hem “seviyorsunuz da neden yanımızda değilsiniz?” sorusuna bir cevap, hem de aralarında olmamamıza yeterli bir sebeptir aslında. Çünkü avam için söylersek, eğer bir insan bütün himmetini cemaatiyle beraber hizmete verse, bütün vaktini doldurur zaten. Başka yerlerde nafıleye, yani fazladan hizmete zaten zaman ve imkan bulamaz. Bulursa yapmalı elbette. Hatta insanlardan öte, hayvanlara ve cansızlara bile yapabileceği bir hizmet varsa, elbette yapmalı Müslüman.

Fakire gelince, biz ruhen cemaatçilikten ümmetçiliğe geçişte az çok mesafe almıştık hamdolsun. Bir yerde bulunurken, bir cemaat ile aidiyet bağı varken başka yerlerde de hizmet etmeyi bilfiil şehrimizde çok yaptık. Davet edildiğimiz her cemaatin vakfına, derneğine gittik, bildiğimizi belli bir programla hep anlattık. Çok şükür bizde cemaat taassubu yoktur. Olmaması için özen gösteriyorduk. Buna çok ve farklı okumakla beraber, dünyanın dört bir yanından tercüme edilen kitaplarda sunulan “ümmetçilik” bilinci de

katkı sunuyordu. Hele de Mehmet Akif Ersoy'un "Safahat"ını okuyan nasıl dar bir kalıpta cemaatçilik yapabilirdi? O zamanlar Fethullah Gülen'in vaaz kasetlerini de dinliyorduk. Hani şu çok canlı ve coşkulu, fikir ve hissi müthiş bir hitabetle harmanlayan vaazlarını da dinliyor ve çok etkileniyorduk. Bu da bize onu çok sevdiriyordu Allah için.

İşte böyle bir ortamda, seksenli yılların başında Kahramanmaraş'taki İmam Hatip Lisesinde öğretmenlik ve camilerinde fahri vaizlik vazifemize başlarken bu cemaat yeni kuruluyordu o zamanlar şehrimizde. Başındaki ilgili insan da benim özel Arapça dersler aldığım bir hoca efendiydi. Derken Gülen'in gönderdiği bazı insanlar hizmeti yüklediler ve bir mesafe aldirdılar biiznillah.

İşte o günlerdeydi. Bu cemaatin bazı önde gelenleri bize de "cemaate sohbet etmemiz" talebi ile geldiler. "Bizim sohbet edecek, dinimizi anlatacak sizler gibi hocalara ihtiyacımız var. Lütfen buyurunuz geliniz, bize bildiklerinizi istediğiniz gibi anlatınız" dediler.

Gerçekten de o zamanlar hem cemaat olarak, hem de hoca bakımından az idiler. Biz de bu istek üzerine "dinimizi anlatmaya bir fırsat ve imkan" diyerek memnuniyetle gittik. Asla "farklı bir cemaat" demeden, üstelik "çok sevdiğimiz Fethullah Hocanın cemaati" diyerek evlerde, yurtlarda, dersanelerde hem öğrencilere, hem de halka yaklaşık iki yıl kadar sohbet ettik. Bizi yakın vilayetlere götürdüler ve bazı hizmetleri tanıttılar. Bir kısım programlara davet ettiler. Seve seve gittik, elimizden geldiğince hizmet ettik kardeşlerimize çok şükür.

Tabi belli bir müddet sonra cemaat "imam" adıyla özel insanların gönderdi ve hızlı bir yapılanmaya gidildi. Allah onlardan razı olsun, bize her zaman nazik ve kibar davrandılar

ve hak etmediğimiz iltifatlarda bulundular. Daima hürmet edip baş üstünde tuttular. Çok izzet ve ikram ettiler. Biz de buna mukabil oturup hazırlandık. Kur'an-ı Kerim'den ve hadis-i şeriflerden önemli konularda seçmeler yaptık. İşin içine siyer ve evliya hayatından kıssalar kattık. Bütün bunları güncel olaylarla yoğurarak, ama fiilî politikadan kesinlikle uzak durarak böyle iki yıl bu cemaate, tıpkı kendi cemaatimize olduğu gibi, sohbetleri devam ettirdik.

Şehrin her kesiminden, her cemaatinden, her partiden insanlar vardı bu sohbetlere katılan. Bu insanları bulup davet etmek, sohbetleri organize etmek tamamen cemaatin işiydi. İyi de gidiyordu. Ben de çok memnun ve mutluydum. Çok da istifade ediyordum feyiz ve bereketten, içimize dışımıza sinen muhabbetten.

Ama verimli ve bereketli iki yıl böyle geçince yavaş yavaş bazı gelişmeler olmaya başladı. Benim hoşuma gitmeyen gelişmelerdi bunlar.

Neler miydi?

Farklılıklara Saygı

İlk gelişmeler “arzu” ve “ istek” kılıfında “sohbete müdahaleler” şeklinde görülmeye başladı. Bu derslere davet ederken bize “bildiklerinizi istediğiniz gibi anlatınız” denmişti. Ama şimdi ise önce çok nazik ve yumuşak bir dille “sohbeti biraz da Risale-i Nurlar'dan yapsak” isteği geldi. Biz de hem meşreplerini bildiğimiz, hem de Bediuzzaman Said Nursî (ks) ve eserlerini çok sevdiğimiz için “peki, memnuniyetle ondan da ders yaparız” dedik ve ara sıra kendi hazırlıklarımızı bırakarak Risalelerden hem okuyarak, hem de açıklayarak, yorumlar yaparak dersler yaptık. Katılan halk buna da

sevinmişti. Çünkü metni açıklayarak, yorumlayarak, başka bilgilerle destekleyerek gidiyorduk. Böylece Risale dersleri “sadece okuyup anlamadan dinleme” yerine daha bir ilmî ve anlaşılır oluyor, faydalanma artıyordu. Tabi burada Risalelerin ilmî yanı daha bir açığa çıkıyor, halk da bundan da çok memnun oluyordu.

Derken arkasından ikinci istek geldi: “Biraz da Hoca Efendi’nin kasetlerini dinleyerek ders yapalım” dediler. Risale’den ders yapmaya “arada bir evet” demiştik, ama kaset dinlemeye gelince, “onu bizim dersimizin dışında başka zamanlarda dinletseniz olmaz mı?” ricasında bulunduk. O da gerekli idi şüphesiz, fakat her zaman kolayca olabilecek bir durumdu. Bu yüzden bizim sohbeti iptal etmeye, kaldırmaya, ya da bizim zamanımızı bununla harcamaya gerek yoktu. Israr etmediler sağolsunlar. Ama hoşlarına gitmediği de belliydi.

Zamanla gördüm ki aramızda büyük bir “üslup” ve “metot” farkı vardı ve bu yavaş yavaş kendini belli ediyordu. Sohbet öncesi veya sonrası konuşmalarımız arasına yansıyor. Meşrep meselesi aşıldı ama bu hizmet hareketinde usul ve üslup farklılığı öyle aşılır gibi gözükmüyordu. Sanırım en son halka açık genel bir konuşmamın konusu “İslam devletinin gerekliliği ve özellikleri” hakkında idi. Bence bardağı taşıran son damla oldu.

Allah Teâlâ biliyor ya, ben o zaman bu tür konuşmaların onları ne kadar rahatsız edip korkuttuğunu ve bu üsluptan ne kadar kaçındıklarını, az çok bir şeyler sezmiş isem de, tam olarak bilmiyordum. Üstelik biz de gençtik ve toyduk o zamanlar. Bildiklerimizi doludizgin konuşuyorduk. Anayasaya, laiklik ilkesine, cari sistemin yanlış politikalarına ters düşermiş, aklımıza bile getirmiyorduk. Üstelik bu

konularda Fethullah Gülen'e ters düşüp düşmediğimizi de bilmiyorduk. Ama gerek uslub, gerekse anlayışta demek az ya da çok bir farklılık varmış ki, yetkili kardeşlerimizin bazen yüzlerinin gerildiğini, suratlarının asıldığını görüyorduk. Fakat sözler Kur'an ve sünnete dayandırılınca kimse itiraz etmiyordu. Çoğu zaman önümde "Kur'an" ve "Riyazu's Salihin" olurdu. Onları açarak gösteriyordum. Biri ayet, biri hadisti. Bunlar dinleyiciye itimat telkin ediyor, güven veriyordu. İtirazı da kökten kesiyordu. Bir de biz zaten kendi anlayışımızın gereği olarak vaaz ve derslerimizde güncel politikadan, siyaset ve partilerden, özel zatlar ile cemaat, grup vs. isimlerinden özellikle ve şiddetle uzak duruyorduk.³⁴ Hal

³⁴ Bu aynı zamanda Hoca Efendi'nin de görüşüdür. Yeri gelmişken onun siyaset hakkındaki görüşlerini kendi ağzından aktaralım:

"Siyaset, halkı ve Hakk'ı hoşnut etme çizgisinde bir sevk u idare sanatıdır. Hükümetler, halkı, güç ve iktidarlarıyla şerlerden, adaletleriyle de zulümlerden korudukları ölçüde siyasette başarılı sayılır ve istikbal vadedici olurlar. Aksine, ikbal muamları hemen söner; sonra da yıkılır gider ve arkalarında küfürlerle, lânetlerle seslendirilen bir hercümerç bırakırlar."

Ashında, siyaset bugünü yarınla, yarını da öbür günle bir arada düşünmek ve halkın hoşnutluğunu Hakk'ın rızasıyla beraber mütâlaa etmek gibi geniş perspektifli bir idare sanatıdır. Fakat, günümüzde siyaset sadece parti, propaganda, seçim ve iktidar mücadelesi şeklinde anlaşılmaktadır.

Servet, şöhret, güç ve kuvvetle elde edilen hakimiyet gelip geçicidir; bâki olan, hak ve adaletin hakimiyetidir. Onun içindir ki, en büyük siyaset, hak ve adalet taraftarlığında aranmalıdır. Heyhât; dünyanın pek çok ülkesine baktığımızda, nerede adalet ve hak düşüncesiyle bütünleşen siyaset; nerede çoğu yalan ve tezvirden ibaret olan sokak şarlatanlıkları!

Şu ana kadar hiçbir partiye doğrudan veya dolaylı, yazılı veya sözlü en küçük bir destek vermediğim gibi, bu konuda ve herhangi bir parti ya da adayın seçim çalışmaları veya seçimde desteklenmesi

böyle olunca kimse itiraz edemiyordu. Fakir de bu faydayı tahsil etmek için zaten bütün genel konuşmalarında temel usulüm böyle idi. Camilerde, vakıf ve derneklerde, okuldaki derslerimde de uyguladığım ve alıştığım genel metodumdum.

Fakat o zamanlar “insan olan her yerde devletin bir sürü uzun kulaklarının olduğu” gerçeğini henüz bu kadar kesin

hususunda en yakınlarıma bile herhangi bir ihsasta bulunmuş değilim.

Biz bütün partilere "eşit yakınlıktayız." Daha önce de ifade ettiğim gibi, 'eşit uzaklıkta' demiyorum; 'eşit yakınlıkta'yız; Çünkü her partinin müntesipleri, sempatizanları bizim insanımızdır. İnsanların partileri, siyasi anlayışları bizim onlarla dost olmamıza mani değildir. Bu vesile ile bir kez daha ifade etmeliyim ki; bütün vatandaşlarımızın kendi serbest tercihleri yönünde demokratik anayasal haklarını kullanmaları tavsiyesi dışında; herhangi bir partinin desteklenmesi ya da engellenmesi gibi bir düşünce ve davranış içinde değilim ve bundan sonra da asla olmayacağım.”

(<http://tr.fgulen.com/content/view/3630/141/>)

“Her zaman tüm siyasi partilere aynı yakınlığı göstermeye çalıştık. Bir sivil toplum hareketi olarak hiçbir zaman tek bir partiyi ya da adayı desteklemedik. Ancak Hizmet içerisinde bireyler bazı partileri kendi inançlarına ve değerlerine daha yakın görerek kendi özgür iradeleri ile onları destekledi.

Tekrarlamak gerekirse, bir siyasi parti ya da aday ile hiçbir zaman ittifak kurmadık. Desteğimiz ya da eleştirilerimiz her zaman değerler etrafında olur. Bu tarz bir ittifak gelecekte de yapılmayacak. Bir sivil toplum aktörü olarak toplumdaki herkese açık olmamız bir zorunluluk. Ancak değerlerimiz net. Demokrasi, evrensel insan hakları ve özgürlükler, şeffaf ve hesap sorulabilir hükümetler bu değerlerimiz arasında. Fırsatlar sunulduğunda Hizmet üyeleri diğer vatandaşlar gibi kendi değerleri çerçevesinde kararlarını verecektir. Temel değerleri paylaşan insanların yapacağı seçimler aynı çizgide olabilir.” (<http://fgulen.com/tr/turk-basininda-fethullah-gulen/fethullah-gulenle-gazete-roportajlari/1273-the-wall-street-journalda-joe-parkinson-ve-jay-solomonla/31569-the-wall-street-journal-roportaji>)

olarak bilmiyorduk.³⁵ Yer yer konuşmalarımızın TCK ve özellikle de 163. Maddeye ters düştüğünü biliyorduk. Ama gerek dinimizi anlatmak adına fedakarlığı göze alma, gerekse zamanın getirdiği kısmî rahatlama, gerekse sistemin olur olmaz cezalandırma ile halk nezdindeki itibarını sarsmayı istememesi sebebiyle, rahat konuşuyorduk.³⁶

Bir de Fethullah Gülen'in tabiriyle şahsen bizim sırtımızda "yumurta kefesi" yoktu. Ancakt cemaat için iş öyle değildi. Bu yüzden bu tür konuşmaların onları ne kadar tedirgin edip korkuttuğunu, sanırım bize olan saygılarından veya kabul görmeyeceği kanaatinden olsa gerek, hiç söylemediler. Ama tavırlar değişmişti.

Bu konuşmadan sonra bir yol ayırımına geldiğimiz kanaati bende iyice kesinleşti. Ya kendi meşrebimde kalacak, benimsediğim gibi açık seçik tebliğ metoduyla gidecektim. O zaman haliyle cemaatten birbirimizi incitmeden sessizce ayrılacaktık. Ya da kendi meşrebimizden, cemaatimizden, üslubumuzdan kopacak, bütün bütün o cemaate katılıp gidecektik. Başka bir yol yoktu. Acaba bunun hangisini tercih ederek yapmalıydık?

Her iki taraf için de tercihte bir tereddüt yoktu. Kimse kendi meşrebini değiştirecek değildi. "Herkes kendi meşrebinden memnundu." Artık onlar da ben de anladık ki kimse üslup ve meşrebinden vazgeçmeyecek. En iyisi olumsuz bir şeyler yaşamadan sevgi ve saygıyla birbirimizden ayrılmaktı. Öyle de yaptık şükür. Bu konuda öyle uzun boylu

³⁵ Nerden bileceğiz ki kulakların en uzununu içinde bulunduğumuz yapının ta kendisiymiş!

³⁶ Şimdi şu saflığımıza siz de gülüyorsunuzdur herhalde. Meğer biz derin devletin ne olduğunu bilmezken, derin devlet ile içli dışlı olan birisinin mekanlarında sohbet ediyormuşuz!..

düşünmedik. Aynen onlar gibi yaparak kendi metot ve meşrebimizde kaldık. Bir yol ayırımına gelmişseniz, yapabileceğiniz çok bir şey yoktur zaten.

Böylece aradan geçen yaklaşık otuz sene gibi uzun bir zaman içinde ne onlar bizi aradı bir daha, ne de biz onlara sorduk “sohbetler, hizmetler ne oldu?” diye. Sohbetlerimize katılıp da memnun kalan ve soran halka da bir münasip bahane bulduk. İlk zamanlar bazen bir misafir konuşmacıları falan gelirse, genele hitap eden bir etkinlik düzenlerler ise fakiri de davet ederlerdi. Gün geldi, görevliler değişti, yeni hizmet kuşakları oluştu, giderek azalan bağlar da iyice koptu, nihayet demin dediğim gibi, yıllar var ki münasebetler dualardan başka fiilen tamamen bitti. Şimdi bazen eski günleri hatırladıkça, “seni uzaktan sevmek, aşkların en güzeli...” diye dudaklarımızdan mısralar dökülüyor.

Ne olacak, biz yaşlandı artık. Ömrümüzü verdiğimiz İmam Hatip Lisesi’ne gittiğimiz zaman bile artık bütün talebeler ve çoğu öğretmenler tanımıyor, “buyur hacı amca” diyorlar. Bu okulun her yerinde sesi gürleyen “Cemal Hoca” gitmiş, bembeyaz uzun sakalıyla bir ihtiyar “hacı amca” gelmiş. Geçen zil çalmaya beş dakika kala İmam Hatip Lisesi’nde öğretmenle odasına yaklaştım ve selam verdim. Kapıda bir genç öğretmen, “buyur hacı amca” dedi. “Şurada biraz oturmak istiyorum” dedim. Adam garip garip baktı suratıma. Herhalde çok yadırgamış, anlamsız bulmuştu isteğimi. Seslenmeden çekti gitti. Ben de bir ki öğretmenin şaşkın bakışları altında, “bizim yaşlılar şimdi gelir” diyerek teneffüs zilini beklemeye başladım. İçime bir gariplik, bir hüznün çöktü ki sormayın gitsin...

Hiç şüphesiz bir gün gelecek o suret bile kalmayacak. Bırakınız siz okulunuzu, talebenizi, cemaatinizi, çıplak gerçek

şudur ki, çok değil birkaç on yıl sonra sizi torunlarınızın çocukları bile bilip hatırlamayacaklar. Siz istediğiniz kadar “Hey gidi günler hey!” deyin, dünya bu işte. Bu kadar serü’z zeval, bu kafar fâni, bu kadarlık bir gölgelik, tıpkı bir hayal gibi. Bir varmış, bir yokmuş olacağız, o kadar!

Esas marifet bam başka bir şeydir.

Nedir mi?

Karşılık Beklemeden

Esas marifet ihlastır. İhlas ile yapılan kulluk vazifeleridir. Gramı dağlara bedel, ah bilirse!

“Nedir ihlas?” diye sormaya gerek var mıdır? Belki de “tevhid”den sonra öğrenilmesi gereken ilk kavram, ya da ilk derstir “ihlas”. Bu kaybedilirse tevhitte bahsetmek de zordur aslında. Geriye hiçbir şey kalmaz.

İhlas, Allah Teâlâ’ya iman ve kullukta kalbi arı duru edip saf hale getirmek, buna ters düşen her türlü şan, şöhret, makam, menfaat amacı gütmekten temizlemek, gösteriş ve reklamdan uzak olmaktır. Yapılan bütün iman, ibadet, muamelât ve ahlakî işleri sırf Allah rızasını tahsil için yapmaktır. Zaten “tevhid” de sadece Allah’a iman ve kulluk değil midir? Tevhid ile ihlas birbirlerine ne kadar yakınsa, şirk ile riya da o kadar yakındır birbirlerine.

Bu yazı serisini tetikleyen kendini beğenme ve yersiz övünmeler, başkalarını küçük görme, alaya alarak aşağılama, kıskanma, dedikodu, eleştiriye tahammülsüzlük altında da aslında sebep olarak yine bu iki kavramı tam anlamama yatar. Zirvelerde dolaşan evliyanın bile bazen yere çakılmasına sebep olan bu sınavdan hiç kimse kolayca geçip kurtulduğunu iddia etmesin; çok kötü mahcup olabilir.

Biz de insanız, etten, kandan ve kemikten yaratılmışız. Her ne kadar sık sık muhasebe yapsak da zaman zaman içimizi tamamen arı duru bulamıyor, irade dışı “umma” ve “bekleme” zehirinden kendimizi acıyla kıvrandır görüyoruz. İnsanız işte, “iyilikler görülse, kıymet bilinip takdir edilse, sevilip teşekkür edilse, başka bir şey değil canım, bir muhabbete vesile olsa” diyoruz.

Evet, bunlar olsa iyi olur. “İnsanlara teşekkür etmesini bilmeyen, Allah’a şükretmesini de bilmez” diyor Sevgili Peygamberimiz (sav). Biz hepimiz böyle olsak daha iyi olmaz mı? Dinimiz bu güzelliği, bu nezaketi, bu kibarlığı emretmez mi?

Bak hele bak, seni nerden vuruyorlar!

Dinimiz elbette güzel ahlakı ve fazileti emreder. Lütüfkârlığı, keremi, karşılıksız ihsanı veya karşılığında daha fazla iyiliği unutmamamızı emreder Allah Teâlâ. Bunlar başka, ama beklenti başka, ummak başka, bunu konuşmak başka, başa kakmak başka, dünyada karşılık beklemek bam başka...

Allah’ım sana sığınırız, eksiğimizi gediğimizi sen kapa. Yaralı bereli amelimizi sen kabul eyle. Şöyle bir dirhem bile olsa bize de ihlaslı ameller nasip eyle. Diyorum ya, biz de etten kandan yapılmışız, bir nefis taşıyoruz, asla kendimizi temize çıkaramayız. Zaman zaman ister istemez içimizden şöyle geçiyor:

“Neredesiniz be mübarekler? Adam bir kere olsun demez mi ki arkadaş burada bir hocamız vardı, bazen aramızda olurdu, şimdi nerededir bu adam? Münzevî bir hayat yaşadığı uzlet köşesinde öldü mü, kaldı mı? Kendi çapında okur, yazar, konuşurdu. Şunu bir arayıp soralım. Yazdığı kitaplardan üç beş tane alalım da gençlere hediye edip okutalım. Kimsenin kimseye muhtaçlığı yok şükür, ama bir vefa gösterelim.”

Biliyorum; bize böyle düşünmek ve demek yakışmaz. Beklemek, ummak hiç yakışmaz. Bizim canibimizden bakarsak, kimseden bir beklentimiz olmamalı. Ama bir de öbür Müslümanlar ve davamız canibinden bakarsak, o zaman söz ve iş başka olur.

Şimdi o taraftan bakan bir hoca olarak söylüyoruz, insan vefalı olmalı. Cemaatler de öyle. Hizmetlerin bir yerine “eskileri ziyaret” de konmalı. Alınmalı zaman zaman, sorular sorarak hatıraları dinlenmeli, not edilmeli. Belki biriktirip, derleyip düzenleyip kitap yapmalı. Bu da bir eğitim ve kültür hizmetidir. Geçen senelerde “Genç Ufuk” Derneğimiz bu işi güzel yapıyordu. Talebeleri alıp kendilerince bilgi ve tecrübesi olanlara götürüyor, sorulu cevaplı sohbetler yapıyordu. Ne kadar da faydalı olduğunu hocaları anlatıyordu...

İşte bu!

Biz insanız. “Marifet iltifata tabidir”. “İltifatsız meta zayidir” kaideleri ne kadar önemlidir ki hukuka bile girmiştir. İhlas zedelenmeden bunu başarmamız davamız adına muhakkak gereklidir. Zira insan iltifat görmezse iki tehlike ile karşı karşıyadır; ya kendini öne atar ve över, ya da ye’se ve ümitsizliğe düşer. İnsan gerçeği budur; herkesin iltifat ve övgüye az çok ihtiyacı vardır. Bunu kardeşlerimize ve tüm iyi işler yapanlara “iltifat” şeklinde ikram edelim ki insanlar zikrettiğimiz iki tehlikeye de düşmesinler, mutlu olsun, mes’ud yaşasınlar.

Kalbimizi yaratan Allah Teala orada olup biteni bilmez mi? Olur mu öyle şey, “hiç Yaratan bilmez mi?”

Bir telefon geldi geçenlerde. Karşıdan bir ses, “Hocam cemaat bize bir görev verdi, izin verirseniz sizi ziyarete geleceğiz.”

Olaya sevindim ve onlara dedim ki: “Estağfirullah! Biz ziyaret edilecek adamlardan değiliz, ama kapımız herkese açıktır, buyurunuz.”

Sübhanellah!

Ya işte böyle! Bizim bir eleştirimiz varsa o da “din kardeşliği” namınadır, hayır ve ıslah adınadır, insanları tanıştırma, yaklaştırma ve kaynaştırma adınadır. Bunda samimi ve ihlaslı olmaya çabalıyoruz. Asla kişilerden veya cemaatlerden özel bir beklentimiz yoktur. Zaten buna hakkımız da yoktur. Biz şayet bir şeyler yaptı isek, onlar da karşılığında bize yapsınlar diye değildir. “Vela temnun tekteksir”³⁷ ayıptır. Yine varsa bir iyiliğimiz, insanlara minnet edelim, bizim

³⁷ “İyiliği, daha fazlasını bekleyerek (bir kazanç elde etmek için) yapma.” Müddesie 74/6.

Bu ayetin tefsirinde birkaç yakın anlam vardır. Birisi şöyle: “Karşılığında daha fazlasını bekleyerek iyilik etme. Şevkânî’ye göre yüce ahlâk sahibi peygamberin böyle bir davranışta bulunması ona haram kılınmıştır; ancak ümmeti için mubahtır (bk. V, 374-375).

Seyyid Kutup der ki: “Peygamberimiz yeni görevi sırasında çok özverilerde bulunacak, çok şeyini feda edecek, hesaba gelmez emek, çaba ve enerji harcayacaktır. Fakat Allah Ondan özverilerini çok görmemesini, büyütmemesini ve başa kakmamasını istiyor. Fedakârlıklarının hesabını tutan insanlar bu davayı yürütemezler. Bu dava bağlularından o kadar çok fedakârlıklar ister ki insan ancak yaptıklarını hemen unutursa bu istekleri göğüsleyebilir. Hatta gerçek dava adamı bu yoldaki özverilerini hiç aklına bile getirmemelidir. O kadar kendini Allah’a adanmış olmalıdır ki, bütün emeklerini ve gayretlerini yüce Allah’ın kendine yönelik lütfu ve bağışı olarak algılamalıdır. Gerçekten bu yoldaki çabalar yüce Allah’ın kullarına sunduğu bir ayrıcalıktır. Yüce Allah tarafından seçilmiş olmanın ve bu yolda çalışma başarısına erdirilmenin göstergesidir. Buna göre bu uğurda çalışma fırsatına kavuşmak yüce Allah’a şükretmeyi gerektiren bir seçilme, bir ayıklanma, bir onurlandırmadır; yoksa başa kakılacak ve gözde büyütülecek bir angarya değildir.”

kıymetimizi bilip takdir etsinler, bizi sevip övsünler vs. için de değil, Allah rızasını kazanmak içindir. Hatta “kazanmayı” bile beklemeden O’na itaat ve kulluk içindir. Ötesi kendi takdiridir, o takdire sadece “rıza” gerekir.

Kendimizi temize çıkarmayalım şimdi, yani en azından öyle olmalıdır. Zaten böyle ihlaslı değilse, işin içine riya, süm’a girmişse, fahr, kibir, ucb girmişse, daha baştan heba olmuştur o işler. Yani sonuçta her hal-ü kârda kimden hangi hakla ne beklenebilir ki?

Fakat bunu öğrenmek kolaydır da içselleştirmek, huy edinmek, davranış biçimi haline getirmek, ahlakıyla ahlaklanmak o kadar kolay değildir. Hani bir de “istemem, yan cebime koy” gerçeği vardır. Aman ne çirkin! İşte insan böyle zıt duygu, düşünce huy, karakter ve davranışları içinde barındıran çok karmaşık bir varlıktır. Bu yüzden terbiyesi çok zor, ama bir de oldu mu o kadar çok mükemmel ve mükerrer bir varlıktır.

Biz de burada ne yazıp çiziyorsak onları samimiyet ve ihlas testinden geçirmeye çalışıyoruz. Bu konuda kendimize verdiğimiz not, en azından sınıfı geçecek kadardır. Bunu samimi ve içtenlikle söylüyoruz, kimse kalbimizi yarıp bakamadığına göre, buna inanmak veya en azından susmak zorunda değil midir?

Öyleyse devam edeceğiz demektir inşallah.

Eleştiri Engellenemez

Hiç kimse, hiçbir grup, hiçbir cemaat, hiçbir millet “bizi eleştirme, başka işin yok mu senin?” demesin. Bilakis hatasını gösterene teşekkür etsin. Bunu manevi bir yardım bilsin ve Hz.

Ömer (r.a.) gibi “yanıldığında kendisini düzelterek kardeşlerinin varlığından ötürü” Allah Teâlâ’ya şükretsin.

Kimse eleştiriden kaçamaz “Bırakın bizi, kendi kusurumuzla yaşayalım, karışmayın bize” demek ne kadar İslam’a uygundur? Ne kadar Nebinin (sav) ahlakına uyar? Hangi kitapta böyle yazar?

Evet, kimse düşman kazanmak istemez. Kimse insanlar nezdindeki sevgisini kaybetmek istemez. Fakat bilinen bir gerçektir ki insanlar nasihattan pek hoşlanmaz, eleştirenleri çok sevmezler. Buna rağmen biz bunu yapıyorsak acaba nedendir? Akılsızlığımızdan mıdır? Yoksa din gayretimizden midir? Başka sebepler de sayılabilir, bizim daha önce bir yerde saydığımız gibi.

Ama biraz da nasihat alan ve eleştirilenler de düşünmeli, aklını ve dindarlığını kullanarak muhasebe ve murakabeye dalmalı, kendini kontrol ederek, hatta “eleştiri düşmanlık değildir, sevmemek değildir” diyerek kardeşlerine teşekkür etmeli değil midir? Bu rahatsızlık neden?

Üstelik bu rahatsızlıklar ters de teper. Bunlar da muhabbete zarar verir. Nitekim bu nasihatlara karşı gösterilen rahatsızlık, hatta hakaretler olmasaydı, kendini savunma adına bu kadar yazı da yazılmazdı, yazılmayacaktı.

Biz, sevgimizi kaybetmek pahasına, hatta “kınayanların kınamasından korkmadan”³⁸ doğru bildiğimizi söyleyecek ve yanlış gördüğümüzde nasihat edecek, daha büyük zararlara fırsat vermeden usul ve adabınca eleştireceğiz.

Niçin mi?

Allah Teâlâ’nın rızasını kazanmak için. Zira bu bir vazife olduğu kadar aynı zamanda bir hizmettir, manevî

³⁸ Müslümanlar için temel ilkedir. Bkz. Maide, 54.

yakınlık vesilesi olan bir kurbiyettir; yapmaktan kaçınmayacağız inşallah. Allah sözünde duran erlerinden eylesin, döneklık yaşatmasın!

Hem benim eleştirilerimden rahatsız olanlara hatırlatayım ki, bu cemaate en fazla nasihat eden, en fazla eleştiren, en fazla yanlışlarını düzelterek en güzele ve en doğruya sevketmeye çalışan, hatta bunun için ağlayarak “bahtınıza düştüm, beni utandırmayın” diyen, yine bu cemaatin başındaki Fethullah Gülen’dir. Onun eleştirilerini duyulanarak, belki zevk alarak dinleyenler, bizim eleştirilerimize hakaretle cevap veriyorlarsa, ortada bir yanlışlık var demektir.

Bu konuda Sayın Gülen’in bazı sözlerini aktaralım isterseniz:

“Öncelikle aile müessesesinde ve ardından bütün bir toplumda gerçek huzura kavuşmayı, huzur soluklayıp huzur yudumlamayı düşünüyorsak, toplumu meydana getiren fertler olarak hepimiz, evvela kendimizle yüzleşmeli; yüzleşip kendi hata ve kusurlarımızla hesaplaşmalıyız.”

“Esasında, hangi seviyede olursa olsun, sorgulayıcı bir nazarla sergüzeşt-i hayatına bakan bir insan, orada ‘estağfirullah’ diyeceği pek çok hata ve kusur bulabilir. Mesela bir yerden bir yere giderken gözüne bir haram ilişmiş olabilir. Kendisine, birisinin güzel sıfatlarından bahsedildiğinde bundan rahatsızlık duyarak, ona bir laf çarpmış olabilir. Başka bir zaman gıybet bataklığına düşmüştür de belki farkında bile değildir. İşte insan bu gibi günahların her birinin tek başına insanı batırabileceğini düşünmeli ve derhal istiğfara yönelmelidir.”

“Kendisi ile yüzleşmeyen, kendisini sorgulamayan; meydana gelen kusurları, işin başlangıcında veya realize

edilme sürecinde kendi yaptığı hatalara bağlamayan bir insan sürekli dışta kusurlu arar durur ancak bir türlü ne suçluyu bulabilir, ne de o kusurlardan kurtulabilir. Fakat dönüp kendisine bakan, 'Ben nasıl bir hata ettim ki, her şey yolunda giderken böyle bir problemle karşılaştık?' deyip kendini sorgulayan insan ise, Allah'ın izni ve inayetiyle, önündeki engelleri aşar ve yaptığı işlerde muvaffak olur.'³⁹

Maalesef her yerde bulunan "kraldan çok kralcıların" bu dediğimizi düşünüp değerlendirmeleri gerekmez mi?

Yanlışımız varsa bizi ikaz ediniz, eleştiriniz sevgili kardeşlerim! Bunun için günlük yazılarımızda yorum hanemizdeki eleştirileri zaten okudum. Yazıları yer yer yöneltti hatta onlar. Kitap için eleştirilerinizi de mail adresimize yazabilirsiniz.

Kimse Eleştiriden Kaçamaz

Geçen bölmün sonlarında yazdığımı bakarak münzevilikten şikayet ettiğimiz sanılmasın, bilakis memnunuz. Çünkü münzevilik bize kâr getiriyor. Zamanı daha bereketlendiriyor, insanı lüzumsuz meşgul eden merasimlerden ve ehlinden kurtarıyor, böylece daha çok okuyup yazma veya daha başka hayırlı işler yapma fırsat ve imkanı hasıl oluyor.

Fakat insanız nihayet, yaşlandıkça eski günlerin yâdı daha bir zevk vermeye başlıyor. Acı günler bile demlendikçe tatlılaşıyor. Kırk yıllık sirkeyi baldan pahalı yapan da bu değil midir? Çenemizin düştüğüne bakarsanız biz de yaşlanmışız

³⁹ <http://fgulen.com/tr/fethullah-gulen-ve-hareket-hakkinda/15387-fethullah-gulen-elestiriye-kapali-mi-kendisini-elestiriden-muaf-mi-goruyor>

demektir. Kırk yıl düşünsem bir gün bunları yazacağım aklıma gelmezdi. Söz bazen öyle bir aygır ki, zayıf bileklerle dizginlemek mümkün değil...

Bu yüzden bizim o kardeşlerimiz arasında uzun boylu hizmet edemememizin başka sebepleri de var. “Ne gibi?” diyebilirsiniz. Tamam, madem çenemiz iyice düşmüş, kısaca anlatalım bari. Bugünlerde haftalar geçiyor, üstünde çalıştığımız bir kitaptan dolayı evimizden Cuma hariç çıkmadığımız oluyor. Sanırsız fitratta var olan “konuşma” isteğinin boşalması sebebiyle çenemiz düşmüş olabilir. Arada bu yazıları yazarak dinleniyoruz.

Her ne ise, o kardeşlerimize deriz ki, aranızda kaldığımız veya uzun süre dışarıdan izlediğimiz kadarıyla edindiğimiz bazı izlenimlerimiz ve kanaatlerimiz var. Dikkat ediniz, “tenkitlerimiz” demiyoruz. Biz Hoca Efendi’yi içtenlikle sevdiğimizden olsa gerek⁴⁰, sizlere karşı oldukça hoşgörülüydür. Neden “tenkitlerimiz” demiyoruz? Çünkü böyle yapmada mazeretleriniz, mecburiyetleriniz, zaruretleriniz olabilir. Veya kolaya kaçma da olabilir, onu da bilemiyoruz. Kalpler bize kapalı.⁴¹

Cemaat Olma Gerçeği

Bir insan için sözlerinde veya yazılarında anlaşılmaz olmak veya yanlış anlaşılmak her zaman yaşanan acı hakikatlerdendir. Bizim de bu seri yazımızı iyi takip etmeyenler böyle bir yanlışla düşebilirler. Nitekim yazılara

⁴⁰ Darbe öncesinden bahsediyoruz. Ne kadar iyi niyetliymişiz, tebrike şayan değil mi?

⁴¹ Meğer derin ilişkiler yüzündenmiş de bizim haberimiz yokmuş. Bütün bunlar sonradan gün yüzüne çıktılar birer birer.

gelen yorumların çoğu bunu gösteriyor. Öyleyse belki yararı olur ümidiyle buradan iki uyarı ile bu yazıya başlamak istiyorum.

İlki şu; biz Müslümanız ve normal şartlarda bütün Müslümanları seviyor ve hayırlı işlerinde destekliyoruz. Bu yüzden Fethullah Gülen Hocayı ve iyi işler yapmaya çalışan cemaatini de seviyor ve hayırlı işlerini destekliyoruz. Ama bazı işlerini hayırlı görmediğimiz, faydasız ya da zararlı gördüğümüz zaman da onu veya cemaatini usul ve adabına uygun olarak uyarıcı eleştiriler yapıyoruz. Bunu da kardeşlik gereği iyi niyetle yapılması gereken bir vazife biliyoruz.

Ülkede biz istemesek de cemaatler daima olacaktır. Bu aslında zararlı bir ayrılık sebebi değil, belki hizmet birliktelikleridir ve bir yerde zaruridir de. Asıl olan cemaatleri yok etmek değil, birbirlerine yaklaşma biçimidir. Biz sık sık “Gülen ve cemaati” demek durumunda kalıyoruz. Bu bir tanıtım ifadesidir. Nitekim Fethullah Gülen Hoca'nın “cemaat” hakkındaki bazı fikirleri:

“Cemaat; duygu ve düşüncenin, cebri buluşmalarla bir araya getirdiği insanlardan müteşekkildir. Duygu, düşünce, inanç ve aynı şeyleri paylaşma... Mesela bayram namazının vacip olduğuna inanan insanların ellerinde değildir, bayramda bir caminin kubbesi altında bir araya gelmemek. Haccın farziyetine inanan insanların bayramdan bir gün evvel, arefe günü Arafat'ta bir araya gelmemeleri düşünülemez. İnanıqları şey, belli bir yerde onları bir araya getirir.

Cemiyet ise lügat manası ile, falan etmek - filan etmek, filanı ortaya koyma, filanı değiştirmek gibi unsurları içerir. Cemaate gelince çok ciddi faktörler olmadan dağılmazlar. Onlar aynı duygu ve düşünceyi paylaşırlar. Hatta bazı çıkarlar uğrunda aralarında kavgalar olsa bile yine temel meselelerde

bir araya gelirler. Can alıcı hasım gibi davransalar bile bu bir camide bir araya gelmelerine mani değildir. Arapların Türk düşmanlığı yaptıkları, Farsların Arap düşmanlığı yaptıkları dönemde bile herkes Arafat'ta toplanmış Metafta toplanmış, Müzdelife'de toplanmış, ellerini açmış müşterek bir imamın arkasında Ümmet-i Muhammed diye dua etmişlerdir.

Bu espriyle anlatılabilecek bir cemaatse şayet, bir araya gelmiş mübarek bir topluluğu, değişik adlarla ifade edebiliriz. 'Kudsiler', mübarekler topluluğu diyebiliriz mesela. Ahir zamanda insanlığa yeni bir diriliş üfleyebilecek, Sezai Bey şair-i şehirimizin ifadesiyle 'Fecir Süvarileri' diyebiliriz. Sizin yaklaşımınızla memnunların bir araya getirilmesi de denebilir ki, bu kalıcıdır. Doku uyumuyla dikilmiş, bir araya getirilmiş, bütünleştirilmiş, birleştirilmiş dokuların bir arada bulunması gibi bir şeydir bu.

Ama bu nesiç uyumu çok yoksa şayet mesela yüzde onlarda, yirmilerdeyse şayet, bunu siz ibrişimle de, kurşunla da dikseniz hatta vücut mukavemeti kurmak için dünya kadar hafta yuttursanız, vücut o yabancı şeyi atacaktır. İşte gayr-i memnunların bir araya gelmesi de öyledir. Memnunların bir araya gelmesi ise, doku uyumu gerektirir ki çok ciddi fesat faktörler olmazsa bunlar bozuşmazlar ve dağılmazlar. Bu hizmete dilbeste olmuş ve aşkla hizmet etmeğe teşne bu cemaat bir memnunlar cemiyeti ve o cemaatin bir araya gelmesini sağlayanlar da bir yönüyle istişareyi gerçekleştiren kolektif şuurdur diyebiliriz ve gelecek inşallah ona emanet olsun.”⁴²

O cemaatten olup da olgunlaşamayan ve bu yüzden eleştiriyi düşmanlık sayarak bize hakaretlerle hücum eden, bir

⁴² <http://fgulen.com/tr/fethullah-gulen-kimdir/fethullah-gulenin-gorusleri/2344-Fethullah-Gulen-Cemaat-ve-Tarikat>

serseri mayın gibi ortalıkta dolaşarak nerde ne zaman patlayıp kimlere ne zarar vereceği belli olmayan kimi nadanları da ikaz ile eğitmeye çalışıyoruz. Böylece Müslümanlar arasında birlik ve beraberliği sağlamaya gayret ediyoruz.

Kimileri de varki bunu anlamıyor ve şaşkınlık içinde “sen onları eleştirmiyor, bilakis seviyor ve övüyorsun” diyor. Başka ne beklenebilir ki?

Müslümanların farklı cemaatlerde olmasını ve dinimizin genel ilkelerine ters düşmeden kendilerine göre bir hizmet biçimi geliştirmesini anlayışla karşılamak zorundayız. Bir cemaatin hizmet tarzını, biçimini, usulünü, üslubunu beğenmiyorsak, aralarında olmayız, yeter. Bu da bir çeşit eleştiri veya tepki biçimi değil midir? İşte bu eleştiri ve tepki sebebiyle biz de beğendiğimiz şekilde hizmet edenlere katılır, istediğimiz gibi çalışırız, olur biter. Başkalarına düşmanlık etmek niye ki? Ne akıl, ne de dinimiz buna izin vermez.

Bu anlaşılması çok zor bir mesele midir ki bazıları hala “hem yolunuzu ayırdık diyorsun, hem de sevdiğini söylüyorsun” diye bizi çelişkili davranmakla suçluyorlar. Çelişki bunun neresinde?

Yeri gelmişken yorumlarla ilgili bir meseleye daha dokunayım. Bazı arkadaşlar yazılarımız hakkında sorular soruyor ve cevap bekliyorlar. Gelmeyince de “sükut ikrardan gelir” diyerek bunu kendi lehine değerlendiriyorlar. Lütfen bunu yapmayalım.

Bakınız bir yazıya gelen eleştiri bize yirmi küsur yazı yazdırdı. Eğer her eleştiriye cevap versek “evin yolu yiter” ve bizim başka konulara hiç girmememiz gerekir. Burası “yazılar” için bir “köşe”dir, “sorulara cevaplar” için değildir. Öyleyse bizden bir cevap gelmemesi, bir hükmün verilmesine mesned olamaz.

Şimdi “Hocaya ve cemaate düşmanlık etmek” gibi bir düşüncede asla olmadığımızı pekiştirmek için aklıma gelen ve gördüğüm zaman beni sevindirerek kalbimde hoş etkiler bırakan bir rüyamı ilk defa burada yazayım istedim. Bu rüya Gülen ve cemaatinin ne kadar etkisinde kaldığımızın ve onları Allah için sevip takdir ettiğimizin şuur altımıza kazınmış bir ifadesidir. Ama maalesef Allah için olan o sevgi, gerçekler görülünce Allah için buğza dönüşmüştür. Bunları rahatlıkla yazıyoruz ki, belki bu yüzden “eleştiriyi” “düşmanlık” sananlar ders ve ibret alırlar da bu sevginin nasıl zıttına dönüştüğü üzerinde tefekkür edip manasız düşüncelerinden vaz geçerler.

İlginç Bir Rüya

Yıllar önceydi. Alem-i manada büyük bir davet olmuş. Nerededir bilmediğim çok büyük bir camide Müslümanlar toplanmış. Biz vardığımızda cemaat bir vaizi dinliyordu. Birkaç arkadaşla içeri girdiğimizde cami içinde yer kalmamıştı. Haliyle üst kata çıktık ve caminin doğu kanadında bir yer bulduk oturduk. Baktım vaiz efendi Fethullah Gülen Hocaydı. Huşu ile dinledik.

Namazdan sonra nasıl oldu bilmem, birden mihrabın önünde bulduk kendimizi. Birisi bizi Hoca Efendiyle tanıştırmaya çalışırken biz göz göze geldik ve büyük bir cezbeyle birden yerimizden fırlayarak birbirimize sarıldık. Hüngür hüngür ağlayarak boyun boyuna sarılmış vaziyette muanakada kaldık. Bu vaziyette kaç dakika geçti bilemiyorum. İslam’ın garipliğine, ümmetin perişanlığına, Müslüman çocuklarının göz göre göre imanlarını kaybedip mürted oluşlarına uzun uzun ağladık. Her an feyizlerle kalbimiz

titrerken adeta gözyaşlarıyla yıkandık. Öylece uyandım ve o hali üstümden epey bir zaman atamadım.⁴³

Birbirimizi Bilmemek İnsaf Değil

Daha önce “Farklılıklara Saygı” başlığı altında bizimle cemaatin üslup ve ifade farkını görmüştük. Şu sözleri hatırlayalım mı?

“Zamanla gördüm ki aramızda büyük bir “üslup” ve “metot” farkı vardı ve bu yavaş yavaş kendini belli ediyordu. Sohbet öncesi veya sonrası konuşmalarımız arasına yansiyordu. Meşrep meselesi aşıldı ama bu hizmet hareketinde usul ve üslup farklılığı öyle aşılır gibi gözüküyordu. Sanırım en son halka açık genel bir konuşmamın konusu “İslam devletinin gerekliliği ve özellikleri” hakkında idi. Sanırım bardağı taşıran son damla o oldu.

Allah Teâlâ biliyor ya, ben o zaman bu tür konuşmaların onları ne kadar rahatsız edip korkuttuğunu ve bu üsluptan ne kadar kaçındıklarını, az çok bir şeyler sezmiş isem de, tam olarak bilmiyordum. Üstelik biz de gençtik ve toyduk o zamanlar. Bildiklerimizi doludizgin konuşuyorduk. Anayasaya, laiklik ilkesine, cari sistemin yanlış politikalarına ters düşmüş, aklımıza bile getirmiyorduk. Üstelik bu konularda Fethullah Gülen’e ters düşüp düşmediğimizi de bilmiyorduk. Ama gerek üslup, gerekse anlayışta demek az ya da çok bir farklılık varmış ki, yetkili kardeşlerimizin bazen

⁴³ O zaman Gülen’e kendim kadar inanmıştım. Şimdi bu rüyayı kendi duygularımın saflığına yoruyorum. Kendi yaptırdığı darbelerle bizzat kendisi kalbimizdeki bu sevgi ve saygısını katletti maalesef.

yüzlerinin gerildiğini, suratlarının asıldığını görüyorduk. Fakat sözler Kur'an ve sünnete dayandırılınca kimse itiraz etmiyordu. Çoğu zaman önümde "Kur'an" ve "Riyazu's Salihin" olurdu. Onları açarak gösteriyordum. Biri ayet, biri hadisti. Bunlar dinleyiciye itimat telkin ediyor, güven veriyordu. İtirazı da kökten kesiyordu."

Bakın size bir olay anlatayım. Bir seminer münasebetiyle bir grup İslamcı öğretmenle oturuyoruz. Sohbet dönüp dolaşp yine Hoca Efendi'yi tenkide geliyor. Uzun uzun bu minvalde konuşuyorlar.

- Usul ve üslup farklılıklarını geçin. Bu herkesin hakkıdır. Yeter ki genel ilkelere ters düşmesin, dedim.

- Ama öyle olanlar da var, dediler.

- Bakınız anlamak için çok ciddi soruyorum. Nedir onlar? Bana gerekçelerinizi tek tek anlatır mısınız? Birisi dedi ki:

- Hocam o İslam devleti demiyor, sistemi sorgulamıyor, Seyyit Kutub'u okumuyor, okutmuyor. Yani adamlarda sistem şuuru yok. İslam Devleti diye bir davaları yok. Varsa yoksa iman hakikatleri, bitki böcek...

- Bakın arkadaşlar, siz çok iyi insanlarsınız. Davanız da haklıdır. Ama bir kusurunuz var. Ancak bu sadece sizin değil, maalesef umum Müslümanların kusurudur. O da birbirimizi tanımamak, anlamamaktır. Bir ehl-i hikmet demiş ki:

Ehl-i dildir diyemem sînesi saf olmayana,

Ehl-i dîl birbirin bilmemek insaf değil.

Şimdi siz bir şey söylediniz. Ama bildiğiniz yanlış. İşte size bizzat bildiğim iki olayı şahit getireyim, kararı siz verin.

Birincisi, biz bir grup arkadaşla dinimizin Arapça yazılmış klasik eserlerini okuyoruz. Bir öğrencimiz bizi ziyarete gelmiş. O sırada da elimizde Seyyid Kutup şehidimizin “Fî Zilâli’l Kur’an”ı var. Ders bitince o talebemle hasbihal ettim. Bu arada İlahiyatta okuyormuş. Müsait zamanlarda da M. Fethullah Gülen Hocadan ders alıyorlarmış. Ona “ne okuyorsunuz?” dedim. “Fıkıhtan “Hidaye”, tefsirden “Fî Zilâli’l Kur’an” dedi. “Günde kaç sayfa?” dedim. Sanırım “yaklaşık 15-18 sayfa” dedi.

O zamanlar “Fî Zilâl”i sadece “Daru’s Şuruk” basardı. 6 büyük cilt ama inci gibi küçük harflerle. Bugün modern bir baskısı yapılsa ya 10, ya da 15 cilt eder. Diyeceğim o kitaptan 15-18 sayfa okumak her babayığidin işi değildir. İhtimal ki kardeşimiz, bütün okuduklarını kasetmişti.

İkincisine gelince, ben kasetten dinledim. Sonra sanırım “Küçük Dünyam” kitabında da var. Hoca Efendi “birkaç kez cünün haline müptela oldum” diyor. Bunlardan birisi de şu olayı anlatırken veya kendisi ilk okuduğunda olmuş. Şu anda bunun hangisidir tam hatırlayamıyorum. Diyor ki: “Merhum Seyyid Kutub yakalanır, zindana atılır ve olmadık işkencelerden geçirilir. Başına kızgın sular dökülür, eti kerpetenlerle kopartılır insanların o zamanlar Mısır zindanlarında. Daha neler neler? Bunların hatıraları ile dolu kitaplar var. Her neyse, ama en acısı nedir biliyor musunuz? Şehidin kız kardeşini yattığı hücreye getirirler ve az bir müddet için ikisini baş başa bırakır giderler. Kız kardeşi der ki: “Abi, sen davandan vaz geçmezsen benim ırzıma geçeceklerini, namusumu kirleteceklerini açıkça söylediler. Biliyorum, dediklerini de yaparlar...”

Şehit Seyyit Kutub der ki: “Sevgili kardeşim, evet bunu yaparlar. Bu da bir imtihandır. Sabredecek ve devamızdan

vazgeçmeyeceğiz. Sen hiç korkma ve kendini kahretme. Onlar sana tecavüz etmekle senin namusun kirlenmez, şerefine leke gelmez...”

İşte o an ben kendimi kaybetmişim. Şimdi bunu hatırlarken dahi başım sanki yerinde yok.”

Ben Hoca Efendi'nin bu sözlerini aktardığımda mecliste sanırım ağlamayan yoktu. Dedim ki:

- Ama siz Hoca Efendi'yi bu şehidi sevmemekle ve okumamakla itham ediyorsunuz!

- Bilmiyorduk hocam. Pişmanız ve tövbe ediyoruz.⁴⁴

Gözden Düşüren Sevenler

Evet, Hoca Efendi'yi iki grup gözden düşürüyor.

Birisi ön yargılı olarak onun hakkında tanımadan karar veren yabancılar. Onlar böyle tartışmalar ile, eleştiriler ile belki tanıyacak ve sevecekler. En azından düşman olmayacak, buğzetmeyecekler.

İkinci grup ise güya Hoca Efendiyi sevdiklerini söyleyen, ama iyi niyetle yapılan en ufak bir eleştiriyi dahi anlamadan, kavramadan ona düşmanlık sanarak gözü dönmüş bir şekilde Müslüman kardeşlerine saldıran ve böylece insanları Hocadan ve cemaatten soğutan sözde yakınları. Allah Teâlâ şerlerinden emin eylesin.

Halbu ki Hoca Efendi'yi bir dinleseler, cemaate en büyük eleştiriyi ve tavsiyeyi onun yaptığını göreceklerdir, ama nerde! Hoca Efendinin bu konudaki kendi cemaatine söylediği sözleri yazsanız, Akdenizin suları mürekkep olsa yetmez. Ama

⁴⁴ Şimdi bilmem ki bu iyi niyetli konuşmamdan ötürü bana da pişmanlık ve tövbe düşer mi?

olaya takım tutar gibi yaklaşan basireti bağılı fanatikler bundan ne anlar?

Bunlar ehl-i beyt imamlarının yanında durup da onları dinlemeyen şia'ya, yani tarftarlarına benzerler. Ne söz dinler, ne de terkederek huzur verirler. Dost kılıklı baş belalarıdır bunlar. Neylersin, bu da başta Hoca Efendi'ye olmak üzere aşılması gereken bir imtihandır. Sabırdan ve tekrar tekrar söylemekten başka yol yok. Hiç kimseye “canınız cehenneme” deme lüksü yok Müslümanların. Zekisi de bizim aptalı ve ahmağı da bizimdir. İyi ki öyledir. Yoksa yolda düşüp kaldığımızda kim tutardı elimizden?

Allah'ım, beni de, bu kaş yapayım derken göz çıkararak sözde taraftarları da ıslah eyle. Sen sübhansın, sana zorluk diye bir şey asla söz konusu olamaz. Bizi kendimize bırakma, o zaman işimiz zordur, çok zor!

Velhasıl sevgili kardeşlerim, biz Müslümanlarla Hoca Efendi'nin cemaatini buluşturmak ve seviştirmek adına yaptığımız eleştirilere devam edeceğiz. Herkes eteğindeki taş döksün. Bir daha taş toplayacaksa, kalksın gitsin gitsin Müzdelife'ye de büyük, orta ve küçük şeytanlara atmak için taş toplansın.

Bakalım dualarımız kabul edilecek mi?

Yaşayıp göreceğiz...

Yaşayarak Gördüklerimiz

Anlattıklarımızı sadece basın veya kitaplardan okuyarak değil, aynı zamanda yaşayarak ve gözlemlerimize dayanarak öğrendik. Ama uzun bir müddettir “aşkımız aynıdır” derdik. Olaya şöyle bakıyorduk: Kurnalar, oluklar, musluklar farklı da olsa, “aynı çeşmeden” su içiyoruz. Canlarımız farklı da olsa

canımızı yoluna kurban olarak adadığımız “Cananımız” bir ve can suyumuzun kadehi “Sevgili Peygamberimizin (sav)” elinde. Biz kardeşiz. Biz birbirimizi sevmedikçe iman etmiş olamayız. İman etmedikçe de cennete giremeyiz. Biz birbirimize mecbur ve mahkumuz. Yeri gelince yapılan eleştiriler ise bu gerçeğe mani değildir.

Öyleyse Müslümanlar olarak sevelim birbirimizi, selamlaşalım daha çok sevişmek için. Birbirimizi anlamaya açık olalım. Eleştiri icap ediyorsa yapalım, onu dinlemeye, anlamaya, haklı ise hakkını teslim etmeye peşinen hazır olalım. Nefisten yana çıkmayalım, nifak ve tefrikadan memnun olan şeytanı sevindirmeyelim.

Evet, iz bunları samimi söylemiştik ve bu yüzden inandırıcı olmuştu. Ama o yıllar Hocanın bir yüzü var sanıyorduk. Meğer hocanın kaç tane yüzü varmış, bir konuda kaç çeşit söz ve davranışı varmış, henüz bunu bilmiyorduk.

ELEŞTİRİLER VE TAVSİYELER

İlk Ciddi Eleştirilerimiz

Fethullah Gülen’i ilk eleştirmemiz merhum Necmettin Erbakan’ı açıktan eleştirmesi yüzünden olmuştu. “Madem ki siyasete karışmama sözü verdin ve karışmıyorsun, öyleyse neden dinî ve millî hassasiyeti olan bir lideri eleştiriyorsun?” demiştik. Bunu, hem dini gündeme getiren iki şahsiyetin birbirine düşmesinin çirkinliği, hem de “siyasete karışmama sözünü ihlal etmesi” açısından eleştirmiştik.

Sonra “Kabe Baskını” hakkındaki konuşması da şaşırtmıştı bizi. Ama yerel bir mesele dedik, olayın sığacağı sığacağına duygusallıkla yapılmış bir konuşma dedik, üzerinde çok durmadık. Oysa Kabe baskını üzerinde durulacak ciddi bir hareketti. Bunu sanki Yahudiler yapmış gibi anlatması ve Müslümanlara “Kabeyi yıksalar sesiniz çıkmayacak” gibi ithamlarını hiç beğenmemiştik.

Sonra o siyasetten uzak durduğunu söylediği halde, Allah’tan, siyasetle ilgisi hep tartışılır olmuştur. Bunun o da farkındadır. Ama o bunu hep ustaca kamufle etmiştir. Bir yerde der ki:

“Maalesef, günümüzde insanların büyük bir bölümü, günlük politika oyunlarını, kitlelerin aldatılıp iğfal edilmesini, iktidar ve menfaat mücadelelerini ve bu uğurda bütün gayr-ı meşrûların meşrû gösterilmesini siyaset telâkki etmektedir. Bu yanlış yorum ve telakkiden dolayı, kalbî hayatım, düşünce istikametim ve Hak'la münasebetim adına her türlü siyâsî hareketten uzak kaldım ve bundan sonra da uzak kalmayı zarûri görmekteyim.”

“Fakat, bir zaman Adalet Partisi'ni, bilâhare Anavatan Partisi'ni, daha sonra Doğru Yol Partisi'ni ve önceki seçimde de DSP'yi desteklediğim gibi bir vehme kapılanlar veya böyle bir vehim üretmekte kendileri açısından yarar görenler olmuştur.

Şu ana kadar sayın Başbakan dahil, hiç ama hiç kimseyle siyasî maksatlı görüşmem ve -kullanılması ve bir kelime olarak anılması bile rahatsızlık verici- herhangi bir pazarlığım olmamıştır, olması mümkün değildir ve ileride de olmayacaktır. Ben, şu kadar milletvekili koltuğuna değil, Kur'an-ı Kerim'de, her mü'minin arzusu olan Cennet dahil, her şeyden daha büyük ve daha değerli olduğu ilan edilen Allah'ın rızasına talibim. Şu ana kadar hiçbir partiye doğrudan veya dolaylı, yazılı veya sözlü en küçük bir destek vermediğim gibi, bu konuda ve herhangi bir parti ya da adayın seçim çalışmaları veya seçimde desteklenmesi hususunda en yakınlarıma bile herhangi bir ihsasta bulunmuş değilim.

Biz bütün partilere "eşit yakınlıktayız." Daha önce de ifade ettiğim gibi, 'eşit uzaklıkta' demiyorum; 'eşit yakınlıkta'yız; Çünkü her partinin müntesipleri, sempatizanları bizim insanımızdır. İnsanların partileri, siyasi anlayışları bizim onlarla dost olmamıza mani değildir.

*Bu vesile ile bir kez daha ifade etmeliyim ki; bütün vatandaşlarımızın kendi serbest tercihleri yönünde demokratik anayasal haklarını kullanmaları tavsiyesi dışında; herhangi bir partinin desteklenmesi ya da engellenmesi gibi bir düşünce ve davranış içinde değilim ve bundan sonra da asla olmayacağım.*⁴⁵

Ama bugün en yakınında olup da yaşayıp gördükleri ihanet yüzünden ondan kopanların, “o her zaman siyasetin içindeydi” demeleri bize hiç de garip gelmemiştir. Evet, o hep siyasetin içinde olmuş, fakat her zaman da bunu inkar etmiştir.

Gülen uzun bir zaman sadece vaaz ve hizmetle gündeme geldi. Sonra birden büyük bir ilişkiler ağının içine girdi. Aslında bu dikkat çekici bir vaziyetti, ama biz kendi gündemimiz yüzünden onu yeterince takip etmemiştik. Bu ise bizi büyük bir yanılgıya düşürecekti, büyük pişmanlıklar yaşatacağı ama nerden bilebilecektik ki?

O garip ilişkiler büyük bir şöhret ve afet getirdi Gülen’e. Her alanda kurumlar oluşmuş ve büyümüş, medyada gelişmişlerdi. Artık bir liderdi Gülen ve her olaya ayrı bir demeç vermeye başlamıştı. Keşke Fethullah Gülen bir siyasi gibi dünyevi her önemli olayda demeç vermese, dünya işlerini bu kadar çok konuşmasa, eskisi gibi siyasi ricalden uzak dursa idi. Değilse bu tür demeçler, sempati kazandırdığı kadar, kırıklık ve burukluğa da sebep oluyordular.⁴⁶

Baştan söyleyeyim, hatta alacağımız bir sürü tenkit ve hakareti bilmemize rağmen söyleyelim, biz Fethullah Gülen

⁴⁵ <http://tr.fgulen.com/content/view/3630/141/>

⁴⁶ Biz burada da yanılmışız. Meğer onun karanlık işleri çok daha eskilere gidiyormuş.

Hocafendi'yi sever ve samimiyetine inanırız.⁴⁷ O da bir insandır, elbette masum değildir, birçok hataları, kusurları olabilir ve vardır. Ama onu bize sevdiren şudur; inandığı bir de davası vardır ve bizce o İslam'dır. Okuyan, yazan ve konuşan, bu kadarla kalmayarak elini taşın altına koyan, birçok kurumlar kuran ve davası için elinden geleni yapmaya çalışan birisidir. Hem ilim, hem de hareket adamıdır. Bu kadar iş yapan birisinin elbette bazı kusurları, yanlışları olacaktır.

İkincisi Mavi Marmara

İHH İnsani Yardım Vakfı ve Özgür Gazze Hareketi'nin organize ettiği, İsrail'in Gazze Şeridi'ne 3 yıldır uyguladığı ambargoyu delip insani yardım ulaştırmayı hedefleyen ve Gazze'ye insani yardım taşıyan 6 gemilik "Özgürlük Filosu"na, İsrail ordusunun 31 Mayıs 2010 günü sabaha karşı uluslararası sulara düzenlediği baskında 9 kişi öldü.

Filonun en büyük gemisi "Mavi Marmara"ya yapılan kanlı operasyon son yıllarda görülmedik boyutta bir diplomatik gerilime neden oldu. Türkiye'nin yanı sıra İsrail'in Avrupa Birliği'ndeki müttefikleri, Birleşmiş Milletler ve dünyanın dörtbir yanından birçok ülke operasyonu kınadı; şaşkınlık ve üzüntü ifadeleri dile getirildi.

Gazze filosu saldırısı, Mavi Marmara katliamı veya Deniz Meltemi Harekâtı, Akdeniz'de, İsrail'den 70-80 mil (130-150 kilometre) açıktaki uluslararası sulara 31 Mayıs 2010'da İsrail Savunma Kuvvetleri'nin yaptığı müdahale, gemilerde bulunan aktivistlerden bir kısmının öldürülmesi, bir

⁴⁷ 17 Aralık Dost Modern Darbe öncesi samimi duygularımız böyleydi.

kısının yaralanması ve gemilerin yolcularıyla birlikte rehin alınması ile sonuçlanmıştır.

İsrail savaş gemileri, uluslararası sularda seyretmekte olan yardım gemilerinden, rotalarını Aşdod'a çevirmesini istedi. Fakat yardım gemileri bu talebi reddetti. İsraili kuvvetler bu cevaptan sonra gemilere denizden ve havadan komando çıkarttı.

Altı gemiden beşi, büyük bir olay olmadan İsrail tarafından ele geçirildi. Dokuz yolcu Komorlar bandıralı ve 800 yolcusu bulunan Mavi Marmara'ya çıkan İsraili komandolar tarafından öldürüldü. Saldırıda 10 İsrail Savunma Kuvvetleri komandosu ve yaklaşık 60 aktivist yaralandı.

İsrail, olaydan 3 yıl sonra Türkiye'den resmi özür dilemiş ve saldırıda hayatını kaybedenlerin ailelerine tazminat ödemeyi kabul etmiştir.⁴⁸

Dünyanın bütün Müslümanları bu olay üzerine ayağa kalkmış İsrail'i lanetlerken, F. Gülen'den inanılmaz bir demeç geldi. Bir siyasi gibi her olaya demeç vermesini zaten yadırgarken, bu demeç üzerine artık sınırlar iyice gerildi ve Gülen'e bir öfke patlaması oldu. Biz de bunun üzerine Gülen'i ilk defa medyada eleştirdik ve "Ya Hayır Söyle Ya Sus" başlıklı bir yazı yazdık. Bu yazı üzerine Gülen fanatikleri bize hakaret yarışına girdiler. O zaman hareketin vehametini anlamada bu bize iyi bir uyarıcı ders oldu. Anlaşıyordu ki Gülen ve cemaati ile sadece Amerika değil, İsrail de yakın ilişkiler içindeydi ve karşılıklı birbirlerini destekliyorlardı.

⁴⁸ Olay hakkında geniş bilgiler için bkz.

http://tr.wikipedia.org/wiki/Gazze_filosu_sald%C4%B1r%C4%B1s%C4%B1

Gülen’de Yahudi Sevgisi

F. Gülen’deki “İsrail ve Yahudi sevgisi” ilk defa çok daha önceleri İsrail’e atılan bombalarda ölen Yahudi çocukları için ağlamasında ortaya çıkmıştı.⁴⁹ İslam dünyası işgal edilmiş, ümmet coğrafyası alev alev yanıyor, şehirlerimizin üstüne tonlarca bomba yağdırılıyor, çocuk yaşlı demeden ümmet kırılıp geçiriliyor, fakat F. Gülen’den ses çıkmıyor, demeçler gelmiyordu. Ne zaman ki Filistin’den İsrail’e iki kıytırık füze atılıyor, insanlar korku içinde sığınaklara iniyor, çocuklar ağlıyor, F. Gülen bu İsrail’li çocuklar için ağlayarak konuşuyor! Bu üstüne “mim” konuştuğu bir olaydır. Fakat bu yine de iyi niyet denizinde boğulan çoğunluk için unutulmuş bir olay oldu.

Sonra “Mavi Marmara” hakkında verdiği demeç ikinci alamet oldu onun Yahudi severliğini anlamamızda. Ancak “Dost Modern Darbe” sonrasında bu ilişkiler iyice gün yüzüne çıktı ve bizim gibi saflar da hayretlerimizden neredeyse küçük dilimizi yutayazdık.

Medarı iftiharımız olan İHH’nın, içinde bir çok ülkenin insanıyla beraber “Mavi Marmara” gemisiyle “Gazze’ye yardım” için yollara düşmesi hakkında F. Gülen bir Amerikan gazetesine demeç verir. O demeç içinde can yakıcı çok söylem vardır. İkisini öne çıkararak kısaca görelim:

İlki şu: “9 kişinin öldüğü Mavi Marmara olayı sonrası Wall Street Journal'a verdiği demeçte, İHH'nın İsrail'den izin

⁴⁹ http://www.dailymotion.com/video/x24k2d7_fethullah-gulen-yahudi-cocuklari-icin-yuregimin-yaglari-eriyor_news

almamasını eleştirmiş, "İsrail'in onayı olmadan hareket etmek, otoriteye başkaldırır" demişti.⁵⁰

İkincisi ise kahredicidir: "Mavi Marmara'dakiler şehid değil".

ABD'nin Pennsylvania eyaletinde yaşayan Gülen, İsrail'in kanlı baskınını en az 9 kişinin hayatını kaybetmesini değerlendirirken, "İnsani Yardım Vakfı" (İHH) gemisinin İsrail'den izin almamasını eleştirdi ve "İsrail'in onayı olmadan hareket etmek, otoriteye başkaldırır" dedi.

Amerikan Wall Street Journal gazetesine demecı veren Gülen, yaşananlarla ilgili "Gördüğüm şeyler hoş değil. Çirkin şeylerdi" dedi. İnsani Yardım Vakfı İHH'nın varlığından kısa bir süre önce haberdar olduğunu belirten⁵¹ Fethullah Gülen, organizatörlerin İsrail'in onayı olmadan hareket etmesini otoriteye baş kaldırı olarak niteledi.⁵²

⁵⁰ Bu saçma sapan sözü, daha sonra başına çok iş açmış, TC. Devletine ve hükümetine her başkaldırısında kendisine bu "otoriteye itaat" hatırlatılmıştı ve hep sorulmuştu: "Otoriteye itaat sadece İsrail için mi gerekli?" ama Gülen bu. Konjoktüre göre konuşur. Bukalemunda beş rengin değişik tonları vardır. Ama Gülen'de her rengin sayısız tonları vardır. Bulunduğu yere, duruma ve kişiye göre renk ve ifade değiştirir olduğunu sonraları çok gördük. Bunların hangisi asıldır? Onu da ancak bir kendi, bir de onu konuşturanlar bilir. İhtimaldir ki onlara da madik attığı olmuştur.

⁵¹ Müslümanların dertleriyle dertlenme iddiası taşıyıp da İslam dünyasının her yanına yardım götüren bir kuruluşu tanımamak mümkün mü? Bize göre bu bir Müslüman aydın için ayıptır. Yok, tanıyor da yalan söylüyorsa, zaten o daha büyük bir ayıptır. Her iki halde de Gülen ayıp işliyor demektir.

⁵² Bu "otoriteden izin ve otoriteye başkaldırır" konusunu Müslümanlar kendisi TC. devletine ve hükümetine savaş açtığı 17-25 Aralık Dost Modern Darbe ve 15 Temmuz darbe teşebbüsünden sonra tokat gibi çok hatırlatacaklar ve kibirli yüzüne ihanetini tükrük gibi savuracaklardır.

Gülen, İsrail'le uzlaşma yolunu seçmemenin faydalı sonuçlar doğurmayacağını söyledi ve kendi hareketiyle ilişkili bir derneğin Gazze'ye yardım götürmek istediğini, ancak onlara İsrail'den izin almaları gerektiğini söylediğini anlattı.

F. Gülen'deki bu“İsrail ve Yahudi sevgisi” ileride daha ayrıntılı gelecektir. Biz Mavi Marmara olayının insicamını bozmamak için burada kısa keselim.

Gülen ayrıca, bu olayda suçluyu bulma görevinin Birleşmiş Milletler'e bırakılmasının en iyi seçenek olduğunu sözlerine ekledi.”⁵³ Tabi, Türkiye hesap soramasın. Olay BM koridorlarında kaybolsun. İşte güledeki Yahudi sevgisi...

Şehit Değillermiş

Bunlar yetmezmiş gibi Gülen bir de: “Mavi Marmara'dakiler şehid değil” demez mi? “Tüy dikmek” bu olsa gerek! Haberi beraber okuyalım:

“29 Eylül 2010, Cüneyt Özdemir bir grup gazeteciyle Pensilvanya'ya gitti ve Fethullah Gülen ile bir kahvaltıda buluştu. Özdemir'in yanı sıra Ferhat Boratav, Serdar Turgut ve Bejan Matur'un da hazır bulunduğu o buluşmada, Mavi Marmara gemisine düzenlenen saldırı ve şehidler de gündeme geldi. Gülen hocaefendi, gazetecilere Mavi Marmara gemisindekilerin şehid değil bile bile ölüme giden insanlar olduğunu söyledi.”⁵⁴

⁵³ <http://www.ntv.com.tr/arsiv/id/25102914/#storyContinued>

⁵⁴ Yani “intihar etmeye gitmek”olduğunu söylüyor. İntihar etmenin dindeki hükmü malum. Gülen o ölenlerin şehit olmadıklarını söylemekten öte bir de üstelik günahkar olduklarını ima ediyor. Yahudiler için bu ne çırpınma böyle?!

Özdemir, 5N1K programında, Fethullah Gülen hocaefendinin Mavi Marmara şehidlerine ilişkin yaklaşımını şöyle anlattı: "Mavi Marmara gemisine binenler "Biz orada şehid olmaya gidiyoruz" demişler ve İslami bir motif üzerine hareket ediyordu. Fethullah Gülen bunun şehidlik bile sayılamayacağını, bile bile ölüme gitmek" olduğunu söyledi.

5N1K'ya konuk olan Ferhat Boratav da "En azından The Wall Street Journal röportajında Türkiye'de yankı uyandıran açıklamasının, bu işin yanlış olduğu yönündeki açıklamasının bir değerlendirme hatası ya da dil sürçmesi olmadığını, aynı düşüncesini savunduğu ortaya çıktı. Yani dil sürçmesi ya da öylesine söylenmiş değil bilerek ve düşünülerek söylenmişti" dedi."⁵⁵

Bu demeç ve tepkiler medyada günlerce yayınlandı. Şimdi de olayla ilgili Habervaktim'de çıkan bir yazıyı görelim:

"Gülen'den Şok Mavi Marmara Yorumu

Gülen, "Kan dökmeye, insanlara kıymaya, insanları cepheye sürmeye gitmemek lazım" sözleriyle, sivil Mavi Marmara aktivistlerine "terörist" muamelesi yaparak, katliamı İsrail askerleri değil de onlar yapmış gibi gösterdi.

Fethullah Gülen, Mavi Marmara için daha önce yaptığı "otoriteden izin alınmalıydı" çıkışının daha ağırlığını BBC Türk'e verdiği röportajda yaptı.

Akit'in haberine göre Gülen, "Diplomasi sonuna kadar kullanılmalı bence. Kan dökmeye, insanlara kıymaya, insanları cepheye sürmeye gitmemek lazım" sözleriyle, sivil Mavi Marmara aktivistlerine "terörist" muamelesi yaparak, katliamı İsrail askerleri değil de onlar yapmış gibi gösterdi. Mavi

⁵⁵ <http://www.haber5.com/guncel/gulen-mavi-marmaradakiler-sehid-degil>

Marmara mağdurları ve aktivistlerinden Gülen'e sert tepki geldi.

Akit'e konuşan İHH Ankara Sorumlusu Hanefi Sinan, "Fethullah Gülen'in Mavi Marmara Gemisine karşı duruşu İsrail'i bile geçti. Suçun faili olan İsrail, Mavi Marmara Gemisi suçunu kabul edip özür dilemesine rağmen, Fethullah Gülen'in hala karşı tavrı olması, onların bulunduğu konumun ne kadar yanlış olduğunun açık bir göstergesidir" dedi.

Mavi Marmara Gemisi ve aktivistlerinin, bütün insanların vicdanında ak olduğuna dikkat çeken Hanefi Sinan, "Dünyada sadece Fethullah Gülen'in Mavi Marmara Gemisini ve aktivistlerini suçlamakta ısrarcı tavırlarını sürdürmesi, bu yapının ne kadar yanlış bir şekilde oturmuş olduğunun açık bir delilidir. Fethullah Gülen'in bu duruşu İsrail'i bile geçti. Çünkü işin faili olan İsrail bile suçunu kabul edip, Mavi Marmara'ya yaptığı saldırının yanlış olduğunu, Türkiye'den ve Marmara şehitlerinin ailelerinden özür diledi. İsrail, suçunu itiraf etmesine rağmen, Fethullah Gülen'in hala karşı tavrı olması, doğrusu bizi çok üzüyor. Çünkü ortada böyle bir sonuç varken, Fethullah Gülen'in daha önce Mavi Marmara Gemisi hakkında eski söylemlerini tekrar etmesi ve hatasını yinelemesi, onların bulunduğu konumun ne kadar yanlış olduğunun açık bir göstergesidir" şeklinde konuştu.

Cemaatin sığındı kişileri ve benimsedikleri değerleri tekrar gözden geçirmesi gerektiğine de değinen Hanefi Sinan, şöyle devam etti: "Cemaat şimdiki duruşuyla çok yanlış bir konumdadır. Çünkü bütün dünyanın Mavi Marmara'ya yapılan saldırının ve vahşetin yanlış olduğunu ifade etmesi karşısında sadece onların bu konuda tavırlarında hala vazgeçmemeleri cemaati zulmün merkezine doğru sürüklemektedir. Bu durum da hem ülkemiz hem de bizim için üzüntü vericidir. Cemaat

istişarelerini fitne sahipleriyle değil, daha şeffaf ve daha özgür insanlarla oturup yapmalıdır. Yoksa farkında olmadan buldukları konum onları zulmün merkezine doğru taşır.”

Mavi Marmara Mağdurlarından ve şehit Çetin Topçuoğlu'nun eşi Çiğdem Topçuoğlu da Mavi Marmara ve aktivistleri suçlayan Fethullah Gülen'e sert tepki göstererek “İsrail köpekleri benim eşimi ve masum 8 kişiyi benim yanımda katlettiler. Fethullah Gülen, bunları bilmiyor mu? Şimdi kalkıp Mavi Marmara Gemisini ve içindekileri suçluyor. Bizler insanlık adına, insanlığın zelil olmuş onurunu bir nebze de olsun izzetlendirme adına, insani yardımlarımızla yola çıktık. Fethullah Gülen'in ise şimdi İsrail'i savunup, bizi de adata savaşçı birer birey olarak görmesi kabul edilemez. Fethullah Gülen, bizi suçlayacağına önce kendi etrafındaki zehirli sarmaşıklara dikkat etsin. Sonra diplomasiden, hoşgörüden, saygı ve sevgiden bahsetsin ki ruhunu kaybetmesin. Çünkü bizi suçlamakla İsrail'e hizmet etmekten öteye gitmez” diye konuştu.”⁵⁶

Bu gemide olayları canlı yaşayanlardan birisi de gazeteci yazar Hakan Albayrak'tır. Bu “şehit değildir” sözü üzerine bir yazı yazar. İşte o yazı:

“Hocaefendi'ye Açık Mektup”

“Muhterem Fethullah Gülen Hocaefendi, Mavi Marmara ve İHH İnsani Yardım Vakfı ile ilgili olarak Amerikan basınına verdiğiniz demeçler bizi derinden yaraladığı halde bu konuyu bağrımıza taş basarak kapatmayı tercih etmiştik.

⁵⁶ <http://www.habervaktim.com/haber/359497/gulenden-sok-mavi-marmara-yorumu.html>

Şu veya bu saikle verdiğiniz o demeçlerin bizi ne kadar yaraladığını hesap edeceğinizi ve yaramızı deşmeyeceğinizi umuyorduk.

Geçenlerde evinizde ağırlayıp sohbet ettiğiniz gazeteci arkadaşlarımız "Fethullah Gülen bize Mavi Marmara"dakilerin "Şehit olmaya gidiyoruz" diye yola çıktıklarını, bile bile ölüme gittiklerini, onların şehit sayılamayacağını söyledi" deyince kanımız beynimize sıçradı!

Öncelikle şunu ifade edeyim ki biz "bile bile ölüme" gitmedik.

"İsraililerin yolumuza çıkmayacaklarını, yolumuza çıksalar bile önümüzü kesmekle veya bizi rotamızı değiştirmeye zorlamakla yetineceklerini, gemimize saldırmayacaklarını umuyoruz; saldırırlarsa kendimizi savunuruz ama ölümüne değil; direnişimiz sembolik olur ve İsraililerin gemiyi ele geçirmelerini engelleyemeyeceğimizi anladığımız yerde biter" diyerek gittik.

Aklımızdan "İşin ucunda ölüm de olabilir" diye geçirdik tabii, fakat bu ihtimali göz önünde tutarak gitmekle "bile bile ölüme gitmek" aynı şey değil.

Velew ki "Şehit olmaya gidiyoruz" diyerek gitmiş olalım; Gazzeli kardeşlerimizin mustarip olduğu korkunç ambargoyu yarmak niyetiyle yola çıkan, Allah yolunda mazlumların imdadına koşarken öldürülen dokuz arkadaşımızın "şehit sayılamayacağına" nasıl hükmedebiliyorsunuz?

Ashab-ı Kiram"dan Amr Bin Cemûh (radyallahu anh), Uhud"a, "Allâh"ım! Bana şehidlik nasîb et! Beni mahrum ve me"yûs olarak ev halkımın yanına döndürme!" diye dua ederek gitmemiş miydi? Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem),

Uhud'da katledilen bu zâtı "cennette gördüğüne" yemin etmemiş miydi?

3 Haziran günü Mavi Marmara şehitleri için yayınladığınız taziye mesajında demiştiniz ki: "Filistin'de yaşanan bu drama son verebilmek beklentisiyle yola çıkan, uğradıkları müessif saldırıda hayatlarını kaybederek ŞEHİT olan insanlarımıza Allah'tan rahmet diler, başta aileleri olmak üzere, milletimize ve bütün insanlığa taziyelerimi bildiririm."⁵⁷

Bu mesajınızı tezkip mi ediyorsunuz?

Yoksa, "3 Haziran'da şehitler ama şimdi değiller" mi diyorsunuz?⁵⁸

Arkadaşlarımız, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Konseyi'nin de kabul ettiği ve dikkat çektiği gibi "tamamen gereksiz bir müdahale"de ve "taammüden" öldürüldüler.

Mezkûr konsey, uluslararası hukuka atıfta bulunarak, İsrail'in Gazze üzerindeki "abluka otoritesi"nin yasa dışı olduğuna da dikkat çekiyor. Dünya bunları tartışırken sizin durduk yerde şehitlik tartışması başlatmanızı, şehit arkadaşlarımızın aziz hatıralarına durduk yerde gölge düşürmeye çalışmanızı, onların ailelerini ve bütün Mavi Marmara camiasını durduk yerde incitmenizi nasıl izah edeceğiz?

Bizimle niye uğraşıyorsunuz Hocam?

Bizimle uğraşmakta niçin ısrar ediyorsunuz?

⁵⁷ Hep diyoruz ya, "bir bedende kaç Gülen var kimse bilmez" diye. Buyurun söyleyin, bu iki zıt demecin hangisi gerçek F. Gülen'dir?

⁵⁸ Çok severdi ve büyük ödül verdi Süleyman Demirel'e. Sanırım "dün dündür, bugün bugündür" fikrini de ondanalmıştır. Hayır hayır, S. Demirel'i hiç sevmezdi ve ona "baş münafık" derdi. Peki, hangisi gerçek, bilebilir misiniz? Hiç biri de gerçek değildir. Her biri kendi doğru zamanında kullanılacak maskelerdir. Gülen işte budur!

Ne adına, kimlerin hatırına?

Zât-ı âliniz ve cemaatiniz ile aramızdaki gönül bağına zedelememek için bizim gösterdiğimiz hassasiyeti siz neden göstermiyorsunuz?

HİZMET"e hürmet ve muhabbetimiz elbette baki; fakat Ümmet-i Muhammed"ın ve bütün insanlığın kanayan vicdanını temsil eden Mavi Marmara aleyhindeki anlaşılmaz tutumunuzdan ötürü teessüflerimizi bildiririz, vessalam."⁵⁹

Ya Hayır Söyle Ya Sus

Aradan hayli zaman geçmesine rağmen kini bitmemiş ki Fethullah Gülen bir konuşmasında "Mavi Marmara'ya Kara Marmara" diyor. Haber şöyle:

"Gülen 'Mavi Marmara, yeşil Marmara, ak Marmara, kara Marmara' diyen Gülen'in 'Kara Marmara' derken yaptığı vurgu dikkat çekti. Gülen, Mavi Marmara saldırısı için 'Ülkenin kredisi zedelendi bir yönüyle' yorumu da yaptı."⁶⁰

Gülen'in olay üzerine verdiği demeci biz de içimizi parçalanarak okuduk. Özellikle de İHH başkanının o çok haklı ve beyefendice söylediği sözler kalbimizi kanattı:

- "Doğrusu üzüldüm. Baş sağlığı dilemesini beklerdim."⁶¹

⁵⁹ <http://www.yenisafak.com.tr/yazarlar/hakanalbayrak/hocafendiye-acik-mektup-24309>

⁶⁰ <http://www.furkanhaber.com/mavi-marmaraya-kara-marmara-dedi/>

⁶¹ Bu demekten sonra Gülen "utanmış olmalı" mı, yoksa "ayıbı örtme" mi, ne diyeceğimizi bilemediğimiz şöyle bir demec vermiştir Zaman gazetesine: "Filistin'de yaşanan bu drama son verebilmek beklentisiyle yola çıkan, uğradıkları müessif saldırıda hayatlarını kaybederek şehit olan insanlarımıza Allah'tan rahmet diler, başta aileleri olmak üzere, milletimize ve bütün insanlığa taziyelerimi

Söylediklerini “araştırmak” adına birkaç gazeteden okudum. Sağa sola çekilebilir, plastik gibi sözler. Sıkışılınca “ben öyle demek istemedim” türü savunmaları da haklı çıkarabilecek sözler. Çok çok ayıp!

Varsın bunu bir politikacı yapsın, anlayabiliriz, ama bunu bir Hoca niye yapar?

Anlaşılır gibi değil doğrusu.

Hele hele beynelmilel sularda “İsrail’in otoritesine saygı” da ne demek oluyor?

İsrail açıkça eşkıyalık yapıp yol kesmiş, adam öldürmüş, Gülen Müslümanlara baş sağlığı dilemeyi ve “geçmiş olsun” demeyi unutuyor da “İsrail’in otoritesine saygı”nın peşine düşüyor. İnanılır gibi değil...

Baykal’a bir skandalından dolayı üzüntülerini bildiren Fethullah Gülen’in İHH’yı arayarak veya aramayarak hem ölen ve yaralananlardan dolayı, hem de kardeşlere gidecek olan yardımın engellenmesinden dolayı üzüntülerini bildirmemesini nasıl karşılayacağız?

Ben bunu anlayamıyorum. Dinim ve davam adına içim parçalanıyor. Dünya Müslümanlarını ayağa kaldıran bir konuda bir mesaj yayınlanmayacaksa, hiç mesaj yayınlanmasın daha iyi değil mi?

Fethullah Gülen Hocaefendi ABD de esir mi?

Değilse, “güçlü düşmanlarımı kazanacağım diye zayıf dostlarımı kaybetmek,” iyi bir siyaset değildir. Her halde “kazanmak istediğim kişiler önemli, kazandıklarım o kadar da

bildiririm."(http://www.zaman.com.tr/abdulhamit-bilici/gulenden-sehitlere-taziye-yonteme-elestiri_992019.html) İşte Gülen’den bir bukalemun taktiği daha...

önemli değil” demeyecektir. Çünkü bu dinin en temel ilkesi, “Allah için sevmek ve Allah için buğzetmektir.”⁶²

Bu ülke maalesef fanatiklerle doludur. Kimileri bir delile dayanmadan kimilerini haksız yere itham etmekte, kimileri de kendi liderlerini bir delile dayanan haklı tenkide kin ve nefretle karşılık vermektedir. Allah bize insaf ve adalet duygularını ihsan eylesin. Kim bilir bu yazımız ne fırtınalar koparacaktır. Olsun, biz “din nasihattır” diyerek iyi niyetle hayır bildiğimizi ifade edelim yeter. Belki bir faydalanan bulunur.

Hâsıl-ı kalam, çok hayırlı sözlerini işiten ve çok hayırlı işlerini bilen birisi olarak hocafendiye “min gayr-i haddin” hatırlatırım:

“...felyegul hayran, ev liyasmut.”

“Bu ne demek?” diyenler için hadisi dilimize çevirelim: “Kim Allah’a ve ahiret gününe inanıyorsa, ya hayır söylesin, ya da sussun!”

⁶² Hoca “Abese Suresini” unutmuşa benziyor. Biz hatırlatalım bari: “Sana ne onun arınmamasından!?” 7. Ayet.

GÜLEN HANGİ SİSTEMİ İSTİYOR?

Davamız

Bir Müslümanın birisi ferdî ve diğeri ictimaî olmak üzere iki davası vardır. Ferdî davası, iyi bir Müslüman olarak yaşayıp ölmektir. Bunun için iyi bir bilgi, sahih bir iman, salih bir amel, selim bir kalp ve güzel ahlak gereklidir. Böyle güzel bir Müslümanın ictimaî davasına gelince, o fa bir ferdi olduğu İslam toplumunu inşa etmek, onu yaşatacak ve koruyacak bir İslam Devletini kurmak ve yeryüzünden fitne, fesat ve münkerin kalkması için İslam dinini bütün dünyaya ve dinlere üstün kılmaktır. Davamız budur. Buna ulaşmak için ne kadar çabalarsak, biz de çabamız da o kadar değerlidir. Başarı Allah'tandır. Zafer inananlarındır.

Biz F. Gülen'i ve cemaatini bu davada bilir, Allah için sever ve destekler idik. Yukarıda bir örneği geçti, çoğu kardeşlerimiz onu ve cemaatini “devlet ve sistem şuurundan yoksun” diyerek eleştirirlerdi. Hocanın görüşlerinde bu zannı besleyecek ve “acaba” dedirtecek bazı üslub, beyan ve düşünceler de yok değildi. Ama o günkü düşüncemize göre “bu bir haksız eleştiri” idi. Bize göre mesele “sistem şuru”

meselesinden ziyade “slup ve davet metodu” meselesiydi. Keşke biz haklı ıksaydık, fakat neticede maalesef çoğu arkadaşlarımız haklı ıktılar. Bizden kat be kat fazla ilmi ve faaliyeti olduğuna inandığımız bir adamı nasıl olur da kendimiz ve kalbimizce bilmez de “uursuz” sayabilirdik?

Laiklik Ve Demokrasi Hayranlığı

Şimdi “sistem” deyince bizim aklımıza “cumhuriyet, demokrasi, laiklik, batılı kanunlar, eriat, kurucu irade, Atatürk vs.” gibi kelimeler gelir. Burada üç kavram kilit rol oynar: Laiklik, demokrasi, Atatürkçülük.

Bunlar hakkında Gülen’in görüşlerine baktığımızda çoğunu “İslamcı” bakış açısına ve düşünce tarzına – en hafif deyişle - kısmen ters düştüğünü görürüz. Bunlara ileride kendi beyanlarından parçalar olarak biraz daha yakından bakacağız. Burada kısaca bazı örnekler sunalım. İte laiklik ile ilgili görüşleri:

“Benim laik cumhuriyet esaslarına, cumhuriyete, hele cumhuriyete karşı söylediğim bir kelime varsa, yazdığım bunca kitap, 35 sene kürsülerde vaaz ettim, bunca sohbetlerim var, Türk toplumuyla btnlemi bir insanım. Eğer bir kelimem varsa; doğru derim, hakikaten benimle konuulmasın derim. Bunu ispat edemezler.

İkinci mesele. Muhal farz. Muhal farz dedikten sonra her şey caizdir. Diyelim ki ben onlardan evvel cumhuriyetiyimdir. Hatta İslâm’ı ilk dönem itibariyle ben cumhuriyet kabul edenlerdenim. Aksi iddia edilemez bu meselenin.”

İ bu kadar basit değildir elbette. Laiklik ve demokrasi cumhuriyetin en temel esaslarındandır. Bir Müslüman için bu

çağda en büyük tehlike, şeriatı reddeden ve insanı tanrı mesabesine koyarak “kanun koyma yetkisi” veren laikliktir. Buna bir Müslüman nasıl karşı olmaz ve bu karşıtlığı haykırmaz!

Laikliğin nasıl bir küfür olduğu hakkında “laiklik Sorgulaması” adıyla koca bir kitap yazdık. Başka kitaplarımızda da konu enine boyuna işlenmiştir. Buna rağmen işte Gülen’in laiklikle ilgili bazı sulu sözleri:

“Laisizmi sekülerizm olarak anlayan kimseler tamamen meseleye dünyevilik şeklinde yaklaşıyor. Öyle olunca idareimizin içinde hiç bir uhrevilik olmasın, hiç bir ukba olmasın diyorlar. Oysaki bana göre -mümkündür veya değildir- Demokrasi, insanların bütün ihtiyaçlarını karşılamaya cami' bir sistem şeklinde dizayn edilirse şayet, ben, kabre kadar benim hayatımı yaşamaya yaradığı gibi, kabirden öte benim problemlerime cevap vermesini de çok arzu ederim.”

Şeriatı reddeden ve insanı yegane kanun koyucu gören laiklik ve onu olmazsa olmaz bir şart olarak gören demokrasiye iman, insanda ahiret inancı bırakır mı ki, Hocanın deyişi ile “kabirden öte benim problemlerime cevap versin”?

Demokrasi hakkında çok söz söylenebilir. Biz bu devlet, siyeset, İslam ve demokrasi konusundaki bilgi, tecrübe ve düşüncelerimizi, görüşlerimizi müstakil kitap olarak yazdık hamdolsun. Burayada bir özet sunalım sadece.

Demokrasinin iki ayağı vardır. Birisi, idarecilerini halkın seçmesi. İkincisi, halkın iradesinin devlete hakim olması.

İslam birincisini demokrasiden önce getirmiştir. İlk halifeler seçimle başa geldiler. Saltanat ve veliahtlık sonradan çıkan bir bid'attır ve merduttur.

İkinci ayağına gelince, "halk iradesinden" maksat, o iradenin "dinî, ilahi irade" olmaması, tamamen beşeri olarak insan iradesi olmasıdır. Buna göre demokrasilerde İslam dininin kanunları, özel adıyla fıkıh ve şeriat asla devleti yönetemeyecektir. Onun yerine halkın temsilcileri eliyle vaz'ettiği, yani yaptığı kanunlar devleti yönetecektir. Buna aynı zamanda "laiklik" de deniyor. Sekülerizm kavramı da bunu ifade ediyor.

İşte İslam bu ikinci ayağı kabul etmez. O Allah Tealanın iradesi olan İslam'dan başkasının hayata hakimiyetini asla kabul etmez. Bu yüzden biz imanımız gereği bu görüşü asla kabul etmeyiz, edemeyiz. Buna göre, demokrasi bu ilkesinde ısrar eder de "laiklik olmazsa demokrasi olmaz" derse, bizimle işi olmaz. Elbette zaruretler hariç. Yani İslam yoksa, "diktatörlük olacağına demokrasi olsun" der, onu diktaya tercih ederiz. O başka bir meseledir.

Yok eğer demokrasi, yani demokratlar, "madem halk kendi iradesi yerine ilahi iradeyi gönüllü seçiyor, nihayet o da halkın bir tercihidir, halkın iradesinin bir tecelli biçimidir, o zaman biz de onu kabul eder, ille de laiklik şartını dayatmayız" derlerse, oturup konuşuruz. Zira "sandık ve seçim" İslam'ın çok daha önceden kabul ettiği bir ilkedir. Ona "demokrasi" denmekle, İslamî özelliği zayi olmaz. Olay kısaca bundan ibarettir.

Fakat sevenlerinin "kainat imamı", "mehdi", "yüce kurtarıcı", "seçilmiş insan" dediği F. Gülen, açıkça "laiklikle bir sorunumuz yoktur", "demokrasiden geriye dönüş olamaz", "Atatürk bir dâhidir" sözlerinin yanında, kendine göre hayli cesur sayılabilecek şu sözlerini koymuş sitesine:

"Yani itikat dediğimiz şeylerde esas, bu şeriatın parçasıdır, dinin bir parçasıdır, imanın bir parçasıdır.

Hepsinin içine girer inandığımız imanın esasları onun içine girer. Hatta iman esasları adına kainatın bir kitap gibi okunması, bir mahşer gibi temaşa edilmesi onun içine girer. Namazımız, orucumuz, haccımız, zekatımız onun içine girer. Bizim ferdi ve ailevi bazı muamelelerimiz onun içine girer. Onun içine giren yani dinin, İslam'ın ve şeriatın % 95'leri aşar. % 95, Allah'ın insana yüklediği bu şeyleri yapması için insanı zorlayan herhangi bir mani yoktur, insan herhangi bir mania ile karşı karşıya kalmaz. % 5'i idareyle alakalı, bazıları hukuk sistemiyle alakalı % 4, % 5 nispetinde bir yanı vardır ki, o teker teker fertleri alakadar etmez, idare edenleri alakadar eder.”⁶³

Buradan anlaşılabilir ki, Gülen'in bir “İslam devleti” ve “İskam toplumu” oluşturma gibi bir davası yoktur. Bu görüldüğü gibi bizzat kendi kalemi ve kelamıyla tescillenmiştir

F. Gülen'in benimsediği usul ve üslup gereği sistemi kızdıracak, etkin kurum ve kişileri gücendirecek ve elinde güç ve imkan bulunduranları üzecek, olumsuz tepki ve tavırlara itecek bir şekilde asla konuşmaz ve davranmaz. Mesela asla “İslam Devleti” demez. “Şeriat” demez. Bunu hatırlatan kavramları hiç kullanmaz. Hatta açıkça “siyasal İslam'a karşıyım” der. Az önce geçen şu sözleri hatırlayalım:

“Benim laik cumhuriyet esaslarına, cumhuriyete, hele cumhuriyete karşı söylediğim bir kelime varsa, yazdığım bunca kitap, 35 sene kürsülerde vaaz ettim, bunca sohbetlerim var, Türk toplumuyla bütünleşmiş bir insanım. Eğer bir kelimem varsa; doğru derim, hakikaten benimle konuşulmasın derim. Bunu ispat edemezler.”

⁶³ <http://tr.fgulen.com/content/view/223/141/>

Fakat o bunları söylerken sadece bize değil, gizlice ilişki kurduğu ABD, CİA, MOSSAT, MI6, Siyonizm, küresel sermayeye de söylediğini ve söz verdiğini hiç düşünemediğimiz için, biz adamı “takiyye yapıyor” diyerek aklamaya çalışıyorduk. Heyhat, halbuki o cidden dini tahrif etmeye, onda reform yapmaya ve onu “ılımlı” hale getirmeye çalışıyormuş da biz bir türlü bu ihaneti ona yakıştıramıyormuşuz. Yeteri kadar araştırma yapmayarak bu gerçekleri anlamada geç kalışından dolayı kendimi açıktan kınıyorum.

Çarpıcı Bir Hatıra

Sevdiğim bir kardeşim Gülen cemaatine takılmaktan bir türlü vazgeçmiyordu. Bir gün bir yerde üniversitede hocalık yapan bir haşhaşî ile üçümüz sohbet ediyorduk. Bir ara laf arasında o adam olasıca:

- Siyasal İslam’a karşıyız, dedi.

Ben arkadaşımın gözüne bakarak dikkatini çektikten sonra o öğretim üyesine

- Siyasal İslam’dan neyi kastediyorsunuz? diye sordum.

Şaşırdı kaldı. Durdu, durdu ve

- Yani devletin şeriatla yönetilmesi, dedi.

- Yani İslam şeriatı ile mi? dedim.

- Evet, dedi.

- Peki, o zaman İslam’ın bu uygulanmayan kanunlarını ne yapacaksınız? Kur’an’ın bunu anlatan ve artık işe yaramaz kabul ettiğiniz ayetlerine iman etmeye devam mı edeceksiniz? dedim.

Yine durdu. Derin derin düşündü. Galiba Kur’an ayetlerine, velev ki birine dahi olsa iman etmemenin, işe

yaramaz ve faydasız görmenin insanı imandan çıkarıp kafir edeceğini biliyordu. Zaten bu kadarcığını da bilmezse bir adam nasıl Müslüman olabilirdi. Şimdi soruya “evet” dese davası gümbür gümbür yıkılacaktı. Enkaz altında kalacaktı kendisi de, Gülen cemaati de. Yok, “hayır” dese iman gidecek, kafir olacaktı. Düşündü durdu. En sonunda dedi ki:

- Hocam ben ilahiyatçı değilim. Bu konuyu bilmiyorum.

Cin gibiydi. Sükutla kurtulacağını sanıyordu. Ama karşındakiler de akıl nimetini Kur’an ile parlatan insanlardı. Haklı bir davayı savunuyorlardı. Hak her zaman yüce ve galiptir. Batıl, zeki insanların elinde bile olsa, hor ve hakir olmaya mahkumdur. İşte bu yüzden soru suratına tokat gibi patladı:

- Ama karşı olduğunuzu söylüyorsunuz. O zaman bilmeden mi karşı oluyorsunuz?

Bir şeyi bilmeden ona karşı olmak cahilliği bırakınız, aptallığın, ahmaklığın, taassubun ta kendisidir. Üniversitede hocalık yapan birisi oraya ne kadar da cemaat torpili ile ve hak edenlerin hakkını yiyerek girerse girsin, bu kadar geri zekalı aptal ve zır cahil olamazdı. Şimdi “dini, imanı, İslam’ı savunduğunu iddia eden” şu zavallının içinde bulunduğu rezil hali Rabbimiz kimseye yaşatmasın. Kurtulmak isterlerse, onları da kurtarsın.

Tabi biz de adamın gözünün içine bakarak cevap bekliyorduk. Durdukça daha çok şaşırıyordu. İyice bozulduğu renkten renge girmesinden belli idi. Ellerini dizlerine vurarak:

- Benim ders saatim geliyor, bana müsaade, diyerek izin alıp kalktı gitti.

Evet, torpille haksız yere üniversite hocalığına girdiği cahilliğinden belliydi. Fakat bu haşhaşiler böyleydi. Buldukları her yere başkalarına hayat hakkı yoktu. Kendi

örgütlerinin dışında birisini yaşatmak istemezlerdi. Devletin bütün önemli yerlerini onlar doldurmalıydı. Hedefte herkesi öyle Gülen'in düşünmez, aklını kullanmaz, sorgulamaz, eleştirmez robotu yapmak vardı zaten.

Allah “emanetleri ehline verin” diye emrederken, bunlar dinlemiyor, “hayır, bizden olsun da çamurdan olsun” diyorlardı. Şimdi bu robot da üniversiteye derse gidecek ve kim bilir kaç masum ama cahil öğrencinin kanına “virüs” bulaştıracaktı. Allah Teâlâ herkesi bunların şerlerinden emîn eylesin.

Adam olasıca apar topar kalkıp gidince yanımdaki arkadaşına manalı manalı baktım. Yerinden kalktı ve elimi öpmeye yeltendi. İzin vermedim. Musafaha yaparken dedi ki:

- Beni kurtardınız hocam, Allah sizden razı olsun. Ben de bunlara “İslam'ı getirecekler” diye yardım ediyordum. Tövbe Ya Rabbî estağfirullah.

Bunların süper yalancı ve hain sözüm ona hocaları F. Gülen'in şimdi aktaracağımız sözleri dudaklarınızda acı bir tebessüm oluşturacak hiç şüphesiz. Öyle kendinden emin bir üslupla yalan söylüyor ki, size inanmaktan başka seçenek kalmıyor gibi.

Bakınız, işte darbe sonrası iyice açığa çıktı ki, devletin her yerine sızmışlar ve düşmanlarımızla kol kola bu devlet ve milletin aleyhine çalışmışlar. Devlet ne kadar temizlemeye çalışırsa çalışsın, bitmiyorlar. Bir de daha nice kripto olarak gizlenenleri var. İşi bilenler, gözükkenler için, “aysbergin görünen yüzü” diyorlar. Asıl büyük kitlesi denizin derinliklerinde yatıyor. Dedik ya, Allah Teâlâ şerlerinden emîn eylesin.

Fakat ne diyordu Gülen yıllarca? Nasıl katmerli yalanlarını duygu sömürsü yaparak utanmadan peş peşe

sıralıyordu? Buyurunuz, bir kısmını beraberce okuyup anlayalım:

“Devleti ele geçirme, bir yerleri kuşatma gibi işlerle hiç ilgim olmadığı gibi, bu hususlarda hiçbir hevesim de olmadı. Teokratik devlet kurma çalışmaları yaptığım iddiasında bulunanlar gibi, bu konudaki isnatları da haklı çıkaracak tek bir müşahhas delil ortaya koysunlar, çok sevdiğim bu ülkeyi terk etmeye ve hayatımın gayesi bildiğim ülkeme ve milletime hizmeti bırakmaya hazırım.”

Şimdi bu hain size farzı muhal şöyle dese ne yapabilirsiniz? “Bir belge çıkarsa ülkeme hizmeti bırakır, çok sevdiğim vatanımdan çeker giderim dedim. Belge de çıktı mı? Çıktı. Çıktıysa ben de vatanımdan çektim gittim. Daha beni niye istiyorsunuz? Ben sözünde duran bir adamım. Terk ederim dersem, ederim ve bir daha da gelmem. Düşün yakamdan!”

“Bunu da der mi?” diye sormayın. Gülen demek binbir surat demektir. Adam tam artist. Cebinde bir sürü maske var. Bazen “hoca” olur, bazen “komedyan soytarı”.

Her neyse, sözlerine devam edelim:

“Ama, ellerinde hiç bir müşahhas delil olmadan böylesi isnatları yapanları ve yayanları, tarihin en büyük müfterîler arasında zikredeceği bilinmelidir. Önceki isnatta tabandan tepeyi deniyordu; burada ise devleti zirveden ele geçirmeye çalışma iddiası var. Cevabım, yukarıdaki iftiranın cevabından farklı olmayacaktır. Yalnız şunu ilave edebilirim:

40 yıldır yazan, konuşan ve karınca kaderince bir şeyler yapmaya çalışan bir insanım. Eğer böyle bir niyetim ve bu yönde bir çalışmam olsaydı, şimdiye kadar tek bir müşahhas delil ortaya çıkmaz mıydı? En azından birkaç cümle, birkaç

kelime veya birkaç davranışla olsun, kendimi ele vermez miydim?

Bu konuda, tamamen çarpıtma, yanıltma ve kasıtlı yorum ve iktibasta bulunmaya dayalı birkaç iddiadan başka, gerçek ve müşahhas bir delil ortaya konabilmiş midir? O halde, böylesi isnatları haklı çıkaracak tek bir vakası olmayan bir insanla uğraşmak boşunadır, beyhudedir”.(<http://tr.fgulen.com/content/view/223/141/>)

Şimdi bu sözler ile devletin her yerine sızarak darbeye teşebbüs edecek kadar adam toplamasını yan yana koyunuz da görünüz: Bu adam nasıl bir yalancı, nasıl bir hilebaz, nasıl bir takiyyeci!

Az önce “binbir surat” demiştim. Bir “hoca” denilen adamın “bir bedende” bu kadar çeşitli “kişilik” sergilemesi ve su gibi yalan içmesi “ruh hastalığından” başka ne ile izah edilir?

Lakin sonuçta zararı Müslümanlar çekiyor. Ne kadar acı bir durum, öyle değil mi?

Yalanın Katmerlisine Bakınız

F. Gülen’in şimdi aktaracağımız sözleri dudaklarınızda acı bir tebessüm oluşturacak hiç şüphesiz. Öyle kendinden emin bir üslupla yalan söylüyor ki, size inanmaktan başka seçenek kalmıyor değil mi?

Bakınız, darbe sonrası açığa çıktı ki, devletin her yerine sızmışlar ve düşmanlarımızla kol kola bu devlet ve milletin aleyhine çalışmışlar. Devlet ne kadar temizlemeye çalışsa da bitmiyorlar. Bir de kripto olarak gizlenenleri var daha. İş bilenler, gözükenler için, “aysbergin görünen yanı” diyorlar. Asıl büyük kitlesi derinlerde yatıyor.

Ama ne diyordu Gülen? Nasıl katmerli yalanlarını duygu sömürüsü yaparak utanmadan peş peşe sıralıyordu?

Buyurunuz, beraberce okuyup anlayalım:

“Devleti ele geçirme, bir yerleri kuşatma gibi işlerle hiç ilgim olmadığı gibi, bu hususlarda hiçbir hevesim de olmadı. Teokratik devlet kurma çalışmaları yaptığım iddiasında bulunanlar gibi, bu konudaki isnatları da haklı çıkaracak tek bir müşahhas delil ortaya koysunlar, çok sevdiğim bu ülkeyi terk etmeye ve hayatımın gayesi bildiğim ülkeme ve milletime hizmeti bırakmaya hazırım.

Ama, ellerinde hiç bir müşahhas delil olmadan böylesi isnatları yapanları ve yayanları, tarihin en büyük müfteriler arasında zikredeceği bilinmelidir. Önceki isnatta 'tabandan tepeyi' deniyordu; burada ise devleti zirveden ele geçirmeye çalışma iddiası var. Cevabım, yukarıdaki iftiranın cevabından farklı olmayacaktır. Yalnız şunu ilave edebilirim:

40 yıldır yazan, konuşan ve karınca kaderince bir şeyler yapmaya çalışan bir insanım. Eğer böyle bir niyetim ve bu yönde bir çalışmam olsaydı, şimdiye kadar tek bir müşahhas delil ortaya çıkmaz mıydı? En azından birkaç cümle, birkaç kelime veya birkaç davranışımıla olsun, kendimi ele vermez miydim?

Bu konuda, tamamen çarpıtma, yanıltma ve kasıtlı yorum ve iktibasta bulunmaya dayalı birkaç iddiadan başka, gerçek ve müşahhas bir delil ortaya konabilmiş midir? O halde, böylesi isnatları haklı çıkaracak tek bir vak'ası olmayan bir insanla uğraşmak boşunadır, beyhudedir.”⁶⁴

Şimdi bu sözler ile yaptığı darbeleri yan yana koyunuz da nasıl bir yalan, nasıl bir hile ve takiyye yaptığını görünüz.

⁶⁴ <http://tr.fgulen.com/content/view/223/141/>

Bir ‘‘hoca’’ denilen adamın ‘‘bir bedende’’ bu kadar çeşitli ‘‘kişilik’’ sergilemesi ve su gibi yalan içmesi ne kadar acı bir manzaradır değil mi?

şeriat İstemek mi?

Fethullah Gülen’in ferdi davası hakkında hayırdan başka bir Şey bilmez, çalışmasına bakarak da bir İslam toplumu ve devleti kurmak davasında olduğunu zannederdik. ‘‘Kişiyi nasıl bilirsiniz?’’ demişler, ‘‘kalbimce’’ denmiş...

Fakat heyhat, Gülen bunu açıkça inkar edermiş de bizim haberimiz yokmuş! Kendisine bunu soruyorlar, Şöyle cevap veriyor:

‘‘Teokratik devlet kurma çalışmaları yaptığım iddiasında bulunanlar gibi, bu konudaki isnatları da haklı çıkaracak tek bir muişahas delil ortaya koysunlar, çok sevdiğim bu ülkeyi terk etmeye ve hayatımın gayesi bildiğim ülkeme ve milletime hizmeti bırakmaya hazırım.’’

Gülen, ‘‘şeriat’’ kelimesini bile nadiren söyler. Demek icap ederse onun yerine ‘‘şer’i şerif’’ der. Hocanın ‘‘şeriat’’ hakkındaki bazı gruişleri Şöyledir:

‘‘Bediuzzaman Said Nursinin şeriat'tan kastettiği de, bugün bazılarının iddia ettiği gibi, teokratik bir devlet özlemi değildir.’’⁶⁵ çünkü, ‘İslam’ın yüzde 95’i iman, ibadet ve ahlaka mütealliktir, ancak yüzde 5’i idareye bakar, onu da

⁶⁵ Bari o mübarek zatı yanlış tanıtarak rahatsız etmesen olmaz mı? Kendi adına konuşman inandırıcı olmuyor değil mi? Her Şeyi istismar eden bu hain zat, her Şeyden evvel Said Nursi ve cemaatini istismar etti. Şimdi onun en büyük muhalifi ‘‘nurcu’’ denilen Bediuzzaman’ın talebeleridir.

*idarecilerimiz düşünsün*⁶⁶ diyen de odur ve bu sözü tek parti döneminde söylemiştir.

O, 'şeriat'ı dinle aynı manada, İslam'ın itikad, ibadet ve ahlakla alakalı yanlarını ifade için kullanmıştır.⁶⁷ Ayrıca, mesela, yataarken Peygamber Efendimizin okuduğu duaları okuma gibi, davranışlarımızda Peygamberimizi örnek almanın her günkü basit hareketlerimizi bile ibadete dönüştüreceğini söyleyerek, günlük hayatımızı da sünnet yoluyla imanın, İslam'ın çizgisinde sürdürmeyi de şeriat kavramıyla ifade etmektedir...

“Onun içine giren yani dinin, İslam'ın ve şeriatın % 95'leri aşar. % 95, Allah'ın insana yüklediği bu şeyleri yapması için insanı zorlayan herhangi bir mani yoktur, insan herhangi bir mania ile karşı karşıya kalmaz. % 5'i idareyle alakalı, bazıları hukuk sistemiyle alakalı % 4, % 5 nispetinde bir yanı vardır ki, o teker teker fertleri alakadar etmez, idare edenleri alakadar eder.”⁶⁸

⁶⁶ “onu da idarecilerimiz düşünsün “ demek, sorumluluğu idarecilere atmaktır. Bu sözden “İslam Devleti olmasın” veya “devlete şeriat gerekmez” anlamı nasıl çıkar ey Gülen? Kaldı ki bu sözün söylendiği zaman ve şartlar çok önemlidir. Evet, “bu sözü tek parti döneminde söylemiştir.” Bu sana bir şey anlatmaz mı ey Gülen?

⁶⁷ İşte koca bir çarpıtma. Sormazlar mı adama, “bu dinin hukuk kısmı nerede?” diye? İslam, iman, ibadet ve ahlak olduğu gibi, dördüncü bir kısım olarak aynı zamanda hukuktur. Yani şeriatır. Evet, bazen şeriat bütün bunlar hakkında da söylenebilir. Bu söylem, Allah Teâlâ'nın kanunlarını yok sayar mı? Bu manadan, fert ve toplum hayatında iman, ibadet ve ahlak gibi şeriatın dahi vazgeçilmezliği anlaşılır elbette. Sonuçta çıkan netice de şudur: “Müslümanların devleti, ancak şeriatı uygulayan bir devlet olur.” Bakınız F. Gülen bu gerçeği nasıl saptırıyor!

⁶⁸ Bir Müslüman İslam'ın % 1 kısmını bile atamayacağına göre, “idare edenleri alakadar eder” demek, idarecileri şeriatın % kaçsa o

- Yeniden sormamı bağışlayın. Ben şeriat istiyorum diyen gerçekte neyi istiyor?

- *Belki çokları neyi istediklerinin farkında değildirler yani.*⁶⁹

- Aslında neyi kastediyor?

- *Ben onu bilemeyeceğim. Belki % 95'in yaşadığının farkında değildir de. Belki onu istiyordur yani yaşadığı şeyi istiyordur belki.*⁷⁰

- Peki belli bir çevrenin şeriatı karşı yürüyüşe duyduğu tepki o zaman ne?

- *Onlar da biraz evvel arzettiğim gibi temelde işte o % 5'i taammüd ederek sanki onun bütünüymiş gibi⁷¹ hatta orda hassas bir husus da var. Ecevit Bey ifade ettiler, hani şeriat diye yürüyüş yapıp sesini yükseltmek, beri tarafta laikliğe küfrederek demokrasiye küfrederek yürümek kadar bence*

kısımlarını da alıp uygulamaya mecbur eder. Durum bu ise, Gülen neyi anlatmaya çalışıyor? “Varsın şeriatın % 5 kısmı da olmasın” sözünü hangi Müslüman söyleyebilir? Söyleyemezse, İslam Devletinden de vaz geçemez, beşerî sistemleri ve laik yasaları kabul edemez. F. Gülenin çarpıtmaları dini tahrife çalışmaktan başka bir şey değildir.

⁶⁹ Bu kime hakarettir şimdi? Cahillere hadi neyse, ya bilerek şeriat isteyen İslamcılara hakaret değil midir bu? Kendini inkar eden zavallı mahluk!

⁷⁰ Yiğitlik burada belli olur. Senin üstadın “vücudumdaki kıllarım kadar başım olsa, her gün birisini şeriat için fedaya hazırım” derdi. Sen ise kaç bakalım adam gibi cevap vermekten, eline ne geçecekse! Biraz şahsiyetli ol be omurgasız takıyyeci hilebaz hain.

⁷¹ Yiğit bin yaşar, fırsat bir düşer. Denilecek yerde doğruyu deme, sonra gevezelik yap dur, neye yarar? Sen “kahrolsun şeriat” diye yürütenleri, “işte o % 5'i taammüd ederek sanki onun bütünüymiş gibi” kıvrımlarla nasıl temize çıkarmaya çalışırsın? Şeriatı beğenmeyerek, aşağılayarak ve “kahrolsun” diyerek yürütenler, elbette kafir olmuşlardır. Bunu bilmeyene “hoca” denir mi?

saygısızlıktır bu da. Çünkü onca hissiyat rencide edilmiş olur. Çünkü kimse onun ne demek olduğunu bilmiyor. Birileri bu işin arkasında şayet onu din olarak tanıyorsa,⁷² İslam olarak tanıyorsa ki, Kur'an-ı Kerim'de yüzlerce yerde geçiyor, o mübarek kelimeler. Bir yerde şeriat geçiyor bir yerde de onun fil mazi kipi geçiyor. Şimdi dünya kadar insan rencide edilebilir. Oysaki böyle bir uzlaşma döneminde, sath-ı mailinde insanları rencide etmişse, onları küstürmeme de çok önemlidir. Bağışlayın sapı samanı birbirinden ayırmak lazım.

Bazen konuşacağımız şeyler ve davranışlarımız eğer başkalarını rencide ediyorsa, bu laikliğin aleyhinde olan, demokrasinin aleyhinde olan için de söz konusudur, şeriatın aleyhinde olan için de söz konusudur. Çünkü kitleler bu meseleleri sapı samandan ayıracak şekilde tefrik edecek, temyiz edecek her şeyi net ortaya koyacak durumda değildir. Bu bir toplum saygısıdır yani, toplum bu saygıyı, bence ortaya koymalı, cimrilik yapmamalı.”⁷³

Keşke erkek gibi haykırabilse orada, “laiklik din ve vicdan hürriyeti ise, yani herkes istediği dini, inancı seçme, öğrenme, yaşama ve yayma hakkına sahipse, kimileri de şeriatı seçmişse, başkalarına düşen buna saygı duymaktır. Başkasının inancını aşağılayan çağdaş bir insan olamaz. Bu gibi yobazlıkları kınamamız gerekir” diyebilse, biz de takdir ederdik. Ama nerde? O hep gücün yanında “önünü açmak ve bir şeyler olmak” sevdasıdadır. Bunu sağlayabilmek için ucunda dine, vatana, millete ihanet olsa bile, uluslararası

⁷² Ne demek “Birileri bu işin arkasında şayet onu din olarak tanıyorsa”? Şeriatın din olduğunu az önce sen söylemedin mi? Bu ne ürkeklik, korkaklık, zillet böyle? Nerde imanın haysiyeti, izzeti, şerefi?

⁷³ <http://tr.fgulen.com/content/view/227/141/>

güçlere hizmet edip uşaklık yapmaya dünden razıdır, hazırdır. Nitekim yapmıştır da. Bu fakir ve perişan ümmetin kutsal İslam davası adına kendisine emanet ettiği evlat ve emvali, kafirlere peşkeş çekerek yiyip bitirmiş, dine ve milletine alenen ihanet etmiştir.

İslam Devleti İstemek mi?

Görünüşte F. Gülen ömrü boyunca “Allah Teâlâ, Resulullah (sas) Efendimiz, İslam dini, Muhammed ümmeti, yeniden diriliş” için çalışır, çabalar, ağlar durur. Acaba onun çabasının son noktası, İslam’ı bilerek ve yaşayarak hak etmiş bir Müslüman toplumun inşa etmek ve bir İslam devleti kurmak mıdır?

Yıllarca biz bu soruya şöyle cevap vermiştik: “İslam için çabalayan birisinden başka ne beklenir?”

Heyhat, ne kadar yanılmışız! Şimdi bu soruya “maalesef hayır” diyoruz! Bu noktada yıllardır iyi niyetimizin mahkumu olmuşuzun mahcubiyetini yaşıyoruz. Ne bilelim, herkesi kendimiz gibi bilme hüsn-ü zannında müsrif olmuşuz. Oysa “hüsn-ü zannın” yanında bir de “adem-i itimat” vardı, onu yeterince değerlendirememişiz.

F. Gülen’in “devlet” hakkındaki bazı görüşlerini kendi sitesinden aldık:

“İslam'ın temelinde, yeryüzünde fitne ve fesadın olmaması, insanın hür iradesiyle, fakat ilahi düsturlar çerçevesinde tasarrufuna bırakılmış olan yeryüzünün, tam bir nizam, denge ve ahengin hüküm sürdüğü kainatın diğer

yöreleriyle aynı nizam ve ahenk içinde bütünleştirilmesi hedefi yatar.⁷⁴

*Şu halde İslam, her zaman güvenlik, esenlik, sulh, barış ve dolayısıyla istikrardan yanadır. Bunun sağlanması, en azından devamında devlet örgütünün ne kadar önemli olduğu inkar edilemez. Ama, bu devlet örgütünün katı bir bürokratik yapıda olması, modern tabirlerle 'faşist' veya 'komünist' devlet örgütlenmelerindeki gibi, bir yumruk veya bir duvar manzarası arzemesi, tabii ki çok farklı şeydir. Böyle bir devlet veya devletçilikle alakam olmadığını da belirtmem gerekiyor.*⁷⁵

*“Devleti ele geçirme, bir yerleri kuşatma gibi işlerle hiç ilgim olmadığı gibi, bu hususlarda hiçbir hevesim de olmadı.”*⁷⁶

⁷⁴ Anlaması ve yorumlaması size aittir. Biz çok bir şey anlamadık. Sanırım şu iki ayete işaret ediyor: “*Fitne tamamen yok edilinceye ve din (kulluk) de yalnız Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçerlerse zalimlerden başkasına düşmanlık ve saldırı yoktur.*”(Bakara, 193) “*Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın! (İnkâra) son verirlerse şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını çok iyi görür.*”(Enfal, 39).

Allah Teâlâ kelâmın “Mübin” olmasını ister. Böyle muğlak, nereye çekersen oraya gidecek kelimeleri kimler niçin kurar, o da malumdur.

⁷⁵ Yeryüzünde diktatör veya totaliter bir devlet isteyen akli başında birisi acaba hala var mıdır ki bu laf söylenmiştir? İyi, belirt bakalım.

⁷⁶ “FETÖ” ve “Paralel Yapı” gibi bir örgüt şimdi resmen yargıya girdi. Devlet de “Kırmızı Kitabına” kaydetti. Paralel yapının bütün kurumları topyekun “Dost Modern Darbe” ve “15 Temmuz Darbe Teşebbüsü” için faaliyetler. Sen hala masal anlat Bay Gülen! Sen hele memlekete bir zahmet gel de, hakkında açılan " FETÖ/PDY silahlı terör örgütü kurma ve yönetme", "silahlı terör örgütüne üye olmak", "hukuka aykırı kişisel verileri kaydetme", "şantaj", "özel hayatın gizliliğini ihlal", "resmi belgede sahtecilik", "zimmet", "icbar suretiyle irtikap", "görevi kötüye kullanma", "6415 sayılı Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkındaki Kanun'a Muhalefet", "kişisel verileri hukuka aykırı olarak ele geçirmek ve yaymak" gibi bir çok

Teokratik devlet kurma çalışmaları yaptığım iddiasında bulunanlar gibi, bu konudaki isnatları da haklı çıkaracak tek bir müşahhas delil ortaya koysunlar, çok sevdiğim bu ülkeyi⁷⁷ terk etmeye ve hayatımın gayesi bildiğim ülkeme ve milletime hizmeti bırakmaya hazırım. Ama, ellerinde hiç bir müşahhas delil olmadan böylesi isnatları yapanları ve yayanları, tarihin en büyük müfteriler arasında zikredeceği bilinmelidir.”

“Önceki isnatta 'tabandan tepeyi' deniyordu; burada ise devleti zirveden ele geçirmeye çalışma iddiası var. Cevabım, yukarıdaki iftiranın cevabından farklı olmayacaktır. Yalnız şunu ilave edebilirim: 40 yıldır yazan, konuşan ve karınca kaderince bir şeyler yapmaya çalışan bir insanım. Eğer böyle bir niyetim ve bu yönde bir çalışmam olsaydı, şimdiye kadar tek bir müşahhas delil ortaya çıkmaz mıydı? En azından birkaç cümle, birkaç kelime veya birkaç davranışımı olsun, kendimi ele vermez miydim?⁷⁸

Bu konuda, tamamen çarpıtma, yanıltma ve kasıtlı yorum ve iktibasta bulunmaya dayalı birkaç iddiadan başka, gerçek ve müşahhas bir delil ortaya konabilmiş midir? O halde, böylesi isnatları haklı çıkaracak tek bir vak'ası olmayan bir insanla uğraşmak boşunadır, beyhudedir.”⁷⁹

suçlarından yargıya bir hesap ver bakalım. Eğer aklanabilirsen, açık alınla konuş o zaman, biz de seni kibar kibar dinleriz.

⁷⁷ Bu ülkeyi ne kadar çok sevdiğin, Pensilvanya'dan verdiğin zararlarla kanıtlandı Sayın Gülen. Türkiye aleyhine senin kadar Yahudi, Siyonist lobiler bile çalışmadı ve zarar vermedi. Vatanın ve milletin ekmeği hala kursağında! Ben kendime düşeni sana helal etmiyorum. Gözüne dizine dursun!

⁷⁸ Elhak haklısın. Ne yazık ki biz, iyi niyetimizle, demediklerinizi diyerek sizi sevmiş ve savunmuşuz. Yazık etmişiz kendimize!

⁷⁹ <http://tr.fgulen.com/content/view/230/141/>

Bakınız ey Müslümanlar, kendi diliyle ve kalemiyle “teokratik/şeriat devleti” istemediğini söyleyip yazıyor ve aksi bir söylemi “iftira” sayıyor. Daha başka bir delile gerek var mıdır? Biz bu adamı mı sevmiş, saymış ve savunmuşuz yıllardır?

Evet, maalesef öyle olmuş. Bu yüzden kendimi kınıyorum.

Demokrasiyi Benimsetme

Ayet-i kerimeler, “sünnetullah” dediğimiz “Allah Teâlâ’nın evrensel kanunlarını” anlatırken bir hakikati şöyle dile getirmektedir:

“Bir millet kendilerinde bulunan güzel ahlâk ve meziyetleri değiştirmedikçe Allah da onlara verdiği nimeti, güzel durumu değiştirmez.”⁸⁰

“Bir toplum özündeki güzellikleri değiştirmedikçe, Allah Teâlâ da onlara lütuf buyurduğu nimetlerini ve iyi hali tağyir etmez.”⁸¹

Öyleyse değişim için davasına inanan ve yolunda fedakârlık yapan samimi insanlara ihtiyaç vardır. Bu olmadıktan sonra, yüksek sesle bağırmanın, çağırmanın, slogan atmanın bir yararı yoktur. Hele darbe ve şiddetle yapılacak hiçbir şey yoktur. Tek yol insan kazanmak, imanlı, ahlaklı ve faziletli inananların sayısını ve kalitesini çoğaltmak ve güneşten beslenen kavun ve karpuzlar gibi zaman içinde içten içe büyümek, gelişmek, olgunlaşmaktır.

⁸⁰ Enfal, 53.

⁸¹ R’ad, 11.

Eğer bir ülkede gerçekten demokrasi varsa, halkının iradesine saygı duyacaktır ve onun talepleri doğrultusunda değişim ve dönüşüme izin verip yol açacaktır. Bu Müslümanların davet, tebliğ, eğitim ve öğretim işlerini kolaylaştıracak, din ve vicdan hürriyeti İslam'ın bireysel ve toplumsal yaşanmasına imkan ve fırsat verecektir.

Fethullah Gülen'in yürekten inandığı ve benimsediği, başta okullarında okuyan ülke ve dünya gençliği olmak üzere bütün insanlara benimsetmek istediği “demokrasi” için İslam ve Müslümanların görüşlerini az yukarıda özetlemiştik. Şimdi bu konudaki onun bazı fikirlerini yazalım:

“Demokrasiden geriye dönülmez, sözünü Gazeteciler ve Yazarlar vakfının ilk toplantısında söyledim. Bu bizim için de, herkes için de, hatta inanan için de, inanmayan hatta bir yönüyle uzlaştırıcı bir zemindir. Bunun aleyhinde olmayı çok anlamsız buluyorum.

“İslam'ı demokrasiye, demokrasiyi İslam'a zıt görmek yanlıştır.⁸² İslam'ın da tam yaşanamadığı dönemlerde belki

⁸² Demokrasiler insan iradesini mutlak belirleyici kabul eder. Bu sebepten demokratlar tam bir demokrasi için laikliği de şart koşarlar. Böyle olunca her ikisi de İslam'ın karşısında konuşlanmış demektir. Hadi insanın bu “yasama” yönünden tanrıdan bağımsızlığı fikrinden vaz geçtik ve dedik ki “halk istiyorsa şeriatı da getirir”, ya şu anlayışa ne demeli: Demokrasilerde haram diye bir şey yoktur. Mesela içki içmek isteyen, içer. İçki alacağı yer açıktır. Kimse içkiyi yasaklayamaz. İçeni engelleyemez. Zina da böyledir. Hatta lutiler, yani eşcinseller demokraside bir araya gelip kurumlaşabilir, yalnız veya toplu halde seks yapabilirler. Sen onları engelleyemezsin. Hatta ayıplayamazsın. Eşcinsellik kişinin kendi tercihidir, özgürce seçer, kimse karışamaz. Bunların örneklerini çoğaltabiliriz. Bunun neresi İslam'a uyar ey F. Gülen? *Bu düşüncede buluşmayı mı teklif ediyorsun inansın inanmasın bütün insanlara?* Bu pis zemin mi *“bizim için de, herkes için de, hatta inanan için de, inanmayan için*

*halihazır demokrasiden geri olmuştur, mesela insan hakları çiğnenmiştir, devletin başında müstebit insanlar olmuştur.*⁸³
Bütün bunları bazı aydınlar da ifade ediyorlar.”

*Demokrasi meselesini ben hiçbir zaman İslamiyet'in ruhuna muhalif görmedim.”*⁸⁴

*“Evet. Şimdi Türkiye'de demokrasi ve laiklik senelerden beri yani bir manada hatta denebilir ki, Osmanlılarda kısmen vardı. Cumhuriyetin kurucuları Osmanlılardan mücmel üzerinde durulabilir şekilde aldılar, laisizmi. geliştirdiler.”*⁸⁵

de bir yönüyle uzlaştırmacı bir zemindir?”. Demek “Bunun aleyhinde olmayı çok anlamsız buluyorum” diyorsun, öyle mi? Vay vay vay! Ne mide varmış sende yahu? Ne uzlaşma varmış böyle haramlarla, fuhuşlarla, günahlarla, fitne ve fesatlıklarla!.. Yeryüzüne dağılan ülkelerde açtığın okullarda “İslam” yerine bu reziliikleri mi “tebliğ” ediyorsunuz? Evet, orada neler yaptığınız da artık meydana çıktı. Müslümanlar imkanlarıyla Batı kültürüne hizmet ve uluslararası Siyonist ve sermayedarlara insan yetiştirme hizmeti... Bunun hesabını nasıl verirsiniz acaba? Zavallı Anadolunun garibanı da bunun için para yatırırken, sevap işlediğini sanıyor. Ne sevabı? İhanet ihanet sayenizde!

⁸³ Seni o “belki” kurtarıyor ecdadımızı şu çağdaş pisliklerden daha geri göstererek hakaret etmekten. Sonra konuyla ne kadar alakası var? Müslümanlar bazen yanlış yaptı diye Müslümanlıktan vaz mı geçilecek yani?

⁸⁴ Ciddi misin? Demin yazdığımız hakikatlere bakacak olursak tek bir söz kalıyor geriye; senin ruhun ölmüş maalesef!

⁸⁵ Bir İslam devleti olan Osmanlı'da hangi laiklikten bahsediyorsunuz? Laik devlette İslam şeriatı uygulanmaz. İslam devletinde de laik kanunlar uygulanmaz. Yoksa sen Tanzimatla başlayan “Batılılaşma” hadisesini ve ilk Batıdan kanun tercümelerini mübarek Osmanlıya mı yıkıyorsun? İttihat ve Terakkinin çirkin uygulamalarının hesabını Osmanlıya mı yüklüyorsun? Ecdada karşı bu ne saygısızlıktır, bu ne insafsızlıktır?

Cumhuriyeti kuranlar aynen ittihat ve Terakki kafasındaydılar. Bu yüzden cumhuriyet ile işbaşına gelenler hemen hilafet ve şeriatı

Daha sonraki yıllarda da bu doğrudan doğruya anayasaya giren bir kavram oldu. Ne var ki, tarifı üzerinde bunun çerçevesi üzerinde çok fazla bir şey konuşulmadı. Çerçevesi ile alakalı bir bilgi verilmedi. Onun için büyük ölçüde laiklikten rahatsızlıktan duyma değil de demokrasiden rahatsızlık duyma değil, bunların ifade ettiği kavramların çerçevesinin belirsizliğinden oldu.⁸⁶ Mesela Türkiye'de bazıları laiklik derken, dine hakkı hayat tanımama gibi düşündüler.”

“Daha fazla demokrasi istiyorsak, onu da demokratik yollarla istemeli. Türkiye'de hangi çizgide, hangi renkte, hangi dinde, hangi mezhepte olursa olsun herkesin bila kaydı şart üzerinde ittifak edecekleri bir mesele varsa, o da biraz daha demokrasi lazım.”

kaldırdılar. Laikliği getirdiler. Nedir laiklik? Eğer dedikleri gibi “din ve vicdan özgürlüğü” ise, Cumhuriyette bu nerededir? Hangi din ve vicdan hürriyetinden bahsediyorsunuz? Allah’tan kork da ey Gülen, bu küfür kavramlarını böyle temize çıkararak İslam’ı tahrif etme, bozup değiştirmeye kalkma! İşte dünya siyonizmi F. Gülen’i “şeriatsız İslam” anlamında “ılımlı İslam” ile görevlendirdiler. O da Türkiye’ye ve nerede okul açıysa oradaki insanlara bu “değiştirilmiş, içi şeriattan boşaltılmış, reform yapılmış İslam’ı anlatmayı vazife bildi. Kur’an buna “tahrif” der, tağyir” der, “dinde i’vicac istemek” der ve şiddetle kınayarak yasaklar. Gülen de bunu yapmaktadır. Biz de paramızla bu siyonizmin kafirlik oyununa destek verdik, hem de “İslam’a hizmet” diyerek. Aman Allah’ım, bu ne gaflet, bu ne ihanet ve zillettir böyle?

⁸⁶ Kıvırıyorsunuz yine. Laiklik bizatihi Kur’an’ın kanun ayetlerini ret, inkar ve iptaldir. Bunu Demirel bile söyledi. “Sorun iki yüz ayette. Onları attık mı sorun kalmaz” demişti. Sen de attın mı o ahkam ayetlerini ki sorunu inkar ediyorsun? Bu nezillettir böyle? Yahu, konuşmayı tehlike görüyorsan, bari sus. Sus da dini bozma, değiştirme, Allah’tan kork, Müslümanlardan utan! Dünyanın tamamı değmez bu inkara, bozmaya, değiştirmeye...

“Siyasetteki çıkarla beraber demokrasiyi hazmedememe gibi hususlar da var. Bazıları demokrasiyi gereksiz fantezi buluyorlar. Bazıları da yanlış yorumluyorlar. Yanlış yorumlayanlar bazen baskı unsuru olarak kullanabiliyorlar. Diğerleri de onu dini düşünceye mani kabul ediyorlar. Çok da öyle olmayan,⁸⁷ demokrasiye karşı bir tavır alınıyor. Zannediyorum, şu anda cephe demeyeyim ben, çünkü hep iyi düşünmek istiyorum, ama başka kelime de bilemediğimden ben onunla ifade edeceğim. Cephe haline gelmiş gibi. Cephelerde, işte birisinin demokrasiyi böyle, kendi sertliklerinin ifadesi olarak kullanmaları, başkalarının da onu yetersiz bulmaları gibi hususlar da var.”

“Demokrasi bir halk idaresidir. Cumhuriyetin daha bir derinleşmiş şeklidir. Hayati, daha insani bir buudunu teşkil eder. Bu açıdan eskiden beri bir manada onun varolduğu söylenebilir. Adı konmamıştır. Hatta biraz evvel isimlerinden bahsettiğim raşid halifeler döneminde bir cumhuriyetin var olduğundan, adı konmamış cumhuriyetin var olduğundan söz edilebilir. Bir demokrasinin var olduğundan, adı konmamış bir demokrasinin var olduğundan bahsedilebilir.⁸⁸ Belki sistemler arası böyle tedavüller, iç içe girmeler vardır. Hemen her birerlerini bu sistemlerin bir diğeriyle bir yanından telif etmek mümkündür. Onun içinde mütalaa etmek mümkündür. Tabi bu arada cumhuriyet ve demokrasi, İslam'a, islami düşünceye, İslam'ın yaşanmasına, müsait birer zemin teşkil ederler. Bunları Müslümanlığa ters görmek, bence yanlış bir

⁸⁷ “Çok da öyle olmayan “ demek, “azıcık öyle olan” demektir. küfrün azı ile çoğu arasındaki fark nedir? Bir ayeti inkar etmekle bin ayeti inkar etmek aynı kafirlik değil midir? Bu nasıl bir kıvırmadır böyle?

⁸⁸ Cumhuriyetten belki, ama laik demokrasiden asla söz edilemez!

yorumdur, yanlış bir yaklaşımdır.⁸⁹ Ancak hani keşke daha olgun, daha gelişmiş bir demokrasi olsa, Batılılar da onu istiyorlar, biz de çok defa onu istiyoruz.⁹⁰ Yani öyle bir demokrasi olsa ki ferdi, içtimai bütün problemlerimizi çözseler.⁹¹

Evet, bütün yetkileri tek elde veya bir grupta toplayan, insan hak ve özgürlüklerini yok sayan, baskı ve zulme dayanan totaliter, faşist, militarist ve dikta rejimler, halkın egemenliğini değil de bir kişinin veya seçkinlerin, ya da bürokrasinin egemenliğini söz konusu ettiklerinden, insanlık için olduğu gibi, İslam ve Müslümanlar açısından da zararlıdırlar. Bunda şüphe yok.

Fakat Türkiye örneğinde olduğu gibi yarım yamalak bir demokrasiyi bile zor kaldıran, ideolojik bir zemine zorla oturtulmuş ülkelerde, bu demokrasinin dine ve dindarlara haklarını rahatça kullanmaya izin verip yol açma işlemi hayal bile edilemez. Hatta bu tür oluşumlar o tür ülkelerde sistemin sahiplerince “yılan” sayılmıştır; “başları küçükken ezilmeli” denilerek, daha baştan biçilir, bir hareket olarak başını çıkartmasına dahi izin verilmez. Nitekim “hem Güleni hem de Ak Parti’yi bitirme planları” bir yerlerde hep yapılagelmiştir.⁹²

⁸⁹ “İslam’ı kafir terminolojilerle anlatmak yanlıştır denilir. Demokrasisi için de aynı kural geçerlidir. Gülen bu kadar cahil olamaz. Burada bilerek yapılan bir saptırma vardır.

⁹⁰ Peki, az defa neyi istiyorsunuz?

⁹¹ <http://fgulen.com/tr/fethullah-gulen-kimdir/fethullah-gulenin-gorusleri/221-Fethullah-Gulen-Demokrasi>

⁹² Sonunda içteki ve dıştaki o şer güçler bu iki grubu birbirine düşürdüler maalesef. Biz önce kanaat getiriyorduk ki, Gülen’in arkasındaki güçler ikisini birden bitirmek istiyorlar. Meğerse Gülen tamamen onların safındaymış. Bunu anlamamanın verdiği saflıkla hep şöyle demiştik: “Keşke kavgayı başlatan olarak Gülen bunun

Onların hesaplamadığı bir durum var, İslam, Allah Teâlâ'nın dinidir. Kimse Allah Teâlâ'yı mağlup edemez. O, dinini devam ettirmek için sevdiği ve sevildiği yiğit mücahitleri her zaman yaratır.⁹³ İslam ile mücadele edenler, karşılarında dinleri için serden geçmiş insanları her zaman bulacaklardır. Bu yüzden er ya da geç hep mağlup olacaklardır.

İyi Niyette İsraf mı?

İyi niyette israf ederek zamanında demişiz ki; “bize göre Fethullah Gülen düşmanın gücünü biliyor. Kendi toplumunun dönüşümü gerçekleştirme keyfiyet ve kalitesinden henüz uzak olduğunun farkındadır. “Talut” gibi ordusunu denemeye gerek yok.⁹⁴ Bu toplum, henüz liderine itaat ederek susuz olduğu halde emir gereği “nehirden su içmeyecek” bir kıvamda değildir. Bu toplumun bu haliyle sefere çıkılmaz.

Öyleyse, o topluma ulaşıncaya kadar değişimden, dönüşümden bahsetmeye gerek de yoktur. Malum, “ısıracak it, dişini göstermez”miş. Düşmanını korkutmak, zarar getireceği için akıllı insanların kaçınacağı bir iştir. Yapmayacağımız şeyi

İslam'a ve Müslümanlara zarar olduğunun farkına varsa da erken dönse hatasından.” Heyhat! Ne hatası? Adam “hata işmezmiş” meğer! “Her yaptığımı peygamberi görerek ve talimatı ondan alarak yaparmış”. Hala saf saf buna inanan ve haşhaşiliğe devam edenlerin vaziyeti ortada işte...

⁹³ Bkz. Maide, 54.

⁹⁴ Bakara Suresi 246- 251 ayeti kerimelerin anlattığı bir kıssa. Talut ve Calut olayı tam da günümüzde yaşanan fitneler karşısında müminlerin geçirdiği iman zafiyetini anlatmaktadır İmanı zayıf olanlar yolda elenip, kaybolup giderken, az bir topluluk olan gerçekten iman eden ve cihad eden grup zaferi kazanır.

niye konuşarak kendimizi tehlikeye atalım ki? Tedricilik diye bir kural vardır akıllı ve sabırlı insanlar için.

Buraya kadar tamam. Ancak bu usül, tevhid mücadelesinde gördüğümüz “aleniyet ve açıklık” ilkesine ters düşmemelidir. “Açık seçik yapılması gereken tebliğde müdahane, yağcılık, dalkavukluk olamayacağı” ilkesine de ters düşmemelidir. “Zalimlere sevgi ve destek vermeme, Allah için sevme ve Allah için buğzetme” ilkesine de. Düşman kuvvetli diye, kardeşlerini terk etmeme ilkesine de...

Bu ilkelere riayet etmemek, yer yer sevmediğin insanlara bile hak vererek iltifat etme zaruretine düşüş gibi riskler taşıyor. Bu yüzden bizim anlamadığımız Demirel, Ecevit ve benzeri insanlara saygı ve iltifat etmeleri de içinde barındırmak durumunda bırakıyor insanı.

Üstelik İslam açısından sevgiyi hak edip etmemeleri tartışmaya açık bu insanlara açıktan sevgi ve saygılar sunulurken, onlardan çok daha fazla dindar ve sevgiyi hak eden Merhum Erbakan ve Sayın Erdoğan’a karşı fütursuzca sergilenen dışlayıcı, itici, hatta yer yer aşağılayıcı tavırlar hayretle karşılanıyor. Sayın Erbakan kendisine hep saygıyla hitap etmişken o “kalbî münafetten” bahsetmişti. Sayın Erdoğan için söylediği sözler, bizi Gülen’in terbiye ve nezaketini sorgulamaya itti. Ülkenin % 51den fazlasının desteğini almış, cemaati adına kendisinden bir değil bin fincan kahve ikramı görmüşken, şu sözler nasıl söylenebilir:

“Gayr-ı meşru bir muhabbetin neticesi, merhametsiz azap çekmektir” diyor Hazreti Pir. Birinin o ölçüde sevgiye, takdire, tayine, desteklenmeye hakkı yoksa şayet, siz o mevzuda aşırı gittiğinizden dolayı, Allah, “Onların hakkı o kadar değildi!” diye sizi tokatlayabilir. Ben yediğim tokatları bundan biliyorum. Şimdiye kadar hiç kimseye yapmadığımız şeyleri

yaptık; “Gayr-ı meşru bir muhabbetin neticesi, merhametsiz azap çekmektir”, Allah tarafından tokat yiyorum, Allah affetsin. (...) Zira kâmet-i kıymetinin üstünde, o ölçüde liyakati olmayan insanlara değer atfetme mevzuu, hakikati alt üst etme demektir. Kader, “Öyle değil bu mesele; alın siz ağzınızın payını!” dedi ve bize tokat üstüne tokat indirdi. Şamarı bir başkası değil, biz yiyoruz.”⁹⁵

Bu da genel kitle içinde samimiyetin sorgulanmasını besliyor haliyle. Yeni Akit’ten Ali Karahasanoğlu 30 Kasım 2013 Cumartesi günü “Hocaefendi’ye Allah’ın tokadı!” başlığı ile bir ironili yazı yazar. İşte kısa bir alıntı:

“Evet; Hocaefendi’nin Bülent Ecevit’e, Çevik Bir’e, Patrik Bartholemaous’a, Papa’ya, Mesut Yılmaz’a, sonraları Deniz Baykal’a ve Kemal Kılıçdaroğlu’na gösterdiği “gayr-ı meşru muhabbet” sebebi ile çok eleştirilerimiz olmuştu. Doğrusunu söylemek gerekirse, biz “gayr-ı meşru muhabbet” tanımlaması yapmıyorduk ama. Hocamız bize, "gereksiz kişilere, gereksiz sevgi"nin hangi kavramla ifade edileceğini de öğretmiş oldu.

İnşallah bundan sonra, böylesi bir “gayr-ı meşru muhabbet”i, kendisi de tekrarlamaz. Sevdikleri de tekrarlamaz. Hocamızın duasına, kendimizi de katarak iştirak edelim: “Allah hepimizi affetsin.”⁹⁶

Ordu ve Demokrasi

⁹⁵ <http://www.herkul.org/bamtelifirtinalar-savrulmalar-ve-hakta-sebat/>

⁹⁶ <http://www.habervaktim.com/yazar/62474/hocaefendiye-allahin-tokadi.html>

Ordu bir millet için devlet gibi vazgeçilmez kurumlardan birisidir. Vatani ve milleti korumada asıl görev, silahlı güçlerin bütünü olan ordunundur. Ordu, devletin idarecilerinin emir ve konutası altında olmalı ve günlük siyasetten uzak bulunmalıdır. Değilse, disiplin ve itaat bilincini kaybeder, kanunsuzluklara meyleder. Bu ise onun gözden düşmesi ve yıpranması demektir. bir ordu için de bu ölüm sayılır.

Fakat ordular her zaman bu kurallara uymamış, maalesef zaman zaman ihtilaller, darbeler yaparak devleti ele geçirme ve dilediklerince yönetmeye kalkışmışlardır. Ama her defasında sonuç hüsrandır. Zira bir sivil bürokrat ne kadar savaştan anlamazsa, bir asker de en az o kadar devlet idaresinden anlamaz.türkiye de zaman zaman darbelerden nasibini almış ve bu yüzden çok acılar çekmiştir. Bugün darbelere karşı ortak bir bilinç oluşmuştur. Demokrasiler de darbelerden muzdariptirler. O yüzden her zaman tedbirli olmak borcundadırlar.

Türkiye cumhuriyeti devleti demokrat ve laik bir devlettir. Bu temel ilkeler maalesef tam olarak oturmamıştır. Yer yer ülkede bu iki ilke adına din ve dindar insanlar büyük acılar yaşamış, zararlar çekmişlerdir. Maalesef devletin üst düzey bürokrasisinde olduğu gibi orduda da dindarlara karşı bir endişe, hatta korku ve bundan kaynaklanan hak ihlalleri ve engellemeleri olmuştur.

Acaba ordu Gülen hareketine nasıl bakmaktadır?

Biz önceleri şöyle düşünüyorduk: Bunun olumlu olduğunu söylemek zordur. Bu yüzden Gülen de bu engeli aşmak için yer yer kimi gizli iş ve ilişkilere girmiştir. Bu ilişkiler neticesinde “M. Kemal ve orduyu sevdirme, darbeleri yasal ve mazur gösterme, haksızlıklarının, zulümlerinin üstünü örtme” gibi bir görev üstlenmiştir. Elbette bu tavırlar ile çok

savunduğu ve İslam'a uygunluğunu her fırsatta dile getirdiği demokrasi bağdaşamaz. Ama neylersiniz ki, Fethullah Gülen demek, çelişkiler yumağı demektir. Eskiler "zıtların birleşemeyeceği" gibi bir kuraldan bahsederlerdi. Sanırım Fethullah Gülen'i görselerdi böyle bir kaide kurmazlardı.

Fethullah Gülen'in ordu ve darbe hakkındaki düşüncelerinden bir kısmını kendi sözlerinden aktaralım isterseniz:

*"Askere karşı bir sevgim var. Bir rahatsızlık varsa o benim bazı tavırlarımdan kaynaklanmış olabilir. Ordu bazı konularda hassastır, duyarlıdır. Onlar da zamanın ve kendi bildiklerinin tesirlerinde bazı yorumlar yapıyorlardır. Onlar laiklik ve cumhuriyet gibi hassas konularda vazifeleri ve sorumlulukları gereği daha fazla hassas olma durumundadır. Bazı maniplasyonlar bu hassasiyete çarpınca böyle Şeyler olabiliyor."*⁹⁷

*"Bu türlü konularda çok defa sükut ediyorum. Ama Şu kadar söylememin mazur görüneceğini sanıyorum. Büyük ve güçlü devlet olsa, boşluğu olmasa, bu boşlukları doldurma lüzumu da duyulmayacak sanıyorum. Hükümet ederken devleti sarsmasak, devlet meşhumunu delmesek, devletle sık sık oynamasak. Devlet yerinde kalsa vazifesini yapsa, ordu da devletin bir parçasıdır; oturur konuşurlar, devletin bugününü yarınını grşrlere. Ama temelde siyasi mülahazalar, devlete olan derin saygımızın yerini alınca, o boşluk bir yönüyle değişik bir Şekilde doldurulmak isteniyor ve demokrasi sarsılıyor, değerler de altüst oluyor."*⁹⁸

⁹⁷ <http://tr.fgulen.com/content/view/230/141/>

⁹⁸ <http://tr.fgulen.com/content/view/230/141>

İşte Fethullah Gülen'in insanı çileden çıkararak darbe güzellemeleri.

“Askeri müdahaleye hiçbir ülkenin hiçbir zaman tahammülü olmamıştır. Askeri müdahaleler demokrasinin inkıtına sebebiyet vermiştir. Ülkede karmaşa yaşanmıştır. Devlet idaresinin başına büyük ölçüde bilmeyen insanlar gelmiştir. Öğrenecekleri ana kadar o gitmiş, demokratik yeni bir seçim olmuş yerine başkaları gelmiştir. Onu genel yapısı itibarıyla tasvip etmek mümkün değildir.

Ama bazı durumlar olmuştur ki askeri müdahalelerin neşter vurması söz konusu olmayınca belki o kangren bertaraf edilememiş, o kanser aşılamamıştır. Türkiye'yi 12 Mart muhtırasına götüren dönemleri biliyorum. O dönemde gadre uğrayanlardan birisiyim. 12 Eylül dönemini de çok iyi biliyorum. Devlet memuruydum, vaz u nasihat ediyordum. Herkes belli bir hevesin zebunu Türkiye'yi birlere çekmek istiyorlardı. Ve çekilmişte olabilirdi 12 Eylül'de. Türkiye bir ejderin ağzına atılmış olabilirdi. Ve şimdi biz Asya'daki o devletler gibi perişan, derbeder, yıkık-dökük Rusya'nın vesayetinde bir hale gelebilirdik. Bu açıdan askeri müdahaleleri bütün bütün yadırgamak, bütün bütün isabetsizdir demek doğru değildir.

Ama acaba demokrasi içinde askeri güç o dönemde anarşiyi aşamaz, kargaşanın önüne geçemez miydi?⁹⁹ Terörü

⁹⁹ Demirel'in sorusunu duymamışa benziyor. Demirel askere soruyor: “Ne istedinizse verdik terörü bitirin diye. Ama bitirilmedi. 11 Eylül'de ülkede kan vardı, 12 Eylül'de neden durdu? 12 Eylülde şıp diye kesilen terör, 11 Eylülde neden kesilmiyordu?” Bu sorunun cevabını Bedreddin Demirel vermişti: “Darbeyi iki sene önce yapacaktık. Ama daha fazla kan dökülsün de halk bizi istesin diye bekledik.”

bertaraf edemez miydi? Bunları geleceğin sosyologları, felsefi tarihçileri değerlendirecek, hükümlerini verecek, yanlış iş yapanları efkâr-ı ammede mahkum edecekler. Tarih de mahkum edecek onları. O bakımdan o hususlara girmek istemiyorum.”

Evet, ne şiş yansın ne kabap. Sıkışınca da sivillere saldırmak. Onlar işlerini iyi yapsalar, darbeler olmayacaktı. Yani asker nazurdur.

Öyle mi acaba?

Asla ve kat'a öyle değil. Bal gibi yalan söylüyor. 12 Kasım 1979 yılında AP Azınlık Hükümeti kurulmuştu. 4 Aralık tarihinde Demirel, sıkıyönetim komutanlarını toplayıp, “Silah istiyorsanız silah, yetki istiyorsanız yetki, para istiyorsanız para” demiş, anarşi ve terörün önlenmesi için ne talep edilirse karşılayacakları taahhüdünde bulunmuştu. Ekrem Ceyhun'a para tedarik ettirip, İsmet Sezgin'e silahların gümrüklerden gizli bir şekilde geçirilmesini takip ettirip, sıkıyönetimlerin emrine silahları verdimiş, talep ettikleri kanunların bir kısmını çıkartıp, MİT'ten bilgi akışını sağlamıştı.

Daha sonra Demirel, o dönemi anlatırken, “11 Eylül'de akan kan 13 Eylül'de nasıl durdu?” diye soracak ve cevabını yine kendisi verecekti, “Kanlar Evren'i Çankaya'ya taşımak için aktı. Biz, kan dökülmesini önleyelim diye çırpınırken, bu işi yapacak olanlar, daha çok kan dökülsün de haklılık kazanalım diye adeta seyirci durumuna geçmişlerdi” diyecektir.

İşte o dönem, Bedrettin Demirel Paşa'nın, “Şartların olgunlaşması için 1 yıl bekledik, ama bu arada çok kan aktı” dediği süreci. Asker darbe yapsın, 12 Eylül sabahı tankları

gören halk, “Oh canım kurtuldu” desin diye 4272 insanımız hayatını kaybetmişti.

“Diklenmeden dik durma” Gülen’in hayatında yoktur. O hep gücün yanında olan bir omurgasız adamdır. ABD, AB, Vatikan, İsrail ve bu ülkelerin gizli servisleri, masonlar, dünya siyonizmi, karteller... bunlar neyi hatırlatıyor acaba F. Gülen’e? Ya da derin devlet, Ergenekon, beyaz türkler, sanayici ve iş adamları, medya, devletin kılcal damarlarına sızma ve kasetler, acaba neyi ifade ediyorlar?

Darbelerle derin ilişkileri bugünlerde daha bir açıklık kazanıyor Gülen’in. Ama o yıllarda bile bizzat kendisinin beyanlarında bu ilişkileri bulabilirsiniz. İşte şu cümle onun:

“Evren Beni Kolladı”

Bugün dış güçler, içerideki uzantıları, derin devlet, masonlar, MÜSİAD, Bir kısım Medya, muhalefet partileri, PKK, DHKP-C vs. terör örgütüyle birlikte el ele vererek seçilmiş AK Parti Hükümeti’ne karşı darbe girişiminde bulunan Fethullah Gülen’in darbecilerle arasında öteden beri sıcak bir ilişki vardır. Bazı paylaşım sitelerinde yer alan videolarda, Gülen’in 3 Temmuz 1995 tarihinde Show TV’de Reha Muhtar’a verdiği röportajda, 12 Eylül yönetiminin kendisini yakalama imkanına sahipken yakalamadığını anlatıyor ve açıktan açığa “Evren beni kolladı” diyor. Gülen, Sızıntı dergisinde de, “Ordu imdadımıza yetişti” diye yazmıştı.

Görüldüğü gibi Fethullah Gülen’in, 28 Şubat’ta olduğu gibi 12 Eylül darbesinde de darbeciler tarafından korunduğu kendi beyanlarıyla ortaya konuyor.

“Askerler Beni Ciddi Aramadı”

Gülen örgütünün 12 Eylül darbesinin ardından palazlanmasının ipuçlarını da veren röportajda Fethullah Gülen, Reha Muhtar'ın Ateş Hattı programında sorulara şöyle karşılıklar veriyor: “Reha Muhtar: ‘Siz askeri yönetim döneminde bile yıllarca Türkiye’deymişsiniz. Hiç dışarı çıkmamışsınız. Türkiye’de kalabiliyorsunuz. Yakalanmıyorsunuz. Aranıyorsunuz. O dönemde şartlar ne olursa olsun aranıyorsunuz. Epey güçlüsünüz galiba, istemezlerse yakalayamıyorlar sizi?’ Fethullah Gülen: Meselenin bir yanı şudur: Benim inançlarım açısından yakalanmama gayretimin yanında birisi tarafından sanki yakalatmama gibi birşey de oldu. Yoksa isteselerdi yakalarlardı. Ya böyle arayanlar çok ciddi yürekten aramadılar. Eğer o işte de ihlas söz konusu ise ihlaslı aramadılar. Hatta asker kışlalarına gidiyor, dostları, arkadaşları ziyaret ediyordum, askeriye beni ararken. Hatta bazı askeri kışlalarda bazı komutanlar resimlerimi bile yapıştırmışlardı.”

Sızıntı’daki yazısında dediğine bakar mısınız?:

“Ordu Hızır Gibi Yetiştii”

Fethullah Gülen, darbecilerle arasındaki sıcak ilişkiyi köşe yazısında da dile getirdi. Şimdilerde örgütün bulunmaması için yoğun çaba sarfettiği Sızıntı dergisinin Ekim 1980 tarihli sayısında Gülen, 12 Eylül kanlı darbesiyle ilgili olarak “Son Karakol” başlıklı yazısında şu ifadelere yer vermişti: “Karakol huzurun remzidir. Huzur oradadır. Orada kargaşa ve bunalımlar olmaz. Ve işte şimdi binbir ümit ve sevinç içinde asırlık beklentimize cevap veren bu son dirilişi,

ümidimizin tükendiği yerde Hızır gibi imdadımıza yetişen ordumuza bir kere daha selam duruyoruz.”¹⁰⁰

28 Şubat İhanetleri

Nitekim 28 Şubat Post Modern Darbede bu uslub ile kendilerini kurtarma çabalarında başarılı olduklarını gördük.¹⁰¹

Ama bunu yaparken başka İslamî kesimleri dile dolayarak, “bizi bırakın bunları yakın” diyerek zalimlere yem gibi sunmaları ahlak zaafını, karakter düşüklüğünü Müslümanlar hiç unutmadılar.

Mesela “İmam Hatipler fazla ise o fazlalık kapatılabilir” sözünü İmam Hatipliler hiç unutmadılar. Orta kısmı kapanmış ve kat sayı uygulamasıyla beli kırılmış İmam Hatipler, can havliyle “davam” diyerek yerde sürünürken, “zaten İmam Hatipler miadını doldurmuştu” diyerek onların işini bitirici sözlerle etrafı onlardan soğutmaya ve unutturmaya çalışanları asla unutmadılar.

“Başörtüsü fûruattır, okul ve okuma ile başörtüsü arasında bir tercihe zorlandığında okul tercih edilebilir” sözü ile başörtüleriyle okula gitmek isteyen kızlarımızın davasını arkadan hançerlemelerini, kahraman kızlarımız ve arkalarında mücadelelerine destek veren gençlerimiz unutmadılar.

F. Gülen’in “Erbakan ile kalbi münafaret/münakeretten” söz eden beyanları dindar ve muhafazakar bir siyaset

¹⁰⁰ Yeni Akit <http://www.habervaktim.com/haber/368736/evren-beni-kolladi.html> (21 nisan 2014)

¹⁰¹ Şimdi tartışılan bir konu vardır, ama bize göre henüz kanıtlanmadı. İddiaya göre, Gülen ve cemaati 28 Şubat darbesinin içindedirler ve oyunun bir parçası olarak işbirliği içindedirler. Bakalım sonuç nasıl tecelli edecek?

yapmaya çalışanları çok üzdü. 28 Şubat'ta "Başarısızınız, çekiliniz" diyerek Erbakan hükümetine cephe almaları ve darbecileri desteklemelerini dindar, muhafazakar ve darbe karşıtı seçmenler unutmadı.

Bütün dindar cemaatleri hedef gösteren, "bize zarar vermeyiniz. onlara zarar verebilirsiniz, zira biz onlar gibi değiliz. Size bir zararımız olmaz" anlamına gelebilecek sözleri, hizmet ehli cemaatler unutmadı. Şimdi darbelerdeki müşterek çalışmalarının belgeleri ortalığa dökülmeye başladı. Kardeşlerine ihanet, davanın kendisine ihanet değil midir?

Bütün bu insanlar, her zaman Fethullah Gülen ve cemaatini acı bir hatıra ile yâd edegelmişlerdir. Her ne hikmetse onlar da bu sözleri duymazlıktan gelmiş, çok nazik ve kibar, hak ve hukuka çok değer verir bir kişilik gözükmesine rağmen bir kere olsun "kötü niyetli değildim. Şartlar gereği öyle düşündüm, öyle söyledim. Sizi üzdümse hakkınızı helal ediniz" dememiştir. Çünkü o asla hata yapmaz. Gülen demek, haliyle kibir ve kendini beğenmişlik, başkalarını aşağılamak demektir. Bakmayın siz genele konuşurken kamera önünde kendisi için "kıtmır/köpek" demesine. Çünkü ahlak ilmi der ki: "kalabalık içinde tevazu, kibirden gelir." Eee, beyni yıkanmış zincirsiz köleler varsın tevazuyla bakarak coşup ağlasın, ama az çok ilim okumuş gönül ehli olanlar yutmaz öylesi dolmaları...

Sanırım başka İslamcı cemaatlerden bilerek ayrı kalmayı istemesi buna sebep olmuştur. Sonuçta bu tavır cemaatine "başka hizmet gruplarına karşı ilgisizlik" şeklinde yansımıştır. Belki de "yansıma" değil, "bilinçli bir davranış biçimidir." Fakat zahirde hep bunun tam tersi söylenmiş, ama uygulamada korkunç bir cemaatçilik taassubu gösterilmiştir. Buldukları her yerde başkasına hayat hakkı tanımamışlardır.

Evet, o zamanlar öyle düşünüyorduk. Ama 17 Aralık darbe sonrası Gülen'in uluslararası ilişkileri ortaya çıkınca çok kötü yanıldığımızı anladık ve bu kadar kolayca kaçmak ve araştırmadan körü körüne desteklemekten dolayı kendi kendimizi kınadık. Meğer şimdi gerçekler ortaya döküldükçe anlıyoruz ki, ordu neredeyse tamamen ele geçirilmiştir. Darbe sonrası at at bitmiyor haşhaşiler. Daha gizlenen ve kriptolaşanlar hariç. Sadece ordu mu? Her bakanlık ve kurumlarda onlar hakim olmuş. FETÖ/PDY nasıl çalışmış, şimdi çarşaf çarşaf gazetelerde...

28 Şubat İmtihanı

Mesela 28 Şubat günlerinde Fethullah Gülen Hocaefendi'nin iki mazlum için, yani “İmam Hatip Liselerinde fazlalık varsa kapatılabilir” ve “Erbakan ile kalbimde bir tenakur var” gibi sözleri ve bunun sebebini “Erbakan'ın İslam'a zarar verici tutumuna bağlaması”, Gülen'nin Merhum Erbakan'a karşı başka olumsuz tavrı ve sözleri¹⁰² onu seven birçok insanı bağrından hançerledi.

Daha sonra bu sözlerinden kendisinin de pişman olduğunu okuduk. Aslı varsa bu Gülen'in nadir pişmanlıklarındandır. Gülen cemaatinin “kurumsal yüzü” olarak kabul gören “Gazeteciler ve Yazarlar Birliği Vakfı”nın Başkanı Mustafa Yeşil, Fethullah Gülen'in pişman olduğu sözleri açıkladı. İşte Mustafa Yeşil'in cümleleri ile Gülen'i 28 Şubat'ta söylediğine pişman eden ve Milli Görüş çizgisi ile kırılma yaşamasına neden olan o sözler:

¹⁰² <https://www.youtube.com/watch?v=K8ERhonwwI0>

“Fethullah Gülen'in hareketle ilgili sorguladığı ve “Keşke farklı davransaydık” dediği bir şey duyduunuz mu?

- “Mesela şu var, Yalçın Doğan'a televizyonda verdiği söyleşide Erbakan için “Hükümeti bırakmalı, ülkeyi daha fazla germemeli” gibi ifadeleri olmuştu. Bu konuda “Acaba böyle söylemem gerekir miydi?” diye sorguladığına şahit oldum.”

- Neden?

- “Bu açıklamalar bana düşer miydi?” manasında. “Evet benim niyetim onları küçük görmek, zarar vermek değildi” ama nihayetinde karşı tarafı üzdüğünü düşündüğü için kendini sorguluyordu.”

- Fethullah Gülen bu sorgulamasını Erbakan'a ilettiler mi?

- “Bu sorgulamasını birçok insanın yanında yaptım, bu değerlendirmesi onlara ulaşmış olsa gerek.”

- Daha sonra bir araya geldiler mi?

- “Bildğim kadarıyla hayır.”¹⁰³

Gülen’in Erbakan’a olan bu tavrının çok daha eskilere dayandığını söylemiştik. Biz de gençliğimizde bazı vaaz kasetlerindeki sözlerin muhatabı olarak Erbakan gösterilirdi. Malum, “Milli Gençlik Vakfı” yerine MGD geçtiğimiz günlerde yeniden kuruldu. Merhum Necmettin Erbakan’ın öğrencisi olan Nevzat Laleli Yeni Akit’in sorularını yanıtladı:

- Gündemi es geçmek olmaz. AK Parti ile Gülen cemaati arasında yaşananları nasıl değerlendiriyorsunuz?

- “Kaybedenin millet olduğunu görüyoruz. Bu sürtüşmelerden kaybeden insanımızdır. Birbirine kenetli güçlü bir toplum yerine birbiriyle kavga eden bir toplum haline gelmiş olduk. Herkes haddini bilmiyor. Daha üst noktalarda

¹⁰³ <http://www.haber5.com/siyaset/fethullah-gulenin-erbakan-pismanligi>

birtakım görüntü arzu ediyor. Herkes haddini bilse dolayısıyla bu ortam oluşmaz.”

- Geçmişte Gülen cemaatiyle ilişkileriniz nasıldı?

- “Cemaati 1975'ten beri takip ediyorum. Rahmetli Erbakan Hocam, Ecevit hükümeti bozulmuş, yerine Demirel'le hükümet kurulacağı zaman sözleri Milli Gazete'de manşet oldu. Bu manşette 'birinin burnunu sürttük, sıra diğerinde' dedi. Yani Demirel'i kast etti. 'Onun da burnunu sürteceğiz' demişti. Bu manşeti duymuş Fethullah Hoca. Denizli'deyim. Arabada giderken bir bant soktular teybin içine. Bir de baktım ki Fethullah Hoca, Erbakan Hoca'ya beddua ediyor. 'Boynu kırılacağı, burnu sürtülesi...' Ta o yıllarda.

- İsim vererek mi beddua ediyor?

- “İsim vermiyor ama 'birinin burnunu sürttük, sıra diğerinde' diyor. O da beddua ederken 'boynu kırılacağı, burnu sürtülesi' diye beyan ediyor. Onu dinleyince o gün kararımı verdim.”

- Neye karar verdiniz?

- “Alim bir insan öyle söylemez. Yani bizde beddua yok. Bu beddua alimlere yakışmıyor. Dolayısıyla alim insanlar, daha çok ölçü kor ortaya, yanlış olduğunu söyler, herkes ölçüye uysun ister. Alimlik budur.

- Şimdi bu beddua mevzusunu tam olarak anlamadım. Gülen Hocaefendi yanlış mı anlıyor, neden Erbakan'ın Süleyman Demirel'e söylediği sözleri üzerine alıyor?

- “Üzerine almıyor, Demirel'e sahip çıkıyor. Çünkü Nurettin Veren isimli bir yardımcısı var. 'Biz yurtdışında okul

açmaya giderken Demirel'in tavsiye mektubuyla giderdik' diyor. Demek ki yakın ilişkileri var. Elbette sahip çıkacak.”¹⁰⁴

Hey gidi günler!

Sonra Demirel'in bu okulları “fundamentalistler” diyerek bulunduğu ülkelere şikayet ettiği, Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın bunu engellemek adına çok çabaladığı ve başardığı rivayet edilir. Erdoğan da Özal gibi gittiği her yerde oradaki okullara da gitti ve onları övdü. Ama şimdi Gülen ona darbe ve düşmanlık yapıyor! “Uzun adam gebersin” diye insanları gece yarısı uyandırarak “beddua seansları” düzenliyor...

“Başörtüsü Teferruatır”

28 Şubat'ın soğuk günlerinde F. Gülen'den gelen “Başörtüsü teferruatır” sözü de kimilerince “sırtından bıçaklanma” olarak değerlendirildi. Hala bu yaralara merhem olacak “sadra şifa” bir söz işitilmedi ondan.

O meş'um günleri hatırlarsınız. Biz hakkında kitap olacak yazılar yazdık başörtüsü zulmüne dair. Bu yüzden partiler kapandı, yazarlar ve aktivist bir çok insanlar mahkemede yargılandı. Bizler kan ağlayarak mücadele verirken, bir de baktık ki, sırtımızda derin bir hançer!..

“Kim bu bizi arkadan hançerleyen?” diye dönüp baktık ki, göz yaşlarıyla İslam'ı anlatan, sahabe gibi bir nesil yetiştirmekten bahseden, takvalı yaşantısı dillere destan olan, “dava delisi” diye lanse edilen F. Gülen?

De gel de “sen de mi Britüs?” deme!

¹⁰⁴ http://anadolupost.com/haber/fethullah-gulen-erbakan-a-da-beddua-etmis_1762.html

Evet, biz kan ağlayarak direnirken, adam şunları söylüyor:

- *“Okullarımızdaki başörtüsü sorunu, çok hassas hale geldi. Ancak şu kadar söyleyeyim, okumayı istemek ile okumamak arasında kalan bir insan ne yapmalı? Ülke ve millet adına okumak mı yararlıdır, okumamak mı? Dinin fûruata ait bir meselesinde bu denli hassas olmak mı, yoksa tercihini başka istikamette kullanmak mı gerekli? Kişi kanaatı vicdaniyesi ile bu mevzuda hükmünü verip öyle davranmalıdır. Bana göre okumayı tercih etmelidirler.”*

- *“Üniversitelerde devam eden başörtüsü direnişini nasıl değerlendiriyorsunuz?”*

- *“Genç kızlarımızın zorlanmaları halinde tercihlerini eğitim gören hedefinden yana yapmalarını arzu ederim. Tabii ki dini mülahazalarla başlarını örten hanımlara müdahale edilmesine karşıyım. Onların dinin detayına ait bir konuyla tahsilleri arasında tercih yapmak zorunda bırakılmalarına üzülüyorum. Ama toplumumuz hassas bir dönemden geçiyor. Herkesin bunu göz önüne alması lazım. Bir taraf bunu kavga sebebi yapmamalı, diğer taraf da tepkileri kavga başlatıldı diye görüp üzerine gitmemeli... Hukukçu bir dostumuz yazdığı kitaba 'Müntesiplerinin Cehaleti, Hasımlarının Kör Düşmanlığı Arasında Talihsiz Müslümanlık' adını koymuş.. Çok doğru.. Durumumuzu özetliyor kitabın ismi. İki taraf da cehalete yenik düşüyor.”*

- *“Kadınların Başını Örtmesi Şart mıdır?”*

- *Kadının başını örtmesi meselesi bir iman meselesi ölçüsünde önemli değildir. Allah'a karşı kulluk, umumi manada kulluk meselesi ölçüsünde önem arz etmez bunlar. Teferruata ait meselelerdir. Nitekim, yani Allah'a iman meselesi ta Mekke'de efendimize tebliğ edilmiş. Namaz*

meselesi orada bize farz kılınmış, daha sonra zekat farz kılınmış. Ama tesettür meselesine gelince biraz farklı. Zannediyorum peygamberliğin 16'ncı, 17'nci senesinde Müslüman kadınların başları açıktır.”

- “Ama geçmişte türban meselesi yüzünden toplum neredeyse birbirine girecekti. Siz bu tartışmayı nasıl değerlendiriyorsunuz?”

- “*Temel meseleler varken, teferruatın kavgasını vermek zannediyorum üslup bakımından yanlış. Onları öne çıkartmak bir yönüyle diğer meselelerin önemsizliğini bir yönüyle ifade etmek gibi bir şey olur. İnsanlar yine işin başına geçsinler, başlarını açsınlar, belli bir dönem sonra kapatsınlar demek de değildir bu yani. Ondan da farkı bir meseledir. Dindeki başörtüsünün nereye konacağı meselesi çok iyi karşılatırılmalı evvela. Bir diğer yanı da birileri de bundan çok rahatsız olmamalı bence. Bu mozaik içinde toplumun bir kesimi olarak kabul edilmeli.”¹⁰⁵*

“Teferruata boğulmayalım. Küçük şeylere büyük şeyleri feda etmeyelim. Yani başörtüsü eğer İslami öğretiler, İslami esaslar arasında dördüncü beşinci sırada bir meseleyse, bununla kavga ederek bir yönüyle belki imana müteallik meseleleri çok geri plana atıyoruz. Yani birinin imanı vardır. namazı da vardır, belki hacca da gidiyordur. Fakat bu meselede farklı düşünüyor, bu insan bunu hiç kabul etmemezlik demek, işte dördüncü plandaki bir meseleyi birinci plandaki meselenin önüne geçirme demek gibi bir şeyler oluyor.”¹⁰⁶

¹⁰⁵ <http://fgulen.com/tr/fethullah-gulen-kimdir/fethullah-gulenin-gorusleri/2257-fethullah-gulen-basortusu-ve-turban>

¹⁰⁶ <http://tr.fgulen.com/content/view/2257/141/>

Ama biz, birçok dostlarımızı gücendirme pahasına, “bu sözler olağanüstü o günlerin getirdiği bir zaruret halinde istenmeden söylenmiştir. Yoksa kendisini ve cemaatini bitireceklerdi. İkrahalinde söylenen bu sözlere takılmayın. Mutlaka takiyye yapmıştır. Hoş değil, ama mazur olabilir” diyerek bu yarayı sükût ile kapatmaya çalıştık. Ama adam sitesinde görüşlerini açıklarken, “Takiyye” bölümünde “hayatında hiç takiyye yapmadığını” söylüyor bizi yalancı çıkarırcasına! Bize de iyi niyetimize kurban olmak kalıyor böylece!

İyi Niyet Para Etmiyor

İşte bu yüzden demiştik ki, “çoğu kardeşlerimiz onları ‘sistem şuurundan yoksun’ sanırlar. Bu yüzden aleyhlerinde konuşurlar. Biz de ‘öyle değil’ derdik.”

Bugün yanlışlığımızı acı acı itiraf ediyor, konuyu iyi araştırmadan hüsnü zanla hareket ettiğimiz için yanlış yaptığımızı kabul ediyor, tövbe istiğfar çekiyoruz. Bu yüzden kimi incittikse helallik diliyoruz.

Evet, o günlerde Gülen ve cemaatini müdafaa etmekten usandığımız, hatta bu yüzden bazı dostlarımızla birbirimizi kırdığımız bile oldu. Çok gecelerimiz bu konuları konuşmakla geçti. Arada kalıp ezildiğimiz çok oldu. İki tarafa da “Allah’tan korkun” dediğimiz zamanlar dahi oldu. Ne bunlar kendileri hakkında oluşan bu kadar yoğun tepkiyi anlamaya çalıştılar, ne de diğerleri yer yer tepkilerinde haklı olsalar bile bunların gerçek davalarında bizi ikna edebildiler. Neden? Hep bir kuşku taşımaktan öte bir kanıtları olmadı.

Hayrettir ki Gülen ve cemaati asla söylemlerinden vaz geçmediler. Kimseye aldırmadılar. Kimseyi ikna çabasına

girmediler. Bize göre bunun altında yatan iki şey vardır. Birisi
uslup meselesi, diğeri de Hocanın kendi cemaatini sair
cemaatlerden zaten ayrı tutarak, onlara karıştırmadan, yetiştirip
eğitmeye çalışma arzusu idi.

Bunun sebebi nedir? Biz o gün iyi niyetle diyorduk ki:
Allahu a'lem, kendi metotlarınca taşkınlık sayılacak olumsuz
hareketlerden cemaatini korumaya çalışma düşüncesidir.
Onların bir muhalif rüzgar ile savrulmalarını, bir çoşkun sel ile
sürüklenip boğulmalarını önlemek gayret ve çabasıdır.
Cemaatin içe dönük, dışa karşı nerdeyse kapalı denecek
derecede ilgisizliğinin altında yatan sebep de budur.

Halbuki olay bambaşkadır. O günlerde cemaat ABD,
AB, İsrail, CİA vs. güçlerle ve içte de derin devletle iş
birliğindedir. Başkalarına tenezzülleri yoktur. Onlar cevaba
bile değmezler.

Bizim kanaatimize göre, - en doğrusunu Allah bilir -
dışarıda kafirlerle iş birliği yaparak İslam'ı bozma ve
değiştirme çalışmaları Allah Teâlâ'nın kendilerine yardımını
kestirdi ve rahmetinden uzaklaştırdı. İçeride de milletekarşı bu
kibirli ve müstağni tutumları milleti kendilerinden soğuttu.
Başarısızlıklarının, rezil, rüsva ve kepaze oluşlarının altında bu
gerçekler yatıyor.

Şimdi gelelim iyi niyetle yaptığımız mazeretlerimize ve
güya metot farklılıklarına...

GÜLEN'İN METODU YANLIŞ

Mazeretlerimiz

İslam dininin kardeşlik ilkelerini bilen samimimi bir Müslüman Fethullah Gülen'i hiç tanımasa bile insaflı bir bakış açısıyla şöyle düşünmeli değil midir?

“Yahu bu adamcağız evim demez barkım demez, bağım demez bostanım demez. Ne yıkılası bir hanesi vardır, ne de geçiminden endişe eylediği evlad-u iyalı. Peki ama bu adam neden şehir şehir dolaşır, o kürsü senin bu kürsü benim der konuşur durur, teri gözyaşına karışır, ciğerparesini yitirmiş bir ana gibi ağlar, inler? Derdi nedir bu adamın?”

Biz de böyle düşündük. “O adamın bir derdi vardır. O derdi az çok biz de biliriz. Bu yüzden ‘*Derdimiz İslam*’ kitabımızı yazdık” dedik. Ne kadar saf, arı duru, iyi niyetli idik!?

Ha, yanılmışız, o başka. Ama böyle bir temiz kalpten, iyi niyetten, kardeşlerimizi güzel görme, hatalarını mazur görmeden şikayetçi miyiz?

Asla! Dinimiz bize bunu öğretti. İslam ahlakı bunu emretti. Böyle “s3inesi sâf olmaya” devam, “hüsn-ü zanna”a devam. Ama bunun yanına bir de “adem-i itimat”, “ihtiyat”, “haberleri iyi araştırmayı” da koymalıyız ki, dengeyi bulalım, itidali koruyalım, iktisattan ifrat veya tefrite düşmeyelim. İşte buna amenna!

Evet, hakikaten “*Derdimiz İslam*”dır. Derdimiz, davete icabet edeni ve etmeyeni ile ümmettir. Ümmet-i Muhammeddir. Hatta sözden anlamaz, hakikat bilmez, mecaz tanımaz, hikmetten habersiz olarak tutar da sana “İslam dert değil, şifadır” diye cevap vermeye kalkışacak kadar cahil, yobaz ve mutaassıp olanlara bile şefkat ve merhamettir.

Evet, o zaman Gülen ve cemaati hakkında şöyle düşünüyorduk: “Siz beğenmeyebilirsiniz, onun da kendine göre zaruretleri, mecburiyetleri, korkuları, endişeleri vardır ve bu yüzden vaazlarında nazlı bir ceylan ürkekliği tecelli edebilir. Bilir ki bu konuşmalar kayıt altına alınır ve köhne raflarda yıllarca saklanır, ama günün birinde buralardan indirilir ve “kaset savaşları” başlatılarak kalleşçe vurulur.¹⁰⁷ Bunu bile bile muhaliflere fırsat vermemek lazımdır. Öyleyse “arif” olup “işaretten” anlamak daha hayırlı değil midir?”

Biz ise vaazlarımızda, derslerimizde dini hakikatleri, ümmetin dertlerini açıkça söyleriz. Biz konuşurken bizden çok dostlarımız korkardı seksenli, doksanlı yıllarda. Her an mahkeme hazırdır, mahkumiyet hazırdır, sürgün hazırdır, meslekten ihraç hazırdır. Ama Allah Teâlâ yıllarca korudu bizi, en karanlık darbe günlerinde bile, binlerce kere hamdolsun,

¹⁰⁷ Sevgili okuyucularımız, “kaset savaşları ve kalleşçe vurma” deyince tebessüm ettiğinizi görür gibiyiz!

korudu bizi! Onun koruması olmasaydı bizim etimiz budumuz neydi? Elhamdu lillahi rabbil âlemin!

Fakat o ve cemaati böyle söylemez asla, benim gibi söyleyenleri de aralarında barındırmaz kanaatindeyiz. Fakat o müthiş hitabetiyle mesela “altın nesil” der, “sahabeyi çağa taşımak” der davasına.

Ne demektir bu? Şöyle bir düşünelim, çağımızda insanlar sahabe gibi olurlarsa ne olur?

Mesela düşünelim; ne olmaz ki! İslam devleti otomatikman kurulur. Bütün dünyada tevhidin bayrakları yükselerek şeref ve izzetle dalgalanır. Batıl hakka teslim olarak onun hakimiyeti altına girer, yer yüzü fitne fesattan temizlenmiş olur vs. vs...

Biz işte böyle düşünüyoruz! Sözlerini böyle yorumluyor, eksik bıraktığını biz tamamlıyoruz.

Ama o asla bunu açıktan söylemiyor.

Neden?

Kendi sorumuza kendimiz cevap veriyoruz iyi niyetimizle: “Onun sırtında bütün bir hizmetin ve adamlarının sorumluluğu vardır, ezdirmek istemez onları, emekleri bitirmek istemez. Kendi tabiriyle “yumurta küfeleri” vardır sırtında. Bizimse arkamızdan ağlayacak üç beş kişiden fazla kimsemiz yoktur. O yüzden bir atımlık barutumuz varsa onu küfrün göbeğine atarız, bir nefeslik canımız varsa “kahrolsun laiklik, yaşasın şeriat” der öyle ölürüz. Bu bir farktır, firak değildir.”

Ama yanlış anlamalar veya yanlış bilmeler her zaman oluyor. İşte eleştiriler bu yanlışları ortadan kaldırarak sevgi ve saygıya, birlik ve beraberliğe götürür.

Eleştiriye Yanlış Tavır

Ey eleştiriyeye tahammül edemeyerek haddi tecavüz edip hakaret ve tehditle yeri göğü inleyen kör taassuba düşmüş perdeli tarftarlar, artık görünüz, yerinde ve usulünce yapılan eleştiriler mahza hayırdır, daha bir çok hayırlara da vesiledir. Bunu kavrayacak kadar olsun kalmadıysa, nereye gitti sizin “Müslüman ferasetiniz”?

Biz bir yandan böyle diyoruz ama, bir yandan da içten içe bu üslubun tepe noktasındakiler haricinde kalan cemaatin bütününe sirayet etmesini, cemaati çağdaş yobazlık ve küfür karşısında dut yemiş bülbüle çevirmesini de hiç anlamış değiliz. Bunu garip karşıladığımızı da yer yer dile getiriyorduk. Yeri gelmişken biraz açalım isterseniz.

Niye Hemen İnanıldık?

Az yukarıda Fethullah Gülen’in uslubu ve tavrına dikkat çekmiş ve yaklaşık şöyle demiştik: Bunun altında yatan iki şey vardır. Birisi uslub meselesi, diğeri de Hoca Efendi’nin kendi cemaatini sair cemaatlerden ayrı tutarak, onlara karıştırmadan ve kaybetmeden yetiştirip eğitmeye çalışma arzusu. Bunun sebebi de Allahu a’lem, kendi metotlarınca taşkınlık sayılacak olumsuz hareketlerden cemaatini korumaya çalışmasıdır. Cemaatin içe dönük, dışa karşı nerdeyse kapalı denecek derecede ilgisizliğinin altında yatan sebep budur.

İşte bu tutum ve tavır yüzünden yıllar yılı bu kardeşlerimize hayret ediyorduk. İyi niyetlerini anlıyoruz, ama yaptıklarını anlamıyor ve şaşırırmaktan kendimizi alamıyorduk. Fakat karşı çıkıp kavga etmek de istemiyor, dua ederek susuyorduk.

“Kardeşlerimiz” diyoruz. Çünkü imanlarından asla şüphemiz yoktur. Hatta ibadet ve salih amellerini görüyor ve takdir ediyorduk. “İslam davası” diyerek hizmet için çabalamalarını da görüyor ve hatta o çabalara gıpta ediyorduk.

Diyeceksiniz ki “peki ama neyi anlamıyor da hayret ediyordunuz?”

Anlamadığımız şeydi; bu kardeşlerimiz ne kadar rahat ilişki kurabiliyorlar inanmayanlarla? Nasıl dostluğu devam ettirebiliyorlar İslam düşmanlarıyla? Kendilerini bitirmek isteyenlerle hiç çatışmadan ve çakışmadan yaşamaya nasıl katlanıyorlar? Gerektiğinde din düşmanlarını gayet rahat olarak nasıl “çok sevdiklerini” söylüyor ve övebiliyorlar?

“Müsbet hareket etmek” diyerek İslam’ın “emr-i bil ma’ruf, nehy-i ani’l münker”, yani “iyiliği emretme, kötülükten nehyetme” ilkesini devre dışı bırakmışlardı. Kötülüğü görüyor, ama kötü olmama adına hiç karışmıyor, görmezlikten geliyor, o kötülüğü işleyenlerle güle oynaya yaşamaya devam ediyorlardı. İslam bunu çirkin görek yasaklar. Müslüman sorumluluk sahibi bir insandır. Laubali olamaz.

İsterseniz buna bazı örnekler verelim.

Gülen’in Atatürk Güzellemesi

Fethullah Gülen’in konuşmalarında üstü kapalı Osmanlı sonrasında İslam düşmanları lanetlenir. Kur’an’ı Kerim ve İslamî eğitime darbe vuranlar için nadiren “yerlerinde yatamasınlar” diye beddua edilir. Deccal ve süfyan gibi kavramlar ile kimileri için çağrışım yaptırılır. Ama asla açıktan bir şey söylenmez. Onun bu dil ve üslubu hakkında konuşmuştuk.

Hadi onu anladık. Biz de öyle yapıyor, asla derslerimizde, vaazlarımızda, genele sohbetlerimizde özel isim kullanmıyoruz. Böylece gereksiz tartışmalardan, kırgınlıklardan kaçınıyoruz.

Ama ya örtülü olarak lanetlenenlerin açıktan övülmeleri?

Yada bir mecliste “münafık” dediklerine başka bir mecliste yağ yakıp dalkavukluk yapmaları?

Bunu nasıl izah edeceğiz?

Öncelikle vereceğimiz örnek Mustafa Kemal hakkında olsun. Mesela kendisiyle yapılan bir röportajda Fethullah Gülen’in Mustafa Kamal hakkındaki sözlerine bakar mısınız?:

- Sohbetlerinizde sık sık kullandığınız bir hatıranız var. Siz Trakya'da askerliğinizi yaparken Gümölcine'de bir Yunan köpeğine "Atatürk" ismi koyuyor. Bu size dokunuyor. "Şöyle yada böyle bu devletin başına gelen insandır. Memleketi idare etmiş. Ah o Yunanlı elime geçirsem de gırtlakını sıksam. Ben bu konuda müdafî olurum. O'na hakaret benim milletime hakarettir" diyorsunuz.¹⁰⁸ Bu işi acaba bir Yunanlı değil de bir Türk yapsa tepkiniz ne olurdu?"

-Belirttiğiniz bu sözlerimi aynen kabulleniyorum. Yani devletin başına gelmiş bir insana hakaret ettirmem. Bunu kim

¹⁰⁸ Söz konusu M. Kemal olunca “Şöyle yada böyle bu devletin başına gelen insandır. Memleketi idare etmiş. Ben bu konuda müdafî olurum. O'na hakaret benim milletime hakarettir” diyorsunuz, ama söz konusu Erbakan ve Erdoğan olunca kalbi münakeretten, münafereften bahsediyor ve ölümleri için beddua seansları düzenliyorsunuz. Bu çelişkiyi nasıl izah edersiniz sayın Gülen? Daha önce de Mavi Marmara olayında İsrail için “devletin otoritesine saygı gerekir” diyorsunuz, ama TC. Devletin otoritesini ABD ve AB’e karşı alenen tahkir ettiriyorsunuz. Bu nasıl oluyor Bay Gülen? Hangi Gülen doğru, hangisi yalancı?

yaparsa yapsın.¹⁰⁹ Türk de yapsa Müslüman da yapsa yakışksız şeyler bunlar. Dinde her hangi bir insanı yerin dibine batırma gibi vazife ve sorumluluk yoktur. Sövmenin sevap olduğuna dair hiçbir kitapta bir şey yoktur. Utbe ve Şeybe'ye (Peygamberimize kötülük adına yapmadıklarını bırakmayan iki Mekkeli müşrik) dair efendimiz şöyle buyurur, "Ölmüş gitmiş insanlara sövmeyin, ayakta kalanları rencide eder." Bu benim için çok önemli bir prensiptir. Bir diğer Kur'anî disiplin de şudur ki, geçmişte olan bu insanlar kendi kazançlarıyla Allah'ın huzuruna gittiler. Onlar ne kesb etmişlerse (kazanmışlarsa) ne iktisapta bulunmuşlarsa (edinmişlerse) onlara aittir. Siz kendi kazandığınız şeylerle Allah'a gideceksiniz. Bu disiplinler açısından geçmişi o ölçüde eleştirmek yakışksız şeyler. Müslümanca bir üslup değil.¹¹⁰

- Peki, Atatürk'le ilgili içinizde hiç mi hesaplaşmanız yok?

-O dönemde yapılan bir kısım yanlışlıkları şimdi söylemekle düzeltme imkanı yok. Eğer o dönemde olsaydım, cesaretim olsaydı, 'şu şöyle olsa' diyebilirdim. O günün şartlarını çok iyi bilmiyoruz. Bazı dönemlerde bazı şeyler cereyan etmiş. Yani bazı şeylerin kabulü bizim entelijansiyamızın isteği değildir. Yani o günlerde bir kısım basturmalar vardır, bir kısım tazyikler altındadır. Türkiye'nin bu günlere gelip ulaşması, demokrasiye ulaşması, kendini

¹⁰⁹ Başbakan Necmettin Erbakan ile Başbakan ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a bizzat söyledikleri ne oluyor? Hani şu "nemrut, firavun, uzun adam, gecekondudan saraya gidince azan, hırsız, aileye ihanete giden vs. vs." ifadeler ne oluyor bay çifte standart?

¹¹⁰ Hayır! Zalim kafirlere her zaman beddua ve lanet var. Evet, "zalimler için yaşasın cehennem". Gülen bu sözü bilmez mi acaba?

bulması ayaklarını yere basması için bir dönemde bazı şeylere 'evet' denmiştir. O açıdan meseleyi daha yumuşak karşılarım. Zaten beni meşgul eden hatalarım kusurlarım var. Birtakım vazife ve sorumluluklarım varken başkalarıyla uğraşmayı abes buluyorum.

-Biraz daha açarsanız Atatürk, Fethullah Gülen'in nezdinde nereye oturuyor, ne şekilde tanımlanıyor?

-Bütün Türk büyüklerine söylediğim şey artı O'nun çok önemli bir dönemde bir istiklal mücadelesi vermesi, onun bayraktarlığını yapması ve o gün bize musallat olan bir dönemin batı zalimleri onlara karşı bir istiklal mücadelesi verip bize bir istiklal kazandırması bizim bu günlere ulaşmamıza vesile olması bakımından çok önemli bir hadisedir. Bunu görmezlikten gelemeyiz. Bediüzzaman bu meseleyi ifade ederken der ki, onlar zaten o zalimler değil mi bazılarını bize musallat ettiler. O bakımdan Türkiye'nin bir istiklali, bugünlere gelmesi bundan sonra büyüklüğe oynaması için öyle bir mücadele çok önemliydi, çok hayatiydi Atatürk bu hayati meseleyi başarmıştır.

Atatürk'e Türkiye'de düşmanlık yapan insanlar, onu dinin karşısında olmayacak bir şekilde göstererek düşmanlık yapmışlardır.¹¹¹

Aslında o akılla dini mezc eden çok ender yetişmiş insanlardan birisidir.¹¹² Bazılarını bunları belki ben vesikalarıyla ifade edemem ama çok inandığım birisi Şemseddin Günaltay merhumdan naklettiği bir husus vardı. Bir gün yanına gittim bana demişti ki Falih Rıfka şu mevzuda

¹¹¹ Sahi mi? Çok ayıp çok. Bu kadar da düşme yani.

¹¹² Güldürmeyin kendinize! Düşman bile olsa herkes adamın merdini sever.

şöyle düşünüyor. Sen şu hususta ne diyorsun diye dine karşı. Ben yanlarına gittiğimde İsmet Paşayla bir haritanın başındaydılar. Ve ben ne yapıyorlar diye dikkatle baktım haritanın başında. Bana döndü dedi ki

- “Hz. Muhammed'in harp stratejilerini görüşüyoruz burada.” Atatürk, İsmet paşaya döndü dedi ki,

- “Sen olsaydın bu şartlar altında nasıl hareket ederdin?”

- “Aynen böyle hareket ederdim” diyor.

Bu değişik zamanlarda tekrar ettiğimde benim gözlerimi yaşartmıştır. Bir insan kendi toplumunca zannediyorum yanlış biliniyor ve yanlış takdim ediliyor. Çok manasız bir takdim etme meselesidir bu. Atatürk'ün nutkunu dikkatli okuyanlar onun dinine apaçık sahip çıktığını görürler. ‘Bizim dinimiz akıl ve mantık dini’ dediği değişik hutbelerinde çok açıktır.”

Gülen’e Göre Atatürk Milliyetçiliği

Gülen’in aynı röportajı devam ediyor:

“Onun milliyetçiliği de o ölçüde derindir. Müspet manada milliyetçilik ırkçılık değil. Deme damara bağlı bir milliyetçilik değil,¹¹³ ama Asya hakkında o da belki bir vesika ortaya konamaz ama şimdilerde çok tekerrür ediyor. “Bir gün Rusya İmparatorluğu dağılacaktır. Türkiye devleti bu mevzuda hazır olmalıdır.”

Bir başka generalden bizzat dinlemiştim. İsmi tasrih edemeyeceğim. Mark Arthur'la konuştuğunda belli bir

¹¹³ İnanalım mı Bay Gülen? Şu “karda yürümüşler de kart kurt demş” hikayelerini ne yapacağız? Şu mezardan kafa çıkarıp ölçmelere ne diyeceğiz? Kürtleri nasıl Türk olduklarına ikna edeceksin? Aydın sorumluluğu böyle inanmadığı sözleri kıvrarak konuşmak mıdır?

dönemde 27'lerde mi 28'lerde mi, niye gelmişti buraya onu da bilemiyorum. Der ki "misak-ı milli sınırları belirlenirken biz belki Asya ile alakalı bazı mülahazalarımız vardı. Süleymaniye ve Kerkük'le alakalı mülahazalarımız vardı. Adalarla alakalı bazı mülahazalarımız vardı". Atatürk Mark Arthur'a söylüyor. "Fakat o gün şartlar namüsaitti, baskı altındaydık. Dayatmalar vardı bunları gerçekleştiremedik. Fakat Türk milleti bunu unutmamalıdır" diyor. Bunun içinde Asya da vardır. Bugün sizin düşündüğünüz mülahazalarla dopdolu bir insan hakkında olmayacak şeyler söylemek dinin ruhuna da terstir, milli hislerimizle de telif edilmesi mümkün değildir.¹¹⁴ Çünkü din, dinin sahibi Hz. Sahibi Risalet buyuruyor ki,¹¹⁵ "Vela tezkuru mesavi mevtaküm=Size ait ölüleri olmayacak şeylerle, sevimsiz şeylerle yadetmeyin" buyuruyor. Kur'an da bize bu edebi verirken "Rabbenağfirlena veli ihvaninellezine sabekune bi'liman=Allahım bizi mağfired eyle. Bizden evvel gelip geçenleri, kardeşlerimizi de mağfired eyle" duasını öğretiyor.¹¹⁶

Ve yine İnsanlığın İftihar Tablosu buyuruyor ki "Arkadan gelenler, önden gelenleri olumsuz şeylerle yad ederlerse o toplumun işi bitmiştir." Bütün bu mülahazaları bir araya getirerek o mevzuda bizim nasıl düşünmemiz lazım geldiği açıktır.

¹¹⁴ Bu sözün cevabını Üstad Kadir Mısıroğlu'na havale ediyorum. Tıpkı Haydar Baş'a verdiği cinsten bir cevap vereceği ümidindeyim.

¹¹⁵ Dinin sahibi Allah'tır. Resulullah (sav), adı üstünde Allah'ın elçisidir.

¹¹⁶ Ayet yanlış veya eksik tercüme edilmiştir. Ayet, "rast gele kardeşlerimizi" değil, "ancak iman ile bizden önce gelmiş kardeşlerimizi de mağfired eyle" diyor. Demek ancak iman ile yaşayıp ölmüşler kardeşimiz olurlar ve dua da öylesi geçmişimiz edilir.

“Benim kitaplarım, irticalen konuşmalarımdan toplanıp meydana getirilmiştir. Bu bakımdan söylediğim şeyleri kılı kırk yararcasına incelemek, olumlu bir yaklaşım değildir. Yani en dahi insanları, mesela Atatürk'ü bile düşünseniz, dünya kadar tenakuza şahit olursunuz. Nutuk'ları tetkik etseniz dünya kadar tenakuzuna şahit olursunuz. Zor bir meseledir. Kaldı ki, Atatürk müsellemler bir dahidir. İnsanüstü bir zekaya sahiptir!”¹¹⁷

Atatürk hakkında Marksistler'in ağır iddiaları vardır: 'Mustafa Suphi'yi, faşist Atatürk Karadeniz'de boğdurdu' diyen insanların bugün bizlere kurduğu komplolar ile karşı karşıyayız. Marksist dayanakları yıkılan bu insanlar, acaba yok oluşun hincını böyle mi çıkartmak istiyorlar gibi bir düşüncem de var. Aklıma bunlar da geliyor.”¹¹⁸

Fethullah Gülen'in milliyetçilik ve ırkçılık hakkındaki bazı sözleri:

-Herkes kendine göre milliyetçidir yani. Milletini sevmek başka... Milliyetçilik deyince biz, Turancılık, ırkçılık gibi anlarız, uzağımız biz ondan. Bugün Misak-ı Milli sınırları ile belirlenmiş, Allah başka yollarla bir araya getirirse şayet, başkalarını da kucaklayabilecek bir anlayışımız var.

Bediüzzaman eserler yazdığı dönemde, kafatasçılığa, kana, damara dayanan aşırı ırkçılığın, Almanya'da Nazizm'in yaşandığı dönemdir. Bence o başkadır, insanın kendi milletini sevmesi ayrı meseledir. 'Dinin yerine konmuş milliyetçilik' şeklinde görmek o meseleyi, çok ciddi bir yanılıdır. Ben şahsen (Hakan Yavuz'un) onu düzeltceğini tahmin ederim.

¹¹⁷ İnsanüstü mü? Mesela ne gibi?

¹¹⁸ <http://fgulen.com/tr/fethullah-gulen-kimdir/fethullah-gulenin-gorusleri/223-Fethullah-Gulen-Ataturk-ve-Cumhuriyet->

Anadolu'da yaşayan insanları saf ırkçılığa irca etmek zaten mümkün değildir. Bediüzzaman'ın yaklaşımı da budur. Diyor ki 'Alem-i misalde perde açılması lazım ki esas kimin ne olduğu ortaya çıksın.' (Bediüzzaman, İslamcı falan deniyor da, o tabiri tasvip etmiyorum aslında) Bediüzzaman bugün bu olmasın denemez diyor belki; ama o inanca, İslamiyet'e kalkan olmalı, sur olmalı, onun yerine geçmemeli, diyor. Bugün buna yok diyemezsiniz”¹¹⁹

- Mustafa Kemal Atatürk hakkındaki görüşlerinizi de rica edebilir miyim efendim?

Evet. Bu hususta düşüncemi ifade ediyorum, karşı taraf kaldırıp diyor ki, biraz evvel bahsettiğiniz şeylerde de, yok takıyye yapıyor, yok şunu yapıyor, bunu yapıyor... Evet, Ben Mustafa Kemal Atatürk'ün askeri bir dahi olduğunu, idare bir dahi olduğunu, istiklal mücadelesi ile ezilmiş bir milleti yeniden istiklalinin kazandırma suretiyle, ona hürriyeti tattırdığını, ve her şey olmaya müsait hale getirdiğini defaatle arz ettiğim gibi bir kere daha sizin vasitanızla bütün Türk toplumuna arz ediyorum.”¹²⁰

Gülen Takıyye mi Yapıyor?

Evet, F. Gülen ve cemaatinin rahat geçinmediği bir din ve düşünce grubu sanki yok gibidir. Mesela kömünistler, Kemalistler, milliyetçiler, ırkçılar, laikçiler, darbeci askerler, şeriata hakaret eden yazar çizerler vs. vs. Bu ne sabır, bu ne

¹¹⁹ <http://tr.fgulen.com/content/view/227/141/>

¹²⁰ <http://fgulen.com/tr/fethullah-gulen-kimdir/fethullah-gulenin-gorusleri/223-Fethullah-Gulen-Ataturk-ve-Cumhuriyet->

teenni, bu ne temkin, bu ne tedbir, bu ne hoşgörü?! Bu ne müsbet hareket? Ya da bu ne takiyye?!

Yoksa bu İmam Şafî'nin dediğini duyduğum "sabr-ı hımarî" cinsinden bir sabır mıdır? Zaruretin, çaresizliğin mahkum ettiği bir müsamaha mı? Bence öyle. Yoksa, eleştirinin bir zarar getirmediği yerlerde nasıl eleştiri, hakaret, beddua ve lanetlemelerini de biliyoruz. Asıl üzerinde durulacak soru şu: Bu kadar tepkisizlik İslam ahlaki açısından doğru mudur?

Bazen empati yapıyoruz. Diyoruz ki kendi kendimize: "Bu bir takiyyedir, katlanmadır, dayanma ve direnmedir. Ne yapsınlardı yani? Kavga mı etsinlerdi? Kavgada kimin galip geleceği adetullah'a göre malum değil mi? Dayak yemenin alemi nedir göz göre göre? Bugün bütün sistemi ele geçirmiş adamlarla cepheden savaşmanın yararı yoktur. Böyle gidecekler bir müddet. Engelleri böyle böyle aşacaklar. Güçlenince, yeterli güç ve imkanı ele geçirince de gerçek yüzlerini gösterecek, küfrün ve şirkin işini bitirecekler."

Acaba öyle midir?

İnşallah. Ama buna ikna olamıyorum. Bunun sebepleri vardır elbette. Birkaç tanesini söyleyeyim mesela.

Birincisi, takiyye hakkındaki sözleridir. Taha Akyol soruyor, Gülen cevaplıyor:

- Siz de biliyorsunuz ki kamuoyunda bir çevre sizi rejim düşmanı, bir türlü gizli ihtilal hazırlayan, takiyye yapan bir insan olarak görüyor. Acaba bu bir takiyye midir?

- "Eğer onların takiyye dediği türden bir şey olsa bunca zaman bir yerden mutlaka sızardı. Öyle anlaşılıyor ki takiyye diyenler zannediyorum Türkiye'de önemli bir oluşuma karşı kendi hesaplarına takiyyeler yaparak onu baltalamak istiyorlar."

Zannediyorum hakkımızdaki şeyler ihtimallere bina ediyor. Oysa hukuki disiplin olarak 'hükümler vukuata bina edilir.' Muhtemellere bina edince karıştırırsınız. Ne hukukun mantığı kalır, ne de masum bir kimse kalır. Karşı taraf bir şey isnat ediyor. İhtimal, (İşte siz şunu, şunu yapacaksınız) diyorlar. Mesela (Güç, kuvvet kazanınca siz de politikaya atılabilirsiniz. Şeriat isteyebilirsiniz.¹²¹) Böyle diyorlar. İran'dan sonra terminolojimize çok şey girdi. Bunları değerlendiriyorlar. Takiyye olarak bakıyorlar.

Çok tekrar ettikleri bir konu var, takiyye yapma mevzuu. Takiyye Sünni geleneğinde yoktur. Din kitaplarımızda hiç yoktur. Takiyye, Şii anlayışında, İran Şiiliğinde mevcuttur. Çünkü bizdeki saf Alevi vatandaşlarımız takiyye bilmezler. Fakat Fars Şiiliğinde vardır. Sünni bünyesinde gelişmiş olan İmam Cafer-i Sadık hazretlerine isnat ederler. Yani İmam Cafer gibi mazbut, muntazam bir insanın, böyle çarpık bir düşünce ifade edeceğine inanmıyorum. Kaldı ki, İmam Cafer hazretleri böyle bir şey söylese bile, Allah Resulü 'Aldatan bizden değildir' diye buyuruyor.

Müslümanlıkta takiyye olamaz. Ama terminolojiden habersiz bazı kişiler önlerine gelen herkese 'Siz bugün böyle davranıyorsunuz, ama yarın ne malum şöyle davranmayacağınız'

Bu öyle bir şey ki, çevirseniz bu sefer ona söylersiniz: 'Sen bugün Kemalist görünüyorsun, Atatürkçü görünüyorsun, laik görünüyorsun ama yarın bir Marksist, Leninist, Maoist görünmeyeceğin nereden belli?'

¹²¹ Merak ettim, demek imkanınız olsa bile şeriat istemiyor musunuz? Bunda bile takiyye yapmıyor musunuz? Allah'ım, imanlarımızı koru!

İçimde bir ukde yok. Ben samimi olup olmadığım açısından kendimi sorguluyorum bu konuda. Bir beklentim yok. Allah'ın rızasının ötesinde de hiçbir mülahazam yok...

Hayatımda her zaman, olduğum gibi görünmeye ve görüldüğüm gibi olmaya çalıştım. Bunun tersi demek olan takiiyeye hiç tenezzül etmedim. Ayrıca, bir insana sempati duymanın, onun arzu ettiği sistemi mutlaka benimsemek manâsına geldiğini veya insanların sadece ideolojileri veya müdafaa ettikleri sistemlerden dolayı sevildiklerini doğrusu bilmiyordum!”¹²²

“Yarın bir gün İslami düşünce esasları devlet yönetimi haline getirildiği zaman işte o dördüncü, beşinci derece sayılan şeyler insanlara zorla kabul ettirecek, başları zorla örttürülecek diye bir endişe var. Bütün bunlar takiiyeye midir? Daha doğrusu takiiyeye mi yapıyorsunuz?”

“Bu İslam'ın esaslarını bilmemekten kaynaklanıyor olabilir. Eğer öyle bir yanlışlık yapılırsa, İslami öğretilere ters yapılmış olur bence. Bu İslam'ı, Müslümanlığı bilmeden yapılmış olur. Yani, Müslüman, isteyen başını kapatır. Müslümanlığın o mevzudaki bütün emirlerine riayet eder, bir başkası Müslümanlığa inanmıyorsa ve ateistse, o insan hiç bir şeye inanmıyorsa, onu kendi anlayışıyla kendi hayat tarzıyla baş başa bırakacaksınız. Eğer İslam prensipleri toplumun hayatına taşınıncaya bu iş yapılacak şekilde endişe duyuyorsak işin o yanının İslam olmadığını bilmek lazım. O yan İslam değildir. Millete baskı yapma meselesi İslam değildir.”¹²³

¹²² <http://fgulen.com/tr/fethullah-gulen-kimdir/fethullah-gulenin-gorusleri/2600-Fethullah-Gulen-Takiyye>

¹²³ <http://fgulen.com/tr/fethullah-gulen-kimdir/fethullah-gulenin-gorusleri/2600-Fethullah-Gulen-Takiyye>

Gülen'in Metodu Sünnî midir?

Gülen'in Metodu hakkında kuşularımızın olduğunu, tam ikna olup güvenemediğimizi söylemiştik. Birisi “acaba takiyye mi yapıyor?” endişesi idi. Buna cevap aradık ve bulduğumuzla yetindik. Gülen takiyye yapmadığını, yapmayacağını söylüyor. Eğer, dip notta da belirttiğimiz gibi, bunları takiyyesiz olarak inanarak ve içtenlikle söylüyorsa, iman bunlardan yara alır.

O zaman ikinci kuşku sebebimizi söyleyelim; bu usul peygamberlerin metoduna, resullerin çizgisine pek benzemiyor. Onların mücadelesine baktığımızda, kendilerini ve davalarını “gizlemenin” olmadığını görüyoruz. Belki ilk günlerde birkaç yıl gizli davet vardır ama, sürgit gizli davet yoktur onların hayatında. Hele takiyye hiç yoktur. Ümmet için de ancak hayat veya bir organ iptali gibi acı işkenceler söz konusu ise, fikhî tabirle “ikrah-ı mülcî” var ise, takiyye olabilir. Yani yalan söylenebilir.

Sonra Peygamberlerin neye davet ettikleri açık seçik bellidir. Beyanları “mübîn”dir yani. Karşılarındaki güç kızacak, eziyet ve işkence edecek, hatta sürecek veya öldürecek diye bir dertleri yoktur. Bunlar bir davanın yayılmasında malum olan süreçlerdir. Bir davanın insanları da böyle yetişir zaten. Kişilikler böyle kazanılır. Cihat ruhu böyle gelişir. Gerekirse bütün dünyaya meydan okuyacak babayığitler böyle çıkar sahneye eğitile eğitile...

Yine de içimizden bir ses yükseliyor ve diyor ki: “Ama bizim ülkemizde muhataplarımız Mekke müşrikleri gibi açıktan kafir değiller. Belki kimilerinin içlerinde iman bile var. Fakat cehaletleri onlara küfür kelimelerini söyletiyor, küfür ve şirk işlerini işletiyor. Belki onların bu küfür ve şirkte kasıtları

yok. Bazen söz veya iş kafir olur da, kasıt olmadığı için, sahibi kafir olmaz. Öyleyse bunlarla muamele farklıdır. Kızdırmadan, kaçırmadan bunlara davayı anlatmak, hatalarını göstermek, bize de zaman içinde alan açmak ve imkan hazırlamak gerekir. Biz de sonsuza kadar takkiye yapacak değiliz” gibi bir mazereti de dinliyor ve kısmen de hak veriyoruz.

Ama unutmayaacağımız bir mesele de şu değil mi? Yol ikidir. Ya İslam, ya küfür. Bunları birbirine karıştıramayız. Bir senteze gidemeyiz. Asla küfre rıza gösteremeyiz. Ya da açıkça İslam’ı haykırma varken, onu veya bir kısmını gizleyemeyiz. İnsanları neye davet ettiğimizi açıkça ilan etmek mecburiyetinde değil miyiz?

Yani insanlar ya Yüce Allah'a teslim olacaklar ve Yüce Allah'ın indirdiği dine, o dindeki iradeye uyacaklar, yani sadece O'nun uluhiyet ve hakimiyetini onaylayacak, O'nun emir verme ve yasak koyma yetki, otorite ve egemenliğini tanıyacak, teşri'yi, yani mutlak yasamayı, kanun koymayı O'nun tekeline verecekler; kısacası hayatı onun dinine göre düzenleyip yaşayacaklar; ya da O'nun dışında başka dostlar, denkler, ortaklar, ilahlar edinip onlara da uyacaklardır. Biz birincisine “tevhit”, ikincisine “şirk” diyoruz.

Benim anlamadığım; bu şirki görüp de onlara, “bu dediğiniz veya işlediğiniz şirktir” demeden, onları uyarmadan, onlarla kibar kibar yaşayıp gitmektir. Onlara açık seçik durumlarını bildirmemek, tebliğde müdahane, yani yağcılık yapmak, en azından sükut etmek ve ertelemektir. Bildiğimiz kadarıyla en temel ilkesi “iyiliği emretme, kötülüğü nehyeteme” olan dinimiz buna izin vermez. İşte bazı delillerimiz:

"İsrailoğulları bir kısım günahlar işlemeye başlayınca âlimleri onları bu işlerden menettiler. Ancak onlar

dinlemediler, vazgeçmediler. Zamanla âlimler de onlarla oturmaya, dayanışmaya ve beraber içmeye başladılar. Allah da bunun üzerine, berikinın dalâletini öbürüne katarak, biriyle diğeri için küfrünü artırdı. "Dâvud'un ve Meryem oğlu İsrâ'nın diliyle onları lânetledi..."¹²⁴

Sonra, ayakta bulunan Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) oturarak sözünü tamamladı: "Hayır, nefsimi kudret elinde tutan Zat'a yemin ederim, onları hak adına kötülüklerden men etmezseniz (siz de rızaya eremezsiniz)."¹²⁵

"Nefsimi kudret elinde tutan Zat'a kasem olsun, ya ma' rufu emreder ve münkerden de yasaklısınız veya Allah'ın katından umumî bir belâ göndermesi yakındır. O zaman yalvar yakar olursunuz da duanız kabul edilmez."¹²⁶

"Zâlim sultanın yanında gerçeği söylemek en büyük cihaddandır."¹²⁷

İnsanları İslâm'a çağırma işi son derece önemlidir. Çünkü İslâm'ın zıddı olan "cahiliye"nin düşüncelerini, değer yargılarını, ahlâkını, geleneklerini, göreneklerini, kanunlarını, rejimlerini, toplumsal yaşam ve yapılanmalarını, ekonomik sistemlerini, yüce Allah, evren ve insanlarla ilişkilerini, "lâ ilahe" diyerek reddetmedikçe, yerine "illallah" diyerek İslâm'ı koymamız mümkün değildir.

¹²⁴ Maide: 5/78.

¹²⁵ Ebu Dâvud, Melâhim: 17, (4336); Tirmizî, Tefsîr, Mâide: (3050), İbnu Mâce, Fiten: 20, (4006); İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 2/378.

¹²⁶ Tirmizî, Fiten: 9, (2170); İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 2/379.

¹²⁷ Ebu Dâvud, Melâhim 17, (4344); Tirmizî 13, (2175); İbnu Mâce, Fiten 20, (4011); İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 2/380.

Bilinmesi gereken bir ilke de şudur; tebliğde yağcılık yasaktır, haramdır. Bir Müslüman için nerede takiiye yapmaya ruhsat vardır, bellidir. Bunun sınırlarını ilanihaye gevşetip “azimet”i sürekli “ruhsata” çevirip daireyi kendi kafamızdan genişletemeyiz ki!

Evet, ikrah-ı mülcı olmadan, yani ölüm veya bir azanın telefi olmadan dinde takiiye yapmak caiz değildir.

İşte bütün bunlar belli iken Fethullah Gülen’in ve cemaatinin kimseye ferden veya grup halinde “emr-i bil-ma’ruf ve nehy-i ani’l-münker” yapmadan, herkesle güle oynaya iyi ilişkiler içinde işbirliği yapmasını bir türlü anlayamıyoruz.

Adına ister tedbir, ister müsbet hareket deyiniz, bize göre bu cemaat, bizim anlayamayacağımız, hatta bazen “bu kadarı da fazla ama” diyeceğimiz kadar münkere gözleri kapalıdırlar. Tamam, kendi aralarında sıkça kullandıkları “sırran tenevveret/gizlice aydınlanma” diye bir şey var. Ama bu insanlara saf tevhide öğretecek ve Müslümanca davranış isteyeceksek, yanlışlarını da öncelikle düzelteceğiz demektir. Gerek itikatta gerekse amelde hiçbir yanlış dile getirmeden doğrular nasıl yerleştirilir Allah aşkına?

İsterseniz konuyu biraz derinleştirelim...

Allah İçin Sevme Allah İçin Buğzetme

Bu cemaatin en çok eleştirilen bir yanı da İslam ile savaşılan kafir devletler, kurumlar ve kişilerle çok rahat dostluk ilişkileri kurmak, onlara bazen Müslümanlardan esirgedikleri hoşgörü ve sevgiyi göstermektir. Bunun sebebi dünyanın her yerine hizmet götürme çabası olabilir. Ama bu çabalar her ne kadar iyi olsalar da ilkelere uzaklaşmayı gerektirmez. Zira

ilkeler korunmazsa, çabalar kafire hizmetten başka fayda sağlamayabilir.

Bildiğimiz şudur; biz onlar kadar sabırlı, tahammüllü ve haliyle hoşgörülü olamıyoruz. Kafirlere ve dinimize saldıran fasıklara karşı kinimiz var, buğzumuz var. Biz “Allah için sevmek” kadar, “Allah için buğzetmeyi” de dinimizin emirlerinden bir ibadet biliyoruz.

İleride de yazacağız, bu cemaatin elemanları çok rahatlıkla sosyalist, faşist, ırkçı bölücü siyasetlerle ilişki kurabiliyor, ama dindar muhafazakar siyasetçilere karşı hep mesafeli, soğuk, uzak, hatta aleyhte çalışma içerisinde. Okullarda İslam’a alenen düşmanlık yapan veya tavırlarıyla bunu belli eden öğretmenlere, idarecilere daha bir kere emr-i bi'l-ma'ruf ve nehy-i ani'l-münker yaptıklarını görmedim. Bizim uzak durduğumuz sistemin asker, yargı, emniyet ve bürokratlarına çok yakındırlar ve yerli yersiz yağcılık ve dalkavukluk içindedirler. Samimim Müslümanlardan çoğu zaman esirgedikleri iltifat, tatlı dil ve tebessümü onlar için israf derecesinde kullanırlar. Daha birisini de Allah için eleştirdiklerini, nasihat ettiklerini görmedim. Bütün güzel sözleri sadece sohbet esnasında kimsenin üzerine almadığı genel sözlerden ibarettir. Bunun adına da “müsbet hareket” diyerek kurtulmaya çalışırlar. Acaba sünnetin neresinde bulmuşlar böyle bir hareket tarzını?¹²⁸

¹²⁸ Darbe sonrası top yekun harekete, daha doğrusu saldırıya geçerek “müsbet hareket” ve “muhabbet fedaisi” olmak neymiş, nasıl olurmuş gösterdiler bütün aleme. Aman Allah'ım! O ne şirret bir dil, ne insafsız bir üslup, nasıl bir yalan dolan üstüne algı operasyonu, nasıl İslam ve Müslüman düşmanları ile işbirliği... Hatta bölücü terörist PKK ile bile işbirliği... İsrail, ABD ve AB ile işbirliği

Dost ve düşman. sevgi ve yergi kelimeleri İslam inancında son derece önemlidir. Her müslüman bu iki kavramı ve bu kavramların bizden neler istediğini ve buna bağlı olarak bizlere ne gibi bir sorumluluk yüklediğini çok iyi bilmelidir. Değilse kimlerin sevilip kimlerin sevilmeceğini, kimlerin desteklenip kimlerin desteklenmeyeceğini ve kimlere velayet verilip kimlere velayet verilmeyeceğini hep birbirine karıştırmış olurlar. O yüzden bu kavramları ve içerdiği anlamı öğrenmek Müslüman olan her insanın önemli bir vazifesidir.

“Vela” kelimesi lügatte; sevmek, dostluk göstermek, yardım etmek, iki şey arasında tercihte bulunmak, destek vermek, müttefik olmak ve arkadaşlık yapmak manalarına gelmektedir. Buna “muvalat” da denir. Mevla, veli ve evliya gibi kelimeler hep aynı kökten türemiştir. “Bera” kelimesi lügatte; beri olmak, uzaklaşmak, mesafeli durmak gibi manalara gelmektedir. Vela kelimesinin tam zıddıdır. Yani sevmemek, dostluk göstermemek, yardım etmemek, azalarla destek vermemek, müttefik olmamak ve arkadaşlık yapmamak gibi anlamları ihtiva eder.

Vela ve beranın dostluk ve arınmak anlamı, La ilahe illallah'ın manasının ta kendisidir. Şer'i istılaha göre vela ve beranın anlamı; Allah için sevmek, Allah için buğz etmektir. Buna göre her müslümanı sevip yardım etmek, İslam ve İslam memleketini savunmak için canını ve malını seve seve vermek, akraba dahi olsalar din ile savaşılan kafırlere sahip çıkmayıp düşmanlık ve buğzetmek, onlara benzememek ve fikir, sanat, kültür ve askeri alanlarda onlarla savaşmaktır. Bundan dolayı Müslümanlığını iddia edip de Müslümanların acılarını

yaparak memleket düşmanlığı... İslam ile zerre alakası olmayan bir ahlak ve gidişat...

paylaşmayan, sevdiklerini sevmeyen, buğzettiklerine buğzetseninin akidesinde ise karışıklık vardır. Dininden şüphe edilse yeridir.

Allah Teala Kur-an'ı Kerim'in bir çok yerinde müminlerin birbirlerini veli edinmelerini farz kılmıştır. Bu onun imanının bir gereğidir. Allah Teala şöyle buyurmuştur;

“Ey iman edenler! Eğer küfrü imana tercih ederlerse, babalarınızı ve kardeşlerinizi (bile) veli (dost, yardımcı, önder) edinmeyin. İçinizden kim onları veli edinirse, işte onlar, zalimlerin ta kendileridir.”¹²⁹

“Mü'min erkeklerle mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler.”¹³⁰

“Sizin veliniz (dost, yardımcı ve destekçiniz) ancak Allah, O'nun Rasulü, rukü ediciler olarak namaz kılan ve ezekati veren mü'minlerdir.”¹³¹

“Allah'a ve ahiret gününe iman eden bir toplumun; babaları, oğulları, kardeşleri veya yakınları dahi olsa, Allah'a ve Rasulüne muhalefet eden kimseler için bir sevgi beslediklerini göremezsin. İşte Allah onların kalplerine imanı yazmış ve onları kendi katından bir ruh ile desteklemiştir.”¹³²

Bu ayetlerden açıkça anlaşıldığı üzere iman eden birisi ancak kendisi gibi iman eden kimseleri dost, yardımcı, destekçi, sırdaş, önder ve lider edinebilir. Böylesi kimselerin haricindeki kimseleri veli edinmesi iman ilkesi ile bağdaşmayan bir tutumdur. Yani Mü'minler kendileri dışında kalan kimseleri veli edinmeleri kesinlikle yasaklanmıştır. Onlar ister ehli kitap olsun, ister kafirler olsun isterse de

¹²⁹ Tevbe 23.

¹³⁰ Tevbe 71.

¹³¹ Mâide 55.

¹³² Mücâdele 22.

münafıklar olsun fark etmez Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur;

“Ey iman edenler, yahudileri de hıristiyanları da veliler edinmeyiniz. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. İçinizden kim onları veli edinirse, muhakkak o da onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.”¹³³

“Mü’minler, mü’minleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa onun artık Allah ile bir ilişiği kalmaz.”¹³⁴

“Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin; (bunu yaparak) Allah'a, aleyhinizde apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz ?”¹³⁵

Bütün bu ayetler şunu ifade eder: Allah Teala mü'min kullarını, iman edenleri bırakıp da kâfirleri dost tutmaktan, yani onlarla arkadaşlık etmekten, onlara sır verip can ciğer olmaktan, mü'minlerin gizli hallerini onlara açmaktan şiddetle yasaklıyor.

Bu yasağın neticelerini şöylece sıralayabiliriz: Şirki, küfrü, dolayısıyla kafir ve müşrikleri Allah için sevmemek, dost, yardımcı, önder, lider, yönetici edinmemek, dini yayma ve İslam'ı tebliğ etme, ilim öğrenme, ticaret gibi dini ve dünyevi bir menfaat söz konusu olmadığı sürece kafirlerle görüşmemek, yeme, içme, giyim, kuşam gibi dünyevi işlerde onlara benzememek, bayram ve törenlerine katılmamak, kanunlarına, mahkemelerine ve hakimliklerine müracaat etmemek, emir ve yasaklarına uymamak, devlet başkanı ve sair önemli idareci olarak seçmemek.

¹³³ Mâide 51.

¹³⁴ Âl-i İmrân 28.

¹³⁵ Nisâ144.

Kim bu ilkelere sıkı sıkıya tutunursa şirk ve küfür bataklığına düşmekten kurtulur. Kim de bunlara tutunamazsa şirk ve küfür bataklığına düşmekten kendisini koruyamaz. Rasulullah (Sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur; “İman kulplarının en sağlamı Allah uğrunda dostluk kurmak, Allah uğrunda düşmanlık etmek, Allah için sevmek ve Allah için buğzetmektir.” (Elbanî, Silsiletü’l Ehadisi’s Sahiha, 998)

“Kim Allah için sever, Allah için buğz eder, Allah için verir ve Allah için engel olursa imanını kemale erdirmiş olur.”¹³⁶

¹³⁶ Ebu Davud, 4681.

KARANLIK İLİŞKİLER

İlim Adamlarının Öngörülleri

İlim adamlarının bir özelliği günü iyi tahlil etme ve yorumlama ise, bir başka güzel özellikleri de geleceği şimdiden görebilme, sezebilme, tahmin ederek ona göre önceden tedbirler alabilme, vaziyeti tedbir edebilme, olumsuzluklara hazırlık yapabilme, fırsatları iyi değerlendirebilme kabiliyetleridir.

Mesela televizyonlarda malî istatistikler verirler, bir kısım rakamlardan, puanlardan bahsederler. Biz bunlardan sıkılır, kanal değiştiririz çoğu zaman. Ama bir iktisatçı için bunlar hayatî önem arzederler. Çünkü bu rakamlar, ülkenin iktisadî vaziyetini bildirdiği kadar, yakın geleceğini de gösterirler. Rakamlar, ehlinin elinde aynadır tabi. Bu ayna paslı puslu olabilir, mercekli olabilir, görüntüyü tam veremeyebilir yani. Ama hiç yoktansa, çok şey verirler.

Bu durum, bir doktorun hastasından tahlil istemesine bağlıdır. “Tahlil neye yarar ki?” diyecek birisi var mıdır? O tahlillere bakarak ehil bir doktor bir hastasının sağlığının bugününden ve yarınından bahsetse bu yadırganır mı?

Tarihçiler, sosyologlar, hukukçular, ahlakçılar gibi dini ve ictimâî ilimlerde mahir olanlar da, o ilimlerin kendilerine verdiği bir şuurlu bakışla, bir ferasetle, halden istikbale bir projektör tutar, bir ışıldakla geleceği görür gibi konuşurlar. Dedikleri de çıkar çoğu zaman.

Bu bir kehanet midir?

Hayır!

Bu, hastanın labaratuvar tahlilleri gibi, ilim adamının elindeki ilmî verilerin, belgelerin, kaide ve kuralların, kanunların gereğidir. Zan, tahmin, atma ve propagandadan bambaşka ve çok farklı bir şeydir.

İşte size bir örnek. Kadir Mısıroğlu yıllardır Gülen hareketini anlatır ve “bir gün bu ihanet bitecek, millet ona dönüp, ‘bırak senden hocayı, senden papaz bile olmaz’ diyecektir. Şimdi bir şaşkınlığı, tereddüdü yaşıyorlar” diyordu. Biz de dahil insanlar, “biraz ileri gitmiyor musunuz üstat? Bunlar biraz abartı değil midir?” diyorduk. Meğer adam tarih ve din ilimlerinin projektörü ile ileriye görmüş. Bu ileri görüşü beyan etmek, bazen sıkıntı da yaşıyor insana.

Nasıl mı?

Malum, atasözüdür, “erken öten horozun başı kesilir.” İlim adamları da gelecekte yaşanan gerçekleri herkesten evvel görünce, bunu bir bilgi, bir rapor, bir tespit, bir kitap, bir konferans şeklinde insanlara faydalansınlar, ona göre gereken tedbiri alsınlar diye arz ediyorlar. Ama o hakikatler bize göre “erken” olunca, tutup binbir emekle zor yetişen o ilim adamlarını teşekkür ederek dinleyecek ve geleceğimizi onun sunduğu ışık altında düzene koyacak yerde, sırf bize göre “erken öttü” diye başını kesiyoruz.

Hakikat adına ne korkunç bir cinayet değil mi?

Kadir Mısıroğlu F. Gülen ve hareketini “Tahrif Hareketleri III” isimli eserinde geniş olarak yazar. Sonra “you tube”de dinledim, dilden de anlatır. İsmail Müftüoğlu olayın kahramanıdır ve halen sağdır. Fethullah Gülen İzmir sıkıyönetimince afişlere yazılmış aranmaktadır. “Bir hocanın adının anarşistler arasında olması devlete zarar verir, bunu kaldırın” ricasını için bir grup insan onu İzmir’e gönderir. Alınan cevap ilginçtir: Aslında sıkıyönetimce, yani devletçe Gülen’in hakkında bir takip ve yakalama isteği yoktur. Afişteki o yazı, Gülen’in menfaati için göstermelik yazılmıştır.

Kadir Mısıroğlu orada başka belgeler de sunarak, bu hareketin derin yapılar tarafından kontrollü olduğu kanaatini ifade eder. Millet de bunu reddeder. Hocayı kınarlar. Ama o yiğitçe duruşunu değiştirmez ve “onun akibeti sıfıra müncer olacaktır” der.

İşte o günler geldi çattı. Belgeler bir bir havada uçuşmaya başladı. Bunların içinde en önemli belgeler, bizzat Gülen’in kendi ifadeleridir. İşte onlardan birisini de ‘Evren Beni Kolladı’ başlığı altında Habevaktim’den okuyoruz:

“Seçilmiş hükümete darbe girişiminde bulunan Fethullah Gülen’in, 28 Şubat’ta olduğu gibi 12 Eylül darbesinde de darbeciler tarafından korunduğu kendi beyanlarıyla ortaya konuyor.

Gülen, 3 Temmuz 1995 tarihinde Show TV’de Reha Muhtar’a verdiği röportajda, 12 Eylül yönetiminin kendisini yakalama imkanına sahipken yakalamadığını anlatıyor. Bazı paylaşım sitelerinde yer alan videolarda, Gülen’in 3 Temmuz 1995 tarihinde Show TV’de Reha Muhtar’a verdiği röportajda, 12 Eylül yönetiminin kendisini yakalama imkanına sahipken yakalamadığını anlatıyor. Gülen, Sızıntı dergisinde de, “Ordu imdadımıza yetişti” diye yazmıştı.

O röportajda Fethullah Gülen, Reha Muhtar'ın Ateş Hattı programında sorulara şöyle karşılıklar veriyor:

“Reha Muhtar: ‘Siz askeri yönetim döneminde bile yıllarca Türkiye’deymişsiniz. Hiç dışarı çıkmamışsınız. Türkiye’de kalabiliyorsunuz. Yakalanmıyorsunuz. Aranıyorsunuz. O dönemde şartlar ne olursa olsun aranıyorsunuz. Epey güçlüsünüz galiba, istemezlerse yakalayamıyorlar sizi?’

Fethullah Gülen: Meselenin bir yanı şudur: Benim inançlarım açısından yakalanmama gayretimin yanında birisi tarafından sanki yakalatmama gibi birşey de oldu. Yoksa isteselerdi yakalarlardı. Ya böyle arayanlar çok ciddi yürekten aramadılar. Eğer o işte de ihlas söz konusu ise ihlaslı aramadılar. Hatta asker kışlalarına gidiyor, dostları, arkadaşları ziyaret ediyordum, askeriye beni ararken. Hatta bazı askeri kışlalarda bazı komutanlar resimlerimi bile yapıştırmışlardı.”

Fethullah Gülen, darbecilerle arasındaki sıcak ilişkiyi köşe yazısında da dile getirdi. Şimdilerde örgütün bulunmaması için yoğun çaba sarfettiği Sızıntı dergisinin Ekim 1980 tarihli sayısında Gülen, 12 Eylül kanlı darbesiyle ilgili olarak “Son Karakol” başlıklı yazısında şu ifadelere yer vermişti:

“Karakol huzurun remzidir. Huzur oradadır. Orada kargaşa ve bunalımlar olmaz. Ve işte şimdi binbir ümit ve sevinç içinde asırlık beklentimize cevap veren bu son dirilişi, ümidimizin tükendiği yerde Hızır gibi imdadımıza yetişen ordumuza bir kere daha selam duruyoruz.”¹³⁷

¹³⁷ (<http://www.habervaktim.com/haber/368736/evren-beni-kolladi.html>) (21 nisan 2014)

Biz de “erken öterek” başları kesilme riskine rağmen, milletini tehlikelerden korumak ve mutluluğunu sağlamak amacıyla konuşarak, yazarak millete yol gösteren alimlere selam duruyoruz. Allah Teâlâ Müslümanları, “tabî önderleri” olan alimlerden mahrum bırakmasın! Amin.

Geniş İlişkiler Ağı

Fetfullah Gülen’in ömrü boyunca şeriatla mücadele etmiş mesela B. Ecevit, S. Demirel, Turgut Yılmaz, Tansu Çiller, Hikmet Çetin gibi siyasetçilerle iyi ilişkileri vardır. Fetfullah Gülen’in aslında bilinenden çok daha büyük kesimlerle çok ilginç bir ilişkiler ağı vardır.

Doğrusu bu durum, hem fakir ve mahcup bir Doğu Anadolu genç için, hem de memleketteki dindar alimler için pek görülmeyen, umulmayan, hatta beklenilmeyen bir vaziyettir. Bu çok değişik kesimlerle kolay ilişki kurma cesaret ve becerisini acaba nasıl kazanmıştır?

Doğrusu kesin bir kanaatim yoktur ama sanırım kendisini yaygın bir biçimde övdüğü, tevazu gösterisi altında kendini tanıttığı konuşmaları ve gayb ötesinden haberler aldığı söylemleriyle önce kendi cemaatini şahsına etkin bir şekilde bağlamış, sonra da bütünüyle davasına adanmış pozisyon ve propagandası ile diğer bütün İslamî cemaatleri kendisine sevdirmiş ve onların maddî manevî desteklerini kazanmıştır. Böylece her adım attıkça, kendisine ihtiyaç duyulan yeni adımları ona hatırlatması şeklinde olabilir. Yani canlı bir hareket, durağanlaşmadıkça, tabii mecrasında, suyun yolunu

bulduğu gibi ilerleyecektir. Buna biraz da cesaret ile beraber hasbilik de eklenince, işlerin yolunda gitmesi tabiidir.¹³⁸

Görebildiğimiz kadarı ile o bütün din için çalışanlarla ortak bir noktada buluşmuş, kendisinin çıkırında gitmeyen bütün dindar cemaatlerden eğitim, okul, talebe, dershane, medya gibi alanlarda büyük malî destekler görmüştür.

Onun özellikle kaçtığı bir kesim vardır; “Siyasal İslam” diye yaftalanan dindar siyasetçilerdir. Şu vaziyete bakar mısınız? Herkes ile iyi geçinen bir “hoca”, onlarla kanlı bıçaklıdır. Çok garip değil mi sizce?

“Siyasetçilerden, Cumhurbaşkanı Sayın Süleyman Demirel başta olmak üzere, başbakanlık yapmış bulunan DYP genel başkanı sayın Tansu Çiller, yine önceki başbakanlardan ve ANAP genel başkanı sayın Mesut Yılmaz, Türk siyasetinin en meşhur ve tecrübeli isimlerinden Demokratik Sol Parti genel başkanı ve başbakan olan sayın Bülent Ecevit, CHP genel başkanı sayın Deniz Baykal ve daha önceki genel başkanı sayın Hikmet Çetin, Demokratik Türkiye Partisi eski genel başkanı sayın Hüsamettin Cindoruk, Milliyetçi Hareket Partisi kurucusu ve ilk genel başkanı Alparslan Türkeş, şu andaki başkanı sayın Devlet Bahçeli, Büyük Birlik Partisi genel başkanı Muhsin Yazıcıoğlu, daima Gülen hakkında iyi düşüncelerini her fırsatta dile getirdiler.

Ayrıca her partiden çok sayıda bakan ve milletvekili de, değişik münasebetlerle Gülen hakkında desteklerini ifade ettiler. Ancak Milli Görüş Lideri Prof. Dr. Necmettin

¹³⁸ Tabi biz bunları yazarken, darbe sonrası ortaya çıkan gizli ilişkileri bilmiyorduk. Türkiye derin devleti ile ilişkilerinden tutun da, ABD, İsrail ve sair ülkelerin istihbaratları, mason örgütleri ile olan ilişkileri hiç aklımıza gelmiyordu. Sonra bu karanlık ilişkiler ağı iyice ortaya çıktı belgeleriyle.

Erbakan'la, yıldızının hiç barışmadığını ve Ondan asla hoşlanmadığını, bizzat kendileri dile getirdiler.”¹³⁹

Sadece siyaset ve askerî ve idarî bürokratlar ile değil, ülkenin iş adamları, medya temsilcileri, yazarlar, hatta sporcular bile ilgi alanındadır. Mehmet Ali Birand ve aşağıda ismi geçen gazeteci emsaline, yönetici ve bürokratlara, sanayici ve iş adamlarına, medya patronlarına karşı iyi ilişkiler içindedir.

Fetullah Gülen'in çok farklı toplum kesimleri ile iyi ilişkiler kurmasına örnek olarak başka hiçbir şey yazılmasa bile şu alıntımızdaki bilgiler sanırım yeter sayılır:

Fetullah Gülen “29.06.1994 günü, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın Polat Renaissance Otel'de gerçekleştirdiği açılış toplantısına katıldı ve pek çok gazeteci, yazar, sanatçı, bilim, siyaset ve işadammının katıldığı bu toplantıda yaptığı konuşma dikkatleri birden üzerine çekti. Bu açılış ve Gülen'in konuşmasıyla ilgili, masonik medyada çok geniş ve övücü değerlendirmeler yazıldı.”¹⁴⁰

¹³⁹ <http://www.millicozum.com/mc/ocak-2008/fetullah-gulenin-hayat-hikayesi-ve-bayat-iliskileri>

¹⁴⁰ Masonik medya deyince yeni bir haberi hatırlamamak mümkün mü? “Yeni Şafak” yazıyor: “İşte Fethullah Gülen'in Masonluk belgeleri. Paralel yapının 1 numarası Fethullah Gülen'in şimdiye kadar hiç bilinmeyen ilişkileri açığa çıkı. Yeni Şafak'ın ulaştığı tarihi belgelere göre Gülen daha ilk gençlik yıllarında Masonluk yemini etti ve üstün hizmetlerinden dolayı taltif madalyası aldı.”

(Yeni Şafak | | 30 Mart 2015, 3:00)

“Yeni Şafak'ın ulaştığı belgelerde Mason Mahfili'nden 1972 ile 1976 yılları arasında Fethullah Gülen'e yapılan toplantı davetleri de var. Davetiyeleri gönderen isimler arasında İlhami Madenoğlu, Orhan Demiriz, Onnik Karakaş, Hüseyin R. Yavuz gibi Mason yetkililer bulunuyor.”

1994 yılı Aralık ayı başında Başbakan; Tansu Çiller'le bir araya geldi. Görüşme, medyada büyük yankı uyandırdı. Takip eden yıllarda yine Çiller'le ve ayrıca Bülent Ecevit, Mesut Yılmaz, CHP Genel Başkanı olduğu dönemde Hikmet Çetin ile görüşmelere katıldı.

1995 yılı Ocak ayında, Hürriyet ve Sabah gazetelerinde ilk dizi röportajları yayınlandı.

1995, 1996, 1997 ve 1998 yıllarında Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın düzenlediği Ramazan'da iftar yemekleri, Mutlu Yarınlar İçin El Ele gibi faaliyetlere ve Hoşgörü, Uzlaşma Teşvik Ödülleri gibi ödül törenlerinde ve bayramlaşma merasimlerinde yer aldı.

Fethullah Gülen'le pek çok yerli ve yabancı gazeteci ve TV muhabiri röportajlarda bulundu:

Sabah Gazetesi'nden Nuriye Akman'ın röportajı, 23-30 Ocak 1995 tarihlerinde Sabah'ta,

Hürriyet Gazetesi'nden Ertuğrul Özkök'ün röportajı, 23-30 Ocak 1995 tarihlerinde Hürriyet'te,

Zaman Gazetesi'nden Eyüp Can'ın röportajı, Ağustos 1995 tarihinde Zaman'da,

Cumhuriyet Gazetesi'nden Oral Çalışlar'ın röportajı, 20-26 Ağustos 1995'te Cumhuriyet'te,

Sabah Gazetesi'nden Hulusi Turgut'un röportajı, 23-31 Ocak 1997 tarihinde Sabah'ta yayınlandı.

“Hal Tercümesi” başlıklı belgeye göre Fethullah Gülen \nHür ve Kabul Edilmiş Büyük \nMason Locası'na ilk olarak \n15 Mart 1967'de kabul edildi. ERSİN ÇELİK 2015-03-30T04:05:47.7708413+03:00 'Hal Tercümesi' başlıklı belgeye göre Fethullah Gülen \nHür ve Kabul Edilmiş Büyük \nMason Locası'na ilk olarak \n15 Mart 1967'de kabul edildi.” (<http://www.yenisafak.com.tr/gundem/iste-fethullah-gulenin-masonluk-belgeleri-2110900>)

Nevval Sevindi ve Eyüp Can, yapmış oldukları röportajları kitaplaştırmışlardır. Sevindi'nin kitabı Sabah Gazetesi yayınlarınca, Can'ın kitabı ise Milliyet Gazetesi Yayınlarınca kitap haline getirilmiş ve her iki kitap da 100.000 civarında satmıştır. Nevval Sevindi, röportajını 2002 yılında tekrar yayınlamıştır.

Bunlardan ayrı olarak, Amerika'da öğretim üyesi olarak bulunan Hakan Yavuz'un Fethullah Gülen ile yaptığı röportaj Milliyet Gazetesi'nin Entelektüel bakış köşesinde 3 gün süreyle yayınlandı.

Ayrıca yine Milliyet Gazetesi'nden Yasemin Çongar'ın ABD'de gerçekleştirdiği röportaj 1997 Ağustos ayı içinde Milliyet'te;

Aynı gazeteden Özcan Ünlü'nün röportajı da yine aynı gazetede Mart 1998 içinde geniş olarak yayınlandı.

03.07.1995 akşamı Reha Muhtar ile devletin resmi kanalı TRT 1'de,

29.03.1997 akşamı Samanyolu TV'de Prof. Dr. MİM Kemal Öke ve Osman Özsoy ile,

15.04.1997 akşamı, Kanal D Televizyonunda Yalçın Doğan ile,

27.02.1998 tarihinde NTV'de Cengiz Çandar ve Taha Akyol ile canlı röportaj yaparken, SHOW TV adına 32. gün ekibinden Mehmet Ali Birand ve Rıdvan Akar, 1998 başlarında gerçekleştirdikleri röportajları birer hafta aralıkla iki program halinde yayınladılar ve ayrıca CD Rom halinde piyasaya arz ettiler.

Pek çok yabancı gazeteci ve televizyon ekibi de Fethullah Gülen'le röportajlar yapıp, bunları kendi gazete ve televizyonlarında geniş olarak yayınladılar. Wall Street Journal gazetesi bölge muhabirinin yaptığı röportaj, bu gazetenin

Avrupa baskısında tam sayfa yer aldı. Ayrıca, Avusturyalı gazeteci, Vatikan radyosunda programcı Heinz Gstrein, Yunanistan'da yayınlanan Eleftheropitia gazetesinden Simeon Soltaridis, Arnavutluk'ta yayınlanan Rilindja Demokratika gazetesinden Edi Polko ve Albania gazetesinden Enver Bytci, Rilindja Kosova gazetesinden Mehmed Giata ve bunlardan ayrı olarak, Bulgaristan, Ukrayna, Azerbaycan, Özbekistan, Gürcistan, Rusya, Kazakistan'dan resmî ve özel televizyon kanalları ve gazetelerinden bazıları da röportajlar yapıp, bunları yayınladılar. Ayrıca, Time adına bölge muhabiri James Wilde ve Le Monde adına Nicole Pope, Fethullah Gülen'le görüştüler.

Gülen ve Yazarlar Siyasiler

Fethullah Gülen hakkında toplumun hemen her kesiminin görüş ve düşünceleri medyaya yansdı.

Prof. Dr. Toktamış Ateş, Prof. Dr. Nur Vergin, Prof. Dr. Ali Yaşar Sarıbay, Prof. Dr. Nilüfer Göle, Prof. Dr. Şerif Mardin, Prof. Dr. Ümit Meriç Yazan, Prof. Dr. Halil İnalçık, Prof. Dr. İhsan Doğramacı, Prof. Dr. Mehmet Aydın, Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş, Prof. Dr. Mehmet Altan, Prof. Dr. Sabahattin Zaim, Prof. Dr. Niyazi Öktem, Prof. Dr. Suat Yıldırım, Prof. Dr. Kemal Karpat, Prof. Dr. Ahmet Yüksel Özemre, Prof. Dr. Zeki Kuşoğlu, Prof. Dr. Mehmet Saray, Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk, Prof. Dr. İzzettin Doğan, Doç. Dr. Büşra Ersanlı, Doç. Dr. Ali Bayramoğlu, Doç. Dr. Ahmet Turan Alkan ve daha onlarca niyeti ve tiyniyeti malum ve marazlı nice bilim adamı, Fethullah Gülen hakkında yazılı ve sözlü olarak sürekli takdirkâr düşüncelerini dile getirdiler ve kendisiyle çeşitli vesilelerle bir araya geldiler.

Eski MİT başkanı Fuat Doğu, Orhan Ateş ve Amerikan hayranı ve İsrail bağlantılı bazı general- albay ve daha başka rütbelerde subaylar, ya Fethullah Gülen ile hususî dostluk kurdular, ya Gülen hakkında olumlu düşüncelerini dile getirdiler veya kendisiyle mektup veya tebrik teatisinde bulundular.

Sanatçılardan, isim ve etiketleri, şahsiyetlerini hatırlatacak film yıldızları Hülya Koçyiğit, Perihan Savaş, Bulut Aras, Fatma Belgen, Tanju Gürsu; ses sanatçılarından Selda Alkor, Necla Akben, Emel Sayın, Ali Rıza Binboğa, Yıldırım Gürses, Barış Manço, Cem Karaca, film yapımcılarından Halit Refiğ, Lütfi Akat; sanat eleştirmenleri Ayşe Şasa, Atilla Dorsay...

İşadamlarından Aydın Bolak, Ahmet Çalık, Cengiz Kaptanoğlu, Şadan Kalkavan, İhsan Kalkavan, Atasay Kamer, Cihan Kamer, Engin Elginkan, S.C., Sakıp Sabancı, Aydın Doğan, Üzeyir Garih, İshak Alaton, Rahmi Koç, Fuat Miras ve daha pek çok isim;

Spor dünyasından, Fenerbahçe kulübü eski başkanı ve iş adamı Ali Şen, Galatatasaray kulübünün eski ve yeni futbol şubesi sorumluları, işadamı Adnan Polat ve Ergun Gürsoy, Galatasaray ve Beşiktaş gibi kulüplerden pek çok futbolcu, basketbolcu...

Medyadan çok sayıda isim: meselâ, Taha Akyol, Yalçın Doğan, Derya Sazak, Şeref Oğuz, Doç. Dr. Şahin Alpay, Ertuğrul Özkök, Oktay Ekşi, Bekir Coşkun, merhum Yavuz Gökmen, Hadi Uluengin, Cengiz Çandar, Zeynep Göğüs, Güngör Mengi, Yavuz Donat, Nuriye Akman, Zülfü Livaneli, Mehmet Barlas, Mehmet Ali Birand, Ali Bayramoğlu, Nevval Sevindi, Mehmet Altan, Ali Acar, Etyen Mahçupyan, Avni Özgürel, Nazlı Ilıcak, Mehmet Ali Ilıcak, Memduh

Bayraktaroğlu, Meriç K oyatası, Ahmet Tezcan, merhum Cenk Koray, İzzet Sedes, merhum Prof. Dr. Ayhan Songar, merhum Ahmet Kabaklı, Ayhan Katırcıkara, Mehmet Ocaktan, Mustafa Karaalioğlu, Ali Bulaç, S uleyman Yağız,  mer avuşoğlu, Vehbi Dinçcan ve daha pek çok gazeteci ve televizyon programcısı, Fethullah Gülen hakkında daima olumlu düşüncelerini dile getirdiler.”¹⁴¹

Bu alıntıyı yaptığımız sitenin işte son satırları, şöyledir: “Siyonist Yahudi Lobilerinden Papa Hazretlerine... Masonik mahfillerden dış güdümlü siyasilere... Münafık merkezlerden kirli örgütlere... Haçlı zihniyetli emperyalist g çlerden, uluslararası karanlık şebekelere; ilkokulu dışarıdan bitirmiş birkaç sene Arapça tahsil etmiş; ama gizli ellerce sürekli yükseltilip rekl m edilmiş bu kişiyle ilişi ve işbirliği içinde olmaları, aslında Onun gerçek mahiyeti ve marifetini göstermeye k fidir.”¹⁴²

Vatikan Ve Kiliselerle İlişkiler

Bu listeye bir de “Vatikan” ve “Kilise” dahil edilmelidir.

“1995, 1996, 1997 ve 1998 gibi yıllar içinde, hem dinler mensupları arasında diyalog faaliyetleri hem de karşılıklı insan  dostluk ziyaretleri çerçevesinde defalarca, Türkiye Katolik Cemaatleri Ruhani Reisler Kurulu Başkanı Monsenyör Georges Marovitch, Vatikan Ankara Büyükelçisi Pier Luigi Celata, İstanbul Fener-Rum Patriği Bartholomeos, Ermeni

¹⁴¹ <http://www.millicozum.com/mc/ocak-2008/fetullah-gulenin-hayat-hikayesi-ve-bayat-iliskileri>

¹⁴² <http://www.millicozum.com/mc/ocak-2008/fetullah-gulenin-hayat-hikayesi-ve-bayat-iliskileri>

Cemaati lideri müteveffa Karakin ve Şu andaki lideri Mesrof Mutafyan, Süryani Katolik Cemaati Patrik Vekili Episkopos Yusuf Sağ, Süryani Kadim Metropoliti Yusuf Çetin ve Huriepiskopos Samuel Akdemir, Musevi Cemaati Yöneticileri ve İstanbul Hahambaşısı David Aseo ile zaman zaman bir araya gelip özel görüşmeler yaptı.

11 Haziran 30 Eylül 1997 tarihleri arasında ABD'de bulunduğu sırada New York Roma Katolik Arşidükü ve New York Başpiskoposu Kardinal John O'Connor ve yardımcısı Alex ile, ayrıca Musevilere ait Anti-Defamation League'in o zamanki lideri Leon Levy ve arkadaşları Amerika Katolik Üniversitesi Doğu Hıristiyanlığı Araştırmaları Bölümü Başkanı Prof. Dr. Sidney Griffith ile görüşüp talimat ve tavsiyeler aldı.

09.02.1998 tarihinde Vatikan'da Papa John Paul II ile tarihî bir görüşme yaptı; burada ayrıca, Kardinal Arenzi ve Kardinaller Meclisi'ne nezaket ziyaretinde bulundu. Bu ziyaret, medyada uzun bir süre haber ve yorumlara konu olarak sürekli gündeme taşındı.

19.02.1998 günü Dünya Kiliseler Birliği yöneticileri ve aynı tarihlerde, Anti-Defamation League eski başkanı Leon Levy, birkaç arkadaşıyla birlikte kendisini İstanbul'da ziyaret edip övgüler yağdırdı.

25 Şubat 1998 günü Kudüs Sefared Hahambaşısı Eliyahu Bakhsı Doron'la, İstanbul Taksim'de Gazeteciler ve Yazarlar Birliği merkez binasında, 9 Mart 1998 tarihinde ise, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin organize ettiği

Kültürlerarası Diyalog toplantısına katılan bilim adamları ve ruhanilerle bir araya gelip kucaklaştı.”¹⁴³

Bu olayı bir de Hoca’dan dinleyelim:

“Burada acı bir şey daha söylemeliyim. Vatikan’ın temsilcisi Marovitch’in ciddi gayreti oldu bu mevzuda. Hatta bir emri vaki ile ben kendimi böyle bir süreç eskilerin ifadesiyle bir vetire içinde buldum. Ve böyle bir şeye hayır demeyi çok büyük bir dinin temsilcisi olan Vatikan’daki Papa’ya karşı onu da bir saygısızlık saydım. Türk milletinin centilmenliği ile telif edemedim. Böyle bir fırsat doğmuş. Biz zaten Türkiye’de diyalog arıyoruz, niye değerlendirmeyelim? Ama bunun bir başlangıcı var. Bartholomeos’la görüştükten sonra yine bazıları bu meseleyi tenkite tabi tuttular. Ama o Amerika’ya gitti anlattı. Anlattıktan sonra orada bir kardinale görüşme imkanı bulduk. Burada Musevi cemaatiyle görüşüyoruz. Diyalogumuz çok iyidir. Onlar da Amerika’da anlattıklarından dolayı ben Amerika’ya gittiğimde tedavi amaçlı mütevazı bir evde kalıyordum. Oraya gelip benimle görüştüler Musevi cemaati. Çok alaka gösterdiler. Burada açacağınız okullara destek olalım dediler. Madem birileri dinlerarası medeniyetler arası çatışmadan bahsediyor. Biz bu hareketi bir dalgakıran gibi görüyoruz sizinle beraber olalım dediler. Değişik platformlarda bu mesele görüşüldü. Bu iş aynı zamanda karşımıza papayla görüşme sürecini çıkardı. Ben de kendimi böyle bir süreç içinde bulunca biraz da ister istemez o tasavvuf geleneğinden gelen tevafuk dedim eskilerin ifadesiyle bir vechi rahmet var dedim. Bir vatandaşım, düz bir vatandaşım diyerek böyle bir şeye evet dedim. Sonra davet

¹⁴³ <http://www.millicozum.com/mc/ocak-2008/fetullah-gulenin-hayat-hikayesi-ve-bayat-iliskileri>

ettiler kalktık oraya gittik. Hatta Marovitch gelmeyecekti. Tercüman olarak o da bizimle beraber refakat etti. Marovitch dendi, geldik buraya medyadan bazıları aldılar hatta MİT raporu gibi aksettirdiler Abromowitz ile görüşüldü şeklinde intikal ettirdiler. Abromowitz Musevidir. İşte onunla görüşüldüğüne göre demek bunun altında şu mülahazalar var. Bir dönemde CIA'nın başına gelecekti. Demek bunların CIA ile alakaları var diye teoriler üretildi. Değişik vehimlerle senaryolar üretildi ama bunların hiçbirinin aslının olmadığını maşeri vicdan biliyor. Ben de biliyorum. Bunu Allah da biliyor. Ben böyle bir mülakattan şu anda pişman değilim. Zuhur etse bir kere daha giderim. Hatta ayrılırken arkadaşlara dedim. Ben ölebilirim, Papa da ölebilir. Fakat bence bu süreç devam ettirilmeli.”¹⁴⁴

Dinlerarası Diyalog Çalışmaları

Fethullah Gülen’in faaliyet alanlarından birisi de “Dinlerarası Diyalog Çalışmaları”dır. Aslında “diyalog”, insanlarla iyi ilişkiler kurmak ve onlara İslam’ı anlatmak içinse, bu faaliyet, bizim adına “davet”, “tebliğ” dediğimiz bir ibadet ve kurbiyettir. Hatta çağımızın cihadı böylesi ilmî, medenî, kültürel davet ve tebliğ çalışmalarıdır. Ancak Vatikan “diyalog” derken bunu anlamıyor. Onlar bu kavramdan, “Hıristiyanlığın bütün dünyaya yayılmasını ve kilisenin yeryüzüne hakim olmasını” kastederler. Bu Vatikan ve kilisenin saklamadığı bir gerçektir.

¹⁴⁴ <http://fgulen.com/tr/fethullah-gulen-kimdir/fethullah-gulenin-gorusleri/2602-Fethullah-Gulen-Papa-Ile-Gorusme>

Biz bu konuda “*Din Ve Diyalog*” isimli bir kitap yazdık. Orada bu konuları enine boyuna işledik ve Fethullah Gülen’in bu meseledeki yerini yazdık. Onları tekrar etmeyecek, sadece kendi yazdıklarından bir örnekle konuyu açacağız.

“Düşmanlıklar üzerinde, kavga zemininde ve başkalarının gündemine karşı sürekli tavır alarak ve reaksiyoner davranarak müspet hiçbir şey yapılamayacağı ortadadır. Bu bakımdan, yaratılışı gereği medenî bir varlık olan insan, medeniyet değerlerinin de en azından gaye olarak ön plana çıktığı günümüzde, meselelerini ancak konuşarak halledebilir. Bu da, diyalog demektir. Bizim için eskiden beri vârid olan, fakat dünyanın Demirperdenin yıkılmasından sonra keşfettiği bir gerçek var ki, gelecek asırda dinler çok söz sahibi olacaktır. Bu, insanların yürüdüğü tabii bir hedeftir.

Şu anda, İslâm ve Hıristiyanlık, dünyada en fazla müntesibi olan iki dindir. Budizm ve Hinduizmin de çok sayıda müntesibi vardır. Yahudilik, müntesiplerinin sayısı itibariyle küçük gibi görünse de, etkilidir. Dolayısıyla, âhir zamandaki evrensel bir dirilişin, sulhün ve barışın bu dinler arasında, önce ortak noktalarda başlayacak bir diyalogdan geçeceği bir vakıa olarak karşımızda durmaktadır.

Böyle bir diyalogda geç kalındığı bile söylenebilir. Biz, kendi değerlerimizden şüphe etmiyoruz ve kimseye iltihak teklifinde bulunmadığımız gibi, kimsenin aklından da bize böyle bir teklifte bulunmak geçmiyor. Kur'an-ı Kerim 14 asır önce, bu diğer din mensuplarına diyalog çağrısını yapmıştır. Fakat, aradan geçen asırlar, zamanın ve şartların gereği olarak daha çok çatışma asırları olmuş. Bundan sonra ise, zihinlerin, kalplerin fethi, en azından karşılıklı saygı ve sevgiyle kaynaşma asırları olacaktır.

Bu konuda, Hudeybiye öncesi ile, Hudeybiye ve Mekke'nin fethi arasında geçen 2 yılın karşılaştırılması bize gerekli ipucunu verebilir. Kur'an-ı Kerim, Mekke'nin fethi için değil, Hudeybiye sulhü için fetih der. Hudeybiye ile kavga kapıları kapanmış, kalplerin kapısı açılmıştır. Gerçek fetih budur. Toprak elde etmek değildir. İşte, bu hissiyatla sayın Papa ile görüşmemiz tabii idi. Geçen seneden bu yana, Papalığın Türkiye temsilcileri gibi, Amerika'da görüştüğümüz temsilcileri de bu konuda bir hayli istekli davrandılar ve gerekli zeminin hazırlanmasıyla bu görüşme gerçekleşti. İnşallah hayırlara vesile olur.”¹⁴⁵

Hangisi Doğru?

Fethullah Gülen'in şimdi böyle söylüyor. Ama konuşan ve yazan insanlar yürürken geride bol iz bırakırlar. İşte size öyle bir hatırlatma.

“Yirmi otuz sene önce, yani kendisini Müslümanlara kabul ettirmek için, İslam'ı doğru anlattığı ve henüz yozlaşmış layıtlanmadığı süreçte şunları anlatıyordu:

“Evet salip (Haçlı Hıristiyanlar) atalarımızın bu insanlık mefkuresine mani olmak isteyince, o da bu maniyayı bertaraf etmenin çaresini güçlü olmada gördü. Ecdadımızın, cihanla kavgasının manası işte buydu. Hâşâ ki, onlar gittikleri yerlere başka bir gaye için gitmiş olsunlar. Ve yine hâşâ ki, onları harekete geçiren saik, ülkeleri istila etme sevdası olsun. Onlar, i'la-yı kelimetullah'ın sevdalıydılar.. ve tek dertleri cihanın dört bir yanında "Lâ ilahe illallah" hakikatinin duyurulmasını

¹⁴⁵ <http://fgulen.com/tr/fethullah-gulen-kimdir/fethullah-gulenin-gorusleri/2602-Fethullah-Gulen-Papa-Ile-Gorusme>

te'min etmekte. Böylece, yeryüzünde karanlık tek nokta kalmayacak ve her taraf iman ışığı ile aydınlanacaktı. Sanki onlar kendi dönemlerinde birer müezzîn idiler. Buldukları asrın minaresinin başına çıkmış ezan okuyor ve bu şekilde bütün kâinata dinlerini ilan ediyorlardı.

Kur'ân-ı Kerim'in bu mevzuda terğib ve teşviki vardır.

"(Ey inananlar!) Onlara karşı, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanlarınızı ve bunların dışında Allah'ın bilip sizin bilmediklerinizi yıldırım üzere, gücünüzün yettiğince kuvvet ve savaş atları hazırlayın. Allah yolunda sarf ettiğiniz her şey size haksızlık yapılmadan, tamamen ödenecektir."(Enfâl, 8/60)

Rasûl-i Ekem (s.a.v) de, o günün şartları çerçevesinde şöyle buyurmaktadır.

"Kim atını Allah yoluna adar ve bir yerde beslerse; muhakkak onun doyması, suya kanması, pisliği ve idrarı kıyamet günü sevap kefesine konulacaktır."

Müminin elinde olan, daima doğru yolu gösteren, izzet ve şeref kaynağı bir kitap; önünde de muktedayı küll bir rehber olan Hz. Muhammed (sav) vardır. O, bu ikisiyle yeryüzünün en talihli insanıdır. Dolayısıyla yeryüzü hâkimiyetinin tek namzedi O'dur. Kur'ân mümine bunu öğretir, bunu talim eder. Ve Cenab-ı Hakk müminden hep bu neticeyi bekler.

Müminler için de Rasul-i Ekrem (s.a.v)'den kalma bir varyet vardır. Evet O da ümmetine büyük bir dâva ve bir yüce gayeyi emanet ölçüsünde vasiyet etmiştir. Bu emanet, dünya ve ukba saadetinin teminatı olan İslâmî hayatın hayata hakim olmasıdır. Bu mukaddes emaneti afâk-ı âlemde temsil vazifesi, bugün bir borç olarak bize düşmektedir. Mümin, hayatı boyunca hep bu idealle yaşayacak ve yine bu ideal uğruna sıcak denize de, soğuk denize de açılacak... Sibiryâ buzullarında, Güney ve Kuzey Amerika'ya kadar her yerde,

(güç ve hâkimiyetin ağırlığını hissettirecektir. Zira Allah (cc), müminin, kâfirlerin hâkimiyeti altında yaşamasına razı değildir. Bir mümin, kâfirin emri altında yaşamaya razı olmuşsa, o, İslâm'a ve imâna ait her şeyi kaybetmiş demektir; ve böyle birinin yaşamaya hakkı da yoktur. Zaten yaşaması da bir mezelletir. Ahireti de mezellet olacaktır. Bu itibarla bir müminin, bin bir ihtimamla yaşatacağı en mukaddes duygu ve düşünce, cihana hakim olma duygu ve düşüncesi olmalıdır.

Bir zaman biz, bütün dünyaya hakim olmuştuk. Bu dün gerçekleştiği gibi bugün de gerçekleşebilir. Elverir ki azmedip, dişimizi sıkalım; hiç olmazsa, bu mevzuda düşünce üretip azim insanlarını harekete geçirelim.

"O ki, Rasulü'nü bütün dinlerin hepsine galebe çalsın diye hak din ve hidayet kaynağı (Kur'ân) ile gönderdi."(Fetih, 48/28)

Cenab-ı Hakk, O'na Mekke'nin fethini vaad etmişti; Allah vaadinde hulfetmezdi, ve Mekke fethedildi. Bundan da anlaşılıyor ki, Cenab-ı Hakk, cihanın fethini de vakti geldiğinde O'na nasip edecekti. Zira O'na cihanın fethi de bizzat Cenab-ı Hakk tarafından vaad edilmişti. Yeryüzünde tek ve biricik hâkim din, İslâm olacaktır. O İslâm ki, insanlığa huzur ve saadet getirecek tek sistemdir. Evet Allah, Habibi'ni böyle bir dinle göndermişti. Göndermişti ki, yeryüzü O'nun nuruyla aydınlansın; bütün harabeler O'nun getirdiği hidayet kaynağı ile ma'mûr hale gelsin..

Kendisi mezellet içinde kıvranan bir milletin yüce hakikatleri temsil etmesi imkânsızdır. Hele onun eliyle takdim edilecek hakikatlerin başkalarınca kabullenilmesi hiç mi hiç mümkün değildir. Bu açıdan da, bir milleti ayakta tutan bütün temel dinamiklerde en ileri seviyede güç ve kuvvetimizi ispat etmemiz gerekmektedir. Ordumuz en modern silahlarla

mücehhez olmalı; maarifimiz, en yeni buluş ve bilgilere beşiklik yapmalı; emniyet kuvvetlerimiz, üç-beş sergerdana teslim olmak bir yana, adı anıldığında bütün dünya anarşistlerinin kalplerine korku salacak derecede güçlü olmalı ve başka devletler dahi altından kalkamadıkları anarşiyi bizlerle bertaraf etmek için devletimize müracaatta bulunmalıdır. Maliyemiz, başkalarına ulufe dağıtacak seviyeye yükselmelidir. Evet, cihanla hesaplaşabilmek için bunlar şarttır. Yüce hakikatleri temsil edebilmemiz için de dünyaya hakim olmamız, ayrı bir şarttır. Bu şartın yerine gelmesi ise, ancak cihadla mümkün olacaktır.

Dünyanın neresinde olursa olsun ortada bir zulüm varsa, mümin o zulmü ortadan kaldırmak zorundadır. Çünkü mümin yeryüzünün muvazene unsurudur. Bunun için de, önce çevresinden işe başlamalı ve gücü nispetinde bu daireyi genişletmenin çarelerini araştırmalıdır. Bu mevzuda himmet öyle âli tutulmalıdır ki, perspektife bütün cihan alınmalı ve sistem de ona göre akort edilmelidir."¹⁴⁶

Bu Sözler Nereye Gitti?

“Yine Fetullah Gülen; Siyonist Yahudi Lobilerinin kuklası ve Papa misyonunun hizmetkârı olmadan önce Yahudi ve Hıristiyanlarla ilgili şunları söylüyordu:

‘İşte biz "Ğayril Mağdubi" derken, Allah'ın gazabına uğramış ve Allah'ın yolundan çıkmış insanlardan olmamayı O'ndan talep ediyoruz.

"Dâllîn" kelimesine gelince; Arapça'da "dalâl" sapıklık demektir. "Dall" de sapık insana denir. "Dâllîn" ise "sapıklar"

¹⁴⁶ Bkz. İlayı Kelimetullah veya Cihad, sh: 34-70-87-90-93-100

ma'nâsına bir çoğuldur. Dalâlet bazen şaşkınlıktan olur, bazen de şaşkınlık dalâletten olur. Dalâlet; körlük, akli kullanmama ve hayrette kalmadır ki, bunlar bazen de dalâlete sebeptir. Bazen de insan dalâlete düşer, sonra da arkasından akılsızlık, bunaklık, şaşkınlık hayret ve dehşet gelir. Bunlar bir bakıma birbirinin lâzımıdır. Âdeta aralarında bir telâzum ve devir var gibidir. Evet biz "Ğayril Mağdubi Aleyhim Veleddallin" derken Cenâb-ı Hakk'a, şaşkınlık ve hayret içinde dalâlette bulunan, hak ve hakikatin berrak yüzünü göremeyen kimselerin yoluna atmaması için rica ve niyazda bulunuyoruz.

Burada ayrı bir husus da şudur: "Ğayril Mağdubi Aleyhim Veleddallin" ayetindeki "Mağdubi" ve "Dallin" kelimelerinin başında harf-i tarif vardır. Arapça'da harf-i tarifin; ahd-i zihni, ahd-i harici, cins ve istiğrak gibi ma'nâlara geldiği malumdur. Burada lâm-ı tarifi cins ma'nâsına alacak olursak; ne kadar dalâlete girmiş ve ne kadar Allah'ın gazabına uğramış varsa hepsini kasetmiş ve onların gittikleri yola düşmemek için, Allah'ın hidayetini sığınmayı talep ettiğimizi ifade etmiş oluruz. Eğer lâm-ı tarife istiğrak ma'nâsını verecek olursak; teker teker her fert ne çeşit dalâlete girmişse onların gittikleri dalâlete gitmekten Allah'a sığınıyor ve O'nun hidayetini talep ediyoruz demektir.

Peygamber Efendimiz (sav) bir hadis-i şeriflerinde: "Allah'ın gazabına uğramış, Yahudiler, sapıklara gelince onlar Nasârâdır" buyurmuşlardır. Kur'ân-ı Kerim, gadaba uğramışları ve dalâlete düşmüşleri, Yahudi ve Hıristiyanlar olarak gösterdiği gibi, bazen de onların dışındakileri kasetmektedir. Binaenaleyh bu ayetlerle, sanki şöyle denilmek istenmektedir: "Müslümanların en yakın zıddı Yahudi ve Hıristiyanlardır. İşte kâfirler de dahil ne kadar Allah'ın

gazabına uğramış ve dalâlete düşmüş varsa, onların yoluna itilip atılmadan Allah'ım Sana sığınyorum."

Allah (cc), Kur'ân-ı Kerim'de, Yahudiler hakkında şöyle buyuruyor: "Onlara zillet ve meskenet damgası vuruldu ve onlar Allah'ın gazabına uğradılar." Böylece Allah (cc), Yahudilerin Kendi gazabına uğradığını anlatıyor.

Hristiyanlar hakkında: "Ey ehl-i kitap! Dininizde yok yere aşırılığa girmeyin! Bundan önce şaşmış, pek çoklarını da şaşırtmış ve doğru yoldan sapmış bir kavmin heva ve heveslerine uymayın!"(Maide, 5/77) demek suretiyle onların taşkınlık yaptıklarını, dalâlete düşüp başkalarını da idlâl ettiklerini, yani sapıp saptırdıklarını, sapıklığı şiar haline getirmiş olduklarını yüzlerine vuruyor, onları da Yahudiler gibi damgalıyor. Bu açıdan denebilir ki, en hafif kâfirden en katı kâfire kadar, hepsi bir nevi Allah'ın gazabına uğramış ve bir çeşit dalâlete düşmüşlerdir.

Kur'ân-ı Kerim, Efendimiz'e ve O'nun devrindeki sahabeye hatta kıyamete kadar gelecek bütün cemaatlere mel'ûn olarak anlatılan Yahudi ve Hristiyanlar, acaba o zaman ne haldeydi ve niçin gazaba uğramış, dalâlete düşmüşlerdi? Ve niçin onlara "sapık" deniyordu?

Şimdi kısaca buna da bir göz atalım:

Yahudiler Tevrat'ı tahrif etmişlerdi. Kendi yazdıkları şeylere "Allah'ın Kitabı" diyorlardı. Ruhanî reisleri arzu ve isteklerine göre kitaplara şerh koyuyor ve halka "Allah kelâmı" diye anlatıyorlardı. Nazarlar tamamen maddeye yönelikti; Yahudi, yeryüzünde her şeyin temelinde ekonominin, iktisadın bulunduğu fikrini müdâfaa ediyor ve herkese bunu telkin ediyordu. Gönüllerden Allah'a imân sökülüp atılıyor ve onun yerine maddî refah, huzur ve saadet yerleştirilmeğe çalışılıyordu"

Hıristiyanlar Yahudilerden daha geri değildi. Onlar da İncil'i tahrif etmiş, İncil sayısını yüzlerceye çıkarmışlardı. Evet; İznik Toplantısı'nda dörde indirileceği âna kadar, birbirini yalanlayan yüzlerce İncil vardı. Mezhep mücadeleleri ve iç kavgalar, Hıristiyanlığı yiyip bitiriyordu. Nasıl olmasın ki, mantık azledilip, akıl da hapsedilmişti. Mantık ve akla "yasak!" damgası vurulmuştu. İkisi de, ibadethaneye ve kiliseye giremiyordu. Ruhânî reisin yanına gelen, akıl ve mantığıyla gelemiyordu. Mantıksızca teslis akidesine inanıyordu. Ona göre ilâh hem birdi hem üçtü.

İşi böylesine raydan çıkararak ruhanî reisler, rahatlıkla kilisede cennet satıyor ve insanları cehennemden kurtardıklarını iddia ediyorlardı. Böylece onlar da sapmış ve sapıklar haline gelmişlerdi. Tarîk-i müstakîm çoktan unutulmuş ve Hz. İsa'nın yolu çoktan terkedilmişti. Binaenaleyh, bunlar dünyanın bütün nimetleri içinde gark olsalar dahi yine sapıklık ve dalâlet içindeydiler. Ve işte bizi bunların yoluna atılıp itilmeden de muhafaza buyurması için Allah'a niyaz ediyor ve "Allah'ım bizi onların yoluna da itme" diyor, sonra da bu umumî duanın kabulü için "aminlerle gürlüyoruz."¹⁴⁷

O gün, Yahudi ve Hıristiyanlarla ilgili, bu Kur'ani gerçekleri söyleyen Fetullah Gülen, bugün aynı şeytani güçlerin himayesinde hamaset yapıyor... Kur'an değişmediğine göre, Fetullahın dönekleştiği kesinlik kazanıyor."¹⁴⁸

Nereden Nereye?

¹⁴⁷ Bkz. Fetullah Gülen, Fatıha Üzerine Mülâhazalar, sh: 226-229.

¹⁴⁸ Bu alıntılar için bkz. <http://www.millicozum.com/mc/ocak-2008/fetullah-gulenin-hayat-hikayesi-ve-bayat-iliskileri>

Bizler bu ve benzeri ifadeleri duyunca veya okuyunca, ister istemez “nereden nereye?” demek durumunda kalıyoruz. Bu kadar karmaşık ilişkiler içinde olmak, zaten tek bir fikirde kalmayı imkansız kılmaktır. şark ve garp birleşir mi? hangisine doğru gitsen, diğerinden uzaklaşacağın kesin değil midir? Hem Allah Teâlâ'nın salih kullarını, hem de düşmanlarını memnun etmeye kalkışmak, zıtların birleşemeyeceği kaidesine mümkün değildir.

O yüzden bizler asla kilise ehline ve başları olan Papa'ya hukuken tahammüllü olsak bile doğrudan sevgi ve hürmet göstermez, “köprüyü geçene kadar” olsa dahi, menfaat felsefesi veya takiiyesi ile de olsa din düşmanlarına yağ çekmez, ödül vermeyiz. Allah Teâlâ'nın engin hıfz-ı himayesine ve merhametine sığınırız, Rabbimiz bizi bu sözümüzde durmayı nasip etsin, tersi ile imtihan eyleyip bizi rezil ve rüsvay ile mahcup ve perian eylesin.

Bir başka nokta, Gülen'in de dile getirdiği “iyiliği emretme” kadar, “kötülüğü nehyetmenin” de dinen gerekliliğine inanırız. Fakat Gülen ve cemaati, “müsbet hareket etme, kimseyi karşınıza almama, düşman kazanmama, hizmete engel çıkarmama” adına, söylenmesi gereken kimi konuları bazen yok sayarcasına ihmal ediyorlar.

Fakat her ne hikmetse ve neden icap etmişse bir türlü anlamadık, zan ve tahmine dayanarak içimize doğan ve medyada söyleyenleri de içimize sindirip tasdik edemedik, 17 Aralık darbe teşebbüsünde birden bu kendi ilkelerinden vazgeçilmiş ve halkın %50'sinin veya daha fazlasının tasvibini almış bir iktidara karşı kavga başlatmışlardır. Oysa bu iktidardan en fazla onlar faydalanmış, hatta devlet içinde

“cunta” kurarak “paralel devlet yapılanmasına” cesaret edecek kadar rahat hareket etmişlerdir.

Onlar asla İslam devleti, hilafet, şeriat, ümmet, ırkçılık, ulusalcılık, milliyetçilik, laiklik, batıcılık, Kemalizm, İslam karşıtı partiler ve politikalar, sistemin İslam’a tavrı gibi konularda sistemi ve gayri Müslimleri kızdıracak hiç bir konuşmaları yoktur. Ya da şöyle söyleyelim: Konuştukları şeyler varsa da bu sözleriyle sistemi rahatsız edecek bir fikir beyan etmiyorlar. Ya yumuşak beyanlar veya aşırı tevelliler ile konuyu geçiştiriyorlar, ya da meselelere kör ve sağır kesiliyorlardı. Bunları ilerleyen sayfalarda görmeye çalışacağız.

Fakat biz bu üslup ve ifadeyi sevmiyor, yanlış veya eksik buluyoruz. Hatta yer yer, eskilerin dediği gibi müdahane ve tabasbus, yani yağcılık ve dalkavukluk, amelî nifak gibi görüyoruz. Üstelik biz, bildiğimiz bu ve benzeri gerçekleri konuşmaz ve insanlara anlatarak onları uyarmazsak uyuz olur, kaşınır dururuz. Onların arasında bulunarak bunları konuşursak, usul ve usluplarına aykırı olduğu için haliyle bizlere tahammül edemiyorlar. Zira az önce “dost ve düşman, sevgi ve yergi” konusuyla beraber, örneklerini verdiğimiz düşmanı açık seçik gösteren ve onunla cihadı gerekli kılan konuları konuşmak, onların metodunda yoktur. Kur’an-ı Kerim’i muhataplarına okuyup açıklayamayan bir hizmet hareketinden İslam’a bilmem ki ne kadar fayda gelir?

Bu ifade ve uslubu, bu davranış metodunu beğenmememiz karşısında cevap olarak, “önemli olan düşmanı konuşmak değil, işini bitirmektir” diyebilirler. Bu sözde haklı da olabilirler. Ama bize göre Allah Teâlâ lisanı ve beyanı yaratmış ve davet, tebliğ, vaaz ve nasihati, yeri gelince de

cihadi emretmiştir. Bu metot farkı eleştiri ve düşmanlık sebebi olmamalı ama farklı çalışma alanları tercihinin sebep olması da yadırganmamalıdır. Öyleyse bizim gibi düşünen ve davrananlar için kavgasız gürültüsüz kibarca onlardan ayrılmak kaçınılmazdır.

Şimdi size “bu nedir yahu?” dedirtecek başka bir bilgi ve belge sunalım. F. Gülen daha 1965 yılında diyalog fikrindedir ve “Büyük Ermeni Soykırımı” denilen yalanı kabul etmiş ve bunu yaptığını söylediği Müslümanları kınamıştır.

Ermeni Soykırımını Tanıyor Ve

Yeni Şafak Fethullah Gülen'le ilgili çarpıcı bir belgeyi daha okurlarının dikkate sunuyor: Gülen'in Ermeni Patriği Şinork Kalustyan'a 1965 yılında yazdığı mektup. Kırklareli Vaizliği döneminde yazdığı mektupta çarpıcı satırlar var.

Yeni Şafak'ın (10 Nisan 2015, 12:07) ulaştığı önemli belgelerden biri de Fethullah Gülen'in 1965'te Ermeni Patriği Şinork Kalustyan'a yazdığı mektuptur. Kırklareli Vaizliği döneminde yazdığı mektupta çarpıcı satırlar var. 1990'lı yıllardan itibaren Dinlerarası Diyalog, Hoşgörü gibi pek çok kavramı hayatımıza sokan, onursal başkanlığını yaptığı Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı himayesinde Dinlerarası Diyalog konusuyla ilgili onlarca toplantının organizatörlüğünü yapan Fethullah Gülen'in bu konudaki düşüncelerinin doğal haliyle gelişmediğini, yıllar öncesine dayanan bir hazırlık aşaması olduğunu, ilk tohumlarını 1960'lı yıllarda attığını ortaya çıkan bu belgelerden görebiliyoruz. Söz konusu belgede Fethullah Gülen'e ait olduğu tahmin edilen bir imza da yer alıyor. İşte o mektup:

“Kırklareli 6 Mayıs 1965.

*Aziz ve Muhterem Patrik Şinork Kalustyan Esasen bütün milletler ve insanlar kardeşirler. Çünkü hepimizin Büyük Anası Hz. Havva dedesi Hz. Ademdir... Bütün insanlar fanidir. Binaenaleyh mahdur ömürleri müddetince hoş ve kardeşçe geçinmek lazımdır. Bütün dinler, bilhassa semavi dinler insanlara daima iyilik hoşgörülük tavsiye etmektedir. Musevilik, Hıristiyanlık dinlerinin esasları birbirine çok benzemektedir. Semavi dinleri bize tebliğ eden Peygamber dediğimiz büyük insanların müşterek dedeleri Hz. İbrahim Aleyhisselam'dır. Binaenaleyh insanların din ve milliyet ayrılığından bahsederek birbirleri aleyhine düşmanca hareket etmeleri yersizdir. İnsanlara daima müsamaha ve iyilik emreden büyük insan büyük Peygamber Hz. İsa Aleyhisselam bir mümessili sıfatıyla bu makamda bulunmanız bana ve Müslüman alemine onur vermektedir. Çocukluk ve meslek hayatımda tanıdığım birçok Ermeni aile ve şahsiyet vardır. **1915 yılında Ermenilere yapılan büyük soykırımını lanetle yadetmekten geçemeyeceğim. Öldürülen katledilen insanların içerisinde ne kadar büyük insanların bulunduğunu derin bir hassasiyetle okuyor onları saygıyla anıyorum. Büyük Peygamberiniz'in Hz. İsa Aleyhisselam'ın çocuklarının Müslüman geçinen cahil insanlar tarafından katledilmesini esefle kınıyorum.** Bu vesile ile zatı alinize sonsuz teşekkürlerimi sunar bu toprakların değerli çocukları olan Ermeni yurttaşlarımızı Rum vatandaşlarımızı aziz Türk kardeşleri ile daima huzur ve saadet içinde yaşamalarını ulu*

tanrıdan niyaz ederim.” (Kırklareli vaizi Fethullah Gülen İmza)¹⁴⁹

Baştan beri sorduğumuz bir soru var; bir bedende kaç F. Gülen var? nabza göre şerbet vererek herkese mavi boncuk ve yeşil dolar vermede üstüne yoktur. Beş rengin tonlarına rahat bürünen bukalemun, sanırım onun yanında haya edecektir.

Gülen Mason Mu?

Elbette bütün bu söylemler sonunda eylemlere de etki edecektir. Bu kaide gereğince öteden beri Gülen’de bir “Yahudi ve Hıristiyan sevgisi” hep bahsedilir durur. Biz de yukarıda “*Gülen’de Yahudi Sevgisi*” başlığı altında bazı bilgiler vermiştik. Şimdi iş bu noktaya gelince konuyu biraz daha araştırdık. İşte bizi karşılayan haberler: Gülen masondur.

Şule Yüksel Şenler’in ağabeyi Üzeyir Şenler, ölüm döşeğinde yaptığı sohbette Fethullah Gülen’in Mason üstadının İzmirli iş adamı Ali Rıza Güven olduğunu söyledi. Gerçekten de Gülen’in İzmir’deki en yakınındaki isim, mason iş adamı Ali Rıza Güven’dir. Bazıları bu noktada Kasım Gülek ismini verirler. Her iki isim ile de olan çok yakın ilişkileri ve aşırı muhabbetleri bilinen gerçeklerdendir.

Şimdi bu bilgilerin biraz ayrıntılarını görelim isterseniz. Biz burada belgeleri sunacak ve pek yoruma gitmeyeceğiz. Çünkü gerek görmüyoruz.

Yeni Şafak gazetesi, Fethullah Gülen’in masonluk belgelerini ortaya çıkardı. Habere göre gazete paralel yapının 1

¹⁴⁹ Mektubun aslı adreste resim olarak verilmiştir. Bkz. <http://313muhammedi.blogspot.com.tr/2015/05/fethullah-gulen-in-masonluk-belgeleri.html>

numarası Fethullah Gülen'in şimdiye kadar hiç bilinmeyen ilişkilerini açığa çıkaran tarihi belgelere ulaştı. Daha genç yaşta masonluk yemini yapmış ve Masonlar Locası tarafından üstün hizmet madalyası almış. Kasım Gülek'in bir mektubuna göre, Fethullah Gülen 'her Masonun rüyası' olan büyük madalyayı almış. İşte Fethullah Gülen ve Masonluk belgeleri ve yemini hakkındaki tüm detaylar.

Fethullah Gülen'in daha askerlik döneminde Mason teşkilatları ile bağlantıları, bu bağlantılar üzerinden Moon tarikatı, MOSSAD ve CIA ile irtibatları, gençlik döneminden itibaren bir proje olarak yetiştirilip hazırlanmasına dair çarpıcı bilgi ve belgeler gün yüzüne çıktı. Fethullah Gülen'in, kendisini Moon tarikatı ve CIA ile tanıştıran kişi olduğu bilinen eski CHP Genel Sekreteri Kasım Gülek ile temaslarını da ilk kez bu kadar açıklıkla ortaya koyan belgeler Türkiye'yi derinden sarsacak.

İlk belge, Kasım Gülek'in 16 Temmuz 1967 tarihinde, Mason Locası'na Fethullah Gülen'in de aralarında bulunduğu bazı ünlü isimler için yazdığı mektup. Gülek'in mektubunda hem sitem hem de Masonluk birkaç gruba ayrılmaya başladığı için yaptığı özeleştiriler yer alıyor:

“Saygıdeğer KK" (KK: kardeşler) sözüyle başlayan mektup şöyle:

“Türkiye'de yegane ve muntazam mason teşkilatı, Türkiye hür ve kabul edilmiş masonların büyük locası (Türk Yükseltme Cemiyeti)dir. Hal böyle iken bazı kimselerin biraraya gelerek bir dernek kurmalarıyla bunca yıllık, temeli 1900'lere dayanan ve dünyaca tanınmış ve kabul görmüş Türk masonluğunu bir kenara itmeğe çalışmak doğru bir iş değildir.

Bir müessesede, bir dernekte veya bir vücutta aksayan hastalanan bir taraf her zaman olabilir. O vakit yapılacak şey

hemen başka bir derneğe geçivermek değildir, aksaklığın giderilmesi, hastalığın tedavisi olduğunu pek iyi bilir ve takdir edersiniz.

Birtakım yan fikirlerle destekleyip kamufle edilen bu şiddetli ihtiras Türk masonluğunu ikiye hatta üçe bölmüş, bir kısım arkadaşlarımızı Ş.K., A.Ş., Fethullah Gülen, A.D., Z.E., K.T., V.K. ve T.K. biraderleri küstürmüşlerdir. Bu arkadaşlarımızın büyük locadan en büyük madalya aldıkları unutulmaktadır. Üstün hizmet madalyasına sahip olmak her masonun rüyasıdır...¹⁵⁰

Kasım Gülek'in bu mektubun gerisini almalıyım. Siz isterseniz dip notta verdiğimiz internet adresinden okuyabilirsiniz. Şimdi başka bir belge sunalım.

25 Mart 1975'te hazırlanan bu belgede Fetullah Gülen'in Mason Locası'ndan ayrılan isimlerin kurduğu Türkiye Büyük Mason Mahfili'ndeki 'Tekris Yemini' var. Masonluk literatüründe 'Tekris' hem örgüte giriş sırasında hem de derece yükseldiğinde yapılan yemine deniliyor. Türkiye Büyük Mason Mahfili antetli 'Tekris Yemini'nde Gülen'in verdiği sözler büyük bir sadakat vurgusu içeriyor..

“Evrenin Ulu Mimarının ve şu Mason topluluğunun huzurunda, kendi arzu ve irademle samimi olarak yemin ederim ki: Bana öğretilecek ve söylenecek Masonluk sırlarını bir Masondan başkasına ve Mason Mahfilinden başka bir yerde asla beyan ve ifşa etmeyeceğim. Masonluk için çalışacağım. Prensiplerine sadık kalacağım. Toplantılarına muntazam devam edeceğim. Şeref ve haysiyetimi koruyacağım, insanları seveceğim ve onların iyiliği için çalışacağım. Aileme ve

¹⁵⁰ <http://313muhammedi.blogspot.com.tr/2015/05/fethullah-gulen-in-masonluk-belgeleri.html>

vatanıma karşı fedakar olacağım. Cehalet ve taassupla mücadele edeceğim. Adalet ve hakkaniyetten ayrılmayacağım ve başkalarının haklarına da kendi hakkım kadar saygı göstereceğim. Türkiye Büyük Mason Mahfili'ni, Türkiye'de remzi üç derecenin nazım ve hakim otoritesi olarak tanıyacağım. Türkiye Büyük Mason Mahfili'nin anayasası, iç tüzüğü Mahfiller genel tüzüğü ile Muhterem Mahfilin iç tüzük ve kararlarına riayet edeceğim. Bu taahhütnameyi 25.03.1975 günü İstanbul yedisinde hakikat nurunun kaynağı olan Muhterem Üçgen Mahfilinin resmi celsesinde imza eyledim." (M. Fetullah Gülen)¹⁵¹

Üzeyir Şenler Anlatıyor

Bediüzzaman Said-i Nursi'nin önde gelen talebelerinden biri olan ve İslami camianın önemli kadın yazarlarından Şule Yüksel Şenler'in ağabeyi Üzeyir Şenler Gülen ve cemaat gerçeğini deşifre etti. Ölüm döşeğinde verdiği röportajda Kestanepazarı Derneği kurucu başkanı Ali Rıza Güven'in kendisine mason teşkilatında görev alması teklifinde bulunduğunu belirten Şenler, teklif karşısında çok sert tepki verdiğini anlattı. Şenler, Güven'in daha sonra aynı teklifi Fethullah Gülen'e de yaptığını söyledi. 2014 yılının Nisan ayında vefat eden Üzeyir Şenler, Gülen'i İzmir'deki ilk yıllarında koruyup gözeten Ali Rıza Güven'in mason yaptığını söyledi.

¹⁵¹ Aynı adreste bu mektubun fotoğrafı da var. Bkz. <http://313muhammedi.blogspot.com.tr/2015/05/fethullah-gulen-in-masonluk-belgeleri.html>

Dün akşam TRT'de yayınlanan görüntüler gündeme bomba gibi düştü. Başörtüsü mücadelesi nedeniyle pek çok davadan yargılanan kız kardeşi Şule Şenler, İstanbul'dan İzmir'e kaçmak zorunda kalmıştı. İzmir'deki bir davadan Ali Rıza Güven'in desteğiyle kurtulduklarını da anlattı. Ölüm döşeğinde yapılan röportajı kaydeden kişilerin isimleri can güvenliği nedeniyle açıklanmazken, Üzeyir Şenler, Fethullah Gülen'in masonik bağlantılarını şu ifadelerle deşifre ediyor:

“Mesela şu anda bir numara olan birisi onunla beraber, çok sıkıydı. Sıkı münasebeti vardı. Her an beraberlerdi. Artık söylemek... Fethullah ya, Fethullah!”

Uzun yıllar İstanbul'da Risale-i Nur'un yayınlanması üzerine çalışmalar yapan Şenler, masonluk teşkilatında görev alması halinde kendisine önemli bir kurumun genel müdürlüğünün de yine Ali Rıza Güven tarafından verileceğini aktardı. Üzeyir Şenler, Ali Rıza Güven ile arasında geçen diyalogu şu cümlelerle anlatıyor: “Dilinin altında bir bakla var, baklayı çıkarmak istemiyordu. Fazla dayanamadı en sonunda çıkardı baklayı ağzından. Baklayı şöyle çıkardı ağzından bir iki özel mevzuyla ilgili sizinle çok mühim bir görüşmemiz olacak dedi. Sizi dedi biz inceledik. Yakinen sizi tanıyoruz. Sizde dedi öyle bir kabiliyet var ki, artık başladı şey etmeye. Ondan sonra siz dedi yalnız çok yükseklerde olmanız gereken bir şeydesiniz, gaste maste ... Ali Rıza Güven bana masonluk teşkilatına girme teklifinde bulundu”

Ali Rıza Güven'e sert tepki verdiğini belirten Üzeyir Şenler ile Ali Rıza Güven arasındaki şu diyalog tarihe not düştü: “Dedim ki bakın dedim, bir kere dedim sizin bana teklif ettiğiniz şey bir kere abes oldu. Neden abes oldu? Bir kere ben üniversite mezunu değilim. Daha talebeyim. Diplomamı almış değilim. Ondan sonra bu bir. İkincisi nasıl planlanmışsa o plan

ters tepti itirazımla tabi. Mason olmak şart oluyor diyor. Tepkim daha dehşetliydi, sertti. Benden sert cevap aldıktan sonra artık şeyi kesti”

Ali Rıza Güven'le ilgili bir belgeselde Gülen ve Güven ilişkisi net olarak anlatılıyor. Güven'in Fethullah Gülen ile tanışması dönemin İzmir Merkez Vaizi Yaşar Tunagür'ün Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığı'na atanmasıyla başlıyor. Ankara'ya giden Tunagür, Gülen'in tayinini İzmir'in Kestanepazarı Camii'sine çıkarıyor. Burada ilk olarak Ali Rıza Güven'le tanışıyor.”¹⁵²

Bu konuda bir belge de Fatih Altaylı'dan geldi. Geçtiğimiz yıllarda Bilgi Üniversitesi rektörlüğünü yürüten ve mason olan Remzi Sanver'i programına konuk alan Fatih Altaylı, Fetullah Gülen hakkında ilginç bir iddia ortaya atmıştı. Altaylı, "Gülen'e dedim ki, size Neo İslamik Mason diyebilir miyiz? Çünkü masonlarla paralel fikir ve amaçlarınız var dedim. Gülen'de bana döndü dedi ki 'Masonluk kötü bir şey değil, tabii ki diyebilirsiniz' dedi. Ben de çok şaşırırım açıkçası ve bir kaç kez yazdım bu konuyu”¹⁵³

Biz bir yorum yapmayacağız. Sizlere havale edelim artık bunun yorumunu.

Çok Şahit Ve Belgeler Var

¹⁵² <http://www.habervaktim.com/video-galeri/gulenin-mason-ustadi-kim-8103.htm> ;

<http://313muhammedi.blogspot.com.tr/2015/05/fethullah-gulen-in-masonluk-belgeleri.html>

¹⁵³ <http://313muhammedi.blogspot.com.tr/2015/05/fethullah-gulen-in-masonluk-belgeleri.html>

“Fethullah Gülen'in kirli ilişkilerini, emekli vaiz Cemal Esirger'in Diyanet'e yıllar önce yazdığı şikayet mektubu ortaya koydu. Esirger daha o zaman Gülen'in Yahudi cemaatinden cantayla para aldığını açıkça yazmış ve "Kendini “Mehdi” ilan eden bu şahıs ajan gibi çalışıyor" demiş.

Esirger, mektubunda Gülen'in Yahudi cemaatiyle ilişkilerine de dikkat çekti: “Kendisi özel olarak esnaf, zanaatkar ve Yahudi cemaatiyle çok özel ilişkiler içerisinde olduğunu ve Yahudi cemaatiyle haftada iki kez toplantı yaptığını ifade etmiştir. Benim birkaç kez şahit olduğum Yahudi cemaatinden olduğu söylenen Ekrem isimli şahıstan çanta içinde para aldığını bunu da öğrencilerin barınma, yiyecek, kıyafet ihtiyaçlarını karşılamak için Yahudi cemaatinin her ay derneğe bağışta bulunduğunu ifade etmiştir. Kendini “mehdi” ilan eden bu şahsın ajan gibi çalıştığını belirtmeden geçemeyeceğim.”¹⁵⁴

Yıllarca en yakınında olanlardan ve bir zamanlar “halefi” sayılan Latif Erdoğan'ın ifadelerine bakar mısınız?:

“Yıllarca cemaat içinde olan, soruşturma açıldıktan sonra tanık olarak ifade veren Latif Erdoğan, ‘suç örgütünün’ CIA ile bağlantısını Yahudi görevlilerin Fethullah Gülen'i nasıl sorguladıklarını anlattı. Cemaat üyelerinin ABD’de ‘Charter School’ denilen okullarda yetiştğini ifade eden Latif Erdoğan, cemaat kadrolarının gittikleri ülkede ilk olarak ABD Büyükelçiliğini ziyaret ettiklerini ve orada ‘biat’ tabir edilen yeminle göreve başladıklarını söyledi.

¹⁵⁴ Haberin gerisini dilerseniz şu kaynaktan okuyabilirsiniz; <http://www.aksam.com.tr/guncel/gulene-yahudi-cemaatinden-cantayla-para-geliyordu/haber-394235>

Fethullah Gülen hakkında açılan “suç örgütü” soruşturmasında tanık olarak ifade veren Latif Erdoğan’a yöneltilen sorular, savcılık tarafından kapsamlı bir araştırma yapıldığını ortaya koyuyor.

Soruşturma kapsamında iki kere evinde ifade veren Latif Erdoğan’a, cemaatin devlet kurumları arasındaki yapılanması, dış ülke istihbaratlarıyla ilişkileri, cemaatte kullanılan terimler, dış bağlantıları gibi bir çok soru yöneltildi.”¹⁵⁵

“Amerika’da Faaliyet Gösteren Yahudi Lobilerinin İlginç Ziyareti:

Bir tesadüf müdür bilemem ama tam da 28 Şubat’tan bir yıl sonra AYOBK (Amerikan Yahudi Örgütleri Başkanları Konferansı) adına bir heyet Mart 1998’de gerçekleştirdiği Türkiye ziyaretinde Fethullah Gülen’i de unutmadılar. O dönem bazı çevrelerce 28 Şuab’tan memnun olan Yahudi Lobilerinin bu sürecin mimarı ve hayata geçirilmesi sırasında rol alan isimlere teşekkür maksatlı bu ziyaretin gerçekleştirildiği konuşulmuştu.”¹⁵⁶

Fethullah Gülen Yadudiler hakkında önceden söylediği bazı sözlerden dolayı pişmanlık duyduğunu söylemiştir: “Fethullah Gülen, ABD’nin ünlü dergisi The Atlantic’e özel bir röportaj verdi. Jamie Tarabay imzalı röportajda, ‘İfade

¹⁵⁵ <http://www.ulusalkanal.com.tr/gundem/yahudi-ajanlar-fethullah-guleni-sorguladi-h40812.html>

¹⁵⁶ <http://www.usakhabermerkezi.com/fethullah-gulenin-yahudi-lobileriyle-isi-ne-makale,151.html> Ayrıca bkz. “10 Mart 1998 tarihli Zaman Gazetesi’nde Yahudi Lobilerinin ziyaretini 28 Şubat 1997’de başlayan o malum sürecin teşekkürü niteliğinde olduğu iddialarını neredeyse doğrulayan bir haber yayımlandı. Zaman Gazetesi İstanbul Muhabiri Selçuk Gültaşlı’nın haberine göre AYOBK, Türkiye’de bir dizi ziyarette bulunmuş, “hocaefendi”de bu ziyaretlerden nasibini alan isimler arasında yer almış.” A.y.

özgürlüğü'nden' İslam'da kadının rolü'ne, Gülen'in neden Türkiye'ye dönmediğinden, Musevilere dair görüşlerine kadar pek çok konuya değiniliyor.

Geçmişte Museviler ve İsrail hakkındaki bazı söylemlerinizi anti-semitik olarak algılandı. Buna cevabınız nedir?

Farklı açılardan bakabiliriz bu meseleye. Birincisi; insanın düşüncelerinde değişiklik olması her zaman için söz konusudur. Nitekim yıllar önce bir yazıda bunu “Sen, dünkü 'sen', beriki de dünkü 'o' mudur? Demek ki yarınki sen 'sen', o da 'o' olarak kalmayacaktır” şeklinde ifade etmişim.

Muhataplarınızın söz ve davranışları sizin o mevzudaki yorumlarınıza tesir edebilir. Özellikle 90'li yıllarda içine girilen diyalog sürecinde muhataplarımızı daha iyi tanıma imkanı buldum ve daha evvelki genellemeci söylemlerimi tashih etme ihtiyacı hissettim.

Kemali samimiyetle itiraf etmek lazım ki ayet ve hadisleri yanlış anlamış ve yaptığım izahlarda yanılmış, olabilirim. Şunu anladım ve daha sonra belirttim ki Kur'an'da veya sünnette yer alan eleştiri ve lanetlemeler belli bir inanca bağlı insanlara değil herhangi bir insanda olacak karakteristiğe yapılıyor. Bazen sözlerim amacı dışına çıkarılıyor. Bazı maksatlı çevreler konuşmanın bütünlüğünü bozup, montajlayarak sizin demediğiniz, demeyi hiç bir zaman düşünmediğiniz şeyleri size söyletiyor. Bizim diyalog adına ortaya koyduğumuz gayretleri bazı kesimler 'Müslümanların Yahudi ve Hıristiyanlara bakışını yumuşatıyorsunuz' diye tenkit ettiler. Peygamber Efendimiz'in (s.a.v) sünnetinde olmayan hiç bir şeyi yapmadım. "O da bir insandı!" diyerek yanlarından gecen bir Yahudi cenazesine ayağa kalkan

Efendimizdi (s.a.v). Geçmişte İsrail'in kimi icraatlarını tenkit ettim doğru, ama masumların hayatına kasteden intihar saldırılarını da lanetledim.”¹⁵⁷

İşte bu konuda son görüşlerinden birisi: “Fetullah Gülen Yahudileri ve Hıristiyanları kınayan ve azarlayan âyetler ya Hazret-i Muhammed (a.s.m) döneminde yaşayan ya da kendi peygamberlerleri döneminde yaşayan bazı Yahudi ve Hıristiyanlar hakkındadır.”¹⁵⁸

"Herkes kelime-i tevhid-i esas alarak çevresine bakışını yeniden gözden geçirmeli ve ıslah etmelidir. Hatta kelime-i tevhidin ikinci bölümünü, yani 'Muhammed Allah'ın Resulüdür' kısmını söylemeksizin sadece ilk kısmını ikrar eden kimselere rahmet ve merhamet bakışıyla bakmalıdır".¹⁵⁹

“ABD merkezli Yahudi Gazetesi Jewish Daily Forward, Gülen Cemaati lideri Fethullah Gülen için "Philosemitic" yani "Yahudisever" İmam tanımını kullandı. Takvim gazetesinin haberine göre gazete Gülen Cemaati'nin çalışma prensibi ise şu şekilde açıklandı: "Devlete ve hükümetlere karşı çalışmanın çok yıpratıcı olabileceğini gören Hizmet Hareketi, sessiz bir şekilde destekçilerini devlet kurumlarında önemli görevlere getiriyor. Sistemi değiştirmeye çalışmak yerine mevcut sistemde sahip olabilecekleri en yüksek yetkilere ulaşmaya çalışıyorlar. Bu sayede güçlenip iç siyasette çok güçlü bir

157

http://www.milligazete.com.tr/haber/Gulenden_en_son_ilginc_Yahudi_aciklamasi/289865#.VWOL80_tmko

¹⁵⁸ .” M.Fethullah Gülen, Küresel Barışa Doğru, s.45.

¹⁵⁹ M.Fethullah Gülen Küresel Barışa Doğru Kozadan Kelebeğe Gazeteciler Ve Yazarlar Vakfı Yayınları sayfa 131.

konuma geliyorlar. Hizmet Hareketi şu an yargı ve emniyette büyük güç sahibi."¹⁶⁰

“Sen Bizim Mesihimizsin”

Fethullah Gülen'in mason localarıyla bağlantılarını ortaya çıkaran Yeni Şafak, şok bir belgeye daha ulaştı. İzmir'e vaiz olarak atanan Gülen, Sabetay Sevi'nin yaşadığı eve yaptığı ziyareti ve burada yaşadıklarını özel bir sohbette anlattı. Sohbeti orada bulunan bir kişi kayda aldı. Bu kayıtlara göre Gülen, Sabetay Sevi'nin evinde mihmandarlık eden Yahudilerin kendisine dönerek “Hz. İsa geldiğinde derin imanı ve hikmeti ile nuru olan müminler tarafından hemen tanınacaktır. Muhterem Gülen sen bizim Mesihimizsin" dediklerini anlattı. Durum karşısında şaşkınlık yaşadığını belirten Gülen, “Şaşkınlıklar içerisinde kaldım. Kendimi toplayarak ismi Rahim, ismi Hakim.. geldi isem Efendimiz'in ümmeti olarak geldim" dedi."¹⁶¹

“İnsanlığın nefsi emmaresi ve Deccal'in gönüllü askerleri olan Yahudilerin Siyonist önderleri, İslam'ın etkinliğini kırmadan yeryüzünde tam ve sağlam bir hâkimiyet kuramayacaklarının farkındaydı. Müslümanları Kur'ani Kerimin ahkâm ve ahlakından uzaklaştırmadıkça, kendi zulüm ve sömürü sistemlerini, özellikle İslam ülkelerinde uygulayamazlardı. Müslümanları İslami inanç ve amaçlardan uzaklaştırmanın ise iki yolu bulunmaktaydı: 1- Baskı ve

¹⁶⁰ <http://www.islahhaber.net/55189--37077.html> ve <http://www.habervitrini.com/gundem/yahudi-gazetesinden-fethullah-gulene-buyuk-onur-751273/>

¹⁶¹ <http://www.yenisafak.com.tr/gundem/gulen-sen-bizim-mesihimizsin-2116375>

barbarlıkla, dini yasaklamak, İslam'ı hayatın dışında tutmak, 2-Dini yozlaştırmak, İslam'ı ruhsuz ve şuarsuz bazı gelenekler ve taklit edilen dini törenler haline sokmaktı...

İslam tarihi boyunca kâfirler Kur'an'ın hem kelamını hem anlamını, açıkça inkâr ettikleri halde, münafıklar ise lafzını kabul ve iman ediyor görünüp, ayet ve hadislerin manasını te'vil, ahkâmını iptal yoluna sapmışlardı. Örneğin bazıları namazı emreden ayetlerin hak olduğunu, ancak *“namazın mü'minin manevi miracı sayıldığını ve kendilerinin zaten fikren ve kalben sürekli Allah'ın huzurunda bulduklarını, bu nedenle artık beş vakit eğilip doğrulmaya ve kuru merasimle uğraşmaya gerek kalmadığını”* ortaya atmışlardı. Bazıları *cihad ayetlerinin Allah'ın bir emri ve İslam'ın gereği olduğunu* söylüyor ama, *“cihat tüm kötülüklerden ve şeytani melekelerden kurtulmak üzere sürekli yapılan nefsi mücadeledir. Bu nedenle saldırgan kâfirler ve zalim güçlerle uğraşmak beyhudedir”* şeklindeki safsatalarla toplumu uyuşturmuşlardı.

Şimdi Fetullah Gülen de *“Kur'an ayetlerinde ve hadisi şeriflerde Yahudilerle ilgili lanetler ve eleştiriler, her kavimden çıkabilecek bazı insanların bozuk karakterine yönelik uyarılardır, bunları bütün Yahudileri kapsayan tarif ve tehditler olduğunu sanmak yanlıştır, ben de 60 yıldır böyle düşünüp yanıldığımı yeni anlamışım”* şeklinde beyanlar da bulunarak, haşa;

a- 1430 yıldır, yüz binlerce müçtehit ulemanın, müfessir ve muhaddis zatların Yahudi ve Hıristiyanlarla ilgili ayet ve hadisleri yanlış anlayıp, haksız yorumlar yaptıklarını

b- Böylece milyarlarca Müslüman'ı temelsiz ve gereksiz önyargılarla Yahudilere karşı kışkırttıklarını söylemeye ve

Müslümanların duyarlılıklarını körletmeye mi çalışmaktaydı?”¹⁶²

Bu konuda sözü çok uzatmayalım. Zira internete giren ve “Gülen ve Yahudiler” diye tıklayan herkes bu mevzuda yüzlerce, binlerce habere bulabilir.

¹⁶² <http://www.necmettinerbakan.net/haberler/fethullah-hoca-nin-yahudi-aski-ve-sn-erdogan-in-saskinligi.html>

İSLAM'I SULANDIRMALAR

İlimli İslam Projesi

Yukarıda Gülen'in istediği sistemi ve ona giden metodunu işlerken "İslam'ı sulandırma" adına bazı şeyler yazmıştık, hatırlatalım. Gülen gerek kendi konuşmalarında ve bunların kitaplaştırılmasında, gerek verdiği demeç ve söyleşilerde, gerekse açtığı okullardaki verdiği dersler ve gözettiği yöntemlerle sürekli İslam hakkında tahrif ve tağyir kokan, içini boşaltma ve sulandırma kokan söylem ve eylemlerde bulunmuştur.

Aslında bu mesele dünyada "İlimli İslam" olarak isimlendirilmiş bir ABD projesidir. Daha doğrusu onun öncülüğünde dünya siyonizminin bir projesidir. Ne var ki çıkarları uğruna bütün Batı dünyası bunu desteklemektedir.

Bu projenin gerekçesi şudur: "İslam Allah'ın dinidir. Bu yüzden tam inanmış bir Müslümanı kolay kolay İslam'dan ayıramazsınız. Ne varki Müslümanlar İslam'ı bilip yaşadıkları sürece bizim amacımız olan Hıristiyanlığı dünyaya yaymamız ve o görüntünün altında bütün dünyayı sömürmemiz, zulümlerimizi devam ettirmemiz mümkün değildir. Öyleyse

yapılacak iş, gerçek İslam'ı öğretmemek, Müslümanlara dinlerini unutturmaktır. Bu mümkün değilse, İslam'ı tahrif ederek, değiştirip bozarak etkisiz kılmaktır.

Bunu yapabilmek için mümkünse İslam'ı hiç gündeme getirmemek gerekir. Müslümanlara İslam'ı unutturmak yani. Bu mümkün olmuyorsa, şunlar yapılmalıdır: İslam'ı kuşa çevirerek sıradan bir din, mesela Hıristiyanlığa benzetmek için reform yapmak. Yani İslam'ın içeriğini boşaltmak. Yani onun dünyaya bakan ve aleme nizam veren, devlet ve sistem kuran şeriatını, yani kanunlarını, yasalarını yok saymak. İslam'ı Müslümanları savunacak olan "cihat" kavramını yok etmek. İnsanları cihattan ve şehadetten soğutmak. "İslam da Yahudilik ve Hıristiyanlık gibi, devlet ve yasalardan uzak, inanç, ibadet ve ahlak isteyen bir dindir" demek. Buradan doğan boşluğu da Batının demokratik sistem ve laik kanunları ile doldurmak. Batının bireysel ve kurumsal değerlerini, kültür ve hayat tarzını "çağdaşlık ve uygarlık" adı altında bir din gibi sunmak. Bunun dışındaki değerleri ve yaşama biçimlerini gericilik, tutuculuk, yobazlık ve çağdışılık olarak kabul ettirmek.

Bunu sağlamak için, "semavî dinler, İbrahîmî dinler, ilahî dinler" adı altında bu üç dini eşitlemek. Böylece insanları Allah katında geçerli biricik ilahî din olan İslam'dan mahrum etmek.

Geçen bölümlerimizde olduğu gibi, "Din ve Diyalog" kitabımızda da geniş olarak yazdık ki maalesef Fethullah Gülen ve üst düzey cemaati, (saf ve temiz tabanı tenzih ederiz ama onlar da artık gerçekleri görsünler yani) bir yandan ABD ve Dünya Siyonizminin, bir yandan da Vatikan'ın, eskiden "İslamizasyon" dediğimiz, şimdikilerin "İlmî İslam" dediği bu "İslam'ın içeriğini boşaltma, şeriatsız bir İslam oluşturma" ile, "demokrasi ve laikliği benimsemiş, hayat tarzı ve yaşama

biçimi Yahudi ve Hıristiyanlardan farksız Müslümanlar yetiştirme” amacını benimseyip kabul etmişlerdir. Hatta Fethullah Gülen’in Papa’ya mektubunda ve görüşmesinde, onların dünyayı Hıristiyanlaştırma projesi için “hizmetlerinizin bir parçası olmak istiyorum” dediği meşhurdur.

Gülen’e Pavlus Görevi

Şimdi Gülen Pavlus’un yerine geçmek istiyor. İslam’ı hayatı düzenleyen kanunlarından kopararak, laiklik ve demokrasi adı altında kendince terbiye etmek ve çağdaş dünyaya sunmak istiyor. İslam’ın devlet, kanun, yönetim ve cihat kısımlarını törpüleyerek kendince onu modern dünyada kullanılabilir hale getirmek istiyor. Batıya bunu yapacağına dair söz vermiş. Son yazısında Batıya bunu hatırlatıyor: “Beni Türkiye’ye teslim etmeyin, daha size yapacak çok hizmetlerim var”.

Bunun aynısını tarihte Hıristiyanlık için Pavlus yapmıştı. Peki, kimdir bu adam?

Pavlus, Paul adını almadan önce Saul olarak anılıyordu. Kendisini İsevileri ve İseviliği yok etmeye adanmıştı. Hıristiyan olmadan önce İsevilere şiddetli zulümler yaptığını Pavlus kendisi itiraf etmektedir. Pavlus, İsevileri tutuklamak amacıyla Şam’a yolculuk ederken İsa kendisine göründü ve Pavlus bu vakada görme kabiliyetini kaybetti. Üç gün sonra Şamlı Hananya, Pavlus’un gözlerinin tekrar şifa bulmasına vesile oldu. Pavlus, bu yolculukta Hıristiyan oldu ve bunun sebebi olarak, Şam yolculuğunda, Meryem oğlu İsa’nın kendisine göründüğünü dile getirmeye başladı.

O günden itibaren Pavlus, Nasıralı İsa’nın İsrailoğullarının beklediği mesih ve aynı zamanda da Allah’ın

oğlu olduğunu insanlara vaaz etmeye başladı. Dinin kanun yönetim ve kısmını attı ve onun Sezar’ın hakkı olduğunu söyledi.(<https://tr.wikipedia.org/wiki/Pavlus>)

Meşhur “Sezar’ın hakkı Sezar’a, Tanrının hakkı tanrıya” ondan sonra darbı mesel oldu.

şimdi Gülen, bir ABD projesi olan “ılımlı İslam” ile aynı işi yapmaya alışıyor: “Tanrı adına iman ve ibadet et, ahlaklı ol. Fakat yönetimi, yasaları demokrasi ve laiklik adına devlete ver.”

Hangi devlet?

Siyonizmin ve uluslararası sermayenin belirlediği devlet!

Gülen’i Anlamak Zor

Bizde de İlker Başbuğ gibi bulunduğu makam itibariyle doğru bilgi ile donanımlı olması gereken nice bir insan, bir zamanlar bizim içinde bulunduğumuz yanlış gibi, hala onu “laiklik karşıtı bir din devleti kurmak isteyen gerici yobaz” zannediyor. Bu yüzden genellikle Kemalistler, laikçi, batıcı, liberal, demokrat gibi kimlik taşıyanlar Gülen’i anlamakta zorluk çekiyorlar.

15 Temmuz darbesinden sonra yapılan röportajda Başbuğ bunu söylediği zaman Ahmet Hakan soruyu yaşıştırıyor:

“Efendim, biraz önce dediniz ki, bu işi F. Gülen yapamaz. Arkasında başka gler var. O gler de CİA ve benzeri gler. O zaman akla şu soru geliyor; CİA veya ABD Türkiye’de bir şeriat devleti olsun mu istiyor?”

İlker Başbuğ donup kalıyor. Öyle ya, Amerika bunu ister mi? Taliban bir İslam devleti kurdu diye Afganistan’ı

işgal etmesi ortada. Amerika İslam coğrafyasında bu amaçla dolaşıyor zaten. Hakiki İslam yerine “İlimli İslam” hakim olsun istiyor. İlimli İslam, içi devlet, yönetim, kanun ve cihat esaslarından arındırılmış, Batının değerlerine teslim olmuş bir İslam’dır.

Soru hala ortada. ABD F. Gülen’i “İslam devleti kursun diye mi destekledi?”

İnsan ne kadar cahil olursa olsun, bu soruya “evet” diyemez. Bu tamam. Peki, o zaman bir “hoca”yı niye destekledi?

İşte meselenin püf noktası burada. O desteklediği bir “hoca” değil, İslam’ı bozmak, değiştirmek, hak din olmaktan çıkarmak isteyen bir Batı maşasıydı. İslam’a en büyük tuzağı kuruyordu.

Nasıl mı?

“İslam laiklik ve demokrasiyi kabul eder” diyerek. Yani orijinal İslam yerine ilimli İslam’ı koyarak.

O zaman adı Müslüman, yaşantısı Hıristiyan olan bir devlet ve toplum meydana gelecektir. Arada bazıları namaz kılacakmış, oruç tutacakmış, hac ve umreye gidecekmiş, toplanıp zikir çeceklermiş, bunun Batıya, yani laiklik ve demokrasiye bir zararı yok, varsın yapsınlar.

Önemli olan devlettir, idaredir, kanunlardır, genel yaşama biçimidir. O Batı tarzında olsun, yeter!

Şimdi anladınız mı Amerika nasıl olur da bir “hoca” denilen adamı destekler? Peki, siz de anladınız mı sayın generalimiz?

Gülen’in Okulları

İşte gülen, bu projeyi dünyada uygulamak ve geliştirmek, böylece ABD ve Dünya Siyonizminin amacı doğrultusunda çalışacak insanları yetiştirmek maksadıyla, ABD'den icazetli olarak dünyanın 160 küsür ülkesinde okullar açtı. Bu okullar onun en çok övündüğü işi idi. bu yüzden içte ve dışta itibar gördü, sevildi ve sayıldı. Tabi Müslümanlar olayın iç yüzünü bilmiyorlardı. “İslam'ın ve Türklüğün tebliği” zannederek aşka gelip ağılıyor ve Güleni teşekküre boğuyorlardı. Kafirler ise işin içi yüzünü bildiklerinden seviniyor ve müşterek hareket ediyorlardı. Bu okulların mecburi yabancı dili İngilizce idi. Türkçe de seçmeli ders olarak konulmuştu. Bu oran ise % 10'nu geçmiyordu. Burada yetişen zeki gençler, İngilizce ile Batı kültürünü alacaklar, demokrasiyi ve laikliği özümseyeceklerdi. Bundan dolayı İngiltere Gülen ve cemaatine teşekkür ederek ödül verecektir.

Bu okullar öncelikle Türk Cumhuriyetlerinde açıldı. O zaman Sovyetlerin dağılması ile komünizmin etkisinden kurtulan bu kadim Müslüman topraklarda bu okulların açılması, Türkiye'de büyük heyecan ve sevinç dalgalanması meydana getirdi. Fethullah Gülen'in büyüülü ifadesiyle buralara fedekar öğretmenler gidiyor, binbir meşakkat ve sıkıntılara, hatta can endişelerine rağmen okullar açıyor, Müslüman çocuklara yeniden İslam'ı anlatıyorlardı. O büyüülü ifadelerle göre rüyalar görülüyor, oralarda o öğretmenleri Hz. Hatice'ler, Hz. Fatıma'lar, Hz. Aişe'ler karşılıyor, Bedir'in, Uhud'un şehitleri onları bekliyor ve selamlıyordu. İnsanlar, yeni bir İslam'a davet aşkıyla paralarını veriyor, bu okullar için servetlerini akıtıyordu. O büyüülü kanuşmaların etkisiyle kadınlar kollarından bileziklerini sıyırıp, kulaklarından küpelerini koparıp yardım sergilerine atıyorlardı. Oralarda karşılaşılan olaylar, “Önden Giden Atlılar” imajıyla efsaneye

dönüştürülüyor, gençler kırbaç yemiş kısraklar gibi yerinde duramaz hale getiriliyordu. Her dilde, her evde, bir zamanlar “siret okunur” gibi, “Hz. Ali ve Kan Kalesi Cenkleri” dinletilir gibi, “yeni Türkistan fatihlerinin” benzer efsaneler anlatılıyordu. Biz de göz yaşları içinde bu davayı, bu davayı hazırlayan Gülen’i ve fedakar talebelerini, paralarını bunlara akıtan insanlarını tebci ediyor, zaferleri için dualar ediyorduk. Tam bir afyon yutmuş haşhaşi gibi rüyalar ve renkler aleminde uçuyorduk. Hakikatten hiç haberimiz yoktu. Davulun sesi uzaktan kulaklarımızı büyülüyordu.

Sonra yavaş yavaş efsane sönmeye, hayal hakikate dönmeye başladı. Duyduk ki o okullarda hiç İslam anlatılmıyordu. Hatta İslam’ın sembolü sayılan ezan bile okunmuyor, namaz bile açıktan kılınmıyor, kimseye de “kılın” diye tavsiye edilmiyordu, hem de bilerek ve isteyerek. “Neden?” diye sorduğumuzda aldığımız cevap ilginçti: “Devletler hala komünistlerin elinde. Allah, İslam, din, ahlak dersek hemen bizi kapatırlar.”

İşte bu yüzden dini duygularımız yavaş yavaş incinmeye başladı. Bizzat öğretmenlerden dinledik. Evet, açıktan namaz kılamıyorlarmış. Kimseye açıktan İslam anlatılmıyormuş. Namaz kılmayı bir şekilde başkalarından öğrenenlere “gizli kılın” diye sıkı sıkı tembih ediliyormuş vs. vs.

İyi de bu nasıl İslam tebliği oluyor böyle?

“Altın Nesil” diye örnek alınan sahabiler böyle mi tebliğ etmişti İslam’ı? Böyle mi öğretmişti Aziz Peygamberimiz Efendimizin (sav)?

“Efendim, bu çocuklar öğretmenlerden gördükleri gibi tabii ve evrensel bir ahlak üzere yetişiyorlar. Doğru, dürüst, çalışkan, yalansız bir hayat yaşayacaklar. Yarın devletin başına geçecekler. Bir yandan insan haklarını ve hürriyetleri

geliştirecek, bir yandan da Türkiye ile iyi ilişkiler kuracaklar. Biz de bundan istifade edeceğiz.”

Doğrusu bir Türkiyeli olarak bu hoşumuza gitse de, bir Müslüman olarak bizim beklentimiz çok daha başka idi. Zira iman olmadan yapılan iyiliklerin ahirette bir kıymeti, bir faydası yoktu ki! İyi ve ahlaklı bir “kafir” yetiştirmenin İslam’a ne faydası vardı? Demokrat, laik, etik bir kafir yetiştirmek için miydi bunca çaba, bunca emek ve masraf?

Yahu bu bal gibi küfre hizmet ve İslam’a ihanetti!

Hayallerimiz sönyordu yavaş yavaş...

Gayri müslim ülkelerde ise zaten İslam hiç anlatılmıyordu. İnsanlar soruyordu:

- “Peki, bizim bundan faydamız ne idi?”

İşte cevapları yersen:

- “Faydamız şu: Bu çocuklar öğretmenlerden gördükleri gibi tabii ve evrensel bir ahlak (dikkat buyurun “İslam Ahlakı” değil “evrensel ahlak”) üzere yetişiyorlar. Doğru, dürüst, çalışkan, yalansız bir hayat yaşayacaklar. Yarın devletin başına geçecekler. Bir yandan insan haklarını ve hürriyetleri geliştirecek, bir yandan da Türkiye ile iyi ilişkiler kuracaklar. Biz de bundan istifade edeceğiz.”

Fesüphanallah! Bu ne rezalet yahu?

Anadolunun gariban Müslümanlarının parasıyla ABD, AB, İsrail ve dünya siyonizminin çıkarlarını sağlamak için laik, demokrat, insan haklarına saygılı, Batı tarzı hayat yaşayan bir gençlik yetiştirilecek, sonra bunlar o devletlerin başına geçirilecek ve adı geçen ülkelerin dünya hakimiyetine hizmet edecekler. Bu da bize “İslamî Hizmet” diye yutturulacak, öyle mi?

Böyle hile ve aldatma görülmüş müdür dünyada acaba geçmiş tarihler boyunca?

Şu kafirlerin zekasına bakınız! Müslümanların emek, masraf ve parasıyla kendine hizmet edecek ve egemenliğini sürdürecektir adam yetiştirecekler.

Kimin eliyle?

F. Gülen ve cemaati gibi içimizdeki ahmakların eliyle!

Kafirlerle bakınız, Müslümanların emek ve masrafıyla bedavadan geçinecekler. Bizim gibi saflar da buna “İslamî hizmet” diyerek heyecanlanacak, ağlayarak coşacaklar!

Ayıp bize, yazık bize vah bize!..

Aptallığımız, ahmaklığımız bu kadarla kalsa, hadi neyse. Bir de bunu reklam ederek dünyaya kendimizi rezil etmez miyiz?

Nasıl mı?

İşte “Türkçe Olimpiyatları” ile...

Gelelim Türkçe Olimpiyatlarına

“Türkçe Olimpiyatları” nedir?

Fethullah Gülen’in okullarında okuyan dünya çocuklarının her sene ülkemize gelerek şarkı türkü okumaları, Türkçe konuşmalarıdır. Bu faaliyet, dev organizasyonlar ile ve bütün medyanın katılımıyla ülkeye sunuluyor, göz yaşları ve coşkula izleniyor, buna sebep olanlara dualar ediliyor, bugünleri de gösterdiği için Cenabı Allah’a şükürler ediliyor...

Bir dakika, bir dakika; davul, zurna, çalgılar eşliğinde şarkılar, türküler söylenmesine mi bu millet ağlıyor, coşuyor ve Cenabı Allah’a şükürler ediliyor?

Evet!

Bu rezalete de “İslamî Etkinlik” deniliyor, öyle mi?

Evet.

Bırakın böyle kepezeliği Allah aşkına! Bu resmen şeytanlıktır yahu!.. Zaten yetmiş yıldır Kemalist rejim aynı rezalet ve kepezeliği yapıyordu. Biz de bunu çirkin görerek lanet ediyorduk. Şimdi ne oldu da aynı işlem ibadet oldu?

İşte dinde sapma demek olan dalalet ve bid'at budur! Buna mı alkış vuruyor sunuz? Aklınız ve imanınız nereye gitti sizin?

Önce şu tespite katılır mısınız bilmem; gerçekten de bu etkinlik bir “dil, kültür ve sanat olimpiyatlarıdır” dense “tamam, doğrudur” deriz. Fakat “İslamî bir faaliyet” dersenez, “hâşâ” deriz. “Allah’tan korkun, Müslümanlardan utanın” deriz. “Asla ve kat’a değildir” deriz.

Çünkü buna “İslamî etkinlik” dersek, bu hüküm, bırakın o çalgı ve türküleri, içlerinde geçen bazıları buluş çağına ermiş olgun tesettürsüz kızların, insanların içinde ve çalgı eşliğinde oynayıp şarkı türkü söylemelerini meşrulaştırma sayılabilir. Bu ise İslamî değerleri değiştirip bozma, dini yozlaştırma ve özünden saptırma adına büyük bir cinayet olur. Nitekim “İslamî duyarlılığı olan” seyircilerin de bu müziğe raks ederek katılmaları, sapmanın boyutlarını açıkça gösterir. Nitekim bir imam cemaatini bu şenliklere götürmüş. Cemaat bakmış ki müzik eşliğinde avratlar oynayıp söylüyor, dönmüşler imama, “utanmıyor musun bizi gazinoya getirmeye?” demişler. O şuarsuz ise hala “yahu hizmet” diyerek bu çirkinliği savunmaya ve meşru göstermeye çalışıyormuş. Ne günlere kaldık, cemaat imamdan daha şuurdu...

Halbu ki bu rezalete “İslamî Etkinlik” demezsek, “İslam’a yapılan” böyle bir tahrif ve tağyir gider, geriye “küçük günah mı, büyük günah mı? Kazancı mı çok, kaybı mı çok?” tartışması kalır. Bu ise diğerine göre daha ehven bir

vaziyettir. Demek ki nerden baksanız tenkide açık bir faaliyettir bu.

Nitekim bunu bizzat F. Gülen ifade ediyor. "Peygamberimizin Türkçe olimpiyatlarına katılması" konusunda söyledikleri arasında vardır bu. Söze önce bizim seri halinde söylediğimizin tekrarı ile başlıyor. Diyor ki:

*"Yaklaşırsan, yaklaşırlar; şirin görürsen, şirin görürler; kabul edersen, kabul görürsün. Senin âlemden beklediğini âlemin de senden beklediğini asla aklından çıkarmamalısın!.."*¹⁶³

Sonra şöyle devam ediyor:

"Arkadaşlarımız ona yakın mektup okudu. Hepsi Peygamber Efendimizin (S.A.V) Olimpiyat Statlarına teşrif buyurduğunu söylediler. Şimdi ben kendi içimden hep diyordum ki; 'yav acaba meseleyi tahrif mi diyoruz, aşağıya mı çekiyoruz, folklorlardır, şarkılardır, şiirlerdir... bunlarla'"

Demek Gülen de buna "İslamî faaliyet" demiyor ama "faydasını zararından fazla buluyor". Gerçi "Def-i mefasid celb-i menafiden evladr" kaidesini bilir, ama yine de şöyle izah getiriyor:

"Fakat demek ki bazı hakikatlerin ifade edilmesi adına, ittifakın sağlanması adına, kalplerin birbirlerine karşı yumuşaması adına, bunlar çok önemli faktörler ki; İnsanlığın iftihar tablosu (Peygamberimiz) bazılarımızın, bir kısım

¹⁶³ İnançta bu mümkün değildir. İşte "Kafirun Suresi". Kafirler, "sen bizimle hoş geçin, biz de seninle hoş geçinelim. Sen bizi ve tanrılarımızı tanı, sev, biz de seni ve tanrını tanıyıp sevelim. Sen biraz veya bir müdet bizim dinimizi kabul et, biz de seninkini..." demişlerdi. Cevap şu oldu: "Sizin dininiz size, benim dinim bana." Evet, çağımızda da anlayış bu; sen biraz bizi kabul et, şirin görün, biz de seni benimseyip kabullenelim. Hadi bulun bakalım bunu doğrudan ifade eden ayet hangisiydi?

mutasavvıf ve sufi görünümlü kimselerin yadırgamalarına rağmen Efendimiz (S.A.V) inanın Peygamberimiz teşrif etti.”

Sadece “bir kısım mutasavvıf ve sufi görünümlü kimseler” yadırgamadılar, belki en az onlar yadırgadılar, cemaatin dışında kalan herkes bunu şiddetle yadırgadı. Bu yadırgamaya şu yadırgama ile cevap verdi Gülen:

“Bu yolla sizin temel değerleriniz sevdiniliyor. Usûlü detaya feda etmeyelim Allah aşkına!”¹⁶⁴

Biz onu dinledik ama açıklamalarına ikna olmadık. Hele de “Usûlü detaya feda etmeyelim Allah aşkına!” sözünden ürktük. Hedefe varalım da nasıl varırsak varalım mı yani? Kaide kural tanımadan, ölçüler korunmadan hedefe varmak ne demektir, ne getirir, ne götürür? Bu pragmatik ve Makyavelist anlayışın kıymeti nedir?

Sorular yağmur gibi sağanak sağanak geliyor insanın kalbine:

“İnsanlar Müslüman olsun diye dinde bazı değişiklikler yapılabilir mi? Kalpler İslam’a ısınsın diye “hak” dururken “heva”ya ittiba olur mu? Hidayeti veren Allah Teâlâ değil mi? Dilerse herkese hidayet verebilir, bizim tavizimize ne gerek var?”

Sevgili Peygamberimiz Kur’an’da kaç yerde kaç kere “sana indirilen vahye uy, onların hevasına uyma! Yoksa sapıtır ve azaba uğrarsın” diye ikaz edilmedi mi? “Sana ne onların Müslüman olmamasından? Sen ancak tebliğ eder, hidayete karışmazsın” diye uyarılmadı mı?

Şimdi biz “bazı hakikatlerin ifade edilmesi adına, ittifakın sağlanması adına, kalplerin birbirlerine karşı

¹⁶⁴ (<http://www.haber7.com/guncel/haber/1045553-hz-muhammed-turkce-olimpiyatlarina-katildi>)

yumuşaması adına” dinin kesin emir ve yasaklarından taviz mi vereceğiz? Haramı helal, helai haram mı kılacağız? Buna hakkımız ve yetkimiz var mı? Böyle düşünmek insanı nereye götürür? Yarın “İslam olacağız ama namaz kılmayacağız, bir iki kadeh içeceğiz, zina yapmasak da karşı cinsle oturup sohbet edeceğiz, dekolte giyeceğiz” diyenlere “bazı hakikatlerin ifade edilmesi adına, ittifakın sağlanması adına, kalplerin birbirlerine karşı yumuşaması adına” “tamam” mı diyeceğiz? Unutmayalım, “biz Müslüman olacağız, ama namaz kılmamak şartı ile” diyen Taifli Sakif kabilesinin adamlarını Sevgili Peygamberimiz Efendimiz (sav) “Rükûsuz (namazsız) bir dinde hayır yoktur” diyerek reddetmiştir. “Hele şunları bir kazanayım, sonra namaz da kıldırırım” gibi bir düşünceye gitmemiştir.¹⁶⁵

“Bu sene Milli Piyango” çok büyük ikramiye veriyor. Bana çıkarsa hizmete aktaracağıma söz veriyorum. Bir bilet alabilir miyim?” diyene, “asıl maksadın dinin gelişmesi ve kuvvetlenmesi olduğu için al arkadaş, caizdir” mi diyeceğiz? İyi niyetlerimiz haramı helal etmeye yeter mi?” Vs. vs.

Sonra yukarıda gördüğümüz “Def”-i mefasid celbi menafiden evladır” kaidesi çok önemlidir. Ne demektir bu? Yani “mefsedetleri, günahları önlemek ve işlememek; menfaatları, sevabları, iyilikleri getirmek ve işlemekten evladır, yani öncelik kazanır” demektir.

Bakınız bu konuda Bediuzzaman ne der:

“Evet hürriyetçilerin ahlâk-ı içtimaiyede ve dinde ve seciye-i milliyede bir derece lâübalilik göstermeleriyle, yirmi-otuz sene sonra dince, ahlâkça, namusça şimdiki vaziyeti gösterdiği cihetinden; şimdiki vaziyette de, elli sene sonra bu

¹⁶⁵ Ebu Davud, Haraç 26, (3026)

dindar, namuskâr, kahraman seciyeli milletin nesl-i âtfisi, seciye-i diniye ve ahlâk-ı içtimaiye cihetinde, ne şekilde girecek elbette anluyorsunuz.”

Bu sözlerden ders alarak teferruatta bile olsa kötülöklere kapı açmamak gerekir.

Yine Bediuzzaman Said Nursî (ks) der ki:

“Her zaman def-i şer, celb-i nef'a racih olmakla beraber; bu tahribat ve sefahet ve cazibedar hevesat zamanında bu takva olan def-i mefasid ve terk-i kebaîr üss-ül esas olup, büyük bir rüchaniyet kesbetmiş.”

“Bu zamanda tahribat ve menfi cereyan dehşetlendiği için, takva bu tahribata karşı en büyük esastır. Farzlarını yapan, kebiireleri işlemeyen, kurtulur. Böyle kebaîr-i azîme içinde amel-i sâlihîn ihlasla muvaffakiyeti pek azdır. Hem az bir amel-i sâlih, bu ağır şerait içinde çok hükmündedir.” K:148

Evet, imanın kalbdeki tesiri için def-i mefasidin yani sefahetten uzak durmanın luzumunu anlatan Hz. Üstad diyor ki:

“Hayat ise, eğer iman olmazsa veyahut isyan ile o iman tesir etmezse; hayat, zahirî ve kısacık bir zevk ve lezzetle beraber, binler derece o zevk ve lezzetten ziyade elemeler, hüznüler, kederler verir.” S:145

“Hayatın lezzetini ve zevkini isterseniz, hayatınızı iman ile hayatlandırınız ve feraizle zînetlendiriniz ve günahlardan çekinmekle muhafaza ediniz.” S:146

“...günahlardan gelen yaralar ve yaralardan hasıl olan vesveseler, şübheler (neüzü billah) mahall-i iman olan bâtın-ı kalbe ilişip imanı zedeler ve imanın tercümanı olan lisanın zevk-i ruhanîsine ilişip zikirten nefretkârane uzaklaştırarak susturuyorlar. Evet günah kalbe işleyip, siyahlandırır

siyahlandıra tâ nur-u imanı çıkarıncaya kadar katılaştırıyor.”
L:8¹⁶⁶

Bu Olimpiyat faaliyetlerinin başka bir tehlikesi de kızılı erkekli yavrularımızı, hatta olgun erkek ve kadınlarımızı, ömürlerinde hiç gitmedikleri sazlı sözlü mekanlara çekmesi ve alenî münkerat izlemeye davet etmesidir.

Bunu biraz açalım mı?

Çalgılı Türkülü Mekanlara ne Denir?

Bırakın başkalarını, benim ailemden olan bazı kız ve kadınlarımız benden şehrimizin büyük bir parkında düzenlenen bu programlara gitmek için izin istediler. Ben de onlara dedim ki:

“Hal ve tavrıyla bir hanımefendi şarkıcı, mesela Zara o parka gelse ve kadın erkek karışık olarak o mekanda bir müzik ziyafeti çekse, oraya gitmek için benden izin ister miydiniz?”

Hepsi başını öne eğdi ve mahcup bir edayla sustular. Sanırım içlerinden birisi mevzuyu tam anlamadı ki “ama bu Hoca Efendinin cemaatinin etkinliği” derken yanındaki dürtene kadar onu da susturdu. Sağolsunlar bu kadarcık söz onlara yetmişti.

Onlar “Hoca Efendinin cemaatinin etkinliği” diye aldanarak benden saf saf izin istemişlerdi. Yoksa hem sevgi ve saygılarından, hem izin vermeyeceğimi kesin bildiklerinden, hem de başkalarının olmasa da kendilerinin başlarına yeri göğü geçireceğimi bildiklerinden ötürü asla başka bir şarkı türkü programı için benden izin isteyemezlerdi...

¹⁶⁶ Daha fazla bilgi için bakz. <http://seyfislam.com/forum/onceki-baslik-vt11594.html?view=previous>

Ama ne oldu görüyorsunuz işte! Salonlar, parklar, statlar, alanlar kadın erkek dindarlarla doldu taşı ve genç kızlar ve erkekler müziğin ritmine göre neşe ve gülücükler eşliğinde ya alkış tuttular, ya da kıvrak ve estetik ritimlerle raksettiler. Aman Allah'ım, bunu mütedeyyin, muhafazakar, dava sahibi şuurlu Müslümanlar yaptılar! Eğer şuur dedikleri buysa yandı gülüm keten helva!

Ben şimdi bunu yapanlara soruyorum, “Ey kendilerini bize Risale-i Nur şakirtleri olarak tanıtan, ey dünyaya İslam'ın mesajını ulaştırmayı ve yeniden sahabe şuurunu çağımıza getirerek dini ihyaya çalışan, ey hizmet bayrağı bizim elimizde diyerek aleme tepeden bakan, ey bu milletin evlat ve emvalini ellerine geçirerek bildikleri gibi hesapsızca kullanan sevgili kardeşlerimiz, fedakar mücahitlerimiz, şimdi heyecandan bir karış havalarda dolaşan aklınızı şöyle bir ellerinizin arasına alarak sıkıca bir tutun da azıcık düşünün bakalalım; bırakınız Mübarek Peygamberimiz Efendimizi, (sav) farzı muhal Bediuzzaman Said Nursî (ks) üstadınız, üstadımız mezarından çıksa da gelse, acaba siz onu bu etkinliğinize davet edebilir misiniz? Hadi bir çılgınlık yapıp davet ettiniz, acaba onlar gazinoya çevirdiğiniz o mekanlara teşrif ederler mi?”

Biz buna “evet” diyeceğinizi sanmaz ve beklemez iken aksine siz ciddi ciddi Peygamberimiz Efendimizin (sav) bu faaliyetlere teşrifini dahi yüksek sesle söylüyorsunuz. Pes doğrusu! Hani “Na't Programı” deseniz belki. Zaten Sevgili Peygamberimiz (sav) şayet teşrif etmiş ise, - ki bu bir rüyadır, yalan dahi olabilir, tut ki gerçektir; göreni bile hukuken bağlamaz, inanıp inanmamakta ise herkes serbesttir- ancak o “Na't Programı”na teşrif edebilir diye düşünüyoruz.

Çatlak Sesler

Uzun yıllar ÷lkemizde dinin yeniden diriliŖi için alıŖan, bunun için insan yetiŖtirmeye gayret eden, yetiŖen insanları devletin etkin yerlerinde millete hizmete sunan nice insan, dernek, vakıf, ilim ve k÷lt÷r sanat birlikleri, tarikat ve cemaatler, bin bir badireden geçerek, nihayet kendileri için en uygun bir h÷k÷meti yakaladılar. İktidarda s÷z sahibi oldular. Bu alıŖanlara d÷Ŗen, istedikleri kadroların kendisi olan iktidara yardımcı olmaktır. İktidara d÷Ŗen de o m÷barek insanların emeklerini en g÷zel biçimde değerlendirmektir. El ele vererek, sırt sırta vererek davayı omuzlamalı, bu mazlum millete hizmet etmeliler. Bu durumu ilahî bir ikram, bir l÷tuf bilerek Ŗ÷kr÷n÷ edaya alıŖmaldırlar. Biz bu manzarayı g÷rd÷ke, bu ikramları, l÷tufları tattıka, heyecan, sevinç ve kıvanç içinde coŖuyor, Rabbimize sonsuz Ŗ÷k÷rler ediyoruz.

Fakat ne oluyor? B÷t÷n sevincimizi, coŖkumuzu alıp bitiren bir terslikle karŖı karŖıya kalıyoruz. Devlet ve millet için dindar, en azından dine saygılı, din ve dindar d÷Ŗmanı olmayan insanlar yetiŖtirmek için alıŖıp çabalayan bir hizmet hareketi, bin bir emek ve ile ile elde edilen muhafazakar, dindar bir siyasi iktidara, yardımcı olmak yerine, savaŖ açıyor.

Niçin?

Kendisine verilen imkanlardan tatmin olmadığı için! Yanına ortak istemediği için. B÷t÷n imkanları yalnız baŖına elde edip t÷ketmek için. Hatta bizzat iktidar koltuğuna kendisi oturmak için!

El-insaf ya hu?

Bu davranıŖ biçimi, hem yapanların kendilerine, hem de top yekun millete, hatta bu ÷lkeden çok Ŗeyler bekleyen ÷mmete bir ihanettir.

İşte ilk defa cemaat – Ak Parti ayrılığı ortalığa çıktığında biz böyle düşündük ve kalemimizle, kelimamızla her iki tarafı da uyardık. Ama uyarının büyüğünü, haddini aşan ve kavgayı başlatan Gülen ve cemaatine yaptık. Ama kim dinler?

Cemaat medyası düşman medyasından beter saldırıyordu. Bizim besleyip büttüğümüz kurumlar, din adına dindarlara savaş açmıştı. Olacak şey midir bu Allah aşkına?!

Önce fısıltı gazetesiyle başladılar. Hükümet içinde yolsuzluk varmış, İrancılık varmış, fuhuş varmış, mut’a nikahlı bakanlar varmış vs. cemaat işi gücü bırakmış dedi kodu ve iftira ile meşgul! Sonra bunlar kendilerine bağlı medyada yavaş yavaş söz konusu edildi. Derken savaş alenileşti. Avrupa başbakana "diktatör" der bunlar onaylarlar. Belki de gazı bunlar verirler. Gezicilerin haklı olduğunu ima eder, gizli açık desteklerler. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan “medya önünde bunların konuşulmasını çirkin” gördü ve konuşmadı.

Bizim bu konularda doğrudan şahıslardan aldığımız bir bilgimiz yok. İnternetteki gazetelerden, haber sitelerinden olayları takip ediyoruz. İş büyüyünce, işin içinde olduklarını sandığımız kimi bürokratlara sorduk, herkes bu savaşı artık inkar edemiyordu. Kılıçların çekildiğini doğruladılar maalesef.

Cemaate düşen, insanlardan gözlerini ve kulaklarını kapatarak kendilerine inanmalarını istemek değil, gereken açıklamaları gerekçeli olarak yapmak, kamu oyuna doğru bilgileri sunmaktır. Çünkü bu ülkede yaşayan dindar, muhafazakar ve mütedeyyin insanların cemaati sevme kadar Ak Parti’yi sevme hak ve gerekçeleri de vardır.

Sonra bazı fikirler de üzerinde durulmadan, sırf iktidara muhalefet olsun diye ileri sürülmeye başlandı. Mesela Gülen ve cemaati cemevi yapımına maddi destek sözü verirler. Hatta

caminin yanına veya bitişğine cemevi açma gibi çok saçma bir fikri ileriye sürdüler. Millet namaz kılarken yan taraf odadan saz sesleri gelecek “semah” için. Siz ortalığa dinamit attığınızın farkında değil misiniz? Bu ne hayal dünyasında uçmaktır böyle?

Biz de bunun yanlış olduğunu, ileride sıkıntı doğuracağını yazdık. Bu bir düşüncedir. Geleceği Allah bilir. Öyleyse her iki taraf da eleştiriye açık olmalıdır. Bizi eleştirenlere biz güvenmiyoruz, siz de sizi veya Hocanızı eleştirenlere güvenmeyeceksiniz. Adalet ve insaf bunu gerektirmez mi?

Bu cemaat iktidar kavgası geriye doğru giderek geçmişin yeniden düşünülüp değerlendirilmesine de kapı araladı. 28 Şubat sürecinde hüsnü zan ederek Gülen’in o günün şartları gereği yaptığını zannettiğimiz bazı söz ve davranışları Müslüman çoğunlukta üzüntü ve kırgınlık oluşturmuştu. Mesela Erbakan hakkındaki soğuk sözleri, buna rağmen Demirel ve Ecevit gibi düşünceleri ve o günkü darbe yanlısı tutumları iyi bilinen ve bu yüzden memlekette kahir ekseriyetçe sevilmeyen insanlardan sevgi, saygı ve iyilikle bahsetmesi, yer yer öylesi tiplere ödül vermesi gibi. Ben bunları doğru bulmam, ama içtenlikle değil de yasak savmak için konjonktüre göre yapıldığını zannettiğimden susarım, fazla eleştirmem. Nihayet bizim kültürümüzde “müellefe-i kulüp” diye bir kavram vardır. Ancak bir şartla. O da kendi cemaatini kurtarayım derken başka Müslümanlara zarar vermemektir. Kim bunun aksini yaparsa eleştiriye hak eder. Hesabı Allah Teâlâ’ya kalmıştır.

O dönemde Müslümanların İmam Hatip Lisesi’ni ve başörtüsünü koruma mücadelelerine cemaatin mesafeli duruşları da dikkat çekmiştir. Gülen’in bir dönem İmam

Hatip sevdasını biliriz. Ama sonraları bu sevda, “İmam Hatipler misyonunu tamamladı” gibi yanlış bir düşünceye dönmüştür.¹⁶⁷

Başörtüsü hassasiyetini, ama bu konudaki zafiyeti bildiğinden işi derin ve sıkı tutmanın hizmete mani olacağı kanaati ile çaresizce kıvrandığını da biliriz. Ama “başörtüsü fûrüattır” sözünün kasdı düşünülürse ne kadar yersiz ve saçma oluşu da malumdur.

Sonuçta herkes eleştirisinde serbestir. Kimse masum ve la yüs’el değildir. Bu yüzden gelen eleştirilere hakaret yerine eğer varsa daha ikna edici deliller sunmak gerekir.

Gülen’in Demeçleri Sorunu

Mehmet Ali Birand’ın ölümü üzerine bir yazı yazmıştık. Bunun üzerine İslam akaidine aykırı çok eleştiriler yapılmıştı bu yazı münasebetiyle ve biz de onlara cevap vermiştik. Bu arada bir eleştiri kalmıştı. Biz de “bir eleştiri daha var, ama cevap verip vermemekte tereddüdüm var. Biraz daha düşüneyim, eğer faydalı görürsem yazarım, değilse geçirim” demiştim. Sonra da zamanlama bakımından faydasız ve gereksiz görüp vaz geçmiştim. Şimdi konu açılmışken onu da yazayım bari.

Yeri gelmişken söyleyeyim, cemaatlerin her eleştireni dışlaması, bir Müslüman olarak hak ettiği sevgi ve saygıdan mahrum etmesi, hatta gücünün yettiği yerlerde onun işi, aşısı ve şerefiyle oynaması, yani tabiri caizse “mahalle baskısı uygulaması” örtülü bir sansür olmaktan öte, fikir hürriyetine

¹⁶⁷ Konu ile ilgili yazdıklarımızı “*İmam Hatip davası Ve Hacı Kalay*” kitabımızda genişçe anlattık, bakılabilir.

vurulan büyük bir darbedir. Biz bir cemaati eleştireceğiz, onlar haklı veya haksız olduğumuzla uğraşacak yerde bize hakaret edecekler, dışlayacaklar, kimi haklardan mahrum edecekler, tehdit edecekler.

Yok öyle yağma!

Böyle bir hak yoktur!

Bu Müslümanlık da değildir. Böyle bir ortamda ilim de olmaz, fikir de olmaz, adalet de olmaz, medeniyet de olmaz. Maalesef son zamanlarda Gülen ve cemaatini eleştirmekten insanlar korkar oldular. Koca koca yazarlar, öğretim üyeleri, bürokrat ve siyasetçiler, katılmadıkları, yanlış buldukları söz ve işler hakkında bir fikir beyan etmekten korkar oldular. Bu en kötü sansürdür. Bu fikir hürriyetine vurulan çok ağır bir darbedir. Kim böyle yapıyorsa, doğrusu kınanmayı hak etmiştir.

Şimdi gelelim dokunmak istediğimiz o konuya. Az önce dediğim gibi, biz Mehmet Ali Birand'ın ölümü üzerine bir yazı yazmıştık. Bunun üzerine İslam akaidine aykırı çok eleştiriler yapılmıştı bu yazı münasebetiyle ve biz de onlara cevap vermiştik. Bu eleştirilerden birisini o gün faydasız bulduğumuz için cevaplamamıştık. Bize mektup yazıyor, “Fethullah Hoca bu adam için taziye yayınladı ve çok övdü. O senden daha büyük hoca. O övüyor, sen yeriyorsun. Kim haklı?” diye soruyorlardı.

Onlara diyorum ki, “Fethullah Gülen’in yazdıklarına dikkat ediniz. Onu mesleğindeki başarısından dolayı övüyor. Dininden dolayı değil! Bu da bir gerçek. Biz de bu başarısından dolayı onu dile getirdik zaten. Yoksa her ölene yazı yazmıyoruz. Böyle bakılırsa sorun yok.”

Biz her ne kadar böyle diyorsak da avam için bir sorun teşkil ediyor bu mesele. Fethullah Gülen'nin mesaj

yayınlaması, onu her cihetten takdir ettiği şeklinde anlaşılıyor. Halk, bir din aliminin bir kişiyi mesleğinden dolayı övmesini, ölünce mesaj yayınlamasını, inanç ve ahlak dahil her yönden takdir olarak, sevgi olarak değerlendiriyor. Madem halk böyle anlıyor, peki Fethullah Gülen İslam karşıtı insanlar için bunu niye yapıyor? Avamın kafalarını niye karıştırıyor?

Bizce yapmasa daha iyi olur. Fakat onun da kendine göre mazeretleri olabilir. Belki vardır da!

Ne gibi?

Çünkü o bizim gibi kendi başına bir insan değil, bir cemaatin lideridir. O cemaatin ilişkilerinde rahat olması, düşman kazanmaması ve yaptıklarında engellenmemesi için, tıpkı bir siyasetçi hassasiyetiyle kamuoyunu iyi inceliyor ve ona göre davranıyor. Öyle oluyor ki, bazen istemese de bazı işleri yapmak, bazı sözleri söylemek zorunda hissediyor kendisini.

İyi ama, baştan bunu yapmasaydı, alıştırmasaydı kamuoyunu, kimse kendisinden iki de bir demeç beklemezdi ki! Hatta bazen bu beklentinin tersi de oluyor. Mesela bazı işler, bazı hadiseler vuku buluyor, o konuda konuşmak, bilgi vermek gerekiyor, çok konuda demeç verdiği için kendisinden bu mevzuda da açıklama bekleniyor. Fakat buna rağmen o hiç konuşmuyor, olayı görmemezlikten geliyor. Aslında bu bir vebaldir. Bu iyiliği emretme, kötülükten sakındırma temel ilkemize ters düşer. İşte bir misal: Senelerdir Filistin bombalanırken, insanlar öldürülürken, şehirler yerle bir edilirken demeç verme, ama İsrail'e iki füze fırlatıldığında ağlayan çocuklar için "acıdım, ağladım" diye demeç ver. Millet de soruyor haliyle, "bu gavur sevgisi niye?" diye...

Hadi buna da bir mazeret bulalım, alıştık nasıl olsa. Ne diyelim? Malum gerekçe; "şartlar ve zaruretler öyle icap

ettiriyor diye Hoca Efendi susuyor”. Sebebi de çok basit; “daha büyük zararlardan korunmak için, daha az ve ehven zararı tercih ediyor.” “Sabır” diyor belki. “Köprüyü aşana kadar” diyor. “Tedric ve zamanlama” diyor belki de, kim bilir?

Hatta bir vaazında ağlayarak şunları söylemişti. *“Gelecek nesillerin yüzüme tükürdüğünü hisseder gibiyim. Bana şöyle söyleyecekler; ‘konuşman gereken çok yerde çok şeyi konuşmadın, yapman gereken zaman ve zeminde çok şeyi yapmadın.’ Ben de onlara ‘eyvallah. Evet öyle oldu. Ama dinlerseniz bir mazeretim var arz edeyim. Sırtımda yumurta küfesi vardı. Kendim için değil, onlar kırılmasın diye böyle yaptım’ diyeceğim. Bilmem beni mazur görür de affederler mi?”*

Sonuçta iki laf var, ikisini de Fethullah Gülen kendisi söylüyor. Ama bir gerçek var ki, bazı konuşma veya demeçlerinde, kendisine fetva sorulan bir müftü veya kadı gibi “sahih” veya “esah” görüşü nakletme pozisyonundan şartlar gereği çıkıyor, zaman, mekan ve imkan gibi konjonktürel davranarak bir politikacı, etrafı idareye memur bir “idareci”, bir “mударacı” gibi konuşuyor, açıklamalar yapıyor.

İyi de, hep iyi niyetli tarafından bakıyoruz. Daha evvel yazılan “karanlık ilişkiler” tarafından niye hiç bakmıyoruz? Ya bunlar da “sulandırılmış İslam” veya “değiştirilmiş İslam” projesinin bir parçasıysa?

Allah korusun! O zaman hapı yutmuşuz demektir. Bunu geçelim de şunu soralım: Öylesi demeçlerin ve herkesi temize çıkarmanın hükmü nedir?

Onun adına da biz düşünelim mi? Nasıl olsa “idare-i maslahatçılığı” anladık yani...

Gülen Ne Der Acaba?

Bu soruya cevap olarak “eğer bunu iyi niyetle yapıyorsa, bir sevap alacaktır” diyebilir miyiz?

O zaman bir soru daha gelir: Bu bir fetva veya içtihat konusu mudur ki? Bu düpedüz bir hareket yöntemi, yaşama biçimi, genel politik tavır olmuşsa ne diyeceğiz?

Bunun din açısından bir zarureti yoksa, mesuliyetinin vebalini yüklenecek, hesabını kendisi verecektir. İş Allah Teâlâ'nın elindedir, daha fazlası bizi ilgilendirmez. Bu kadar ilgilendirmesi de dini bir “hoca” konumunda olmasındandır. Onun işleri sadece kendisini bağlamadığından, başkalarına da örnek ve kısmen delil olduğundandır.

Her neyse, biz kendi kusur ve günahlarımızla meşgul olmalıyız. Duaya gelince, herkese etmezsek, kendimizinki de tehlikeye girer. Bu yüzden ona her zaman hayır duacıyız.. Fakat işte konumuzda olduğu gibi bunun zaman zaman bize de zararı oluyor. Yani “sen de hocasın, o da hoca. Hanginiz haklısınız kardeşim?” deniliyor.

Bu konuda tevazu gösterip “o haklıdır” diyeceğiz ama iş sadece şahsımızı ilgilendirmiyor ki! Dinin bu konudaki net tavrının bilinmesi gerekiyor. Dinin açık görüşü sorulurken, biz zaruret veya ruhsat gibi mecburiyetlerde olmadığımızdan, meseleyi olduğu gibi arz ediyoruz. Başkası da kendi zaruretlerinden dolayı başka bir şekilde arz ediyor olabilir. Ancak “bu benim içinde bulunduğum şartlarımın, zaruretlerimin gereğidir” de demiyor. Dese bile ne derece muteberdir, o da ayrı mesele!

Sonuçta bazen hocalar birbirine aykırı fetva vermiş, zit görüş bildirmiş oluyorlar. Her cemaat sanki kendi hocasının görüşünü almaya mecburmuş gibi olunca, işte ihtilaflar da böyle çıkıyor. Doğrusu bu bir sıkıntı ve zahmettir. Halk

açısından nasıl aşarız bilemem. Bize kalsa biz Gülen’i anlarız, kendimizi de anlarız. Ama avam işte bunu yapamıyor ve soruyor, “hanginizin görüşü doğru?”

Konu gayet Açıktır

Şimdi Mehmet Ali Birand’ın bizzat kendisi açıktan açığa milyonların huzurunda özgür iradesiyle "Budistlik mi, Müslümanlık mı, Hıristiyanlık mı daha iyi diye sorarsanız, benim için fark etmez" diyor. Orada bulunan Nihat Hatiboğlu kendisini kibarca uyarıyor. Fakat o, nezaket bile göstermeden, hocayı reddederek aynen inancını tekrar ediyor. Biz de bunu televizyonda hem seyredip duyuyoruz, hem de basından okuyoruz. Bu sözlerine ve bu zamana kadar İslam aleyhindeki mücadelesini bakarak biz onu Müslüman kabul etmiyoruz. Bu bizim akaid ve kelam bilgimize dayalı bir kanaatimizdir. Tamamen ilmidir, asla hissi değildir.

Malum, kafire rahmet okunmaz, cenazesi kılınmaz, kabrinin başında durulmaz. İşte bunu yasaklayan ayeti kerime:

“Ve onlardan biri ölürse asla namazını kılma (dua etme) ve kabirinin başına gidip durma. Çünkü onlar Allah’ı ve Resulünü tanımadılar. Ve fasık olarak can verdiler.”¹⁶⁸

¹⁶⁸ Tevbe 84. Başmünafık Abdullah İbn Übey öldüğünde, halis bir Müslüman olan oğlu Abdullah Hz. Peygamber’e gelerek cenaze namazını kıldırmasını rica etti. Pek şefkatli olan Efendimiz (a.s.m) o tarafa doğru kalkınca Hz. Ömer şu Tevbe 80. ayeti okudu:

“Ey Rasûlüm, o münafıklar için, ister mağfired dile veya mağfired dileme. Onlar için yetmiş defa mağfired istesen de, yine Allah, onları asla bağışlayacak değil... Bu mağfiredten mahrum edilişleri şundandır: Çünkü onlar, Allah’ı ve Rasûlünü tanımadılar, inkâr ettiler. Allah ise, öyle fasıklar topluluğuna hidayet etmez.”

Bu ayet yüzünden biz de M. Ali Birand'a rahmet dilemiyoruz. Ancak medeni bir insan olarak nezaket gösterip, gayr-i müslim olan ölülere denilmesi adet olduğu üzere "toprağı bol olsun" diyoruz. Fethullah Gülen de onu övünce kafalar karışıyor. Hele işin içine bir de hocalarını "masum" kabul ederek fart-ı muhabbeti cünuna çevirenler varsa, seyreyle sen gümbürtüyü, gerekmez ihtilaf kırgınlık ve kavgaları...

Acaba Fethullah Gülen bu konuda ne düşünür? Bunu bir sorun sayarsa nasıl çözüm getirir, doğrusu merak ediyorum. Lütfeder de izah buyurlarsa memnun oluruz.¹⁶⁹

Gülen'e Düşen Bir Görev

Bu kadar ağır sağlık sorunları ve takip etmesi gereken onca işleri ile boğuşan Fethullah Gülen'e bir de bizim buradan bir görev hatırlatmamız, başkaları tarafından münasebetsizlik olarak değerlendirilebilir belki. Ama sanırım iş ilim ile ilgili olunca o engin hoşgörüsü ve alçakgönüllülüğü (!) ile Hoca Efendi şayet sesimizi duyarsa hak verecek ve ilgilenecektir. Olaya önce bir giriş yapalım:

Rahmetli Şefik Can Hoca, kendisiyle yapılan bir röportajda merhum babasını şöyle tanıtır:

"Babam hem Dârulfünûn'da okumuş hem de Dârulmuallimîn'i bitirmiş. Kendisi Ardahanlı Hacı Hilmi hocanın oğlu. Hacı Hilmi Hoca doksan üç harbinde

Hz. Peygamber: "Demek Allah izin verdi, ben de yetmişen daha fazla istiğfar ederim." dedi. Bunun üzerine bu Tevbe 84. âyet indirilip kesin hükmü bildirdi.

¹⁶⁹ Sözün gelişi sorduk. Az çok tanıdığımız için zaten tenezzül buyurup cevap vereceğini de beklemiyorduk. Nitekim gelmedi de.

Ardahan'dan Erzurum'a göç etmiş ve Erzurum'da Tebrizoğlu Mederesesi'nde müderris olmuş. Dedem Hacı Hilmi Efendi ikinci hacca gidişinde orada kalmış. Babam rüyasında dedemi görüyor ve; "Oğlum Tefvik, kardeşin Suphi ve anneni sana emanet ediyorum, ben gelemeyeceğim" diyor. Tespihini babama rüyasında veriyor ve hakikaten o zaman telefon yok, telgraf yok, hacılar geliyorlar, dedem yok. O zamanlar babamı Şükrü Efendi isminde bir hoca hıfza çalıştırıyormuş, sonra tedrisini ikmal etmiş ve Tutak'a müftü olmuş. Tutak Ağrı'nın bir kazasıdır. Eskiden oraların galiba Küklise idi ismi, sonra Ağrı oldu. Şimdi Van Gölü'ne de pek yakın bir yerde Tutak.

Babam ilim öğrenmeyi ibadet telakki eden değerli bir insandı. Yunus'un dediği gibi;

İlim ilim bilmektir
İlim Hakk'ı bilmektir
Sen Hakk'ı bilmezsen
Bu nice okumaktır.

"Babamda bu aşkın büyük tesiri olmuştur. Münevver bir insandı.

...Babam bir kasaba müftüsüydü. Sivas'ın Yıldızeli kasabasının müftüsü. Çok kültürlü bir insandı. Hem öğretmen okulunu bitirmiş, hem medresede eğitim görmüş; Arapça ve Farsça bilirdi. Şiirleri de vardı, şairdi aynı zamanda. Dini eğitimim hususunda rahmetli babam benim ilk hocamdı Ben daha ilkokula giderken bana Sâdi'den Hâfız'dan, Mevlânâ'dan şiirler öğretti, ezberletti. Küçük yaşlarda iken Farsça'yı ve Arapça'yı babamdan öğrendim. Rahmetlinin himmetiyle Mevlânâ'yı daha çocuk yaşta tanıdım."

Şimdi buraya kadar yazıyı bırakmadınız ve sabırla okuduysanız, “iyi de kardeşim, bu anlattıklarının muhterem Fethullah Gülen Hoce Efendiyle ne alakası var?” dediğinizi duyar gibiyim. Buraya kadar alakası yoksa da bundan sonra var. Az daha sabır efendim.

Neden lafı uzatarak bunları yazdık? Sebebi, Anadolu'nun ücra bir kasabasında nasıl bir cevher yatabileceğini size gösterebilmektir. O mübarek Osmanlı devletinde nasıl ilim ehli insanlar yetişmiş ve nasıl hak ettikleri mevkilere gelmiş, millete hizmet etmişler sessiz ve derinden, anlatmak isteme gayretimizdendir. Yani bizim alimlerimizi anlatan tabakat ve teracim kitaplarımız ne kadar eksik, binlerce alimler nasıl bir nisyan örtüsüyle örtülmüş ve unutulup gitmişler, onu arzetmek içindir. İşte onlardan biri de bu anlatılan zat-ı muhteremdir. Devam edelim ve bahsi geçen alakayı kuralım artık isterseniz:

“İşte daha I. Cihan savaşı başlamadan evvel, belki 1-2 sene evvel Said Nursî hazretleri bir arkadaşıyla beraber babama yani Tutak müftüsünü ziyarete geliyorlar. O zaman da babam rahmetli, İbn Farız hazretlerinin bir kasidesini şerh etmiş, şöyle 150-200 sayfalık bir kitap olmuş. Amcam çok güzel yazı yazardı, çok güzel hattattı. Onu da amcam gayet güzel yazmış; beyitler kırmızı mürekkeple, ötekiler siyah mürekkeple yazılmış, bir şaheser. Babam da ciltletmiş onu.

Said Nursî hazretleri bir gece arkadaşıyla beraber bizde misafir olmuşlar, o gece sabaha kadar o kitabı okumuş Said Nursî hazretleri ve ertesi gün sabahleyin giderken kitabın başına yarım sayfalık babam için çok sitâyişkârâne, övgüyle dolu cümleler yazmışlar. Babamın tabiatını, karakterini oraya yazmışlar, kendisini ziyaret ettikleri için çok memnun olduklarını beyan etmişler. O arkadaşının ismi vardı orada ama

ismini hatırlayamıyorum, çünkü o kitabı -yazma defteri - bendeniz hep yanımda taşırdım, buralara getirdim. Hatta İbnü'l-Emin Mahmud Kemal Bey'e, Prof. Ali Nihat Tarlan Bey'e, onlara hep gösterdim, hayran oldular; "Bir kasaba müftüsünün Arapça'ya bu kadar derin vukûfiyeti, beyitleri nazmen tercüme etmiş, hem müfredatıyla tercüme etmiş, şaheser bir şey" dediler.

Bendeniz o kitabı, bütün kitaplığımı Fatih Üniversitesine bağışlayınca, o yazmayı da Fethullah Hoca Efendiye gönderdim bir hatıra olarak. Çünkü o kitapta Said Nursî'nin imzası var."

Malum İbn Farız ilahî aşk ile yanan ve bunu şiirlerinde terennüm eden bir Allah (azze ve celle) dostudur. Şiiri de dil, anlam ve sembol olarak zengindir. Bu yüzden "onu anlamak zordur" diye hep duyarız. Böyle anlaşılması zor bir kitabı, hem de beyitlerini nazmen çevirmek ve şerh etmek, hele de bunu Üstad Said Nursî'ye beğendirmek, her babayiğitin harcı değildir. Bizler o kitap hakkında şimdi büyük bir merak içindeyiz.

Sözü nereye getirmek istediğimiz herhalde anlaşılmıştır. Açıkcası Fethullah Gülen'den o kitabı bir ehline vererek baskıya hazırlatmasını istiyoruz. İsterse bizim teklifimizi rahatlıkla yerine getirebilir. Bu da bir hizmettir.

ELEŞTİRİLERİN NETİCESİ

Nerde Hoşgörü Tevazu Mahviyet?

Şimdi biz bir yazı dizisinde Fethullah Gülen ve cemaatini, bazı tarikat cemaatlerini, İslamî eğitim yuvaları olan İmam Hatipler, medreseler ve hassaten İlahiyat Fakültelerini, medya çalışanlarını, edebiyat ve kültür ekollerini bazı noktalarda eleştirmek ve uyarmak istedik.

Zikrettiğimiz sırayla bu konular üzerinde yazılar yazdık.¹⁷⁰ Hoca Efendi ve cemaati hakkında 23 makale yazılıp bitmişti. İşte buraya kadar okuduklarınız genellikle o yayımlananlardan alıntı idi. Diğer yazılar da hazırды, yoldaydı. Üstelik durup dururken değildi bu yazılar. Girişte anlattığımız gibi, bir sebebi vardı. Bize göre icap etmişti ki yazılmıştı.

Biz bu yazıları yayınlamaya başlarken çok düşündük. Bizim amacımız Allah için Fethullah Gülen'in ve cemaatinden olan kardeşlerimizin yanlış veya eksiklerini tashih ve diğer cemaatlerle kalplerinin telifi içindi. Şimdi bu noktada çok sorular olabilir: Bunda ne derece iyi niyetli ve ihlaslı idik? Bu maksadın tahakkuku mümkün müydü? Bu yazılanların faydası olur muydu? Zamanı mıydı? Anlamayan, kavramayan insanların cahilane saldırılarına ve dedikodularına değer miydi? Hatta dostları incitmenin, küstürmenin, bizi hakkıyla tanımayanlardan düşman kazanmanın gereği var mıydı? Çünkü cemaatler, tarikatlar, İmam Hatip, İlahiyat ve medrese gibi

¹⁷⁰ Bu kitap onların ilkidir. İkincisi, ilim dünyasında, üçüncüsü de tasavvuf ve tarikatlarda görülen eksiklik ve kusurları işleyen üç kitap oldu. Zamanı gelince diğerleri de okuyucusuna ulaşır inşallah.

eğitim yuvaları, kültürel ocaklar, STK'lar mutaassıp insanlarla doluydu. Dava anlaşılmazsa geriye ancak gürültü patırtı kalırdı...

Bize göre cemaatler, tarikatlar, İmam Hatip, İlahiyat ve medrese gibi eğitim yuvaları, kültürel ocaklar, STK'lar gerekiyorsa eleştirilmeli idi. Maksat faydalı olmaktır. Yanlış ve eksikler varsa düzeltilmesini sağlamaktır. Veya anlaşılmayan bir nokta varsa, açığa kavuşturulmasını sağlamaktır. Sonuçta bundan ümmet faydalanır. Ancak işaret edilen bazı mahzurlar, daha doğrusu tehlikeler de elbette olacaktır. Bu hakkı tavsiye eden, emr-i bil ma'ruf, nehy-i ani'l münker yapan herkesin başına gelebilecek olan bir durumdur. Müslümanlar bunu bilir ve bu yüzden "sabır etmeyi de tavsiyeleşirler". Biz de hakikat adına birilerinin yapması gerektiğine inandığımızı yaptık. Bize, iyiliğimizi isteyerek, "yapma. Adını çıkarma. Bunlar karanlık adamlardır. Zarar verirler. Değmez" diyerek düşüncelerimizi yazma ve yayınlamaktan engellemeye çalışanlar da oldu. Hayat onları dediklerini uygulamada haklı çıkarıyordu. Biz de bunu tecrübelerimizle biliyorduk. Ama Müslüman kimliğimiz de sorumluluklarımızı hatırlatıyordu.

Biz hep diyorduk ki "bir yola çıkılacaksan, 'kim var?' diye etrafa bakmana gerek yok. Sen yola çık ve yürü."

Şimdi bu kendi sözümüzü nasıl nakzedecektik? Biliyoruz, kurnaz olsaydık, menfaatimizi düşünseydik, "neme lazımcı" olsaydık, yapmamamız gerekirdi. Ama o zaman ihlas ve samimiyet, vicdan huzuru, görev bilinci, nasihat emri, kardeşin uyarılma hakkı nerede kalırdı?

Bizim bütün cemaatlerin her eleştiriye saygısızca kullandıkları "mahalle baskısının" "sansüre" dönüşmesine isyanımız var.

Hem her eleştiriye gurur, kibir, enaniyet, kendini beğenmişlik içinde akıldan, bilgiden, edepten, adalet ve insaftan yoksun saldırgan bir tutum sergileyip hem de konuşmaya gelince tevazu, mahviyet, hoşgörü kılığında “kardeşlik edebiyatı yapma” sahtekârlığına isyanımız var.

Din kardeşliği hak ve hukukunu sadece kendi cemaatine tahsis etme ve diğerlerini bir kaşık suda boğma zulmüne, haksızlık ve hadsizliğine isyanımız var.

Her mukaddes değeri yiyip bitirerek kullanıp atmaya isyanımız var. Her İslamî cemaate ve imamına sevgimiz ve saygımız var. Bu yüzden başkalarının delillerinin çıkıp da kendilerine küfür, hakaret, alay ve aşağılamalarına üzülen fakat kendi delisine sahip çıkmayanlara isyanımız var!

Ne dersiniz, önder ve rehberlerden, sahip çıktıklarına sahip olmalarını beklemek hakkımız değil midir?

Fark Var Fırak Yok

Yazarlık ilginç bir durum. Bazen hiç hesap etmediğiniz konulara dalıp gidiyorsunuz. Bir yazı yazmıştık, alıp bizi buralara kadar çektirir o yazı.

Maksadımız Müslümanların bir muhasebe yapması idi. Kimleri kastedtiğimin ne önemi vardı? Kimlerse kimlerdi, önemli olan, “acaba bu kötü huylar ve işler bizde var mıdır?” diyerek herkesin bir muhasebe yapması, kendisini kontrol etmesi idi. Bundan ötesi bizi ilgilendirmezdi.

Allah Teâlâ'nın “gizli kusurları araştırmayınız”¹⁷¹ emrine uymak gerekir. Biz casus, ajan veya kusur arama memuru değiliz. Özel şahıslar veya cemaatler ile olumsuz

¹⁷¹ Hucurat, 12.

işimiz yoktur. Hepsini de sever, iyilik yaptıklarında sevinir ve destekleriz. Şayet olur da nahoş veya kötülük yaptıkları olursa, o zaman da üzülür ve usulü dairesinde uyarırız, o kadar. Eleştiri de bunun içindir zaten, öyle değil mi?

Gerçekten de bizim üç kitap yazmamıza sebep olan o yazıda özel olarak falanlar veya filanlar amaçlanmamıştı. Şikayet ettiğimiz, kendini ve cemaatini beğenme, övme, abartılı ve yersiz yüceltme, bir işe ehliyetsiz bile olsa onu başka ehillere tercih etme, yeri gelince haksız rekabet ile adam kayırma, adalet ve fazileti unutmama, kısacası ‘meşrepçilik, mezhepçilik, cemaatçilik, asabiyetçilik, modern ırkçılık’ dediğimiz nahoş durumlardı. Bunlar her cemaat için az çok geçerli değil midir? Böyleleri her hizmet gurubunda az veya çok yok mudur?

Kimse kendisini temize çıkarmasın, nefisini savunmaya geçmesin, hiç başkasına “tencere dibin kara” demesin! Bu kötü huylardan ve amellerden vazgeçirme gibi iyi ve erdemli bir iş yapacaksa, önce kendinden başlasın. Başkası bu ayıptan vaz geçer ya da geçmez, ona değil, kendisi kusurundan kurtulmaya baksın!

Bu sözler önce kendimiz içindir. Biz, İslam dinine iman etmiş bir Müslümanız. Bütün Müslümanlar Allah’ın buyruğu gereği normalde “dostumuzdur, kardeşimizdir, velimizdir, vekilimizdir”. Hepsini seviyoruz ve hem dinimize, hem de kardeşlerimize kendi hacmimiz, çapımız, usulümüz ve üslubumuz çerçevesinde hizmet etmek istiyoruz. Bunlardan birisine düşman olmamız, açıkça söylüyorum; kendimize, kardeşlerimize ve Rabbimize ihanettir. Böyle bir şeyi asla yapamayız. En azından yapmamamız gereğine iman ederiz.

Ancak “din Allah’a tazim, mahlukata şefkat ve merhamettir” hadisi gereği kardeşlerimizi her türlü kötülükten

esirgemeyi ve onların iyiliğini düşünerek samimiyetle nasihat etmeyi bir borç biliriz. Yani bütün kardeşlerimizi, onların hayrını, hem dünyevi hem de uhrevi saadetini düşünerek, Rabbimizin emri doğrultusunda ve işin usulü ve adabı dairesinde eleştiri hakkımız vardır ve bunu gerekli görürsek yaparız. Mesele bundan ibarettir, o kadar!

Bu işi üstümüze düşen bir vazife olduğu kadar, sevdiğimiz ve iyiliklerini istediğimiz için, her türlü kötülüklerden onları korumamın ve esirgememin bir gereğidir diye yaptığımızı söylersek, bilmem ne kadar inandırıcı olabiliriz?!

Maalesef gördüğümüz kadarıyla iman ve ahlak gibi itimat ve güven de çok zayıflamış. Ama ne yapalım, “iyiliği emretme, kötülükten sakındırma” genel adı altında bu yapılan nasihat/öğüt, tavsiye, irşad, inzar/uyarı, talim ve terbiye aynı zamanda dinimizde sevap getiren bir çeşit ibadettir, Allah Teâlâ’ya manen yaklaşır bir kurbıyettir. Allah Teâlâ’ya manen yaklaştıracak olan ibadet ve kurbıyetleri, knayanın kınamasından korkmadan yapmak gerekir.

Ancak münakaşa ve mücadelenin her çeşidi olan tartışmalar, elbette ibadet ve kurbıyet değildir. Varsa, ancak o ehillerin yapabileceği ilmî faaliyetlerdendir bunlar.

Fezleke

Evet, eleştirmek sevmeye ve desteklemeye, en azından dua etmeye mani değildir. Hele hele eleştirmek asla ve kat’a düşmanlık etmek hiç değildir. Bu seri yazıların yazılış amacı da böyle zannederek öyle yapanları uyarmak, böylece bunların elinden hem cemaati kurtarmak, hem de cemaat üstü büyük İslam kardeşliğini korumaktır.

Hiç kimse, hiçbir grup, hiçbir cemaat, hiçbir millet “bizi eleştirme kardeşim, başka işin yok mu senin?” diyemez, demesin. Bilakis hatasını gösterene teşekkür etsin. Bunu manevi bir yardım bilsin ve Hz. Ömer (r.a.) gibi “yanıldığında kendisini düzeltecek kardeşlerinin varlığından ötürü” Allah Teâlâ’ya şükretsin.

Kimse eleştiriden kaçamaz “Karışmayın bize, bırakın, kendi kusurumuzla yaşayalım, size ne?” demek ne kadar İslam’a uygundur? Ne kadar Nebinin (sav) ahlakına uyar? Hangi kitapta böyle yazar? Gemideki hiç kimse, “deliyorsam kendi yerimi deliyorum” diye içinde hepimizin bulunduğu gemiyi delemes.

Fethullah Gülen’in bazı sevenleri, herkes gibi, akla, mantığa ve ahlaka aykırı olarak yapılan tenkitlere karşı tepki vermekte elbette haklıdırlar. Ama neden her yapıcı eleştiriye de şiddetle itiraz ediyor ve çoğu zaman da kin, nefret ve hakaretle cevap veriyorlar? Bu halet-i ruhiye neyin alametidir?

Hatayı kabul bu kadar zordur mudur?

Biz “bunlar şunlar yanlış, İslamî değil” diyoruz, adamlar “ama biz de bu kadar hizmet ediyoruz, bunu da görün” diyorlar. Tamam, onları görüyoruz, sizi de seviyoruz, ancak bizim uyarımız işte şudur, budur diyoruz. Fakat ne alakası varsa onlar hala başka başka hizmetlerini sayıyorlar. Dam başında saksığan, vur beline kazmayı...

“Bu kadar yazı yazmakla elinize ne geçecek?” diye bu yazılanları eleştirenlere diyorum ki, “eğer hak verir de dinlerlerse elimize işte bu büyük kardeşlik geçecek. Birbirimizi iyi tanıma, karşılıklı güven, sevme ve sayma geçecek. Bundan da birlik ve dirlik, güç ve kuvvet, nihayet hakiki ve mecazi manada “devlet” ele geçecek.”

Az mı?

Denemeye değmez mi?

Nasreddin Hocanın “ya tutarsa?” sözünü yabana atmayın.

Beklentimiz veya hak ettiğimiz şudur: Sözün gerçek muhatabı olan insanlar ne dediğimizi dikkatle okusunlar, akl-ı selim ile anlamaya çalışsınlar, iyi niyetimizi görsünler de istifade etsinler. Teşekkür etsinler veya etmesinler, bir beklentimiz yoktur. Kendi ahlaklarına kalmış.

Burunlarından soluyarak öfkeyle okuyanlar ise varsın bizi sevmesinler, hakaret yağdırsınlar ne çıkar? Allah kalpleri biliyor!

Daha önce de söylemiştik; bir hocayı sevmek ve korumak amacıyla –aralarında yerle gök arası ilim ve fazilet farkı olsa bile- başka bir hocaya hakaret etmek, acaba hangi akla, imana ve ahlaka sığar?

Kendilerine “biz muhabbet fedaileriyiz, husumete vaktimiz yoktur” diyenlerin, eğer sözlerinde sadık iseler, eleştirilere hakaret ve aşağılama yerine ikna edici bir cevaplarının olması gerekmez miydi? İşte bu yazılar bunu öğretmek içindir ve amacına ulaşması zor olsa da çok önemlidir.

Kimse “bize tavsiye sizin haddinize mi düşmüş?” diyemez, demesin de! Zira Müslümanların birbirlerine “hakkı tavsiye etmesi” Allah Teâlâ’nın emridir.¹⁷² Bu kardeşlerimiz hatırlatırım: Gerçekten de sizi her eleştiren düşmanınız değildir. Aralarında Gülen’i çok sevenler de vardır. Bunlar, hizmet hareketinizdeki bazı tarz ve üslubunuzu beğenmedikleri için aranızda olmuyor olabilirler. Bunun size ne zararı var?

¹⁷² Bkz. Asr, 3.

Bu kadar kuşkucu olmayınız etrafınıza karşı. Kendinizi “etrafınızı Müslüman düşmanlarınız tarafından kuşatılmış” gibi sanmayınız, iyi ilişkileri böyle bir vehme kurban etmeyiniz lütfen. Biz sizi seviyor ve hizmetlerinizi takdirle karşılıyoruz.¹⁷³ Bırakınız bunları, farzı muhal size düşman bile olsak, sizin davranışınız yine böyle olmamalı.

“Ya nasıl olmalı?” dersiniz, benim yerime cevabı Kur’an’dan alınız derim:

“İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel bir şekilde sav. Bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak bir dost oluvermiştir.”¹⁷⁴

Bizim bir eleştirimiz varsa o da “din kardeşliği” namınadır, hayır ve ıslah adınadır, insanları tanıştırma, yaklaştırma ve kaynaştırma adınadır. Allah rızası içindir yani. Bunda samimi ve ihlaslı olmaya çabalıyoruz. Kendimizi temize çıkarmayalım şimdi, yani en azından öyle olmalıdır. Zaten böyle ihlaslı değilse, işin içine riya, süm’a girmişse, fahr, kibir, ucb girmişse, daha baştan heba olmuştur o güzelim işler. Yani sonuçta her hal-ü kârda kimden hangi hakla ne beklenebilir ki?

Ancak bunu öğrenmek kolaydır da içselleştirmek, huy edinmek, davranış biçimi haline getirmek o kadar kolay değildir.

Yeri gelmişken söyleyelim, cemaatlerin her eleştireni dışlaması, bir Müslüman olarak hak ettiği sevgi ve saygıdan

¹⁷³ 15 temmuz darbe girişiminden sonra bu sözümüzü geri aldık. Artık bundan sonra Gülen’i seven ve destekleyeni Allah için sevmiyor, hatta yine Allah için buğzediyoruz. Cenabı Allah Teâlâ’ya tövbe eder de o zulümlerinden pişman olarak dönerlerse, yine Allah Teâlâ’nın rızası için sever ve sayarız.

¹⁷⁴ Fussilet, 34.

mahrum etmesi, hatta gücünün yettiği yerlerde onun işi, aşu ve şerefiyle oynaması, evvela haksız ve çirkin bir davranıştır. Saniyen bu bir sindirme hareketi olarak örtülü bir sansürdür. Salisen fikir hürriyetine ve ifade özgürlüğüne vurulan büyük bir darbedir.

Biz herhangi bir cemaati eleştireceğiz, onlar haklı veya haksız olduğumuzu delil ile ispatlama yerine bize hakaret edecekler, dışlayacaklar, kimi haklardan mahrum edecekler, tehdit edecekler. Yok öyle yağma! Böyle bir hakları da yoktur! Bu Müslümanlık değildir. Bu hele hizmet adamlığı hiç değildir. Bu, dillerden düşmeyen diyalog ve hoşgörüyeye de bir ihanettir.

Böyle bir ortamda ilim de olmaz, fikir de olmaz, adalet de olmaz, medeniyet de olmaz. Kimse ayeti yanlış anlamasın; sadece aynı cemaate mensup olanlar değil, “ancak Müslümanlar kardeştir” ve birbirlerinde karşılıklı hakları vardır.

Evet, netice itibariyle eleştirilmek de aynen eleştirmek gibi bir haktır. Haktır ama ne yazık ki belli bir seviyede eğitim ve terbiyesini tamamlayamamış nefisler için eleştiriye hazmetmek çok zordur. İşte tevhid mücadelesinin acı sahneleri ortadadır.

Ne yapalım, “Asr Suresi”ni daha çok okuyarak anlamaya ve içselleştirmeye çalışacağız. Başka çaremiz mi var?

İKİNCİ BÖLÜM:

HUKUK VE YARGI DARBESİ

DARBE BAŞLIYOR

Dershaneler Bahane mi?

Başbakan Recep Tayip Erdoğan İzmir’de bir konuşma yaptı dershaneler üstüne ve bir yerinde dedi ki:

“Biz akıl sahibi, insaf sahibi, izan sahibi olanları, bu noktada dayanışmaya davet ediyoruz. Hatta bu noktada desteğe davet ediyoruz.”

Değindiği sorunlar şunlardı:

“Niçin acaba öğrenciler üniversite hazırlık kurslarına giderler? Bunu anlamakta zorlanıyorum.”

“Bakıyorsunuz en güçlü liseden, fen lisesinden, Anadolu lisesinden mezun oluyor, o bile hazırlık kursuna gidiyor, bu bir garabet.”

“Bundan ülkemin kurtulması lazım. Milletçe kurtulmamız lazım.”

“Bunlar az paralar değil, çok ciddi paralar buralara harcanıyor ve bunun bedelini ödeyen var, ödeyemeyen var.”

“Bu sistem nasıl oluşturulmuş? Bunu kaldırmaya kalktığınız zaman acaba hangi bariyerlerle karşı karşıya kalacaksınız?”

Yıllarca teklif ederim; devlet istese her sene dershaneye vereceğimiz paraları alır ve biraz da kendisi katkı sağlayarak öğrencimizi paralı olarak üniversite de okutabilir. Hiç olmazsa paralarımız boşa gitmez.

Evet, yıllarca bir yanda okul mecburidir, bir yanda dersbane. Başbakanın dediği gibi herkes kendisini buna mecbur hissediyor. Yolu o ikinci okuldan geçmeyenin akıbeti baştan belli sanki ve bu da moral bozuyor.

Ne eğitimde fırsat eşitliği, ne sosyal adalet duygusu, ne moral... tahrip etmediği yok.

Okullarda izin verilmeyen birçok yanlış davranış ve kötü alışkanlıklara oralarda daha rahat bir zemin var.

Olay meslek liselerine gelince daha bir fecaate dönüşüyor. Meslek liselerine yapılan kat kat haksızlıklar, insanın kanını donduruyor. Mesela İmam Hatiplerde okunan hiçbir meslek dersinden üniversite sınavlarında soru çıkmaz. Bütün yıl okuduğu derslerden, kitaplardan hiç soru çıkmaz. Dershanelerin bu açıdan bir katkısı da yok onlara.

Akla şöyle sorular geliyor tabi; iyi ama bu dershaneler ne olacak?

Buna makul bir çözüm için elbette bir şeyler yapılmalı ama diyelim yapamadık, bu bir yanlışın devam etmesinin mazereti olamaz. Olmamalı. Zararın neresinden dönülürse kardır.

Ancak ikinci bir okul serisi olan dershaneler için neler yapılabilir? Bu kadar çalışan sektöre zarar vermeden onlardan nasıl yararlanılabilir?

Özel okullara dönüşebilirler mesela. Okullarda alınamayan veya alınsa bile tercih edenlere imkân tanınan sanat ve kültür kursları olabilirler. Oralarda aldıkları ders ve başarılar, doğrudan karnelerine yansır örneğin.

Çok teknik bazı ilimlerde, sanat dallarında özel dersler veren okullara dönüşebilirler. Belki daha başka bir sürü işe yarayabilirler.

Ama sonuçta kanayan bir yara olan bu derslane meselesine bir şekilde bir çözüm getirilebilir.

Hem böylece esas okulların başarısı ortaya çıkar. Bakalım devlet ne kadar başarılıdır okullarında. Çünkü dershaneler, okullardan şikâyetçi, okullar dershanelerden.

Şu üniversite veya başka sınavlarında “sıfır” alanların sorumlusu kimmiş, tek bir doğru cevabı olmayan cevap anahtarlarının vebali kime aittir, öğrenebiliriz belki.

Çalاکalem bunları yazdım. Amacım bu konuda Başbakanı destek olmak ve onu cesaretlendirmektir. O karar verirse, bakanlık ve değişik uzmanlar, sorunlar ve çözüm yollarında elbette kapsamlı raporlar hazırlayacak ve teklifler sunacaktır.

“Akın yolu birdir” demişler. İnşallah hayırlara vesile olur.

“Eğitim” Tarafgirliğe Gelmez

Bir gün bu gürültü biter, bu toz duman kalkarsa, sanırım “ille de derslane” diyenler mahcup olacaklardır.

Bu bizim kadim yanlışıımız; tuttuğumuzu ölesiye tutuyor, vurduğumuza da ölesiye vuruyoruz. Böyle yapınca da adalet ve ihsan duyguları kayboluyor. İnsaf olmazsa adalet ve barış da olmaz. Aman dikkat diyorum. Bir kavme sevgimiz veya kinimiz bizi doğru düşünmek, adaletli olmaktan alıkoymamalı. İnsaf da bu olsa gerek.

Ben M. Fethullah Gülen Hoca Efendiye severim.¹⁷⁵ Hizmetlerini takdir ederim. Katılmadığım söylem ve eylemlerini de yakında burada yaptığım gibi kibarca eleştiririm. Aynı durum Başbakan Recep Tayyip Erdoğan Bey için de geçerlidir. Sayın Erdoğan benim için “laik hükümetin başbakanı” olmaktan öte bir değer ifade eder. Sevgimiz bu “öte değer” içindir. Bu öte değeri kısaca “İmama Hatip Davası” olarak ifade edebilirim.

İşte bu yüzden ben bu “derslane” olayına bir tarafı tutarak değil, tarafsız bir eğitimci gözüyle bakıyorum. İki tarafın bu yüzden birbirini kırmasını, incitmesini üzüntüyle

¹⁷⁵ Bir zamanlar öyleydim.

karşıyorum. Ara bulunsun ve barış olsun istiyorum. Bu yüzden görüşlerimi bir kere daha yazmak istiyorum.

Mesela bakıyorum da “dershaneler kalsın” diye yeri göğü inletenler, ellerinde bazı haklı gerekçeler olmasına rağmen, temelde bunun olumsuzluğunu en iyi bilmeleri gerekenlerdir. Çünkü eğitimin içindeler. Doğruyu görebilirler. Ama yaptıkları “kar zarar sevdim Hüseyin’i” mantığıdır. Olaya “tarafgirlik/cemaatçilik” taassubu ile bakıyorlar. “Hocamızı desteklemek” gibi bir “ulvi dava” içindeler. Kimileri de “kazandığımız alanı terk etmeme” ve “dershanemizi yedirtmeyiz” mantığı içindeler.

Oysa ne hoca ne de destekledikleri parti penceresinden değil de, olaya eğitim ve öğretim açısından baksalar, bu kadar gürültü koparmaz, oturur bir yerde anlaşılır. Çünkü bu işin uzmanı sayılırlar.

Beni en iyi anlayan öğrencilerim bile yazdıklarından dolayı sitem ediyorlar. “Dershane olmasaydı hele biz İmam Hatipler bir yere gidemezdik” diyorlar. “Hoca Efendinin din için çırpınmalarından” bahsediyorlar. “Dershaneler yeni öğrenci kazanımında iyi bir vesiledir, dini tebliğ adına bunu kullanmalıyız” diyorlar. Özeti bu. Ama bunlar meselenin konusu veya özü değil ki! Konuyla ilgisiz bam başka şeylerdir bunlar. Bunlara “evet” demek kimseyi haklı kılmaz ki.

Dershanelerin bir zaruretten doğduğu muhakkaktır. Bir açık vardı, bunu görenler ve ilgilenenler iyi değerlendirdiler bu zamana kadar. Ama bu açık ila nihaye gitsin mi? Yanlış sürsün mü? Açık kapatılırsa, onun için alınan tedbir de biter, öyle değil mi? Açık olanın kapatılması, eksik olanın tamamlanması cihetine gidilmesi yanlış mı olur?

Şöyle düşünelim: Köyümüzün su deposunda çatlak olmuştu. Bizim bahçeye oradan su akıyordu. Bunu muhtar da

gördü, biz de gördük. Muhtar yeni bir masrafı göze alamadı. İşi de başından aşkındı. “Sana bir zararı yoksa kalsın öyle” dedi. Biz de tuttuk bu suyun geçtiği yere biber, domates, patlıcan diktik. Hatta kavak bile diktik.

Yıllar böyle geçti. Biz bir hayli faydalandık o kaçak sudan. Şimdi sahibi depoyu yeniden ele almak ve kaçak suları önlemek istiyor. Şayet dediğini yaparsa, bizim biber, domates, patlıcan, kavak vs. kuruyacak. Bizim için hiç de iyi olmayacak bu. Ama biz, kendi menfaatimiz kaybolacak diye, sırf bu yüzden bu su kaçıran deponun ıslahına karşı çıkabilir miyiz? Koca bir köyün suyunun boşa akmasına vicdanımız razı olabilir mi? Bu yüzden muhtara kafa tutarak kötü söylemeye hakkımız var mı?

Elbette olamaz. “Ama zamanında tedbir alsalardı da biz bu meyve ve sebzelerimizi dikmeseydik olmaz mıydı?” demenin bir anlamı var mı?

Yok.

Yok olmasına yok da, yine de muhtar iyi ve insafli adammış, bize diyor ki “bu yetiştirdiklerini heba etmeyeceğiz. Ya biz alacağız köy olarak, ya da başka yerlere nakletmenize yardımcı olacağız. Zarar görmenizi biz de istemiyoruz.”

Daha ne arkadaşlar?

Elin suyundan geçinmeye hakkımız yoksa bu gürültü neden? Biz hak yemekten korkmalı ve kaçınmalı, üzülsek bile sessizce olayı seyretmeli değil miyiz?

Evet, dershaneler bir açıktan faydalanarak oluştu. Bu depodaki su kaybından dost veya yabancı bazıları böyle faydalandı. Ama devlet ve hükümet şimdi bu açığı kapamak istiyor. Size düşen ancak zararınızı en aza indirmeye bakmaktır.

“Efendim, devlet buna hazır mı?” diye itirazın anlamı var mı?

Muhtar “hazır” diyor. Yavaş yavaş hazırlar muhakkak. İyi bir muhtara benziyor. Daha böyle halkını düşünen birisi bu zamana kadar gelmedi. Buna cephe alırsanız, bundan daha kötüsü gelirse, sizin işler daha iyi mi olacak sanki?

Hadi muhtarı boş verdik. Mesele o değil. Milletın sırtında bir kambur var. Lise parasını cebinden veriyor. Bir o kadar da dersane parası vermek zorunda kalıyor. Halbuki o parayla üniversiteyi bile okutur yavrusuna. Yazık değil mi? Bu parayı niye versin?

İki itiraz var, ama ikisi de boştur.

Birincisi, “istemeyen vermesin dershaneye, mecbur mu?” itirazı. Evet, mecbur. Çünkü çocuğu dershaneye vermezsek, o da üniversiteyi kazanamazsa, ömür boyu babaya düşman olacaktır. “Senin cimriliğinden ben okuyup adam olamadım” diyecektir. Bunu hangi baba göze alabilir? Aynen benim gibi, istemeye istemeye mecburen veriyoruz dershaneye çocuğumuzu.

Sonra “ya devlet önlem almaz da eğitimsiz çocuklar üniversiteye giremezse?” itirazı var. Bu da boş bir itirazdır. Atalar “elle gelen düğün bayram” demişler. Olan herkese olur ve menfide bile olsa eşitlik yine sağlanır.

Sonra her dershaneye gidene üniversite kazanma garantisi var mı? Yoksa ne anladık?

Siz üniversiteye belirli bir kontenjan koymuşsanız, her geleni alamayacaksınız, bu veya şu, ama birileri muhakkak dışarda kalacaktır. Dershaneye verseniz bile yine de dışarıda kalacaktır. Ne anladık öyleyse? Ödenen paraların günahı ne? Hesabını kim verecek bunun?

Gelin bu meseleye taraf tutmadan eğitimci nazarıyla bakalım. O da okulun adam dibi okul olmasıdır. Dershane okulda öğretilen bilgilerden fazlasını vermiyor zaten. Çünkü sorular okul müfredatından olmak zorundadır. Değilse, ihanettir.

Ey devlet, beni dershaneye para vermeye mecbur etme. Gerekeni yap.

Eşitlik gülünç bir hikaye. Komünistler de herkesi zenginlikte eşit yapacaklardı. Ne oldu?

Adam var, cimridir, maaşını yemiyor. Adam var müsriftir, maaşını on günde bitiriyor. Eşit maaş vermekle sorun çözülür mü?

Hadi sen eşit öğretim yaptın. Allah birisine fazla zeka vermişse, işte bozuldu eşitlik, elinden ne gelir? Tembel ile eşit olsun diye çalışanı tutacak mısın?

Beyler, burası dünyadır. Bir imtihan alanıdır. Bir hikmete binaen mutlak eşitlik olmaz. Zengin de olacak, fakir de. Süper zeka da olacak, normal veya “gezi” zekalı da. Çalışkan da olacak, tembel de.

Siz kendi işinize bakınız ve onu doğru dürüst yapmaya çalışınız yeter.

Yazık Oluyor

Bence Fethullah Gülen bugünlerde artık dershane konusunda konuşmasa iyi olur. Mevzuya yeteri kadar balıklamasına dalmıştır, ama bence yanlış yapmaktadır. “Benden günah gitti” diyerek bu konuda “sükut suretinde” konuşsa belki daha etkili olur. En azından daha az yıpranır.

Biliyorum, bu konuda sözüm dinlenmeyecektir. Hatta onun "ne dostun bu mevzudaki vefasızlığından, ne düşmanın

cefasından sarsılmamalı” demesine bakarsanız, bizi “vefasızlıkla” itham da edebilir. Olsun, bir Müslüman olarak ben faydalı gördüğümü tavsiye edeceğim.

O ve cemaati şunu görmezlikten geliyorlar: derslane bu milletin sırtında bir kamburdur, bir fuzuli yüküdür. Bu yükün, bu fakir millet sırtında devamını istemek haksızlıktan öte bir vebaldir. Maksat dine ve gençliğe hizmet ise bunun bin bir çeşit şekli bulunur. Onların bu konuda öncülük eden maharetlerini herkes bilir.

Derslane sonuçta bir israf sebebidir. Nasıl mı?

Diyelim bir öğrencinin okuyacağı on tane ders var. Bu on ders için devlet okul açmış. İyi kötü okutuyor. Aynı dersleri derslane niye tekrar okutuyor? Bırakın, çalışan kazansın öğrenciler arasından. Eğitim kötüyse, herkes için kötü. “Elle gelen düğün bayram” demişler.

Yok, zengin çocuğuna özel ders verdirirmiş. Ne alaka? Elbette veririr. Parası varsa okul bile açar. Bunda yadırganacak ne var? Yani derslane varken böyle şeyler olmuyor mu? Siz bu ülkede kiminin zengin kiminin fakir olmasını önleyebilecek misiniz? Değilse boş konuşmanın manası ne?

“Okulun bıraktığı boşluk” deyin, “beceriksizlik deyin, ihmal ve tembellik” deyin, ne dersiniz deyin, ama o on dersi tam öğretememiş okul. İşte sorunun kaynağı bu! Bu sorunu derslane görmüş ve değerlendirmiş. Aynı on dersi o da veriyor. Babasının hayrına değil elbette, parayla veriyor. Ben de psikolojik olarak oğlumu o derslaneye vermek zorunda kalıyorum. Yoksa çocuk bana düşman olacak...

Şimdi bir masraf okula, bir masraf da derslaneye veriyorum. Bir çocuk varsa 2 bin, iki varsa 4 bin, üç varsa

senede 6 bin lira. Gitmesi gelmesi, yemesi içmesi hariç daha. Az mı? Yahu benim günahım ne?

Aynı iş için iki yer israftır. Ya derslane kapanacak, ya okul. Sen devletin yerinde olsan hangisini kapatırsın?

Ha, devlet de bunu yaparken, okulunu adam edecek. Etmeli de. Milli Eğitim böyle gitmez. Korkunç bir felaket, hatta cinayet var orada. Bir an evvel ıslah edilmeli.

Devlet şimdi “işin farkındayım” diyor. “Adam edeceğim” diyor. “Hayır, etme, edemezsin” demenin anlamı yok ki? Bırakın etsin! Hatta yardım edin de etsin. bu arada sizi de mağdur etmesin. Oturun konuşun. Daha fazla teşvik mi, daha fazla binaya müsamaha mı, her ne ise, oturun bunu konuşun. Kavganın gereği ne?

Tamam, bir adam bir ağaç dikse, onun kesilmesine veya kurumasına üzülür. Ama elden ne gelir? Dershaneyi kuran ve bu hale getirenler, fitraten üzülürler, ama akıllarıyla bunun gerekliliğini görmeli ve yola format değiştirerek devam etmelidirler.

Fakat gel gör ki Hoca Efendi milli mücadele verir gibi “müdafa” diyor. “Savunma” diyor. Bunu da “hakka sahip çıkma” olarak görüyor. İşte bu yanlıştır. Bunu görmeli Hoca Efendi. Görmeli ve çözüm için masaya oturmalı. Bu arada ateşli, öfkeli, kahırlı, kırıcı ve ileride pişman olacağı sözleri söylememeli. Yani herkese tavsiye ettiği şeyi önce kendisi yapmalı.

Yazıktır, ne Hoca Efendi yara alsın, ne de bu milletin yarısının teveccühünü kazanmış, bizim “İmam Hatip Davamızın” bir canlı temsilcisi olan Sayın Erdoğan yara alsın. Bunlar bu ülkeye lazımdırlar. Birbirleriyle uğraşırlarsa “havaları gider”. Bundan da dindarlar zarar görür. Bu işe en

çok Kemalistler, Ergenekoncular, darbeciler, cuntacılar, sosyalistler, şişman kediler ve dış düşmanlar sevinirler.

Haddini Aşmak

Şimdi Gülen diyor ki: “Hazreti Pir ‘Gayr-ı meşru bir muhabbetin neticesi, merhametsiz azap çekmektir’ diyor. Birinin o ölçüde sevgiye, takdire, tayine, desteklenmeye hakkı yoksa şayet, siz o mevzuda aşırı gittiğinizden dolayı, Allah, ‘Onların hakkı o kadar değildi!’ diye sizi tokatlayabilir. Ben yediğim tokatları bundan biliyorum.

Şimdiye kadar hiç kimseye yapmadığımız şeyleri yaptık; ‘Gayr-ı meşru bir muhabbetin neticesi, merhametsiz azap çekmektir’, Allah tarafından tokat yiyorum, Allah affetsin. (...) Zira kâmet-i kıymetinin üstünde, o ölçüde liyakati olmayan insanlara değer atfetme mevzuu, hakikati alt üst etme demektir. Kader, ‘Öyle değil bu mesele; alın siz ağzınızın payını!’ dedi ve bize tokat üstüne tokat indirdi. Şamarı bir başkası değil, biz yiyoruz.”¹⁷⁶

Kimdir bu “o ölçüde sevgiye, takdire, tayine, desteklenmeye hakkı yok” olan adam veya adamlar? Dendiğinde akla Recep Tayyip Erdoğan ve çevresinden başkası gelir mi?

Normalde gelmez. Öyleyse bu haddini bimemek veya bilerek aşmaktır. Ayıptır yani.

“Normalde gelmez” dedik Ama zorlarsanız gelir. Nitekim Ali Karahasanoğlu Yeni Akit’te “Hocaefendi’ye

¹⁷⁶ <http://www.samanyoluhaber.com/kultur/Hocaefendi-yeni-sohbetinde-onemli-tespitlerde-bulundu/1034482/>

Allah'ın tokadı!" başlıklı bir yazı yazdı. Bir yerinde şöyle diyor:

"Evet; Hocaefendi'nin Bülent Ecevit'e, Çevik Bir'e, Patrik Bartholemaous'a, Papa'ya, Mesut Yılmaz'a, sonraları Deniz Baykal'a ve Kemal Kılıçdaroğlu'na gösterdiği "gayr-ı meşru muhabbet" sebebi ile çok eleştirilerimiz olmuştur.

Doğrusunu söylemek gerekirse, biz "gayr-ı meşru muhabbet" tanımlaması yapmıyorduk ama. Hocamız bize, "gereksiz kişilere, gereksiz sevgi"nin hangi kavramla ifade edileceğini de öğretmiş oldu. İnşallah bundan sonra, böylesi bir "gayr-ı meşru muhabbet"i, kendisi de tekrarlamaz. Sevdikleri de tekrarlamaz. Hocamızın duasına, kendimizi de katarak iştirak edelim: "Allah hepimizi affetsin."¹⁷⁷

Yazının devamında niçin böyle dediğinin gerekçelerini de yazmış. İsteyen tıklayıp okuyabilir ama bilinen şeyeler yani...

Hiç beklemediğim insanlardan hiç beklemediğim sözleri duyunca çok üzülüyorum, çok. Yarın yüz yüze bakacakların birbirini hem de aleni bir şekilde böyle itham ederek yıpratmaları, kelimenin en hafifi ile şık değildir, yakışsızdır.

Allah aşkına "Şimdiye kadar hiç kimseye yapmadığımız şeyleri yaptık" ne demek? "Siz "Şimdiye kadar hiç kimseye yapmadığımız şeyleri yaptınız" da karşılık görmediniz mi? Onların iktidarından velev ki hakkınız olsa bile, hiç faydalanmadınız mı? "Bir fincan kahvenin hatırı" içinceye kadar mı?

Daha evvelki karşılıklı söylenen sözleri nereye koyacağız?

¹⁷⁷ <http://www.habervaktim.com/yazar/62474/hocaefendiye-allahin-tokadi.html>

“Acaba hangi söz hangi konjonktürde söylendi” diye her sözün samimiyetini mi tartışacağız?

Verilen her beyanatı o vaziyetteki çıkara göre söylenmiş “ayarlı” sözler mi kabul edeceğiz?

Nerede arayacağız sevgiyi, dostluğu, sadakati, vefayı, îsarı, tahammülü, hoşgörüyü?

Sonra bu ne kibirlilik? Nereye gitti “kıtmır”ın tevazusu?

Evet, Hoca Efendi bu meseleyi eğitimci arkadaşlarına havale etse ve bu mevzuda hiç konuşmasa, bence daha iyi olur. Hiç korkmayın, böyle yapmakla “haksızlık karşısında susan dilsiz şeytan” asla olmaz. Biz bir eğitimci ilahiyatçı olarak onu ve hizmetini iyi tanıyoruz.

İnsanı Tanımak Zormuş

Takdir edersiniz ki bir insanı ne kadar tanıyorsanız, bir olay karşısında vereceği tepkiyi de önceden o kadar iyi tahmin edebilirsiniz. İşte tecrübenin bilgi gibi bir kıymeti de burada belli olur. Bu durum kişiler için geçerli olduğu kadar milletler ve devletler için de geçerlidir. Tarih biraz da bu yüzden okunur değil mi? Tarihi iyi bilen insanlar, adımlarını istikbal karanlığına rastgele atmazlar. İlmin sunduğu projektör ile emin ve rahat adımlar atarlar.

İngiliz casusu Hemper’in hatıratında okumuştum ama inanmakta güçlük çekmiştim. İçimden hala “acaba?” derim. Güya İngiliz istihbaratının zirvesine çıkınca kendisini bir binaya götürürler. O zaman daha Osmanlı vardır. Odalara girdikçe hayretten hayrete düşer. Çünkü odanın birinde tam Osmanlı kılık ve kıyafeti taşıyan bir oda dolusu İslam alimi vardır ve önlerinde İslamî ilimleri içeren Arapça kitaplar okumaktadırlar. İzin verirler, onlara bazı dini bilgilerden

sorular sorar, doğru cevap alırlar. Sözü uzatmayalım, adam odaları gezdikçe birinde Mısır, birinde Hindistan, birinde İran, birinde Pakistan vs. alimlerini görür ve sorular sorar. Sonra da yetkiliye “Bu nedir yahu? Bu kadar alimi nasıl topladınız?” diye sorar.

Yetkili cevap verir: “Bunlar İngiliz çocuklarıdır. Ama her biri bir İslam ülkesinin medresesinde okumuş gibi tahsil görürler. Biz bunu niye yaptık? Bunun faydası şudur: Biz Müslümanlara dönük bir iş yapacağımız zaman önce bunlara sorarız. Bunlar da kendi ülkelerinin yönetim ve halktan insanların bilgi ve tepkisini bize söylerler, biz de böylece bu olaya Müslümanların nasıl tepki vereceğini anlarız. Buna göre bir plan yaparak işimizi rahatça hallederiz.”

Eğer doğruysa acaip bir şey! “İngiliz Siyaseti” dedikleri bu olsa gerek.

Her ne ise, biz de öyle diyorduk değil mi? Bir insanı iyi tanıyorsanız, olaylara vereceği tepkiyi önceden kestirebilirsiniz. Bu da size bir öngörü sağlar, tahmin imkanı verir, zann-ı galip ile de olsa bir taktik ve hareket gücü verir.

Bu açıdan baktığımızda 17 Aralık Darbe Girişiminde biz Hoca Efendi hakkında şöyle davranır sanmıştık:

“Bu adam siyasete karışmaz. Devlet ve hükümetle ters düşmez. Bilakis onlarla iyi geçinir. Dershane yüzünden hükümete kırgınlığı olsa da “devletimiz ve hükümetimizle mi kavga edeceğiz? İstiyorlarsa hepsini veririz” der. Evladı gibi bakıp büyüttüğü dershaneler için üzülür, ama metodunda hiç olmayan kavga etmeye yeltenmez, başka girişimlere bakar, daha değişik yeni hizmet alanları açmaya bakar.

Devlette yolsuzluk osun da istemez elbette. Ama olursa da “bu bizi üzer ama herhalde bununla mücadele bizim öncelikli işimiz değildir. Biz bütün himmet ve gayretimizi

hizmete verelim. Devlet ve hükümet işlerinde bu tür işler çok çirkin ve zararlıdır ama öteden beri de maalesef hep olur. Keşke olmasa. Kimse ne kendisine zarar verse, ne de devletine ve milletine.”

Böyle der, çok çok belki bir demeç vererek işi bitirir. Hükümet yolsuzlukların üstünü örtüyor, bunu açığa çıkaran savcı ve polisleri kanunsuz olarak engelliyorsa, “bu da hoş değil, ama bizim işimiz de değil. Bizim öyle büyük bir davamız varken, evimiz yansa ilgilenecek durumda değiliz” diyerek, kısa bir konuşmayla, belki bir yerde iki satır yazmayla yanlışları ortaya koyar, doğrulara teşvik eder.

Biz Hoca Efendi’yi böyle biliriz. Daha doğrusu bilir idik. Meğer ne kadar yanlışymuşuz?

Hayret ve Şaşkınlık

Evet, biz Hoca Efendi’yi böyle bilirdik. Ama maalesef çok kötü yanlışydık. O böyle yapmadı. Kendine ne ise, şaibeli bir dosya açarak hükümeti zora sokan, hatta darbe yaparak düşürmeye kalkan savcı ve polisleri destekleyerek, hükümete yüklendi, yolsuzlukları kendisi için kavga alanı seçerek, bunun için beddualar etti. Kendi güdümündeki bütün gazete, dergi ve televizyonları hükümetin aleyhine günün 24 saatinde canlı yayınlar yaptı. Hem de bu yayınlarda yalan, dolan, iftira, alay, aşağılama, işin içine aileyi karıştırmak gibi aşırı gitmeler, belden aşağı vurmalar da girila giderek.

Biz de hayretimizden küçük dilimizi yuttuk!

Bundan sonrası tam bir kaos. Hoca buna niye sebep olur ki?

Oysa hükümet “iş görüldüğü gibi değildir. Bu bize karşı bir darbedir. Devlet içinde paralel bir yapı vardır. Bunların başı da Fehullah Gülen’dir” diyor.

Hükümete göre “yargı ve emniyette çöreklenmiş bir grup cunta/kadro, halkın % 50’den fazla desteklediği iktidarı yıkmak için harekete geçti. Neden mi? Büyüyen Türkiye’yi durdurmak için. Yapılan bir vatan hainliğidir.”

“Bu gerçek olabilir mi?” diye düşünüyorsunuz haliyle. Aslında bu sıralar ülkede güzel şeyler olmaktadır. Mesela tam da bu sırada hükümet otuz yıl canımızı ve malımızı mahveden, birlik ve beraberliğimizi bombalayan PKK terörünü bitirmek için çözüm üretip yürülüğe koymuştur. Geçmiş iktidarların mahvettiği ekonomiyi düzlüğe çıkarıp kalkınma hamleleri başlatmıştır. Milli savunma sanayinde dev adımlarla dışa bağımlılığı azaltmış, insanına iş bulmuş, gelir seviyesini katlamıştır. Sağlıkta tam bir devrim yapılmıştır. Ülke duple yollarla emniyetli bir şekilde birbirine bağlanmış, hızlı trenler yaygınlaştırılmıştır. İnsan hakları ve özgürlüklerinde çok mesafeler katetmiş, yeni bir anayasa ve yepyeni kanunlarla kendi insanına huzur ve rahatlık sağlamak istemektedir. Özellikle de son iki yılda hükümet ve başbakan Milli Eğitimde İmam Hatip ve meslek liselerine yapılan zulmü kaldırdığı, okullara Kur’an, siyer, din dersi ve Arapçayı seçmeli de olsa soktuğu, başörtüsü zulmünü bütün kamuda bitirdiği, bütün halkı ırkına, diline, dinine bakmadan kucakladığı, ırkçı, inkarcı ve asimile politikalarından vazgeçtiği için halkın sevgisini ve desteğini kazanmada zirve noktadadır.

Üstelik tez günde açığa çıktı ki bu yolsuzluk dosyalarını açan savcılar kötü niyetlidir. İlk açtıkları davada birbirinden alakasız dosyaları, yani bakan çocuklarının ve Fatih Belediyesinin rüşvet suçlaması, Halk bankası müdürünün özel

paraları ve bir inşaat şirketinin ne olduğu bilinmeyen ilişkileri bir dosya halinde sunularak hükümet suçlanmış, “Cumhuriyetin en büyük yolsuzluğu” diye basına bilgi sızdırmışlar, günlerdir hükümeti yerden yere vurdurmuşlardır. Yani aynı gün yakalananlar akşama suçlu ilan edilerek mahkum edilmişlerdir. Oysa “beraati zimmet asıldır” kaidesine bu adamlar yargılanıp ceza alıncaya kadar suçsuzdurlar, ama kim dinler.

Özellikle Halk Bankası işi önemlidir. Bu ülke ekonomisine büyük darbe vurur. Oysa bankaya dava bile açılmamıştır. Sadece müdürüdür suçlanan.

Arkasından üstlerine bile haber vermeden 2. dosyayı açmak istemişlerdir. Hem de suç dosyalarının ağzındaki mühür açılmadan ve - varsa - içindeki bilgiler, belgeler okunmadan. Yani gözüne kestirdikleri adamların dosyaları okumadan suçlu ilan edilmişler, medyaya bilgi vermek suç olduğu,halde yayın yoluyla suçları kesinmiş gibi linç edilmişlerdir.

Neden?

Bilemeyiz, ama ne tesadüftür ki bu suçlanan iş adamları veya şirketler, İstanbul’da 3. Köprü, kanal İstanbul ve yeni hava alanı gibi dev projeleri alan şirketlerin adamlarıdır. Dışarıdan para bulmaları engellenerek bu dev projeler hayata geçmesin mi istenmektedir acaba? Ülke kalkınmasın, vatandaş fakir kalsın mı istenmektedir? Bu da ekonomiyi vurur, faizler yükselir, döviz alır başımı gider. Olan zavallı halka olur...

Hükümet bunu iddia eder ve var gücüyle yüklenir cunta üstüne, paralel devlet yapısına.

Bu arada devlet MİT aracılığı ile Suriye’ye yardım yapmaktadır. Aynı cuntaya/paralel devlete bağlı bazı savcılar ve jandarma, gerekli yerlere bilgi vermeden bunların önünü keser ve arama yapmak ister. Buna yasal hakları yoktur ama

ülkeyi dünyaya “Suriye’deki teröristlere kaçak silah sevk ediyor” diye reklam ederler. Bir de tırlar sanki İHH’nınmış gibi haber verilir medyaya. Böylece ABD ve İsrail’in kurtulmak istediği İHH’ya terörist damgası vurulmaya ve işi bitirilmeye çalışılır.

Kimdir bu milletine ihanet eden şebeke? Kimdir bu hükümeti devirmek isteyen cunta? Kimdir bu devlet içindeki çete? Arkasında hangi karanlık güçler vardır acaba?

Tam da burada biz bekledik ki Hoca Efendi bu olanlarla ne kendisinin, ne de cemaatinin bir ilişkisi olmadığını ilan etsin. “Bu adamlarla bir alakamız yoktur” desin.

Ama maalesef yanıldık. Demek biz Hoca Efendi’yi bilmiyormuşuz!

Neden mi böyle söylüyoruz?

Çünkü vaziyet tam da bu iken sen tut bir Hoca Efendi olarak bu adamlara ve haksız hukuksuz yaptıklarına sahip çık, hükümeti de “yolsuzlukları önlemeye çalışmak” ile suçlayıp tehdit et! Seni dinlemiyorlar da hala kendilerini savunuyorlar diye tut bir de çok çirkin beddualar et. Emrindeki bütün medyayı canlı yayına sok ve gece gündüz hep bu konuyu işle. Ne kadar hükümete düşman olan marksist, liberalist, sosyalist, ırkçı, bölücü, yabancı, dinini ve milletini sevmeyen insanlar varsa, tut onları canlı yayınlarda televizyonlarına çıkar ve hakaret ettir.

Sonra bu paralel yapının şantaj ve tehdit amaçlı telefon dinleme skandalları çıkar ortaya. Tam bir röntgencilik. Tam bir rezalet ve kepezelik! Sonra kaset savaşıları, sonra büyük sanayici ve iş adamlarıyla yasak ilişkiler, iş yerlerini müfettişlerin denetiminden haberdar etmeler, iş ve yatırımların önceden paylaşımı, hatta ananas muhabbetleri falan filan...

Bizim bildiğimiz Hoca Efendi bu adam değildi. Bizim bildiğimiz, gözünde ne dünya sevdası, ne ukba kaygısı olan, bütün derdi davası Allah rızası için İslam olan adamdı. Nereye gitti o adam da yerine dünya için savaşıyor, para ve gücü ehliyle paylaşan, kirli adamlara sahip çıkarak dua eden, ülkesi için çalışıp didinenlere dili dualı olacak yerde beddu eden adam geldi?

Allah aşkına ne oldu böyle?

Ne Oldu Böyle?

Hani siz diyordunuz ki “benim her şeyim dinimdir. Farzından adabına kadar her şeyim dinimdir. O dinimin küçük bir adabına, küçük bir esasına muhalefet edecek, onun için zararlı olacaksam Allah bir dakika bile yaşatmasın derim. Ben O'nun hayat tarzına, O'nun üslubuna aykırı olacaksam Allah bir dakika yaşatmasın. Efendim'e muhalefet çerçevesinde bir dakika, bir saniye bile yaşamaktansa yerin dibine gitmeyi tercih ederim. "Fe batnu'l-ardı hayrun lî min zahrihâ" Yerin altı benim için üstünden daha hayırlıdır” diye?¹⁷⁸

Şimdi bizim gibi insanlar bu değişikliği anlamada zorluk çekiyorlar. Fakat kimi insanlar da vardır ki bunu tahlil ederken daha derine gidiyor, bilgileri birbirine ekleyerek tahminler yürütüyor, Hoca ve üst düzey kadrosunu ABD, AB, İsrail, İngiltere, CİA, Mossad adına dine ve vatana ihanetle suçluyorlar.

¹⁷⁸ <http://fgulen.com/tr/abd-sohbetleri/fethullah-gulen-banteli-cozumleri/9849-Fethullah-Gulen-Ne-Muceddidim-Ne-Muctehid-Ne-de-Reformist?highlight=WyJtZWJkaWxpayJd>

Kendisi de bunun üzüntüsü içinde şöyle inliyor: “Ve bunların hepsi de oluyor yani. Bir yerde diyelim, bir grup kalkıp size müslümanlığı bile fazla görüyorlar. Ve bilmem hangi harici teşkilatın elemanı filan diyorlar. Şimdi ne kadar günahkar olursan ol, ne kadar mücrim olursan ol, birbirimizin hassasiyetini biliriz. Ben yatarken sağ yanıma yatmadığım zaman bile "acaba burada Efendimiz aleyhisselatü vesselama muhalefet ettim mi?" endişesiyle uyuyanlardan birisi olduğumu, müsaadenizle söylemede beis görmüyorum. Hatta ayaklarımı upuzun öyle yatarsam, uzatıp yatmada Efendimiz aleyhisselatü vesselamın uzatıp yattığını bilmediğim için rahatsızlık duyduğumu rahatlıkla söyleyebilirim. Efendim'e muhalefet etmektense yerin dibine gitmeyi tercih ederim.”¹⁷⁹

Biz bir ricada bulunduk. Dedik ki, hocam, artık yaptıkları ihanet ortaya çıkan savcı, hakim ve polisler için gel bir açıklama yap. “Ben de aldatıldım, üzgünüm” de. “Artık bunların benimle bir alakaları yok” de. Medyanızdaki hükümet karşıtı yayınlar anormalden normale dönsün. Dengesi bozulan ekonomi rahatlasın. Çektiği zarar yanına kar kaldı ülkenin, bari bundan sonra zarar etmesin. Bir huzur gelsin insanımız, memleketimize.

Ama yok, görülen tam tersi daha fazla sahip çıkma ve savunmadır. Allah encamımızı hayır eylesin.

¹⁷⁹ <http://fgulen.com/tr/abd-sohbetleri/fethullah-gulen-bamтели-cozumleri/9849-Fethullah-Gulen-Ne-Muceddidim-Ne-Muctehid-Ne-de-Reformist?highlight=WyJtZWwhkaWxpayJd>

F. Gülen her ne zaman başı sıkışsa, derhal kendini överek duygu sömürüsü yapar, tevazu gösterisi içinde kendini över ve acındırır. Hep böyle yapar. Sonra da kalkar, “kıtmiriniz” diyerek alçak gönüllülük yapar. Oysa ahlak ilminde yazar ki, “kalabalık içinde tevazu, kibirden gelir.” Maalesef bu kibiri onun aklını bozarak ynlış yapmasına sebep olmuştur.

Dışardan Bir Bakış

“Niye böyle oldu?” sorusuna dışardan bir bakışla yaklaşsak daha güzel olacaktır kanaatindeyim. Bu aynı zamanda bizim çalاکalem yazdıklarımız için de bir test olmuş olabilir. Bu kaynak, “Al Jazeera ve ajanslar”da çıkan şu yazıdır:

“Necmettin Erbakan’ın liderliğindeki Milli Görüş geleneğinden çıkan Adalet ve Kalkınma Partisi (AK Parti/AKP), 2002’de iktidara geldi. AK Parti kadroları, Milli Görüş gömleğini çıkarıp muhafazakar demokrat yaklaşımı benimsediklerini beyan ettiler. Ak Parti iktidarıyla beraber Gülen ve cemaati için rahatlama dönemi başladı. Hakkında açılan dava, önce çıkarılan aflu düşürölen Gülen, sonra beraat etti. Cemaat, faaliyetlerini daha rahat yürütüyordu. Yeni medya organları, yeni üniversiteler ve okullar açıldı. Gülen Hareketi hiçbir zaman açıkça AKP’yi desteklediklerini söylemedi. Yaklaşımları, "Türkiye’nin demokratikleşmesine katkı yapana destek veririz" şeklindeydi.

2007 yılında Türkiye’de, aralarında emekli ve görevli askerlerin de bulunduğu, "darbe teşebbüsü" davaları başladı. Gülen’e yakın medya organları, bu davalara büyük alaka gösterdi. Soruşturmaları yürüten kolluk güçlerine ve savcılara ağıktan destek veren yayınlar yapıldı. Laiklik hassasiyeti yüksek medya kurumları ve yorumcular, kolluk güçleri ve yargının bu süreçte cemaat etkisinde çalıştığını öne sürdü. Cemaat üyeleri bu iddiaları reddetti.

12 Eylül 2010 tarihinde anayasa değişikliği için referandum düzenlendi. AKP hükümetinin hazırladığı anayasa değişikliği tasarısı, 12 Eylül 1980 darbesini yapan generallere

yargı yolunun açılması ve yargı sisteminin tepesinde yeni bir yapılanma öngörüyordu. Gülen Hareketi referandumda 'Evet' çıkması için uğraştı. Muhalefet ise 'Hayır' kampındaydı. Bu durum, Gülen Hareketi'nin ilk defa bir seçim ortamında AKP'yi açıktan desteklediği ilk örnekti. Gülen'in ABD'den, "İmkân olsa mezardakileri bile kaldırarak referandumda evet oyu kullanırmak lazım" mesajını iletmesi, muhalefetin tepkisini çekti. Referandumda 'Evet' sonucu çıktı.

Kırılma Noktası: 7 Şubat 2012

AK Parti ile cemaat mensupları arasında 2010 referandumundaki bahar havası, 7 Şubat 2012'de yaşanan ve 'MİT Krizi' diye anılan olayla kışa dönüştü. Ne hareketin bir sözcüsü ne de AKP'li bir yetkilisi isim vererek karşı tarafı suçlasa da, krizin arkasında iki tarafın bulunduğu görüşü, Türk kamuoyunda genel kabul gördü. Kriz, MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın ve üst düzey iki MİT mensubunun, PKK bağlantılı KCK soruşturması kapsamında ifadelerinin alınmak istenmesiyle patlak verdi. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan buna büyük tepki gösterdi. Gerilim, cemaat ile AKP'ye yakın yayın organlarının haber ve yorumlarından net biçimde takip edildi. Kriz, MİT mensuplarının yargılanmasını, Başbakan'ın iznine bağlayan yasal düzenlemeyle aşıldı. Bu gelişmeyi, güvenlik bürokrasisi içinde üst makamlara gelmiş çok sayıda polis şefinin başka şehirlere atanması, hatta bazılarının aktif görevden alınmaları izledi. Hükümetin bu tasarrufu, farklı çevreler tarafından Gülen Hareketi'ne yakın polislerin pasifleştirilmesi şeklinde yorumlandı.

Gerilimden Açık Çatışmaya: 17 Aralık 2013

Ak Parti ile Gülen Hareketi arasındaki sorunlar, 2013 yılının yaz aylarında Türkiye'nin en çok tartışılan konuları arasındaydı. Haziran 2013'teki Gezi Parkı protestolarından itibaren cemaate yakın medya kuruluşlarında, Başbakan Erdoğan'a yönelik eleştiriler yoğun yer kaplamaya başladı. Gülen Hareketi mensuplarının yargı ve güvenlik bürokrasisi içinde örgütlendikleri ve adeta "paralel devlet" kurdukları tezi, 2003'ten itibaren ulusalcı çevrelerde sıkça dile getiriliyordu. Bu tez, 2011 genel seçimlerinden sonra hükümet kanadında da kapılı kapılar ardında dile getirilip tartışılır hale gelmişti. Bahsi geçen iddialar, Kasım 2013'te gündeme gelen hükümetin özel dersaneleri kapatma girişimlerine cemaatin ağır tepki vermesiyle zirveye ulaştı. Başbakan Erdoğan ve kabinesinin bu konuda geri adım atmaması üzerine taraflar arasındaki ipler kopma noktasına geldi.

Bazı bakanların çocukları ve Halk Bankası Genel Müdürü Süleyman Aslan'ın yolsuzluk yaptığı iddiası ile 17 Aralık 2013 günü düzenlenen operasyon akabinde, AKP hükümeti-cemaat gerilimi açık bir çatışmaya dönüştü. Türkiye kamuoyu, cemaat mensubu bürokratların devlet içinde devlet oluşturdukları ve bunun ülke güvenliğini tehdit ettiği iddiasının, doğrudan Başbakan Erdoğan ve bakanlar tarafından seslendirildiğine tanıklık ediyordu artık.”¹⁸⁰

İşte bu dönemde medyada haliyle bizim “Habervaktim”deki “köşe yazılarımız” da çıkıyordu. Biz de kendi düşüncelerimizi yazıyor, kavgayı barışla sonlandıracak

¹⁸⁰ <http://www.aljazeera.com.tr/portre/portre-fethullah-gulen>

teklifler yapıyorduk. Bundan sonra okuyacağınız yazılar, olay içinde sığağı sığağına yazılmış yazılardır.

Resmen Kavga Ediyorlar

Böyle bir yapı milletin kahir ekseriyetinin oylarıyla iktidara gelmiş bir hükümetle çatışmayı, hatta dişe diş savaşmayı nasıl göze alabilir? Acaba Kemalist ve sosyalist bir iktidar ile göze alabilir miydi benzer bir çatışmayı? Böyle bir tavrı gösterecek çok olaylar yaşadık, ama hiç görmedik ki “evet” diyebilelim.

Bu zamana kadar bütün İslam karşıtı iktidarlara uyum içinde yaşayan, onların partizanca davranışlarına ve yolsuzluklarına hiç ses çıkarmayan bu insanlar, okullara şimdilik seçmeli de olsa Kur'an-ı Kerim, siyer, Arapça, Din dersi koyan, meslek liselerini ve bu arada İmam Hatip Lisesi'ni onlara yapılan zulümlerden kurtaran, askeri vesayete son veren, bütün kamuda başörtüsü zulmünü bitiren, dindarların en rahat biçimde hizmet etmelerine imkan sağlayan vs. vs. bir iktidarla, “yolsuzluk yapılıyor” diye yaka paça kavga ediyor, hatta savaşıyorlar.

“Size ne oluyor ey Hoca ve cemaat? Siz müfettiş misiniz, muhasebeci misiniz, yoksa muhalefet vazifesi yapan siyasi bir parti misiniz? Hizmet ile siyasetin ne alakası var?” diye haklı olarak soranlara, “haksızlık karşısında susan, dilsiz şeytandır” diyorlar.

Ya öyle mi?

Peki, adama sormazlar mı: “Bu zamana kadar dilsiz şeytan mıydınız? Öyle ya, kırk yıldır sizi tanırız. Kırk yıldır bu ülkede hükümetler yolsuzluk yapar, ama siz onlarla çok güzel

geçinirdiniz? Demek o zamanlar bilerek dilsiz şeytandınız öyle mi? Söyler misiniz, ne zaman melek oldunuz?”

Açalım isterseniz konuyu; yani Demirel, Çiller, Yılmaz, Ecevit vs. zamanında bin bir çeşit haksızlıklara dilsiz şeytan kesilerek sus, şimdi dindar Erdoğan gelince dilin çözülsün öyle mi? Hem neden on yıl sonra aklınıza geldi bu dilsiz şeytanlık? Neden bugün? Yeni mi farkına vardınız? Sizin başkalarının hak ettiği makamlara oturma hususunda hükümetle iş birliği yaparken, soruları çalarak sınavlarda kendi adamlarınızı başarılı kılıp atarken, haksızlık, yolsuzluk, zulüm ve dilsiz şeytanlık aklınıza gelmiyor muydu? Bu ne yüzüzlük, bu ne küstahlık, bu ne nankörlüktr?

Sakin şimdi bugün dilinin çözülüp de şeytanlıktan melekliğe terfi edişin arka planında Erdoğan’a saldıran küresel güçlerle iş birliği zamanlaması olmasın?

Kardeşçe Uyarı

Ey cemaat!

Ey din kardeşlerim!

Gelin bu son yaşananları yok sayalım!

Gelin siz yine eskisi gibi, yine söz verdiğiniz gibi siyasete bulaşmayın. Gelin yine bütün derdi davası din olan, imanlı bir nesil yetiştirmek olan insanlar olun!

Gelin, yine “müspet hareket” ederek iktidarla savaşmayı bırakın. Bu hükümet bu ülkenin bir şansındır. Allah korusun ama gün gelir de kendi kendisini bitirinceye ve yerine alternatifini çıkarıncaya kadar, gelin bunu yok etmeye çalışmayın.

Bakın Müslüman insanlar Kosova'dan, Miammar'dan, Afrika'dan, Asya'dan, Arap ülkelerinden bu hükümete selam ve dualar gönderiyor. Gelin bu ümmetle ters düşmeyin.

Bu kavgedan ne siz karlı çıkarsınız, ne de ülkenin dindar insanları. Bu kavga ümmete zarar verir. Din nasihattir. Allah için sizi uyarıyorum; bu kavgayı siz başlattınız, bir bildiri yayımlayarak siz bitiriniz.

Sözümü, tarafsız bir eğitimci bakışıyla olayları değerlendiren sevgili Mehmet Elma kardeşimizden aldığım şu cümlelerle bitiriyorum:

“Netice olarak dememiz odur ki, cemaatle hükümet arasında devam eden bu mücadele, emin olunuz en fazla Türkiye düşmanlarını sevindirecektir. Ve Hizmet hareketi denilen cemaat de, şu andaki duruşuyla hükümetin şahsında ülkenin yıpranmasına alet olmaktadır. Maalesef şu anda hükümetle cemaat arasında devam eden mücadelenin, yazık ki kazananı yoktur, yani taraflar arasında âdetâ ‘kazananı olmayan bir savaş’ yaşanmaktadır.

Taraflardan bu mücadeleyi kazanacağını söyleyenler bilmelidirler ki, kendileri ve ülkemiz de en az kaybedenler kadar yıpranacaktır. Ama yargıya ve emniyete sızan ‘cunta’ denilen paralel yapının da tasfiye edilmesi, her hâlükârda ülkemizin geleceği adına çok elzemdir, çok önemlidir.”¹⁸¹

İHH'ya Polis Baskını

181

<http://www.cemalnar.com/index.php?Git=Makale&Durum=MakaleOku&id=1097&yazarid=15>

Şu habere bakar mısınız?: “İHH'ya Polis Baskını.

“HH İnsani Yardım Vakfı Kilis ofisine emniyet görevlileri tarafından hukuksuz bir şekilde arama gerçekleştirildi. İHH İnsani Yardım Vakfı Kilis şubesi bu sabah baskına uğradı. İHH İnsani Yardım Vakfı Basın Koordinatörü Serkan Nergis'in konu ile ilgili attığı Tweetler şu şekilde:

Burada yazdıklarım sadece beni bağlar, çalıştığım kurumu değil...

Avukatlarımız şu an Kilis depoda. Terörle Mücadele ekipleri Van'dan gelmişler... Operasyon Van'dan yönetiliyor...

Güya bir personelimiz üzerinden operasyon yapıyorlar. Ama ne hikmetse personelin adreslerine değil bizim depomuza arama kararı çıkıyor...

Terörle Mücadele ekipleri Van'dan gelmişler Kilis'te hiç bir yetkilinin operasyondan haberi yok...

Emniyet mensupları arama esnasında mevzuata aykırı olarak hiçbir görevli ve avukatın olmadığı ortamda yalnız arama yapmaktadır...

Emniyet mensupları görevlilerimizi depodan çıkartıp avukatımızı beklemeden arama işlemlerine başlamıştır...

Depolardaki bilgisayarlarımıza el konulmaya çalışılıyor...

Terörle Mücadele ekipleri depolarımızdaki bilgisayarlara şu an itibari ile el koydular.

İHH Kilis deposunda Terörle Mücadele ekipleri tarafından yapılan arama ve malzemelere el konulması tamamen hukuksuzdur...”¹⁸²

¹⁸² 14 Ocak 2014 Salı 09:12. Habervaktimİnternet Sitesi.

Paralel yapının emrindeki polisler demek kudurmuşlar. Gözleri dönmüş bu adamlardaki bu fütursuzluk ve deli cesareti de neyin nesi?

Ya yargı ve jandarmadaki paralelciler? Böyle bir sersemlik kimin aklına gelir ki! Ne yaptılar biliyor musunuz? Suriyeli Türkmnlere MİT'in götürdüğü insanî yardımı, Adana'da bir savcı jandarmayla iş birliği yaparak bastılar. Valiye ve devlete vermedikleri bilgiyi medyaya verdiler. Hem de ne diyerek biliyor musunuz? "İHH'nın tırları Suriye'deki teröristlere silah taşıyor" diyerek. Bütün dünyaya bunu yayanlar, yavaş yavaş meyvelerini topluyorlar...

Yetti artık. İş burada bitti. Sevgi muhabbet kalmadı. Siz artık İslamî bir cemaat olmaktan çıkıp, karanlık güçlerin taşaronu ve terörist maşası oldunuz. Bu ülkeye ve Müslümanlara zarar veriyorsunuz. Artık sizinle bağımız koptu. Sizi Allah için – asgari din kardeşliği seviyesi müstesna – artık sevmiyoruz.

Öfke sel olup sizi boğmadan çekin ellerinizi acılı ülkemizin yakasından ey karanlık güçlerin iş birlikçisi uğursuz taşeron haramiler! Zavallı polisin işi başından aşkınken, bir de bu gereksiz işlerle siz yormayın onları...

BARIŞA DAVET

Derdimizi Davamızı Bilmeliyiz

“Çok değil, daha yüz yıl kadar önce dünya iktidarını elinde tutan en güçlü devletlerden birisine sahiptir İslâm ümmeti” dedik, bazıları “o zaman hastaydı” dedi. Bazıları da 200- 300 yıl öteye götürdü”. Olabilir. O hasta devlet bile zamanında etkin bir devletti. Her ne ise, maksadımız malumdur. Biz esas demek istediğimize devam edelim.

Bugünkü perişanlığımıza bakarak daha dün elimizdeki devleti nasıl kaybettiğimizi bir kere daha sorgulayıp, bu acı sonucu doğuran sebepleri araştırıp bulmalı ve hem bir daha kaybetmemek için, hem de kaybı yeniden kazanca çevirmek için gereğini yapmalı değil miyiz?

Öyleyse hemen söyleyelim, devletimizi yıkan sebeplerin başında, bizi dünyaya hakim kılacak akıl, bilgi ve enerjiyi veren Allah Teâlâ’ya ve dinine aşk ve şevkle iman ve teslimiyetin değerini bilememe cehaletinden kaynaklanan “gavur/ecnebi/yabancı sevgisi”, İslam’ın hayat veren hikmetli kanunlarının kıymetini bilememe cehaletinden kaynaklanan “gavur/ecnebi/yabancı taklidi”, Ümmet-i Muhammedin kıymetini bilememe cehaletinden kaynaklanan “ırkçılık ve bölücülük illeti” gelmektedir. Başka sebepler varsa da onlar bu üç aslın teferruatından başka bir şey değildir.

Yiğit düştüğü yerden kalkarmış. Önce neden düştüğünü sorgulamalı bu yiğit ve bu düşüşün sebeplerini ortadan kaldırmalı. Hastayı aynı mikroplara teslim ederseniz, kalıcı tedavisi mümkün olur mu?

Önce bünyedeki yara mikroplardan temizlenmeli, sonra sağlığı koruyacak olan şifalı ilaçlar verilmeli. Tedavide yarayı

temizleyip mikrobu öldürmek, merhem sürmeden ve ilaç vermeden önce gelir. Gerçi şu bir hukuk kuralıdır, ama hayatın her alanında geçerli olduğu kadar, tıp ve sosyoloji için de aynen geçerlidir: “Def-i mefasid, celb-i menafiden evladır, evveldir.”

Peki bizi diz üstü düşüren, hatta yere seren bu illetlerle şimdi aramız nasıl? Bünyemiz temizlenmiş midir acaba bu “gavur/ecnebi/yabancı sevgisi” ve “gavur/ecnebi/yabancı taklidi” ile “ırkçılık ve bölücülük” illetinden?

Müslüman milletler, daha başka sebepleri de vardır kuşkusuz, ama en yıkıcı sebep olarak, ümmeti/milleti oluşturan ırklar ve kavimlerin her birisinin kendi ırkçılıkları, kavmiyetçilikleri, milliyetçilikleri, ulusalcılıkları yüzünden asabiyet dâvâlarına ve ırkçılık kavgalarına kalkışmaları, böylece tefrika ve tarafgirlikle parçalanarak birbirlerine düşürülmesiyle maalesef dağılmıştır.

Bunun sonucu koca İslam devleti yıkılmış, ümmet bölünüp parçalanmış, böylece başsız ve güçsüz düşen İslam coğrafyası kafir milletler tarafından işgal edilmiştir.

Son yüzyıllarda Batılılar tarafından Müslümanların arasına ekilen ırkçılık, kavmiyetçilik, ulusalcılık, milliyetçilik gibi fitne ve fesat tohumları maalesef dini öğrenmenin ve yaşamanın da zayıflamasıyla, zaman içinde dal budak salıp gelişmiş, giderek kökleşmiştir. Sonunda korkunç bir belâ olarak “tefrika, ayrılık ve düşmanlık” gibi lanetli meyvelerini vermiştir. Maalesef din gibi aklın ve mantığın da yasakladığı bu ağacın meyvelerinden yiyenler, zehirlenerek sonuçta birbirlerine düşman olmuşlardır.

“İnna lillah ve inna ileyhi raciûn.”

Bu böyle olmamalıydı. Zira bizim dinimiz kendisine inananları “kardeş” kılıyor ve birlik ve beraberliğe davet

ederek tefrikadan, ayrılıklardan sakındırıyordu. Ne oldu da biz böyle bir “rahmet toplumu” olmaktan uzaklaştık? Ne oldu da kardeşliğin yerini ırkçılık, kavmiyetçilik, ulusalcılık, milliyetçilik, asabiyet ve tarafgirlik aldı?

Oysa Yüce Rabbimiz, “Ancak Mü’minler kardeşdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup düzeltin ve Allah’dan korkun (da vazifenizi yerine getirin.) Böyle olursanız merhamet edirsiniz” diye öğretip gereğini emir buyuruyordu.

Sevgili Peygamberimiz (sav) de Müslümanları bazen bir binanın iç içe geçmiş tuğlalarına, bazen de bir vücudun organlarına benzeterek, birlik ve beraberliğe dikkat çekiyor, kardeşler olarak birbirimizle ilgilenmeye, dertlerimizle dertlenmeye, sıkıntılarımıza ortaklaşa çareler aramaya davet ediyordu. Böyle bir toplumun en güzel örneğini de kendisi kurmuş, bilfiil yaşatmıştı. Onları kardeşler olarak gördüğü için de “refik-i a’laya” giderken gönlü çok rahattı.

Evet, bu sorular üzerinde derin derin düşünmeye çok ihtiyacımız var: “Ne oldu da biz böyle bir “rahmet toplumu” olmaktan uzaklaştık? Ne oldu da kardeşliğin yerini ırkçılık, kavmiyetçilik, ulusalcılık, milliyetçilik, asabiyet ve tarafgirlik aldı? İnsanın nefsinden ve şeytanından yardım gören bu yedi başlı ejderha ile nasıl baş edebiliriz?

Barışın Kıymetini Bilmeliyiz

Her ne ise, olan olmuş, bundan sonra geçmiş tarihten dersler ve ibretler alarak ileriye bakmalıyız.

Artık yapılacak iş, bütün düşmanlıkları gömerek olan acı olayları unutup, İslâm düşmanları tarafından paramparça edilen İslâm Ümmetini, Müslüman Milletini yeniden bir araya getirmek, bunun için gayret edip didinmektir. Yani ırk, kavim,

renk, dil ve bölge farklarını tamamen ortadan kaldırarak, “ancak mü’minlerin kardeş oluşu” hakikatini esas alarak, bütün Müslümanları bir dava etrafında yeniden birleştirmektedir.

O mukaddes dava ise, “İslâm milletini/ümmetini oluşturarak yeniden İslam devletini kurma” davasıdır. Bunun yöntemi ve biçimi farklı olsa da her Müslümanın “kızıl elması” bu olmalıdır.

Hangi ırktan, hangi renkten, hangi kavimden, hangi dilden ve hangi bölgeden olursa olsun, gerçek şudur ki, bütün iman eden mü’minler birbirlerinin kardeşleridirler. İslâm düşmanlarının kurduğu tuzaklar ile bu kardeşleri birbirine yabancılaştırmış, birbirinden koparmış, aralarını bozmuş olmalarının önü alınmalıdır. Bilgi ve terbiye ile gereken başka ne kadar tedbirler varsa alınarak yanlışın tekrarı önlenmelidir. Bu aramıza atılarak bizi birbirimize düşman eden fitnenin kökleri, yeniden İslâm kardeşliğine dönülmekle içimizden sökülüp atılmalıdır. Bozulan dostluklar onarılmalı, iman kardeşliği yeniden canlandırılıp hayata geçirilmelidir.

Allah Teala’nın izni ve yardımıyla, Müslümanlar yeniden İslâm kardeşliğini gündeme getirecek, onun bağlarını sağlamlaştıracak ve “İslâm Ümmeti/Milleti Olmak” yolunda hızlı adımlar atacaktadırlar. Tarihi tecrübemiz ve yaşadığımız acılarımız, bunu çabuklaştıracaktır. Müslümanlar arasında bu kardeşliğin tekrar tahakkuku ile hayırlı sonuçlara ulaşılmasını, Allah Teala’dan niyaz ederiz.

Netice olarak diyelim ki, ümmeti parçalamaya yönelik bütün küfür, şirk ve fiske hareketlerinin karşısında azim ve ısrarla durmalı, bu konuda topyekûn Müslümanları uyarmalı, bilgilendirmeli ve şuurlandırmalıyız. Zira bizim şuur altımızda pozitivist, ateist, laik ve Türkçü “Milli Eğitimin” attığı çok tortular var ki farkında olmadan zihinlerimizi bulandırıyor,

kirletiyor. Kafatasımızdaki bu kirli tortuları yeni bir iman bilinciyle kusup kurtulmalıyız.

Sağolsun, bir yorumcumuz çok ilginç bir şey yazmış “ Siz söyleyin Nedir?” başlığı altında. Diyor ki: “Birisiyale tartışıyoruz. Adam "ben milliyetçiyim, ırkçı değilim" diyor. Fakat "Kürt" kelimesi geçince kuduruyor. "hepsi de hain ve bölücü" diyor. "Ya Ak artıye oy veren Kürtler?" diyoruz, "onlar da öyle" diyor. Siz söyleyin bu adam ırkçı mı değil mi?”

Biz de rastlıyoruz böylesi zavallılara. Onlara göre bütün Kürtler PKK’lıdır. Öyleyse Ak Partinin Kürtlerden aldığı oylara ne demeli? Mesela HÜDA PAR’a destek verenlere ne demeli?”

Çeşidi ne olursa olsun, bütün ırkçıların bir ortak özelliği de az okuyan cahillerden olmalarıdır. Halbuki bu ülkede yaşayan herkes, PKK’lıların dışında da Kürt siyasi hareketlerinin olduğunu bilir. İşte “Hür Dava Partisi”, kısa adıyla “HÜDA PAR” da 2013 yılında resmileşen siyasi bir partidir. Parti, çoğunlukla Güneydoğu ve Doğu Anadolu bölgelerinde Kürt tabanından oluşmaktadır. Ama şimdiden Batıda da çalışmaları ve teşkilatlanmaları mevcuttur. Dar bir bölge partisi olmak istememektedirler.

Yani bütün Kürtler ve Araplar Türk’ün düşmanı değildir. Tıpkı bütün Türklerin Kürt ve Arap düşmanı olmadığı gibi.

Artık bütün Müslüman ırklar, soylar, kavimler, İslâm’a iman bağıyla birbirine bağlanıp, Allah’ın kopmaz ve kurtarıcı ipi olan Kur’ân-ı Kerim’e sınıksız sarılmalıdırlar. Onları ırkçı, ulusalcı, milliyetçi duygularla birbirinden koparmak isteyen her türlü ihanet hareketlerinin yok olması ve mü’minlerin kardeşliğinin pekişip perçinlenmesi için hepimiz çok çalışmalı, bunun için üstümüze düşen görevi ve gayreti göstermeliyiz.

Ancak böyle olursak merhameti hak edebiliriz. Bunu asla unutmamalım. Çünkü Hucurat Suresinin 8.ci ayet-i kerimesi, yani “kardeşlik ayeti” bunu böyle bildirerek bitiyor.

Yine Barışa Davet Ediyorum

17 Aralık olayından önceydi.

İslam için azim, gayret ve çabalarını görüp takdir ettiğim, bu yüzden Allah için sevdiğim, ama yer yer davranışlarını beğenmediğim, özellikle de kendilerini beğenmişlik içinde mağrur ve kibirli övünmelerini, başka hizmet gruplarını yok sayarcasına hiç takmaz ve değer vermez, hizmetlerini görmez havalarını eleştirdiğim bir cemaat var.

Hoş, hocaları da bin kere buna dikkat çekmiştir belki. Ama neylersin ki insan gerçeği budur; gücü görünce, nefis azgınlaşıyor maalesef. Bunun da ilk alameti, ucuptur. Yani kendini beğenme, kardeşlerini küçük görme. İşte burada harici bir müşid kaçınılmaz oluyor insana. Maneviyat ehli seyr-u süluku bu yüzden vacip görüyorlar.

Başka eleştirdiğim yanları da var. Mesela dindarlığı modern hayat ve laik sistemle barışık, hatta el ve iş birliği içinde götürmeye çalışmalarını yadırgadığım bir cemaat. Aynı dava adına aynı kulvarda koşanlara karşı esirgedikleri sevgi ve iltifatı, din nazarından bakıldığında hiç sevilmeyecek, hatta Allah için buğzedilecek kimi insanlara cömertçe göstermelerini, daha da öte giderek destansı övgüler dizmelerini duydukça hayretler içinde kaldığım bir yapı hakkında, bu ve benzeri bazı eleştirel yazılar yazıyordum.

Bir dostum kibarca uyardı beni. Halen fiili siyasette önemli bir görev götüren bu dostumun ifadeleri, benim

bildiklerimin ötesindeydi ve ne yalan söyleyeyim, beni dehşete düşürdü. Dediği özetle şuydu:

“Hocam, bunlar dışı kapalı çok karanlık bir yapı ve korkunç bir güç. Sana şu kadarını söyleyeyim; bu kapalı yapının gücü bizim sınırlarımızı aşıyor. Bu güçle bunlar bugün bütün muhaliflerini ezer geçerler. Bunu yaparken yakınmış uzakmış bakmazlar ve hiç acımazlar. Bunların sınırlarını bilmek, ilişkilerini tahmin etmek bile güç. Beynelmilel bir yapı bu ve kim kiminle, ne niyet ve amaçla ilişkiler ağı kurulmuştur, belli değil. Ama görünen o ki amaçları herkesi esir alarak biricik güç olmak ve iktidarları bildikleri gibi yönetmektir. Benim size dost tavsiyem, bunları eleştirmekten uzak durunuz.”

Benim de eleştirdiğim zaten ilkelerimizle bağdaştıramadığım bazı tutum ve davranışlar ile bir takım karışık ilişkiler idi. Ama güçlerinin bu kadar büyük ve etkin olduklarını bilmiyordum. Demek alınan mesafe oldukça ciddi idi ve gözlemlenen gurur, kibir, kendini beğenmişlik ve başkalarını görmeme bundan idi.

Aslında bu yapı özü itibariyle dindar ve muhafazakardır. Bu güce erişmelerinde her cemaatten bütün bir milletin emeği var. Bunu nasıl unuturlar?

Ama ortaya koydukları bazı davranış biçimleri, kimi usul, anlayış ve icraatları endişe veriyordu. Bu yüzden sair dindar cemaatler ile aralarında güven bunalımı söz konusu idi.

Ben hala bu insanlardan dinim, vatanım ve ümmetim adına hayır görme umutlarımı tüketmemiştim. “Şöyledir böyledir, ama sonuçta kazançlı çıkacak Müslümanlardır. Kazanımlar Müslümanların hanesine yazılacaktır. O yüzden varlıkları yokluklarına elbette müreccahtır” diyorum.

Aslında bu yazıyı yazarken de hala öyle diyordum. Bilerek İslam davasına ve Ümmet-i Muhammed'e zarar verme niyet ve kasıtlarının olmadığına inanıyordum. Ama 17 Aralıktan bu yana olanlara bakınca, üzülüyorum, hatta kahroluyorum. Bir önceki yazımda da ifade ettim, endişeler, kuşkular, tereddütler içindeyim. Ne yalan söyleyeyim, içime bir kurt düştü. Şimdi zarar verdiklerinde şüphe yok, ama onlar bunu zarar değil, fayda ve hayır adına yapıyorlar.

Barış İçin Bir Teklifim Daha Var

Önce şu ayetlere dikkat çekmek istiyorum:

“Eğer inananlardan iki grup birbirleriyle savaşırlarsa aralarını düzeltin. Eğer biri ötekine karşı haddi aşarsa, Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar haddi aşan tarafa karşı savaşın. Eğer (Allah'ın emrine) dönerse, artık aralarını adaletle düzeltin ve (onlara) adaletli davranın. Çünkü Allah, adaletli davrananları sever. Mü'minler ancak kardeşirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin.”¹⁸³

Bu ayetlerden anladığımız, kavga eden, araları bozulan iki grup Müslüman varsa, bunların dışında kalan Müslümanlar olaya seyirci kalmayacak, araya girip sulh için çalışarak iki grup arasını ıslah edecekler, düzelterip barıştıracaklar. Bu çok önemli bir emirdir. Terki vebaldır, günahtır. Bu günahı işlememek için Allah'tan korkmak lazımdır. Bu ciddi bir uyarıdır. Eğer bu uyarıya kulak verilmezse, Allah sadece kavga eden iki gruptan değil, bütün Müslümanlardan rahmet elini çeker. Bu da İslam Toplumu için en büyük felakettir.

¹⁸³ Hucurat 9-10.

Peki, bu ıslah nasıl yapılacaktır?

Her ikisine de barışmaları gerektiği bildirilecektir. Bunun için haksız haksızlığını bilecek ve gereğini yapacaktır. Yapmıyor ve kavgaya devam ediyorsa, Müslümanlar diğer tarafla beraber bu azgına vuracak ve mecburen yola gelmesini sağlayacaklardır. Bu zalimler bütün ümmetle savaşı göze alacak değiller ya!

Şimdi bu konunun izahına girişsek laf çok uzar. Bu yüzden kısa ama özlü geçmek zorundayız.

Önce şu tespiti yapalım: Bu kavgayı kim başlattı?

Bize göre Fethullah Gülen ve cemaati başlattı.

“Ama efendim dershaneyi kapatacaklardı...” denemez. Hükümettir, faydalı görüyorsa kapatır. Yerine ne koyacak, oturur konuşursunuz. Mümkünse anlaşırız. Değilse, yargıya gidersiniz. Olmadı, devletle kavga edecek değilsiniz. Mecburen kabulleneceksiniz. Kendinize başka bir iş bulacaksınız.

Cemaat böyle yapacağına hükümete savaş açtı. Yargı ve emniyetteki adamları ile hükümeti düşürmek için kısa ve uzun vadeli dosyalar, soruşturmalar yoluyla hükümeti halk nezdinde itibarsızlaştırmaya kalkıştı. Yakında olacak üç seçimde halkı manipüle ederek hükümeti düşürmeyi hedefledi.

Hükümet bu planı sezince bütün gücü ile yargı ve yürütmedeki cemaat yanlısı kişilere yüklendi. Hoca bunlara sahip çıktı ve o meşhur çirkin bedduayı yaptı ve bütün medya ve cemaat gücüyle iktidara yüklendi.

Olay bundan ibarettir. Şimdi detaya girmeyeceğiz. Ancak cemaat sıkışınca şimdi şöyle diyor:

“Bizim o savcı ve polislerle ilişkimiz yoktur. Hoca onları tanımaz. Yanlış yaptılarsa çeksinler cezalarını. Cemaatin suçu ne?”

İyi de, gerçekler öyle değil ki!

Bu kaçınıcı yalan?

Hoca onlara sahip çıkmadı denilebilir mi? O bedduada “madem onları bizden sayıyorlar, öyleyse biz de kendimizi öyle sayarak diyoruz ki, eğer dine, hukuka..... göre yanlış yapmışlarsa...”

İkincisi, cemaate bağlı bütün medya her şeyi bırakıp bu konuya kilitlenmedi mi? Bu adamlar cemaatle alakalı değilse, onları destekleyen ve hükümeti köstekleyen bu Samanyolu ve Bugün tv.lerdeki 24 saat canlı yayının anlamı ne?

Şimdi eği otursak bile doğru konuşalım: Cemaat haksız, yersiz, menfaatsiz, maslahatsız, faydasız, hatta abes ve çirkin bir iş yapmıştır. Bu işin dine, memlekete, Müslümanlara, ümmete, ekonomiye, huzura, barışa vs. hiçbir faydası yok, zararı vardır. Üstelik cemaatin bu zamana kadar güttüğü usule, siyasete, hareket tarzına ve genel anlayışına da terstir.

Neden bunu yapmışlardır?

Bu cesareti nerden almışlardır?

Bu konuda bilgim yok. Zan da “suizan” kısmına gireceğinden, uzak durmamız emredilmiştir.¹⁸⁴

Her ne ise, görebildiğim kadarıyla Hoca ve cemaat bu işten pişmandırlar.¹⁸⁵ Pişmanlık güzel bir duygudur. Hatta “nedamet tövbedir” der Sevgili Peygamberimiz (sav). İşte

¹⁸⁴ Bu yazı yazılırken böyleydi. Ama sonra belgeler peş peşe sökün etti. Artık paralel yapı ve onu destekleyen cemaat bitti. Tabandaki saf kardeşlerimiz de artık uyansınlar. Buraya kadar aldatıldık, tamam. Ama bundan sonrası ya ahmaklık, ya da bilerek ihanete yardım ve destektir.

¹⁸⁵ Fakat hoca aksini söylüyor. Ama bize inandırıcı gelmiyor. Gurur ve kibir sarhoşluğu izin verse o da pişmanlığını söyleyecek. Ama Yahudi medyasına demeç veriyor: “Pişman değilim” diye. İyi, yıkılana kadar yürü git öyleyse!

burada ben Hoca'dan Allah için bir güzel iş bekliyorum ve bunu yapabileceğine de inanıyorum.

Nedir mi o iş?

Hoca şöyle bir demeç, bildiri, açıklama yayınlamalı:

“Ben bu zamana kadar Müslümanlara hep dua ettim, beddua etmedim. Ama o gün çok dolmuştum, bir boşluğuma geldi, ben de insanım ve bazen duygularıma mağlup olurum; o bedduayı öyle yaptım. Keşke yapmasaydım. Keşke arkadaşlarım yayınlamasaydı. Şimdi görüyorum ki o yolsuzluk dosyaları da çok usulüne uygun yapılmamış. Hele 25 dosyanın mührü açılmadan ilgililerin suçlanması karşısında iyice şaşkıyım. Buna binaen bedduamı duaya çeviriyor, o haddini aşan yargı ve emniyetkilerle ilgimi kesiyorum. Kendi üzüntümü Rabbimle paylaşıyor, benim üzdüklerimden de özür diliyorum.”

Bu bildiriği yayınlamakla Hoca zaten barışa hazır demektir.

Bunun üzerine memleketin bir grup âlimi, kanaat önderleri bir araya gelip her iki tarafı ziyaret ederek arabuluculuk yapmalıdır.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve etrafındaki arkadaşları da kendilerine kurulan tuzağın bittiğini, en azından cemaat tarafından yalnız bırakıldığını görünce, bu ıslah teşebbüsünü teşekkürle karşılayıp kabul etmelidir.

Böylece herkes eski yerine çekilmeli, yine eskisi gibi kendi işine bakmalıdır. F. Gülen İslam'ı insanlara sunma nesillere imanı öğretme işine, eskisi gibi siyasete bulaşmadan, kaldığı yerden devam etmelidir. İktidar da, “bana oy gerek” diyerek, ülkede yaşayan herkes ile iyi ilişkiler kurmaya ve adam kazanmaya devam etmeli, eskisi gibi din görevlilerine, âlimlere, mürşitlere hürmet ve hizmete devam etmelidir.

Böylece bu anlamsız kavga geriye bir sürü dersler ve ibretler bırakarak bitirilmelidir.

Biliyorum, bazı kardeşlerimden kimisi bana gülecek, kimisi kızacak, kimisi de “uyumaya devam et” diyeceklerdir. Belki cemaat bile “bizi suçlu gösteriyorsun” diyerek üzülecek veya öfkelenecektir. Böyle zamanlar “Ne İsa’ya ne de Musa’ya yaranılmayan” zamanlardır. Ama ben doğru bildiğimi yapmaya devam edeceğim. Müslümanlara kavga değil iş birliği yakışır, öyle de yapmalıdırlar. Bizim adam harcama lüksümüz yoktur. Ne Fethullah Gülen, ne de Başbakan Recep Tayyip Erdoğan gibi insanlar ve etrafındaki cemaatler kolay yetişmiyor. Öyleyse kolayca harcıyıp da yok etmeyelim.

Allah aşkına etrafınıza bir bakınız, bu kavgaya kimler sevinmektedir?!

Barış Son Durak

Bu tür düşüncelerim ummadığım şekilde çok yorum aldı. Her yazıya malum kelimelerle marazî cevaplar veren bildik birkaç yorumcu müstesna tutulursa, yazıya üç çeşit tepki vardı.

İlk tepki “hay Allah senden razı olsun, elbette sulh hayırlıdır” diyenler.

İkincisi, “ya söylenen çirkin sözler ve beddualar, yapılan yanlışlar, ihanetler ne olacak? İş Fethullah Hocaya gelince siz ve bazı yazarlar övmeden tenkit edemiyor, gerçek yüzünü bir türlü göremiyorsunuz” şeklindedir.

Üçüncüsü ise “niye Hoca suçlu? Kavgayı o mu başlattı ki?” diyenler.

Biz ne demiştik?

Allah Müslümanları kardeş kılmıştır. Barış içinde yaşamalılardır. Bunun için şeriata uyulmalı, hak hukuk gözetilmelidir. İki taraf arasında bir bozulma, bir kavga varsa, sair Müslümanlar araya girerek barışa davet etmeli, arabuluculuk yapmalıdır. Haklı taraf da hakkını tamamen veya kısmen alınca özrü kabul etmeli ve barışı reddetmemelidir.

Bu kavgayı başlatan bize göre Fethullah Hoca ve tarafıdır. İslam gibi ulu bir davası olan insanların bu muazzam işi bırakıp da halkın yarısının oylarını almış bir siyasi parti ile kavgaya girmesi, “yolsuzluk var” diyerek müfettişliğe soyunması, aklın alabileceği bir iş değildir. Üstelik bu “muhasibecilik” görüntülü “ayak oyunları” ne kendilerinin daha önce izlediği bir metot, ne de “Pîrim” dediği insanların usulü değildir. Bediüzzaman Said Nursi (rh. a.) 2. Cihan savaşı esnasında radyo bile dinlememiş, savaşla hiç ilgilenmemiş, “benim büyük bir iman davam varken başka meselelerle uğraşamam” demiştir. İşte örnek odur! İşte doğru davranış budur!

Eğer F. Gülen bu sözümüzde azıcık da olsa bir haklılık payı görüyorsa, bizim kendisinden bir istirhamımız olacaktır: Ümmetin içine düştüğü perişanlığı görerek, aklını duygularının önüne koyup bir “pişmanlık ve özür” beyannamesi yayınlamalıdır. Bundan sonra bazı âkil adamlar da devreye girerek bu kavgayı barışla bitirmek için çabalamalılardır.

Hoca Efendi özür diler mi?

Bilemem. Ama umarım.¹⁸⁶ Bu zamana kadar “tevazu, mahviyet, hoşgörü, kardeşlik, adanmışlık, din için her

¹⁸⁶ İşte tarihî bir yanılmam daha. Oysa onu yakından tanıyanlar şöyle diyorlar: “O kendinden başkasını sevmez ve acımaz. Kendi menfaati için memleket yansa kılı kıpırdamaz.” Bu söylemde abartı yok mu?

şeyimizi feda etme, manevi makamlardan bile geçme” sözleri doğruysa, dileyecektir diye ümit ederim. Aksi bir tutum, korkarım ki kibir olur, izzet-i nefis görüntülü “nefsin görülmesi” olur. İnşallah nefis hayır ve menfaatin, maslahatın önüne geçirilmez. Zaten öteki adımlar da buna bağlı. Yaşayıp göreceğiz.

Bu yazıda işin sonunu daha baştan göstererek her tarafı uyarma sorumluluğu vardır. Dili nazik ve kibarsa, o da Müslüman sorumluluğundandır. Bazıları Gülen ve cemaatine bu yumuşak dil ve nasihattan rahatsızlar. Daha sert, kırıcı, dışlayıcı, tarafı kesin ayırt edici bir dil ve üslup istiyorlar.

Neden? Normal bir üslup meramı anlatmaya yetmiyor mu?

Anlaşılan bazılarına yetmiyor. Daha iyi bir deyişle “kesmiyor.” Bence sebebi ya toyluklarından, ya da Efendimizin (sav) tavsiyelerini yeterince bilemeyip duygularına hâkim olamamaktan, gönül ve irfan eğitiminde katetmeleri gereken asgari mesafeleri henüz aşamadıklarından, bu dili anlamıyor ve yadırgıyorlar. Hakaret etmenin, küfretmenin, dışlamanın faydası ne? Küpü küllüğü kırmanın, her şeyi asla geriye dönülmez kılmanın menfaati ne? Aşırılık her zaman çirkindir, Allah Teâlâ'nın aşırı gidenleri sevmediği malumdur.¹⁸⁷

Artık her şey ortada, olaylar ayan beyan. Taraf tutma da ne demek? Biz İslam'ın tarafındayız, yetmez mi? Yanlış yapıyı görmüş, Allah için gereken nasihati vermişiz. Öbür

Ne yalan söyleyeyim, süttten ağzım öyle yandı ki, yoğurdu bile üfleterek yer, tek kelime etmem.

¹⁸⁷ Bazen bizim de eleştirdiğimiz bu üsluba kaçtığımız olursa, zaman ve zemin gereği olmuştur, ama yine de sabırlı olsak da kaçınırsak daha doğru, daha iyi ve güzel olur.

tarafı da af ve müsamaha ile lütufkâr olmaya davet etmişiz. Daha ne? Sonra daha ötesini istemedeki amaç ne?

Biz barış için bir teklif yaptık. Çünkü barış son duraktır. Eninde sonunda o durağa varılacaktır. Bu durağa ne kadar erken varılırsa, tahribat ve zayıyat o kadar az olur. Zira Müslümanların kendi aralarında kavgaya ne din, ne akıl, ne menfaatleri izin verir. Bir veya iki kişi yanlış yaptı diye neden taraflar kavga etmeli ki?

Evet, işin sonu barış ise, bunu hiç ertelemeyen hemen şimdi düşünmeli ve yapmalıyız. Peygamberimiz “heleke’l müsevifün” buyurdular.

Bu teklifimi herkes iyi düşünsün. Hiç yanlış anlamadan, akıl ve duygu kaymasına izin vermeden, Allah için düşünsün. Bugün PKK ile barış yaptığımızı buruk da olsa, acı da olsa sevinmiyor muyuz? Kan akmasının durmasını iyi karşılamıyor muyuz? Bu kadar giden canlar, yanan hanümanlar, kavrulan dağlar ve ormanlar, yok olan mallar ve hayvanlar, bitmez tükenmez acılar, kahırlar, göçler, gurbetler, fakirlikler, yoksulluklar... bitti diye sevinmiyor muyuz?

Bu PKK ile yapılan düşük yoğunluklu savaş nelere mal oldu, herkes biliyor. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan barışı onaylarken “baldıran zehiri içmek gibi” demişti. Aslında o zehiri otuz yıldır içtirdiler bu millete. Türkün de, Kürdün de, bu ülkede yaşayan herkesin de anaları ağladı.

Ama son durak barış oldu. Şimdi yüreğimiz hop oturup hop kalkıyor “bu barış bozulmasın” diye. Çünkü o kadar düşmanı var ki! Sesleri açıktan çıkmıyorsa, milletten korkularındandır.

Eğer barış mecburen geleceğimiz son duraksa, işte PKK örneği de ortada ise, neden bizim daha fazla zayıyat vermeden barışa çağırmanız yadırganıyor? Söyleyin ey barışa karşı

çıkanlar, kaç batman kan, kaç teneke gözyaşı sizi tatmin eder barışa gelmek için?

Ey Müslümanlar! Etrafımız ateş çemberidir. Dünyanın büyük şeytanları alenen bizi hedeflemektedir. Yaman günler yaşanmaktadır. Bize göre dahilde akacak bir damla kan ve gözyaşı bile çoktur. Ümmetin ıslahı, merhamete mazhariyeti, sıkıntılarının giderilmesi, zafere erdirilmesi birlik ve beraberliğine bağlıdır. Kardeşlik hak ve hukukunu sahiplenmeye bağlıdır. Bir “bünyanı marsus” olmasına bağlıdır.

Bunu beceremeyecek kadar dinden, imandan, ahlak ve maneviyattan uzaklaşmış isek, bari kavga etmeyecek, ayrı ayrı yerlerde de olsa barış içinde yaşayabilecek kadar din fakiri olalım.

Bunu başarırız, gerisi Allah kerîm...

Hedefte Vatan Var

Artık anlamak gerekir ki, hedefte hem hükümet, hem de cemaat var. Yani hedefte top yekun vatan var. Bütün bir İslam vatani var. Dünyanın yeniden dizaynı ile kendilerini görevli gören zalim güçler, karşılarında kendilerini tehlikeye atacak bir güç görmek istemezler, nitekim istemiyorlar.

Bu açıdan bakıldığında İslam coğrafyasında bazı güçler çok tehlikelidir kendileri için. Çünkü bunlar, oyunu tehlikeli oynuyorlar. Bunlar da merkez olarak bu ülkede yaşıyorlar. İslam devlet ve medeniyeti burada düşmüştü, buradan ayağa kaldırmak istiyorlar. Allah bilir ya, sıraları da gelmiştir. Dünya şartlarını Allah Teâlâ hazırlayarak nöbeti onlara teslim edebilir.

O yüzden daha baştan söyleyeyim, dünyayı yöneten karanlık güçler, ihtimaldir ki öne çıkardıkları iki hareketin de aşırı büyümesinden ürkmüşler, şimdi onları belli bir seviyede budamak, güçlerini kırmak istiyorlar. Hatta bir taşla iki üç beş kuş vurmak için, ellerini bile sürmeden, aslında iki kardeş gücü, af buyurun ibret olsun diye onların ağzıyla söylüyorum: “it ite” diyerek kırdırmaya çalışıyorlar. Bu iki gücün başındaki Erdoğan ve Gülen bunu görmeyecek de kim görecek? Öyleyse bu kavgadan daha saçma ne olabilir?¹⁸⁸

Karşımızdaki güç elbette ciddiye alınacak bir güçtür. Daha tehlikeli gibi görülen ülkeleri çok rahat manipülasyonlarla temizlediklerini zannediyorlar. Vurdular, ama kardeşlerimiz daha ölmedi. İş bitmiş değildir elbette. Belki de bitirdik zannettiklerinin eliyle de bitebilirler. Gaybı Allah Teâlâ bilir, ama biz buna sevinir, dua ederiz. İşte Afganistan ve Taliban mesela öyledir. Sünni dünyayı basit mezhepçilik oyunları ile üzmeseydi, küstürmeseydi, umut kestirmeseydi, belki İran öyle idi. Ama kıymetini bilemedi. Allah Teâlâ’dan orası için de umut kesmeden hidayetlerine dua edelim.

Her ne ise, yazıyı dağıtmayalım. İslam dünyası şimdi bilinçlenme döneminindedir. Eğitim ve öğretim yanında, bilgi ve teknik yanında, İslamî diriliş bilinci de gelişiyor için için. “Yeniden İslam’a” sloganları bütün İslam Dünyasında heyecan oluşturuyor. Bunun alt yapısını döşeyen velilere, âlimlere, düşünörlere, siyasilere selam olsun, rahmet olsun.

¹⁸⁸ Biz buna “saçmalık” derken henüz Gülen’in CİA ile anlaşmasını ve Batının saflarında gönüllü onlara hizmet etme sözünü bilmiyorduk. O yüzden “bu kadarı da göremezseniz” diye sitem ediyorduk. Heyhat! Atı alan Üsküdar’ı geçmiş de haberimiz yokmuş...

Bediüzzaman Said Nursi'ye, M. Es'ad Erbili'ye, Çarşambalı Ali Haydar'a, Ramazanoğlu Mahmud Sami'ye, Mehmet Zahid Kotku'ya, M. Akif Ersoy'a Necip Fazıl Kısakürek'e, Sezai Karakoç'a, Necmeddin Erbakan'a, Hasan el- Benna'ya, Seyyid ve Muhammed Kutup'lara, Mustafa Sıbaî'ye, Said Havva'ya, Takiyyüddin en-Nebhanî'ye, Mevdudî'ye, Ebu'l Hasan Ali en-Nedvî'ye, Kandehevî ve Tehanevî'lere, M. Hamidullah'a, Tahir b. Âşur'a, Malik b. Nebî'ye ve daha adını sayamadığımız binlerce veliye, mürşide, âlime, müderrise, mücahide, şehide, siddik ve salihle selam, rahmet ve bereket olsun.

Bunlar “İslam” diye, “ümme” diye yazarak ve haykırarak bu dünyadan gittiler. Hiç birisinin emeği zayi değildir. Yerinde değerlidir. Evet, taş yerinde ağırdır. Arkasında üç kişi bırakarak da gitseler, hizmet ederek, dua ederek gittiler. Allah Teâlâ onlardan ebediyen razı olsun.

Şimdi onların miras bıraktıkları eserler üzerinde oturanlar, lütfen kendilerinden çok, o üstadlarını düşünsünler. Yarın onlar gibi öleceklerini düşünsünler.

Bir sesim soluğum kaldı. Ne yapayım, ihtiyar bir adamım. Her yere koşamıyorum. Buradan, uzlette oturduğum münzevi köşemden avazım çıktığı kadar haykırıyorum:

Ey Müslümanlar ve onlara rehberlik edenler, ey liderlik ve önderlik edenler! Lütfen Suriye'yi Unutmayınız. Irak'ı unutmayınız. Afganistan'ı, Pakistan'ı, Mısır'ı unutmayınız. Kâfirlerin bombaları ile İslam Beldeleri yerle bir ediliyor, parası da Müslümanlardan alınıyor, sonuçta bizi öldüren silahın parası da bizim kesemizden çıkıyor.

Şimdi bu aziz vatanımız Türkiye'de, Allah Teâlâ'nın lütuf ve keremi ile Müslümanlar kendi kıvamlarının üstünde, hak ettiklerinin ötesinde bir nimet yaşıyorlar. Ama asla unutmayın ki daha batıcı, materyalist, pozitivist, seküler laik

sistem öyle duruyor, Batı medeniyeti hala içimizde kurumları ve yasaları ile yaşıyor, evlatlarımız gayri milli eğitimin çarklarında imanlarını kaybediyorlar. İnsanımız materyalist ve seküler ideolojilerle farkında olmadan kâfirleştiriliyorlar. Yani daha alacağımız çok mesafeler, aşacağımız çok engeller, nazlı yârimizle aramızda daha çok ulu dağlar var.

Size Maraş'tan ağlayarak yazıyorum. Tıpkı dermanın bittiği yerde “Han Duvarlarına” kahrını yazan hemşehrim gibi haykırıyorum:

*Garibim namıma Kerem diyorlar
Aslı'mı el almış harem diyorlar
Hastayım derdime verem diyorlar
Maraşlı Şeyhoğlu Satılmış'ım ben.*

Bizi dağda taşa kurda kuşa yem etmeyiniz! Yarimizi yabanlar alıp da harem etmesinler! Bu karanlık ve soğuk han duvarlarında kahrımızdan verem edip, intil edip inim inim inleyerek öldürmeyiniz bizi. Allah Teâlâ'tan korkunuz, sorumluluklarınızın bilincinde olunuz, din ve ümmet davasına zarar vermeyiniz. Hele hele ihaneti hiç etmeyiniz.

Yoksa bunun vebali çok büyük, matemi çok acı, azabı çok çetin olur.

Ey bin bir emeğin bir araya gelerek boyunlarına “mukaddes emanetlerin mesuliyetini” yükledikleri zevat, görmüyor musunuz, düşman hepinizi birden yemek istiyor. Böylece en zor ülke olan Türkiye'yi de iç savaşla küçük ve etkisiz, sıradan bir Arap Emirliğine benzetmek istiyor. Allah aşkına, şairin dediği gibi, bizi “yabanın hayduduna” teslim etmeyin:

*Ey Maraşlı Şeyhoğlu, evliyalar adağı!
Bahtına lanet olsun aşmadınsa bu dağı!
Az değildir, varmadan senin gibi yurduna,
Post verenler yabanın hayduduna kurduna!*

Ey akli başında olanlar, şimdi Suriye’de barış olsa neye yarar? Her halde “Ba’de Harabi’l Basra” sözü böylesi haller için söylenmiştir. O işkence fotoğraflarını gördünüz değil mi? Ve hergün ekranlarda seyrediyorsunuz; her yer yakıldı yıkıldı. Barış olsa bile harap olan ülkeyi yeniden yapmak için enkazı yıkıp kaldırmak gerek. Bu ne büyük bir musibet Allah’ım!

Ey kardeşlerini tehdit ederek “savaş naraları” atanlar, ne yani, biz de mi böyle olalım istiyorsunuz? Bu beladan da mı ders almayacaksınız? Akıllı adam başkasının musibetinden ders alabilen adamdır. Yoksa siz de arkanızdan gelenlere acı bir örnek mi olmak istiyorsunuz?

Ey F. Gülen, sen hizmetini yeniden kendi alanına çek, işin olmayan işlere karışma! Ey hükümet, hem yolsuzlukların üstüne git, hem de devlet içinde devlet olan cunta eşkıyasının!

Ey millet, siz de bir sözü faydalı olacaksa konuşun, yoksa “susma orucuna” başlayın lütfen!

Şöyle bir sakın olalım yahu, aklımız başımıza gelsin bir!¹⁸⁹

¹⁸⁹ Biz o zamanlarda F. Gülen’e ne kadar rica ettik, “lütfen bir özür beyan et, sonra da hizmetini yeniden kendi alanına çek, işin olmayan işlere karışma” dedik. Ama dinletemedik. “Neden yapmıyor?” diye saçımızı başımızı yoluyorduk “Bu hoca bu kadar akılsız olamaz!” diyorduk. Meğerse sebebi varmış. Çünkü ipi elinde değilmiş. Boynundan tasmalarla CIA, MOSSAD, MI6, beynelmilel siyonizm ve sermaye gücüne bağlıymış. Din zaten gitmiş, iş vatanına ihanet aşamasına gelmiş. İşte görüyorsunuz şu anda vatansız bir serseridir

Demokratik Ve Laik İslam Ne Demek?

Bizde bir atasözü vardır: “Gavurun ekmeğini yiyen onun kılıcını çalar”. Bu sözden başka bir hüküm ve hikmet daha çıkar: “Gavur adama beleş ekmek yedirmez.”

Biliyorum, sahibine fayda sağlamaz, bendelerine de öyle. Onların diyeceğini Ziya Paşa ağzıyla ben diyeyim:

*Erbâb-ı kemâli çekemez nâkıs olanlar,
Rencîde olur dîde-i huffâş ziyâdan.*

Amma belki aşağı tabakadan gurur, kibir ve benlikten uzak, tevazu, mahviyet ve ihlası anlamış bir kardeşimize hayrı dokunur diye ümit ediyorum. Şu yalan dünyada bir Müslümana bir faydamız olursa ne mutlu bize...

Yine Ziya Paşa der ki;

*Bir katre içen çeşme-i pür-hûn-ı fenâdan,
Başın alamaz bir dahî bârân-ı belâdan.
Âsûde olam dersin eğer gelme cihâne,*

dünyada. Hiçbir ülke kendisini istemiyor. “Ölse de kurtulsak” diyor maalesef. Böyle mi olmalıydı akıbet?

Rabbimiz imanımızdan sonra kalplerimizi kaydırma! Nebiler, siddikler, salihler ve şehitler ile beraber ederek ayaklarımızı sırat-ı müstakimde sabit tut! Kendilerine kızdığın sapıkların yollarına gitmekten kuru bizi! Kafirlere karşı bize yardım ederek zafer ver Allah'ım! Sana dayandık, sana güvendik, kendimizi sana teslim ettik, sırtımızı sana dayadık, yüzümüzü sana çevirdik, ellerimizi sana uzattık, tut ellerimizden, bizi bırakma Allah'ım. Bizi bize bile bırakma Allah'ım! Lütfen, bizi kuru, bizi kayır, bizi esirge Allah'ım!... Allah'ım Allah'ım ey güzel Allah'ım!..

*Meydâne düşen kurtulamaz seng-i kazâdan.
Sâbit-kadem ol merkez-i me'mûn-ı rızâda,
Vâreste olup dâire-i havf u recâdan.*

Öyledir, her devletin, her yiğidin kendine göre dertleri vardır. Dertsiz baş yok gibidir alemde. Bizim de dertlerimiz var elbette.

Allah Teâlâ'nın yardımı her yere aynı anda erişir, ona göre zorluk kolaylık diye bir şey yoktur muhakkak, ancak açıktır ki şu anda Suriye ve Mısır'ın derdi bizden daha büyük. Sonra yaralarından hala kan sızan bazı bölgeler var. Afganistan, Irak, Çeçenistan, Myanmar, Afrika'da bazı yerler gibi. Oralarda, evet, din, can, mal, ırz ve namuslar doğrudan tehlikede. Büyük göçler, katliamlar, açlık ve sefaletler yaşanıyor. Ama ne olursa olsun, bizim de başımızda büyük dertlerimiz var. Namık Kemal'in şu mısralarına hayranım:

*Bâis-i şekvâ bize "hüzn-ü umumidir" Kemal,
Kendi derdim billah gelmez yâdıma.*

Bizim aslında ana proplemimiz İslamsızlıktır, hilafetsizliktir, şeriatsızlıktır. Kendi vatanımızda İslam'ın iyi dediklerini yaşatacak, kötü dediklerini yok edecek bir siyasi yapımızın, haliyle hakimiyetimizin olmayışıdır. Eğer bunun adı "Siyasal İslam" ise, evet, onun yokluğudur. Mesela Gülen gibi kimileri bunu bir sorun olarak görmüyor olabilir. Bu onların yanılgısıdır, vebalidir, günahıdır.

Yeryüzüne İslam'ı anlatma davasında olan Fethullah Gülen, kendi sitesinde yazdığına göre, öteden beri bu "Siyasal İslam" ve o davada olanlara karşı çıkmıştır. O, "demokrasi ve laiklik bizim için sorun değil" diyor. Peki ama o zaman içki, zina, eşcinsellik, kumar gibi haramları toplumdan nasıl

kaldıracağını? Adam “eşcinsellik benim cinsel tercihim, nikahsız yaşamak hayat tarzım, bedenim benim bedenidir, istediğimi yer içer, istediğimle birlikte olurum, kim ne karışabilir?” diyor demokratik ve laik sistemlerde. Bu hakkı ona Batı felsefelerine dayalı anlayışlar ve değerler ile bunlara dayalı yasalar vermiştir. Bireyler yasalarla teminat altına alınan işlerde kimseye karışamazlar elbette. Değilse cezalandırılır.

Peki, bu İslam ile nasıl bağdaşır?

Bu münker/çirkin/haram/günah/vebal fiillerle gücü yetenin el ile, ona gücü yetmeyenin dil ile, ona da gücü yetmeyenin kalb ile buğz ve mücadele etme emrini ne yapacağız ey Bay Gülen ve benzerleri?

Allah Teâlâ “dini yeryüzüne hakim kılım” diyor, siz İslam ülkesinde küfre, fıska, fücura, fuhuşa karışmayacaksınız, öyle mi baylar?

Demokrasi ve laikliğe “evet” dersiniz, elbette karışamazsınız. Zira hakkınız yok buna. Ama Müslümanınız, karışmanız bir emirdir sizlere. Allah aşkına siz bunları bilmez misiniz? Elbette bilirsiniz. Öyleyse? Ötesini söylemeye dilimiz varmyor.

Cevabını Gülen ve öyle düşünenler versin, ama bize göre bunlar dağ gibi sorunlarımızdır. Benim bir Müslüman olarak içki içmemem, zina etmemem, kumar oynamamam, açık saçık gezmeme yetmiyor ki. Bizim yaşadığımız toplum Müslüman ise, Allah bize bu münker, çirkin, zararlı, günah işlerle mücadele emri vermiştir. Fakat demokrasi ve laiklik, “siz kendine bakınız. Başkasının yaşam biçimine karışamazsınız. Beğenmiyorsanız, istemiyorsanız siz yapmazsınız, o kadar” diyor. Üstelik bu işlerin çirkin ve zararlı olduğunu da kabul etmiyor. Hem de bunu, bizim yaşam tarzımıza bal gibi karışa karışa yapıyor. Siz de bu aşığılmaya

sahip çıkıyor, “İslam açısından sorun yok” diyorsunuz. Olacak şey midir bu yahu? Bu bal gibi dini tahriftir, tağyirdir. Yani bozma ve değiştirmedir. Kim yapıyor bunu? İnsan Allah’tan korkar yahu!

“Yok” demekle sorun “yok” olmuyor ki...

Şimdi yeryüzünde kavga tam da bu sebepten kopuyor. ABD başkanlığındaki Hristiyan Batı, “şerriatsız bir İslam”, “devletsiz, yönetimsiz bir İslam”, “güdülen bir İslam dünyası” istiyor. Yani bu durumu kazandıkları I. Dünya Savaşı şartlarının devamını istiyor. Bunu reddeden Müslümanları ve gerçek İslam’ı yok etmeye çalışıyor.

“İslam’ın demokrasi ve laiklik ile sorunu yoktur” derken sen kimin safında duruyorsun ey Gülen,?

Şu anda İslam Dünyasında yaşanan olayların altında yatan da budur.

Nasıl mı?

Anlatalım isterseniz.

İlmlı İslam’dan Tövbe Gereği

Evet, şu anda İslam Dünyasında yaşanan acı olayların altında yatan, dini bilmeme ve onu değiştirip bozmaya çalışan hainleri önder bilerek peşinden gitme sorunudur.

Eğer Suriye’ye laik Müslümanlar, ya da sadece sözde Müslüman özde batıcılar hakim olsaydı, Esed çoktan gitmiş, barış da çoktan gelmişti. Mısır’da İhvan-ı Müslimîn değil de batıcı laikler hükümet olsalardı, orada darbe olmayacaktı.

Türkiye’ye gelince, zayıf zamanında ABD ile dünya işlerinde anlaşılan Ak Parti iktidarı, biraz güçlenip ayakları üstünde durmaya ve kendi gücünden haberdar olmaya başlayınca, yeni vaziyetler karşısında İslam ve Müslümanlar

tarafında yer alıp zalimlere sesini yükseltince, Batılı ortakları karşısında “sevimsiz, kavgacı, dilliksiz, uyumsuz” gibi gösterilmeye başlandı. Adı diktatöre çıkarıldı. Esed değil, Sisi değil, Erdoğan diktatör öyle mi?

Batı, eskilerde “İslamizasyon”, yenilerde “İlimli İslam” denilen “Devletsiz ve Şeriatsız İslam” fikrini “demokrasi ve laiklik” adıyla hem Ak Parti hem de Fethullah Gülen ile beraber götürüyordu. Şimdi Ak Parti yavaş yavaş söylemde eksen kayması yaşayınca, Batılı güçler kara kara düşünmeye başladılar. Arkasındaki halk desteği yüzünden harcayamadıkları hükümetin karşısına çok zamansız olarak Fethullah Gülen ve Paralel Yapıyı çıkardılar.

Şimdi bu iki demokratik, laik, batıcı, siyasal İslam’a karşı gibi görünen “dindar” güç, karşılıklı olarak yaman bir kavgaya giriştiler. Görünen o ki hükümetin arkasında halk, Fethullah Gülen’in arkasında ise ABD, İsrail ve AB var.

Kim galip gelir?

Elbette Hakka inanan ve halkıyla beraber hareket eden kazanır!

Şimdi Gülen Cemaati içinde Allah Teâlâ’nın rızasını kazanmak isteyen ve samimi olarak hizmet eden, bizim de kendilerini Allah için sevdiğimiz ihlaslı Müslüman kardeşlerimiz, oturup bir durum değerlendirmesi yapmalıdırlar. Dün bilmiyor olabilirler. Lakin artık bugün biliyorlar ki Fethullah Gülen “İlimli İslam” adı altında demokrasi ve laiklik içinde iğdiş edilmiş, devleti, yasası ve cihadı olmayan bir İslam istiyor. Hiç şüphesiz bu bir tağyir, tahrif ve tahriptir. Yani İslam’ı değiştirme, bozma ve yıkma hareketidir. İslam’a vurulan en büyük darbe budur!

Biz bu değiştirme, bozma ve yıkma hareketini Gülen’de söylem olarak çok önceleri görmüştük ama “takiyye” yapıyor

sanıyorduk. Meğer hoca takiiye yapmıyormuş. Hatta bu işler yaşadıkları hayatta “müspet hareket etme” adıyla “münkere karışmama” olarak görüyorduk. Fakat bunu yürekte söylüyor veya yapıyorlar olduklarına inanamıyorduk.

“Neden?” diye soruyorlar.

Neden olacak, biz herkesi “kendimiz gibi sanma” yanlışlığına düşmüşüz, o kadar! “Olmaz canım! Bunlar Müslüman adamlardır. Dini bozmaya nasıl çalışabilirler? Olsa olsa takiiye yapıyorlar” diyorduk.

Biz, herkese "Son Durak Barış" isimli yazımızdaki teklifimizi bir kere daha yenileyelim: “Zararın neresinden dönerseniz kârdır. Barış muhakkaktır. Öyleyse vatanımıza milletimize daha fazla zarar vermeden ona erişelim”.

Buradan hükümete ve Başbakanına da sesleniyorum: “Parelel marelel farketmez, kim suçlu ise bir an evvel bulun ve yargıya teslim edin, çeksinler cezalarını. Adalet mülkün temelidir. İnsanlara eşit davranın. Herkesin hak ve hukukunu koruyun. Bir işe adam alırken, bir makama atama yaparken torpil ve adam kayırma ile değil, bilgi, beceri, ehliyet, kabiliyet ve geçmiş müktesebatına bakarak alınız. Biliniz ki işler ehline verilmezse, kıyamet kopar. ”

BEDDUA BOMBASI ELDE PATLIYOR

Barışın Kıymetini Bilemedik

“Barışın kıymetini bilelim” dedik ama, sesimizi yüksek yerlere duyuramadık.

Fakat gelin görün ki dindar kesimin üstünde karabulutlar dolaşiyor. Sonucu görmeden kavgaya tutuşmayı çirkin görürüm. Keşke hiç olmasaydı bu ama artık çok geç. Anlamıyorum, nereye gitti bizim aklımız, ferasetimiz, tecrübemiz ve ilkelerimiz?

Çok çok acı günlerden geçiyoruz. Yer yerinden oynuyor. Sevdiğimiz insanlar yalın kılıç birbiriyle savaşıyor. Cumhuriyet tarihinin en muhafazakar ve halkını seven, özü itibarıyla yerli olan bir hükümet ile, “iman davasını” bütün dünyaya taşıma iddiasında olan ve bu milletin gençliğinin imanının kurtarılmasında yıllardır hizmeti geçen insanlar, birbirine düşüyor, düşmanları sevinçten mest olurken onlar birbirleriyle kavga ediyorlar.

Neden?

Adı “dershane” olan dünya menfaati yüzünden! Ne kadar ayıp!

Biliyorum, cemaat buna itiraz edecektir. Etsin, biz burada dershanelerin bu fakir millet sırtında gereksiz bir yük olduğunu ve muhakkak kaldırılması gerektiğini yazdık bir eğitimci olarak. Bizi ziyarete gelenlere de anlattık. “Emeğinize saygılıyız, ama oturun, anlaşın, bundan nasıl dönüşüm olacağını beraber halledin” dedik. Ama dinlemediler ve bir “operasyon” ile savaşı başlattılar.

Evet, tartışmayı kavgaya çevirerek savaşı başlatan cemaat oldu. Bunu yapmamalıydılar. İlkelerinden birisi olan “müspet hareket etme” adına hükümeti ile savaşmamalı idiler. Bir yerde F. Gülen, “nihayet kendi devletimiz ve hükümetimizle savaşacak değiliz” diye söz vermiş, yüreklere

su serpmişti. Nereye gitti o sözler? Akıllı, mantıklı ve menfaatli olarak verilen sözler neden tutulmaz?

İçlerinde bunun yanlışlığını görecek insanlar elbette vardı, ama demek istişarede azınlıkta kaldılar. Neticede yazık etti kendine cemaat! Acaba bu basiretsizlik neden oldu?

Aklıma ilk gelen “büyüklük hastalığı”dır. Kendi vurgulamalarıyla “gç zehirlenmesi”. Gurur, kibir, kendini beğenme ve gücüne güvenme yani. “El yumruğunu yemeyen, kendi yumruğunu balyoz sanırmış.” Buna dikkat çekmiştim daha önce. Korktuğumuz başımıza geldi maalesef.

Bu arada onlar için “beynelmilel başka güçlerin maşası olmak, gavurun ekmeğini yiyerek onun kılıcını almak” gibi isnatlar da var. Hatta bunun kimi belgeleri basına düşmüş durumda. Eğer Gülen ve cemaat hatalarını kabul ederlerse, hoşgörü ile muamele etmeye ve olanları unutmaya herkesin hazır olmasını tavsiye ederim.

İlk günden beri bu savaşın en az kayıpla derhal sona erdirilmesi için kendi twitter ve Facebook sayfalarımızda ve gittiğimiz ders ve sohbetlerde kısa kısa seri yazılar yazdık, konuşmalar yaptık. Ama bizim gibi garibanı kim dinler? Sesimiz ne Ankara’ya, ne de okyanus ötesindeki Pensilvanya’ya ulaştı. Bu bana Hz mer’in bir uygulamasını hatırlattı: Bunu şöyle yazdım sonra:

“Acaba Hz mer’in Hz Halid’i görevden alma gerekçesinin günümüze bakan bir yanı var mıdır? Acaba dış yardım almadan kişi kibirden kurtulamaz mı?

Her iki tarafa da kahırlıydım ve dedim ki: “Vay dünya vay! Sen kimleri nasıl yermişsin böyle! Bugünleri görmeden evvel "yiyemeyeceklerin de var" diye gücünü takdirde haksızlık etmişim.”

Çok üzgünüm! Allah Müslümanlara hidayet ve basiret versin. Gururdan, kibirden, enaniyetten, başkalarını hakir görmelerden uzak olarak iman kardeşliği versin.

Sitem ve Kahr

Hatta kahrımızdan sözümüz genele olarak şunu bile söyledik:

“Yapın yapın, sonra da hoyratça yıkın! Nasıl olsa başkalarının emeği ve alın teridir, size çok bir zarar gelmez. Bu muydu büyük adamlığınız? Ders alalım dünyadan ders! Görgüsüzün çocuğunu sevmesi gibi elimizdeki imkanları pisi pisine hoyratça harcamayalım. İzzet zillete dönüşmesin. Hz. Peygamber Efendinizin (sav) sizi böyle yaka paça birbirinize düşmüş görmesini ister miydiniz ey Müslümanlar? Lütfen kendinize gelin!”

Evet, daha baştan bağıra bağıra şunları söyleyelim:

“Küfre karşıyız, nifaka karşıyız, nankörlüğe karşıyız, haram yemeye karşıyız, milleti aldatmaya karşıyız. Suç varsa ceza da olmalı Yaşasın adalet. Ne falanlar ne filanlar, kimsenin yanında veya karşısında değiliz. Amacımız Allah'ın yanında, müslümanların safında olmaktır. Ölçü İslam'dır. Soruşturmalar ve gerekiyorsa yargılamaları normal süreci içinde sabır ve soğukkanlılıkla takip etmek herkese düşen bir vazifedir. Beraat-ı zimmet asıldır. Bakalım sonuç ne olacaktır?”

Bana gelen maillerde ve medyada bir ara “cemaat bu işin içinde değildir” dendi. Eğer öyleyse acaba neden Samanyolu ve Bugün tv aynen dersane konusunda olduğu gibi bu 17 ve 25 Aralık operasyonlarında da canlı yayına geçtiler? Hatta CNN, NTV, Habertürk'ten daha fazla yayındalar? Bu özel ilgiyi nasıl yorumlamalıyız? Mızrak

çuvala girmiyor tabi. İnsanların aklıyla alay etmenin anlamı var mıdır?

Eğer samanyolu haber ve bugün tv Gülen ve cemaatini temsil ediyorsa, olayların içine bu kadar uzun ve yoğun girmemeli. Sıradan bir tv. gibi olmalı. Hoca efendi ve cemaat bu anormal yayını normal hale getirmeli. Zira bu yayınlar Gülen ve cemaate zarar veriyor. İnsanlar cemaati bu kadar siyasetin ve dünyanın içinde görmek istemiyorlar. Yok, bunların öyle bir temsili yoksa, bu açıkça ilan edilmeli ki zararı onlara ulaşmasın. Benim görüşüm, cemaat içindeki akl-ı selim kişiler olaya el koymalı ve yargının sonucunu sabırla beklemeye davet etmeli.

Öbür taraftan dindarlar haksızlığa karşı çıkmalı, ama Müslümanların musibetine de sevinmemeli. Sıradan bir halk çocuğu, düşmanın başına bir felaket gelse, akıllı ve şuurlu ise "oh, iyi oldu" demez, susar. Sorulsa bile "o başka bu başka" der. Belki gider, taziyede bulunur.

Düşmanlığı da dostluğu da yarınları düşünerek, aşırılığa gitmeden yapmak gerek. Yarın yüz yüze bakılacak. Belki omuz omuz din düşmanlarıyla savaşılabilecek. Bütün köprülerin yıkılması akıllılık ve dindarlık değildir. Sabırlı olalım. Zanlılar yargılsın. Suç sabit olursa, o zaman ne gerekiyorsa o yapılsın.

Aman dikkatli ve temkinli olalım. Yeni kin ve nefret tohumları ekmeyelim. Bu cemaatin içinde o kadar Hükümete oy veren ve onunla iş bitirip para kazanan var ki... İç içe geçmişler. Yarın bir bölüne ve parçalanma olursa, acaba kim kimin yanında kalır? Kimse kendisini abartmasın, olduğundan güçlü göstermesin. Yoksa yarın elleri böğründe şaşsa kalır ve o yalnızlık içinde bugünleri çok ararlar. Bizden hatırlatması. Savaşacak düşman mı kalmadı da dindarlar birbirine düşüyor?

Hem ne oldu böyle, hep sizler söyler dururdunuz, aleme nasihat ederdiniz, "dünya kavgaya değmez" derdiniz. Hani "dövene elsiz, sövene dilsiz, derviş gönülsüz gerek" derdiniz. "Kabil bize el kaldırsa, biz kaldırmayız" derdiniz. Kalbinizde olmayanı sırf dilinizle demediyseniz, din kardeşliğine, ahlak ve fazilete, erdemin iyiliğine inanıyorsanız, hadi bir büyüklük gösteriniz de şu savaşı bitiriniz lütfen. Emin olunuz ki karlı çıkarsınız. Size bu yakışır.

Gülen Bedduası Çok Yanlış

Biz tam böyle düşünür ve yazarken Hoca Efendinin son konuşmasını dinledim ve çok üzüldüm. Kedi tabiriyle "kolum kanadım kırıldı". "Peygamberimizin (sav) Hendek savaşında Kureyş'li müşriklere ve Yahudi kafirlere yaptığı bedduayı kendini ve cemaatini de katarak Müslümanlara, evet, "hangimiz haksız isek, ya biz dahil bu işi ortaya çıkaranlara, ya da haram yiyenlere ve onları savunanlara" diyerek Müslümanlara, hem sesi hem de beden diliyle bütün heyecanını yansıtarak aynen yapıyor. Dediklerini buraya almaya haya ederim.

Gördüm ki kaç kere "keşke bu işin içine bu kadar girmese, sussa da gereklikçe yerine başkalarını konuşursa, kendine zarar veriyor" dediğim Hoca bu işin tam içindedir. Bizim saf saf beklediğimiz, ısrarla aradığımız "sabırla mahkeme sonucunu bekleme" yok, "temkin" yok, "ortalığı yatıştırma ve barış arama" yok. Dilinden düşürmediği "hüsn-ü zan ve hoşgörü" hiç yok. Anlaşılan kılıçlar çekilmiş, cenk başlamış. İşte en büyük musibet, Müslümanlar arasında dahilde verilen bu savaştır. Çok ayıp. Sebep olana ve başlatana yazıklar olsun.

Kalk ey Said Nursî (ks) Hazretleri kalk da kalbin dayanabilirse olan bitene bir bak! Senin için “Pîr-i Mugan” diyerek peşine düşenlerin içine düştüğü acınası duruma bir bak!

Ben artık bu konuda konuşarak veya yazarak bu savaşa dahil olmayacağım. İçim kan ağlıyor. Bu zamana kadar yazdıklarım ıslah içindi. Gördüm ki faydası olmuyor. Bu arada yazılarımla haksız yere üzdüğüm, incittiğim birisi varsa özür beyan ederek helallik dilerim. Barış için çağırırsam dilim ve kalemim çözümler inşaallah. O güne kadar Allah Teala verdiğim bu kararda durmayı bana nasib ve müyesser eylesin.

O günler gelir mi?

Neden olmasın? Bugünleri de ummuyorduk, ama oldu. Kötüsü oluyor da iyisi neden olmasın?

Son sözümüz hükümete: Lütfen, bu yolsuzluk işini ciddiyetle takip ediniz ve mahkemeleri kendi ilkeleri dahilinde serbestçe doğru hüküm vermede kendileriyle baş başa bırakınız. Şayet haram yiyenler yargı yoluyla tesbit edilirse, kim olursa olsun, söz verdiğiniz gibi hükmün gereğini tereddütsüz yapınız. Millettin vergilerini “devletin malı deniz, yemiyen domuz” diyen hınzırlardan koruyunuz.

Kibir Öldürür Tevazu Diriltir

Geçici gündemlerden kaçıyor, kalıcı gündemlere sığınmak ve orada biraz kafamı dinlemek istiyorum.

Nasıl mı?

Kur’an okuyarak. Adabına uyarak Kur’an okuyarak.

Bir okuyucum maksadımı anlamış ve çok güzel ifade etmiş. Bilseniz ne kadar sevindim. Ama buruk bir sevinç bu. Ülkemin içinden geçtiği tehlikeli badireyi gördükçe

üzülüyorum, öfkeleniyorum, kahrediyorum, dönüp Kur'an-ı Kerim'in engin rahmet ve sekinetine sığınıyorum.

Bir okuyucum ruh halimi iyi yakalamış. Diyor ki: "Hocamın yazısını ben şöyle anlıyorum: "bu sıkıcı gündemi Kuran okuyarak aşmaya çalışalım. Kardeşliğimizi Kurana göre yeniden ayarlayalım. Ahirete imanı Kuran nazarından bir kere daha yaşayalım. Müslümanların iç kavgaları hakkında yeteri kadar yazdım daha fazla yazmak istemiyorum demişti. Sanırım bize bu belayı aşmanın yolu Kurandan geçer demek istiyor."

Aynen öyle. Şu yaşanan çirkinliklerden önce "Yazık Oluyor" başlığı ile Fethullah Gülen'e bir teklifimiz olmuştu; "lütfen bir siyasetçi gibi her gün demeç vermeyiniz. Güncel meseleleri siz yorumlamayınız. Dünya işinin ve siyasetin içine bu kadar girmeyiniz. Gerekirse alttan birilerini konuşturunuz. Yoksa size ve hizmetlerinize zarar gelir. Ülke bu kavgadan zarar görür."

Ama olmadı, sözümüz duyulmadı ve sonunda cerahat "beddua" ile patladı. Ortalık berbat oldu. Şimdi kendisi sükut ediyor ve etrafını da sükünete çağırıyormuş. "Bade harabil Basra" demeyeceğim, bu da bir iyilik. Maazallah aksini düşünmek bile korkunç!

Bu konuda yalnız değilmişiz anlaşılın. Öyle ya, "akıl için yol bir" denmiştir. Bakınız şimdi yapılan bir açıklamada şunlar söyleniyor:

"Dershane konusuyla başlayan tartışmaların büyümesi neticesinde, bazı duyarlı insanlar, mektuplar ve mesajlar gönderip Hocayı ve sevenlerini sessizliğe davet ettiler. Problemin bir yangına dönüşmemesi için acil tedbirler alınması gerektiğini ve bunun ilk basamağını sağduyulu mesajların, hatta bir süre sükûnun teşkil ettiğini söylediler. Bu arada bizzat gelip görüşme talebinde bulunanlar da oldu.

Gülen Hocamız, “Zahmet buyurmayınız; sulhün yanında duracağımızdan ve elimizden geldiğince herkesi sükûnete çağıracağımızdan emin olunuz!” manasına gelen cevaplar verdi. Gerçekten de o son sohbetinin akabinde hiç hasbihalde bulunmadı ve her fırsatta çevresine “Lütfen güncel olaylarla oyalanmayalım; imanda derinleşmeye ve hizmetlerimizi sürdürmeye bakalım!” dedi.”

Açıklamada şunlar da var: “Bu güzel niyetinin bir nişanesi olarak, buraya ziyarete gelen bir dost aracılığıyla sayın Başbakan’a iki imzalı kitap da gönderdi ve iyi dileklerini ifade etti.”

Ben şahsen o bedduanın arkasından şöyle bir açıklama bekledim:

“Bu bedduanın yapılması da, yayınlanması da yanlış oldu. Biz aşırı üzüntünün verdiği bir cezbe halinde bunları gayr-i ihtiyari söyledik. Fakat keşke bu mahrem kalsaydı. Her neyse, ben üzdüğüm insanlar için özür diler ve bundan sonra mahkeme sona erip adaletin tahakkukuna kadar sabırla sükut ederim” deseydi, çok güzel olurdu. Ben bunu çok bekledim doğrusu.

Açıklamada şöyle devam ediyor: “Muhterem Hocaefendi’nin son iki haftadaki sükûneti ve aşağıdaki mektubun içeriği insafla okunursa görülecektir ki yakışsız iddia ve ithamları kabul, buna bağlı bir özür ve hele bir “pazarlık” asla söz konusu değildir. Sürekli sözü edilen yangının büyümemesi, alevlerin bir an evvel söndürülmesi adına ortaya konan gayretlere aynı duyarlılık ve sorumlulukla mukabelede bulunma cehdi vardır ortada. Bunun dışındaki yorumların hakikati yansıtmadığı ve bir çarpıtmadan, hatta iftiradan ibaret olduğu aşikârdır.”

Bunlar güzel. Ama hala devlete akıl vermeler de var. Görevini yaparken yasalara uymayan devlet memurlarını koruma çabaları da var. İyi ama, barış ve huzur istenirken bunu dile getirmenin anlamı ne? Basına bilgi sızdıran, olmadı bizzat bildiri dağıtan, MİT'in görevlilerinin içinde bulunduğu ve kendi kurumlarının yasal hizmeti sayılan yardım tırını durdurarak ülkeyi dünyaya “teröristlere yardım yapılıyor” gibi gösteren, bu arada İHH'nın güzel adını pis işlere karıştıranlara ve daha başka haddini aşan insanlara karşı gösterilen bu ilgi neden? Bırakınız devlet işini yapsın yani!

Hem barış istiyorsunuz, hem de Başbakanı ve emrindeki yetkilileri suçluyorsunuz. Nasıl mı? İşte açıklamalar:

“Kanunların belirlediği vazifeleri yine kanunlar çerçevesinde yerine getiren memurînin sırf belli bir yere nispet edilerek engellenmesini ve hatta süreçle hiçbir ilgisi olmadığı halde yine aynı nispete dayandırılarak tasfiyelerin (daha doğrusu kıyımların) yapılmasını üzüntüyle izlediğini;

Devlet memurlarının üzerlerine gidip onları vazifelerini yapmaktan men etme ve masum vatan evladını sadece belli bir yere nispet ederek tasfiyeye/kıyıma tabi tutma konusunda kendisi ve sevenleri sussa bile maşeri vicdanın susmayacağını...”

Bunlar hükümeti açıktan itham değil midir? Hükümet işini dürüst yapan memurlarını neden cezalandırsın ki? Barış isterken bile itham etme, Allah aşkına bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu!

Hem bu beyanlar, hem de ellerindeki medya gücünü silah gibi kullanmalar artık bitmeli. Bir müddet sakinliğin verdiği imkanla karşılıklı öfkeler de bitmeli inşallah. Yoksa kör kuyularda merdivensiz kalabilir ve yanlış kararlar verebilir insanlar. Bu ortamdan Müslümanlar karlı çıkamaz.

Öyleyse bu sükunet ve akli selimi Kur'an-ı Kerîm okuyarak bulmaya ve sorunlarımızı ilahi mesajlarla aşmaya çalışmalıyız. Aslında her sorunun hal yeridir Kur'an. Müslümanlar, aralarında meydana gelen ayrılıkları, anlaşmazlıkları onunla çözmelidirler. Bu hem daha hayırlı, hem de sonuç itibariyle daha güzeldir.

Beynimde Depremler ve Heyelanlar Var

Yazılarıma yorumlar alıyorum. Kimi dostlarım da öteden beri yüzüme beraber diyorlar: “Bu kadar saf olma”.

Bakıyorum etrafımda çok rahat insanlar var. Bir taraf olmuşlar ve kararlarını vermişlerdir. Sevdikleri taraf mücahit ve evliyadır, sevmedikleri taraf ise hain ve düşman. Bundan sonrası kolaydır; Allah için sever, Allah için buğzederler.

Biz ise işin bu kadar basit olmadığına inanıyor, bütün Müslümanları kardeş bilerek sevmek istiyoruz. hareket tarzlarını ve tutumlarını beğenmediklerimizin yanında olmuyor, hizmetlerine katılmıyor, ama onlara kin gütmek ve hasım olmak da istemiyoruz. Bu yüzden büyük bir iç muhasebe yaşıyoruz. İlkelerimiz ortada. Yanlış yapmak istemiyoruz. Ama aldanmak ve istismar edilmek de istemiyoruz.

Sonuçta herkes çok rahatken biz bir türlü rahat olamıyor, huzur bulamıyoruz. Bazen içimizde bir deprem yaşıyoruz. Beynimizde koca koca yapıları yutan heyelanlar oluşuyor. Büyük bildiklerimiz ve çok sevdiklerimiz karşısında hayretler içinde kalıyoruz. “Bu o olamaz” diyoruz. Bir türlü son kararı veremiyoruz. Çünkü bilgimiz az, görüntüler yanıltıcı olabilir. Güven ve vefa böyle zamanlarda belli olur. Zıtlıklar, çelişkiler,

beklentiler ve görüntüler, her şey karma karışık. Bildiğimiz bir şey varsa o da “insan kıymetli, harcamak kolay değil.”

Sözü şuraya getireceğim: Hükümet, devlet içinde bir “paralel yapı”dan bahsediyor. Buna asla izin verilmeyeceğini söyleyerek “halkın iradesine” dikkat çekiyor. İşin garibi bu yapıya “öyle bir şey yok” diyerek Fethullah Gülen, camianın geri kalanlarını tehlikeye atmayı dahi göze alarak sahip çıkıyor. “Bunlar yolsuzlukla mücadele istemiyorlar, haram yemeye göz yumuyorlar” diyor. Ancak ortada var olan “yolsuzlukla mücadele” adı altında yaşanan olaylar, bu yapıyla hükümetin savaşının süreceğini haykırıyor.

Benim aklım almıyor. Benim bildiğim Hoca Efendi bu değil. Benim bildiğim camia bu değil. Bu kadar basit, bu kadar basiretsiz ve ferasetsiz olamazlar. Kendilerini bu kadar ucuz harcaamazlar. “Böyle bir şey olamaz” diyeceğim, ama oluyor işte. Her şey göz önünde!

Ama neden?

Sivil bir hareket resmi hükümetle çeşitli taktikler uygulayarak savaşıyor. Olacak şey değil! Fethullah Gülen gücü, dengeyi, otoriteyi dikkate alan bir adamdır bildiğimiz kadarıyla. Mavi Marmara hareketinde uluslararası sularda bile İsrail Devletinin otoritesini hesaba katarak, hem de kanı dökülmüş, şehit vermiş Müslümanları bu noktada uyarın bir adam, şimdi koca bir Türkiye Cumhuriyeti Devleti Hükümetinin otoritesini tanımıyor? Bunu akıl alır mı?

Terör örgütleri hariç, normalde hiçbir sivil hareketin kendinde devlete/hükümete karşı böyle bir kavga/savaş için cesaret görmemesi lazım. Tamam, eleştiri, sivil itaatsizlik, demokratik muhalefet, pasif direniş gibi otoriteye karşı çıkmalar vardır ama bu genellikle Müslüman hareketlerin,

özellikle de Gülen Hocanın hiç tasvip etmediği bir vaziyettir. Zira güçler çok dengesiz.

Fakat Hoca böyle bir kavgaya kendinde cesaret görüyorsa, bunu da bağıra çağıra yapıyorsa, acaba neyine güveniyor? Burada bizim göremediğimiz, anlamadığımız, konduramadığımız nedir?

Gerçekten çok garip, çok ilginç işler ve ilişkiler cereyan ediyor gözümüzün önünde bugünlerde.

Bu arada gazeteci Fehmi Koru'nun Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile görüşükten sonra Pensilvanya'ya gidip Sayın Gülen ile görüşüyor olması da bir garip olay. Kendi başına gitse takdire şayan. Ama cumhurbaşkanından onay alarak elçi gibi gitmesi şaşırtıcı. Koru'nun talebi üzerine Gülen Cumhurbaşkanı'na hitaben bir mektup kaleme alıyor. Bu mektup hem Gül, hem de Erdoğan'a iletiliyor. Osman Şimşek de mektubun özetini internette anlatıyor.¹⁹⁰

O mektupta sevdiğim, öyle olmasını istediğim bazı satırları görünce bunlara memnuniyetimi yazmıştım, hatırlarsanız. “Belli bir zaman susma, demeç vermeme, olayların içinde doğrudan yer almama, kendisine bağlı medya'nın daha serinkanlı yayın yapmalarını tavsiye etmelere” ne kadar sevdiğimi söylemiştim. “Keşke kamuoyuna daha ilk günden bunlar açıkça ifade edilseydi” gibi temennilerimi ifade etmiştim.

Sayın Gülen, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e yazdığı mektupta, “sırf kendisini sevdiği ve cemaatine bağlı olduğu için” kimi insanların önünün kesilmesi ve yerlerinden edilmesini eleştiriyor ve bunun durdurulmasını istiyor. Bu

¹⁹⁰ <http://www.herkul.org/yazarlar/hocaefendinin-sukutu-ve-o-mektubu/>

durumun hükümetle aralarındaki nazik duruma katkı sunmayacağını da söylemişim. Öyle ya, bu açıkça suçlamak olmuyor mu hükümeti? Suçlayarak barışa gitmek mümkün mü?

Her neyse, bugün gözümden kaçan bir paragrafı Ruşen Çakır'dan okuyunca, tekrar yazıya döndüm ve içimden “eyvah” dedim. “Hırsızın aklına kendir düşürmemek gerekir” diye bir atasözümüz var. Bakalım siz de şu satırları okuyunca benim gibi endişe duyacak mısınız?

“Ayrımcılık ve meşrepçilik gibi hatarlı düşünce ve çirkin işlerin önü alınmazsa yarın Aziz Mahmud Hüdai Hazretleri muhiblerinin, Süleyman Efendi'nin talebelerinin, İlim Yayma Cemiyeti'nin, Menzil mensuplarının ve diğer meşreplerin/mesleklerin de aynı muameleye maruz kalacaklar...”

Bu cümleyi okuyunca benim aklıma gelen Sayın Çakır'ın da aklına gelmiş ki şöyle yazmış: “Bu uyarının yapılması hayli dikkat çekici. Mektubun yazılmasından dört gün sonraki tamamlanamayan ikinci yolsuzluk operasyonunda Aziz Mahmud Hüdai Hazretleri muhiblerinin, diğer bir deyişle Nakşibendiliğin Erenköy kolunun önde gelen ailelerinden Topbaş ve Tivniklilerin hedef alınmış olması da ilginç. Bunların Başbakan Erdoğan'a çok yakın isimler olduğunu da ayrıca belirtelim.”¹⁹¹

Evet, ben bazı isimleri görünce fecaatin boyutlarını o zaman anlamış ve hükümete komployu görmüştüm. Ama o zaman tamamlanamayan ikinci yolsuzluk operasyonu akim

¹⁹¹ <http://www.rusencakir.com/Mektup-savasin-akisini-degistiremedi-ama/2380>

kalır zannıyla bu kanaatimi yazmamıştım. Fakat işte olay basına böylece intikal etmiş durumda.

Korkunç bir fitne ile karşı karşıyayız gibime geliyor. Uyarmadan edemeyeceğim. Bugün “komplo teorisi” gibi geliyor. Allah’ım yarın gerçek olmasından esirgesin ve ümmeti korusun her türlü fitnelerden!

Akla gelen senaryo şu:

Fethullah Gülen’in sahip çıktığı İstanbul’daki ekip, yanına diğer büyük şehirlerdeki ekip arkadaşlarını da alarak, hükümeti Müslümanlar nezdinde küçük düşürmek için, yarın Aziz Mahmud Hüdai Hazretleri muhiblerinin, Süleyman Efendi’nin talebelerinin, İlim Yayma Cemiyeti’nin, Menzil mensuplarının ve diğer meşreplerin, mesleklerin hepsinin ileri gelen adamlarına yolsuzluk davası açacaklar. Böylece bütün cemaatler rahatsız olup ayağa kalkacak. Hükümet topa tutulacak. Yer yerinden oynayacak!

Niçin yapılacak bu?

Paralel Devlet ve camia haklı çıksın için. Bütün dindar cemaatler hükümeti terketsin için. İktidar da işin altında kalsın ve yok olsun gitsin için. Ya da en azından artık dersane ve cemaatle uğraşmasın için. “Benim kim olduğumu ve istersem neler yapabileceğimi herkesin görüp anlaması için!”

Aynı gerekçelerle cemaate bağlı polislerin provakatör olarak Gezi olaylarında sabahın köründe Taksim Gezi Parkındaki çadırları yakarak milletin isyan etmesini sağladıkları söylendi. Maksat millet haklı olarak çoğalsın ve hükümeti istifaya zorlasın.

Aman Allah’ım! Bu ne kormunç bir yapı ve halet-i ruhiye?!

Bugün İstanbul’dan sonra İzmir’de de başladı yolsuzluk, rüşvet ve ihaleye fesat karıştırma operasyonu. Yarın ülkenin

kırk elli şehrinde daha ortak bir yolsuzluk hareketi başladığını, Ak Parti ile beraber Aziz Mahmud Hüdai Hazretleri muhiblerinin, Süleyman Efendi'nin talebelerinin, İlim Yayma Cemiyeti'nin, Menzil mensuplarının ve diğer meşreplerin/mesleklerin hizmet adamlarının yolsuzluk suçlamaları ile mahkemelere doldurulduğunu bir düşünün, ortalık cehenneme dönmez mi?

Malum medya ve muhalefet zaten hazır. "Suçsuzluk karinesi" demeyecekler, anında suçların gizli soruşturulması ilkesi hiçe sayılarak ortalığa bütün gizlilikler yalan yanlış dökülecek, memleketin en güzel insanları sabah basılacak, öğlen yargılanacak, akşama kalmadan mahkum edilecek, akşam haberlerinde de herkese duyurulacak...

Al sana Kerbela gibi bir fitne.

Al sana güncelleşmiş Cemel ve Sıffin savaşları.

Bunlar olur mu?

Mümkündür, neden olmasın?peki, kim yaptırıyor bunları?

Gülen'in cemaati! Aman allah'ım!

Şimdi yeniden başlayan ikinci yolsuzluk operasyonu içindeki kimi isimler aynen bu senaryoya işaret ediyor. İzmir'deki ise hükümeti hedef alıyor. Bunu görerek isyan edersen suçlamalar hazırdir: "Sen yolsuzluklara sahip mi çıkıyorsun?"

Plan müthiş! Senaryo muhteşem!

Şimdi sormanın zamanıdır; M. Fethullah Gülen bu hareketlere neden sahip çıkıyor? Kendisi mi yetiştirdi bunları? Ülkemin güzel insanların hizmet ve himmetleri fitneci yetiştirmek için mi harcadı?

M. Fethullah Gülen yeni Kerbelalar, Cemel ve Sıffinler mi istiyor? Diyalog, hoşgörü, tevazu, mahviyet, hizmet,

kardeşlik, ihlas, müspet hareket etme ve adanmış ruhluluk bunu mu gerektiriyor? Ahir ömründe görmek istediği ülkemin baharını kışa çevirmek mi?

Aklım almayı! Benim tanıdığım Hoca bu olamaz!

Oturup bir özeleştirme yapalım. Herkes gibi Fethullah Gülen Hoca da yapsın. Ülkemin güzel insanların hizmet ve himmeti, iyi niyetli idi. Maksat iyi insanlar yetişsin ve insanlığa hizmet etsin içindi. Biz böyle biliyoruz. Ama olan ne?

Gelin hepimiz, bütün cemaatler, STK lar, hayır dernek ve vakıfları, hükümet ve camia, her yerde ve bu arada bizim de aramızda olması mümkün olan mevki ve makam düşkünü, şan ve şöhret budalası, iktidar olma hastası, fitneci ve fesatçı, haram yiyici insancıkları tesbit edip temizleyelim. Hoca da hükümet de sahip çıkmasın o türlü olanlara.

Zifiri karanlıklardan aydınlık şafaklara ancak böyle özeleştirme ve muhasebeler yaparak ve tövbe istiğfarlar ile yıkanıp arınarak çıkabiliriz.

Değilse, daha çok kalırız korkunç karanlıklarda...

İnsanlı Bir Ses

Bu yazı bittikten sonra Hasan Aksay Beyin yazısını okudum. Orada tatlı bir hatıra anlatıyor. Sizin için iktibas ederek bir soruyu tekrar soracağım sahibine:

“Bir de, 41 kişilik, ikinci gözaltı dalgası vardı. Hamdolsun, cesaretle önlendi. (Şimdi tekrar başlamış yazık ki) Ayı bir ibrettir. Hiç devlet ihalesi almamış Mustafa Topbaş, gözaltına alınacaklardan. Devletin olmadığı işte rüşvet mi olur? Bu aile iyilik, hayır, edep ve ahlakıyla sınırları aşan bir isme sahiptir.

Bir anekdot. Söze gerek kalmasin:

Sanayi eski Bakanlarından Mehmet Turgut, Ahmet Aydın Bolak ile beraber çalışıyordu. Zaten 1961’de TBMM’de arkadaşlık. Mehmet Turgut Bey anlatmıştı bana: Rahmetli Bolak, maddi sıkıntıya girdi, evini satacak. Beş milyondan fazla vermiyorlar. “Mustafa Topbaş Beyden rica et, evi göster. Beş’e alırsa, bari temiz bir adam otursun evimde” dedi. Evi gösterdim. Topbaş, “Böyle lüks evde oturmam. Bu ev, 16 milyon eder. Sıkıntıdan satılan evi, değeri altında alamam” dedi. Ve 16 milyona aldı. Ve tarihe geçecek sözler...

Savcı, ne yapmak istiyor? “Bahset tarih, balığın tırmandığı kavaktan?”¹⁹²

Evet, M. Fethullah Gülen, siz bunları mı ta devletin zirvesine kadar ulaşıp korumak istiyorsunuz? Bunlar için mi bütün hizmeti tehlikeye atıyorsunuz?

Son bir soru: Acaba hayatını harcayarak oluşturmaya uğraştığın “hizmeti” bile tehlikeye atacak kadar bunları değerli kılan arka plan nedir?

Gülen Uslanmıyor

Barış için az çağrı yapmadık. Düşünseler, taraflara ikna edici az sözler söylemedik. Ama dinlemediler. Anlaşılan iki taraftan birisi yere serilinceye kadar bu kavga devam edecektir maalesef.

Bize göre Gülen uslanmıyor. “Konuşma” dedikçe demeç veriyor. “Pişman değilim” diyor. Dili gittikçe kirleniyor. Üslubu bayağılaşıyor, edep ve terbiyesinin ayarını bozuyor.

¹⁹² <http://www.habervaktim.com/yazar/63066/17-aralik-darbesi-ve-mustafa-topbas.html>

Bunlar ciddi isnatlardır, bilirim. O yüzden delillerini ortaya koyarak kanıtlamak isterim.

Mesela şu konuşmasını bir irdeleyelim:

“Bunlar Hakiki Müslüman Değil”

“Fethullah Gülen’in MİT Müsteşarı Hakan Fidan, Eski MİT Müsteşarı Emre Taner ve Eski MİT Müsteşarı Afet Güneş’in KCK şüphelisi olarak ifadeye çağırıldığı 7 Şubat günü ilginç bir konuşması yayınlandı.

Herkul.org sitesinde konuşan Fethullah Gülen, Başbakan Tayyip Erdoğan’ın adını ağızına almadan ateş püskürdü:

“Milletin servetine hortumlar bağlayıp, kendi havuzlarına milletin malını akıtma gibi şeyler...”

“Bunlar hakiki manada Müslüman değildir.”

“Yüksek hedeflere ulaşmak istiyorsanız, yürüyeceğiniz yollar temiz olmalı.”

“Menfaat üzerine kurulan her sistem, her siyaset canavarlıktır.”

“Fırsat ele geçmiştir ne yapıp yapıp ben böyle meşru gayri meşru bir yerlere bir şey akıtmalıyım bir havuz yetmez bir ikinci havuz daha doldurayım bununla.”

“Bazı siyasilerde alan bütünüyle bizim elimizde olursa kimse bize soru soramaz ama alanın içinde başkaları olursa sorgulama meselesi de beraber olabilir onunla.”

İşte Fethullah Gülen-Tayyip Erdoğan kavgasını ortaya seren o konuşma:

Kim Mü'min Kim Münafık?

“Hırsızlıklar, haramilikler yapma gibi değişik spekülasyonlar gibi, kapkaçlar gibi milletin servetine

hortumlar bağlayıp ama doğrudan doğruya iritibatlı ama kaçamak yollu başkalarının üzerinden kendi havuzlarına milletin malını akıtma gibi şeyler... Bunlar hep el hıyanetine giren şeylerdir, işte bunlar hakiki manada Müslüman değildir”¹⁹³

“Menfaat Siyaseti Canavarlıktır”

“Yüksek hedeflere ulaşmak istiyorsanız o yüksek hedeflerin kudsiyeti ölçüsünde yürüyeceğiniz yollar da o kadar kutsi olmalı. O kadar pak olmalı. O kadar temiz olmalı. O kadar iç bulandırıcı olmamalıdır.¹⁹⁴ Yaptığımız bu güzel işleri dünyevi bir takım çıkarlara bağladığımız zaman da menfaatlere bağladığımız zaman menfaat üzerine kurulan her sistem her hareket her cereyan her siyaset canavarlıktır.”

“Her Yeri Tutmak Şeytani Bir Mülhaza”

¹⁹³ Toplanan yardım ve himmet paralarının ABD, AB ve İsrail’de nasıl hoyratça harcadığı, seçimlerde hangi senatörlere ne kadar yardım yapıldığı, İsrail’e bağışlanan miktar vs. medyada yazılıp çiziliyor. Bakalım her toplanan paranın % 15ine sahip olan “Müslüman” Gülen nasıl hesap verecek, göreceğiz inşallah?

¹⁹⁴ Bu sözleri söyleyen adam, devlette görev alan adamlarına “namazlarınızı kılmayabilir veya ima ile veya evinizde kaza ederek kılabilirsiniz. Hanımlarımızın başını açınız. Açık seçik giyilebilirler. İçkili balolu danslı toplantılara gidiniz. Kendinizi saklamak için içki içebilirsiniz. Gerekirse din ve büyükleri hakkında yersiz konuşabilirsiniz” diye fetva veriyor. Daha ötesi de var, ama nezaketen yazamıyoruz. “Hedefe gitmek için her şey mübah” felsefesinin adamı bakın burada ne diyor. O yüzden diyoruz ki, “bir bedende kaç Gülen var?”

“İnsanı yanıltan hususlardan bir tanesi de budur. Menfaat üzerine dünyalarını kurduklarından dolayı başkalarını karalamak suretiyle onlara alan tanımamak suretiyle bütün alanları kendi hesaplarına işgal etme gibi bir mülahazadan kaynaklanır.¹⁹⁵ Her yeri biz tutalım bazen de şeytani şöyle bir mülahaza olur, mesela fırsat ele geçmiştir bir yerde bir nahiye müdürü bir kazadaki kaymakam bir vilayetteki vali inşallah öyle olmasınlar, böyle bir fırsat ele geçmiştir ne yapıp yapıp ben böyle meşru gayri meşru bir yerlere birşey akıtmalıyım bir havuz yetmez bir ikinci havuz daha doldurayım bununla. Bir üçüncü havuz daha doldurayım, bu biraz terbiye görmemiş insan tabiatını da ifade ediyor.”

“Şeytanın Sağdan Çarpması”

“Burada şeytani masum gibi görünen mülahaza vardır. Biz müslümanız elhamdülillah ne olur olmaz belki bu adamlar bağışlayın halk ifadesiyle diyeceğim bunu bize bir kelek oynarlar düzenimiz bozulur yeniden o düzeni kurmak için bizim böyle geride ihtiyat olarak bir stokumuz bulunmalı gibi bu da bakın masum gibi görünüyor fakat şeytanın sağdan çarpmasıdır bu.”

“Bazı Siyasiler Güç Elimizde Diyor”

¹⁹⁵ Cemaat de ele geçirdiği her alana kendi kadrosunu dolduruyor. Hatta soru hırsızlığı yapıyor bunun için. Daha ehil varken ehliyetsizler dolduruluyor alanlara. “Bizim adamımız varken başkalarına meydan vermeyin” diyor. Kadrolaşmak için başka kardeşlerini şikayet, ihbar, sağlık raporu, tehditler ile saf dışı ediyorlar. Ne dersin Bay Gülen, siz yaparsanız şeytani değil de rahmani mi oluyor?

“İşî menfaate bağlı götürüyorsanız dindar bile olsanız, camide imam olsanız, beldede müftü olsanız, yaptığınız işin içinde şahsi çıkarlarınıza gayretlerinize bağlamışsanız, onunla birşey elde etmeyi düşünüyörsanız, o krediyi şahsınız adına birşey elde etmeye bağlamışsanız, o istikamette kullanıyorsanız hafızanallah hiç farkına varmadan başkalarının hukukuna girebilirsiniz elinizi de kullanırsınız, dilinizi de kullanırsınız kimbilir hiç farkına varmadan bazı siyasilerde olduğu gibi”¹⁹⁶ bunlar madem böyle güç haline geliyor en iyisi bunları batırmak ve bunlara alan bırakmamak lazım alan bütünüyle bizim elimizde olursa kimse bize soru soramaz ama alanın içinde başkaları olursa sorgulama meselesi de beraber olabilir onunla. En iyisi mi bütün muhalifler yok olmalı, Allah'ım bütün muhaliflerimizi yok eyle bizi muhalifsiz bırak da ayıplarımızı mayıplarımızı yakın takibe alan insanlar bulunmasın. Bu mülahaza ile yaşayan insanların esenlik vaad etmeleri selam”¹⁹⁷ insanı olmaları 'selamün aleyküm ve rahmetullahi ve berakatühü'ye bağlı yaşamaları mümkün değildir vesselam.”¹⁹⁸

Gülen ABD de oturuyor ve çeşitli medya organlarına demeçler vererek kendini savunuyor, cemaatini savunuyor. Mesela BBC'ye konuştu. ¹⁹⁹ Çok uzun bir söyleşidir. Buraya

¹⁹⁶ Veya bazı cemaatlerde olduğu gibi...

¹⁹⁷ Selam tevhid örgütüne telmih var değil mi Hoca? Kimleri tıkıracaktın zindanlara ki bütün memleketi röntgenlediniz utanmazca...

¹⁹⁸ ulusalkanal.com.tr

<http://www.ulusalkanal.com.tr/gundem/fethullah-gulen-tayyip-erdogana-ates-psukurdu-h1029.html>

¹⁹⁹ http://www.zaman.com.tr/gundem_fethullah-gulen-hocaefendi-bbbye-konustu_2195926.html

almamız mümkün değil. Ancak savundukları aynı şeylerdir. Kısaca özeti şöyle:

“Yolsuzluk var ve bunlar 'yargıyı ve polisleri suçlamakla' örtülmeye çalışılıyor.

“Meseleyi büyütmek, “her yere nüfuz etmişler” algısı oluşturmak istiyorlar.

“Cami ve Cemevi projesinin asimilasyonla ilgisi olmadığını vurgulayan Gülen Alevi ve Kürt meseleleriyle alakalı olarak İran'a da eleştiriler yöneltiyor.

“Onların hissiyatına göre, düşüncelerine göre hareket etmemek bir cinayet sayılıyor.”

“Yolsuzluk olduğu muhakkak; kimsenin değiştirmeye gücü yetmez.”²⁰⁰

“Belki onlar da bir gün nadim olup ağlayacaklar buna, pişmanlıklarını ifade edecekler.”

“Türkiye'ye de kaybettiriyor, dünyanın bakışına da olumsuz aksedecek...”

“Paralel devlet söylemiyle, kötülük ve yolsuzluklar perdeleniyor.”

“Pişmanlık duymam. Kaderi de tenkit etmem.”

“Hiçbir siyasi partiyle hiçbir zaman bütün bütün aynı çizgide olmadık. Hangi parti olursa olsun, yani bu MHP de olabilir, CHP de olabilir, AK Parti de olabilir.”

“Kürt meselesinde biz çok daha önce destek verdik; ama önemsemediler.”

²⁰⁰ Özellikle bu iddia çok ayıp. “Beraati zimmet asıldır” gibi Mecelle'nin hukuk kaidesini iyi bilmesi gerekir. Peki, yargılanmadan nasıl mutlak, yani şeksiz şüphesiz kesin oluyor? Yargılandınlar ve mahkeme suçlu bulursa hepimiz de kınayalım, ayıplayalım ve hesap soralım. Bu peşin hüküm neyin nesidir?

“İsrail yanlısı gibi gösterme, tamamen onları kendi milletimize tercih ediyor gibi gösterme, buna dair bir şey yok. Bir insan olarak onları da kabul etme, insanlığın iftihar tablosunun yaptığı gibi kabul etme ayrı mesele.”

“Mavi marmara meselesinde aynı noktadayız.”

“Sulh ve kardeşlikten yanayız; ama iran tesirinde olanlar bunu istemiyor.”

“Cami-cemevi meselesi asimilasyon değil.”

“Tamiri zor; ama ümidimi hiç yitirmedim.”

“Çevresindekiler, başbakana yanlıştır aksettiriyor zannediyorum.”

Arzu edenler söyleşinin tamamını aşağıda verdiğimiz internet adresinden rahatça okuyabilir.

Burada kendinden emin, yaptığını beğenen, pişman olmayan, zafer bekleyen bir Gülen var. Acaba bu görüntü ne derece doğruyu yansıtıyor? Bundan emin değilim. Ancak zahire bakarak aksini de söylemeyeceğim.²⁰¹

Fakat bize göre bu doğru bir davranış değil. Doğru davranış, barış istemektir. Bunu istemeyince, cemaatini dağılmaktan, bitip tükenmekten korumak için mesaj üstüne mesaj yolluyor ve haklı olduklarını ve üstün çıkacaklarını söyleyip duruyor.²⁰² Ama bazen konuştuğça batıyor maalesef.

Bu durumdan Nur Cemaati de çok rahatsız. Onlar, Nurcuların Fethullah Gülen ile beraber anılmasına razı

²⁰¹ Onu en iyi tanıyanlardan birisi olan Latif Erdoğan “o öyle merhametsiz bir adam ki, bütün adamlarını darbeye sürer ve hepsinin ölüsünü görse kılı kıpırdamaz, acımaz. Onun için tek önemli olan, menfaatidir” diyor. Gerçekten de son darbeden sonra şu kadar adam öldü, tutuklamalar oldu, o hala “asla pişman değilim” dedi. Bir adam bir milleti ateşe atıyor ve pişman olmuyor, hayret!

²⁰² Gülen'den Mesaj Var!

<http://www.habervaktim.com/haber/361620/gulenden-mesaj-var.html>

olmuyorlar. Güleni iki yönden tenkit ediyorlar. Bir, Gülen özünde Nur hareketini değiştirmeye ve yozlaştırmaya çalışıyor, Nurcuların kadim hizmet metodundan ayrılıyor. Bediuzzaman'ı terk ediyor. İkincisi de bu siyasi çıkışında, hükümete olan bu tavrında haksızlık yapıyor. Nur cemaatleri toptan bildiri yaparak Gülen'i eleştiriyor ve yanlıştan dönmeye davet ediyorlar. Bu konuda hükümeti destekliyorlar.²⁰³ “Akıl için yol birdir” denilmiştir. Fakat Gülen, nesine güveniyorsa, kimseyi takmıyor. Üstelik dediğimiz gibi, konuştukça batıyor. İşte öyle bir durum:

Artık İhanet Gizlenemiyor

Önce bir hatırlatma yapalım: Burada siz okuyucularımız da şahitsiniz, cemaat'in “Paralel Yapı” ile ilişkisi netleşince, gece gündüz cemaat medyasının paralel ihanete destek vermesi sürüp gidince, iyi niyetle epey yazı kaleme aldık. Bu yazıların ana fikri şu idi:

Hizmet alanları farklı iki dindar, muhafazakar yapının kavga etmesi değil, yardımlaşması esastır. Ama paralel ihaneti desteklemek ile hem cemaat, hem de onun başı Gülen yanlış yapmıştır. Hükümette yolsuzluk varsa, bunu yargıya havale gerekir. Kendileri parti değiller, muhasebeci değiller. Bunu yapması gerekenler de kendileri değiller. Yolsuzluk elbette

²⁰³ Bkz. <http://www.habervaktim.com/haber/361893/badillidan-carpici-gulen-yorumu.html>;
<http://www.habervaktim.com/haber/360861/fethullah-gulene-sok-tepki.html>
<http://www.habervaktim.com/haber/362397/eski-dostu-guleni-bombaladi.html>

çirkindir ve yapanlar cezalandırılmalıdır. Ama bunu cemaat yapacak değildir.

Öyleyse kavgayı başlatan Gülen, bundan dolayı özür dilemelidir. Araya giren dostlar ile bu kavga bitirilmelidir. Barış bir an önce sağlanmalıdır. Her geçen saat daha büyük tahriplere sebep oluyor. Geç kalınırsa, “bade harabi’l Basra” neye yarar? Yarın Suriye’de de bir barış olacaktır, ama neye yarar? Vatan namına bir harabistan duruyor şimdi orada...

Ama Gülen dinlemedi. “Neyine güveniyorsun?” dedik. “Bütün dünyanın yardım ettiği PKK bile devleti yenemedi, sana ne oluyor?” dedik. Gülen dinlemedi. Adamda bu kadar kibirin, benliğin, enaniyetin olduğunu hesap edemedik. Uluslararası emperyalist güçlerle ittifakını hesap edemedik.²⁰⁴ “Bırakın, yıkılana kadar gitsin” dedik ve bir daha da yazmadık...

Aradan bunca zaman geçti. Hala cemaatin bir kısmı paralel ihaneti görmedi. Diğer Müslümanlara karşı kin, nefret ve düşmanlık öyle büyüdü ki, ne Filistini bombalayan İsrail askerine, ne de İslam dünyasını kana boğarak ateşe veren ABD conisine öyle düşmanlık gösterilmedi.

²⁰⁴ Bu konudaki medyada çıkanları buraya aktarsak, kendi görüşlerimize yer kalmayacak. Biz sadece bazı bilgiler için kimi adresler vermekle yetinelim; CIA neden fethullah gülen’i destekliyor? <http://karyaz.blogcu.com/cia-neden-fethullah-gulen-i-destekliyor/9929762>

Kuşatma / ABD’nin Truva Atı Fethullah Gülen Harekatı, Nurettin Veren, <http://www.insanokur.org/kusatma-abdnin-truva-ati-fethullah-gulen-harekati-nurettin-veren/>
<http://www.blogcu.com/etiket/%20fethullah>
<http://www.yeniturkiye.org/gulen-ve-takipcilerini-tanimlama-zorunlulugu/yeni-turkiye/13130>

Geçenlerde bir hastaneye gittim. Doktorum mesleğimi sorunca, “bu cemaat hükümet kavgasına ne dersin?” diye sordu. Ben de yüzüne bakınca cemaatten olduğunu zannettim. “Cemaat İslam’a hizmet ve siyasetten uzak durmak sözü vermişti. Onu destekledik. Bu hükümet de Cumhuriyet tarihinde gördüğümüz İslam’a en yakın hükümet. Şimdi bu iki dindar ve muhafazakarın kavga etmesini doğru bulmuyorum” dedim. “Erdoğan Müslüman mı ki?” dedi. Yüzüne baktım, şaka mı ciddi mi olduğu belli olmuyordu. Canım sıkıldı. Ben şaka yaptığımı sanmış gibi “İman konusu şakaya gelmez” diyerek sözü bitirdim.

İşte aynı gerçeği şimdi gazeteden okuyoruz. “Arınç'tan Bomba Açıklamalar”.

Bülent Arınç diyor ki: “Kendilerinden özür dilenecek bir durum yok. Ben bu olaylar ortaya çıktığında aramızdaki hukuka da güvenerek, ki ne kadar boşa güvenmişim o da ortaya çıktı. Kendilerinin özür dilemesini istedim. 'Bir mümin bir münafıktan asla özür dilemez' dediler. Yerin dibine girdim. Ben sizden bu anlamda bir özür beklemiyorum.”²⁰⁵

'Bir mümin bir münafıktan asla özür dilemez'miş... Artık mümin kim münafık kim, onu da siz anlıyorsunuz...

İşte bu cemaat kafasıyla mı biz İttihad-ı İslam'ı sağlayacağız?

Sözüm bütün cemaatlere. Bir an önce “bütün cemaat ehli kardeşdir” eksiği yerine “bütün müminler kardeşdir” tamı ile iman tazelemeliyiz.

Bu “iman tazeleme” lafına da kimse yersiz ve haksız alınganlık yapmasın. Bu sözde inkar ifadesi yoktur. Bu söz,

²⁰⁵ <http://www.habervaktim.com/haber/400680/arinctan-bomba-aciklamalar.html>

Efendimizin ve sahabenin kullandığı bir sözdür, bilenler bilir. Keşke biz de onlar gibi günde bir çok kere “la ilahe illallah” diyerek iman tazeleşek...

Sözü Değerli Kılan Kişiliktir

Az önce okudunuz. Kelli felli bir “hizmet ehli” sanılan başka bir Müslüman için “Bir mümin bir münafıktan asla özür dilemez” demişti. Sözün şahidi Bülent Arınç Bey.

Bu söz aslında bir iktibas, yani bir alıntıdır. Merhum şehit Seyyid Kutub için idam kararı verilince İslam dünyası buna üzüldü, tepki verir ve Nasır’a “yapma” derler. O da bunun üzerine şehide haber salar, “benden özür dilesin, affedeyim.”

Merhum Seyyid Kutub da şu minvalde konuşur: “Ben şeriata göre bu idamı hak ettiysem, cezamı çekmem lazım. Seve seve çekerim. Niye ondan özür dileyeyim ki? Yok, ben bu cezayı hak etmemişsem, o zalim idamıma sebep ise, ben neden o zalimden özür dileyeyim ki? Yok öylesine özür dilemeyecekseniz, bir Müslüman zalim bir münafıktan özür dilemez.”

Şimdi bu sözü, kendisine “savaş açtıklarından ve Recep Tayyip Beyden özür dile de bu kavga bitsin” diyenlere Fethullah Gülen ve yandaşlarının söyleme hakkı var mıdır? Amerika ve İsrail’in siperine yatacak, Müslümanlardan topladığın paralarla kafirlerden aldığın silahları, ayarını bozduğun çor çocukla beraber vatanına ve milletine sıkarak ihanet edeceksin, Yahudiler ve Hristiyanlar ile işbirliği halinde Müslümanlara karşı savaşacaksın, sonra da “Bir mümin bir münafıktan asla özür dilemez” diyeceksin. Yok öyle yağma! Arsızlığın bu kadarına da pes doğrusu!

O zaman herkes sorar tabi, “kim Müslüman kim münafık” diye!

Biz de feryat ederiz: “İşte bu cemaat kafasıyla mı biz İttihad-ı İslam’ı sağlayacağız?”

Şimdi birileri sorabilir, “siz ki her zaman cemaatleri savunursunuz, şimdi neden böyle dersiniz?”

Yine savunuyoruz, yine birlik ve beraberlikten yanayız. Yine müşterek çalışmanın bereketine inanıyoruz. ama artık sütün ağzımız yandı, ihtiyat gösterip artık yoğurdu üfleterek yersek şaşmayız.

Nasıl mı yandı?

Üstü örtülü de olsa birazcık anlatayım.

Cemaatin Önü Ve Sonu

Akıllı, zeki, gayretli bir insan çıkıyor. Bin bir zorluklarla ilim tahsil ediyor, edep tahsil ediyor. Sonra bir yer seçiyor kendisine. Başlıyor “din, iman, ahlak, ümmet, devlet, cihat” diyerek çalışmaya. Derken etrafında bir cemaat oluşuyor zamanla. Hemen bir dernek veya vakıf kuruyorlar. Bunu gören zengin fakir Müslümanlar, muhafazakar belediyeler, iş adamları, tüccarlar zekâttır, sadakadır, sevaptır diyerek onlara yardım ediyor. Derken yurtlar, yuvalar, okullar, medreseler, tekkeler açılıyor. Ortalıkta güzel işler oluyor.

Ama bu arada başka şeyler de oluyor.

Nasıl mı?

Artık o gariban hizmet eri gidiyor, yerine paralara, binalara, insanlara hükmeden bir “büyük patron”, pardon “büyük insan”, “büyük Hoca Efendi”, “büyük mürşid-i kamil” geliyor. Artık adamın kendisinin, yavrularının lüks daireleri, son model arabaları oluyor. Olacak tabi. Aç ve açıkta kalacak

değil ya! Madem dine ve insanlara hizmet ediyor, madem insanlar gönüllü veriyor, oraya vermeseler nereye gidecek ki, ya israfa, ya harama, öyleyse helali hoş olsun.

Ama bu arada başka şeyler de olmaya başlıyor.

Ne gibi mi?

Yavaş yavaş adamdan tevazu gidiyor, istişare gidiyor, başkalarına itibar ve hürmet gidiyor, yerine kendini beğenmiş, gururlu, kibirli, el etek öptüren, öpmeyenleri sevmeyen, kimseye değer vermeyen, kimseyi ziyaret etmeyen, herkesi kendine bekleyen biri geliyor. Sevgili Peygamberimizi örnek alarak bir kafirin, bir fasığın, bir mücrimin yanına gidip de ona tebliğ yaptığı görülmemiştir. O insanlara gitmez, insanlar ona gelir dedik ya. Bu kadarla yetinseler hele neyse. Bu büyüklük asıl büyüğe yakınlığı ölçüsünde yanındaki abilere de geçmeye başlar. Artık kral bir tane de değildir. Bir sürü kral vardır cemaat içinde!

Bu kadarla kalsa gene iyi! Artık cemaati de yavaş yavaş o adamlara benzemeye başlar. Onlara göre “kendi adamları alimdir, velidir, şeyhtir, hazrettir, gavstır, kutuptur, kutbul aktaptır, müceddittir, kuddise sırruhtur.” Tam bir “tipik zamane cemaati” olurlar. Mesela efendi hazretleri artık yalnız bir yere gitmez. Cumhurbaşkanı veya başbakan gibi önünde ve arkasında yürüyen adamlar vardır. Son model lüks arabaya binerken kapılar açılır, kapanır. Arka koltukta bir kral gibi oturur. Göstermelik bir tevazu ve tebessüm, ama her şeyi dikkatle değerlendiren bir nazar vardır.

“Nerden biliyorsun?” demeyin, siz de görmüyor musunuz nicelerini? Biz nicelerini gördük bunların. Dahası, bunlar iyisi. Daha kötülerini, hatta zararlıları da vardır bunların.

Nasıl mı?

Adam cahildir. Fakat zekidir. Hemen bir sarık, bir sakal, bir de cübbe giyer. Bir şeyhten icazet aldığını söyler. “Hani?” dersin, gösteremez. Sıkışırsa “rüyada aldım” der. “Hızır getirdi” der. Uzatır elini, zavallı cahil halk sıraya girer öpmek ve ders almak için. Bilmez ki bu alim midir, irşada yetkili midir, yoksa iyilere gideceklerin yolunu kesen bir eşkiya mıdır, teslim olur ve emrinden çıkmaz. Derken bir cemaat olurlar, ilk düşmanları, şeyhlerine “şeyh” demeyen Müslümanlardır. Hakiki şeyhler bile bu tür sahtekarların şerrinden korktukları için seslerini çıkaramaz, kavgasız gürültüsüz vaziyeti idare ederler. Ne yapsınlar yani, elin delisiyle mi uğraşsınlar? Hak vermemek elde değil.

Söylediklerimin ispatı çok kolaydır.

Nasıl mı?

Allah korusun, fakir dahi elimi uzatsam “şeyh” diye öpmeye ve şeyhlere yapılan aynı şeyleri bana da yapmaya hazır bir sürü insan var. kendileri söylüyorlar. Kimileri saf saf ciddi, kimileri de şakavari söylüyorlar. Bazen kendime soruyorum; “yapmıyorsam ahmaklığımdan mıdır acaba?”

Allah’ım, güzel Allah’ım, imanımızı koru!..

Cemaat Tassubu

Her ne ise, umum Müslümanların bir hastalığıdır cemaat taassubu. Kimse eleştiri kabul etmez, istişare edip akıl almaz, nasihat dinlemez. Hadi birisinin abisini, hocasını, şeyhini haklı da olsan hele bir eleştir de gör kim ne imiş? Orada ve anında bitersin. Parmağını versen ısırılmaz melek sandığın kişileri görürsün o zaman nasıl bir ısırıcı mahluk oluvermiş!

Peki gerçekten de gördün, ne yapacaksın?

Ya görmeyecek, gerekirse sen de faydalanacaksın, rahat edeceksin. Ya da konuşacak, fakat dışlanacak, itilip kakılacaksın, elin serserileri ile uğraşıp duracaksın. Bir işe de yaramayacaksa acaba değer mi kavgaya?

Herhalde değmez diyeceğiz. Ancak şahıs bildirmeden doğruları söylemeye ve yazmaya devam da edeceğiz.

Vaziyet böyle dostlar, aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık. İşte yeni çeşit bir “ırkçılık” ve “asabiyet” sayılan bu taassupkar cemaatçilik kafasıyla biz İttihad-ı İslam’ı nasıl sağlayacağız?

Ey cemaatler! Emr-i maruf, nehy-i münker nereye gitti? Allah için nasihat nereye gitti? Sizin en küçük bir yanlışınızı söyleyene siz böyle saldırır ve dışlarsanız, zincirli kölelerinizle mesut ve bahtiyar yaşayabileceğinizi mi sanıyorsunuz? Nedir bu samimiyetsizlik? Ben seni öveyim, sen de beni öv, geçinip gidelim, öyle mi? Peki, bu yaşadığımız hayata “İslam” diyemeyeceksek, onu kim getirecek?

İslam düşmanları mı?

Allah Teâlâ’ya yalvarıyoruz, bize iman, ihlas, ilim ve şuur versin! Ahlakımızı güzelleştirsin!

ÇİRKİN KAVGA

Gülen: “Pişmanlık Yok Kavgaya Devam”

Fethullah Hoca ve cemaati ile Başbakan Erdoğan ve AK Parti arasındaki kavga kızışarak devam ediyor. Her iki tarafın ileri gelenleri de iyice geriliyor, öfkeleniyor ve amansızca saldırıyor. Bizim gibi kavgaya katılmak istemeyen ve aralarını düzelmesi için barış teklif edenler de yavaş yavaş net tavır almaya mecbur kalıyorlar.

Hani “ben demiştim” ukalalığını seven kimi çokbilmişler, “günaydın, saflık uykunuzdan uyandınız mı?”

diyecekler ve biz onlara yine sabırla cevap vereceğiz: “Uyanmadık, zaten uyanıktık, ama delilsiz mesnetsiz konuşmuyorduk. Şimdi delilimiz kanıtımız var. Artık konuşursak, vebali yoktur, çünkü caizdir, helaldir. Ama o zaman siz elinizde belgeniz olmadan zan ve tahmin üzerine konuşuyordunuz. Bu caiz değildi. Asıl siz tövbe ediniz.”

Her neyse, bir Müslüman duyarlılığı içinde biz üstümüze düşeni yaptık hamdolsun. Sorunu gördüğümüz ve bildiğimiz oranda akıl mantık süzgecinden geçirdik, tecrübelerimizi kattık, dünyaya baktık, sonuçta kanaatimizi ve muhtemel çözümü yazdık. Bundan sonra sorumluluk iki tarafın da doğrudan yetkililerindedir. İş onların omuzundadır. Onlar da bir Müslüman olarak düşünsün, taşınınsınlar, gereğini yapsınlar.

Burada şu sonuçlara bir kere daha dikkat çekmek faydalı olur diye düşünmekteyiz:

Elbette hükümet her türlü kanunsuzluğun ve yolsuzluğun üstüne gitmeli ve milletin malına sahip çıkmalıdır. Yakınlar bile olsa kimse korunmamalıdır. Bu arada devlet içinde devlet görüntülerine de asla izin vermemeli, yönetimle birlik sağlanmalı, iktidar asalakları çetelere, cuntalara, darbecilere asla imkan ve fırsat vermemelidir.

F. Gülen ilk günden söz verdiği gibi kendi hizmet alanına çekilmeli, yani bütün varlığını Allah için din ve insan eğitimine vermeli, sözünün eri olarak siyasetten uzak olmalı, devlete doğrudan müdahale etmemelidir. Ancak bir STK insanı olarak her zaman fikrini rahatça söyleyip edebi dairesinde eleştiri yapabilmelidir. Bu onun ve cemaatinin en temel hakkıdır.

Bu ülkede olan şu işler basit bir yolsuzluk işine değildir. Bunun altında daha derin güçler ve amaçlar vardır. Bunlar

Türkiye'nin büyümesini, gelişmesini ve dünyada söz sahibi olmasını istemiyor, bu yüzden bu ülkeye darbe vurarak zarar vermek istiyorlar. Özellikle de Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın liderliğinden rahatsızdırlar. Gülen'in bunun farkında olmaması mümkün değildir. Buna rağmen "kavgaya devam" diyerek barışa yaklaşmaması düşündürücüdür.

Bence o kavgaya devam ettikçe kaybeder. Müslümanlar barıştan yana tavır koyarak onu güçleri yetiyorsa zorlamalıdırlar.

Demokrasilerde meşruiyetin kaynağı halkın iradesidir. Bir hükümet halkın iradesi ile iş başına geldikten sonra demokratik meşruiyeti hiçbir iç ve dış vesayet odağı ile paylaşmamalıdır. Bir "Sivil Toplum Kuruluşu" ya da değişik lobiler, bireyler gibi kendi görüşlerini hükümetle paylaşmalı, hatta raporlar hazırlayarak onları bilgilendirmeli, yönlendirmeli, yardımcı olmalı, yol göstermelidirler. Ancak seçimle gelen hükümete karşı asla yasal olmayan bir güç kullanmamalıdırlar.

Bütün bunlardan sonra vaziyete son bir daha bakalım isterseniz. Fethullah Gülen bütün barış tekliflerimize rağmen hala BBC'ye verdiği mülakatta pişman olmadığını, bilakis karşıdan pişmanlık beklediğini söylüyor:

"Belki onlar da bir gün nadim olup ağlayacaklar buna, pişmanlıklarını ifade edecekler."

Ve "biz çok gördük böylelerini" der gibi ekliyor: *"Daha önce de başımıza gelen şeylerden dolayı belki yüz tane insan e-maille, "Ne olur hakkınızı helal edin, size karşı haksızlık yaptık" dediler. Askeri dönemlerde de oldu bu, başka yine böyle herkesi vesayetleri altına almak isteyen insanlar tarafından da oldu."*

Hoca neden "barışa hayır, kavgaya devam" diyor acaba?

Çok Pişman Olacaksınız

İçten içe ne zamandan beri vardır onu bilmeyiz ama zahirde bu kavga 17 Aralık 2014 de bir operasyonla başladı. Başlatan taraf camianın sahip çıktığı bürokratlar ve onlara sahip çıkan F. Gülen oldu. Bu tespiti yazdığımızda camiadan bazıları neden kızıyorlar? Yanlış ise siz doğrusunu yazın kızacağımıza.

Bu kavganın altında bizim bilmediğimiz gizliden gizliye cereyan eden bazı hadiseler varsa, bizim onlardan bilgimiz yoktur. Camiayı dinlerseniz şikayetleri şöyle: “Bizim adamlarımızı önemli yerlere atamıyorlar.”

Başbakana bakarsanız “Ne istediler de vermedik? Buna rağmen bizi sırtımızdan vuruyorlar.”

Fakat herkesin bildiği ise “hükümette olan yolsuzluklar için açılan usulsüz davalardır.”

Peki bu açılan davalardan F. Gülen’e ne?

Bizim ilk aklımıza takılan bu olmuştu. “Sana ne kardeşim? Müfettiş misin, muhasebeci misin, muhalefet partisi misin, muhabir gazeteci misin? Sen bütün dünyaya İslam’ı anlatmaya çalışan bir davetçisin, zaten işin başından aşkın, üstelik siyasete karışmamaya bin kere söz vermişsin, öyleyse sana ne falanın filanın yolsuzluğundan? Sen kendi camian içinde dönen paraların tam bir girdi çıktısını biliyor musun? Mümkün değil. Öyleyse sana ne yolsuzluklardan ki sırf bu yüzden kendini, hizmetini ve camianı zarar ve ziyanın, tehlikeli tartışmaların ve ihtilafkarın ortasına atıyorsun?

Diyorlar ki “haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır.” İyi de kardeşim sormazlar mı adama, Demirel, Ecevit, Çiller, Yılmaz vs. zamanında susan dilin Erdoğan’a mı çözüldü?

Herkesle al takke ver külah, Erbakan ve Erdoğan'a gelince kalbi münakeret, öyle mi?

Bu yazıyı yazarken öğrendim, Mustafa Yeşil'in T24'ten Selin Ongun'un sorularına cevap verdi. İşte röportajın en çarpıcı bölümü:

“Fethullah Gülen'in hareketle ilgili sorguladığı ve “Keşke farklı davransaydık” dediği bir şey duydunuz mu?”

“*Mesela şu var, Yalçın Doğan'a televizyonda verdiği söyleşide Erbakan için “Hükümeti bırakmalı, ülkeyi daha fazla germemeli” gibi ifadeleri olmuştu. Bu konuda “Acaba böyle söylemem gerekir miydi?” diye sorguladığına şahit oldum.*”

“Neden?”

“*Bu açıklamalar bana düşer miydi?*” manasında. “*Evet benim niyetim onları küçük görmek, zarar vermek değildi” ama nihayetinde karşı tarafı üzdüğünü düşündüğü için kendini sorguluyordu.*”²⁰⁶

Bir önceki yazımda belirtmiştim, “pişman olmadığınızı” söylediğinizde ben çok üzülmuştüm. Allah herkesi gurur ve kibirden korusun. Ama ben inanıyorum ki, yarın bu yersiz kavga başlatmaya ve hizmeti tehlikeye atmaya da çok ama çok pişman olacaksınız. Ama neye yarar, Müslümanlar birbirini yiyor, aylardır ülke bununla meşgul, dünya karşısında “havamız battı”, ekonomi kan kaybediyor, yabancı sermaye kaçıyor, döviz ve faiz yükseliyor, fakir fukara inliyor...

Neden?

Sizin gereksiz, yersiz, faydasız, enini sonunu düşünmeden konuşmanız ve hareketleriniz yüzünden?

²⁰⁶ <http://www.haber5.com/siyaset/fethullah-gulenin-erbakan-pismanligi>

Şimdiden pişmansınızdır da diyemiyorsunuz. Bence deyiniz. Zararın neresinden dönerseniz kardır. Lütfen, daha geç olmadan pişmanlığınızı ifade ile bu savaşı durdurun. Zarar ve ziyanla geçen geçti, bari geleceği kurtaralım. Eğer bu elinizde değilse, bunu da söyleyin, zira bu da bir faydadır. O zaman oturur, bu musibetten hep beraber çıkışın çarelerini beraberce ararız.

Benim bildiğim bir Hoca böyle yapar. Ama ne yazık ki bizim bildiğimiz hoca yok ortada. Ben o Hocayı geri istiyorum.

Eski Gülen Nerede?

17 Aralıkta başlayan “yolsuzlukların soruşturulması olayı” çok sorunlu başlamıştı. Daha önce yazdığımız için bunları geçiyoruz. Hükümet ve başbakan hem bu sorunları, hem zamanlamayı, hem de kendisine komplo kurulduğunu ifade ederek bu işe karışan yargı ve emniyet mensuplarını eleştiriyor ve gücünü ortaya koyarak engellemeye çalışıyordu. Dahası, “bu yolsuzluk suçlamalarının arkası yaman gelecek” diyerek tedbirler alıyordu. Ama yine de kör topal dosyalar mahkemeye gidiyordu.

Yapılması gereken ne idi?

Dışarıdan bakana göre yapılması gereken, yargının sonucu beklemektir. Hükümet ise, “bu bir darbe teşebbüsüdür. Kuzu kuzu buna teslim olunamaz” diyordu. Tabi onun elinde olan bilgi ve belge bizde olmayınca, darbe tehlikesini yabana atamıyorduk. Hal böyle olunca kavgayı da durduramıyorduk. Kılıçlar çekilmiş, saflar dizilmişti.

Bizim Gülen’den beklemediğimiz, bu aşamada bu konuda taraflı konuşmamasıydı. Herkes gibi onun için de

doğru olan, yargının sonucunu beklemektir. Fakat o kuzu kuzu hükümetin kendisine yapılan bu “yargı darbesine” teslim olmayacağını bildiğinden, kendisi de beklemedi ve yargılamadan önce kararını verdi: “Yolsuzluk, hırsızlık mutlaktır”. Halbu ki “beraat-i zimmet asıldır” kaidesini çok iyi bilirdi. Mahkeme kararı varmış gibi kendisi kesin hükmünü verdi. İşte şunlar bizzat kendi sözlerindedir:

“Bir yolsuzluk olduğu muhakkak. Bunu herkes kabul ediyor. Eskiden avam-havas derlerdi. Halktan, okumuş insanlara, elite kadar herkes hemen meselenin mahiyetini görüyor, biliyor. Değiştirmeye de kimsenin gücü yetmez.”²⁰⁷

İşte bu yanlıştır. Sonuç dediğı gibi çıksa bile bunu yargılamadan önce erken söylemek dine göre de yürürlükteki hukuka göre de yanlıştır. Onun seviyesinde bir insan bu yanlışı bile bile yapmamalıydı. Öyleyse acaba neden yaptı?

Bu mesele çok önemlidir ve kafa karıştırmaktadır.

Buna rağmen Gülen konuşmaya devam etti, hatta daha da öteye gitti ve o nahoş bedduayı yaptı. Ancak işin garibi, bizzat kendisi beddua sonunda “bu zamana kadar yapmamıştım, ama şimdi yaptım” diyor, fakat sevenleri onu yalanlarcasına “bu beddua değil, mülaane, mübaheledir” diyor. Demek ki çirkinliğin farkına vardılar, örtmeye çalışıyorlar. Ne var ki daha da batıyorlar. Halktan birileri bu kavramları bilmeyebilir, ama halkın cehaletini böyle istismar etmekle savunma yaptıklarını sanmak, “özürü kabahatinden büyük” dedirtir bilenlere. Zaten bu “hoca hata yapmaz. Ne yapmışsa bir kerameti vardır” anlayışı başlı başına bir sorundur.

²⁰⁷ http://www.zaman.com.tr/gundem_fethullah-gulen-hocaefendi-bbcye-konustu_2195926.html

Biz bu arada barış teklifi yaparak “bir özür ile ortamın yumuşatılmasını” beklerken, bir şaşkınlık daha yaşıyoruz; Fethullah Gülen “The Wall Street Journal”dan Joe Parkinson ve Jay Solomon’la yaptığı söyleşide geri adım atmamaya kararlı gözüküyor. BBC’ye verdiği mülakatta pişman olmadığını, bilakis karşıdan pişmanlık beklediğini söylüyor: *“Belki onlar da bir gün nadim olup ağlayacaklar buna, pişmanlıklarını ifade edecekler”* diyor.

Bu ifadeler bir belgedir ve biz bu belgeye göre konuşuyoruz ve diyoruz ki, işte burada tam bir sükûtu hayale uğradık. Doğrusu bu benim Gülen’den beklediğim tavır değildi. Araştırdıkça anladık ki biz Fethullah Gülen’i gerçekten tanımıyor muyuz.

Sonra peş peşe bazı sözler geliyor. Bu da muhafazakâr seçmenleri ve nispeten kendi tabanını şaşırtan, ama onu daha önceki beyanlarıyla tanıyanlarca normal karşılanan sözlerdir. Ona göre Partiler arasında bir fark yoktur. Bunu açıkça söylüyor. İzahı da basittir. “Söz konusu kişiler değil, ilkelerdir.” İşte o sözler:

“Bu 2010 yılındaki anayasa referandumunda Avrupa Birliği’ne üyelik şartlarına paralel yapılan demokratik reformları daha önce CHP yapmış olsaydı, onları destekleyeceğimi söylemiştim.”

“Eğer (partilerle) bir ittifaktan bahsedilecekse bu ortak demokratik değerler, evrensel insan hakları ve özgürlükler etrafındaydı. Siyasi partiler ya da adaylar için değil.”

“Hizmet katılımcıları da dâhil Türk halkının büyük kesimi AKP’yi demokratikleşme reformları, ordunun siyasetler üzerindeki vesayetini son verdiği ve Türkiye’yi AB’ye giriş sürecinde ileriye götürdüğü için destekledi. Doğru olduğuna inandığımız ve demokratik ilkeler ile aynı paralelde olan

şeyleri her zaman destekledik. Ancak aynı zamanda yanlış olarak gördüğümüz ve bu ilkelere ters olan şeyleri de eleştirdik. Değerlerimiz ve duruşumuz değişmedi. Biz demokrasinin savunucuları olmaya devam edeceğiz.”

“Ancak biz bu demokratikleşme reformlarının devam etmesini isterdik. 2010 yılındaki anayasa değişikliklerini “yetmez ama evet” sloganı ile destekleyen Türk halkı geçen son iki yıl içerisinde demokratik ilerlemenin tersine dönmüş olmasından üzüntü duyuyor.”²⁰⁸

Bu sözler doğru değil. Zira askeri vesayet bu dönemde kırıldı. Yargıya çekidüzen bu dönemdeydi. Barış süreci ve demokratik açılımlar bu dönemdeydi. Başörtüsü kamuda bu dönemde serbest oldu. Meslek liselerine zulüm bu dönemde bitti. Okullara Kur’an, siyer, din bilgisi, Arapça dersleri seçmeli de olsa bu dönemde kondu. Anadilde eğitim özel okullarda serbest oldu vs. Bay Gülen bunları neden görmez acaba?

Sıkışınca da şunu söylüyor: *“Emniyet teşkilatı veya herhangi diğer bir devlet kurumu üyeleri ülkenin kanunlarını ya da kurumların kurallarını ihlal etmişse, kimse bu tarz hareketleri savunmaz ve bunlar yasal ve kurumsal soruşturmaya tabi tutulmalı.”*

İyi de, bunlara kim sahip çıktı bu zamana kadar? Siz ve medyanız. Bu yanlış ise neden yaptınız? Bu yanlışlığı yeni fark ettiniz ise neden pişman değilsiniz? Neden özür dilemiyorsunuz? Bunlar çelişkili sözler değil mi?

²⁰⁸ (Bu ve sonraki sözler için bkz. <http://fgulen.com/tr/turk-basininda-fethullah-gulen/fethullah-gulenle-gazete-roportajlari/1273-the-wall-street-journalda-joe-parkinson-ve-jay-solomonla/31569-the-wall-street-journal-roportaji>)

Demeç devam ediyor: *“Ancak bu kişiler yasa dışı bir şey yapmamışsa ve kurumların kurallarını ihlal etmemişse ve sadece sahip oldukları dünya görüşleri veya eğilimleri nedeniyle fişlenmiş ve ayrımcılığa tabi tutulmuşlarsa bu tarz muameleler demokrasi, hukukun üstünlüğü ve insan hakları ile bağdaşmaz.”*

Fakat arkasından söylediği yapıcı değil:

“Daha birkaç ay öncesine kadar kahraman olarak alkışlanan yargı ve polis gücü üyelerinin soruşturma yapılmaksızın kışın ortasında görev yerlerinin değiştirilmesi de ironik bir durum.”

Bu “ironi” sözünden anlaşıldığına göre, demek hala “paralel yapı” denilen devlet içindeki darbeci cuntaya destek veriyor. Bilmem ki yarın zarar görürse, “bizimle alakaları yok” diyebilecek mi?²⁰⁹ Zira bunu cemaat mensupları sık yapıyor.

“Van polisinin Kilis’te ne işi var?”

“Adana savcısının MİT’i durdurma yetkisi olmadığı halde niye durduruyor?”

Bu sorular sorulduğunda hemen “bizimle alakası yok” diyorlar.

“Basın bildirisi yayınlayan, ağzı mühürlü okunmamış çuvallardan adam tutuklatan savcılar” dediğinde yine “bizimle ilgisi yok” diyorlar.

“Ama medyanız öyle demiyor” dediğinde mahcup olup susuyorlar.

²⁰⁹ Biz bunları yaparken bir derin gücün sanki ondan bağımsız çalıştığını zannediyorduk. Sonra meydana çıktı ki, FETÖ/PDY onun emrinde teşekkül etmiş.

Buradan çıkan netice şu: Biz bizzat Gülen'nin sözleriyle sabit olan iki durumu yanlış buluyoruz ve bundan dönülmesini istiyoruz:

1- Mahkeme kararından önce “*Bir yolsuzluk olduğu muhakkak*” diye kesin hüküm verilmesi.

2- “Pişman değiliz. Haklıyız. Yolsuzluklarla mücadele edeceğiz. Kadromuzu koruyacağız” tavrı.

Bu “pıllavdan dönenin kaşığı kırılınsın” zihniyeti, bizim bildiğimiz Hocanın tavrı değildir. Bu kabadayı tavrı başkasına yakışabilir, ama ona değil.

Biz, yetmişli yıllarda tanıyıp sevdiğimiz, barışa inanan, kavga istemeyen, kardeşlerine hoşgörülü, hatta Yunus'ça “dövene elsiz, sövene dilsiz, hakarete gönülsüz olmalı” diyen Hoca Efendiyi geri istiyoruz. Biz yetmişli yıllarda bizi coşturan ve ağlatan Hocamızı geri istiyoruz. Evet, bizim sevdiğimiz Hoca, Bediüzzaman Said Nursi (rh. a.) nin izinden giden, ağlayarak Peygamberimizi anlatan, İslam'ın hayata hâkim kılınması için sahabe gibi bir nesil yetiştirme faaliyetlerinde çalışıp didinen, bunun için bir ömür uğraşıp duran, İslam'ın bugünkü garipliğine, mazlumiyetine, mağduriyetine, makhuriyetine ağlayan adamdı. Buna sebep olan gavur âşiklarına “yerlerinde yatamasınlar” diye beddua eden, İslam coğrafyasını kana bulayan Yahudilere ve Hristiyanlara kafa tutan adamdı.

Şimdiki gibi, demokratik değerlerden sanki “imani İslamî değerlermiş” gibi bahseden, laiklikle bir sorunlarının olmadığını söyleyen, laik bir devlette İslam'ın %95 i yaşanabilir diyen, kalan %5i de fertlere havale eden, İslam devletini gereksiz, hatta “İslam'ın siyasallaştırılması” diyerek zararlı gören, M. Kemal'e “dahi” diyen ve yaptıklarının dine ters düşmediğini söyleyen, Yahudi ve Hristiyanları çok seven

ve onları cennete sokma derdine düşen, “dinler arası diyalog” ile batılı hak gibi gösteren adam değildi bizim sevdiğimiz Hoca Efendi.

Biz o sevdiğimiz Hoca Efendi’yi geri istiyoruz.

Dostlar, sakın Amerika’da bir laboratuvarında Hoca Efendiyi klonlamasınlar? Sakın biz kopyasını görüyor ve dinliyor olmayalım? Bu İslam düşmanı kâfirlerden her kötülük beklenir. Bunu da yaparlar mı yaparlar!

Keşke onu iyi tanıyan bir grup dostu doktorları da yanlarına alarak gitseler de bir inceleme yapsalar. Çünkü Yahudi medyasına demeç veren o kişinin fikir ve tavırları doğrusu bize garip geliyor, bizi endişelendiriyor ve kuşkulandırıyor.

İçim Yanıyor Kalbim Sızlıyor

Adam mahallelim. Veya akrabam. Kapı komşum. Günde birkaç kez karşılaşıyor, selamlaşıyoruz. Ezan okununca camide aynı safta yan yana beraberce namaz kılıyoruz. O bana saygıyla “Allah kabul etsin hocam” diyor. Ben de ona “amin kardeşim, cemian” diyorum.

Samimiyetini gösteriyor her karşılaştığımızda, “nasılsın abi?” diyor. Yaşı benden küçük veya büyük, saygısından sevgisinden öyle diyor? Bizde böyle bir adet vardır. Ben de ona “çok şükür iyiyim, teşekkür ederim. Ya siz sevgili kardeşim?” diyorum. O da benzer ifadelerle şükrediyor, dua ediyor.

İşte o zaman içim sızlıyor. Kalbim acıyor. Bir burukluk çöküyor üstüme. Bir gariplik çöküyor. Boğazım düğümleniyor. İçim alıp alıp veriyor. Huzurumu kaybediyorum. Uzun bir müddet bu hal üstümden gitmiyor...

“Neden?”

Böyle sorduğunuzu duyar gibiyim. Evet, bu haller üzülecek değil, sevinilecek haller. Neden benim canımı yakıyor hemen söyleyeyim; o arkadaş, o akraba, o mahallelim, o komşum “paralelci” de ondan. Tabandaki iyi niyetli, ibadet ehli, hizmet sevdalısı, iyi işler yaptığına ama haksızlığa uğradığına inanan bir “paralelci”.

Evet, olan biten tefrikanın, bölünmüş, parçalanmışlığın vehametini, dine ve millete verdiği zararı anlıyor, kardeşliğe verdiği olumsuzluğu görüyor, bundan o da üzüyor muhakkak, ama suçu siyasete atıyor. Hocasını haklı buluyor. Suçlamaları “havuz medyasının iftirası” olarak değerlendiriyor. Hizmetinin ihanet ve terör olarak damgalanmasını için sindiremiyor. Bir gün hocalarına yapılan haksızlıkların ortaya çıkacağını sabırla bekliyor.

Vaziyet bu!

Tartışmanın bir faydası yok. Çünkü yaptık kaç kere, sonuç yok. Herkes kendi fikrine biraz daha fazla sahip çıkarak ayrılıyor meclisten. Üstelik biraz daha kırgın, kızgın, kopmuş olarak daha bir uzaklaşıyor. Söz yalama olmuş, bir etkisi olmuyor maalesef.

Birkaç gün önce bir talebem dedi ki:

- Hocam, sizi çok severim. Ama cemaat hakkındaki görüşünüzü yanlış buluyorum. Dedim,

- Hala mı göremedin ihaneti?

- Ortada ihanet yok ki göreyim?

- Ya tır olayında devletin iki organının bir birine silah çekmesini de mi görmedim?

- Neyse hocam, dedi ve çekti gitti.

Düşünüp duruyorum, ne olacak bu işin sonu?

Elimizden bir gelen olsaydı keşke de yapsaydık, imanımızın gereği bu duyguları yaşamaktan, hassasiyetimizi korumaktan başka.

Allah içimi biliyor. Ben o samimi kardeşlerimi içtenlikle seviyorum. Onların da bana gösterdikleri samimiyete inanıyorum. Çünkü takiiye bir olur, iki olur. Sonra sese, görüntüye az çok yansır. Ama anlattığım merasimlerde yapmacıklık yok biliyorum. Fakat içime baktığımda fırtınaların nasıl ortalığı kasıp kavurduğunu ve o muhabbeti dağıtmak için zorladığını görüyorum. O da benim gibi bir insan. Demek onun da içinde fırtınalar kopuyor şu an.

Nasıl aşacağız bu buhranı? Tavandaki hainleri anladık, ama bu tabandaki aldatılmış, kandırılmış, beyninde yapılan bir ameliyat ile benliğine müthiş bir bağımlılık zerkedilmiş bu “tabandaki paralelci” kardeşlerimize ne yapabiliriz?

Hiç şüphesiz siz de aynı rahatsızlıkları yaşıyorsunuzdur. Sahi sizler bu sorunu nasıl aşıyorsunuz?

Devam ettirelim bu konuyu gelecek yazımızda inşallah.

Çare Enaniyete Takılıyor

Komşularıma bir faydam dokunsun diye camimizde vaaz veriyor, sohbet ediyorum. Girdiğim meclislerde din kardeşliğinden bahsediyorum. Allah için sevmek, Allah için buğzetmekten bahsediyorum. Ümmetin birliğinden beraberliğinden bahsediyorum. İcap ediyorsa insanların arasını düzeltmekten bahsediyorum. Bu sulh ve ıslah faaliyetlerinin namaz gibi, oruç gibi bir ibadet ve sevap oluşunu anlatıyorum.

Fakat içim sızlıyor, yüreğim yanıyor. Adam karşımda oturuyor. Aramızda şahsi hiçbir sorun yok, aksine sevgi var,

saygı var, ama işte bir hüzün esiyor içimizde sam yeli gibi. Soğuk, yıkıcı, yakıcı...

Nedenini anladınız; bana göre o “paralelci”, ona göre ise ben “Yezid’e sahip çıkan bir zalim” durumundayım. Tövbe ya Rabbî estağfirullah. Ne hallere düştük!..

Vaz geçtik onca emekten. Onların dersanelerinde, evlerinde yaptığımız sohbetlerden. Vaz geçtik kaleler gibi diktiğimiz okul ve yurt binalarından. Vaz geçtik milyarlık kazancımız olan medyadan. Vaz geçtik dış ülkelerdeki okullara giden emekten, ücretten, beklentilerden. Biz ümmete göre hepten kayıptır artık bunlar. Bize bir fayda sağlamıyorlar.

Vaz geçtik faydadan, bari zarar vermeseler! Türkiye aleyhine savaşmasalar dünyada. Yerleştikleri ülkelerden üstümüze düşmanlarımızı kışkırtmasalar? Durmadan İslam düşmanlarını medyalarında çıkarıp gıcık gıcık konuşturmasalar? Sırf milletin oy verdiği partiyi iktidardan düşürmek için terör örgütleri ile kol kola olmasalar? HDP ve PKK ile iş birliğine girmeseler? İhanet etmeseler yeter de artar bile.

Ama bu ihaneti benim kimi akrabam, komşum, arkadaşım görmüyor. Ben ise görüyor ve bunu hazmedemiyorum. Her karşılaştığımızda sevgi ve saygıyı büyütsek bile, içimizdeki burukluk bitmiyor.

Bana göre bunu ancak bir kişi bitirebilir. O da Fethullah Gülen. Onlarca defa yazdım bunu. Eğer o derse ki, “Yahu biz siyasete karışmayacaktık. İlim irfan çerçevesinde dine, imana hizmet edecektik. Biz şu veya bu sebeple sınırı aşmış, alanımızın dışına çıkmışız. Bize düşmeyen işler yapmışız. Bu yüzden pişmanım. Hem yoldaşlarımı üzmüş, hem de karşıımızdakilere zarar vermişiz. Özür dilerim.”

Bunu böyle deseydi sorun bu kadar büyümezdi. Acaba şimdi dese hala fayda sağlar mı?

Bence sağlar. Etmeli de. Çünkü bu saatten sonra açılan davaları belki geri çeviremese bile en azından Müslümanların yeniden kaynaşmasına, birleşmesine sebep olabilir.

Neden yapmıyor bunu?

Önce gurur, kibir, enaniyet ve kendini beğenmişliğinden. Sonra “hata yapmaz” algısını bozmamak, karizmayı çizdirmemek için yapmıyor. Bu büyük bir vebal değil midir?

Birisi kalkar da “yahu adam suçlu değilse, neden kendini suçlu ilan etsin?

Deriz ki, “Allah aşkına, bu adamın belki bin kere “biz siyasete karışmıyoruz, karışmayacağız” dediğini duymadınız mı?”

“Duyduk”.

“Niye sözünde durmadı da yolsuzluk bahanesi ile siyasete karıştı? Daha önceki hükümetlerde de yolsuzluk vardı ve karışmamıştı. Şimdi niye karıştı? İşte özür dilemeyi tek başına hak eden bir suçtur bu”.

Evet, hiç olmazsa bu hatasından ötürü özür dilemelidir. Öbür ihanet suçlamaları da yargıdadır. Bakalım mahkemeler ne karar verecekler.

Hükümetin burada yapabileceği bir şey varsa o da dava süreçlerini uzatmamak. Bir an evvel bu acı vaziyetin bitmesi için gerçeklerin erkence ortaya çıkmasını sağlamak. Bunun için Silivri davaları gibi özel bir mahkeme bile kurulabilir.

Bize düşen ise, o zamana kadar yüz yüze ilişkilerimizi saygı sevgi çerçevesinde devam ettirerek sabırla neticeyi beklemek.

Allah yardımcımız olsun.

Camia Başka Paralel Yapı Başka

76 milyon insan bütün bu “Paralel Yapı” denilen karanlık, kirli, pis işler ve ne kadar gizli kusurları araştırma, özel hayata müdahale, röntgencilik, şantaj, tehdit... olayı varsa içinde olan “örgüt” karşısında şaşkın bir vaziyettedir.

Bu sayılanların ve daha fazlası pisliklerin arkasında bu yapının, onun da arkasında görünüşte dindar insanların olması ne kadar acı ve ibret vericidir. Nerden nereye değil mi? Aman Allah’ım, sen ayaklarımızı kaydırma!

Neden mi böyle düşünüyoruz? Gazeteleri, dergileri, televizyonları açıktan destekliyor onların mücadelesini.

Gerçi çok sıkıştılar mı “bunlarla alakamız yok” diyorlar, ama alem sersem değildir. Aman Allah’ım, ne kadar da kolay yalan söylüyorlar?

Kendileri yutsa da (!) millet bu zokayı yutmuyor artık. Büyü bozuldu. “Hizmet” kelimesini nasıl da istismar etmişler?

Artık her şey ayan beyan ortada.

İşte Ahmet Keleş de anlattı: “Hizmet” dediğimde piramidin ilk üç katında yer alanların yaptıkları faaliyetleri kastediyorum. Bunlar, gerçekten Dinî, Ahlâki bir eğitim hizmeti vermektedirler.”

Bizim bu kardeşlerimize bir sözüümüz yok. Onları Allah için seviyoruz. Çünkü iyi niyetliler. Bir zamanlar biz de aynen onlar gibiydik. Şimdi bizi sevmeseler de, menfaat için, kıskandığımız için, politik çıkar için böyle yaptığımız iftiralarını etseler de, içinde buldukları ruh hallerini bildiğimizden, hem üzülüyor, hem de onlara kırılıp gücenmiyoruz.

Amma gelelim şimdi piramidin gerisine: “Yukarıdaki son üç kat ise bu ilk üç katın oluşturduğu toplumsal kabul ve değeri kendi “Örgütsel” hedeflerini gerçekleştirmek için kullanmaktadırlar. Yani, alttakilerin niyeti ile üsttekilerin niyeti aynı değil.”

Anladınız mı şimdi ey hizmetin hakiki kahramanları! Ama maalesef aynı zamanda ey saf ve kandırılmış kardeşlerimiz, olan bitenin farkında mısınız?

Hala anlamadıysanız, işte size doğru ile yanlış çizgi arasındaki yanıltıcı nokta: “Bu büyük zıtlığı kamufle eden ve görünmemesini, anlaşılmamasını sağlayan figür ise Hocaefendi’dir.”

Hemen inkar etmeyin, Allah Teâlâ’nın verdiği aklı azıcık kullanın:

“İşte bu iki zıt durumu birden temsil ettiği içindir ki ciddi çelişkiler sergilemekten kurtulamıyor. “Bu ne, bu ne” diye insanı hayrette bırakan halleri, sözleri ve davranışlarının nedeni bu zıtları temsilden kaynaklanmaktadır.”

Evet, Gülen maalesef tezatlar yumağıdır... Bu yüzden İslam’a hizmet ederek sevilen hiçbir kimseye tahammülü yoktur. Milletin sevdiği şahsiyetler için “ölüm bedduaları” seansı yapmaktan kaçınmıyor. En yakınlarını takip ettiriyor, istişarede farklı düşünenleri kovuyor, kendinden başka büyük tanıtmıyor. Akibeti Hitler gibi olursa kimse şaşmasın!

Anlıyoruz ki adam bir tarihte ‘cemaat olgusundan’ bir “örgüt yapısına dönüşme” kararını vermiş. Bunu da karanlık güçlere yaslanarak yapmış. Bu ne demek? Cemaat kendi ipini kendisi çekti demektir. Ama pramidin alt katında yaşayan saf Müslümanlar bunu nerden bilecekler?

O kadar da değil elbette. İşte şimdi camiadan ayrılanlar birer ikişer konuşuyorlar. Meğer gören görmüş ama sessizce

ayrılmış. Fakat halk yine mazurdur belki. Çünkü o ayrılanlar, işin iç yüzünü görecek kadar hem ilim, hem de fiilen cemaatin içini bilen insanlardır. Herkes o seviyede olamaz ki.

Ama ayrılanları sorgulamalı ve gerçeği görmeli değil miydi?

Bu haklı bir soru değil midir?

Tartışalım.

Haklı bir soru ama bu tür yapıları bilmeyenlerin bir saf sorusudur bu. Allah bilir arkasından ne iftiralar atarak adam hakkında olumsuz düşünceleri yaymışlardır kim bilir. Her kes onlardan korkutulup uzaklaştırılmıştır. Minareyi çalanlar kılıfını hazırlamışlardır yani.

Netice itibarıyla “hizmet hareketinin” bir ‘Cemaat’ kısmı var; gövdeyi oluşturan, bir de ‘Paralel Yapı’ dediğimiz örgüt biçimi. Aslında gövdenin hiçbir itibarı yoktur. Onlar sadece para veren, hizmet eden, kalabalık oluşturan zavallı kitlelerdir. Bu “paralel yapıyı” nerden bilecekler? Ne kadarı yerlidir, ne kadar yabancıdır, bunu bilmesini bekleyemeyiz sıradan halktan. Belki ancak şimdi “sorgulamalıdır” diyebiliriz.

Bu paralel yapı maalesef cemaati tamamen bir kalkan olarak kullanmış. Bir tarafta güzel bir imaj var. Ve bu imajın arkasına sığınarak devlet içerisinde sinsi şekilde yapılanma sağlanmış ve kendi devletini ve milletini perişan etmeye kalkmış, bunun için karanlık dış odaklarla işbirliğine bile girmiş bir örgüt ve bir örgüt elebaşı var.

Saf zamanlarımda olsaydı şöyle derdim: “Kemalist bir devlet olacağına Gülenist bir devlet olsun, daha iyi değil mi?”

Değil!

Neden?

Çünkü Gülen İslam devleti istemiyor. Laikliğe karşı değil. Devleti laik ve demokrat olacak. İsteyen şeriatı kendi

yaşayacak. Bütün bu görüşleri kendi sitesinde yazılıdır, isteyen herkes bakabilir. Bende de iktibasları var. Gerek görürsem, başka zaman yazarım onları. Buraya sığmaz şimdi.

Üstelik bir tehlike daha var; bakalım bugün kucağına oturduğu, o gün gelince bedel ödemeye mecbur olacağı dış odaklar, karanlık güçler daha ne tavizler isteyecekler acaba?

O zaman Recep Tayyip'in hükümetinden farkı ne?

Evet, Gülen de böyle laik, batıcı, demokrat, çağdaş bir devlet istiyorsa, mevcut hükümetten farkı ne?

Niye ülkeyi böyle tehlikelere atıyor? Niye milleti birbirine düşürüyor? Niye Savcı ve jandarma hükümete isyan ederek MİT memurlarını yere yatırıp dövüyor ve tutukluyor? Niye insanlar ağzı mühürlü açılmayan çuvalardaki evraklar ile suçlanıp içeri atılıyor? Niye dünyaya hizmet veren İHH basılıp terörist muamelesine maruz kalıyor? Niye millete beddualar ediliyor? Niye "ölüm duası seansları" icra ediliyor? Niye ekonomi krize sokuluyor? Niye sokak hareketleri destekleniyor? Niye, niye niye...

Gülen kime veya neyine güvenerek T.C. Devletinin otoritesine zarar veriyor? İsrail hükümetinin otoritesine saygı isteyen Gülen hangi kafayla kendi ülkesinin hükümetine kafa tutuyor?

Başbakana ve onu destekleyenlere "dış gösterip salya akıttılar" diyecek kadar ağzını bozuyor? Sonra da "bizim için "in" dediler diye ağlıyor? Bunu yapan bir adam kimden kibar üslup bekliyor da millete şikayet ediyor?

Neyse, saysan daha neler neleri var, tutmuş bir de "kendisinin bu çirkin üsluba iyilikle mukabelesinden" bahsedip faziletfuruşluk taşıyor. Adam hakikaten hasta!

İnsan bu ruhi hastalık ve örgüt karşısında ister istemez şöyle düşünüyor: Hakikaten Türkiye bir varlık yokluk sorunuyla karşı karşıya...

Halkımız bunu gördü çok şükür.

Halk eski Türkiye ile yeni Türkiye arasındaki farkı yaşayarak biliyor. Halk, eski Türkiye'yi isteyen Kemalist, sosyalist, laikçi, jakoben, materyalist, ateist, pozitivist taraftarları biliyor ve yeni Türkiye taraftarları olarak onları istemiyor.

Yaşanan kavga bu! Ey camiaya temiz duygularla, iyi niyetlerle hizmet eden kardeşler, bunu lütfen siz de görün!

Milletin gözü açıldı. Artık millet özgürlüklerden, insan haklarından, hukukun üstünlüğünden, ilerlemeden, gelişmeden, kalkınmadan, büyümeden, lider ülke olma ülküsünden yana olduğunu, oyunu Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a kullanarak gösteriyor.

Biz İslamcılara gelince, her ne kadar amacımız bu yeni Türkiye olmasa da, bilakis asıl hedefimiz bir İslam toplumu ve devlet/medeniyeti inşası olsa da, o gayemize ulaşmada bu yeni Türkiye'yi o eski Türkiye'ye bin kere tercih ederiz.

Onun mimarını da eskinin mimarlarına ve eskiye götürmek isteyen yeni mürtecilere bin kere tercih ederiz. Bu bizim için bir "Hudeybiye" misalidir. Ya da bir "Habeşistan Hicreti" gibi bir şey. Bize güç ve imkan veren bir şey!

Bu yüzden eline geçen hizmet fırsatını hizmet insanlarına ihanet ederek şahsı ve karanlık güçler adına kullanıp heba eden, milletin istikbaldeki ümitlerini ve hayallerini bile tüketen, kendi devlet ve hükümeti ile savaşı göze alacak kadar akıl tutulması yaşayan, büyüklük kompleksiyle basireti bağlanan, ama gurur ve kibrinden asla vazgeçmeyerek süslü püslü yalanlarla durmadan kendini öven

ve temize çıkarmaya çalışan, hala milleti kandırabileceğini sanan, amansız bir şan ve şöhret hastalığına yakalanmış ibretlik M. Fethullah Gülen'i Allah Teâlâ'nın "dilediğini yapan" ve asla "sorgulanamayan" iradesine ve meşietine havale ediyoruz.

Bana kalsa "acıсын ve affetsin" derim. Ama Müslümanlara verdiği zararı görünce "bildiği gibi yapsın" diyorum.

Keşke kendine gelse de tövbe eylese...

Gelelim Hükümet Cephesine

Evet, gelelim hükümet cephesine. Nasıl ki Fethullah Hoca "Pişman değilim, kaderi tenkit etmem" diyerek zımnen "kavgaya devam" diyorsa, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve hükümet de mücadelede kararlı. Onların kanaati de şöyle:

Ülkenin büyümesi, bağımsız ve etkin bir devlet olması dünyadaki hakim güçlerin ve bazı komşuların işine gelmiyor. O karanlık güçler diyor ki: "Ülkesi çıkarına olduğunda kimseden emir almayan, söz dinlemeyen, küresel karanlık güçlere teslim olmayan, yeri geldiğinde dünyaya kafa tutan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan mutlaka iktidardan edilmelidir. Hele cumhurbaşkanı asla olmamalıdır."

Yakın zamanlarda çok önemli seçimler var. Hele de cumhurbaşkanı ilk defa millet tarafından seçilecek. Burada Ak Parti başarılı olursa, belki ülke "parlamentar sistemden" "Başkanlık Sistemine" geçebilecek. Bu ise Türkiye'yi daha da büyütecek. Bu yüzden küresel karanlık güçler "Ak Parti oyları muhakkak düşmelidir. Bunu sağlamak için de yolsuzluk başta olmak üzere her koldan saldırılmalı ve ne yapıp edip bu parti itibarsızlaştırılmalı, halkın gözünden düşürülmelidir" diyor.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, başını İsrail ve ABD'den bazı lobilerin çektiği bu küresel kirlı oyunda Fethullah Gülen ve üst düzey cemaat adamlarının bilerek rol aldığı söyleyor. “Bu vatana ve millete ihanet belgelidir, yakında göreceksiniz. Cezalarını muhakkak çekeceklerdir” diyor. “Halk bunları görecek. Kandırdıkları iyi niyetli cemaat üyesi kardeşlerimiz bu “sözde hocaya” dersini verecek” diyor.

Daha o zamanlar bu söylenenlerin belgeleri yeni yeni ortaya çıkıyordu. Aynı zamanda “Başbakan bunu diyorsa bir bildiği vardır” sözü de bir yere kadar doğrudur. Zira bütün bilgiler ona akıyor. O bilmeyecek de kim bilecek? Fakat var olduğu söylenen bu belgelerin gecikmesi, sabırsızların tartışmalarını yok yere büyütüyor ve devam ettiriyor. Öyleyse bu belgeler gerçekten varsa, bir an evvel kamuoyuna sunulmalıdır. Bu bir.

İkincisi, bu belgeler halka sunulana kadar olsun Başbakan Recep Tayyip Erdoğan bize göre Fethullah Gülen'i alenen tahkirden uzak olmalıdır. Elbette kendisini ve hükümetini savunacak, memlekete huzur ve istikrar için güven verecektir, ama bu suçlamanın ötesinde aşırı tahkir ve aşağılama ters teperek kendi saygınlığına da zarar verebilir. Hem de bu bir nevi yargısız infaz olabilir. Hoca kelimesi ile hakaretler yan yana gelirse, halkın din damarı kabarabilir. Bu konuda aşırı giderek ölçsüz davranmak, maksada hizmet etmez. Hatta beklenen tepkiyi bile tersinden etkileyebilir. Gülen'den beklediğimiz sabrı ondan da bekliyoruz yargı sürecinde.

Başbakan ve partisinin duaları ve halktan beklentileri seçimden güçlü çıkmaktır. “Biz 30 Mart 2014 akşamı sandıklar açıldığını AK Parti olarak gücümüzü koruyan bir sonuçla çıkarsak, şu anda suni olarak ortaya konulan bu kargaşa ve

karmaşada kaybolan ekonomik kayıplar daha sonra hızlı bir şekilde telafi edilmeye çalışılır. Önümüzdeki seçim önceki seçimlerden daha büyük önem arz etmektedir” diyorlar.

Burada en fazla üzüntü verecek olan korkunç vaziyet, hükümetin Gülen ve etrafındakiler hakkındaki iddialarında haklı çıkarak bunu belgeleriyle kanıtlamalarıdır. Bu bence sözün bittiği yer olacaktır. Bir hoca olarak böyle bir ihanet felaketini kalbim, imanım aklım, iz’anım, dava şuurum almıyor. “Benim gibi bir adam bunu yapmazken, onun gibi bir adam nasıl yapar?” sorusunun cevabı şimdilik yok bende. Yakıştıramıyorum o yüzden, konduramıyorum.

Amma velakin bu sırada bir sürü hatıra ve hadise de okuyup dinliyorum bu konuda. Tarih de bize “olmaz olmaz” diyor. Burası imtihan dünyası, üzerinde yaşayan da “çiğ süt emmiş” insandır. Nihayet “Bel’am” diye birisi de yaşamıştır tarihte. Bir kere olanın bir çok kere daha olması normaldir. Dünya bir dervişten nasıl bir Şah İsmail’in, bir mürşidden Şeyh Bedreddin’in, bir alimden Hasan Sabbah’ın çıktığını çok iyi bilir. O yüzden biz şimdilik “hüsnü zan, ademi itimat” diyoruz.

Aslında benim aklıma başka bir şey takılıyor. Ne mi?

Kim Neye Güveniyor?

Bu kaygıda her iki taraf da acaba neyine güveniyor ve ne bekliyor?

Ak Parti’yi söylemeye gerek yok, halkın % 50’nin desteğine ve iktidarda oluşuna güvendiği malumdur. Üstelik bunun devam edeceği beklentisindedir. Seçimler sonunda vaziyet yine aynısı olursa, devletin bütün imkanlarını kullanarak bu “parelel devlet örgütü”nü bitireceği ve ardından

güzel günlerin geleceği inancındadır. Muhtemelen de böyle olacaktır. Şimdilik vaziyet bunu gösteriyor.

Fethullah Gülen'ne gelince, acaba o nesine güvendi de bu kavgaya girdi ve sonuçta ne bekliyor? Ben bunu anlamakta güçlük çekiyorum.

Bu “güçlük çekiş” de normaldir aslında. Çünkü onun gücünü ve silahlarını tam bilmiyorum. Ama kaç defa yazdım bunu, bence yanlış yapıyor bu kavgayı başlatmakla. Hem kendisine hem de cemaatine telafisi mümkün olmayacak kadar büyük zararlar ve kayıplar veriyor. Ama asıl zararı ümmet olarak biz de çekiyoruz. Asıl kayıp da bu galiba!

Acaba ona gözlemleri ve duyumları şöyle bir fikir mi veriyor? “ABD, İsrail ve Batı, demokrasi ve hukuk alanındaki sorunlar nedeniyle Başbakan'ı desteklemeyecek, Erdoğan kurtlara kuşlara yem edilecektir, onun yerine kendi hareketi desteklenecektir. Yurt içinde de halkın Ak Partiye olan sevgi ve desteği bitirilecektir. Kendisi de yetiştirdiği elemanlar aracılığı ile gelip devleti ele geçirecek.”²¹⁰

Peki, bu Ak Partiye olan sevgi ve destek nasıl bitirilecek ve gelip kendisinin devlete oturması nasıl sağlanacaktır?

Kanaatimize göre üç beklentisi olabilir:

Emniyet ve Yargı'daki görevden almalar bakanlardan başbakana kadar uzanacak, halkın ve memurların hükümete olan desteğini bitirecektir. Bu arada bütün TÜSİAD, sol, Kemalist, laikçi, terörist ve gayr-ı memnun kesimler iş birliğine giderek hükümeti gözden düşüreceklerdir. Belki bu

²¹⁰ Artık her şeyi biliyoruz. Bu hareketin arkasında ve darbe teşebbüslerinde bizzat ABD, AB, CIA, MOSSAD, MI6, Siyonizm ve uluslararası sermaye vardır. Gülen zamanında ABD ile anlaşmıştır ve içine düştüğü bataklıktan amma memnun, amma değil, çıkamamaktadır.

büyük koalisyon tarafından Gezi türü ayaklanmalar başlatılacaktır. Hükümet ya bıkip usanarak, ya da korkarak istifa edecektir. O zaman 28 Şubattaki gibi bir hükümet kurulacaktır.

Bu olmazsa barış süreci gıdıklanacaktır. Başbakan, Barış Süreci'yle amaçladığı noktaya varamayacak, “vatani ve şehitleri satan adam” görüntüsü ile kazandığı itibar ve sevgi tam tersine dönecektir.

Fethullah Gülen “Bir yolsuzluk olduğu muhakkak. Bunu herkes kabul ediyor” dediğine göre demek ki bu konuda elinde çok ciddi ve güçlü belgeler ve dosyalar var. Zaten bunun varlığı da öteden beri konuşulmaktadır. Anlaşılan cemaatin elinde üzerinde “çalışılmış” başka çok dosyalar da var. Eğer bu doğruysa bu iş için yalnız başlarına çalışmadıkları belli. İşin içinde yerli ve yabancı istihbaratlar ve örgütler de var demektir. Yerli yabancı medya güçlerinin desteği de alınmış gibidir.

Sanırım seçimler sürecinde her gün bir dosya açılacak ve medya yeri göğü inletecek. Gerekirse tıpkı 1977 seçimlerinde olduğu gibi, iktidar partisinden her gün bir çeşit istifalar sağlanacak. Halk bu yolsuzluk iddialarına inandırılacak. Ak Partiden desteğini çekecek. O da iktidarı kaybedince kendini doğru mahkemede bulacak. Hakimler zaten hazır, onları bekliyor iştahla!

Bu plan tutar mı?

Hiç zannetmiyorum.

Peki, bu plan tutarsa ne olur, tutmazsa ne olur?

İki Tarafa da Sesleniyorum

Bu plan tutarsa, sırtını bizzat ABD, AB, CİA, MOSSAD, MI6, Siyonizm ve uluslararası sermayeye dayayan Hoca zahirde kazanır, devlet ve yeni kurulacak geçici hükümette söz sahibi olur. O zaman da dış güçlerin yeni bir vesayeti başlar. Bunu açmaya gerek var mı?

Yok.

Peki, ne zamana kadar?

Yeni bir genel seçim günü gelene kadar.

O zaman gelince ne olacak?

Fethullah Gülen “Cebrail gelse bir parti kur, ya da bir partiye gir dese onu da dinlemem” demişti. Şimdi ne olacak?

Hadi diyelim ki dünkü Gülen gitti, yeni bir Gülen geldi ve o da çok takdir ettiği S. Demirel gibi “dün dündür” dedi ve partisini kurdu. Kazanabilecek mi?

Mümkün değil.

Hadi bunu gördü ve parti kurmadı, öyleyse kimi destekleyecek? Ak Parti olmayacağına göre MHP mi, CHP mi, BDP midir destekleyeceği?

Nerden bakarsanız bakınız, bu plan tutarsa başında da sonunda da memleket kaosa, kargaşa ve karmaşaya sürüklenir. PKK ve sol örgütler terörü azdırır, ekonomi bozulur. Canlar, kanlar ve mallar zayi olur. Ülke eskisi gibi vesayet rejimlerinin elinde kalır. Yazık olur memlekete tabi. İnsanımız inim inim inlemeye başlar ve elbette başına bu çorapları ören Fethullah Gülen’i ve hemпасını her dem lanetle anar.²¹¹

Bu plan tutmazsa ne olur?

²¹¹ Bunu da yaptılar. CHP, MHP veya HDP’den hangisi her nerede daha güçlü ise ona yüklediler. Kapı kapı dolanarak CHP ve HDP için oy dilendiler. Böylece halkın gözünden bir kere daha düştüler.

Ak Parti iktidarına devam eder. Ülke bugünkü huzur ve istikrar şartları içinde daha hızlı kalkınır. PKK ve her türlü terör halk desteğini iyice kaybeder ve ebediyen biter. Memleket insanı memnun olur, sevinir, hizmet edenlere, emeği geçenlere alkış ve dualar eder. Müslüman davetçiler de bu barış ve huzur ortamında daha rahat ve etkin bir şekilde tebliğ faaliyetlerini sürdürürler. Dini hayatımız bakımından da daha güzel günler görürüz ihtimal. Sonuçta her halükarda Fethullah Gülen zararlı çıkar bu kavgadan. Kaybeden kesinlikle o olur. Kendisine de, iyi niyetli insanlara da, harcanan emeklere ve israf edilen para ve sair maddi imkanlara da yazık olur.

İyi ama bunu göremeyecek kadar basiretsiz olabilir mi bu çapta bir insan?

Olamaz elbette. Belki şu da olabilir: Onun çok itibar ederek anlaştığı kimi güçler, kendisinin bu kavgada galip çıkacağını ona inandırmıştır. Bu güç dahilinde olsa, az çok biz de görür veya duyardık. Demek hariçte bir güçtür bu. O da bu basiretsizliği onlara kanarak yapıyordur.

Belki de acemilik dönemlerinde kendini mecbur edici bir takım anlaşmalar ve sözleşmeler içine girmişse, elinden bir şey de gelmez. İntihar da yasak olduğuna göre, ağlaya ağlaya göçer bu dünyadan hüsrana içinde. Yazık, çok yazık!

Böyle bir güce dayanarak bir insanın memleketini ateşe atmasını, vatanını tehlikeye sokmasını, halkını perişan etmesini benim aklım havsalam almıyor. Bir insan vatanına milletine bu kadar kötülük yapmayı, kendi adamlarına bu kadar zarar vermeyi, dine ve ümmete bu kadar ihanet etmeyi göze alabilir mi?

Sonuçta bu kavgadan ne Hocaya, ne cemaatine hayır gelmez. Zararı ise başta kendilerine, sonra da bütün Müslümanlara olur. Ancak atalar “kendi düşen ağlamaz”

demişler, fakat biz ona da, cemaatine de, bütün Müslümanlara da yaşanan bu felaketten ötürü İslam adına ağlayacağız. Keşke bu büyük felaketi gören akli başında insanlar, Fethullah Gülen’ni terk ederek kendilerini bu büyük zarardan azami derecede korumasını bilseler.

Şu hale bakar mısınız? BBC muhabiri ne soruyor Hocaya:

-Sıklıkla hareketinizi siyasetten uzak tutma isteğinizden söz ediyorsunuz. Son dönemde giderek siyasi tartışmaların odağı haline gelmesi sürecinde pişmanlık duyduğunuz bir durum ya da hareket oldu mu?

Bakınız Bay Gülen ne cevap veriyor:

“Pişmanlık duymam. Kaderi de tenkit etmem. Onu tenkit sayılacak şeyler aklıma geldiğinde istiğfar ederim. Biraz önce söylediğim mülahazalara bağlayarak Rabbimizle münasebetimizi tam tutamadığımızdan dolayı, Allah başkalarının eliyle cezalandırıyor bizi. Hadis diye rivayet edilen bir söz var; "Zalim Allah'ın kılıcıdır. Allah onunla intikam alır sonra döner ondan da intikam alır."

Biz size dua etmekle kendimize ve ümmetimize dua etmiş olacağız. O yüzden diyoruz ki:

“Pişman olup hemen tövbe edin de Allah Teâlâ sizden zalimler eliyle intikam almasın. Ona, İslam’a ve ümmete karşı hatadan, isyandan ve ihanetten korusun. Benim bildiğim, siz bir zaman şöyle demiştiniz: “İslam’a ve Müslümanlara zarar verme durumuna düşmektense ölmeyi bin kere tercih ederim.”

Şimdi de Sayın Recep Tayyip Erdoğan Beye sesleniyorum:

“Bu millet, geçmişte zalim sistemin uyguladığı laikçi ve ırkçı politikalar yüzünden çok acılar çekti. Bu arada birlik, beraberlik, kardeşlik duygularında çok aşınmalar yaşadı. Her

kes çok yıprandı ve içine kapanık yaşamaya mahkum edildi. Bu yüzden birbirini sevmeye sorun yaşıyor, güven duymada sorun yaşıyor, kardeşlikte sorun yaşıyor. Bu bir yaradır ve bu yarayı şefkat ve merhametle sarıp sarmalamak gerekir. Bizler tam da buna muhtaç iken, sizin istikrarlı hükümetiniz ile bu yolda çok da adım atılmışken, şimdi iki dindar kesimin birbirine düşmüş olması, dine, akla, dünyaya ve ahirete zarardır.

Tamam, saldırı varsa kendinizi savunun. Haksızlık yapan varsa yargı yoluyla cezalandırın. Hiçbir vesayeti kabul etmeyin. Yolsuzlukların da üstüne gidin. Ama bu arada dilinizdeki öfkeyi de Allah için dindiriniz. Hizmet eden kardeşlerinizi dolaylı da olsa yaralayıcı sözler sarf etmeyin. Allah Resulü (sav) Hz. İkrime (ra) Müslüman olunca Müslümanlara şöyle emir buyurdu: “Artık onun yanında babası Ebu Cehil’e kötü söylemeyin. Bu o ölüye zarar vermez, ama yaşayan oğluna zarar verir.”

Aynen bunun gibi, siz de Gülen’e inancınızı kaybetmiş olabilirsiniz. Elinizde bunun için belgeler de olabilir. Bütün bilgiler size akıyor, elbette başkasının bilmediklerini siz bileceksinizdir. Ama ne olur, geçenlerde İstanbul’da Haliç Kongre Merkezi’nde Diyanet İşleri Başkanlığı’nca düzenlenen “Yüzyılın İslam Kültür Hizmeti Onur ve Hizmet Ödülleri” töreninde yaptığınızı bir daha yapmayınız lütfen.

Bakınız orada yaptığımız konuşmada, Diyanet İşleri Başkanlığı’nca yayıma hazırlanan İslam Ansiklopedisine değindiniz, ilim ve bilimin önemini anlattınız. Büyük bir başarının kutlandığı, adeta bir bayramın yaşandığı o günde isim vermeden de olsa hükümet cemaat gerilimine değinmeseniz olmaz mıydı? Kibar ve nezih insanların ince ve hassas duygularını inciten o sözlere ne gerek vardı? Orası

seçim meydanı değildi ki. Her meclisi mateme çevirmeyiniz lütfen.

Hoş, seçim meydanı da olsa, aşırı sözler yerini bulmaz, ters teper. Bu tür sözler şifa vermiyor, yeni yaralar açıyor. Kazanabileceğiniz insanları belki de kaybettiriyor. Size oy lazım değil mi? Öyleyse icabını yapınız lütfen. Firavun'a giden Hz. Musa ve Harun'a "kavl-i leyyin ile tebliğ" emir buyurulmuyor mu?

Lütfen Sayın Başbakan, aşırılık amaçtaki hikmeti öldürür, nimeti nikmete çevirir, kazanırken kaybettirir. Siz kendinizi haklı iken haksız duruma düşürmeyiniz.

Sonuçta geliniz, bütün bir ümmet olarak hepimiz şöyle dua edelim:

"Allah'ım Ümmet-i Muhammed'i ıslah eyle, sıkıntılarını gider! Onlara merhamet et! Birlik ve dirlik ihsan eyle! Onlara huzur ve rahatlık vererek yeniden kendine döndür. Döndür de yeniden devlet ve medeniyetimizi ihya etsinler! Sadece kendimizin değil, bütün insanlığın derdine derman lütfetsin ve bizi bunda istihdam ederek muvaffak kılsın." Âmin!²¹²

²¹² Bu bölümü yazdıktan sonra Fethullah Gülen'nin bütün dış ilişkileri çözüldü. Devleti ele geçirmek için yargı ve emniyet aracılığı ile darbe teşebbüsüne geçtiği belgelendi. Milli Güvenlik Kurulunda bir tehdit olarak tescillendi. Artık doğrudan devlet FETÖ/PDY isimli bu örgütle mücadele kararı aldı. F. Gülen artık bittiğini anladığı an, üst akıl ABD ve AB desteği ile doğrudan askeri darbeye girişti. Halkın kahramanca karşı koymasıyla darbe girişimi önlendi. Bu topraklarda FETÖ/PDY ile bağlantılı herkes ya işten atıldı, ya hapse tıkıldı. Millet nazarında Gülen artık bir din, vatan, millet ve ümmete ihanet etmiş azılı bir darbeci hain oldu. Bizim de

kendisine tavrımız, tövbe edene kadar Allah için buğzetmek oldu.

GÜLEN KARAKTERİ

Kendini Yalanlayan Hasta Adam

Fethullah Gülen'ne karşı uzun bir sükuta geçmiştim. Ama adam ve adamları dur durak bilmiyor, yavuz hırsız misali hep saldırıyorlar. Bir kere daha iyi niyetle bir tahlil ve bir tavsiye yapmak zorunda kaldım. Buna mecbur kalışım beni üzdüğünü de peşinen ifade edeyim.

Bu adam bunu hep yapıyor. Her konuşması “tevazu ve alçakgönüllülük elbisesi giydirilmiş kendini ve cemaatini övme ve muhaliflerine hakaret etme” seansları haline geldi.

Önce büyük büyük ahlak ve erdem kaidelerinden bahsediyor, sonra onu tutuyor kendi cemaatine veriyor, bu arada “kıtmiriniz”, yani “köpeğiniz” diyerek kendini güya “hiç” görüyor. Böylece tevazunun zirvesine oturuyor. Sonra da “yetmiş küsur yıllık hayatımda” diyerek kendisini övmeye,

methedip yüceltmeye başlıyor, kendine başarıdan büyük bir pay ayırıyor, güya istemeyerek veya farkında olmayarak gibi de olsa o fazilet ve muvaffakiyetleri hep kendi nefsine ekliyor. Tam bir “istemem, yan cebime koy” hilesi.

Ne oldu şimdi?

Güya kendini övmemiş oldu. Güya mütevazı oldu. Güya alçakgönüllü oldu.

Kim yutar bu dolmayı?

Ne bileyim, sorgusuz sualsiz aklını ona teslim etmişlerin dışında belki hala yiyeni yutanı var mıdır?

Sadece Gülen değil, cemaati de öğle kibir ve ucbe düşmüş, ihlası kaybetmiş, minnet ve başa kakma ile meşguller. Kendi aralarında veya kandıracakları zavallılar yanında konuştukları zaman “hizmet bayrağı bizde” diyerek övünür, kibir ve kendini beğenmişliğe, ucbe düşerler. Bugünkü büyüme durumlarına gelişte bütün Müslümanların maddî ve manevî kendilerine verdiği desteği unuturlar. Bir teşekkür bile akıllarına gelmez. Hatta kendi cemaatlerinden başka birisinin de hak edip liyakat kesbettikleri bir yerlerde, bir makamlarda olmasına asla tahammül edemezler. Bir zatın dediği gibi “oburdurlar, kardeşlerinin de haklarını yerler, ama doymazlar.”

Fakat dışarıda başkaları ile konuşurken işte şöyle fazilet furuşluk yaparlar:

“El-âlem payelerle kendilerini ifade ededursunlar, payeleri kendi hesaplarına kullansınlar. Sizin için en büyük paye tevazu, mahviyet, hacalet, kendini sıfırlamadır. Sana ‘varsın’ dediklerinde kendi üzerine bir çarpı çekme, ‘yok’a nasıl var diyorsunuz?’ diye itirazda bulunmadır. Yokta var olduğunu iddia eden varlıkta yokluğu bilemez, sohbet-i yar lezzetini -beyim- ağyar olan bilemez. Varsın başkaları bunu

bilmesinler. Zaten her halleriyle de bilmediklerini ortaya koyuyorlar.”

Görürsünüz değil mi? Söz ebesi adam. Cidden usta bu konuda. Şu sözleri seh sanan hayran olmaz mı?

Ama ne oluyor? Bir dakika geçmiyor ki o adam gidiyor, yerine kendini öven, başkalarını “bilmez” yerine koyan, “zilzurna cahiller” diyen adam geliyor. Okuyun işte arkadan gelen şu kibir kokan, şu kendini beğenmişlik kokan, kendini öven hastalıklı cümleleri:

“Yokta var olduğunu iddia eden varlıkta yokluğu bilemez, sohbet-i yar lezzetini -beyim- ağyar olan bilemez. Varsın başkaları bunu bilmesinler. Zaten her halleriyle de bilmediklerini ortaya koyuyorlar.”

Acaba kimdir bu “varlıkta yokluğu bilenler”, “sohbet-i yar lezzetini bilenler. Evet, “Varsın başkaları bunu bilmesinler.” “Zaten her halleriyle de bilmediklerini ortaya koyuyor” olanlara rağmen peki bunu bilenler kimlerdir?

Övünmeyi görüyor musunuz?

Kendini beğenme hastalığını görüyor musunuz?

Başkalarını ayıplama çirkinlik ise bunu yapanları görüyor musunuz?

Peki nereye gitti az önce söylediği şu sözleri?

“Sizin için en büyük paye tevazu, mahviyet, hacalet, kendini sıfırlamadır. Sana ‘varsın’ dediklerinde kendi üzerine bir çarpı çekme, ‘yok’a nasıl var diyorsunuz?’ diye itirazda bulunmadır.”

Birden nasıl buharlaştı da yok oldu bu faziletler?

Bu mudur ahlak? Bu mudur fazilet? Bu mudur tevazu ve mahviyyet?

Neyin nesidir ikide bir “siz ve başkaları” karşılaştırmaları?

Çok ayıp, çok!

Allah şifalar versin, bu bir hastalık alametidir.

Siyasete Karışmama Yalanı

Bu adam güya hiç siyasete karışmaz. Ama her seçim öncesinde beyanat verir. Şimdi Cumhurbaşkanlığı seçimi var ya, 3 gün kala yine beyanat geldi. Cemaatine sesleniyor:

"Millete zulmedene oy vermeyin de kime verirsiniz verin. Nifak alametlerinde bulunanlara 'Allah aşkına, Peygamber hatrına oy vermeyin."

Kimdir bu oy verilmeyecek adam?

Güya çok zekidir. Risk almaz. Herkesin kimi kastedtiğini çok iyi bilir. Ama yine de kılıfını hazırlar:

"Bu kim olursa olsun! Benim babam da olsa, amcam da olsa, öz kardeşim de olsa, kırk elli seneden beri bağrımın bastığım insanlardan biri de olsa, bu sıfatlar bulunanlara vermeyin."

Kendini ne kadar büyük görüyor bu adam Allah aşkına. Güya "hiçbir meziyeti olmasa da sırf bana yakın diye oy vermeyi hak eder, ama öyle de olsa siz şunlara vermeyin" demeye getiriyor. Gerçekten de patolojik bir vak'a.

Neyse devam edelim:

"Zulmedene vermeyin, millete haksızlık yapana vermeyin, kanun nizam tanımayanlara vermeyin, keyfiliklerini kanun yerine koyanlara vermeyin; kime verirsiniz verin."

Kimdir bu adam?

Canım söylemeye ne gerek var, şu malum beddua edilen "uzun adam".

Nerden mi anladık?

Şu usturuflu bir laftan: “Gönüllerinizde siz iz sürerek kim olduğunu anlarsınız onların.”

Bir de üç adaydan sadece birisi bu ülkede idarecilik yapmış, kanunları uygulamıştır. Diğerlerine laf niye gitsin değil mi ya?

Bunu söyler, ama önce zemini bir güzel yağlar, ballar, ortamı yumuşatır. Öyle küt diye ortaya koymaz koyacağını. Hem çok ustadır; öyle durup dururken de konuşmaz. Mecbur kalırsa (!) konuşur. Mesela birisi kalker, Cumhurbaşkanlığı seçimiyle ilgili tercihini sorar. O da mecburen açıklama yapar. Danışıklı dövüş olmasa kim ona istemediği soruyu sorabilir?

“Asıl yiğitlik, sürekli kötülük yapana karşı da iyilik yapabilmektir! Sürekli mızraklansan, sürekli iğnelensen, sürekli sağdan soldan çuvaldızlar yesen de bunlarla onları eritmeli, bir ‘of’la bile kendini ifade etmemelisin. Geçmişti daha evvel; “Sabır kurtuluşun sırlı anahtarıdır.” Gelen şeyler bazen sağdan gelir, bazen soldan gelir; bazen önden, bazen arkadan, bazen alttan, bazen üstten. Bazen evinizin içinden gelir, bazen secdede yanınızda durandan gelir. Bazen dirsek dirseğe, diz dize, topuk topuğa temas ettiğiniz insanlardan gelir. Asıl yiğitlik bunları hazmetmek, ses çıkarmamak ve yiğitçe ‘Hakkım helal olsun!’ diyebilmektir.”

Ne güzel insan değil mi?

Bu insanın kalkıp da bir arpa kadar bir haram yiyen günahkar birisi için “Allah onun sülalesinin, yedi sülalesinin belasını versin... evlerine ateş salsın... yuvalarını başlarına yiksın...” diyebileceğini düşünebilir misiniz?

Haşa, sümme haşa!

İyi ama bu bedduaları kim yapıyor?

Hem de katil bir terörist devlet olan İsrail’in Gazze’li Müslümanları bomba yağmuruna tuttuğu anda onlara değil, hiç

değil, asla değil, kat'a değil, bunu Müslümanlara yapıyor bu şefkat ve merhamet abidesi evliya?

Hani nerede kaldı günahkarlara bile şefkat, merhamet ve acıma ey “kainat imamı”? Yoksa senin bütün şefkat ve merhametin “diyalog” ve “iş birliği” yaptığı kafirlerine mi?

Hakkını teslim etmek lazım. Birisi bu sözleri kendisine hatırlatır ve hesap sorar elbette. O yüzden kılıfını da hazırlamış. Nasıl mı? Sözün sonuna şu cümleyi sıkıştırarak:

“Bunu söylerken kendiniz adınıza söyleyin.”

Helal olsun adama! Yahu yanındaki bu adamlar haram mı yemişler, zulüm mü etmişler ki kendileri için söylesinler bu bedduayı? Değil, ama minareye bir de kılıf lazım. Mızrak çuvala girmezmiş, minare kılıfa nasıl girecekse.

Bu adam her fırsatta bakın ne diyordu:

“Hakkın müdafaası olarak tashih hakkınız, tavzih hakkınız, tekzib hakkınız ve icabında bu meş’um ağızları susturma adına karakterinize yakışır şekilde, insanca hatta melekî, melekutî yanınızla bunlara cevap verme hakkınız mahfuzdur. Fakat aynı hırçınlıkla coşma, taşma; ille de dediklerini diyeceğim, ettiklerini edeceğim, söylediklerini söyleyeceğim, yazdıklarını yazacağım, çizdiklerini çizeceğim ve bir kategori içinde mütalaa edeceğim, karalayacağım, tutmasa bile üzerinde iz bırakacak şekilde çamur atacağım... gibi uğursuz, densiz tavır ve davranışlara mukabelede bulunmama yiğitliktir.”

Kim diyor bunu?

Beddua seansları düzenleyen adam diyor.

Bir dediği bir dediğini tutmuyor bunun. Hele de söyledikleri ile yaptıkları birbirini hiç tutmuyor. Paragrafın başı başka, sonu başka. Durmadan kendini yalanlıyor. Hangi

sözü doğrudur kestiremezsiniz. Yahu bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu?

Bakar mısınız, güya o kadar diline sahiptir, o kadar nezihdir ki, Gezi Parkı'nda devlete ve millete baş kaldırıp isyan eden, yol kesen, iş yerlerini yakarak, yıkarak yağmalayan haydutlara, eşkıyalara “çapulcu” denmesine razı değildir.

Neden?

İşte izahı: *“Birinin dediği gibi ben “çapulcu” demeyeceğim. Çünkü o bana çirkin geliyor. Lisan bozukluğuna maruz kalmış bir hasta insanın kullanacağı tabirdir o.”*

Evet, bunu “bedduacıların kralı” diyor. Güler misin, ağlar mısın?

Ha, o bedduaya cemaati “beddua değil, mübahaledir” diyorlardı. Biz de “bal gibi bedduadır. Çünkü...” diyerek açıklamalarda bulunmuştuk. Meğer o akli da onlara bu kibirli adam vermiş imiş. Bakın ne diyor:

“İsterseniz muhavele, isterseniz mülaane, isterseniz mübahele diyebilirsiniz. Ben “Kötülüğü biz yapıyorsak, Allah'ın laneti bizim üzerimize olsun, yoksa kim yapıyorsa onların üzerine olsun!” dedim. Buna bir yönüyle mübahele denir, bir yönüyle mülaane denir; Nur Sure-i Celilesinde açıkça ifade ediliyor lanetleşme. Bir kısım ehl-i tahkik nezdinde de muhavele denir; kim yanlışsa onun Allah'a havale edilmesi demektir. Bu tabir de çok çirkin, mümin için kullanılmaz ama bir kısım zilzurna cahiller, kalktı buna beddua dediler, beddua şeklinde algıladılar, son söylenen sözleri de yine beddua diye algıladılar.”²¹³

²¹³ <http://www.habervaktim.com/haber/381358/gulenden-sok-sozler.html>

Neden o beddua “mülaane” ve “mübahele” olamaz, bunu yazmaya yer yok, zaman da. Evet, bizim gibi o yapılan bedduaya “beddua” diyenlere ne diyor bu herkese dil terbiyesi vermeye kalkışan adam? “Zilzurna cahiller” diyor. Üstelik “Bu tabir de çok çirkin, mümin için kullanılmaz ama” diyerekten.

Peki, niye kullandın öyleyse? Sen çirkinleştiğinden mi, yoksa onları artık mü’min saymadığından mı?

“Çapulcuya” “Birinin dediği gibi ben “çapulcu” demeyeceğim. Çünkü o bana çirkin geliyor. Lisan bozukluğuna maruz kalmış bir hasta insanın kullanacağı tabirdir o.” Diyerek “çapulcu” demeyen zatın bize dediğine bakınız siz: ““zilzurna cahiller”...

Evet, kendi tabiriyle bu ifade “Lisan bozukluğuna maruz kalmış bir hasta insanın kullanacağı tabirdir.”

Allah şifalar versin!

Konuşmasının bir yerinde demiş ki: “Allah’a ahd-ü peymanımız var; dönmeme kararındayız. Allah döndürecekse canımızı alsın.”²¹⁴

Bir şey daha var, evet, geri dönemez. Girdiği ihanet yolundan istese de dönemez. Zira uluslararası güçlerle de ahd-ü peymanı var. Vatanına ve milletine karşı verdiği bu savaştan dönerse, çok iyi biliyor ki, hiç şakası olmayan o güçler işini bitirirler.

Benim son olarak ona naçizane bir tavsiyem var: Bırak artık vatanın çocuklarının yakasını. Bırak ki, sen yandın el yanmasın.

Adaleti Olmayanın Takvası Olmaz

²¹⁴ <http://www.haberaktuel.com/fethullah-gulen-beddua-sozleri-bamteli-fethullah-gulen-son-aciklamasi-sohbeti-haberi-908410.html>

Yaşı müsait olanlar hatırlar, hatırlayamayanlara da Zaman Gazetesinden biz hatırlatalım:

Yazı “Moğultay’ın itirafları” diye başlıyor. Haberi verenler; Ziya Yıldırım □ Süleyman Kaya, Aziz İstegün. Tarih: 23 Ağustos 1995, Çarşamba.”

“CHP İstanbul İl Kongresinde ortaya atılan □kadro□ iddiası büyüyerek devam ediyor. Adalet Bakanı Mehmet Moğultay’ın İstanbul İl Kongresi’ndeki etkinliğini sürdürmek ve kurultaya güçlü girebilmek için delegelere Adalet Bakanlığı bünyesinde kadro açtığı ileri sürülürken, Bakan Moğultay, kongrede yaptığı konuşmada bunu doğruladı.

....

Suçlamalara sinirlenen Moğultay, kongrede yaptığı konuşmada kadrolaşma iddialarını doğrulayarak şöyle konuştu: “Hükümetten 5 bin kişilik kadro çıkardım. Bu kadroları örgütüme vermeyip de MHP□ye mi verseydi? Seyfi Oktay ve benim dönemimde 2 bin hakim aldık. Bu kadrolar ileride yeşerecek demokrat insanlardır. Yaptığım suçsa ben bu suçu işlemeye devam edeceğim. Bu makamı da terketmeyeceğim.”

215

Bu haberdeki fütursuzca haksızlık ve yolsuzluğa sahip çıkılmasını biz o zaman hayretle karşılamış ve çok konuşmuştuk. Ama kim derdi ki tarih hep tekerrür edecek ve kınayanlar kınananların yerine oturacak, aynı fütursuzlukla haksızlık ve yolsuzluğa sahip çıkacaklar.

Ne demek mi istiyoruz?

²¹⁵ http://www.zaman.com.tr/politika_mogultay-in-itiraflari_338346.html

Önce şu haberi bir okuyalım, her şey ayan beyan belli olsun.

“2012'deki komiser yardımcılığı sınavına giren İ.A, vicdan azabı çektiğini söyleyerek itirafta bulundu: “Evde sisteme uygun davranmamız halinde bizi akademiye yerleştireceklerdi. Sınavdan 1 hafta önce bizi Eyüp'te bir eve çağırdılar. Cep telefonlarımızı kapatıp, başka bir odaya koydular. Abdest alıp 2 rekat namaz kılmamızı istediler. Evdeki abi ‘Kur'an okuyun şimdi Ankara'dan abi gelir. Sizi Kur'an okuyorken görsün’ dedi.

Bölge abisi geldi. Çantasından yemin metni çıkardı. Kur'an-ı Kerim'e el basarak yemin metnini okuduk. Metinde, soruların gösterilmesinin gizli kalması gerektiği yazıyordu. Namus ve şeref üzerine yemin metni vardı. Yeminler edildikten sonra abi çantasından edebiyat - sosyal ve fen-matematik kitapçığı çıkardı. Yanımda bir arkadaşım daha vardı. Sadece İngilizce'yi vermediler. Sorulara bakıp cevapları ezberledik. Uzun bir süre kontrol ettikten sonra kitapçıkları geri verdik. Telefonlarımızı da geri alıp evden ayrıldık.

İ.A. sınav sorularına baktıktan sonra ‘Bu kul hakkı değil mi? diye sorduğunu söyledi. Aldığı cevap şu:

“Serseriler, ateistler mi girsin akademiye? Sizin gibi namazlı temiz çocuklar girsin. Sen onu düşünme biat et yeter.”²¹⁶

Evet, işte böyle hırsızlık yapanlar, bir de bunu kınayanlara “serseriler” der çıkarlar. O değersizlere göre yapılan asla yanlış değildir. Karakteri bozuk bu insanlar zaman zaman “evrensel değerler” deseler de inanmayınız, en iyi

²¹⁶ <http://www.habervaktim.com/haber/404369/polislik-sinavinda-neler-oldu.html>

yaptıkları iştir pişkinlikle ayıplarını örtmek binbir bahane ile. Ama ibreti alem için şu sözleri dinleyin:

“Ama yaptığı hatalar karşısında, onlara 50 türlü mazeret uydurarak hatalarını başkalarının kafasına geçiren... Hatalar karşısında öyle davrananların yüzlerine tükürün, tükürün o hayasızların yüzlerine. Siz tükürmeseniz dahi tarih tükürecek. Tarihin sayfaları tükürecek. Geleceğin sosyologları, psiko-sosyologları kitaplarıyla onların yüzlerine tükürecekler. Ahirette zebaniler onların yüzlerine tükürecekler. Allah'ın affetmeyeceği bir günah yoktur, affedilmeyen bir günah vardır: Yapılan hatayı hafife alma.”

Bu sözleri kim söylüyor, bilenler bilir, bilmeyenler de parantez içini tıklayıp hayretler içine girebilir²¹⁷:

Vay dünya vay, sen neymişsin be!

İslam ilkelerine göre adaleti olmayanın dini de olmaz, takvası da. İşte o ayet: “i’ diluu, hüve akrabu littakva...”

Aklı başında bir Müslüman açığa çıkan rezaletlere kılıf uydurmaya kalkışan beynelmilel soytarılar asla inanmamalıdır. Bir yılan deliğinden iki kere sokulmak, akıllı Müslümana yakışmaz.

Gülen ve Demirel

Bir zamanlar Sayın Demirel "Şeriat devleti isteriz diyenlere soruyoruz, neyi istiyorsunuz, bana söyleyin İslâm'ın hangi icabını yerine getiremiyorsunuz? Haa tesettür diyecekler, kadınların örtünmesi... İran'daki gibi örtünürlerse o zaman

²¹⁷ <http://www.habervaktim.com/haber/404678/fethullah-gulenden-sok-sozler.html>

çağdaşıktan uzaklaşsınız" demişti. Biz o zamanlar adama demediğimizi bırakmamıştık. Elbette haklı idik.

Evet sayın Demirel, şimdi “Şeriat devleti isteriz diyenlere soruyoruz, neyi istiyorsunuz, bana söyleyin İslâm'ın hangi icabını yerine getiremiyorsunuz?” sorunuza cevap veriyoruz:

1- Türkiye'de Müslümanların en masum talepleri karşısında kıyametler koparılıyor, tanklar harekete geçiyor, "böyle inansanız, bu inancınız dini doğru anlamaya dayansa bile size, bu isteklerinizi gerçekleştirme fırsatı vermeyeceğiz" deniliyor. Maalesef bunu diyenler arasına siz de katılıyorsunuz; çünkü konuyu saptırıyor, en tabî hak talebini desteklemiyorsunuz.

2- Siz de biliyorsunuz ki, örtünmeyi isteyen kadınlarımız, kızlarımız İranlılar gibi örtünmeyi şart koşmuyor, toplumun içerisinde çekilmek değil, tam tersine toplumun içine girmek ve orada var olmak istiyorlar.

3- Şimdi soruyorum: Bütün bu olup bitenler karşısında siz nasıl oluyor da, "İslâm'ın hangi icabını yerine getiremiyorsunuz?" şeklinde soru sorabiliyorsunuz?

İran'ı, Arabistan'ı, Cezayir'i, hatta Endonezya'yı filan çok karıştırdılar, dinini yaşamak isteyenleri oraya postaladılar söylemde. Biz demokrasi adına bunu yapanları ayıpladık, kınadık. Hatta “kahrolsun şeriat” diyerek yürüyenleri lanetledik. İyi de ettik. Bu bizim için dini bir vecibe idi.

Ama aynı zaman diliminde bir başka adam daha çıkmıştı ve “İslam devletine ne gerek var?” diyordu. İslam devletini isteyenleri “neyi istediklerini bilmemekle” itham ediyordu. “Demokrasi ile bir sorunumuz yok” diyordu.

Eğer “laiklik” demokrasi için şart koşulmazsa, hadi bu söz “çoğunluğun iradesinin geçerli olması” açısından tevیل

götürebilirdi. Ama “laiklik”, “kanun yapma yetkisinin halka verilmesi” ise, bunun İslam ile bağdaşır yanı yoktu. Bu, Allah Teâlâ’nın ulûhiyet ve hakimiyetine kulun ortak olması, hatta onu bile kabul etmeyip, bu konuda biricik söz sahibi olarak insanı görmesi, insanı tanınmasıydı. İşte adamın birisi kalkıyor ve “bizim laiklikle de bir sorunumuz yok” diyordu. Ama biz ona Demirel’e kızdığımız gibi kızmıyor, “galiba takiiye yapıyor” diyor ve “hizmet için kendini saklıyor” zannederek mazur görüyorduk.

Oysa adam açık açık “takiye yapmadığını ve asla da yapmayacağını, çünkü dinde takiiye olmadığını” söylüyordu. Biz bunu bile yok sayarak “yok yok, bakma sen öyle dediğine,o yine de takiiye yapıyor” diyorduk.

Aman ne kadar safmışız!

Kimdi bu adam?

Önceki bölümlerde bu sözlerini kaynağıyla verdiğimizden hemen bildiniz değil mi?

O adam, hepimizin “hoca” bildiği bildiği Fethullah Gülen idi.

Bu sözler aynen Gülen’in sözleridir ve bizzat kendi adıyla yayında olan sitesinden alınmıştır, bakılabilir.

Sayın Gülen’e göre “Erbakan ve partileri olmasaydı laik devlet içinde dindarlar dinlerini % 97 sini ne güzel yaşayıp gidiyorlardı.” “İktidar miktidar gibi % 3 nispetinde bir şey tutar. Dolayısıyla laiklik İslam ile çelişmez” diyordu. Geliniz kendi sitesinden okuyalım:

“Bununla beraber milletimizin geçmişten gelen genel terbiyesi var. Bundan ötürü, bugüne kadar laiklik karşıtı veya demokrasi karşıtı zümrelerin devlete başkaldırdığına hiç şahit olmuyoruz. Hatta şu siyasi parti (herhalde Erbakan’ın Partilerini kastediyor) teşekkül edeceği ana kadar kimsenin ne

ibadet ü taatına karışılıyordu, ne de kimse ibadeti taatına karışılıyor diye bundan rahatsızlık duyuyordu. Dolayısıyla başkaları ortaya çıkaracağı ana kadar millet çoğunluk, % 80 diyebiliriz, ne laiklikten rahatsızlık duydu ne de demokrasiden rahatsızlık duydu. Belli bir zümre bunları problem yaptı. ‘Bunlar olmaması lazım veya işte belli mülahazalarla Batıdaki ölçülerle gelsin, biz de evet deriz filan’ dediler...”

“Sadece belki hani bir iktidar miktarda mevzuu, iktidara meraklı olanlar ne var ki o Kuran-ı Kerimin bize öğretileri içinde bildiğiniz gibi % 3 nispetinde bir şey tutar. % 97 nispetinde ferdin şahsen dini, dini düşüncesi, ruhani hayatı, Allah'la irtibatı, münasebeti, ailesinin terbiyesi, çocuklarını okutma hak ve hürriyeti, kazanma hak ve hürriyeti, bu meselelerin hiç biri İslamla çelişmediğinden ötürü millet de laiklikle ve demokrasiyle hiçbir zaman çelişkiye düşmedi”.

“Benim laik cumhuriyet esaslarına, cumhuriyete, hele cumhuriyete karşı söylediğim bir kelime varsa, yazdığım bunca kitap, 35 sene kürsülerde vaaz ettim, bunca sohbetlerim var, Türk toplumuyla bütünleşmiş bir insanım. Eğer bir kelimem varsa; doğru derim, hakikaten benimle konuşulmasın derim. Bunu ispat edemezler.”²¹⁸

Şimdi düşünüyorum da aynı sözleri Demirel söyleyince ona kızmış, Gülen söyleyince onu sevmişiz.

Neden acaba?

Gülen ve Bediuzzaman

Fethullah Gülen Bediüzzaman Said Nursi (rh.a.) yi hep “pîri mugân” diye anar ve fikirlerine referans gösterir. Fakat

²¹⁸ <http://tr.fgulen.com/content/view/2257/141/>

“siyasal İslam” karşıtlığında Bediüzzaman Said Nursi (rh.a.) yi bu görüşlerine alet eder. Bence hiçbir akli başında nurcu bunu kabul edemez, etmemelidir de.

O büyük insan şartlar gereği yapabileceğini yaptı, iman hizmeti için çalıştı, mücadele etti. Şartlar müsait olmadığından doğrudan bir “İslam devletinden” ve “hilafetten” söz etmedi. Ama bu onları bilmediği anlamına gelmediği gibi, hele istemediği anlama hiç gelmez. Biz öyle bilir, öyle severiz üstadı. Hele karşı olmak, asla ve kat’a ümkün değildir! Hangi akli başında bir Müslüman, imkan varsa İslam’ın devlet olmasını istemez ki Bediüzzaman Said Nursî istemesin? Bunun aksini düşünmek, Peygamber Efendimizin Medine Dönemini yok saymak demektir.

Şu sözler Bediüzzaman Said Nursi (rh.a.) yi açıkça istismardır:

“Bediüzzaman Said Nursinin şariat'tan kastettiği de, bugün bazılarının iddia ettiği gibi, teokratik bir devlet özlemi değildir. Çünkü, 'İslam'ın yüzde 95'i iman, ibadet ve ahlaka mütealliktir, ancak yüzde 5'i idareye bakar, onu da idarecilerimiz düşünsün' diyen de odur ve bu sözü tek parti döneminde söylemiştir.”

O zaman adama sormazlar mıydı, madem öyle de bu adama yıllarca zulüm edenler, onun fikirlerini anlamadan mı eziyet ettiler?

Hadi farzı muhal onlar ahmak idi, anlamadılar, Bediuzzaman da mı onlara anlatamadı (haşa) aynı düşüncede olduğunu?

İşte istismar bu demektir. Ama korkunç olanı, Bediuzzaman Said Nursî gibi hayatı cihat meydanlarında, zindanlarda ve sürgünlerde geçen bir adamı istismar konusu yapmaktır. Çarpmaz mı bu istismar adamı eninde sonunda?

Atatürk'ü Saygılı Ama...

Fethullah Gülen kendi adıyla açılan sitesinde “ben asla takiiye yapmam” diyor. Ona göre dinde takiiye olmaz. “O akidesi bozuk şiiilerin işidir.”

İşte şu cümleler de bu açıdan takiiye değil, gerçeklerdir:

*“Ben Mustafa Kemal Atatürk'ün askeri bir dahi olduğunu, idare bir dahi olduğunu, istiklal mücadelesi ile ezilmiş bir milleti yeniden istiklalinin kazandırma suretiyle, ona hürriyeti tattırıldığını, ve her şey olmaya müsait hale getirdiğini defaatle arz ettiğim gibi bir kere daha sizin vasitanızla bütün Türk toplumuna arz ediyorum.”*²¹⁹

*“Devletin başına gelmiş bir insana hakaret ettirmem. Bunu kim yaparsa yapsın. Türk'te yapsa Müslümanda yapsa yakışsız şeyler bunlar. Dinde her hangi bir insanı yerin dibine batırma gibi vazife ve sorumluluk yoktur. Sövmenin sevap olduğuna dair hiçbir kitapta bir şey yoktur.”*²²⁰

Başka hiçbir meziyeti olmasa bile sırf “Devletin başına gelmiş bir insan” olduğu için Atatürk'e saygılı olan ve hakaret ettirmeyen Fethullah Gülen, bakınız aynı makama gelin dindarlara nasıl davranıyor.

Neden Dindarları Sevemiyor?

Evet, söz konusu M. Kemal olunca “Devletin başına gelmiş bir insana hakaret ettirmem” diyeceksin, ama aynı

²¹⁹ <http://tr.fgulen.com/content/view/223/141/>

²²⁰ <http://tr.fgulen.com/content/view/223/141/>

devletin başına Erdoğan veya Erbakan geçince alay edecek, hakaret edecek, kötü lakap takarak aşağılayacak, beddua edecek, “gebersin” diye etrafına dua ettireceksin öyle mi?

İsrail devletinin otoritesini tanıyacaksın, ama kendi devletinin otoritesini tanımayacak, itibarını beş paralık etmez duruma düşürmek için devletin MİT turlarını yasak olduğu halde yargı ve jandarma eliyle silah çekip durduracaksın, milleti iç savaşa kışkırtacaksın, sırf sevmediklerini iktidardan düşürmek için siyasilerle ve teröristlerle iş birliğine gideceksin, vatanın ve milletin zararına elinden gelen her şeyi yapacaksın, öyle mi?

Bir siyasetçinin senden saygı görmesi için ille de sosyalist, Kemalist, laik, batıcı, din ve şeriat düşmanı mı olması lazım? Ya da İsraili, Amerikalı, Avrupalı mı olması lazım?

Bu dindar siyasetçilere karşı kin ve nefretiniz neden veya nereden kaynaklanıyor acaba?

Şu işin garabetine bakınız ki elin adamı yıllar yılı İslam’ın içini boşaltarak şeriatsız ve devletsiz bir “İlmli İslam”, yani batıcıların elinde turnakları sökülmüş kukla bir İslam için çalışmış, ABD ve İsrail vakıfları ile kol kola girerek ülke ülke iş tutmuş, biz de bu adamı “İslam’a devletini kazandıracak adam” diye, “İslam devriminin ashab gibi altın neslini yetiştiren hoca” diye muhabbet beslemiş, dua etmişiz.

Hakkın hatırı için hiç risk almayan, “müspet hareket etme” adı altında küfre, fiska, harama, günaha ve münkere/çirkine asla tavır koymayan, her kötülüğü “eyvallah” diyerek sineye çeken, sözde “hoşgörülü” ama özde “omurgasız” olan adamları da “Ashab-ı Bedir” gibi “devlet kuran mücahitler” sanmışız.

Dünyanın dört bir yanında kurdukları okullarda meğer Türkçe mecburi ders bile değilmiş, İslam hiç öğretilmemiş. Bilakis çok iyi İngilizce öğretilirmiş. İngiliz dili, İngiliz kültürü demektir. Demek bunların amacı İslam için değil, yeryüzünde ABD ve Siyonist emperyalizmi için yarın iş başına gelecek iyi elemanlar yetiştirmekmiş. Hem de ülkemdeki fakir fukara Müslümanların paralarıyla! Bu ne sinsi plandır böyle?

Fakir fukara Müslümanların paralarıyla dünyada kendileri için iyi eleman yetiştiren ABD ve Siyonist emperyalistleri takdir etmemek mümkün mü? Ya da buna alet olacak kadar gerçeklere kör kalanları kınamamak mümkün mü? Ve nihayet bu kadar yanılmamıza siz olsanız “aferin” demez misiniz?

Evet, aferin bize!

Daha doğrusu maksatlarını anlıyorum da neden bu üslûbu kullandıklarına şaşıyorum. Evet, Türkiye’de “şeriat devleti istiyoruz” diyenler de vardır, şimdi ortada bunu söyleyen, bunun için teşkilatlanmış ve talebini açıkça dile getirmiş bir kurum, bir kuruluş var ise oturup onlarla konuşmak, tartışmak gerekir, önce onları anlamak icabeder; şeriat devletinden neyi kastediyorlar, örnekleri hangi devlettir, azınlıklar ne olacak, Müslümanım deyip de İslâm’ı hayatında uygulamayanların durumu ne olacak, diğer insan, topluluk ve ülkelerle nasıl bir ilişki kuracaklar, çağdaşlığı nasıl anlıyorlar, hem şeriat devleti, hem de çağdaşlık nasıl gerçekleşecek? Evet, bütün bunları sormak, anlamak ve tartışmak gerekir.

Eğer şeriat devleti isteyenler bu isteklerini gerçekleştirmek için silaha sarılmıyor, başkalarının hak ve hürriyetlerini ihlal etmiyorlarsa, sırf şeriat istediler diye onları hapislere atmak, işkencelere tabi tutmak asla fikir ve ifade hürriyeti, laiklik, demokrasi ve insan hakları ile bağdaşmaz.

Son zamanlarda laikçileri ayağa kaldıran, şeriat geliyor korkusuna kapılarak orduyu müdahaleye çağırmaya kadar götüren olaylar nedir?

Refah Partisi'nin dört talebi ile Sincan olayı meydana geldi. Nedir o talepler?

Sayalım efendim: Kurban derilerini Müslümanlar istediklerine versinler. İsteyen kadınlar istedikleri her yerde örtünebilsinler. İsteyenler kara yolundan da hacca gidebilsinler. Camisi az olan bazı yerlere -halk istiyorsa- cami yapılsın.

Bu talepleri dile getiren ne başka bir kuruluş, ne de illegal bir teşkilattır. Resmen bir partidir. Silahlı bir eylem yok. Başkalarının hak ve hürriyetlerini kısıtlama gibi bir durum da yok ortada. İnsan hak ve hürriyetlerine, demokrasiye inanan, laikliği de bir kısım Batı ülkelerinde anlaşıldığı mânada “din ve vicdan özgürlüğü” şeklinde anlayan hiçbir kimse bu talepler karşısında "şeriat devleti istiyorlar, şeriat geliyor" diye paniğe kapılmaz veya demagoji yapamaz.

28 Şubat öncesinde Sincan'da yapılanlar lokal bir olaydan ibarettir, asıl amacı İsrail'in zulmüne dikkat çekmektir. Bu zulüm karşısında kayıtsız kalan da insan değildir. Eğer toplantı amacını aşmış ise, eğer mevzuat çiğnenmiş ise mevcut ve işlemekte olan sistem gereğini yapar ve iş biter. Diğer taleplere gelince bunların İran'la, Cezair'le ne alakası var? Kadınların örtünmesine izin vermek mi onları "toplumun içerisinden çeker", yoksa inandığı halde örtünmesine izin vermemek mi?

Hem kim kadınların ille de İranlı hanımlar gibi örtünmesini istiyor?

Ona Tövbe Ve Özür Gerekir

Adam yerine duramaz oldu. Susacağım diyor ama kin ve nefreti o dereceye gelmiş ki, susamıyor. Her konuştuğunda daha da batıyor. Telafi etme yerine yarayı derinleştiriyor. Düştüğü uçurumu büyütüyor. Arkasındakileri iyice çıkmaza sokuyor.

Böyle hoca mı olur demeyeceğim artık, sorum şöyle: “Böyle lider mi olur?”

Daha önce de Ak Partiye oy verenlere çatmıştı. Sonra sarıklı ülemaya, taylasanlılara çatmıştı. Şimdi hızını alamamış ki çatma sırası Diyanet ve orada çalışan hocalara gelmiş.

Bu zamana kadar muhafazakar iki siyasetçi hariç; dün Merhum Erbakan ve bugün de iktidara gelgiği günden beri yiyip yiyip de işini bitirdikten sonra şimdi kötilediği Erdoğan hariç her siyasetçiyi öven, Hatta Atatürk'e dahi diyen, Demirel'e ödül veren, Ecevit'e "şafaat yetkim olursa ilk ona kullanacağım" diyen, Yılmaz ve Çiller önünde eğilen, Papa karşısında iki büklüm olan adam, şimdi bakın neler söylüyor?:

“Hem öyle bir dönemde yaşıyoruz ki, kalkıp böyle bir yalana yalan diyen, böyle bir serikaya sirket diyen, böyle bir iftiraya iftira diyen çıkmıyor. Dahası camilerde “Sözler şöyle söylenecek! Hutbeler şöyle okunacak! İfadeler şu şekilde olacak!” filan denircesine, bir yönüyle hutbe karakteri belirleme gibi şeylere girişiliyor. Ve bu ne yapıyor? O mesâvîyi, o günahı mübah haline getiriyor, yaygınlaştırıyor! Dini biliyor gibi görünen insanların bu mevzuda sessizliği bir referanstır; o haramların irtikâp edilmesine bir referanstır. O günahları işleyen insanların vebâli onların da sırtına binecektir. Ve o günah, bir camiaya karşı, birkaç camiaya karşı, insanlara karşı işleniyorsa şayet, bütün bunların vebâli aynı zamanda

onların sırtına bir yük halinde yüklenecektir. Zira Kur'ân-ı Kerim'in ifadesiyle, günahlara sebebiyet verenler, bir yönüyle azdırdıkları, şirazeden çıkardıkları insanların veballerini de - sebebiyetleri yüzünden- sırtlarına alacaklardır.”²²¹

Çatmadığı bir Diyanet ve hocalar kalmıştı, onların da zehirli etini yedi nihayet kendince. Oysa geçmişte o Diyanet için ne övgüler düzdüğü hala kulaklarımızda çınlıyor. Sahi kaç gülen var? Daha doğrusu kaç maskesi var bu adamın, her zaman ve mekana münasip düştükçe cebinden çıkarıp takacak?

“Dilsiz şeytan” diyor insanlara. Çünkü Ak Partinin haramlarına, günahlarına karşı çıkmıyorlarmış. Susuyorlarmış...

iyi de sen hiç aynaya bakmaz mısın? Ne görüyorsun mesela orada? Biraz yardımcı olalım mı? Sen şimdi herkese "dilsiz şeytan" dersin sana demezler mi "ömrün boyunca sen de aynısını yaptın. Demek kaç yıldır dilsiz şeytanmışsın sen" diye? Evet, Demirel, Ecevit, Çiller zamanında hiç yolsuzluk olmadı mı idi? Olduysa senin sesin nerdeydi o zaman? “Müsbet hareket etmek gerekir” diye gıkın çıkmıyordu senin de şakirtlerin de. Ne güzel müşterek çalışıyordunuz. Şimdi mi öğrendin “dilsiz şeytan” olma hakikatini bay müfettiş?

Yazık, davasına bu kadar ihanet eden ve arkasındakileri bu kadar perişan eden bir beceriksiz daha gelir mi dünyaya, bilmem. Oturup hatalarına ağlayacağı yerde, hala konuşarak sağa sola çatıyor. Kendini böyle kurtaramazsın. Kurtuluşun yolu yaptığın kötülöklere pişman olup Allah'a tövbe, kullara da özür beyan etmen gerekir. Ama bunun için insan önce kibirden kurtulup tevazuyu öğrenmeli...

²²¹ <http://www.habervaktim.com/haber/397752/gulenden-ak-parti-hukumetine-ince-gonderme.html>

Gülen'i Kim Dinliyor?

Habervaktim'den okuyoruz, Gülen'den Mesaj Varmış. “İstanbul'da düzenlenen Türk-Arap Entelektüeller Forumu'nda konuşan Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı (GYV) Başkanı Mustafa Yeşil, Fethullah Gülen'in güncel meselelerle ilgili bazı değerlendirmelerini katılımcılarla paylaştı.

Mustafa Yeşil, ABD'de yaşayan Fethullah Gülen'in gündemle ilgili görüşlerini anlattı. Yeşil, son günlerde cemaatle ilgili tartışmalara cevap verilmesinin istenmediğini belirterek, Gülen'in mesajını aktardı.”²²²

İşte o mesajdan bazı satır başları;

"Bırakın Kur'an ve Sünnet çerçevesini, hukuk ve insanlıkla bile tevil edilemeyecek söylemlere girilmesi sizi asla tahrik etmesin. Eğer bu söylemlerle istikbalde utanacak olsalar bile siz, onlarla kapınızı bir daha açmayacak şekilde kapatmayın, bir daha onların yüzüne bakmayacak şekilde ağır sözler ve söylem söylemekten mutlaka kaçınun. Eğer onlar bir gün bu kadar cümlelere, sözlere ve ifadelere rağmen kapınızı çalacak olurlarsa, kapınızın asla kapalı olmaması gerektiğini asla unutmayın."

Bunları okurken şu “ev sahibini bastıran yavuz hırsız” fıkrası aklıma geldi:

- Baba bir hırsız tuttum.
- Bırak gitsin oğlum, Allah'a havale et.
- Baba ben onu bıraktım ama o beni bırakmıyor.

Her neyse, devam edelim:

²²² <http://www.habervaktim.com/haber/361620/gulenden-mesaj-var.ht>

“Bu söylemlerin içerisinde eğer size 'it' derlerse siz onu kötüye yormayacak, -kardeşlerimizden Allah razı olsun, Cenab-ı Allah'ın yarattığı bir varlık olarak bizi kaale almışlar. Bizi varlık statüsünde değerlendirmişler- deyin. O itin bile bir değerinin olduğunu, kıymeti harbiyesini nazara alarak o sözden kendinizi kırarak bir mana çıkarmayacaksınız.”²²³

Aman Allah'ım, bu ne tevazu! “Gebermeyen uzun adam” bunu duyunca çok utanır herhalde. “Karunlar, Firavunlar, evlerine ateş dolasıcalar, önleri kesilesiceler...” Hoca'nın bu sözlerini duyunca çok etkilenmişlerdir herhalde. Umarım salonda bu müthiş tevazu ve fazilet gösterisi karşısında etkilenip de ağlamayan kalmamıştır bu mektup okunurken. (!)

“Unutmayın ki bu gerginlikler gelip geçicidir. Geriye dönüp baktığınız zaman yüzünüzü kızartacak, sizi utandıracak, kardeşlerinize karşı sizi mahcup edecek bir kelimeniz olmamalı. Biz sabrı, sükûtu tercih ediyoruz.”

İşte “tribüne oynamak” bu olsa gerek! Keşke dediğiniz gibi olsaydı! Keşke “hocam, lütfen bir müddet susunuz. Medyanızdaki bu 24 saat canlı yayındaki hakaret ve ihanetleri durdurunuz” dediğimizde, size bugünleri biz hatırlattığımızda keşke dinlemiş olsaydınız!

Bunu yapmadınız. Biz, “lütfen hocam, ‘benim işim değildi bunlar, pişmanım’ deyiniz” dedikçe siz “Pişman

²²³ Bunu ağzını açtığı zaman “salya, köpek, kişneyen, böğüren, gübre olacaklar, Firavun, Nemrut, gecekondu saraya giden görgüsüz, uzun adam, sevilmeğe değmez, ailesine ihanet eden, hırsız, münafık” vs. vs. diyen birisi söylüyor. Bilmem ki tezat mı dersiniz, komik mi dersiniz, bir bedende kaç ruh mu dersiniz, ruh hastası dersiniz, zavallı mı dersiniz, kibirin insanı getirdiği son nokta mı dersiniz. Bunlar hep kandırma ve haksız yere sevilme arzusunun bayat ve bayağı numaralarıdır. Böyle bir ruh halinden korkulur elbette.

değilim” dediniz hep. Şimdi sizde hiç kabahat yokmuş gibi, sizin arkadaşlarınızda hiç suç yokmuş gibi, zeytin yağı gibi üste çıkmışsınız da büyük bir pişkinlikle kalkmış “size 'it' derlerse siz onu kötüye yormayacaksınız, kalp kırmayacaksınız” diyorsunuz. Vallahi bravo! Bu kadar pişkinliğe pes doğrusu...

Böyle inandırıcı olamazsınız Bay Gülen. Belki söze özeleştirile ile başlamalıydınız. “Biz de bazı yanlışlar yaptık. Belki kardeşlerimizi tahrik ettik. Yanlış yapmalarına sebep olduk. Ben pişmanım” deseydiniz, belki dinlenirdiniz. Ama diyemiyorsunuz işte. Peki öyleyse, Allah aşkına nedir bu tevazu kılığına girmiş gurur ve kibir!..

Hiç unutmamamız, her zaman okuyup ders çıkarmamız gereken bir ayet şöyledir:

“Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz? Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük gazap gerektiren bir iştir”.²²⁴

Gerçekten iman etmiş samimi Müslümanların söz ve eylemleri arasında uyumsuzluk olmaz. Yani doğru ve ideal olanı olmamasıdır. Müslümana yakışan tutum, söylem ile eylem arasında tutarlılığın olmasıdır. En azından buna mümkün merteye dikkat etmek gerekir. Ayetler bu dikkat ve özeni göstermek gereğini bildirilmektedir. Bunun aksine bir davranış kişiyi hem sözünün geçersiz olması ve muhatabın gözünden düşmesine, hem de ondan öte Allah Teâlâ'nın katında değerinin düşmesine sebep olur.

Şimdi “kalp kırmayınız” diyorsunuz, ama sizi kim dinliyor? En yakın arkadaşlarınızın söylem ve eylemlerine bakar mısınız bir? Gazeteleriniz, televizyonlarınız dinliyor mu

²²⁴ Saf, 2-3.

sizi? Nerde? Sabah akşam kesintisiz lağım gibi kin, nefret, düşmanlık, iftira, alay ve aşağılama pislikleri akıyor ağızlarından ha bire. Ama siz hala karşı tarafı suçluyorsunuz. Siz kendiniz bile dinlemiyorsunuz kendinizi. Hal böyleyken kimden ne bekliyorsunuz?

Ben yazı boyunca bir kere olsun “biz de hata yaptık, pişmanız” sözünü aradım durdum, ama bulamadım. Bunun yerine hep kendini beğenme, yaptığını övme, gün gelir anlaşılır olma, iş başarma ve hata yapanları af etme gibi faziletfürüşluktan bahsediyorsunuz.

Mesela “Kimseye kinimiz ve nefretimiz olamaz” diyorsunuz da, daha düne kadar yan yana yürüdüğünüz bu insanların, sizin tabirinizle bu kin ve nefretin nasıl oluştuğunu görmezlikten geliyorsunuz. Ama az çok işin farkında olduğunuzu şu cümleler ele veriyor:

“Unutmayın ki demagoji, her lafa bir laf yetiştirme, her söze bir söz yetiştirme, her hakarete bir hakaret yetiştirme, Cenab-ı Hakk'ın rızasıyla tarif edilemez. Ben sadece ve sadece hak üzere konuşmanızı tavsiye ediyorum. Unutmayın ki meşru daire dardır. Bazen meşru dairede kalmak sizi tatmin etmeyecektir. Daha fazla şeyler söylemek isteyeceksiniz. Ama unutmayın sabrın gücü ve meşru dairede kalabilmek, geleceğin inşası ve sizin temel ilkeniz olan müspet hareketin lazımıdır. Olmazsa olmazdır.”

Ama boş temenniler olarak kalıyor bu fazilet gösterileri. Ya da yarınki tarihe not tutuluyor belki de. Sizin büyük adamlığınızın kayıtları tescilleniyor, kim bilir. Fakat ne kadar komik olduğunuzu herhalde fark edemiyorsunuz? Suçluluk psikolojisi demek böyle bir şey!

Ya şu aba altından sopa göstermek ne kadar da çiğ kaçıyor:

“Ama benim korkum, Allah'ın hukukuna girmişlerse, amme hukuku ihlal etmişlerse, onları affetme yetkisi bize ait değildir. O Allah'a aittir.”

Ne demek bu? Haşa sümme haşa, “o bizim kadar hoşgörülü, merhametli ve af edici olmayabilir, korksunlar” demek mi? Sen neymişsin be Gülen!

Benim size tavsiyem, bu sözün sizin için de geçerli olduğunu, biraz da sizin başkalarının kul haklarını ihlal etmeler karşısında o günahlarınızı affetme yetkisinin Allah'a ait olduğunu düşünmenizdir. Bir “hoca” olarak bunu bilmiyor olamazsınız değil mi?

Ben eski Fethullah Hocayı ne kadar severdim Allah biliyor. Bu yazıları yazarken içim parçalanıyor. Ama eleştirilerimde haklı olmanın huzurunu yaşıyorum. Hala sizin “hiçbir kelamınızla bir mümin kalbini kırmayı aklınızdan, hayalinizden bile geçirmeyin” sözünüzü takdirle karşılıyorum ama görüyorum ki uygulanmıyor, uygulanmayacak. Bütün medyanız yanlış tutumlarınıza devam ediyor. Kimse sizi dinlemiyor. Neden?

Çünkü siz bile dinlemiyorsunuz kendinizi. Kötü örnek oluyorsunuz. Bu çok acı bir durum değil mi? Bunda en büyük hata payı sizde değil midir? Çok mu zor hatadan dönmek? Çok mu zor “pişmanım” demek? Çok mu zor kibri, benliği, eneyi kırmak?

Evet, çok zordur.

Son sözlerinize katılıyorum:

“Maşeri vicdan (kamu vicdanı) ilk dönemde doğrudan tespit edemez, kitlesel halde savrulur, bir oraya gider, bir buraya gider. Ancak unutmayın ki maşeri vicdanın gelip sükün edeceği mahal, hak ve hakikattir. Hakk'ın ve hakikatin nerede olduğu ortaya çıkacaktır.”

Allah Teâlâ'nın biricik dini İslam aziz olsun. Ümmet izzet ve şeref bulsun. Küfür rezil ve rüsvay olsun. Hakkın hatırı âlidir, her zaman mübarek olsun.

Gülen'in 'küçük' ihaneti!

Sizin için bir yazıyı alıntıluyayım buraya. Okuyunca “kanında varmış” diyeceksiniz büyük ihtimal:

“Aşağıda ayrıntılarını aktaracağım, oldukça enteresan bu hikâye üzerine dün Nakip Efendi'ye telefonla ulaştım.

Nakip Efendi 76 yaşında. Erzurum'da yaşıyor. Alvarlı Efe Hazretlerinin hali hazırda hayattaki torunlarından ve Gülen'in de Kurşunlu Medresesinden arkadaşı.

Gülen'in o yıllardaki medrese arkadaşlarından bir diğerini de Mehmet Nuri Yılmaz olduğunu aktardı Nakip Efendi.

Sayın Dumanlı, Alvarlı Efe hazretleri bölgede hala etkisi ve sevenleri olan Allah dostu bir alim.

Mutlaka okumuşsunuzdur Fethullah Gülen'in 'küçük dünyam' kitabının ilk baskısında “Alvarlı İmam” başlığı altında genişçe bir bahis var.

Alvarlı Efe Hazretlerinden büyük bir övgüyle bahsediyor Gülen.

Gülen, 'Küçük Dünyam'da Alvarlı Efe Hazretleri'nin hayattayken babası için 'evladım' dediğini kendisi içinde 'talebem' dediğini (K. Dünyam s.36) anlatıyor ancak Alvarlı ailesi bunun mümkün olmadığını zaten kitapta bunun gibi pek çok çelişkinin olduğunu söylüyor.

Nakip Efendi kitapta asıl itirazlarının ise Gülen'in medrese hocası Sadi Mazlumoğlu Efendi için yazdıkları.

Diyor ki Nakip Efendi: “Gülen’in hocasına karşı yaptığı davranış sonucunda medreseden atılmak zorunda kaldığı halde meseleyi -ki Erzurum’da neredeyse infial yaratmasına rağmen, biz gençliğine, cahilliğine verip affetmeye çalışmıştık- yıllar sonra kendisini anlattığı kitabında bu kez de medreseden sanki kendisi ayrılmış gibi anlatmış. Ayrıca ayrılma sebebini de çok sinsice Sadi Efendi’nin tecrübesizliğine ve saflığına ve aralarındaki anlaşmazlığa bağlamış.”

Kitap, gazetede yayınlanmaya başlayınca haberdar olduklarını söylüyor Nakip Efendi.

Ve Alvarlı Efe Vakfı kurucusu ve aynı zamanda damatları olan Hattat Hüseyin Kutlu Latif Erdoğan’la görüşerek ‘Sadi Efendiyle ilgili yazılan kısmın hiç de Gülen’in yazdığı gibi olmadığını, düzeltilmesini’ istemişler.

Düzeltilmiş.

Gelelim Gülen’in gerçekte Kurşunlu Medresesi’nden ayrılma sebebine.

Alvarlı Efe vefat edince yerine oğlu Seyfettin Mazlumoğlu geçiyor. Seyfettin beyin büyük oğlu Sadi Efendi’de Kurşunlu Medresinde hocalık yapmaya başlıyor. Gülen de onun öğrencisi.

Birgün medresenin önüne jandarmalar geliyor ve Sadi Efendi’nin kollarına kelepçe takarak ilçedeki Gürcü Kapı Karakoluna götürüyorlar. Gözaltına alıyorlar yani.

Sadi Efendi’nin başına gelenler bölgede anında duyuluyor ve halk karakolun önüne yığılıyor. Deyim yerindeyse kıyamet kopuyor o gün Erzurum’da.

O tarihe kadar böylesi bir hadise yaşanmamış. Hadise kısa bir süre sonra anlaşılıyor. Meğer Sadi Efendi’den şikayetçi olan öğrencisi Fethullah Gülen!

Meğerse bizim Gülen, ‘zaten benden 5-6 yaş büyüktü’ dediği hocasına kızmış ve gitmiş ‘Atatürk aleyhine konuşuyor, bu adam Atatürk düşmanlığı yapıyor medresede’ diyerek karakola şikayette bulunmuş. 1955-56 olmalı diyor Nakip Efendi.

‘Neden böylesi bir iftira attı’ anlayamadık yıllarca ve bölge halkı da unutmaya çalıştı.

‘Bugün yaşananlara bakınca medresede o gün yaşadıklarımızı hatırlıyorum. Hocasının ellerine kelepçe taktıran, Atatürk düşmanlığı yapıyor diyerek şikayette bulunan Fethullah Gülen geliyor aklıma. Ve o gün yaşadıklarımız.’

Geçen hafta duyduğum bu acı hikayenin tüm taraflarıyla konuştum. Latif Erdoğan’la... Alvarlı Vakfı kurucusu ve Efe ailesinin damadı Hattat Hüseyin Kutlu ile ve... O günün canlı şahidi Nakip Efendi ile. Bugün yaşadıklarımızı ve Fethullah Gülen’in ruh halini anlayabilmek için oldukça ibret verici bir hadise.

Çocukmuş demeyin, kızarım; 2-3 yıl sonra askere gitmiş. Küçüklüğünde bırakmamış Gülen... Almış kitabına ve ‘tecrübesizdi, saftı, anlaşılmadık’ diyerek yazmış!

O zaman sorarlar değil mi, anlaşmazlık neydi bir anlat bakalım, diye...

Fethullah Gülen ve küçük dünyası!

Yarın konuşacakmış! Merakla bekliyorum...”²²⁵

²²⁵ http://www.aksam.com.tr/guncel/fethullah-gulenin-kucuk-ihaneti/haber-292578/?utm_source=onerilen%20haber2&utm_medium=onerilen%20haber2&utm_campaign=onerilen%20haber2

Bu Ne Soytarılıktır?

Allah müstehaklarını versin, “bulaşmayayım şu pisliklere” diyorum, okuduklarım, duyduklarım beni yine hak namına gayrete getiriyor, mesuliyet duygusuyla yerimde duramıyorum, hak adına, ülkem adına, insanım ve ümmetim adına yine yazıyor, yine konuşuyorum. Sorumluluk böyle bir şey demek ki!

Ne diyor görsem muhabbetle kucaklayacağım o yiğit insan, sevgili Hüseyin Gülerce kardeşimiz, okumuşsunuzdur herhalde. Yahu bu nasıl bir soytarılık, nasıl bir maskaralık, nasıl bir densizlik, nasıl bir yuları şeytana kaptırmaktır Allah aşkına?

Düşünmedim değil, “acaba sayın Gülerce yalan söyleyip de iftira atmış olmasın?” diye. Düşündüm ve bunun için makul bir cevap bulamadım. Aksine ortada koca bir kopuş var. Şandan, şöhretten, elinin emeği ile de kazansa, işinin karşılığı da olsa, bir hayli miktar menfaatten, paradan mahrumiyet var. İsteseydi, bütün bunlar devam eder giderdi.

O zaman dediklerini okumadıysanız azıcığını yazalım:

Beyaz TV ekranlarında yayınlanan Türker Akıncı'nın moderatörlüğünü yaptığı “Ortak Akıl” programında gündemi değerlendiren Gazeteci - Yazar Hüseyin Gülerce, Gülen cemaatin kirli oyunlarını anlattı. İşte Gülerce'nin çarpıcı açıklamaları:

'Beni ikna etmek için cemaatteki üst düzey iki yetkili evime geldi. 'Erdoğan 30 Mart'taki yerel seçimleri göremeyecek. Çünkü ya akıl hastanesine kapatılacak ya da intihar edecek' dedi.

Ben hayretler içerisindeyim. Bu gazetelerde ve televizyonlarda yer almadı. Diyorum ki; ‘Tayyip Erdoğan gibi birisi namazlı niyazlı, imam hatip mezunu, neden intihar etsin?’

Onlar da 'Çünkü çok gizli çekilmiş videolar var' dediler. 'Bu gizli çekimleri kim yapıyor?' dedim. Ağzından kaçırdı; '40 koruma polisininin 25'i bizim arkadaşımız' dedi.

Şimdi tabii bunu inkar edeceklerdir. Ben yalan söylüyorsam Allah beni kahretsin. Söylemedik diyorsanız siz de ‘beni Allah kahretsin’ deyin, kamuoyu önünde yeminleşelim.”²²⁶

“Çünkü çok gizli çekilmiş videolar var” ne demek?

Bir insanın çok özel hayatına bir şekilde gizlice girerek bunu hangi hayvan çeker?

Bunu hangi mahluk teşvik eder, fetva verir?

Nihayet bunu zamanı gelince şantaj için kullanmak üzere hangi cibiliyetsiz yanında saklar?

Bırakın Müslümanlığı, hadi görmeyin, bilmeyin Hucurat Suresinin 12. Ayeti olan “ve lâ tecessesû: ve tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini, hata ve kusurlarını araştırmayın)” emri ile bunu yasaklamasını, yahu böyle bir kepezelik Yahudilikte de olmaz, Budistlikte de. Hatta dinsizlikte bile böyle lanet olası rezillikler olmaz. Batıda “paparazzi” adı altında bu tür iğrençlikleri yapanlar varsa da toplumda lanetlenir, hukukta da cezalarını alırlar. Bu insanlık değil kardeşim. Hatta bu hayvanlık da değil. Hâşa ki bir hayvan böyle alçaklıklar yapsın.

²²⁶ <http://www.habervaktim.com/haber/426461/huseyin-gulerceden-bomba-aciklamalar.html>

Kendimizi bir an başına bu iğrenç iş gelmiş bir kişinin yerine koyalım. Aman Allah'ım! Adam öfkesinden çıldırır yahu! Bu nasıl bir beladır yahu, bu nasıl bir skandaldır, bu nasıl bir rezillik ve kepezelik, bu nasıl bir şerefsizlik ve haysiyetsizliktir, bu nasıl bir alçaklıktır! Böyle bir şeyi akıl, mantık, havsala alır mı arkadaş? Allah başlara vermesin! Ocaklardan kiş kiş!

Bu zamana kadar tabandaki saf Müslümanları, zamanında bizim gibi kandırılmış iyi niyetli insanları, hep “bir gün gerçeği görürler” diyerek incitmemeye çalıştık. “Kardeşiz” dedik. “Uyanmalarına yardımcı olalım” dedik. Bugün de aynı dilek ve temennilerle onların artık bu çıplak gerçeği görmelerini ve dinine, milletine, ümmetine, vatanına, tarihine, medeniyetine açıkça ihanet etmiş olan haini²²⁷, Allah için terk etmelerini bekliyoruz.

Hüseyin Gülerce kardeşimizin bu sözlerini de duyduktan sonra daha ne bekliyorlar? Hâlâ hatayı kabul etmiyorlarsa, “dediğimizi dedik, çaldığımız düdük” diyorlarsa, hala bu ihanetleri ve insanlık dışı davranışları savunup destekliyorlarsa, artık mazur değildir.

Düne kadar, “tabandaki masumlara bir sözümüz yoktur” diyorduk. Ama bugün “var” diyoruz ve tekrar ediyoruz: “Bu kadar da saflık olmaz be kardeşim. Artık bu saflık değil, ahmaklıktır. İyi niyetli isen uyan artık. Hâla ne işin var bu namahreme göz dikmiş, röntgenci, şantajcı hainlerin yanında?”

Artık kim ahmak değilse gerçeği görmeli ve ilkeli olmalıdır. Artık şahıs Müslümanlığından, daha doğrusu şahsı ilahlaştırıp ona tapınmaktan, kitap Müslümanlığına

²²⁷ Bıçak kemiğe dayanmış ki, galiba ilk defa Gülen için “hain” dedim. Bundan sonra bu kelimeyi çok duyacaksınız.

yükselmelidir. Ahmaklara gelince, ahlakçıların ve doktorların dediğine göre o hastalığın tedavisi yokmuş. Dolayısıyla onlara bir sözümüz yoktur. “Bırakın sarhoşu, yıkılana kadar gitsin” dedikleri bu olsa gerek.

Herkes iyi bilmeli ki, ahirette kimse kimsenin yükünü çekmez. Suç da şahsidir, ceza da. Ödül de öyledir bir yerde. Onun için birileri, “ben bana bağlı olanları ahirette kurtaracağım” diyorsa, o en büyük sahtekardır, istismarcıdır; ona göre davranılmalı...

Niye mi?

Hz. Peygamber Efendimizin (sav) ciğerparesi kızı Fatıma annemize diyor ki: “Ey Resulullah’ın kızı Fatıma! Sen de kendini Allah’tan satın almaya çalış, babanın peygamberliğine güvenme; zira senin için de bir şey yapamam.”²²⁸

Aynı şeyi başka akrabaları için de söyledi hem de açıktan ve yüksek sesle. Sevgili Peygamberimiz (sav) Efendimiz demek istiyor ki, ”Dünyada ne isterseniz isteyin,

²²⁸ Bkz. Buharî, Vesâyâ 11; Tefsir (26) 2; Müslim, İman 348-352. Kendi akrabasına, halasına, kızı Fatıma, eşi Aişe’ye hitaben söylediği buna benzer ifadelerin hikmeti; Allah’a karşı bir hüsn-ü edebî ifadesi olduğu gibi, muhtemel bir şımarıklığı da önlemektir. Herkes bundan dersini almalıdır. Ancak bu ve benzeri rivayetlerden “şefaatin inkarı” anlaşılmalıdır. Hz. Peygamber (asv)’in şefaatinin varlığı pek çok sahih hadislerde geçmektedir. Mesela bir hadiste “Benim şefaatin ümmetinden büyük günah işleyenler içindir.” buyurmuştur. (Ebu Davud, Sünnet, 23; Tirmizî, Kıyame, 11). Şefaathadisi, İslam ümmetini ümitsizlikten kurtaran ve hakikaten tahakkuk edecek bir gerçeğin ifadesidir. İslam ümmeti bu konuda ittifak halindedir. Sadece peygamberlerin değil, alimlerin, velilerin, şehitlerin de şefaathadisinin olacağına dair sahih hadis rivayetleri vardır. Hadisleri inkar eden sapıkların aksine beyanları, şefaatten kendilerini mahrum eder, o kadar.

verebildiğimi veririm. Ama ahirette sizi kendi ameliniz kurtarır. Bana güvenerek laubali olmayın, şımarmayın, dinî vazifelerinizi terk etmeyin.”

Tekrar edelim; bu rivayeti nakletmekle –haşa- şefaati inkar etmiyoruz. Ama biliyoruz ki ondan istifadenin garantisi yoktur. Tek çare sahih iman, ihlaslı amel ve güzel ahlakıdır.

Her neyse, bir insanın ailesi ile mahrem hayatını filme almak ve onunla tehdit etmek hangi Müslümanlıktır? Buna izin veren ve teşvik eden mahluka bırakın–haşa- “hoca”, “alim”, “şeyh”, “üstad” veya “efendi” demeyi, ona “insan” demek bile caiz değildir.

Ey tarihçiler! Acaba İslam dünyası bizden evvel böyle bir soytarılık görmüş müdür?

Ben şahsen bilmiyorum ve dahi Zannetmiyorum...

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM:
ASKERÎ DARBE GİRİŞİMİ

DEVLETE İSYAN

Darbe Başlıyor

Gece yarısını devirmiştik. Odaya oğlum Abdurrahman Efendi girdi. Onunla bazen iletişim zorluğu çekeriz. Yine ona bir örnek cümle kurdu:

- Baba orduda bir şeyler mi oluyor?

- Bilmiyorum oğlum. Ben başka bir program izliyorum.

Orduda ne olabilir ki?

- Yok yani, asker demek istedim.

- Ney?

- Asker isyan mı ediyor? Tanklar filan köprüler tutulmuş...

- Deme yavrum!

Hemen haber kanallarını açıyorum sırayla. İş ciddi. Asker sokağa çıkmış. Ama TRT hariç diğer kanallar normal yayındalar. Maşallah hepsi de darbe girişimini haber veriyor ve kınıyorlar. İstanbul Ak Parti binasından canlı yayın var. Başkan askerlerin geldiğini ama teslim olmadıklarını söylüyor. Halkı sokağa davet ediyor. Önemli yerleri kuşatın diyor. Halk yavaş yavaş sokaklara çıkıyor. İlk merak ettiğimiz, emir

komuta zincirinde olmayan bir darbe teşebbüsü olduğudur. Ordunun az bir kesimi sokağa çıkmış. Gerisi sessizce bekliyor. Sanırım başarı varsa katılacaklar, yoksa sessiz kalacaklar. Tepelenirken de harekete geçerek kendilerini temiz çıkaracaklar. Komuta kademesi etkisiz kılınmış, onlardan ses seda yok. Havada uçaklar ve helikopterler uçuyor. İstanbul'da iki köprü askerlerce tutulmuş. Halkın üstüne ateş açılmış.

Daha evvel darbeye dair okuduklarımızdan dolayı rahatlıyoruz çok şükür. Çünkü emir komuta zinciri olmayan bir darbe teşebbüsü başarılı olamaz. Ordunun en korktuğu şey, birbirine kurşun sıkmaktır. Bu ise iç harp demektir. İç harp ise Türkiye'nin parçalanması demektir. Çünkü darbeler hep dış destekli olur. Onlar da asker birbirine düştüğünde en azından doğuyu bölüp parçalamak için Irak ve Suriye'den katılacak birlikleri hazırlamışlardır. Halk ne olduğunu anlamadan doğu parçalanma ihanetinin içine yuvarlanacaktır. Sonrası zaten kıyamet.

Bu arada kardeşlerimve bazı dostlarım arıyor. Kimisi korku içinde ağlıyor. “Abi ne olacak? Recep Tayyip Erdoğan'ı öldürmüşler diyorlar. Biz ne yapalım?” diyorlar.

Onlara sakın olmalarını, o haberin yanlış olduğunu, Cumhurbaşkanı öldürseler veya yakalasalar, ele geçirdikleri TRT'de anında resimlerini yayınlayacaklarını, böyle bir şeyin henüz olmadığını anlattım ve müjdeyi verdim: “Darbe başarısız olmaya mahkumdur. Zira emir komuta zincirinde tüm asker kalkışmıyor. Korkacak bir şey yok. Siz dua ediniz ve haber kanallarını izleyiniz”.

Çoğu sevinerek ve dua ederek ayrıldılar. Derken tam o sırada tatildeki Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan telefonla canlı yayına bağlanıyor. Halkı sokağa çağırıyor. Ben o zaman geriye yaslandım ve “bu darbe burada bitti. Üstelik

altın tasta büyük bir fırsat verildi hükümete. Artık FETÖ/PDY diye de bir şey kalmaz” dedim ve Erzurumlu Hakkı Babanın “Tefvizname”sini okumaya başladım:

*Hak şerleri hayreyleyler
Zannetme ki gayreyleyler
Arif anı seyreyler
Görelim Mevla neyleyler
Neyleyse güzel eyler*

*Deme niçin şu şöyle
Yerindedir o öyle
Sen sonunu seyreyle
Görelim Mevla neyleyler
Neyleyse güzel eyler.*

O gece televizyonların hepsi kahramandı. Halk kahramandı. Cumhurbaşkanı, Başbakan ve TBMM üyeleri, polisler, savcılar kahramandı ve biz onlara dua ediyorduk. Sonunda asker de tarafını ortaya koydu. Darbeye teşebbüs eden şerefsiz haysiyetsiz teröristlerin ihanetini ilan etti. Fakat halk buna tam güvenmedi. Bütün askeri birliklerin giriş çıkışlarını kapattı ve oralarda nöbet beklemeye başladı. Derken 1. Ordu Komutanı canlı yayına çıkarak askerinin devletin ve hükümetin emrinde vazife başında olduğunu ve hainleri cezalandıracağını bildirdi. O sırada Cumhurbaşkanı da İstanbul hava alanına inmişti. Halk ile buluşarak bir konuşma yaptı. Artık bizim için darbe tehlikesi kalmamıştı. Ama o adam vızır vızır hainlerin savaş uçakları uçarken nasıl bir cesaretle uçağa binerek havalandı, hala hayret ederim. Helal olsun! Boşuna değilmiş “kefenimizi giydik de çıktık bu yola” demesi. İhlas ve

samimiyet, başarının ve zaferin yarısı olduğu bir kere daha belli oldu.

O gece üç oğlum, damadım, kaynım başta olmak üzere eş dost ve Kahramanmaraş'ın neredeyse çoğu sokaklardaydı. Biz تنها bir yerde oturmamıza rağmen yer yer evimizde korna seslerini dinliyorduk. Millet sabah namazını çarşılarda kılmış. Bir müddet sonra yorgun ve uykusuz döndüler evlerine. Hepsini de tebrik ettim. Ertesi gün ben de sokaklardaydım ailemle birlikte. Facebook'ta şunları yazdım:

“Ben ihtiyar adamım. Saat 00,20 de sokak nöbetinden eve döndüm. Gece nöbeti gençlere artık. Darbeyi ve hainleri lanetliyoruz. Sahip çıkan şerefsizleri kınıyoruz. Selamlar dualar.”

Cevaplar çok güzeldi. Genellikle “Hocam sizleri Allah'ım başımızdan eksik etmesin, nöbet bizde, siz rahat uyuyun” şeklindeydi.

Sonra Facebook'un başında durmadan mesaj yazarak vazifemi yapmaya çalıştım. Sonra köşe yazılarımda olayı yorumlamaya gayret ettim. Artık Fethullah Gülen hiçbir saygıyı hak etmiyordu.

Darbe Teşebbüsü Gecesi

Aslında darbe gece saat 03 gibi olacakmış. Ama bir subayın MİT'e durumu bildirmesi, durumun Genel Kurmay'da görüşülmesi üzerine erken saate çekilmiş. Bu da halkın erken sokaklara dökülmesine sebep olmuştur. Fakat saat 16'dan sonra MİT ve GKK bu olayları bilip kendi aralarında konuşmalarına rağmen durumu ne Başbakana, ne de Cumhurbaşkanı'na bildirmemişlerdir. Bu büyük bir meseledir.

Şimdi sırası olmasa da daha sonra bunun ihmal mi ihanet mi olduğu muhakkak öğrenilmeli ve gereken yapılmalıdır.

Darbe gece boyunca devam etti. Bir ara darbeciler iyice kudurdular. Darbeciler harekate “Yurtta Sulh Harekâtı” adını vermişlerdi. Kendilerini de “Yurtta Sulh Konseyi” olarak tanıtmışlardı. Hatta “Türk Silahlı Kuvvetlerinin resmî internet sitesi”ne koydukları bildiriye ele geçirdikleri TRT’de yayınladılar. Ülkede sıkıyönetim ve sokağa çıkma yasağı ilan etmişlerdi. Ama dışarıda halk onları kuşatmış, darbeyi tanımıyorlardı. Çok geçmeden binaya girerek işgale son verdiler.

Asıl olaylar İstanbul’daki Boğaziçi ve Fatih Sultan Mehmet Köprüsü’nünde oluyordu. Bir de Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Beştepe’deki Cumhurbaşkanlığı Külliyesi bombalarla vurulmuştu. Meclis Başkanı İsmail Kahraman ve yaklaşık 50 kadar milletvekilinin mecliste bulunduğu sırada F-16 savaş uçakları meclis üzerinde alçaktan uçuş yaparak parlamentoyu dört kez bombaladı. Ankara’nın Beştepe semtinde bulunan Cumhurbaşkanlığı Sarayı’na bombalama girişiminde bulunulsa da başarılı olunamadı. Çünkü orasını kullanmak istediklerinden, yerle bir etmemişlerdi. Bu arada Muğla’nın Marmaris ilçesinde bir otelde bulunan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’a karşı suikast girişiminde bulunulması da korkunç bir olaydı.

O gece çok feci olaylar ve büyük kahramanlıklar yaşandı. Bu arada darbenin acısı da çok büyüktü. 16 Temmuz sabahı, Türk Silahlı Kuvvetleri ve Emniyet Genel Müdürlüğü personelinin gerçekleştirdiği operasyonlar sonucunda darbe girişimi bastırıldı, darbeci askerler silahları ile birlikte teslim oldu. Fakat olaylar sonucunda 104’ü darbe yanlısı asker olmak üzere 400’e yakın kişi hayatını kaybetti, 2000 kişiden fazlası yaralandı. Farklı rütbelere 8036 asker gözaltına alındı. Ne yazık ki ordu içinde neredeyse generallerin yarısı hain çıktı.

Yargı ve sivil siyaset mensupları dahil olmak üzere toplam gözaltı sayısı 10 bini aştı. Belki yüz bin insan soruşturma, işten el çekirme, açığa alınma ile işlemler gördü. Pislik çok büyüktü. Temizlik de o nispette yoğun olacaktır.

Gümrük ve Ticaret Bakanı Bülent Tüfenkci, 15 Temmuz darbe girişiminin Türk ekonomisine faturasının açıkladı. Yaptıkları ilk hesaplamalara göre, darbenin ekonomiye maliyetinin 300 milyar lira olduğunu kaydeden Tüfenkci, "Savaş uçakları, helikopterler, silahlar, bombalar, binalar; 300 milyar lira. Belki az bile söylüyorum, daha da artabilir. Tabi orta vadede tüm maliyet çıkacak. Örneğin, yurtdışından siparişler iptal oldu. Adamlar gelemeyi. Çünkü darbeciler Türkiye'yi üçüncü dünya ülkesi görüntüsüne soktu. Sokaklarda tankların olduğu, meclisin bombalandığı görüntülerden sonra gelmiyorlar. Bütün bunların tüm maliyeti orta vadede çıkacak" diye konuştu.²²⁹

Bir bilgi olarak şunları da kayda geçirelim: Gülen Hareketi destekli olduğu öne sürülen askerî darbe girişiminin ardından İstanbul Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı ve Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından Türk Ceza Kanununun anayasal düzene karşı suçlar kapsamında yer alan "cebir ve şiddet kullanarak Türkiye Büyük Millet Meclisini ve Türkiye Cumhuriyeti hükümetini ortadan kaldırmaya veya görevlerini kısmen veya tamamen yapmasını engellemeye teşebbüs", "Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın öngördüğü düzeni ortadan kaldırmaya veya bu düzen yerine başka bir düzen getirmeye teşebbüs", "halkı, Türkiye Cumhuriyeti hükümetine karşı silahlı isyana tahrik" ve "cumhurbaşkanına suikast" suçlarından soruşturma başlatıldı. 21 Temmuz'da Millî Güvenlik Kurulu toplantısı sonrasında, Türkiye Büyük Millet

²²⁹ <http://www.habervaktim.com/haber/479105/iste-darbe-girisiminin-maliyeti.html>

Meclisi tarafından anayasanın 120. maddesi gereğince üç ay süreyle olağanüstü hâl ilan edildi.²³⁰

Şimdi bizim dua ve temennimiz, kılı kırk yarararak darbecilerin ve destekçilerinin adalet eliyle cezalandırılmasının sağlanmasıdır. Bir daha darbe olmasın için hak ettikleri ceayı acımadan vermek. asla af ve müsamaha yoluna gitmemek.

“Kıtmir”in Son Tangosu

Bilirsiniz, yeryüzünün en kibirli, en gururlu, en kendini beğenmiş, en büyük “büyüklük hastalığına” ve “güç zehirlenmesine” yakalanmış psikopatu, en büyük ruh hastası, kendisine ve çevresine en büyük zararı veren en büyük haini, en zavallı ve bayağı adamı F. Gülen, konuşmalarında yer yer kendisi için “kıtmir” der.

Ne demek “kıtmir”?

Sözlükler şöyle diyor: “Kıtmir”, “katmir”, “ketmir”; yedi uyurlar olarak da bilinen Eshab-ı Kehf’in köpeğinin ismidir. Bazı rivayetlere göre Cennet'e gideceğine inanılan hayvanlardan biridir. Aynı zamanda Arapça'da “hurmanın çekirdeğinin ortasındaki küçük zara” da “kıtmir” denir.

Yani anlayacağımız halk arasında meşhur mana ile “kıtmir”, aynen Fethullah Gülen'nin kendisi için de dediği gibi “köpek” demektir. İyi ama, neden F. Gülen kendine “köpek” diyor? Bir nükte sayın, herhalde kişiyi en iyi kendisi bilir. Öyle diyorsa mutlaka bir bildiği vardır. Nihayet köpek de herkesi ısırır, herkese havlayan bir hayvan değil midir?

²³⁰ Darbe hakkında geniş bil almak için bkz.

https://tr.wikipedia.org/wiki/2016_T%C3%BCrkiye_asker%C3%AE_darbe_giri%C5%9Fimi#D.C4.B1.C5.9F_ba.C4.9Flant.C4.B1lar

Ama ona sorarsanız güya o, ne kadar mütevazı, ne kadar alçak gönüllü, ne kadar ahlaklı ve faziletli bir insan olduğunu ifade etmek için kendisine “kıtmir/köpek” der. O öyle diyecek, etrafındakiler de “aman efendim, estağfirullah, sen Allah Teâlâ’nın seçilmiş kulusun, mehdisin, kainat imamısın, başımızın tacısın. Asıl biz senin tasmalı itiniz” diyecekler. O da bayılacak bu iltifatlardan! Al külah ver takke...

Neden böyle diyoruz?

Çünkü yıllardır okuduğumuz ve ders verdiğimiz ahlak ilmi der ki: “Bir insanın kalabalıkta açıktan tevazu göstermesi, kibir alametidir.”

Aynen öyle.

Benim bir tanıdığım var. Arada bir ziyaretine giderim. Bir saat kaldımsa yanında, yarısında kendisini över. Hem de ne diyerek bilir misiniz?

“Efendim, ben kim oluyorum ki? Siz beni biliyorsunuz. Ne öyle ilmim var, ne ibadetim, ne halka hizmetim. Acizin biriyim. Ama şu şu işleri yapıyorsam, bu bu işleri tutuyorsam, o o işleri ediyorsam, bu Allah Teâlâ’nın bir lütfudur. Beni o işlerde kullanmasıdır. Yoksa ben bu şu o işleri yapabilecek adam mıyım?”

Dinle artık tevazu postuna bürünerek güya gizli fakat alenî kendini övmeleri. Ah nefis ah!

Arkadaşlar, zaman zaman iyi işler yapan arkadaşlarınızı övünüz. Marifetlerine miktarınca iltifatlar ediniz. Eğer siz bunu yapmazsanız, nefsin o ihtiyacını bu sefer kendisi karşılamaya kalkacaktır kendini övmeler ile. Bu ayıpsa, bakın, siz de ortaksınız ayıba. Eğer zamanında onu iltifatlarla tatmin etseydiniz, bu ayıp işlenmeyecekti. Bu hakikati Çörçil şöyle dile getirmiş: “Herkesin dalkavukluğa ihtiyacı var”. tamam,

yağcılık ve dalkavukluk olmasın, siz bunu “iltifat” diye ciddi ciddi yapın lütfen.

İşte bu F. Gülen de aynen böyle bir kibirli “kıtmir/köpek”tir. Kendi böyle söyler yani. Etrafindakiler de “aman efendim, estağfirullah, o sen değil, biziz” derler. Dedikya, al gülüm, ver gülüm. Ben sana, sen de bana yağ çek ki yağlanalım yani.

15 Haziran gecesinden beri yaşadıklarımızı görünce, artık ben de diyorum, gerçekten o ve ona ihanetinde yardımcı olanlar tam bir kıtmir imişler de biz bilmezmişiz. Meğer adam bir ömür doğruyu söylemiş de, biz ona “adam ne kadar mütevazı, alçak gönüllü” dermişiz.

Şimdi bunun elebaşı olduğu çete gökten ateş yağdırdı halkın üstüne. Meclisi bombaladı. Halka kurşun sıktı. Yüzlerce kişiyi öldürdü. Binlerce yaralı var. Bu koca kıtmirin bir sürü küçük kıtmirleri darbe için ayaklandılar ve vatana, millete, ümmete öldüresiye saldırdılar. Bir devletin başkanının yerini bastılar öldürmek için. Havada uçaklarla halkı ateşe tuttular, taciz ettiler. Meğer ne kıtmirlermiş de biz hala bilememişiz. Bu kadar kudurmuş, gözü dönmüş caniler olduklarını hesaplayamamışız. Ne yapalım, bir insanın kıtmirleşmeden öte böyle canavarlaşmasını, bizim küçük aklımız almıyor. Kendimiz için yakıştıramadığımızı din kardeşlerimiz için de ilke olarak yakıştıramıyorduk. Şimdi anladık ki, onların dini ile bizim dinimiz çok farklı imiş. Meğer onların en büyük görevi, Allah Teâlâ’nın dinini değiştirmek, tahrif ve tağyir etmek, yani bozmak ve değiştirmek imiş. Asli ve ilahi olma özelliğinden çıkarıp beşeri, reform edilmiş, laikliği içine sindirmiş hale getirmekmiş.

Meğer adam gerçekten “kıtmir” imiş.

Şu yaşadığımız darbeden sonra hala onu seven ve destekleyenlere hoşgörüm kalmadı. Bence artık onlar da irili ufaklı bir sürü “kıtmır”dırler.

Çok şükür bittiler. Artık bu milletin gözünde papazdan daha sevimsiz hale geldiler. Yüzünü görenler benim yanımda açıktan tükürüyorlar. Hatta haberlerde gördüm, birisi televizyonda onu görünce pompalı tüfekte kafasına sıkılmış ve görüntüyü yok etmiş.²³¹ Bu arada zavallı televizyon da gitmiş haliyle. Eskiden olsa, bu insanlara “yapmayın tükürmeyin” derdim. Artık demiyorum. Sükût ediyorum. Çünkü bu adam hakkında kiminle tartıştıysam şimdi mahcup oluyorum.

Artık ben de diyorum, “canı cehenneme”.

Bir başka ifadeyle “zalimler için yaşınsın cehennem”.

Şükürler ve teşekkürler

Rabbimize çok şükür. Darbeye dur diyen milletimize, polisimize, askerimize ve yöneticilerimize çok teşekkürler. Ölenlerimize rahmet, yaralılara acil şifalar dileriz. Şimdi Türkiye pisliklerini süpürüyor. Ülkemiz mikroplardan temizleniyor. Yarınlarda güneş pırıl pırıl doğacak, her şey daha aydınlık ve güzel olacak inşallah.

Bir teşekkür de F. Gülen’e. Evet, teşekkürler ey kibirli, kendini beğenmiş, ruh hastası, zavallı hain adam. Teşekkürler ki kırk senelik pislğini bir gecede temizleme imkânı verdin. Senin kadar etrafına zarar vermiş bir beyinsiz daha var mıdır dünyada acaba? Bak da ibret al, ömrünce ağla; gurur ve kibirin nelere mal oldu? Tarih seni, kendisine verilen emanetlere en

²³¹ Olayın görüntüleri için bkz. <http://www.habervaktim.com/foto-galeri/fetoyu-ekranda-gorunce-pompali-tufekle-televizyona-ates-etti-13989.htm>

büyük ihaneti yapmış, ümmetin umutlarını bir şan ve şöhrat uğruna kafirlere satmış en azılı fitneci bel'amlardan birisi olarak kaydedecektir.

FETÖ'nün darbe girişimine yönelik soruşturma kapsamında Ordu, Yargıtay, Danıştay, AYM üyeleri ve kamudan binlerce haşhaşı gözaltına alındı. Bu darbe olmasaydı bu temizlik mümkün değil yapılamazdı. O yüzden sana teşekkür ettik son kez ey "kıtmir". Ama gözümüne gözükme bundan sonra, daha hoşgörü bekleme, yıkıl git bütün pisliklerinle. Kimsenin ölümü istenmez, ölürse sevinilmez. Biz de bu ahlakta çok hassastık. Ama Allah Teâlâ içimizi biliyor, ölürsen sevineceğiz. Çünkü yaşarsan baş belası olmaya devam edersin. Biz de ne yapacağımızı şaşırıyoruz. İstiyoruz seni ABD'den. Verse vay, vermese vay. Diyelim verdi. Seni ne yapacağız? Ölüm cezası yok. Besleyip duracak mıyız ölene kadar? Apo ile aynı yerde bize söverek yaşamaya devam edeceksin krallar gibi...

Darbenin Dış Ayakları

Çok açıktır ki bu darbeyi Fethullah Gülen'nin asker ve sivil bağlantıları yapmıştır. Bu ana gövdeye kimi Kemalist ve istikbal fırsatçısı da katılmıştır. Ortak düşman Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ve Ak Parti hükümetidir.

Ancak herkes de biliyor ki tek başına Gülen ve kullarının böyle bir darbe yapmaya akılları da imkanları da yetmez. Bunun arkasında, resmi makamların "üst akıl" diye isimlendirdikleri asıl güç ABD ve CİA'dır. AB ve uluslararası sermaye güçleri de bu darbeyi desteklemişlerdir. O gece darbe olurken beklediler. Ne zaman ki darbe başarısız olacağı anlaşıldı, o zaman çıkıp bir iki mırın kirin laflar ettiler. Evet,

isyan başarısız olunca acı acı inlemeleri, dış güçlerin bu darbe girişimine destek verdiklerinin en büyük belgesidir.

Fakat ne olursa olsun, baş sorumlu, hiç şüphesiz F. Gülerdir. Bu yüzden bu millet onu asla af etmeyecektir. Artık bir zamanların en çok sevilenleri arasında birinci olan bu seviyesiz, karaktersiz, şimdi vatanında en sevilmeyen hain olmuştur. Hatta o bu ülkede papazlar kadar bile sevilmemektedir artık. Bütün kibirli kendini beğenmişler de bundan ders ve ibret almalıdır.

Güler cemaatinin ABD'deki derin yapılarla ilişkisi, CIA bağlantıları, Türkiye'nin ve İslam dünyasının ABD istekleri istikametinde, yani "ılımlı İslam" adı altında laik ve demokratik bir formata dönüştürülmesindeki rolü zaten biliniyor. Dünyadaki Güler okullarında ABD yapılanması da herkesin malumu. O yüzden darbeye karşı o gece ABD'nin görünen yüzünün 'pasif' duruşu çok dikkat çekici. Ama aslında derin ABD'nin o geceden çok evvel İstanbul'da olduklarına, hatta geceyi nerede geçirdiklerine dair söylentiler de var.

Biz görünen yüzüne bakarak konuşalım ve soralım: Türkiye, yaklaşık 60 yıldır ABD ve NATO çıkarları için kullanılıyor. Son 15 yıl içinde de durum değişmedi. Buna rağmen neden ABD yönetimi darbe girişimine karşı güçlü ve kararlı bir destek vermedi?

Darbe girişimi gecesini Genelkurmay Başkanı Akar'ı rehin alanların, onu Fethullah Güler ile görüştürmek istemeleri gibi, bir başka girişimleri daha var. Bu basında az yer aldı nedense. O darbecilerin aynı gece ABD Genelkurmay Başkanı Joseph Dunford'u aradığı da ortaya çıktı. Bunu aktaran ABD'li kaynak, görüşemediklerini söylüyor. Ama acaba öyle mi?

Yine ABD Merkez Kuvvetler Komutanı Joseph Votel, darbeci generallerin, 'ABD ordusunun yakın müttefikleri' olduğunu söylediği medyada yer aldı. Yani 12 Eylül'de "Bizim çocuklar"ın yeni bir şekli. Cumhurbaşkanı'nın sert tepkisi üzerine "yanlış anlaşıldım" ile konu kapatılmaya çalışıldı.

Fethullah Gülen'in önderliğindeki darbe girişiminin ayrıntıları ortaya çıkarken ABD'li emekli bir askerın yaptığı analiz de şaşırtmadı. Ralph Peters, yorumculuk yaptığı Fox News'ta "Eğer darbe başarılı olsaydı, İslamcılar kaybedecek, biz kazanacaktık" dedi.²³²

Evet, Amerika darbe başarısız oldu diye kan ağlıyor. AB kan ağlıyor. İş bittikten sonra verilen yarım yamalak demeçlerin hiçbir değeri yok. Beklediler ama umdukları gibi olmayınca kısık bir sesle "darbeye karşıyız" dediler. Arkasından da "ama bizim çocuklara işkence etmeyin, doğru yargılayın" diyerek bize ve yargımıza olan "kuşkularını" belirttiler. Utanmasalar, "darbe olmadı işte, hadi salıverin" diyecekler. Hadi ordan haddini bilmez yüzüstler! Sizden mi adalet ve insanlık dersi alacağız? Ne ahlaksız bir şeytandır şu Amerika ve Avrupa!

Bu yılın mart ayında, 2000'lerde Pentagon'a ve başkan George W. Bush'a İran, Irak ve Türkiye konularında danışmanlık yapan analist Michael Rubin, American Enterprise Institute'ta yazdığı analize "Türkiye'de darbe olabilir mi?" başlığını atmış, sanki 15 Temmuz darbe girişimini biliyormuş gibi kehanetlerde bulunarak ABD'nin bir darbeye sıcak baktığını ileri sürmüştü.

²³² <http://www.haber7.com/dunya/haber/2049010-abdli-emekli-asker-darbe-olsaydi-eger>

Pentagon Eski Danışmanı Michael Rubin şöyle demişti: "Eğer Türk ordusu Erdoğan'ı devirir ve yakın adamlarını parmaklarının ardına atarsa, bu darbeyi yapanların yanlarına mı kalacak?"

Analiz edilecek olursa, cevap: Evet. ABD'de seçimlerin yaklaştığı şu dönemde Obama idaresinin darbe liderlerini kınamaktan öteye gitmeyeceği açık, hele bir de demokrasiyi yeniden inşa etmeye söz verirlerse. Erdoğan, Mısır'ın devrik lideri Mursi'nin sahip olduğu sempatiyi de oluşturamayacak."

Rubin'in "yazdıklarının tahmin değil gerçekler olduğunu" da ileri sürmüştü. Diyor ki: "Burada tahminde bulunmuyorum. Sadece Türkiye'nin içinde bulunduğu karışık durumu gözler önüne seriyorum. Türk ordusunun Abdulfettah Sisi'nin Mısır'da sahneye koyduğu planı benimsemesinin ciddi sonuçları olmayacağı gibi Türkiye'nin sert siyasetinin daha sertleşeceğini görenlerin şaşırması gerektiğini söylüyorum."

Ancak Türkiye'de darbe olacağı yönündeki kehanetler bununla sınırlı kalmadı. Haziran ayında bu kez Amerikan dış politika dergisi Foreign Affairs'de çarpıcı bir yazı yayınlandı. Washington'daki Ortadoğu Enstitüsü Uzmanı Gönül Tol imzalı "Türkiye'nin gelecekteki askeri darbesi" başlıklı makalede 12 Eylül darbesinin şartlarıyla 2016'nın şartları kıyaslanıyordu. Ordunun yönetimi eline aldığı 1980'in kanlı sürecinde yaşanan darbeye mesela, halkın büyük bir desteği söz konusuydu ve ordunun yönetime el koymasının düzeni yeniden inşa etmekte öneme sahip olduğu düşünülüyordu. Fakat bugün, ordu gayet iyi biliyor ki %50 oy oranına sahip Erdoğan ve partisi AKP'ye karşı olası bir darbe girişimine karşı ufak ölçekli de olsa bir halk desteği ile karşı çıkılabilir ve toplumun yönetimini eline almaya kalkışan ordunun gayretleri boşa çıkabilir."

ABD’de yapılan rapor ve analizler bu kadarcık değil elbette. Merak edenler yukarıdaki bilgileri aldığımız kaynağımıza bakabilirler.²³³

Engin Ardiç şunları yazıyor: “1 Mayıs 1977’de Taksim’de halkın üzerine ateş açan CIA ajanlarını hatırlayalım. Bunları Yeşilköy’de kimin karşılayıp getirip Intercontinental oteline yerleştirdiğini de biliyoruz. 15 Temmuz günü Büyükaada’da Splendid oteline kamp kurup darbenin gelişmelerini izleyen CIA ekibini bildiğimiz kadar”.²³⁴

İkiz kuleler vurulduğunda ABD başkanı aynen şöyle demişti dünyaya: "Ya bizden yanasınız, ya teröristlerden. Bunun ortası yok."

Acaba ABD şimdi nerde duruyor?

Hemen söyleyelim; teröristlerin yanında. O yüzden başarısızlık olunca ABD şimdi kan ağlıyor!

Sadece o mu? Artık Gülen kara kara düşünmeye başlamıştır. İşi bitti ya, onu iade edebilirler. Aman Allah’ım, bedduası nasıl da tuttu kendisini? Artık kıtmirin işi bitti. Sanırım alçak ABD, tıpkı işi biten Apo gibi paket yapıp gönderebilir bize. Niye beslesinler ki? Nasıl olsa artık bir işe yaramaz.

Hoş, ABD onu beslemiyordu. Belki de onun himmet, zekât, sadaka paralarını bir güzel söğüşlüyordu. Babalarının kesesinden çıkan bir şey yoktu FETÖ’nün. Onlar da ABD ve İsrail’e bol keseden para yediriyorlardı. Bu da “müellefei kulüp” kısmından bir ibadetti ne de olsa. Anadolu’nun zavallı

²³³ <http://www.ahaber.com.tr/analiz/2016/07/21/ciaden-darbe-itirafi>

²³⁴ <http://www.habervaktim.com/yazar/76793/yanimiza-birakirlarmi.html>

garibanları otuz yıldır bunlara para veriyordu. Peki hala bu gerçeği görmeyenlere ne demeli?

“Aptal” demeli. Yetmez ama yetinelim. Akıyla hareket etmeyenlere başka çok şey denilebilir, ama biz yine de demeyelim hak etseler bile. Bir çoklarında şöyle zavallı bir düşünce var: Şimdi ayrılırsalar, ortada kalacaklar, kimse kendilerini adam yerine koymayacak. En iyisi, orada az çok tanınıp övülüyor, pohpohlanıyorlar. Kıtırmir olmaya gönüllü devam ediyorlar bu yüzden.

“Efendim, çile ve imtihan her peygamberin başına gelmiştir” diye avutuyor onları kıtırmir. Beyinsizler, hangi Peygamber kavmine suikast yapmış, darbe yapmış, kan akıtmış yok yere?

Her neyse, gelsin de hasret gidersin ihanet ettiği vatanına milletine. Gözü açık gitmesin "kıtırmir" in.

Mahkemede merhamet ve hoşgörü olmaz. Mahkemede adalet olur. Biz de temizlenmeye çalışılan yargıdan adalet bekliyoruz artık. Boşuna hoşgörü dilenmesinler.

Yargılananlara da bir çift sözümüz var, madem bu pisliği yediniz, kıvırmak yok, takiiye yok, biraz mert olun yahu! Gerçi omurgası olmayanlardan, tek hücrelik amip misillilerden o beklenmez ama gönül ister işte. Baksana şu kaçanlara l nasıl da kabadayılık taşıyorlardı daha dün!

Özür var, ama kabul garantisi yok. Hak sahipleri kabul ederse o da. Tövbe de var. Ama kabul veya ret edecek Allah Teâlâ'dır, biz değil. Bize gelince, adalet istiyoruz. Sadece adalet. Buğzumuz var, ama Allah içindir. “Vela udvane ila alez

zalimin”²³⁵ diyoruz. Bu duygumuz da adil olmamıza mani olmayacaktır inşallah.²³⁶

Geçmiş olsun ey milletim!

Utan Ey Gülen Utan

Şimdi milleti kadar kendisinin de başına bela açan Fethullah Gülen’e soralım: Hiç mi sevmedin kendini Fethullah!

Hiç mi değer vermedin kendine. Allah Teala seni insan yaratmışken, bu kadar alçalmak niye? Bir “devlet başkanlığı” için tarihe “bel’am” diye geçmek değer miydi?

Hadi kendine acımadın, hiç mi acımadın bu milletin evlatlarına? Ana kuzularını böyle canavar haline getirirken, hiç mi sızlamadı için? Hadi mala ihanetten vaz geçtik, ya bu kadar sevdiklerine nasıl ihanet ettin de onlara olmayacak bir heves uğruna cehenneme attın?

Hala “peygamberlerin mücadelesinde çile de olur, geçici mağlubiyetler de. Siz sonuna bakınız” diye hayal dünyalarında yüzdürüyorsun haşhaşilerini. Sen, bu kadar dinine, aklına, arkadaşlarına, vatanına, milletine, ümmetin emval ve evladına ihanet etmiş bir peygamber gördün mü? Bu kadar günah, cürüm, ihanet vebali altında, hala kendini peygamberlere benzetiyorsun ya, işte bu yüzden tam bir meczupsun. Sana ilk darbe girişiminde “ruh hastası” demiştim. Az olmuş. Sende hastalığın ötesinde bir şey var!

Gelelim güya şu koca koca darbeci adam olasıcalara.

²³⁵ Bu, Cuma hutbelerinde okunan bir cümledir. Manası: “Düşmanlık ancak zalimleredir”.

²³⁶ Çünkü Rabbimiz şöyle buyuruyor: “... bir kısım insanlara beslediğiniz kin, sakın ha sizi, haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir”.(Maide, 2.)

Şunlara bakın Allah aşkına!

Tam bir çılgınlıktır yaşadıkları.

Hayret ki, en üst seviyeden eğitim almışlar. Hayatları bedava. Millet en üst düzeyden besliyor bu beynsizleri. Toplumda bir yerleri var. Hepsi de bir yerlerin “başkanı”.

Peki, buna karşılık ne yapıyor bu çılgınlar?

Ekmeğini yediği millete silah sıkıyorlar. Öldürüyorlar. Milletin evladı Mehmetçiği “tatbikat var” diyerek kandırıyor ve darbeye sürüyor kurşun sürer gibi namluya.

Sonra Cumhurbaşkanı öldürmek için harekete geçiyorlar. Kaldığı evi ve oteli bombalıyor, basıyor, tarıyor, korumaları öldürüyorlar. TBMM’ni bombalıyorlar. Emniyet binalarını, devlet dairelerini kurşunluyor, füzelerle vuruyorlar. Köprüleri tutuyorlar eşkıya gibi. Havadan uçaklar uçuruyorlar millete korku salmak için. Kalabalığın üstüne rast gele kurşun yağdırıyor helikopterden. Ölüm kusuyorlar havadan. TRT’yi basıyorlar. Sonra da başarılı olmayı bekliyorlar. Tam bir salaklık.

Bunlar mı general olup da vatani koruyacak?

Bunlar, zincirli, tasmalı robotlardır. Akılları ve ruh sağlıkları bozulmuş, kendine “mehdi” dedirten bir psikopatın emrindedirler. Bütün bunları “onun bir tebessümü için” mi yapıyorlar?

O kadar da değil herhalde dangalaklıkları. Elbette kendi iktidarları için yapıyorlar. Devleti soyup soğana çevirmek için yapıyorlar. Nam için, şöhret için, makam ve iktidar için yapıyorlar. Gerisi bahane!

Sonra ne oluyor?

Bir adamın önünde don ile kalıyorlar çırılçıplak!

Adam ne diyor?

“Bu don bile devletin. Buna bile layık değilsiniz. Bunu da çıkattırardım size, ama medya var” gibi sözler.

Çırılçıplak yatırılıyor o işgal ettikleri köprü üstüne. Sokaklarda sürünüyorlar.

“Yüzüme bak” diyor bir ses. Kameraya bakamıyorlar utançlarından.

“Görevleriniz nedir?” sorusuna cevap veremiyorlar. Ya da utanyorlar rütbelerini söylemekten. Söylediklerinde de biz afallıyoruz. Hepsi general ve evet, bir önemli yerin başkanları.

Yuh olsun size!

Yazıklar olsun!

Bu mudur bu millete teşekkürünüz?

Bu kadar alçaklığı ne için yaptınız.

Adam diyor ki: “Maalesef idam cezası yok. Fakat sizde azıcık bir şeref varsa, gidip intihar edersiniz.” Sahi, yarın bu milletin içine nasıl çıkacak bu alçaklar?

Yatıp kalkıp Allah Teâlâ’ya şükredelim. Başarsalardı bizler don gömlek soyulacak ve işkencelerden geçecektik.

Sizler de buna razı olacaktınız demek ki ey kapı komşumuz olup da hala bunları destekleyen zavallılar! Bu rezillik ve kepezelik de sizi FETÖ büyüsünden uyandıramazsa, ne diyelim, “bırakın sarhoşu, yürüsün yıkılana kadar”.

Yine de “canınız cehenneme” diyemiyorum. Allah sizi ıslah etsin ve tövbe ile nasıplendirsin. İşte hakiki iman böyle bir kardeşlik gerektirir. Zerresi var mı sizlerde bunun ey sözde “muhabbet fedailerini?” hani “husumete vaktiniz yoktu?” Sizin dilinizde bu güzel kelimeler de maalesef manasını ve etkisini yitirdi. Bozmadığınız, istismar etmediğiniz, çığneyip atmadığınız ne kitap kaldı, ne yol, ne de üstad! Pislige bulaşan sinekler gibi konduğunuz her yeri berbat ederek mikrop yuvasına çevirdiniz.

Şunlara bakınız Allah aşkına! “Parmağınızı verseniz ısırmaz” zannettiğimiz insanlar, meğer ne canavar bir ruh taşıyorlarmış.

Evet, evet, Allah bizi korumuş.

Şükür, çok şükür.

Darbe Her Zaman Hüsrandır

Darbenin kahramanları sayılıyor. Bir, halk, iki, başkan, üç falan, dört filan.

Ne gerek var yahu, bütün bir millet kahraman!

Darbe girişimi sırasında en ağır saldırı Gölbaşı Özel Harekat Daire Başkanlığı ve Polis Havacılık Daire Başkanlığı'na yapıldı. Gölbaşı Cumhuriyet Savcılığı patlamalarla birlikte Gölbaşı'nda şehit sayısını 42 olarak açıklarken, Gölbaşı Devlet hastanesindeki duyuru panosunda ise yakınlarının bilgi alması için 43 yaralının bulunduğu belirtildi.

Orada “Ömer” diye bir kahraman askerden bahsediliyor. Komutanı “darbe yaptık” deyince, çekmiş tabancasını, alından vurmuş şerefsizi. Oracıkta şehit edileceğini bile bile. Vatan için, millet için feda etmiş kendisini. Allah bin kere razı olsun. Adı okullara verilmeye başlandı. Bence onun adı Kara Harp Okuluna verilmeli.

Bir de “Kıtmir” için kendini feda eden mecnunlar var. Tam bir cinneti yaşadılar ve yaşattılar. Biri cennete, biri cehennemnin esfeli safiline.

Polis ve MİT destan yazmış. Asker de büyük iş başarmış. Allah razı olsun her birerinden. Minnet ve şükranlarımızı arz ederiz.

İslam nizamını getirecek olanlar, onu bilen, yaşayan, uğruna bedel ödeyerek malını ve canını ortaya koyan bilinçli bir önder kitle ile bunları seven, bunlara güvenen, bunlara destek veren bir halktır. İslam asla darbeyle gelmez. O, gönülleri fetih ede ede gelir ancak. F. Gülen bunu bilmeyecek kadar zır cahilse, nasıl hocalık yapmış bu zamana kadar?

Bir önder kitle ve onları destekleyen halk olmadan, bir başka ifadeyle halk İslam'a layık ve hazır hale gelmeden, İslam nizamı gelmeyecektir. Yani İslam Gökten zembille inmeyecektir. Melekler eliyle de inmiş olmayacaktır. Onu, ona layık insanlar getirecektir. Daha doğrusu onlar bu dava için çalışacaklardır, o kadar. Gelir gelmez, o Allah Teâlâ'ya kalmıştır. Hidayet ve muvaffakiyet onun elindedir. Darbe ile

buna zorlamak, Allah Teâlâ'ya karşı haddini aşmaktır ki cehaletin ta kendisidir. F. Gülen bunu bilmiyor olabilir mi?

Bence olamaz. Ama ekmeğini yediği kafirler onu buna zorlamışlardır. Değilse, makam hırsıyla intihar etmiştir. Her ikisi de zır cehalettir.

Allah Teâlâ dileseydi bütün insanlar Müslüman olurdu. Lakin o bunu dilemedi ve yapardı. “Bir kavim kendini değiştirmedikçe Allah onları değiştirmez” buyurdu. Allah’a rağmen darbenin anlamı ne?

En azından bir halkın üçte birisi cidden isterse, Allah da izin verirse İslam, devleti ve toplumuyla gelir, hayata hakim olur. Bu hakikat, hem “sünnetullah” dediğimiz “ilahî yasaların”, hem de siyaset, yönetim ve sosyoloji gibi ilimlerin gerçekleridir. Müslümana düşen tebliğdir. Halkı kazanmaya çalışmaktır. Hidayet Allah Teâlâ'ya aittir.

Esas sorun veya sorulacak asıl soru şu: Etrafınıza şöyle bir bakınız, hatta bizzat kendi içinize bir bakınız, ne görüyorsunuz? Kaç istekli var Allah yolunda canıyla ve malıyla bedel ödemeye hazır?

Sonuç cevap veremeyecek kadar korkunç ise, demek alınacak daha çok mesafe var demektir.

Memleketin en temel meselesi bu kadar can yakıcı olarak ortada duruyor ise, bu acı ve utançla yaşamaya mecbur ve mahkûm isek, bu konuya çözüm getirecek asıl mevzuları bırakıp da ayrıntıları tartışmak, hem dini, hem de bir Müslüman olarak konumunu bilmemektir. Bir başka deyişle, ayakları yere basmamak, bozgun psikolojisi ile ayrıntılarda boğulmaktır. F. Gülen bu kadar sığ deseler inanmazdık. Ama gerçekler ortada ne yazık ki.

Evet, darbe mi dediniz?

Hayır, hayır ve asla!

Cebir ve şiddetle bir dini, bir inanç ve ideolojiyi, bir yaşama biçimini, hayat tarzını kabul ettirmekten daha saçma ne olabilir? Abesle işgal!

Sen Neymişsin Be Kıtırmır...

Ey “kıtırmır”, kalemimi seninle kirletmek istemiyorum. Emin ol bir halt işlemeden durabilsen veya beni ilgilendirmeyen haltlarınla kalsan, senin gibi birisi için kalem oynatmayı kendime zül sayarım. Ama durmuyorsun ki!

Şimdi de senden çok sevildi diye ümmetin liderine, cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’a “zina” iftirası atıyorsun. Sen ne biçim bir insansın yahu? Daha doğrusu sen insan mısın?

Sevgili Peygamberimiz Efendimiz (sav) nünafiğın özelliğini sayarken, “söz verip sözünde durmaz, konuştuğunda yalan konuşur, emanete ihanet eder, düşman olduğunda aşırı gider” buyuruyor. Sende bu özelliklerin hepsi de var.

İşte kısaca özeti:

Söz verdin, “siyasete karışmayacağım” dedin, karışmadığın tek günün geçmedi. En son bu darbe haltını da yedin. Sözünde durmadığın gibi yalanın da belli oldu.

Emanete ihanet ettin. Millet sana din için, devlet için mal verdi, evlat verdi, sen onları CİA, MOSSAD, MI5, MI6 ve sair istihbarat örgütlerine çalıştırarak kafirlere peş keş çektin. Himmet paralarını ABD ve İsrail’e yedirdin.

Din ve Türkçe öğreteceğim diye yurt dışında okul açtın, fakat orada İslam dininin en büyük düşmanı olan laikliği öğrettin, “beşer iradesinin Allah iradesini iptal ettiği” anlamında demokrasiyi öğrettin. İngilizceyi resmi dil, Türkçeyi seçmeli dil yaptın. Hizmetine bedel İngilizlerden devlet ödülü aldın.

Sen her şeyi mahvettin. En başta da “hocalara güven” duygusunu zedeledin. Fakat şimdiki yaptığın belki hepsinden beter. Meydana pisleyerek batırdın ortalığı.

Bu kadarına da pes doğrusu...

Tamam, senin ruh hastası, kendini beğenmiş bir psikopat, “bir şey olmak” için yapmayacağı şey olmayan bir hırslı, dinini bile dünyası için “pey eden” bir riyakar, en yakın

arkadaşlarını, bazen güvenmeyip dinleten, bazen ayak bağı oluyor diye atan, bazen satan, bazen jurnalleyen bir vefasız, vatanına milletine zarar veren bir hain, kafirlerle iş birliğine girerek ümmete düşman kesilen bir facir... olduğunu biliyorduk da, ırza ve namusa aleni saldıran bir şerefsiz olduğunu yakın zamana kadar bilmiyorduk, onu da öğrenmiş olduk.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a “zina” iftirası atıyorsun.

İşte “hasım olunca düşmanlıkta ileri gitmek” münafıklığı budur.

Sen dinimize göre birisine zina iftirasında bulunmanın büyük günahlardan olduğunu ve bunun büyük bir dünyevi cezasının olduğunu bilmiyor musun?

Elbette biliyorsun. Ama haklı çıkmak için her haltı yiyorsun. Fakat düştükçe düşerek kendini daha çok rezil ve kepaze ediyorsun.

Senin hakkında daha sanırım 1994 yılında Üstat Kadir Mısıroğlu “millet bu adamı tanımıyor. İşte ben buradan söylüyorum. Bir gün gelecek, millet bunun gerçek yüzünü görecektir, o zaman bu adamın milletin yanında papaz kadar kıymeti ve sevgisi kalmayacak” demişti.

İşte o günler geldi. Artık bu millet seni, Vatikan'daki veya Fener Rum Patrikanesindeki dostun olan papazlar kadar bile sevmiyor. Seni seven, sadece beynine çift taktığın zincirsiz kölelerin kaldı.

Doğrusu o gün biz üstada “ileri gittin” demiştik, adam sahidten ileri görüşlüymüş, biz de tembellik çukurunda seni tanımadan, ayıp odur ki tanımaya da çalışmadan, uzaktan gelen davul sesi gibi hoşumuza gittiğinden seni savunmaya çalışmıştık kuru bir “hüsnü zanna” dayanarak. Bir de vebale girmekten korkarak.

Yeri gelmişken ifade edeyim, bazı az düşünen çok konuşan sivri dilli kimi kardeşlerimiz, “bu sözlerinizi o günlerde söyleseydiniz ya” diyorlar.

Ben de onlara derim ki: “Kardeşim, siz de bu ihanetleri o günden bize söyleseydiniz ya? Olmadan evvel olacakları söyleseydiniz, biz de ona göre konuşurduk. Olmadan evvel olacakları ortaya koymaya nasıl sizin gücünüz yetmiyorsa, o gün elimizde olmayan belgelerle bir din kardeşimize düşmanlık etmeye de bizim gücümüz yetmiyordu. Biz Allah için sever, Allah için buğzederiz. İlkelerimize sahip çıkarız.”

F. Gülen’i savunduğumuz zamanlarda babamızın oğlu diye sevip savunmadık. Sadece konuşmalarına ve yurt, özel okul gibi eğitimdeki faydalı işlerine bakarak sevdik ve savunduk. Evet, biz o zaman elimizde delil olmadan aleyhinde konuşmaktan haya ettik. Var olan belgeler de müsamaha ile karşılanabilecek ölçüdeydi. Ama şimdi belge var. Hem de kendi dilinden ve işinden belgeler. Öyle olunca ümmeti sakındırmak için artık konuşuyoruz.

Ha, deseniz ki, “artık her şey belli olduktan sonra dedem de konuşur”. Tamam, siz de bizi okumayıveriniz gitsin. Belki bugün veya yarın bir okuyup da istifade eder çıkar. Bence geliniz, bu faydasız konuşmaları bırakalım, bir fettanın fitnelerine aldanarak birbirimizi incitmeyelim.

Her neyse, yabancı bir gazetecinin "Erdoğan'ın karakterinden bahsedebilir misiniz?" çanak sorusuna bakın ne diyor:

"Bazı rahatsızlıkları var. Bir tanesi; baş aşağı bir yere gideceği zaman çok ciddi bir mesele onu açıkça söylemeyeceğim terbiyem müsaade etmiyor buna. Uygunsuz bir yere gidiyordu ailesine ihanet şeyiyle. Daha hiç bir şey olmadan evvel. Ben komşusunu gece yarısı uyardım. ‘Git’ dedim ‘oraya gitmesin. Hiçbir şey olamaz önü kesilir’ dedim. Böyle bir şeyi bildiğimden dolayı benim hep ölmemi hatta geçer geçmez siz inanır inanmazsınız; bunu da erbabı bilenler

söylüyor. Ölümüm için 10 defa büyü yaptılar. Fakat ben ölmedim."²³⁷

Hey rezil müfteri, gecenin karanlığında ailesine ihanet olacak şekilde uygunsuz bir yere giden bir adamdan senin nasıl haberin oldu da, komşusunu gece yarısı uyandırdın ve ‘git oraya gitmesin. Hiçbir şey olamaz önü kesilir’ dedin?

Demek Recep Tayyip Erdoğan daha bir şey olamamışken dahi sen o rezil röntgencilige, milletin gizli kusurlarını araştırmaya, casusluk yapmaya, mahreme tecavüz etmeye başlamıştın. Demek milleti takip ettiriyordun. Hangi evde ne işler dönüyor biliyor ve kayda alıyordun. Milletin mahremini kasetlere alıp vakti gelince kullanmak için biriktiriyordun, öyle mi? Suçüstü yakalandın mı şimdi?

Yahu sen neymişsin be Kıtmir!

Yok “mehdi” imiş, yok “kainat imamı” imiş, yok “beklenen kurtarıcı” imiş. Bu rezilden ne köy olur ne kasaba. Olsa olsa “kainat kepazesı” olur, o kadar. Ama biz seni yazık ki zamanında iyi tanıyamamışız. Ne yapalım, o da bizim kusurumuz. Kendimizi kınıyoruz ama öfkemiz de geçmiyor bununla kendimize.

Şimdi onu tanımaya yönelin bazı sorular soralım isterseniz

Kafa Çatlatan Sorular

En kolay sorudan başlayalım: Batı dediğimiz ABD ve AB, Türkiye’de bir İslam devletinin kurulmasını ister mi?

“Hayır” dediğinizi duyar gibiyim. Çünkü Batı İslam şeriatından korkar. Onlar her yerde laiklik ve demokrasinin hakim olmasını ister.

İkinci soru şu: F. Gülen bir “hoca” mıdır?

Buna da “evet” dediğinizi zannederim.

²³⁷ <http://www.habervaktim.com/haber/478169/terorist-basi-etraf-pislik-sacti.html>

O zaman soru şu: Gülen bir “hoca” ise, Kur’an ve sünnette bildirilen İslam dinini ister öyle mi?

Eğer buna da “evet” dersanız, en can alıcı soruyu sorma zamanı gelmiştir: Amerika ve Avrupa F. Gülen darbesine destek vererek Türkiye’de bir İslam devletinin kurulmasını mı istedi? Bir başka deyişle Batı şeriat devleti için mi çalıştı yani?

Vaziyet aslında çok açık. ABD ve AB darbeci Gülen’i destekledi mi?

Evet, destekledi.

O zaman ortada bir çelişki yok mudur?

Elbette vardır.

Laiklik ve demokrasinin dünyaya hakim olmasını isteyen Batı’nın, onları reddederek kendi hakimiyetini kurmak isteyen İslam’a destek vermesi, açık bir çelişki olarak ortada duruyor elbette.

O zaman soru şu: Bu çelişkiyi nasıl açıklayacağız? Bunun anlamı nedir?

Bunun açıklaması şudur: Bu iki temel görüşten birisi yanlıştır.

Eğer Gülen gerçekten bir hoca ise, Batı desteğini yanlış bir yere yapmış, eliyle gözünü çıkarmıştır.

Yok, eğer Batı desteğini doğru yere yapmışsa, o zaman F. Gülen bir “hoca” değil, Batı için çalışan, onlara hizmet eden birisidir.

Sizce hangisidir?

Şöyle de bir soru da olabilirdi: Hem hoca olup hem de İslam devlet, yönetim ve kanunlarını istemeyerek onun yerine laik batı devlet, yönetim ve kanunlarını istemek ve alıp uygulamak olamaz mı? Başka bir ifadeyle “doğu ile batı aynı yerde birleştirilemez mi?”

Fakat bu soruyu sormuyoruz. Çünkü cevabı çok kolaydır. Ne kadar doğuya giderseniz, o kadar batıdan uzaklaşacağımızı sizin gibi herkes de bilir.

Birisi muziplik yapar da “dünya yuvarlak” derse, ona da güler, “bu o dünya değil” deriz.

Evet, soru hala ortada: “Sizce hangisidir?”

Bize göre doğru cevap çok açıktır: Batı asla İslam devleti istemez. Bunun için savaşmaktadır. Bu kesin. Öyleyse Gülen “hoca” değildir.

Nasıl mı?

Açıklayalım.

Bilindiği gibi F. Gülen "laiklik" ve "demokrasi" adı altında İslam dininde reform yaparak onu aslından alıp "ılımlı" haline çevirerek değiştirmek istiyor. İşte bu tahriftir, bozmadır, orijinal dini insan eliyle kuşa çevirmektir. İnsanı “hoca” olmaktan çıkarmakla kalmaz, dinden de çıkarır.

Dikkat buyurun, şimdiki batıl Hıristiyanlık da kendi zamanında Hz. İsa Peygamber Efendimiz aracılığıyla sunulan “İslam Dini” idi. Sonra bu hak dinin Pavlos eliyle şeriat kısmı çıkarılıp atıldı ve kuşa çevrilerek bu hale getirildi. Yani devlet ve yönetim kısmı atıldı. Güya o Sezar’ın hakkı idi, ona verildi. Gerisi de güya tanrının hakkı idi, o da ona verildi. İşte “Sezar’ın hakkı Sezar’a, tanrının hakkı tanrıya” sözü oradan kaldı. Böylece Hıristiyanlık bir hak din iken batıl dine çevrildi. Başka bir deyişle, “ilahi” bir din iken, “beşeri” bir din oldu.

"İlimli İslam" demek, Pavlos’un Hıristiyanlığa yaptığını İslam’a yapmak demektir. Yani "İslam üzerinde operasyon yaparak onun protestanlaştırmak" demektir.

O zaman şu soru gündeme gelecektir: Şimdi İslam’ın Pavlos’u kim olacaktır?

Biraz düşünün, sizce kimdir?

Size bir ipucu vereyim. Kim batıya, hatta Vatikan Hıristiyan Devletine “ben size hizmet ederim” diyor?

Bunu kim diyorsa, ayağınızı kaldırınız, çünkü üstüne bastınız.

Peki tanıdınız değil mi?

Daha evvel de azıcık konu etmiştik, şimdi Gülen Pavlos’un yerine geçmek istiyor. İslam’ı hayatı düzenleyen kanunlarından kopararak, laiklik ve demokrasi adı altında kendince onu terbiye etmek ve çağdaş dünyaya sunmak istiyor.

İslam'ın devlet, kanun, yönetim ve cihat kısımlarını törpüleyerek kendince onu modern dünyada kullanılabilir hale getirmek istiyor. Batıya bunu yapacağına dair söz vermiş. Son yazısında Batıya bunu hatırlatıyor: “Beni Türkiye’ye teslim etmeyin, daha size yapacak çok hizmetlerim var”.

Bizde de Batı kültürüyle yetişmiş, ülkesine yabancı kalmış bir çok karanlık aydın, doğru bilgi ile donanımlı olmadıkları için, bir zamanlar sırf hüsnü zannımızla bizim de içine düştüğümüz yanlış tersinden tekrar ediyorlar ve hala onu “laiklik karşıtı bir din devleti kurmak isteyen gerici yobaz” zannediyorlar.

Halbuki F. Gülen’in arkasında ABD, AB, CIA, MOSSAD, MI6 gibi başka güçler var. Şimdi bu güçler Türkiye’de bir şeriat devleti kurulsun isterler mi? Taliban bir İslam devleti kurdu diye Afganistan’ı işgal etmesi ortada. Amerika İslam coğrafyasında bu amaçla dolaşılıyor zaten. Hakiki İslam yerine “ılımlı İslam” hakim olsun istiyor. İlimli İslam, içi devlet, yönetim, kanun ve cihat esaslarından arındırılmış, Batının değerlerine teslim olmuş bir İslam’dır.

İnsan ne kadar cahil olursa olsun, “Batı, bir İslam devleti kursun diye Gülen’i destekledi” sözünü sanırım söyleyemez.

O zaman akla şu soru gelir: “Peki bu karanlık güçler bir “Hoca” olan F. Gülen’i niçin destekledi?”

İşte meselenin püf noktası burada. O desteklediği bir “hoca” değil, İslam’ı bozmak, değiştirmek, hak din olmaktan çıkarmak isteyen bir “bel’am”, bir “ulema-i su/kötü alimlerden” birisi idi. Bir batı maşasıydı. Onların desteği ile İslam’a en büyük tuzağı kuruyordu.

Nasıl mı?

“İslam laiklik ve demokrasiyi kabul eder” diyerek. Yani orijinal İslam yerine ılımlı İslam’ı koyarak. Yani, daha önce “dinde diyalog” çalışmalarının da bir hedefi olarak “İbrahimî Dinler” adı altında üç “Semavî Din” sayılan Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam’ı birleştirmek. Bunların karmasından yeni bir ortaya koymak. Bunun için İslam’ı özel kılan

ilkelerini, kanunlarını ve yaşama biçimini atmak. Yerine “İlımlı İslaméı koymak. O zaman adı Müslüman, ama yaşantısı bir Yahudi veya Hıristiyan gibi olan bir devlet ve toplum meydana gelecektir. Arada bazıları namaz kılacakmış, oruç tutacakmış, hac ve umreye gidecekmiş, toplanıp zikir çekeceklermiş, bunun Batıya, yani laiklik ve demokrasiye bir zararı yok, varsın yapsınlar. Nitekim bazıları da kilisye veya havraya gidecek, ayin yapacak, kendi kutsal mekanlarına giderek “hacı” olacaklardır. Önemli olan devlettir, idaredir, kanunlardır, genel yaşama biçimidir. O Batı tarzında olsun, yeter!

Söz buraya gelmişken soralım: Ey sözde aydınlarımız ve gafil Müslümanlarımız, şimdi Amerika ve topyekun Batı nasıl olur da bir “hoca” denilen adamı desteklemiş, anladınız mı?

Hele şüktür!

SONSÖZ

Kitabın sonuna gelirken diyeceğimiz şudur: Bu kitap çalışmamız, kimseye bir kin ve garazın gereği değil, sırf bir Müslüman duyarlılığı içindir. Biz üstümüze düşen mes'uliyet duygusu ile vazifemizi yaptık hamdolsun. Sorunu gördüğümüz ve bildiğimiz oranda akıl mantık süzgecinden geçirdik, ilim ve tecrübelerimizi kattık, dünyaya baktık, sonuçta kanaatimizi ve muhtemel çözümü yazdık. Bundan sonra sorumluluk doğrudan ilgili insanların ve yetkili muhataplarındır. İş onların omuzundadır. Onlar da bir Müslüman olarak düşünsün, taşınsınlar, gereğini yapsınlar.

İmanı elde etmek kadar onu korumak ve bu dünyadan yüz akıyla ahirete gitmek de önemlidir. Dünya sınavında en büyük başarı budur. İnsanı asıl mutlu kılacak bn büyük kazanç da budur. Nice büyük insanların ayağını dünya sevgisi, hevaya ittiba ve başkalarına sevilip beğenilmek arzusu kaydırmış, imandan sonra küfre ve sapıklığa düşürmüştür. Bundan her zaman korkmamız ve dua etmemiz lazımdır:

Rabbimiz imanımızdan sonra kalplerimizi kaydırma! Nebiler, sıddikler, salihler ve şehitler ile beraber ederek ayaklarımızı sırat-ı müstakimde sabit tut! Kendilerine kızdığın sapıkların yollarına gitmekten kuru bizi! Kafirlere karşı bize

yardım ederek zafer ver Allah'ım! Sana dayandık, sana güvendik, kendimizi sana teslim ettik, sırtımızı sana dayadık, yüzümüzü sana çevirdik, ellerimizi sana uzattık, tut ellerimizden, bizi bırakma Allah'ım. Bizi bize bile bırakma Allah'ım! Lütfen, bizi koru, bizi kayır, bizi esirge Allah'ım!...

Allah'ım Allah'ım ey güzel Allah'ım!..

Amin.

Biz her zaman yüce yaratıcımıza dua ediyoruz. Sadece kendimiz için de değil elbette. Allah Teâlâ Ümmet-i Muhammed'i korusun, sıkıntılarını gidersin. Ona merhamet etsin. Onu kendine döndürsün. Birlik ve dirlik ihsan etsin. Devlet ve medeniyetimizi yiğitlerine yeniden ihya ettirsin. Sadece kendimize değil, bütün insanlığın derdine derman lütfetsin ve bizi bunda ihlas ve samimiyetle istihdam etsin ve muvaffak kılsın.

Her zaman son sözümüz “Âlemlerin Rabbi Allah Teâlâ'ya hamd-ü senâlar” olsun.

